MAGYAR KÖZLÖNY

193. szám

MAGYARORSZÁG HIVATALOS LAPJA

2017. november 23., csütörtök

Tartalomjegyzék

2017. évi CLII. törvény	Az uniós vámjog végrehajtásáról	31739
2017. évi CLIII. törvény	Az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról	31813
2017. évi CLIV. törvény	A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény módosításáról	31846
2017. évi CLV. törvény	A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosításáról	31848
2017. évi CLVI. törvény	A szociális hozzájárulási adó csökkentéséről és a kapcsolódó törvények módosításáról	31849
2017. évi CLVII. törvény	A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény módosításáról	31851
2017. évi CLVIII. törvény	Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról	31852
2017. évi CLIX. törvény	Az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő törvények és egyes egyéb törvények módosításáról	31853
2017. évi CLX. törvény	Az országgyűlési képviselők választása kampányköltségeinek átláthatóvá tételéről szóló 2013. évi LXXXVII. törvény módosításáról	31924
2017. évi CLXI. törvény	Az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény módosításáról	31925
2017. évi CLXII. törvény	A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról	31925
2017. évi CLXIII. törvény	A sportvállalkozásokat érintő egyes adózási tárgyú törvények módosításáról	31926
2017. évi CLXIV. törvény	A víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény módosításáról	31928
2017. évi CLXV. törvény	A Magyar Művészeti Akadémiáról szóló 2011. évi CIX. törvény módosításáról	31930
2017. évi CLXVI. törvény	A Wacław Felczak Alapítványról	31931
348/2017. (XI. 23.) Korm. rendelet	A víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 58/2013. (II. 27.) Korm. rendelet módosításáról	31932
30/2017. (XI. 23.) MNB rendelet	A pénztárak és a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény által a jegybanki információs rendszerhez elsődlegesen a Magyar Nemzeti Bank felügyeleti feladatai ellátása érdekében teljesítendő adatszolgáltatási kötelezettségekről	31933

A DOKUMENTUM ELEKTRONIKUSAN HITELESÍTETT

A HITELESSÉG ELLENŐRZÉSÉHEZ KATTINTSON IDE

hitelesítő rendszer: NETLOCK PDFSIGNO | www.netlock.hu

31/2017. (XI. 23.) MNB rendelet	A biztosítási piaci szervezetek által a jegybanki információs rendszerhez elsődlegesen a Magyar Nemzeti Bank felügyeleti feladatai ellátása érdekében teljesítendő adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló 48/2016. (XII. 12.) MNB rendelet módosításáról	32219
1859/2017. (XI. 23.) Korm. határozat	A Wacław Felczak Alapítvány létrehozásáról, valamint a működéséhez szükséges feltételek és forrás biztosításáról	32398

II. Törvények

2017. évi CLII. törvény az uniós vámjog végrehajtásáról*

Az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint az ennek végrehajtására kiadott európai uniós jogi aktusok rendelkezéseiből eredő nemzeti feladatok ellátása érdekében, az Európai Unió belső piacának működése, valamint a vámbevételek biztosítása céljából, figyelembe véve az uniós vívmányokat, az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

ELSŐ RÉSZ
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

I. FEJEZET

1. A törvény hatálya

1. § *[A törvény hatálya]*

(1) A vámigazgatási ügyben az uniós vámjogszabályokat az e törvényben foglaltak figyelembevételével kell végrehajtani. E törvényt, valamint a Magyarországon alkalmazásra kerülő – behozatali vagy kiviteli eljárásra vonatkozó – nemzetközi szerződések rendelkezéseit kell alkalmazni az európai uniós jog által nem szabályozott kérdésekben az e törvény hatálya alá tartozó területen folytatott nemzetközi áruforgalommal kapcsolatos ügyekben, ha az a vámhatóság hatáskörébe tartozik.

(2) E törvény területi hatálya – a (3) bekezdésben meghatározott kivételekkel – Magyarország területére terjed ki.

(3) E törvény területi hatálya

a) kiterjed a nemzetközi szerződés alapján külföldön létesített magyar vámhivatalra,

b) nem terjed ki a nemzetközi szerződés alapján Magyarország területén külföldi vámhatóság által létesített szolgálati helyre.

(4) E törvény személyi hatálya – a Harmadik Részben meghatározott kivétellel – a vámhatóságra és az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: Vámkódex) hatálya alá tartozó személyre terjed ki – ha rájuk a magyar jog irányadó –, ideértve a Polgári Törvénykönyvről szóló törvényben (a továbbiakban: Ptk.) meghatározott valamennyi szervezeti formát is.

(5) Ha a vámigazgatási ügy személyes jellege vagy a kötelezettség tartalma nem zárja ki, a kieső ügyfél helyébe a polgári jog szabályai szerinti jogutódja lép. Ha az ügy tárgya dologi jogot érint, a kieső ügyfél helyébe az üggyel érintett dologi jog új jogosultja lép.

(6) Eltérő rendelkezés hiányában az egyéb terhekre a vámra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, ha azok kiszabását, illetve beszedését jogszabály a vámhatóság hatáskörébe utalja.

(7) Ha vámjogszabály az áru tulajdonosáéhoz hasonló rendelkezési jogot említ, a rendelkezési jog tekintetében a Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni.

2. Értelmező rendelkezések

2. § *[Értelmező rendelkezések]*

E törvény alkalmazásában

1. *adószabályok:* adót, adófizetési kötelezettséget, költségvetési támogatást a központi költségvetés javára megállapító törvények,

* A törvényt az Országgyűlés a 2017. november 14-i ülésnapján fogadta el.

2. *egyéb terhek:* valamennyi olyan, az áru behozatalához kapcsolódó fizetési kötelezettség, amelynek kiszabása, beszedése, ellenőrzése a vámhatóság hatáskörébe tartozik, így különösen a jövedéki adó és az általános forgalmi adó,
3. *jövedéki termék:* a jövedéki adóról szóló törvényben ekként meghatározott termék,
4. *tartozás:* a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (a továbbiakban: NAV) által az adós részére közölt és az adós által – engedély nélkül – határidőre meg nem fizetett összeg,
5. *ügyfél:* az a személy, akit a vámjogszabályok alapján jogok illetnek meg, illetve kötelezettségek terhelnek, ügyfélnek kell tekinteni továbbá e feladata ellátása során a vámjogi képviselőt, a vagyonfelügyelőt, a felszámolót és a végelszámolót is,
6. *vámhiány:* a keletkezett vámok és egyéb terhek és az annál kisebb összegben közölt vámok és egyéb terhek különbözete, továbbá a keletkezett, de nem közölt vámok és egyéb terhek összege, ha az nem abból eredt, hogy a vámhatóság jogszabályt sértett, vagy a rendelkezésre álló adatokat helytelenül értékelte, ide nem értve az ellenőrzés nélküli elfogadás esetét; a vámigazgatási bírság kiszabása szempontjából vámhiánynak minősül továbbá a szabályok be nem tartása miatt lefoglalt és elkobzott termékek esetében a keletkezett behozatali vámok és egyéb terhek összege, továbbá a 179. § (7) bekezdése alapján megállapított egyéb teher különbözete,
7. *vámhivatal:* a NAV megyei (fővárosi) adó- és vámigazgatóságai és azok kirendeltségei, valamint a Kormány rendeletében meghatározott igazgatóságok,
8. *vámigazgatási eljárás:* a vámhatóság által a vámjogszabályok, illetve a vámjogszabályok alkalmazásával összefüggésben az ügyfél kérelmére vagy hivatalból indult eljárás,
9. *vámigazgatási ügy:* a vámjogszabályok rendelkezéseinek biztosítása érdekében a vámhatóság által a vámjogszabályok alapján hozandó döntés meghozatalára irányuló vámhatósági intézkedés, a vámellenőrzés, a jogsértés megállapítása, valamint tény, adat, állapot igazolása vagy nyilvántartás vezetése, illetve mindezeket érintő döntés érvényesítése,
10. *vámszerv:* a NAV vámigazgatási feladatot is ellátó szerve.

3. Eljárási alapelvek

3. § *[Alapelvek szerepe]*

A vámigazgatási eljárásokban – összhangban a vámjogszabályok rendelkezéseivel és az Alaptörvény XXIV. és XXVIII. cikkével – az eljárás minden résztvevője a rá irányadó szabályoknak megfelelően és az eljárás minden szakaszában az ebben az alcímben meghatározott alapelvek és alapvető szabályok érvényre juttatásával jár el.

4. § *[Jogszerűség elve]*

(1) A vámhatóság jogszabály felhatalmazása alapján, hatáskörét a jogszabály keretei között, rendeltetésszerűen gyakorolva jár el.

(2) A vámhatóság a hatásköre gyakorlása során
a) a szakszerűség, az észszerűség, az ügyféllel való együttműködés és a jóhiszeműség követelményeinek megfelelően,
b) a törvény előtti egyenlőség és az egyenlő bánásmód követelményét megtartva, indokolatlan megkülönböztetés és részrehajlás nélkül,
c) a vámjogszabályokban meghatározott határidőn belül, észszerű időben
jár el.

(3) A vámhatóság a szakszerűség és a hatékonyság érdekében úgy szervezi meg a tevékenységét, hogy az az eljárás valamennyi résztvevőjének a legkevesebb költséget okozza, és a vámigazgatási eljárás a lehető leggyorsabban lezárható legyen.

5. § *[A hivatalbóliság elve]*

A vámhatóság a kizárólag kérelemre indítható eljárások kivételével a vámjogszabályok alapján hivatalból eljárást indít, amely során hivatalból állapítja meg a tényállást, határozza meg a bizonyítás módját és terjedelmét, és a vámjogszabályok keretei között felülvizsgálhatja a saját döntését és eljárásait.

6. § *[Az ügyfélre és az eljárás egyéb résztvevőjére vonatkozó alapelvek]*

(1) Az ügyfél és a tanú, a hatósági tanú, a szakértő, a tolmács, a szemletárgy birtokosa (a továbbiakban együtt: eljárás egyéb résztvevője) a vámigazgatási eljárás során köteles jóhiszeműen eljárni és a vámhatósággal együttműködni, amely kapcsán magatartása nem irányulhat a vámhatóság megtévesztésére, az eljárás vagy a döntéshozatal késleltetésére.

(2) Az ügyfél és az eljárás egyéb résztvevője jóhiszeműségét az eljárásban vélelmezni kell, a rosszhiszeműség bizonyítása a vámhatóságot terheli.

7. § *[A vámhatóságra vonatkozó alapelvek]*

A vámhatóság biztosítja, hogy a vámigazgatási eljárásban az eljárás egyéb résztvevője és az ügyfél a jogairól és a kötelezettségeiről tudomást szerezzen, előmozdítja az ügyféli jogok gyakorlását.

II. FEJEZET

4. Általános eljárásjogi rendelkezések

8. § *[Eljárási kötelezettség]*

A vámhatóság a hatáskörébe tartozó ügyben az illetékességi területén vagy kijelölés alapján köteles eljárni. Ha a vámhatóság központi vagy területi szerve az eljárási kötelezettségének nem tesz eleget, akkor a jogszabályban meghatározott felettes szerve az eljárás lefolytatására utasítja. Ha a felettes szerv nem intézkedik, akkor az eljárás lefolytatására a közigazgatási bíróság kötelezi a vámhatóságot.

9. § *[Joghatóság, hatáskör, illetékesség]*

(1) A vámhatóság a joghatóságát, hatáskörét és illetékességét az eljárás minden szakaszában hivatalból vizsgálja.

(2) Ha a vámhatóság hatáskörének vagy illetékességének a hiányát észleli, és kétséget kizáróan megállapítható az ügyben hatáskörrel vagy illetékességgel rendelkező hatóság vagy szerv, akkor a vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában az ügyfél egyidejű értesítése mellett az ügyet 8 napon belül átteszi.

(3) Ha a 39. § szerinti kérelmet másik tagállam vámhatóságának kell befogadnia, akkor erről az ügyfelet tájékoztatni kell.

10. § *[Hatásköri, illetékességi vita]*

(1) Az ügyben illetékes hatóságok közül az jár el, amelynél az eljárás előbb indult meg.

(2) Ha ugyanabban az ügyben

a) a vámhatóság több szerve állapította meg hatáskörét és illetékességét,

b) a vámhatóság több szerve állapította meg hatáskörének és illetékességének hiányát, és emiatt az eljárás nem indulhat meg vagy nincs folyamatban, vagy

c) a vámhatóság több szerve előtt indult az eljárás, és az eljárást elsőként megindító szerv ismeretében sem állapítható meg az eljárásra jogosult szerv,

az érdekelt vámszervek kötelesek egymás között azonnal, de legfeljebb 3 munkanapon belül egyeztetni.

(3) Az egyeztetést az a szerv kezdeményezi, amelyiknél az eljárás később indult meg, amelyik hatáskörének és illetékességének hiányát később állapította meg, vagy amelyik szervnél az ügyfél az egyeztetés lefolytatása iránti kérelmét benyújtotta.

(4) Ha az (1) bekezdés szerinti eljárás nem vezetett eredményre, akkor illetékességi vita esetén az eljáró szervet a felettes szerv a kijelölési kérés felterjesztésének beérkezésétől számított 15 napon belül jelöli ki, míg hatásköri összeütközés esetén az eljáró hatóságot a közigazgatási bíróság jelöli ki.

11. § *[Adatkezelés]*

(1) A kérelemre induló eljárásban vélelmezni kell, hogy a kérelmező ügyfél a tényállás tisztázásához szükséges személyes adatok – ideértve a különleges adatokat is – kezeléséhez hozzájárult.

(2) A vámhatóság gondoskodik arról, hogy a törvény által védett titok (a továbbiakban: védett adat) ne kerüljön nyilvánosságra, ne juthasson illetéktelen személy tudomására, és a személyes adatok védelme biztosított legyen.

(3) A vámhatóság az eljárása során annak lefolytatásához – jogszabályban meghatározott módon és körben – megismerheti azokat a védett adatokat, amelyek eljárásával összefüggnek, illetve amelyek kezelése az eljárás eredményes lefolytatása érdekében szükséges.

12. § *[Adatok zárt kezelése]*

(1) Indokolt esetben a vámhatóság kérelemre vagy hivatalból elrendeli az ügyfél és az eljárás egyéb résztvevője természetes személyazonosító adatainak és lakcímének zárt kezelését, ha a vámigazgatási eljárásban való közreműködése miatt súlyosan hátrányos következmény érheti. A végzést a kérelmet előterjesztővel kell közölni.

(2) A szakértő az (1) bekezdésben foglaltak szerint az igazságügyi szakértői névjegyzék nyilvános adatain kívüli természetes személyazonosító adatai és lakcíme zárt kezelését kérheti.

(3) A természetes személyazonosító adatokat és a lakcímet a vámhatóság az ügy iratai között elkülönítve, zártan kezeli és biztosítja, hogy a zártan kezelt adatok az eljárási cselekmények során ne váljanak megismerhetővé.

13. § *[Nyelvhasználat]*

(1) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a vámigazgatási eljárás nyelve a magyar.

(2) Ha a vámhatóság nem magyar állampolgár, a magyar nyelvet nem ismerő ügyfél ügyében magyarországi tartózkodásának tartama alatt hivatalból indít azonnali eljárási cselekménnyel járó vámigazgatási eljárást, a vámhatóság gondoskodik arról, hogy az ügyfelet ne érje joghátrány a magyar nyelv ismeretének hiánya miatt.

(3) A magyar nyelvet nem ismerő ügyfél – a fordítási és tolmácsolási költség előlegezése és viselése mellett – a (2) bekezdés hatálya alá nem tartozó esetekben is kérheti, hogy a vámhatóság bírálja el az anyanyelvén vagy valamely közvetítő nyelven megfogalmazott kérelmét.

14. § *[Kizárás]*

(1) A vámigazgatási ügy elintézésében nem vehet részt az a személy, akitől nem várható el a vámigazgatási ügy tárgyilagos elintézése.

(2) A vámigazgatási ügy elintézéséből kizárt az a személy, akinek jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül érinti, továbbá az, aki az ügyben tanúvallomást tett, az ügyfél képviselőjeként vagy hatósági tanúként járt el, a szakértő és a szemletárgy birtokosa.

(3) A vámigazgatási ügy elintézésében nem vehet részt az a szerv, amelynek a vezetőjével szemben kizárási ok merült fel.

(4) A vámigazgatási ügy másodfokú elintézésében nem vehet részt az, aki az ügy elintézésében első fokon részt vett.

(5) Az ügyintéző a kizárási ok észlelését követően bejelenti a szerv kiadmányozási jogkörrel rendelkező vezetőjének a kizárási ok fennálltát. A kizárási okot az ügyfél is bejelentheti.

(6) A kizárás tárgyában a szerv kiadmányozási jogkörrel rendelkező vezetője dönt, szükség esetén más ügyintézőt jelöl ki és arról is dönt, hogy meg kell-e ismételni azokat az eljárási cselekményeket, amelyekben a kizárt ügyintéző járt el. Ha a kizárási okot az ügyfél jelentette be, a kizárásról a vámhatóság végzésben dönt, és arról az ügyfelet is tájékoztatja.

(7) Ha az ügyfél nyilvánvalóan alaptalanul tesz kizárásra irányuló bejelentést, vagy ugyanabban az eljárásban ugyanazon ügyintéző ellen ismételten alaptalan bejelentést tesz, az ügyfél a kizárást megtagadó végzésben eljárási bírsággal sújtható.

(8) Ha a kizárási ok a szerv kiadmányozási jogkörrel rendelkező vezetőjével szemben merül fel, akkor az ügyben a felettes szerv vezetője által kijelölt másik azonos hatáskörű szerv jár el. A kijelölésről a felettes szerv végzésben tájékoztatja az ügyfelet.

(9) Ha nincs kijelölhető másik, azonos hatáskörű szerv, akkor az a szerv jár el, amelyikkel szemben kizárási ok áll fenn.

(10) A felettes szerv a (9) bekezdésben foglaltakról az ügyfelet tájékoztatja.

(11) A vámigazgatási ügyben az eljáró szerv kiadmányozási jogkörrel rendelkező vezetőjével szemben a kizárás szabályait alkalmazni kell azzal, hogy ha a szervnél nincs másik kiadmányozási jogkörrel rendelkező vagy azzal felruházható személy, a hatáskör gyakorlója jár el.

(12) A (11) bekezdés alapján hozott döntésről az ügyfelet tájékoztatni kell.

15. § *[A kapcsolattartás általános szabályai]*

Ha a Vámkódex 6. cikk (3) bekezdés a) pontja alapján az információcsere és adattárolás elektronikus adatfeldolgozási eljárástól eltérő módon történik, valamint e törvény vagy uniós vámjogszabályok mást nem határoznak meg, akkor a vámhatóság az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló törvényben (a továbbiakban: Eüsztv.) meghatározott módon tart kapcsolatot az ügyféllel és az eljárásban résztvevőkkel.

16. § *[Betekintés az eljárás irataiba]*

(1) Az ügyfél az eljárás bármely szakaszában betekinthet az eljárás során keletkezett iratba. Ez a jog akkor is megilleti az ügyfelet, ha korábban nem vett részt az eljárásban.

(2) A tanú a vallomását tartalmazó iratba, a szemletárgy birtokosa a szemléről készített iratba tekinthet be.

(3) Harmadik személy akkor tekinthet be a személyes adatot vagy védett adatot tartalmazó iratba, ha igazolja, hogy az adat megismerése joga érvényesítéséhez, illetve jogszabályon vagy hatósági határozaton alapuló kötelezettsége teljesítéséhez szükséges, valamint ha a védett adat megismerésének törvényi feltételei fennállnak. Az iratbetekintési jog – a személyes és védett adatok megismerhetetlenné tételéért, valamint az ilyen módon kivonatolt iratról való másolat készítéséért – az adópolitikáért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) által rendeletben meghatározott költségtérítés ellenében gyakorolható.

(4) Nem lehet betekinteni

a) a döntés tervezetébe,

b) a vámhatóság belső levelezésébe,

c) az olyan iratba, amelyből következtetés vonható le annak a személynek a kilétére, akire vonatkozóan a vámhatóság a természetes személyazonosító adatok és a lakcím zárt kezelését rendelte el,

d) felhasználói vagy megismerési engedély hiányában a minősített adatot tartalmazó iratba,

e) az egyéb védett adatot tartalmazó iratba, ha azt az érintett adat védelmét szabályozó törvény kizárja, vagy ha a védett adat megismerésének hiánya nem akadályozza az iratbetekintésre jogosult személyt törvényben biztosított jogai gyakorlásában.

(5) Az ügyfél az adatok megjelölésével kérheti az iratbetekintési jog korlátozását üzleti és más méltányolható magánérdekének védelmében. A vámhatóság a kérelemnek – a körülmények körültekintő mérlegelése alapján – akkor ad helyt, ha az adatok megismerésének hiánya az iratbetekintésre jogosultakat nem akadályozza jogaik gyakorlásában.

(6) Az iratbetekintési jog biztosítása érdekében a vámhatóság megismerhetetlenné teszi azokat a személyes és védett adatokat, valamint az (5) bekezdés szerinti adatokat, amelyek megismerésére az iratbetekintésre jogosult személy egyébként nem jogosult.

(7) A vámhatóság az (1) bekezdés szerinti személy kérelmére – annak vizsgálata mellett, hogy a (4)–(6) bekezdés szerinti okok a kérelem elbírálásakor fennállnak-e – az iratbetekintést biztosítja, vagy végzésben dönt az iratbetekintési kérelem korlátozásáról vagy elutasításáról.

(8) Az iratbetekintés során az arra jogosult másolatot, kivonatot készíthet vagy másolatot kérhet. A másolatot és a kivonatot a vámhatóság kérelemre hitelesíti.

(9) Az iratbetekintésre jogosult – a (4)–(8) bekezdés szerint – az eljárás végleges lezárását követően is betekinthet a vámhatóság kezelésében lévő iratokba.

(10) Ha a vámhatóság nem tudja megállapítani, hogy az iratbetekintési kérelem benyújtásakor az (5) bekezdés szerinti korlátozás okai fennállnak-e, az üzleti és más méltányolható magánérdek alapján védelemre jogosultat nyilatkozattételre hívja fel. Az iratbetekintés nem tagadható meg, ha a jogosult határidőben nem nyilatkozik.

III. FEJEZET

5. Az egyes vámhatósági intézkedések különös szabályai

17. § *[Biztosítási intézkedések]*

(1) Ha a vámigazgatási eljárás során az eljárás tárgyát képező kötelezettség későbbi teljesítése veszélyben van, a teljesítési határidő lejárta előtt, az erre okot adó körülmény felmerülésétől számított 5 napon belül a vámhatóság biztosítási intézkedésként pénzkövetelés biztosítását rendeli el, vagy a meghatározott dolgot lefoglalja.

(2) A biztosítási intézkedést vissza kell vonni, ha

a) azt pénzfizetési kötelezettség biztosítására rendelték el, és ezt az összeget a vámhatóságnál vagy a végrehajtást foganatosító szervnél letétbe helyezték, vagy

b) elrendelésének oka egyébként megszűnt.

(3) Ha megalapozottan feltételezhető, hogy az érdemi döntésben elrendelhető kötelezettség teljesítése elmaradásának veszélye áll fenn, a vámhatóság az (1) bekezdésben meghatározott intézkedéseket – ideiglenes biztosítási intézkedésként – 3 napon belül megteszi.

(4) Az ideiglenes biztosítási intézkedés hatályát veszti a vámigazgatási eljárást befejező döntés véglegessé válásával.

18. § *[Lefoglalás]*

(1) Ha a tényállás másként nem tisztázható vagy az jelentős késedelemmel járna, vagy a lefoglalás mellőzése a tényállás tisztázásának sikerét veszélyeztetné, a vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a vámszerv jogosult valamely áru és eszköz birtokának a birtokos rendelkezése alóli elvonására (a továbbiakban: lefoglalás).

(2) A lefoglalás érdekében az áru és eszköz birtokosát fel kell szólítani, hogy az árut és eszközt adja át. Nem köteles az áru és eszköz átadására az, aki tanúként nem hallgatható meg, valamint az, aki az 51. § (4) bekezdés c) pontja alapján a tanúvallomást megtagadhatja, ha a számára információt átadó személy kilétét az áru és eszköz átadásával felfedné.

(3) Az 51. § (4) bekezdés c) pontja alapján a tanúvallomás megtagadására jogosult személynek az áru és eszköz átadása alóli mentessége az annak alapjául szolgáló jogviszony megszűnése után is fennmarad.

(4) Ha az áru és eszköz átadására köteles személy nem adja át az árut és eszközt, a vámhatóság a lefoglalást foganatosítja, és az áru és eszköz átadására köteles személyt eljárási bírsággal sújthatja.

(5) A lefoglalás foganatosítására a szemle szabályai irányadóak azzal, hogy a szemletárgy birtokosára vonatkozó szabályokat a lefoglalt áru és eszköz birtokosára kell alkalmazni.

(6) Ha a lefoglalás elrendelésére az 51. § (4) bekezdés c) pontjára hivatkozás ellenére került sor, akkor a lefoglalást elrendelő végzés elleni fellebbezésnek a végzés végrehajtására halasztó hatálya van.

19. § *[Lefoglalt áru és eszköz elszállítása és őrzése]*

(1) A vámhatóság a lefoglalt árut és eszközt elszállítja és megőrzi, vagy ha az elszállítás lehetetlen vagy aránytalanul magas költséggel járna, az árut és eszközt a birtokos őrizetében hagyja a használat és az elidegenítés jogának megtiltásával. Ha a vámjogszabályok eltérően nem rendelkeznek lefoglalt áru és eszköz elszállításával, tárolásával, őrzésével kapcsolatos költségek az ügyfelet terhelik.

(2) A lefoglalásról készített jegyzőkönyv a lefoglalt árut és eszközt egyedi azonosításra alkalmas módon írja le.

(3) A lefoglalt árut és eszközt úgy kell őrizni, hogy az változatlan maradjon, ne lehessen kicserélni, és az azonossága könnyen megállapítható legyen.

(4) Az irat birtokosának kérelmére és költségére – ha ez a vámigazgatási eljárás érdekét nem veszélyezteti – a lefoglalt iratról hiteles másolatot kell kiadni.

20. § *[Lefoglalás megszüntetése]*

(1) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a lefoglalást a vámhatóság megszünteti, ha

a) az elrendelésének oka megszűnt,

b) a vámhatóság a vámigazgatási eljárást megszüntette,

c) a vámigazgatási ügy érdemében döntést hozott, vagy

d) a vámjogszabályok megsértésével összefüggésben indult büntetőeljárásban lefoglalásnak van helye, és ennek érdekében a büntetőügyben eljáró hatóság a vámhatóságot megkereste.

(2) Eltérő rendelkezés hiányában a tényállás tisztázásához a továbbiakban már nem szükséges lefoglalt árut és eszközt a lefoglalás megszüntetéséről rendelkező döntés közlését követő 30 napon belül ki kell adni annak, akitől azt lefoglalták, feltéve, hogy a lefoglalással kapcsolatos költségeket megfizeti. Ha a vámhatóság más szerv hatáskörébe tartozó eljárást kezdeményez, az eljárás lefolytatásához szükséges lefoglalt iratokat és tárgyi bizonyítékokat át kell adni a megkeresett szervnek.

(3) A lefoglalt áru és eszköz annak adható ki, aki a tulajdonjogát minden kétséget kizáróan igazolja vagy annak, akitől azt a vámhatóság lefoglalta, feltéve, hogy a jogszerű birtoklás tényét igazolta. Ha a lefoglalt dolog birtoklása jogszabályba ütközik, a dolog kiadása helyett a vámhatóság a 22. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott módon jár el.

(4) Ha a lefoglalt dolog tulajdonosa, birtokosa a lefoglalt árut és eszközt a lefoglalás megszüntetéséről rendelkező döntés közlését követő 30 napon belül nem veszi át, akkor a vámhatóság a lefoglalt áru és eszköz értékesítése felől intézkedik. Az értékesítésből befolyt ellenérték a kiadni rendelt, de át nem vett áru és eszköz helyébe lép és elsődlegesen a vámok és egyéb terhek, másodsoron a felmerült költségek kiegyenlítésére szolgál.

(5) Az értékesítés meghiúsulása esetén a vámhatóság a kiadni rendelt árut és eszközt megsemmisíti. A megsemmisítés költségei a lefoglalt dolog tulajdonosát és birtokosát egyetemlegesen terhelik.

(6) Az ügyfélnek kiadandó árut és eszközt a vele szemben más vámigazgatási eljárásban megállapított pénzfizetési kötelezettség biztosítására vissza lehet tartani.

21. § *[Lefoglalt áru és eszköz értékesítése]*

(1) A vámhatóság a lefoglalt áru és eszköz előzetes értékesítéséről dönt, ha a lefoglalt áru és eszköz gyors romlásnak van kitéve, vagy huzamos tárolásra alkalmatlan.

(2) A vámhatóság a lefoglalt áru és eszköz előzetes értékesítéséről akkor is dönthet, ha a lefoglalt áru és eszköz

a) kezelése, tárolása, illetve őrzése – különösen az áru és eszköz értékére vagy az előreláthatólag hosszú ideig tartó tárolására tekintettel – aránytalan és jelentős költséggel járna,

b) értéke az előreláthatólag hosszú ideig tartó tárolás miatt jelentősen csökkenne.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott esetben a lefoglalt áru és eszköz akkor értékesíthető, ha a vámhatóság felhívásától számított 5 napon belül a lefoglalt áru és eszköz kiadása iránt senki nem jelentett be jogos igényt.

(4) A lefoglalt áru és eszköz értékesítéséből befolyt ellenérték a lefoglalt áru és eszköz helyébe lép.

22. § *[Elkobzás]*

(1) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a vámigazgatási eljárás során a vámhatóság elkobozza azt a dolgot,

a) amelyet a jogsértés elkövetéséhez eszközül használtak vagy arra szántak,

b) amelynek birtoklása jogszabályba ütközik, vagy amely veszélyezteti a közbiztonságot,

c) amely jogsértés elkövetése útján jött létre,

d) amelyre a jogsértést elkövették, vagy amelyet a jogsértés befejezését követően e dolog elszállítása céljából használtak,

e) amelyet az érintett jogsértő a jogsértés elkövetéséért a tulajdonostól vagy annak hozzájárulásával mástól kapott.

(2) Az (1) bekezdés a) és d) pontja esetében

a) az elkobzást nem lehet elrendelni, ha a dolog nem az érintett jogsértő tulajdona, kivéve, ha a tulajdonos a jogsértésről előzetesen tudott és a dolog ilyen célú használatába beleegyezett,

b) az elkobzás kivételesen mellőzhető, ha az a jogsértőre vagy a dolog tulajdonosára a jogsértés súlyával arányban nem álló, méltánytalan hátrányt jelentene.

(3) Az elkobzott dolog tulajdonjoga az államra száll. Az elkobzást követően az elkobzott dolgot a vámhatóságnak az e törvény rendelkezéseinek megfelelően értékesítenie kell.

MÁSODIK RÉSZ
AZ EURÓPAI UNIÓ VÁMJOGÁNAK VÉGREHAJTÁSA

IV. FEJEZET
A VÁMJOGSZABÁLYOK ALKALMAZÁSI KÖRE, A VÁM KÜLDETÉSE ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

6. A Vámkódex 5. cikkéhez

23. § *[Fogalommeghatározások]*

(1) A Vámkódex 5. cikk 1. pontja szerinti vámhatóság alatt Magyarország tekintetében a NAV-ot és jogszabály alapján a vámjogszabályok alkalmazására hatáskörrel rendelkező más hatóságot kell érteni.

(2) A Vámkódex 5. cikk 4. pontja szerinti, nemzeti jog által elismert ügyleti képességgel rendelkező nem jogi személy személyegyesülés az egyéni cég, a szakcsoport, a polgári jogi társaság, a társasház, a társasüdülő, a társasgarázs, az építőközösség és minden más, jogi személyiséggel nem rendelkező személyi egyesülés.

(3) A Vámkódex 5. cikk 31. pont a) alpontja alkalmazásában a természetes személynek akkor van Magyarország területén szokásos tartózkodási helye, ha az adott naptári évben – a ki- és beutazás napját is egész napnak tekintve – legalább 183 napot életvitelszerűen belföldön tartózkodott.

(4) E törvény, illetve a Vámkódex 39. cikk a) pontja alkalmazásában a kérelmező gazdasági tevékenységével összefüggő súlyos bűncselekmény alatt a 2013. június 30-ig hatályban volt, a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 216/B. § (2) bekezdésében, 218. § (1)–(3) bekezdésében, 224/A. §-ában, 253. § (1)–(3) bekezdésében, 254. §-ában, 256/A. § (1) bekezdésében, 258/B. § (1)–(3) bekezdésében, 258/C. § (2)–(4) bekezdésében, 258/E. § (2) bekezdésében, 261/A. § (1)–(3) bekezdésében, 263. § (2) és (3) bekezdésében, 263/A. § (1)–(3) bekezdésében, 263/B. § (1) és (3) bekezdésében, 263/C. § (1) bekezdésében, 264. § (1)–(3) bekezdésében, 264/C. § (1)–(3) bekezdésében, 274. § (1) bekezdésében, 277/A. §-ában, 280. § (1)–(3) bekezdésében, 281. § (1) bekezdésében és a (3) bekezdés a) pontjában, 281/A. § (1) és (2) bekezdésében, 282. § (1) és (2) bekezdésében, (3) bekezdés

b) pontjában és (4) bekezdésében, 282/A. § (1)–(3) bekezdésében, 283/A. § (1) bekezdésében, 283/B. §-ában, 303. § (1)–(4) bekezdésében, 317. § (1) és (4)–(7) bekezdésében, 318. § (1) és (4)–(7) bekezdésében, 326. § (1) és (3)–(6) bekezdésében, valamint a XVII. Fejezetében meghatározott bűncselekményeket, illetve a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 176. § (1)–(3) bekezdésében, 178. § (1)–(3) bekezdésében, 182. § (1)–(3) bekezdésében, 183. § (1) bekezdésében, 184/B. § (1)–(3) bekezdésében, 184/C. § (1)–(3) bekezdésében, 186. § (1)–(3) bekezdésében, 241. § (1) bekezdésében, 242. § (1) és (2) bekezdésében, 248. § (1) és (2) bekezdésében, 249. § (1) bekezdésében, 250. § (1) és (2) bekezdésében, 290. § (1)–(4) bekezdésében, 293. § (1)–(4) bekezdésében, 295. § (1) és (2) bekezdésében, 298. § (1), (1a) és (3) bekezdésében, 321. § (1) bekezdésében, 324. § (1) és (2) bekezdésében, 325. § (1)–(3) és (5) bekezdésében, 326. § (1)–(5) bekezdésében, 327. § (1)–(3) bekezdésében, 329. § (1)–(3) bekezdésében, 330. § (1) és (2) bekezdésében, 342. § (1) bekezdésében, 347. § (1) és (2) bekezdésében, 353. § (1)–(5) bekezdésében, 358. § (2) bekezdésében, 372. § (1) és (3)–(6) bekezdésében, 373. § (1) és (3)–(6) bekezdésében, 374. § (1) és (3)–(6) bekezdésében, 375. § (1)–(5) bekezdésében, 379. § (1) és (3)–(6) bekezdésében, valamint a XXXVIII–XLIII. Fejezetében meghatározott bűncselekményeket kell érteni. Jogi személy gazdálkodó esetén további feltétel, hogy a fenti bűncselekmények elkövetése az engedélyezett gazdálkodó státusz iránti kérelmet benyújtó gazdasági szereplő javára a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény 1. § (1) bekezdés 2. pontjában meghatározott előny szerzését célozta vagy eredményezte és a bűncselekményt az engedélyezett gazdálkodó státusz iránti kérelmet benyújtó gazdasági szereplő

a) ügyvezetésre vagy képviseletre feljogosított tagja vagy tisztségviselője, felügyelőbizottságának tagja, illetve ezek megbízottja az engedélyezett gazdálkodó státusz iránti kérelmet benyújtó gazdasági szereplő tevékenységi körében követte el,

b) tagja vagy alkalmazottja az engedélyezett gazdálkodó státusz iránti kérelmet benyújtó gazdasági szereplő tevékenységi körében követte el, és azt a vezető tisztségviselő felügyeleti vagy ellenőrzési kötelezettségének teljesítése megakadályozhatta volna.

V. FEJEZET
AZ ADATTÁROLÁS ÉS INFORMÁCIÓCSERE MÓDJAI

7. Vámkódex 6. cikkéhez

24. § *[Számítógépes rendszerek működése]*

(1) Ha a vámhatóság váminformatikai rendszere hétköznapokon 8 órától 16 óráig (a továbbiakban: munkaidőben) 2 órát meghaladó időtartamban vagy egyéb időszakban (a továbbiakban: munkaidőn kívül) 4 órát meghaladó időtartamban nem üzemel, akkor a vámhatóság e-mail útján tájékoztatja a gazdálkodókat, egyidejűleg a NAV Internetes Portálján közzéteszi az üzemszüneti feldolgozási rend bevezetését. A vámhatóság mind az üzemszüneti eljárás kezdetéről, mind az üzemszüneti eljárás befejezéséről küld tájékoztatást.

(2) A gazdálkodó köteles a vámhatóságnak e-mail útján vagy személyesen haladéktalanul bejelenteni, ha a számítógépesített rendszere munkaidőben 2 órát meghaladó, munkaidőn kívül 4 órát meghaladó időtartamban nem üzemel.

(3) A (2) bekezdés szerinti bejelentés, az árunyilatkozat benyújtásával egy időben is megvalósulhat.

(4) A (2) bekezdés szerinti bejelentés alapján az üzemszüneti eljárás alkalmazását az érintett vámhivatal jóváhagyja és erről az ügyfelet értesíti.

(5) Az érintett vámhivatal a (2) bekezdés szerinti bejelentés vizsgálata céljából bizonyítékot kérhet vagy a helyszínen ellenőrzést végezhet, továbbá az ügyfél rendszerét üzemeltető székhelye vagy telephelye szerint illetékes vámhivatalt is megkeresheti.

(6) Az üzemszünet elhárulásáról a gazdálkodó e-mail útján vagy személyesen haladéktalanul értesíti a (3) bekezdés szerint érintett vámhivatalt. E vámhivatal a bejelentés tudomásul vételéről a gazdálkodót értesíti.

(7) A Vámkódex 182. cikke vagy 185. cikke szerinti egyszerűsítés alkalmazása, valamint a Vámkódex 233. cikk (4) bekezdés a) és b) pontja szerinti engedélyezett feladó vagy engedélyezett címzett eljárása esetén az érintett vámhivatal hivatalos idején túl bekövetkező üzemszünet során az engedélyes a (3) bekezdéstől eltérően maga dönt az üzemszüneti eljárás alkalmazásáról, melyről az illetékes vámhivatalt az üzemszüneti eljárás bevezetését követő munkanapon tájékoztatja. A (4) bekezdésben foglaltak ebben az esetben nem alkalmazandók.

(8) A vámhatóság és a gazdálkodó között zajló információcsere kapcsán üzembe helyezett vagy üzembe helyezendő informatikai rendszerek tesztelése, a rendszerek használatához szükséges információk átadása, illetve

a rendszerekhez használt szoftverek tanúsítása érdekében a vámhatóság a gazdálkodókkal együttműködési megállapodást köthet.

VI. FEJEZET
A SZEMÉLYEK VÁMJOGSZABÁLYOK SZERINTI JOGAI ÉS KÖTELEZETTSÉGEI

8. A Vámkódex 9. cikkéhez

25. § *[Nyilvántartásba vétel]*

(1) A vámjogszabályok és az e törvény hatálya alá tartozó személyek nyilvántartásba vételével és nyilvántartásával kapcsolatos ügyben – ha e törvény másként nem rendelkezik – a vámhatóság jár el. Az adószabályok hatálya alá tartozó tevékenységgel kapcsolatban a vámazonosító számra (a továbbiakban: VPID szám) történő hivatkozást a vámjogszabályok szerinti uniós vámazonosító számra (a továbbiakban: EORI szám) történő hivatkozásként kell értelmezni.

(2) Az (EU) 2015/2446 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (a továbbiakban: FJA) 6. cikk (2) bekezdésében meghatározott kivétellel – a (9) bekezdésre figyelemmel – valamennyi, gazdálkodónak nem minősülő személynek nyilvántartásba kell vetetnie magát azon esetekben, amikor a vámhatósághoz elektronikus úton vagy papíralapon vám-árunyilatkozatot, vagy a Vámkódex 22. cikke szerinti kérelmet nyújt be.

(3) A vámhatóság az FJA 4. cikke alapján az EORI nyilvántartásba vételhez szükséges adatok benyújtását elektronikus adatfeldolgozási módtól eltérő módon azon Vámkódex 5. cikk 4. pontja szerinti személyeknek engedélyezheti, akik a vámhatóság vonatkozó számítógépes rendszeréhez való közvetlen hozzáféréssel nem rendelkeznek.

(4) Az elektronikus adatfeldolgozási módtól eltérő adatközlés a vámhatóság honlapján közzétett formanyomtatvány felhasználásával történik.

(5) A Vámkódex 5. cikk 5. pontja szerinti gazdálkodónak nem minősülő, a Vámkódex 5. cikk 4. pontja szerinti személy a vámhatóság felé az adószabályban meghatározott adatokon felül

a) benyújtja a nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy rendelkezik-e EORI számmal, és

b) nem magyar állampolgárságú természetes személy esetén közli úti okmányának típusát, számát, a kiállítás és a lejárat idejét, a kiállító hatóság illetőségét, elektronikus elérhetőségét.

(6) A gazdálkodó a vámhatóság felé az adószabályban meghatározott adatokon felül

a) bejelenti az Európai Unió területén letelepedett adózó esetén pénzforgalmi számla számait, és

b) benyújtja a nyilatkozatát, arra vonatkozóan, hogy rendelkezik-e EORI számmal.

(7) A vámhatóság kérheti az adatok hitelességét bizonyító okiratok bemutatását.

(8) A vámhatóság vámazonosító szám igénylése esetén a bejelentés alapján EORI számot állapít meg a Vámkódex 9. cikk (1) és (2) bekezdése szerinti esetekben.

(9) A vámhatóság az FJA 6. cikk (2) bekezdése alapján a nyilvántartásba vétel mellőzésének indokoltságát az ügy körülményeire tekintettel alkalmanként állapítja meg.

26. § *[EORI szám érvénytelenítése]*

(1) A vámhatóság az FJA 7. cikk (1) bekezdés b) pontja alapján érvényteleníti az általa kiadott EORI számot, ha

a) az érintett személy cégbírósági bejegyzés, törzskönyvi nyilvántartásba vétel iránti kérelmét a cégbíróság, illetve a kincstár elutasította, kivéve, ha az ügyfél igazolja a cégbíróság elutasító végzésének kézhezvételét követő 30 napon belül, hogy a cégbejegyzési kérelmének elutasítását követő 8 napon belül kérelmét ismételten benyújtotta és a bejegyzés iránti eljárás folyamatban van,

b) az érintett személy cégbejegyzési eljárását a cégbíróság megszüntette,

c) az érintett személynek a cégjegyzékből való törlését a cégbíróság végleges végzésével elrendelte, vagy az érintett személyt a törzskönyvi nyilvántartásból törölték, valamint az egyéni vállalkozók nyilvántartásából törölték,

d) az érintett személy által a rá irányadó szabályoknak megfelelően bejelentett székhelye nem valós cím,

e) hitelt érdemlően tudomást szerez arról, hogy a bejelentett szervezeti képviselő nem valós személy,

f) az adószám törlését kimondó határozat véglegessé vált, vagy

g) a gazdálkodónak nem minősülő személy meghalt.

(2) A vámhatóság az EORI szám érvénytelenítéséről vámigazgatási eljárásban eljárva határozattal dönt.

(3) Ha cégbírósági bejegyzésre kötelezett ügyfél esetében az érvénytelenítés elrendelésére az (1) bekezdés d) vagy e) pontja alapján került sor, a vámhatóság a határozat véglegessé válásának megállapítását követő napon

a cégbíróság elektronikus úton történő értesítésével kezdeményezi az EORI szám érvénytelenítésével érintett ügyfélnyilvántartásból való törlését. Az EORI szám (1) bekezdés d) vagy e) pontja szerinti érvénytelenítése esetén, az egyéni vállalkozók nyilvántartásában szereplő ügyfelek esetében a vámhatóság a véglegessé válás megállapítását követő napon megkeresi az egyéni vállalkozók nyilvántartását vezető szervet az érvénytelenítés tényének és időpontjának az egyéni vállalkozók nyilvántartásába való bejegyzése érdekében, más, cégbírósági bejegyzésre nem kötelezett ügyfél esetében az érvénytelenítésről értesíti az ügyfél nyilvántartását vezető egyéb szervet.

(4) A vámhatóság az (1) bekezdés d) vagy e) pontjában meghatározott esetekben az EORI szám érvénytelenítését elrendelő határozatot hirdetményi úton közli az ügyféllel.

(5) A vámhatóság az EORI szám érvénytelenítését elrendelő határozatot megsemmisítő határozatról és a határozat véglegessé válásának időpontjáról értesíti a cégbíróságot, az egyéni vállalkozók nyilvántartását vezető szervet vagy az ügyfél nyilvántartását vezető egyéb szervet.

(6) Az FJA 7. cikk (1) bekezdés b) pontja szerinti tudomásra jutástól az EORI szám várható érvénytelenítésével érintett ügyfél EORI számát tartalmazó árunyilatkozat, értesítés, kérelem feldolgozását fel kell függeszteni a (2) bekezdés szerinti, az érvénytelenítési eljárás során hozott határozat véglegessé válásáig. A vámhatóság az elsőfokú döntés, illetve ha az ellen fellebbeztek, akkor a másodfokú döntés véglegessé válásának megállapítását követő napon intézkedik

a) a felfüggesztés lezárásáról, ha az EORI szám érvénytelenítését elrendelő határozatot megsemmisítették,

b) az árunyilatkozat, értesítés és kérelem elutasításáról, ha az EORI szám érvénytelenítését helyben hagyták.

(7) Az EORI szám érvénytelenítésére irányuló kérelemre vagy hivatalból indult eljárás során az EORI szám érvénytelenítésére vonatkozó határozat akkor hozható meg, ha az adott EORI számon nyilvántartott ügyfél vonatkozásában az FJA 7. cikk (1) bekezdés b) pontja szerinti tudomásra jutás vagy az érvénytelenítésre irányuló kérelem befogadása előtt indult vámigazgatási eljárások lezárulnak, a vámhatóság az esedékes vám és egyéb terhek megfizetésére vonatkozó kötelezettségeket előírja a folyószámlán, és a lejárt tartozások beszedése iránti intézkedéseket végrehajtja.

(8) Az EORI szám érvénytelenítése az adószabályok szerinti VPID számként való alkalmazást közvetlenül nem szünteti meg. A VPID számként való alkalmazás megszüntetését a NAV az adóigazgatási eljárások lezárását és az adótartozás beszedését követően végezheti el.

VII. FEJEZET
INFORMÁCIÓNYÚJTÁS

9. A Vámkódex 12. cikkéhez

27. § *[Vámtitok]*

(1) Vámtitok a vámjogszabályok alkalmazásával összefüggő feladatai elvégzése során a vámhatóság tudomására jutott minden információ, függetlenül annak megjelenési formájától.

(2) A vámhatóság, valamint alkalmazottja, volt alkalmazottja, az ellenőrzésbe vagy az eljárásba bevont minden más személy a feladatai ellátása során tudomására jutott minden, jogszabály által védett titkot köteles megőrizni.

28. § *[Vámhatóság általi adatigénylés]*

(1) A vámhatóság feladatának ellátásához, valamint a tudomására jutott információk ellenőrzéséhez, a személy és az áru azonosítása érdekében a következő nyilvántartásokból igényelhet adatot:

a) a személy azonosítása érdekében a polgárok személyiadat- és lakcímnyilvántartásából, útlevélszám alapján az útlevél-nyilvántartásból, a cégbírósági nyilvántartásból és az egyéni vállalkozói nyilvántartásból,

b) az áru és gépjármű azonosításához a gépjármű-nyilvántartásból,

c) a Vámkódex 39. cikk a) pontjában meghatározott feltételek ellenőrzése céljából, a 82. § (2) bekezdésében meghatározott gazdasági tevékenységgel összefüggő súlyos bűncselekmény kérelmező általi elkövetésének ténye vonatkozásában (időpont, bűncselekmény megjelölése, kiszabott büntetés és mellékbüntetés) a bűntettesek nyilvántartásából a bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló törvény szerinti rendszerből,

d) a Vámkódex 39. cikk a) pontjában meghatározott feltételek ellenőrzésével összefüggésben az FJA 28. cikk (2) bekezdésében meghatározottak végrehajtásának biztosítása céljából, a 82. § (2) bekezdésében meghatározott gazdasági tevékenységgel összefüggő súlyos bűncselekmény elkövetésének gyanúja

miatt a kérelmezővel szemben indult büntetőeljárás vonatkozásában (eljáró szerv megjelölése, tagállam, az eljárás kezdő időpontja) a büntetőeljárás alatt állók nyilvántartásából, a bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló törvény szerinti rendszerből, vagy

e) jogszabályi felhatalmazás alapján az abban meghatározott nyilvántartásokból.

(2) A vámhatóság megkeresésére a hitelintézet a vámérték valódiságának, a vámtartozás, valamint az egyéb terhek befizetésének ellenőrzéséhez pénzforgalmi adatokat térítésmentesen szolgáltat.

(3) A vámhatóság a személyiadat- és lakcímnyilvántartás szervétől természetes személyazonosító adatokkal vagy a személyiadat- és lakcímnyilvántartás szerve által képzett kapcsolati kóddal vehet át adatokat.

(4) A vámtitkot a hivatalos statisztikai szolgálathoz tartozó szervek statisztikai célra felhasználhatják, ha a titoktartási kötelezettség megtartását a feldolgozás során biztosítják és – ha a hivatalos statisztikáról szóló törvény másként nem rendelkezik – azt a későbbi egyedi azonosításra alkalmatlanná teszik.

29. § *[Tájékoztatás vámtitokról és összesített adatokról]*

(1) E § alkalmazásában a vámhatóság megkeresés esetén annak beérkezésétől számított 30 napon belül, illetve hivatalból tájékoztatja a vámtitokról

a) a nemzetbiztonsági szolgálatokat törvényben meghatározott feladataik ellátása céljából,

b) a Rendőrségről szóló törvényben meghatározott belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szervet és a terrorizmust elhárító szervet törvényben meghatározott feladatai ellátása érdekében,

c) az ügyészt, valamint a nyomozó hatóságot törvényben meghatározott feladatai ellátása céljából,

d) a bíróságot az igazságszolgáltatási tevékenysége ellátása céljából,

e) engedélyezési, ellenőrzési, felügyeleti, nyilvántartási, hitelesítési és piacfelügyeleti feladataik ellátása céljából,

ea) a nemzeti külkereskedelmi államigazgatási szervet,

eb) a kábítószer-prekurzorok kivitelének és behozatalának engedélyezésére kijelölt hatóságot,

ec) a nemesfémvizsgáló és -hitelesítő hatóságot,

ed) a közraktározás-felügyeleti hatóságot,

ee) az Európai Unióba irányuló faanyag-behozatal FLEGT engedélyezési rendszerével kapcsolatos feladatok ellátására kijelölt hatóságot,

ef) a piacfelügyeleti hatóságot,

eg) a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szervet,

eh) a piaci árinformációs rendszert működtető szervet,

ei) a környezetvédelmi és természetvédelmi hatóságokat,

ej) az élelmiszerlánc-felügyeleti szervet,

ek) a borászati hatóságot,

el) az egyes árukra vagy országokra vonatkozó behozatali és kiviteli engedélyezésre, felügyeletre kijelölt hatóságot,

em) az egészségügyi államigazgatási szervet,

f) az agrárpolitikáért felelős minisztert az agrárrendtartással és a piacvédelmi elemzéssel összefüggő feladatok ellátása céljából,

g) a minisztert, ha a tájékoztatás jogszabályban meghatározott feladata ellátásához szükséges,

h) az egészségügyért felelős minisztert, illetve a külpolitikáért felelős minisztert ellenőrzési feladatai ellátása céljából,

i) a kereskedelemért felelős minisztert dömping- és szubvencióellenes, piacvédelmi elemzési célokból,

j) az igazságügyért felelős minisztert az Európai Unió felé fennálló kötelezettség teljesítése céljából,

k) az Állami Számvevőszéket, továbbá a Kormány által kijelölt belső ellenőrzési szervet a hatáskörükbe tartozó ellenőrzések lefolytatása céljából,

l) a Magyar Nemzeti Bankot a fizetési mérleg összeállítása céljából,

m) a Központi Statisztikai Hivatalt statisztikai célból,

n) a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalt az energiastatisztikai adatok összeállítása érdekében, valamint az engedélyesként nyilvántartott gazdálkodók adatairól, hatósági feladatainak ellátása céljából,

o) a kőolaj, kőolajtermék és földgáz biztonsági készletezésével összefüggő feladatokat ellátó szervezetet e feladatainak ellátása céljából,

p) a közös jogkezelést végző szervezeteket a szerzői jogról szóló törvényben meghatározott igény érvényesítésével összefüggő feladatok ellátása céljából,

q) a hagyatéki eljárásban eljáró közjegyzőt a közjegyzői hatáskörbe tartozó eljárás során és annak lefolytatása céljából,

r) a Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaságot és a Magyar Exporthitel Biztosító Zártkörűen Működő Részvénytársaságot az áruk, szolgáltatások és anyagi értéket képviselő jogok kereskedelmi forgalomban történő kiviteli tevékenység folytatására jogosultnak az általa igénybe vehető szolgáltatásokról történő tájékoztatása céljából,

s) a közlekedési hatóságot a Vámkódex 39. cikk e) pontja szerinti biztonsági és védelmi szabványokkal kapcsolatban a vámhatóság által lefolytatott eljárásának eredményéről a meghatalmazott ügynök vagy ismert szállító minősítésével kapcsolatos feladatok ellátása céljából.

(2) A vámtitokról való tájékoztatás azon adatokra terjedhet ki, amelyek kezelésére az (1) bekezdés szerinti szervek törvény alapján jogosultak.

(3) A vámtitok körébe tartozó adatok az Európai Unió és tagállamainak szervei részére a vámjogszabályokban foglaltak alapján adhatók át.

(4) A vámtitok körébe tartozó adatok harmadik ország hatósága részére a vonatkozó, közigazgatási hatóságok közötti kölcsönös vámügyi segítségnyújtás tekintetében irányadó nemzetközi szerződésekben, valamint az e törvényben foglaltak alapján adhatók át.

(5) A vámhatóságok együttműködésére vonatkozó nemzetközi szerződések alapján harmadik országba továbbított, természetes személlyel kapcsolatba hozható egyedi adatok kizárólag az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvényben foglaltak betartásával továbbíthatók.

(6) Az adatok átadásáról az érintettet kérelmére az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvény szabályai szerint tájékoztatni kell.

(7) A vámtitkot képező, személyes adatnak nem minősülő egyedi adatok adatfeldolgozási technikával kezelhetők és továbbíthatók, ha az adatbiztonság feltételeinek a fogadó állam eleget tesz.

(8) E § alkalmazásában a vámhatóság megkeresés esetén annak beérkezésétől számított 30 napon belül, hivatalból tájékoztatja a kereskedelemért felelős minisztert és a külgazdasági ügyekért felelős minisztert a vámpolitikai, kereskedelempolitikai elemzési célokból összesített adatokról.

30. § *[Egyedi adatkezelés]*

(1) A vámhatóság és

a) a 29. § (1) bekezdés e) pont ea)–ee) alpontjában meghatározott hatóságok, továbbá a 29. § (1) bekezdés e) pont ef) alpontja szerinti hatóság közül a gazdasági célú felhasználásra szánt egyes termékek (berendezések, készülékek, gépek és rendszerek), illetve a kötelező hitelesítés körébe tartozó egyes mérőeszközök piacfelügyeletére kijelölt hatóság, valamint a 29. § (1) bekezdés e) pont el) alpontja szerinti hatóság a vámeljárásokhoz, az áruk nemzetközi forgalmának ellenőrzéséhez köthető,

b) a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv az engedélyezési, a bizonylatolási és export-visszatérítési,

c) az egyes tagállamok vámhatóságai a vámunióból eredő,

közös feladataik teljesítése érdekében – ha az adatvédelem technikai feltételei biztosítottak – adatkezeléseiket összekapcsolva egyedi adatkezelést végezhetnek.

(2) A 29. § (1) bekezdés r) pontja szerinti adatigénylés teljesítését az érintett a vámhatósághoz intézett, írásban vagy elektronikus úton tett nyilatkozatban megtilthatja.

(3) Az adatigénylés teljesítésének a (2) bekezdés szerinti megtiltása esetén a vámhatóság a 29. § (1) bekezdés r) pontja szerinti adatigénylés teljesítését megtagadja.

(4) Ha az érintett a 29. § (1) bekezdés r) pontja szerinti adatigénylés teljesítését követően tiltja meg az adatainak továbbítását, a vámhatóság a nyilatkozat megtételét követő, további adatigénylés teljesítését megtagadja és értesíti a Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaságot és a Magyar Exporthitel Biztosító Zártkörűen Működő Részvénytársaságot az adattovábbítás megtiltásáról.

31. § *[Adatkérés]*

(1) Az ügyfél díjfizetés ellenében a NAV váminformatikai rendszerében levő, saját vámtevékenységéhez kapcsolódó forgalmi adatok lekérésére. A fizetendő díj mértékének meghatározó szempontjait a miniszter rendeletben állapítja meg.

(2) Piackutatásra vagy egyéb célra díjfizetés ellenében adható át olyan forgalmi adat, amely személlyel nem azonosítható, azonban nem adható át adat stratégiai termékekről, így különösen az állami tartalék célú áruforgalomról, a nemzetbiztonsági és honvédelmi célú áruforgalomról, továbbá ha a forgalmazásban az exportőr, importőr vagy gyártó száma 3-nál kevesebb. A fizetendő díj mértékének meghatározó szempontjait a miniszter rendeletben állapítja meg.

(3) A vámtitok megőrzésének kötelezettsége nem áll fenn abban az esetben, ha a pénzügyi információs egységként működő hatóság a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvényben meghatározott feladatkörében eljárva vagy külföldi pénzügyi információs egység írásbeli megkeresésének teljesítése céljából közvetlen hozzáféréssel lekérdez vagy írásbeli megkeresés útján kér vámtitoknak minősülő adatot a vámhatóságtól.

10. A Vámkódex 15. cikkéhez

32. § *[Adatszolgáltatás a vámhatóság részére]*

(1) A vámhatóság adatszolgáltatásra vonatkozó kérésének módja lehet írásbeli vagy szóbeli közlés, valamint a vámhatóság informatikai rendszere által küldött elektronikus üzenet.

(2) Az információnyújtást az érintett akkor tagadhatja meg, ha arra nézve tanúvallomást nem tehet, vagy azt megtagadhatja.

(3) Ha a vámellenőrzésekben közvetve vagy közvetlenül érintett személy kéri, a vámhatóság az eredeti okmányok helyett az e személy által készített és általa az eredetivel egyezőként elismert másolatot veszi át, ha azt a vámhatóság a tényállás tisztázásához elégségesnek ítéli.

(4) Ha a vámhatóság adatszolgáltatásra vonatkozó kérését elektronikus úton juttatja el az általa e céllal működtetett elektronikus rendszeren keresztül a pénzügyi intézmény, a pénzforgalmi intézmény és a befektetési vállalkozás részére, a megkeresés, illetve annak teljesítése tekintetében az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény (a továbbiakban: Air.) rendelkezéseit kell alkalmazni.

(5) Ha az ügyfél az adatszolgáltatási kötelezettségének a vámhatóság felhívására, a meghatározott időpontig nem tesz eleget, eljárási bírsággal sújtható, továbbá a vámhatóság a vámellenőrzést és az áruátengedést követő ellenőrzést felfüggesztheti és – az ellenőrzött ügyfél költségére – a nyilvántartásokat, elszámolásokat szakértővel elkészíttetheti.

(6) A vámhatóság a vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló, 2009. november 16-i 1186/2009/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: vámmentességi rendelet) 107. cikke alapján történő vámmentes üzemanyag-behozatal esetén a vámmentességi rendelet 110. cikk (1) bekezdése szerinti kötelezettség ellenőrzése, valamint a vámmentességi rendelet 110. cikk (2) bekezdése szerinti vámfizetési kötelezettség teljesítésének biztosítása érdekében a szabad forgalomba bocsátás vámeljárás alanyát kötelezheti a természetes személyazonosító adatai, továbbá a gépjármű belépésének és – ha történt ilyen – a kilépésének időpontjára, rendszámára, üzemmódjára vonatkozó adatok szolgáltatására.

(7) A vámhatóság a vámhatáron át lebonyolódó áru- és utasforgalom ellenőrzése során, érkező légi járat esetén az utasok repülésre történő bejelentkezése befejezésének időpontjától, induló légi járatok esetén a járatra történő utasfelvétel megkezdése előtt egy órával a légiközlekedésről szóló törvény alapján jogosult a személyszállítást végző légi fuvarozótól, a légiközlekedésről szóló törvényben meghatározott utasnyilvántartási adatokat kérni.

(8) A vámhatóságnak a (7) bekezdés szerint kapott adatokat az átvételüktől számított 24 óra elteltével törölnie kell, kivéve, ha megállapítást nyer, hogy azokra a vámhatóságnak a bűnüldözési feladatai végrehajtásához szüksége van.

11. A Vámkódex 16. cikkéhez

33. § *[Adatok megőrzése]*

A vámhatóság és a gazdálkodók elektronikus rendszerében tárolt adatokat, illetve azok bármilyen módosítását az adatok keletkezésének, illetve módosításának évétől számított 10 évig kell megőrizni.

VIII. FEJEZET
VÁMJOGI KÉPVISELET

12. A Vámkódex 18. cikkéhez

34. § *[Vámjogi képviselet]*

(1) Más tagállamban letelepedett és a Vámkódex 39. cikk a)–d) pontjában megállapított feltételeknek megfelelő személy vámjogi képviselőként való, a Vámkódex 18. cikk (3) bekezdése szerinti eljárásához
   a) érvényes engedélyezett gazdálkodói engedély, vagy a Vámkódex 39. cikk a)–d) pontjában megállapított feltételeknek való megfelelésről a letelepedés helye szerinti vámhatóság által kiadott igazolás bemutatása és
   b) az állami adó- és vámhatóság által kiadott adószám, vagy a letelepedés helye szerinti tagállam által kiadott közösségi adószám

szükséges.

(2) Magyarországon letelepedett és a Vámkódex 39. cikk a)–d) pontjában megállapított feltételeknek megfelelő személy más tagállamban vámjogi képviselőként való, a Vámkódex 18. cikk (3) bekezdése szerinti eljárásához a Vámkódex 39. cikk a)–d) pontjában megállapított feltételeknek való megfelelésről a vámhatóság igazolást állít ki.

(3) A Ptk. szerinti törvényes képviselet nem minősül vámjogi képviseletnek.

(4) Magyarországon a Vámkódex 18. cikk (3) bekezdés alapján a Vámkódex 5. cikk 6. pontja szerinti, Magyarországon letelepedett vámjogi képviselőként – az (5) és (6) bekezdésben foglaltakra figyelemmel, valamint a (7) bekezdés kivételével – a Vámkódex 38. cikk (2) bekezdés a) pontja szerinti engedéllyel rendelkező gazdálkodó, továbbá vámtanácsadó vagy vámügynök járhat el. E §-t a Vámkódex 18. cikk (4) bekezdése alapján az Európai Unió vámterületén nem letelepedett vámjogi képviselőre is alkalmazni kell.

(5) A vámügynök árunyilatkozat, vám-árunyilatkozat vagy értesítés benyújtása esetén járhat el vámjogi képviselőként.

(6) Az (5) bekezdésben foglalt esetben, valamint a kérelemre indult eljárások során – a 186. § (3) bekezdés kivételével – képviselőként a Vámkódex 38. cikk (2) bekezdés a) pontja szerinti engedéllyel rendelkező gazdálkodó, továbbá vámtanácsadó is eljárhat.

(7) A vámhatóság előtti jogorvoslati eljárásokban az ügyfelet a Vámkódex 38. cikk (2) bekezdés a) pontja szerinti engedéllyel rendelkező gazdálkodó, továbbá vámtanácsadó, valamint ügyvéd, kamarai jogtanácsos, ügyvédi iroda, európai közösségi jogász képviselheti.

13. A Vámkódex 19. cikkéhez

35. § *[A vámjogi képviselet általános szabályai]*

(1) A vámjogi képviseletre vonatkozóan eseti vagy állandó meghatalmazás vagy megbízás adható.

(2) Ha a meghatalmazásból más nem tűnik ki, az kiterjed az eljárással kapcsolatos valamennyi nyilatkozatra és cselekményre.

(3) Ha egy személy a vámigazgatási ügyben nem személyesen jár el, a vámhatóság az eljáró képviselő képviseleti jogosultságát megvizsgálja.

(4) Ha egy személy a vámigazgatási eljárás során képviselőt jelöl ki, akkor az iratokat a vámhatóság a képviselő részére küldi meg azzal, hogy a személyes megjelenésre szóló idézés kézbesítése azonban a megidézett részére történik, képviselőjének egyidejű értesítésével.

(5) A vámhatóság határidő tűzésével nyilatkozattételre hívja fel az érintettet, ha az érintett és a vámjogi képviselő nyilatkozata eltér egymástól, vagy egyéb eljárási cselekményeik ellentétesek. Ha valamely érintett határidőben nem nyilatkozik, a vámhatóság a rendelkezésére álló adatok és információk alapján dönt.

(6) Ha a vámigazgatási ügyben a vámhatóság előtt vámjogi képviselőként ügyvéd, kamarai jogtanácsos, ügyvédi iroda, európai közösségi jogász jár el, akkor a vámjogi képviselet típusának meghatározása mellett az ügyvédi tevékenységről szóló törvény ügyvédi meghatalmazásra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(7) Ha a vámjogi képviselő olyan személy kijelölése alapján járna el a vámhatóság előtt, aki a Ptk. szerinti törvényes képviselet alatt áll, úgy e személynek a vámjogi képviselőt a törvényes képviselője útján kell meghatalmaznia.

36. § *[Vámjogi képviselet egyedi ügyben]*

(1) Az eseti jelleggel meghatalmazott személy a képviseleti jogosultságát – a 35. § (6) bekezdését kivéve – az e §-ban meghatározott módon köteles igazolni.

(2) Az eseti meghatalmazást írásba kell foglalni, amely kapcsán a meghatalmazott köteles eredeti meghatalmazását vagy annak hitelesített másolatát kérésre a vámhatóságnak benyújtani.
(3) Az írásbeli eseti meghatalmazást közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni.
(4) A külföldön kiállított eseti meghatalmazást közokiratba vagy hitelesített magánokiratba kell foglalni, és felülhitelesítéssel kell ellátni.
(5) Az eseti meghatalmazás visszavonása, felmondása a vámhatósággal szemben a hozzá való bejelentéstől, a többi személlyel szemben pedig a vele való közléstől hatályos.
(6) A vámjogi képviselet az ügyfél halála folytán a halál tényével szűnik meg.

37. § *[A vámjogi képviselet több ügyben]*

(1) A vámigazgatási ügyekben az állandó meghatalmazás vagy megbízás a vámhatóság előtti eljárásban akkor érvényes, ha azt az érintett vagy a képviselője a vámhatóság által rendszeresített – a NAV honlapján közzétett – formanyomtatvány alkalmazásával papíralapon vagy elektronikusan jelenti be.
(2) Ha a vámjogi képviselet a Vámkódex 22. cikke szerinti kérelem benyújtására vonatkozik, akkor a képviseletet elektronikusan kell bejelenteni.
(3) Ha az állandó meghatalmazást vagy megbízást, illetve annak megszűnését a képviselő jelenti be, a vámhatóság a bejelentésről a meghatalmazót vagy megbízót írásban értesíti. A megbízó az állandó meghatalmazás vagy megbízás visszavonását, felmondását haladéktalanul köteles bejelenteni a vámhatósághoz, illetve a képviseleti jog megszűnését a képviselő is bejelentheti a vámhatóságnál. A képviseleti jog keletkezése és megszűnése a vámhatósággal szemben a vámhatósághoz történő bejelentéstől hatályos azzal, hogy a képviseleti jog megszűnésének bejelentése napján a képviselőt még a vámhatósági iratok átvételére jogosult személynek kell tekinteni.

IX. FEJEZET
A VÁMJOGSZABÁLYOK ALKALMAZÁSÁVAL KAPCSOLATOS HATÁROZATOK

14. A Vámkódex 22. cikkéhez

38. § *[Uniós és nemzeti szabályok egymáshoz való viszonya a kérelemre indult eljárásban]*

Eltérő rendelkezés hiányában az e törvény alapján kérelemre induló eljárásokban a Vámkódex 22–28. cikk szerinti kérelem alapján hozott határozatokra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni az e törvényben foglalt kiegészítésekkel.

39. § *[A kérelem]*

(1) Az ügyfél által a vámigazgatási eljárásban benyújtott kérelem olyan nyilatkozat, amellyel az ügyfél a vámigazgatási eljárás lefolytatását, illetve a vámhatóság döntését kéri jogának vagy jogos érdekének érvényesítése érdekében.
(2) Eltérő rendelkezés hiányában az ügyfél kérelmével a tárgyában hozott döntés véglegessé válásáig rendelkezhet.
(3) E § rendelkezéseit az eljárás megindítására irányuló kérelmen kívüli egyéb, az eljárás valamennyi résztvevőjének az eljárással összefüggő kérelmeire is alkalmazni kell.
(4) Ha a vámjogszabályok további követelményt nem állapítanak meg, a kérelem tartalmazza az ügyfél és képviselője azonosításához szükséges adatokat és elérhetőségét.
(5) Nem kérhető az ügyféltől szakhatósági állásfoglalás vagy előzetes szakhatósági állásfoglalás csatolása, és az ügyfél azonosításához szükséges adatok kivételével olyan adat, amely nyilvános, vagy amelyet jogszabállyal rendszeresített közhiteles nyilvántartásnak tartalmaznia kell.
(6) A kérelmet tartalma szerint kell elbírálni akkor is, ha az nem egyezik az ügyfél által használt elnevezéssel.

40. § *[Hiánypótlás]*

Ha a kérelem tekintetében hiánypótlás szükséges, akkor a vámhatóság az FJA 13. cikk (1) bekezdése vagy az (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet (a továbbiakban: VA) 12. cikk (2) bekezdése alapján jár el.

41. § *[A vámigazgatási eljárás megszüntetése]*

A vámhatóság az eljárást megszünteti, ha

a) az ügyfél a Vámkódex 33. cikke szerinti kötelező érvényű felvilágosítás iránti kérelem esetén a hiánypótlásra való felhívásnak nem tett eleget, és az erre megállapított határidő meghosszabbítását sem kérte, illetve nyilatkozattételének elmaradása megakadályozta a tényállás tisztázását,

b) az eljárás okafogyottá vált,

c) az igazgatási szolgáltatási díjat vagy a vámjogszabályokban meghatározott eljárások megindításának feltételeként díjat kell fizetni, és az ügyfél a fizetési kötelezettségének a vámhatóság erre irányuló felhívása ellenére az erre tűzött határidő alatt sem tesz eleget,

d) az eljárás kérelemre indult, és a kérelmező ügyfél a kérelmét visszavonta, és az eljárás hivatalból való folytatásának nincs helye,

e) a vámhatóság vámszerve megállapítja, hogy az ügyben más vámszerv már eljárt, vagy

f) az ügyfél a kérelmére indult eljárásban a nem megfelelő vagy érvénytelen képviselet esetén, a vámhatóság felhívására nem gondoskodik a képviselet ellátására alkalmas személy kijelöléséről vagy nem jár el személyesen.

42. § *[Az ügyintézési határidő]*

(1) Ha a vámjogszabályok valamely eljárási cselekmény teljesítésének vagy végzés meghozatalának határidejéről nem rendelkeznek, a vámhatóság haladéktalanul, de legkésőbb 8 napon belül gondoskodik arról, hogy az eljárási cselekményt teljesítse, vagy a végzést meghozza.

(2) A szakhatóságkénti eljárásra irányadó ügyintézési határidő 30 nap, amely nem hosszabbítható.

43. § *[Igazolási kérelem]*

(1) Aki a vámigazgatási eljárás során valamely határnapot, határidőt önhibáján kívül elmulasztott, igazolási kérelmet terjeszthet elő.

(2) Az igazolási kérelemről a vámhatóságnak az a szerve dönt, amelynek eljárása során a mulasztás történt.

(3) Az igazolási kérelmet a mulasztásról való tudomásszerzést vagy az akadály megszűnését követően, de legkésőbb az elmulasztott határnaptól vagy a határidő utolsó napjától számított, az igazolni kívánt eljárási cselekményre előírt határidővel megegyező időtartamon, de legfeljebb 45 napon belül lehet előterjeszteni.

(4) A határidő elmulasztása esetén az igazolási kérelemmel egyidejűleg pótolni kell az elmulasztott cselekményt is, ha ennek feltételei fennállnak.

(5) Az igazolási kérelem előterjesztése és a kérelem alapján megismételt eljárási cselekmény határidejének elmulasztása miatt nincs helye igazolásnak.

(6) Ha a vámhatóság az igazolási kérelemnek helyt ad, az elmulasztott határnapot vagy határidőt megtartottnak tekinti, és ha szükséges, a döntését módosítja vagy visszavonja, illetve egyes eljárási cselekményeket megismétel.

44. § *[A szakhatóság közreműködése]*

(1) Ha a vámigazgatási ügy érdemi eldöntése más szerv vagy hatóság (a továbbiakban: szakhatóság) hatáskörébe tartozó szakkérdés elbírálástól függ, a vámhatóságnak az elbírálásra jogosulttól kötelező állásfoglalást kell beszereznie.

(2) Nem kell a szakhatóságot megkeresni, ha

a) a vámjogszabályok a kérelem előterjesztésére határidőt vagy határnapot állapítanak meg, és a kérelem idő előtti vagy elkésett,

b) a kérelem nyilvánvalóan nem az előterjesztésre jogosulttól származik,

és a kérelmet el kell utasítani.

(3) A szakhatóság eljárására az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvénynek a szakhatóság közreműködésére vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(4) Az ügyfél által benyújtott kérelemhez 6 hónapnál nem régebbi előzetes szakhatósági állásfoglalás csatolható be. A vámhatóság a kérelemmel benyújtott előzetes szakhatósági állásfoglalást szakhatósági állásfoglalásként használja fel.

(5) E szakasz alkalmazásában a NAV Szakértői Intézete nem minősül szakhatóságnak.

45. § *[Idézés]*

(1) Azt, akinek személyes meghallgatása a vámigazgatási eljárás során szükséges, a vámhatóság kötelezi, hogy a megjelölt helyen és időpontban jelenjen meg. Ha az idézett személy kora, egészségi állapota vagy más méltányolható ok miatt a vámhatóság előtt nem képes megjelenni, az idézett személyt a tartózkodási helyén is meg lehet hallgatni.

(2) Az idézést – ha az ügy körülményeiből más nem következik – úgy kell közölni, hogy arról az idézett a meghallgatást megelőzően legalább 5 nappal értesüljön.

(3) Az idézett személy köteles az idézésnek eleget tenni.

(4) Az idézésben meg kell jelölni, hogy a vámhatóság az idézett személyt milyen ügyben és milyen minőségben kívánja meghallgatni. Az idézett személyt figyelmeztetni kell a megjelenés elmulasztásának következményeire.

(5) A vámhatóság szerve a vámigazgatási eljárás során az illetékességi területén lakóhellyel nem rendelkező személyt vagy székhellyel nem rendelkező szervezet törvényes képviselőjét székhelyére idézheti vagy ebből a célból másik vámszervet megkereshet.

46. § *[Idézéssel kapcsolatos jogsértések]*

(1) Ha az idézett személy

a) a szabályszerű idézésnek nem tesz eleget, vagy meghallgatása előtt az eljárás helyéről engedély nélkül eltávozik, és távolmaradását előzetesen alapos okkal nem menti ki, vagy utólag megfelelően nem igazolja, vagy

b) az idézésre meghallgatásra alkalmatlan állapotban jelenik meg, és ezt a körülményt nem menti ki,

eljárási bírsággal sújtható.

(2) Ha az idézett személy igazolja a távolmaradásának vagy eltávozásának menthető indokát, a vámhatóság visszavonja az eljárási bírságot megállapító végzést.

(3) Ha jogi személy vagy egyéb szervezet szervezeti képviselője nem jelent meg az idézésre, és a képviselő nevét a törvényes képviselő a vámhatóság felhívására nem közli, a felhívott törvényes képviselő, illetve a jogi személy vagy egyéb szervezet eljárási bírsággal sújtható.

47. § *[Értesítés eljárási cselekményről]*

(1) Ha nem szükséges az ügyfél idézése, a vámhatóság az ügyfelet az általa indítványozott tanú és a szakértő meghallgatásáról, a szemléről és a tárgyalásról értesíti azzal a tájékoztatással, hogy az eljárási cselekményen részt vehet, de megjelenése nem kötelező. Az értesítést – ha az ügy körülményeiből más nem következik – úgy kell közölni, hogy azt az ügyfél legalább 5 nappal korábban megkapja.

(2) Nincs helye az ügyfél értesítésének, és zárt meghallgatást vagy szemlét kell tartani, ha a meghallgatandó tanú, szakértő vagy a szemletárgy birtokosa természetes személyazonosító adatainak és lakcímének zárt kezelését rendelték el, és a meghallgatás vagy szemle során a zártan kezelt adatok védelme nem biztosítható.

(3) A szakhatóságot – ha az a feladat- és hatáskörét érinti – az eljárási cselekményről annak megtétele előtt legalább 5 nappal korábban értesíteni kell.

48. § *[A tényállás tisztázása]*

(1) A vámhatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendőek a rendelkezésre álló adatok, bizonyítási eljárást folytat le.

(2) A vámhatóság által hivatalosan ismert és a köztudomású tényeket nem kell bizonyítani.

(3) A vámigazgatási eljárásban minden olyan bizonyíték felhasználható, amely a tényállás tisztázására alkalmas. Nem használható fel bizonyítékként a jogszabálysértéssel megszerzett bizonyíték. Bizonyíték többek között az ügyfél nyilatkozata, az irat, a tanúvallomás, a szemléről készült jegyzőkönyv, a szakértői vélemény, a vámellenőrzésről készült jegyzőkönyv és a tárgyi bizonyíték.

(4) A vámhatóság szabadon választja meg a bizonyítás módját.

(5) A vámhatóság a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékeli, és az ezen alapuló szabad meggyőződése szerint állapítja meg a tényállást.

49. § *[Az ügyfél nyilatkozata]*

(1) Az ügyfélnek joga van ahhoz, hogy a vámigazgatási eljárás során nyilatkozatot tegyen, adatot szolgáltasson, vagy a nyilatkozattételt megtagadja.

(2) Ha a tényállás tisztázása azt szükségessé teszi, a vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a vámhatóság az ügyfelet a kérelmére indult eljárásban nyilatkozattételre, adatszolgáltatásra hívhatja fel. Ha az ügyfél a kérelmére indult vámigazgatási eljárásban a vámhatóság felhívására nem nyilatkozik, vagy az adatszolgáltatást nem teljesíti, a vámhatóság a rendelkezésre álló adatok alapján dönt.

(3) Ha az ügyfél más tudomása ellenére a vámigazgatási ügy szempontjából jelentős adatot, tényt valótlanul állít, illetve elhallgat, valótlan adatot szolgáltat, eljárási bírsággal sújtható.

(4) A vámhatóság az (1) bekezdés szerinti esetben figyelmezteti az ügyfelet jogaira, kötelességeire és a hamis, hamisított vagy valótlan tartalmú bizonyíték szolgáltatásának jogkövetkezményeire.

50. § *[Irat]*

(1) A vámhatóság – a 39. § (5) bekezdésében meghatározottak kivételével – felhívhatja az ügyfelet okirat vagy más irat bemutatására, ha az a tényállás tisztázásához szükséges, és az az Eüsztv. alapján nem szerezhető be.

(2) Az ügyfél az iratot másolatban is benyújthatja, ha nyilatkozik arról, hogy az az eredetivel mindenben megegyezik. E nyilatkozat hiányában az irat másolata a vámigazgatási eljárásban bizonyítékként nem használható fel.

(3) Ha a külföldön kiállított közokirat eredetiségével vagy tartalmával kapcsolatban kétség merül fel, a vámhatóság felhívja az ügyfelet felülhitelesített külföldön kiállított közokirat bemutatására.

(4) Ha az ügyfél a nem magyar nyelven kiállított irat mellé annak magyar nyelvű hiteles fordítását is csatolja, a vámhatóság azt a fordítás szerinti tartalommal fogadja el. Ha az ügyfél a vámigazgatási eljárásban nem csatolta a nem magyar nyelven kiállított irat hiteles magyar nyelvű fordítását, akkor a vámhatóság az ügy körülményeire tekintettel megkövetelheti, hogy az ügyfél azt nyújtsa be.

51. § *[Tanú]*

(1) Az ügyre vonatkozó tény tanúval is bizonyítható.

(2) A tanúként megidézett személy köteles a meghallgatása végett megjelenni és – az e törvényben meghatározott kivétellel – tanúvallomást tenni.

(3) Tanúként nem hallgatható meg

a) az, akitől nem várható bizonyítékként értékelhető vallomás,

b) védett adatnak minősülő tényről az, aki nem kapott felmentést a titoktartás alól.

(4) A tanú a vallomástételt megtagadhatja, ha

a) az ügyfél Ptk. szerinti hozzátartozója (a továbbiakban: hozzátartozó),

b) vallomásával saját magát vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná,

c) a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló törvény szerinti médiatartalom-szolgáltató (a továbbiakban: médiatartalom-szolgáltató), vagy vele munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló személy – a jogviszonya megszűnése után is –, ha a tanúvallomásával a számára a médiatartalom-szolgáltatói tevékenységgel összefüggésben információt átadó személy kilétét felfedné, vagy

d) diplomáciai mentességben részesülő személy.

(5) Nem használható fel bizonyítékként a (3) bekezdésben, valamint az 53. § (6) bekezdésében foglalt rendelkezés megsértésével felvett tanúvallomás, továbbá az olyan tanúvallomás, amelynek megtétele előtt a tanút nem figyelmeztették a (4) bekezdésben meghatározott jogára.

(6) Ha a tanú a (2) bekezdés szerinti kötelezettségének a következményekre való figyelmeztetés ellenére nem tesz eleget, eljárási bírsággal sújtható.

52. § *[A tanú meghallgatása]*

(1) A meghallgatás kezdetén meg kell állapítani a tanú személyazonosságát. A tanúnak nyilatkoznia kell arról, hogy az ügyfelekkel milyen viszonyban van, elfogult-e. A tanú esetleges elfogultságát megalapozó tényt a nyilatkozat alapján a jegyzőkönyvben rögzíteni kell. A tanút figyelmeztetni kell jogaira, kötelességeire és a hamis tanúzás jogkövetkezményeire.

(2) A még meg nem hallgatott tanú nem lehet jelen az ügyfél, más tanú és a szakértő meghallgatásakor.

(3) A meghallgatásra a tárgyalás szabályait kell alkalmazni akkor is, ha a vámhatóság a tanút tárgyaláson kívül hallgatja meg.

(4) A tanú meghallgatásán nem lehet jelen az ügyfél és az eljárás egyéb résztvevője, ha a tanú védett adatról tesz vallomást, továbbá ha elrendelték a tanú természetes személyazonosító adatainak és lakcímének zárt kezelését.

(5) A vámhatóság engedélyezheti, hogy a tanú a meghallgatását követően vagy helyette írásban tegyen tanúvallomást. Ebben az esetben a tanú a vallomását saját kezűleg leírja és aláírja, az elektronikus okirat formájában elkészített vallomását minősített elektronikus aláírással látja el, vagy a tanúnak a más módon leírt vallomását bíró vagy közjegyző hitelesíti. Elfogadható továbbá a közokiratba vagy a teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt tanúvallomás. Az írásbeli tanúvallomás megtétele nem zárja ki, hogy a tanút meghallgatása céljából a vámhatóság idézze.

(6) Ha a tanú meghallgatása nélkül vagy a meghallgatását követően írásban tesz tanúvallomást, az írásbeli tanúvallomásból ki kell tűnnie, hogy a tanú a vallomást a vallomástétel akadályainak, valamint a hamis tanúzás következményeinek ismeretében tette meg. Erre a tanút a vámhatóság az írásbeli tanúvallomás megtételének engedélyezésével egyidejűleg, a vallomástétel akadályainak és a hamis tanúzás következményeinek ismertetésével figyelmezteti.

53. § *[Hatósági tanú]*

(1) A vámhatóság a biztosítási intézkedés alkalmazása során, szemlénél, lefoglalásnál hatósági tanút vehet igénybe.

(2) Nem alkalmazható hatósági tanú, ha az eljárási cselekményről hangfelvétel vagy kép- és hangfelvétel készül.

(3) A hatósági tanú az eljárási cselekmény során történt eseményeket és az általa tapasztalt tényeket a jegyzőkönyv aláírásával igazolja.

(4) Nem lehet hatósági tanú az ügyfél hozzátartozója, az eljáró vámhatósággal munkavégzésre irányuló jogviszonyban álló személy és az eljárási képességgel nem rendelkező személy.

(5) Hatósági tanúként való közreműködésre senki nem kötelezhető.

(6) Az eljárási cselekmény előtt a hatósági tanút a jogairól és kötelességeiről fel kell világosítani. A hatósági tanú az eljárási cselekményre észrevételt tehet, és a tanúk költségtérítéséről szóló miniszteri rendelet szerint költségtérítésre jogosult, amelyet a vámhatóság utólag térít meg.

(7) A hatósági tanút a tudomására jutott tényekre, adatokra nézve titoktartási kötelezettség terheli, amely alól az eljáró vámszerv, a fellebbezés elbírálására jogosult szerv vagy közigazgatási ügyben eljáró bíróság az ügy tárgyát érintő tényekre, adatokra, körülményekre nézve felmentheti.

54. § *[Szemle]*

(1) Ha a vámigazgatási eljárás során a tényállás tisztázása érdekében ingó, ingatlan (a továbbiakban együtt: szemletárgy) megtekintése szükséges, a vámhatóság szemlét rendelhet el.

(2) Szemlét a vámhatóság ügyintézője vagy a vámhatóság által kirendelt szakértő végezhet, aki jogosultságát a szemle során – az 55. § (3) bekezdésében foglalt kivétellel – köteles igazolni. A szemle lefolytatásához a szemlét végző személy részére a vámellenőrzés, az áruátengedést követő ellenőrzés és a felülellenőrzés esetét kivéve megbízólevelet kell kibocsátani.

(3) A vámigazgatási eljárás során az ügyben eljáró szakhatóság állásfoglalását helyszíni szemle keretében adja meg. A helyszíni szemle időpontjáról a vámhatóság a szakhatóságot legalább 15 nappal korábban a szakhatósági megkeresés megküldésével értesíti.

55. § *[Szemle lefolytatása]*

(1) A szemletárgy birtokosát a szemléről – a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivétellel – előzetesen értesíteni kell. Ha a szemle eredményessége érdekében indokolt, az értesítésnek tartalmaznia kell a szemletárgy birtokosának személyes jelenlétére, a szükséges iratok előkészítésére irányuló felhívást. Az értesítést – ha az ügy körülményeiből más nem következik – úgy kell közölni, hogy azt a szemletárgy birtokosa legalább 5 nappal korábban megkapja.

(2) Ha az előzetes értesítés a szemle eredményességét veszélyeztetné, a szemletárgy birtokosát a szemléről annak megkezdésekor szóban kell tájékoztatni.

(3) Ha a szemle megkezdése előtti tájékoztatás veszélyeztetné annak eredményességét, a vámhatóság a szemle befejezésekor átadja vagy haladéktalanul megküldi a szemletárgy birtokosának a jegyzőkönyv egy példányát. Mellőzhető a tájékoztatás, ha a szemle a szemletárgy birtokosának közreműködése nélkül, külső vizsgálattal elvégezhető.

(4) A szemletárgy birtokosának távolléte nem akadálya a szemle megtartásának, ha a szemletárgy birtokosának alkalmazottja, meghatalmazottja, ezek hiányában a hatósági tanú jelen van.

(5) A szemlén az ügyfél jelen lehet, kivéve, ha a szemletárgy birtokosa természetes személyazonosító adatainak és lakcímének zárt kezelését rendelték el.

(6) A szemlét a megfigyelni kívánt tevékenység folytatása idején, nem székhelyként bejelentett magánlakásban pedig – kivéve, ha a szemle sikeres lefolytatása más időpont választását teszi szükségessé – munkanapon 8 és 20 óra között lehet végezni. A szemlét úgy kell végezni, hogy az a szemletárgy birtokosának munkáját, a rendeltetésszerű tevékenységet lehetőleg ne akadályozza.

(7) Életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető helyzet veszélye miatt, továbbá közrendvédelmi, közbiztonsági és egészségügyi okból a szemle haladéktalanul megtartható.

(8) A szemle megtartása során – a tulajdonos értesítésével egyidejűleg – a szemletárgy birtokosa kötelezhető a szemletárgy felmutatására, illetve arra, hogy az ügyfelet a szemle helyszínére beengedje.

(9) A szemle során a szemlét végző személy a hatásköre gyakorlásának keretei között a megfigyelni kívánt területre, építménybe és egyéb létesítménybe beléphet, ott a szemle tárgyával összefüggő bármely iratot, tárgyat vagy munkafolyamatot megvizsgálhat, a szemletárgy birtokosától és a szemle helyszínén tartózkodó bármely más személytől felvilágosítást kérhet, a helyszínről, a szemletárgyról, folyamatokról fényképet vagy kép- és hangfelvételt készíthet, mintavételezést végezhet, továbbá egyéb bizonyítást folytathat le.

(10) Ha a szemlét az arra jogosult személy informatikai eszköz útján végzi, a szemle elvégzésére való jogosultság igazolását követően jogszabály, személyes adatok tekintetében törvény által meghatározott körben a szemletárgy birtokosának a szemlét végző személy részére – szükség szerint az informatikai rendszerhez történő hozzáférés technikai és jogosultsági feltételeinek biztosításával – hozzáférést kell biztosítania az adatokhoz.

(11) A szemletárgy birtokosa a minősített adatot tartalmazó szemletárgy felmutatására nem kötelezhető, ha nem kapott felmentést a szemletárgyra vonatkozó titoktartási kötelezettség alól.

(12) Ha a szemletárgy birtokosa médiatartalom-szolgáltató, vagy vele munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló személy, nem kötelezhető a szemletárgy felmutatására, ha ezzel a számára a médiatartalom-szolgáltatói tevékenységgel összefüggésben információt átadó személy kilétét felfedné. Ez a mentesség az annak alapjául szolgáló jogviszony megszűnése után is fennmarad.

56. § *[A szemle lefolytatásának akadályozása]*

(1) Ha a szemletárgy birtokosa a szemletárgyat a vámhatóság felhívására – a jogkövetkezményre való figyelmeztetés ellenére – nem mutatja fel, illetve annak helyszíni átvizsgálását akadályozza, a vámhatóság a szemletárgyat lefoglalhatja.

(2) A szemle megtartását vagy eredményes lefolytatását akadályozó személy eljárási bírsággal sújtható.

57. § *[Szakértő]*

(1) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában végzéssel szakértőt kell kirendelni – legalább 15 napos határidő tűzésével –, ha az ügyben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához különleges szakértelem szükséges, és az eljáró vámszerv nem rendelkezik megfelelő szakértelemmel.

(2) Nincs helye szakértő kirendelésének, ha ugyanabban a szakkérdésben szakhatóság állásfoglalását kell beszerezni.

(3) A szakértő kizárására az e törvény kizárásra vonatkozó szabályait kell alkalmazni.

(4) Szakértőként nem járhat el az, aki tanúként nem hallgatható meg, vagy aki a tanúvallomást megtagadhatja.

(5) A kirendelt szakértő eljárási bírsággal sújtható, ha anélkül, hogy a határidő meghosszabbítása iránti igényét vagy akadályoztatását előzetesen bejelentette volna, feladatait határidőre nem teljesíti.

(6) A vámhatóság a kirendelt szakértővel közli mindazokat az adatokat, amelyekre feladatának teljesítéséhez szüksége van. A kirendelt szakértő az ügy iratait az eljárási feladatainak ellátásához szükséges mértékben megtekintheti, az ügyfél és a tanú meghallgatásánál, a tárgyaláson és a szemlén jelen lehet, az ügyfélhez, a tanúhoz, a szemletárgy birtokosához kérdéseket intézhet.

(7) Az ügyfél a szakértői vizsgálatban közreműködhet.

(8) A kirendelt szakértőt a véleményadás előtt figyelmeztetni kell a hamis véleményadás jogkövetkezményeire.

(9) Ha a szakvélemény nem egyértelmű, hiányos, önmagával vagy más szakértő véleményével, illetve a bizonyított tényekkel ellentétben állónak látszik, vagy helyességéhez egyébként nyomatékos kétség fér, a kirendelt szakértő köteles a vámhatóság felhívására a szükséges felvilágosítást megadni.

(10) Ha ugyanazon bizonyítandó tényre készített szakvélemények között az ügy eldöntése szempontjából lényeges szakkérdésben olyan eltérés van, amely a szakértőktől kért felvilágosítással vagy más módon nem tisztázható, a vámhatóság másik szakértőt rendel ki, aki abban a kérdésben foglal állást, hogy a szakvélemények közötti eltérés mire vezethető vissza, szükséges-e bármelyik szakvélemény kiegészítése.

(11) Ha a vámhatóság a kirendelt szakértőt tárgyaláson kívül hallgatja meg, a meghallgatásra a tárgyalás szabályait kell alkalmazni.

(12) Az itt nem szabályozott kérdésekben a szakértőkre az igazságügyi szakértőkről szóló törvény rendelkezései irányadóak.

58. § *[Tolmács]*

(1) Ha az ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője által használt idegen nyelvet az ügyintéző nem beszéli – a vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában – tolmácsot kell alkalmazni.

(2) Ha az ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője hallássérült, kérésére jelnyelvi tolmács közreműködésével kell meghallgatni, vagy a meghallgatás helyett a jelen lévő hallássérült írásban is nyilatkozatot tehet. Ha az ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője siketvak, kérésére jelnyelvi tolmács közreműködésével kell meghallgatni. Ha a jelen lévő ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője beszédfogyatékos, kérésére a meghallgatás helyett írásban tehet nyilatkozatot.

(3) Az ügyben eljáró vámhatóság el nem járó tagja, valamint – ha az a tényállás tisztázáshoz elengedhetetlen – az ellenőrzés helyszínén tartózkodó, idegen nyelvet beszélő személy tolmácsként igénybe vehető. A tolmácsként igénybe vett személyt tájékoztatni kell a tolmács jogairól és kötelezettségeiről, és ennek tényét, valamint a tolmácsként igénybe vett személy nyilatkozatát a helyszínen végzett ellenőrzés jegyzőkönyvében rögzíteni kell.

(4) A tolmács kizárására az e törvény kizárásra vonatkozó szabályait kell alkalmazni.

(5) Tolmácsként nem járhat el az, aki tanúként nem hallgatható meg, vagy aki a tanúvallomást megtagadhatja.

(6) A tolmácsot a véleményadás előtt figyelmeztetni kell a hamis tolmácsolás, hamis fordítás jogkövetkezményeire.

59. § *[Tárgyalás]*

(1) A vámhatóság tárgyalást tarthat, a tényállás tisztázása érdekében, vagy ha szükség van az eljárásban részt vevő személyek együttes meghallgatására.

(2) A tárgyaláson a vámhatóság meghallgathatja az ügyfelet, a tanút, a szakértőt és megszemlélheti a szemletárgyat.

(3) A vámhatóság szemle keretében is lefolytathatja a tárgyalást, ha annak feltételei biztosítottak.

(4) Az ügyfél észrevételt tehet a tárgyaláson elhangzottakra, kérdést intézhet a meghallgatott személyhez, és indítványozhatja más személy meghallgatását vagy más bizonyíték beszerzését.

(5) A tárgyaláson a (2) bekezdésben foglaltakon kívül bárki részt vehet, akinek a részvételét az ügyfelek nem kifogásolják. A vámhatóság a védett adat és zártan kezelt adatok védelme érdekében is kizárhatja a tárgyalásról a nyilvánosságot.

(6) Azt, aki a tárgyalás rendjét zavarja, a tárgyalás vezetője rendreutasíthatja, ismételt vagy súlyosabb rendzavarás esetén a tárgyalásról kiutasíthatja, továbbá eljárási bírsággal sújthatja.

60. § *[A bizonyítékok ismertetése az ügyféllel]*

Ha a vámhatóság az ügyben bizonyítási eljárást folytatott le, amelynek során nem biztosította, hogy az ügyfél minden bizonyítékot megismerjen, annak befejezését követően értesíti az ügyfelet, hogy – az iratokba való betekintés szabályai figyelembevételével – megismerhesse a bizonyítékokat, azokra a megismeréstől számított 8 napon belül észrevételt és szükség esetén további bizonyításra irányuló indítványt terjeszthessen elő.

61. § *[A vámigazgatási eljárás akadályozásának következményei]*

Azt, aki a vámigazgatási eljárásban a kötelezettségét önhibájából megszegi, a vámhatóság az okozott többletköltségek megtérítésére kötelezi, illetve akadályoztatás miatt eljárási bírsággal sújthatja.

62. § *[Az eljárási cselekmények rögzítése]*

(1) A vámellenőrzés és az áruátengedést követő ellenőrzésre vonatkozó rendelkezések sérelme nélkül a helyszínen végzett szemle lefolytatásáról, a tanú meghallgatásáról, hatósági tanú alkalmazásáról, a biztosítási intézkedésről, a tárgyalásról, a lefoglalásról és a személyesen gyakorolt meghallgatáshoz való jogról jegyzőkönyvet kell készíteni. A Vámkódex 189. cikke szerinti áruvizsgálat kapcsán végzett szemle esetén egyszerűsített jegyzőkönyv készíthető, mely a szemle helyét, idejét és a vámhatóság által tett megállapításokat tartalmazza.

(2) A vámellenőrzésről készített jegyzőkönyv kivételével a jegyzőkönyv tartalmazza

a) az eljáró vámszerv megnevezését, az ügyintéző nevét, az ügy tárgyát és az ügyiratszámot,

b) az eljárási cselekményben érintett személy nevét és lakcímét, adószámát vagy adóazonosító jelét, EORI szám esetén annak számát, eljárásjogi helyzetét és – ha azt a vámhatóság tudomására hozta – egyéb elérési lehetőségét,

c) az alkalmazott hatósági tanú nevét,

d) az eljárási cselekményben érintett személy jogaira és kötelességeire való figyelmeztetés megtörténtét,
e) az ügyre vonatkozó lényeges nyilatkozatokat és megállapításokat, az eljárási cselekmények során tapasztalt, az ügy eldöntése szempontjából lényeges körülményeket és megállapításokat, ideértve a hatósági tanú észrevételeit is,
f) a jegyzőkönyv készítésének helyét és időpontját, valamint
g) az eljárási cselekményben érintett személy, a hatósági tanú, az eljáró ügyintéző és a jegyzőkönyvvezető oldalankénti aláírását.

(3) Az eljárási cselekményben érintett személy indokolt kérelmére nyilatkozatát, vallomását, szakértői véleményét vagy azok egyes részét a jegyzőkönyv szó szerint tartalmazza.

(4) A vámhatóság hivatalból vagy kérelemre egyes eljárási cselekményekről kép- és hangfelvételt készíthet. A rögzítés ilyen módja esetén a jegyzőkönyvben csak az eljárási cselekményen résztvevő személyek azonosításához szükséges adatokat, valamint az elkészítés helyét, idejét, valamint a kép- és hangfelvétel készítésének tényét kell feltüntetni.

63. § *[Megkeresés]*

(1) A kérelemre indult eljárás során a vámhatóság vámszerve más hatóságot vagy szervet adatok és információk beszerzése céljából megkereshet.

(2) A megkeresett szerv a megkeresésben foglaltakat a rá irányadó szabályok szerint teljesíti.

64. § *[Felkérés eljárási cselekmény lefolytatására]*

(1) Ha a kérelemre indult eljárásban bizonyos eljárási cselekmények lefolytatására másik vámszerv jogosult, úgy az ennek elvégzésére felkért vámszerv az eljárási cselekményt a felkérő vámszerv eljárásának részeként folytatja le.

(2) Ha a felkérés a Vámkódex 39. cikke szerinti feltétel vizsgálatára irányul, a felkért vámszerv 60 napon belül értesíti a felkérő vámszervet a megállapításairól.

65. § *[A meghallgatáshoz való jog biztosítása]*

(1) A vámhatóság a meghallgatáshoz való jog gyakorolása során az ügyben érintett személyről, az általa tett nyilatkozatról és a nyilatkozattétel során az ügyfél által felhozott bizonyítási eszközökről kép- és hangfelvételt készíthet. A vámhatóság által készített kép- és hangfelvétel, továbbá az abban szereplő személyes adat
a) a vámellenőrzés és az áruátengedést követő ellenőrzés,
b) a vámjogszabályok megsértésével összefüggésben kezdeményezett büntető- vagy szabálysértési eljárás, vagy
c) az a) pont kivételével a vámhatóság hatáskörébe tartozó vámigazgatási eljárás során vagy az érintett jogainak gyakorlása
céljából használható fel.

(2) A meghallgatáshoz való jog gyakorlásának megkezdésekor az ügyfelet tájékoztatni kell a kép- és hangfelvétel készítéséről és annak törvényi feltételeiről, a felvétellel kapcsolatos megtekintési lehetőségről.

(3) A vámhatóság a kép- és hangfelvételt elektronikus adattárolási rendszerében tárolja, és a 33. § szerinti megőrzési idő elteltével törli.

66. § *[Határozat és végzés]*

(1) A vámhatóság az ügy érdemében határozatot hoz, az eljárás során felmerült minden más kérdésben végzést bocsát ki.

(2) A határozatnak – a vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában – tartalmaznia kell
a) az eljáró vámszerv megnevezését, az ügy számát és ügyintézőjének nevét,
b) a jogosult vagy kötelezett ügyfél nevét és lakcímét vagy székhelyét, továbbá az ügyfél által a kérelemben megadott, személyazonosítására szolgáló adatot, adott esetben EORI számot,
c) az ügy tárgyának megjelölését,
d) a rendelkező részben
da) a vámhatóság döntését, továbbá a jogorvoslat lehetőségéről, benyújtásának helyéről és határidejéről, valamint a jogorvoslati eljárásról, közigazgatási per esetén a tárgyalás tartása iránti kérelem lehetőségéről való tájékoztatást,
db) a szakhatóság megnevezését és állásfoglalása rendelkező részét,
dc) az eljárás lefolytatásáért fizetendő illetéknek vagy díjnak az ügyfél vagy központi költségvetés részére történő megfizetésre vonatkozó döntést,

dd) az esetleges eljárási költség megállapítását, ha arról a vámhatóság nem külön dönt,
de) az esetleges eljárási költségek viseléséről szóló döntést, ha arról a vámhatóság nem külön dönt,
df) a kötelezettség teljesítésének határnapját vagy határidejét és az önkéntes teljesítés elmaradásának jogkövetkezményeit, ideértve a fizetési kötelezettséget megállapító döntésben a késedelmipótlék-fizetési kötelezettségről és annak mértékéről szóló tájékoztatást,
dg) a határozatban megállapított fizetési kötelezettség és a fellebbezési illeték vagy díj mértékéről és megfizetésének, lerovásának módjairól szóló tájékoztatást,

e) az indokolásban
ea) a megállapított tényállást és az annak alapjául elfogadott bizonyítékokat,
eb) az ügyfél által felajánlott, de mellőzött bizonyítást és a mellőzés indokait,
ec) a mérlegelési, méltányossági jogkörben hozott határozat esetén a mérlegelésben, a méltányossági jogkör gyakorlásában szerepet játszó szempontokat és tényeket,
ed) a szakhatósági állásfoglalás indokolását, valamint a szakhatósági megkeresés mellőzésének okát,
ee) azokat a jogszabályhelyeket, amelyek alapján a vámhatóság a határozatot hozta,
ef) a vámhatóság hatáskörét és illetékességét megállapító jogszabályra történő utalást,

f) a döntéshozatal helyét és idejét, a hatáskör gyakorlójának nevét, hivatali beosztását, valamint a döntés kiadmányozójának a nevét, hivatali beosztását, ha az nem azonos a hatáskör gyakorlójával,
g) a döntés kiadmányozójának aláírását és a vámhatóság bélyegzőlenyomatát.

(3) A végzésnek – a vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában – tartalmaznia kell a (2) bekezdés a)–c) pontjában, d) pont da), df) és dg) alpontjában, e) pont ec) és ef) alpontjában, f) és g) pontjában meghatározott tartalmi elemeket. Az eljárást megszüntető végzésnek tartalmaznia kell a (2) bekezdés d) pont dc)–de) alpontjában, valamint e) pont ee) alpontjában meghatározott tartalmi elemeket is.

(4) Indokolást és jogorvoslatról való tájékoztatást nem tartalmazó egyszerűsített döntés hozható, ha
a) a vámhatóság a kérelemnek teljes egészében helyt ad, és az ügyben nincs ellenérdekű ügyfél, vagy a döntés az ellenérdekű ügyfél jogát vagy jogos érdekét nem érinti, vagy
b) az kizárólag valamely eljárási cselekmény időpontját határozza meg.

(5) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a papíralapon vagy elektronikus úton benyújtott kérelemre, valamint a vám-árunyilatkozat, átmeneti megőrzési árunyilatkozat, belépési gyűjtő árunyilatkozat, kilépési gyűjtő árunyilatkozat, újrakiviteli árunyilatkozat vagy újrakiviteli értesítés benyújtásával kezdeményezett eljárásban a vámhatóság jóváhagyó döntését vagy áruátengedésre vonatkozó döntését a papíralapú kérelmen záradék formájában is feltüntetheti vagy elektronikus üzenet formájában is kifejezheti.

67. § *[A döntésre vonatkozó rendelkezések]*

(1) A döntés csak olyan védett adatot tartalmazhat, amelyet az iratbetekintés szabályai szerint megismerhet az, akivel a döntést közlik. A döntést úgy kell megszövegezni, hogy a figyelembe vett védett adat tartalmára annak ismertetése nélkül utaljon. A döntést úgy kell megszövegezni, hogy abból ne legyen levonható következtetés annak a személynek a kilétére vonatkozóan, akinek a természetes személyazonosító adatai és lakcíme zárt kezelését rendelték el.

(2) A döntést a 66. § (5) bekezdésében foglaltak kivételével külön okiratban kell megszövegezni vagy jegyzőkönyvbe kell foglalni. Külön okiratban kell megszövegezni a döntést, ha azt kézbesítés útján vagy elektronikus úton közlik.

(3) Egy okiratba foglalható a határozat és a végzés, illetve több határozat vagy végzés. Az egy okiratba foglalt döntések rendelkező részét és indokolását döntésenként önállóan kell megszövegezni. Az egybefoglalás az egyes döntések meghozatalára vonatkozó határidőket és a jogorvoslati szabályok alkalmazását nem érinti. Ha a jogorvoslatra jogosult az egybefoglalt határozat és végzés ellen jogorvoslattal él, a határozat elleni jogorvoslat szabályait kell alkalmazni.

(4) Ha a vámjogszabályok lehetővé teszik a vámhatóság a döntését az erre a célra rendszeresített formátumban, a jogszabályban meghatározott adattartalommal adja ki.

68. § *[A vámhatósági döntések véglegessége]*

(1) A vámhatóság elsőfokú döntése véglegessé válik, ha
a) ellene nem fellebbeztek, és a fellebbezési határidő letelt,
b) a fellebbezésről lemondtak vagy a fellebbezést visszavonták,
c) a fellebbezésnek – ideértve a végzések elleni önálló fellebbezést – nincs helye, vagy
d) a fellebbezés elbírálására jogosult vámszerv az első fokon eljáró szerv döntését helybenhagyta.

(2) A fellebbezésről lemondás vagy a fellebbezés visszavonása esetén véglegessé válik a döntés
   a) az elsőfokú döntés közlésekor, ha az ügyfél a kérelem teljesítése esetére már a döntés közlése előtt lemondott a fellebbezésről, és az ügyben nincs ellenérdekű ügyfél,
   b) az utolsóként kézhez kapott lemondás vagy visszavonás vámszervhez való megérkezésének napján, ha a fellebbezési határidő tartama alatt valamennyi fellebbezésre jogosult lemond a fellebbezésről vagy visszavonja fellebbezését.

(3) Az (1) bekezdés c) pontja szerinti esetben az elsőfokú döntés a közléssel válik véglegessé.

(4) Az (1) bekezdés d) pontja szerinti esetben az elsőfokú döntés a másodfokú döntés közlésével válik véglegessé.

(5) A fellebbezési eljárás megszüntetése esetén a vámhatóság önállóan fellebbezhető elsőfokú végzése vagy a határozata a fellebbezési eljárás megszüntetéséről szóló végzés véglegessé válásának napján válik véglegessé.

(6) Az elsőfokú döntés fellebbezéssel nem érintett rendelkezései az (1)–(5) bekezdésben meghatározottak szerint véglegessé válnak, ha
   a) csak az eljárás egyéb résztvevője fellebbezett a döntés rá vonatkozó rendelkezése ellen,
   b) kizárólag a döntés egyes rendelkezései ellen nyújtottak be fellebbezést, és a fellebbezés elbírálása nem hat ki a fellebbezéssel meg nem támadott rendelkezésekre.

69. § *[A döntés közlése és nyilvános közzététele]*

(1) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a határozatot közölni kell az ügyféllel és azzal, akire nézve jogot vagy kötelezettséget állapít meg, valamint az ügyben eljárt szakhatósággal. A határozat azzal a személlyel is közölhető, akinek az a jogát vagy jogos érdekét érinti.

(2) A végzést azzal kell közölni, akire nézve az rendelkezést tartalmaz, valamint azzal, akinek az jogát vagy jogos érdekét érinti. A vámhatóság az ügyfél kérelmére egy alkalommal külön illeték vagy díj felszámítása nélkül ad ki másolatot a vele nem közölt végzésről.

(3) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a döntést szóban is lehet közölni az (1) és (2) bekezdésben meghatározott személlyel.

(4) Ha az (1) és (2) bekezdésben meghatározott személy elektronikusan nyújt be vám-árunyilatkozatot, akkor a döntés csatolmányként kerül elküldésre a vámhatóság által biztosított felhasználó tárhelyre. Ha a döntést ebben a formában 5 napon belül nem veszik át, akkor a döntés személyesen vagy postai úton kerül kézbesítésre. Személyes átvétel esetén a közlés tényét és időpontját az iratra fel kell jegyezni, és azt az átvevő személlyel aláíratni. Ha az (1) és (2) bekezdésben meghatározott személy a döntést határidőn belül sem személyesen, sem a tárhelyen nem veszi át, akkor a vámhatóság a döntést postai úton küldi meg részére haladéktalanul.

(5) Ha az (1) és (2) bekezdés szerinti személy a Vámkódex 22. cikke szerinti kérelmet az erre a célra létrehozott uniós informatikai rendszerben nyújt be, akkor a vámhatóság a döntéseit e rendszeren keresztül közli. A közlés napja a vámhatósági döntés elküldésének az időpontja.

(6) Az (5) bekezdéstől eltérően a döntés közlésének napja az a nap, amelyen azt írásban vagy szóban közölték, vagy a (4) bekezdésben meghatározott módon átadták. A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a hirdetmény útján közölt döntést a hirdetmény kifüggesztését követő 15. napon kell közöltnek tekinteni.

(7) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a határozott naphoz kötött jogszerzés a nap kezdetén következik be. A határidő elmulasztása vagy a késedelem jogkövetkezményei a határidő utolsó napjának elteltével állnak be.

70. § *[A postai úton történő kézbesítés szabályai]*

(1) Ha a postai úton történő kézbesítés azért hiúsul meg, mert a címzett vagy meghatalmazottja úgy nyilatkozik, hogy a küldeményt nem veszi át, az iratot a kézbesítés megkísérlésének napján kézbesítettnek kell tekinteni.

(2) Ha a kézbesítés azért volt sikertelen, mert a küldemény a címzett személyiadat- és lakcímnyilvántartásban szereplő lakcíméről vagy a vámigazgatási eljárásban bejelentett szálláshelyéről, illetve a székhelyéről az eljáró vámszervhez
   a) „nem kereste”,
   b) „ismeretlen” vagy
   c) „elköltözött”

   jelzéssel érkezett vissza, az iratot – az ellenkező bizonyításáig – az a) pont szerinti esetben a kézbesítés második megkísérlésének napját követő 5. munkanapon, a b)–c) pont szerinti esetben a kézbesítés megkísérlésének napját követő 5. munkanapon kézbesítettnek kell tekinteni.

(3) Az ügyfél vagy az eljárásban részt vevő más személy akkor terjeszthet elő kézbesítési kifogást, ha a kézbesítés a hivatalos iratok kézbesítésére vonatkozó jogszabályok megsértésével történt.

(4) Természetes személy ügyfél vagy az eljárásban részt vevő más személy kézbesítési kifogást akkor is előterjeszthet, ha önhibáján kívüli okból nem vehette át a hivatalos iratot. Ez a rendelkezés irányadó abban az esetben is, ha a kézbesítés elektronikus úton történt.

(5) Kézbesítési kifogást az ügyfél vagy az eljárásban részt vevő más személy a kézbesítésről való tudomásszerzéstől számított 15 napon belül, de legkésőbb a közléstől számított 45 napos jogvesztő határidőn belül terjeszthet elő. Ha az ügyfél vagy az eljárásban részt vevő más személy a vámhatóság által kezdeményezett végrehajtási eljárást megelőző fizetési felszólításból vagy a végrehajtási eljárás megindulása alapján szerez tudomást a kézbesítés következtében véglegessé vált kötelezettségéről, a kézbesítési kifogás a fizetési felszólítás kézhezvételétől, illetve a végrehajtási eljárásról történő tudomásszerzéstől számított 15 napon belül akkor is előterjeszthető, ha a kézbesítéstől számított 45 nap eltelt. A végrehajtási eljárás során kézbesítési kifogás előterjesztésének – törvény eltérő rendelkezése hiányában – nincs helye.

(6) A kézbesítési kifogásban elő kell adni azokat a tényeket, illetve körülményeket, amelyek a kézbesítés szabálytalanságát igazolják, vagy az ügyfél vagy az eljárásban részt vevő más személy részéről az önhiba hiányát valószínűsítik.

(7) A kézbesítési kifogást a kézbesítés tárgyát képező iratot kiadmányozó vámszerv bírálja el.

(8) A kézbesítési kifogásnak az eljárás folytatására, illetve a végrehajtásra nincs halasztó hatálya. A vámhatóság a végrehajtási eljárást kérelemre vagy hivatalból a kézbesítési kifogást elbíráló döntés véglegessé válásáig felfüggesztheti, ha a kérelemben előadott tények, körülmények annak elfogadását valószínűsítik.

(9) Ha a kézbesítési kifogásnak a vámhatóság helyt ad, az ügyfél vagy az eljárásban részt vevő más személy által kifogásolt kézbesítést követően tett intézkedések semmisnek minősülnek, illetve az eljárást a kézbesítés időpontjától a szükséges mértékben meg kell ismételni.

71. § *[Hirdetményi úton történő közlés]*

(1) Hirdetményi úton történő közlésnek van helye, ha

a) az ügyfél ismeretlen helyen tartózkodik,

b) a jogutód nem ismert,

c) az ügyfél nem jelöl meg kézbesítési meghatalmazottat, vagy

d) a hirdetményi kézbesítésen kívül igénybe vehető egyéb közlési módok alkalmazása elháríthatatlan akadályba ütközik, vagy alkalmazásuk előre eredménytelennek mutatkozik.

(2) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a hirdetmény tartalmazza

a) a kifüggesztés napját,

b) az eljáró vámszerv megnevezését,

c) az ügy számát és tárgyát,

d) az ügyfél nevét és utolsó ismert lakcímét, valamint székhelyét, adószámát, továbbá

e) azt a figyelemfelhívást, hogy a vámhatóság az ügyben döntést hozott, de annak kézbesítése meghiúsult, ezért az ügyfél vagy meghatalmazottja a még véglegessé nem vált döntést a vámhatóság szervénél átveheti.

(3) A hirdetményt a vámhatóság hirdetőtáblájára ki kell függeszteni, és a vámhatóság elektronikus tájékoztatásra szolgáló honlapján közzé kell tenni.

(4) A hirdetmény vámhatóság hirdetőtábláján való kifüggesztésének és elektronikus tájékoztatásra szolgáló honlapján való megjelentetésének azonos napon kell megtörténnie. A hirdetményi közléshez kapcsolódó határidők számításánál a hirdetménynek a vámhatóság hirdetőtábláján való kifüggesztését kell alapul venni. Hirdetményi közlés esetén a hirdetmény vámhatósági hirdetőtábláján való kifüggesztésének és levételének napját az iraton meg kell jelölni, az internetes honlapon történő közzététel idejét pedig visszakereshető módon dokumentálni kell.

(5) Ha a hirdetményi úton történő közlés feltételei már nem állnak fenn, a vámhatóság haladéktalanul gondoskodik a hirdetmény eltávolításáról, és a kapcsolattartás általános szabályai szerint felveszi a kapcsolatot az ügyféllel.

72. § *[A döntés megismerése]*

(1) Ha a vámjogszabályok vagy törvény a döntés nyilvánosságát nem korlátozza vagy nem zárja ki, az eljárás végleges befejezését követően a személyes adatot és védett adatot nem tartalmazó végleges határozatot, valamint az elsőfokú határozatot megsemmisítő és az elsőfokú határozatot hozó vámhatóságot új eljárásra utasító végzést bárki korlátozás nélkül megismerheti, és arról a miniszter által rendeletben meghatározott költségtérítés ellenében másolatot kérhet.

(2) Az (1) bekezdés szerinti döntés megismerése iránti igényt a végleges döntést hozó vámhatóság 8 napon belül, a döntésben szereplő személyes adatok és a védett adatok megismerhetetlenné tételét követően teljesíti.

A döntésben szereplő természetes személyt az eljárásban betöltött szerepének megfelelően kell megjelölni, de ha a természetes személy azonosíthatóságának kizárására ez nem alkalmas, az azonosítását lehetővé tevő adatokat olyan módon kell törölni, hogy az ne járjon a megállapított tényállás sérelmével.

(3) A döntésben nem tehető megismerhetetlenné a közérdekből nyilvános adat.

(4) Nem tehető megismerhetetlenné a személyes vagy védett adat, ha az igénylő – az adat megjelölésével – igazolja, hogy annak megismerése joga érvényesítéséhez, illetve jogszabályon vagy hatósági határozaton alapuló kötelezettsége teljesítéséhez szükséges, valamint a védett adat megismerésének törvényi feltételei fennállnak.

73. § *[A döntés kijavítása]*

(1) Ha a döntésben név-, szám- vagy más elírás, illetve számítási hiba van, a vámhatóság a hibát – szükség esetén az ügyfél meghallgatása után – kijavítja, ha az nem hat ki az ügy érdemére, az eljárási költség mértékére vagy a költségviselési kötelezettségre.

(2) A kijavítást a vámhatóság

a) a döntés eredeti példányára és – ha rendelkezésre állnak – kiadmányaira történő feljegyzéssel,

b) a hibás döntés bevonása mellett a döntés kicserélésével, vagy

c) kijavító döntés meghozatalával

teljesíti.

(3) A döntés kijavítással érintett része ellen ugyanolyan jogorvoslatnak van helye, mint az eredeti döntés ellen volt.

(4) A kijavítást közölni kell azzal, akivel a kijavítandó döntést közölték.

74. § *[A döntés kiegészítése]*

(1) Ha döntésből jogszabály által előírt kötelező tartalmi elem hiányzik, vagy az ügy érdeméhez tartozó kérdésben nem született döntés, a vámhatóság a döntést kiegészíti.

(2) Nincs helye a döntés kiegészítésének, ha a döntés véglegessé válásától számított 1 év eltelt.

(3) A kiegészítést a vámhatóság egységes döntésbe foglalva, lehetőleg a döntés kicserélésével közli.

(4) A kiegészítés ellen ugyanolyan jogorvoslatnak van helye, mint az eredeti döntés ellen volt.

(5) A kiegészítést közölni kell azzal, akivel a kiegészített döntést közölték.

15. A Vámkódex 23. cikkéhez

75. § *[Nyomon követés]*

A Vámkódex 22. cikke szerinti engedélyek és az engedélyezett gazdálkodói státus nyomon követése során, a helyszínen végzett ellenőrzésre a szemlére vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

16. A Vámkódex 28. cikkéhez

76. § *[A kedvező határozatok módosítása és visszavonása]*

Ha a személyi, tárgyi vagy a tényállásbeli elemek bármelyike megváltozik az alapeljáráshoz képest, a vámhatóság által hozott határozat nem módosításnak, hanem új határozatnak minősül.

17. A Vámkódex 29. cikkéhez

77. § *[A hivatalból indult vámigazgatási eljárás]*

A hivatalból indult vámigazgatási eljárásokban a vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában e törvénynek a kérelemre indult eljárásokra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni az ebben az alcímben foglalt eltérésekkel.

78. § *[A hivatalból indult vámigazgatási eljárás megindítása]*

(1) A vámhatóság szerve az illetékességi területén hivatalból megindítja a vámigazgatási eljárást, ha

a) az eljárás megindítására okot adó tény, adat vagy körülmény jut a tudomására,

b) erre bíróság kötelezte, vagy

c) erre felettes szerve utasította.

(2) A vámjogszabályok alapján hivatalból megindított vámigazgatási eljárásról – a vámellenőrzésre, az áruátengedést követő ellenőrzésre és a felülellenőrzésre vonatkozó rendelkezések kivételével – az ismert ügyfelet a vámhatóság

az elvégzett első eljárási cselekmény napjától számított 8 napon belül értesíti. Az értesítés csak akkor mellőzhető, ha az az eljárás sikerét meghiúsítaná.

(3) Az értesítés tartalmazza

a) az ügy tárgyát és számát, a vámigazgatási eljárás megindításának napját és az ügyintézési határidőt, az ügyintézési határidőbe nem számító időtartamokat, az ügyintéző nevét és hivatali elérhetőségét, és

b) az ügyféli jogokra és kötelezettségekre vonatkozó tájékoztatást.

79. § *[Ügyintézési határidő a hivatalból indult vámigazgatási eljárásban]*

(1) A hivatalból indult eljárás tekintetében az ügyintézési határidő e törvény eltérő rendelkezése hiányában 90 nap, amely nem hosszabbítható.

(2) Az (1) bekezdés szerinti eljárás esetén az ügyintézési határidő az első eljárási cselekmény elvégzésének napján kezdődik.

(3) Az (1) bekezdés alapján hivatalból indult vámigazgatási eljárás ügyintézési határidejébe nem számít be:

a) a hatásköri vagy illetékességi vita egyeztetésének időtartama,

b) a szakhatóság eljárásának időtartama,

c) a vámhatóság működését legalább egy teljes napra ellehetetlenítő üzemzavar vagy más elháríthatatlan esemény időtartama,

d) a szakértői vélemény elkészítésének időtartama,

e) az FJA 8. cikk (1) bekezdésében meghatározott időtartam,

f) a Vámkódex 15. cikk szerinti adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésének időtartama, valamint a vámigazgatási eljárás felfüggesztésének időtartama,

g) a vámellenőrzésekben közvetve vagy közvetlenül érintett személy által a vámellenőrzés bármely módon való akadályozása, az akadály fennállásának időpontjáig eltelt időtartam,

h) a vámellenőrzések során a vámigazgatási bírság és késedelmi kamat megállapító határozat meghozatala esetében az azok alapjául szolgáló vámtartozást kiszabó határozat közlésétől annak véglegessé válásáig eltelt időtartam,

i) a kérelmező ügyfelet az eljárási költség előlegezésére kötelező döntés közlésére irányuló intézkedéstől az annak teljesítéséig terjedő időtartam,

j) a vámhatósági megkeresés, a jegyzőkönyv vagy a döntés postára adását követő naptól annak kézbesítéséig terjedő időtartam, valamint a hirdetményi közlés időtartama.

80. § *[A hivatalból indult vámigazgatási eljárás felfüggesztése]*

(1) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a vámhatóság felfüggeszti a vámigazgatási eljárást, ha

a) az ügyben más szervet kell megkeresni,

b) annak során olyan kérdés merül fel, amelynek eldöntése más hatóság hatáskörébe tartozik, vagy

c) a vámhatóságnak az adott üggyel szorosan összefüggő más döntése nélkül megalapozottan nem dönthető el.

(2) A vámhatóság az eljárás felfüggesztéséről szóló végzését az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott más hatósággal is közli azzal, hogy az eljárás befejezéséről tájékoztassa.

(3) Az eljárás felfüggesztésekor minden határidő megszakad, és az eljárás felfüggesztésének megszüntetésekor az ügyintézési határidő kivételével újrakezdődik. A felfüggesztés időtartama alatt megtett valamennyi eljárási cselekmény hatálytalan, kivéve azokat, amelyek a felfüggesztési ok megszüntetésére irányulnak.

(4) A vámhatóság az eljárás felfüggesztése esetén is dönthet úgy, hogy a folyamatban levő eljárási cselekményeket és az azok teljesítésére megállapított határidőket az eljárás felfüggesztése nem érinti. E döntésről az ügyfelet tájékoztatni kell.

18. A Vámkódex 33. cikkéhez

81. § *[A kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó határozatok]*

A kötelező érvényű származási felvilágosításra vonatkozó határozat iránti kérelem papíralapon is benyújtható.

X. FEJEZET
ENGEDÉLYEZETT GAZDÁLKODÓ

19. A Vámkódex 39. cikkéhez

82. § *[A vámjogszabályok és adószabályok csekély, súlyos vagy ismételt megsértése]*

(1) A VA 24. cikk (2) bekezdése szerinti csekély jelentőségű jogsértés vámhatósági megállapítására – a kérelmező jóhiszeműsége mellett – többek között akkor kerül sor, ha a Vámkódex 39. cikk a) pontja szerinti feltétel vizsgálatakor figyelembe vett, a gazdálkodó vámjogszabályokban és adószabályokban foglalt, gazdasági tevékenységével összefüggő kötelezettségeinek megszegéséért vagy elmulasztásáért kivetett bírságok együttes összege a VA 24. cikk (1) bekezdése szerint vizsgált időtartamon belül keletkezett vám- és adófizetési kötelezettségének 20%-át nem haladja meg.

(2) A vámjogszabályok és adószabályok súlyos megsértésének minősül többek között az az eset, ha a kérelmezővel szemben a VA 24. cikk (1) bekezdése szerint vizsgált időtartamon belül

a) a bizonylatok, könyvek, nyilvántartások meghamisításával, megsemmisítésével összefüggően végleges döntéssel bírságot szabtak ki, vagy

b) a vámjogszabályokban és adószabályokban foglalt, gazdasági tevékenységével összefüggő kötelezettségeinek megszegéséért vagy elmulasztásáért alkalmanként végleges döntéssel 20 millió forintot meghaladó összegű bírságot szabtak ki, és

az a) és b) pont szerint keletkezett bírságok együttes összege meghaladja a kérelmező tekintetében szintén az ezen időtartamon belül keletkezett vám- és adófizetési kötelezettség 20%-át.

(3) A vámjogszabályok és adószabályok ismételt megsértésének minősül többek között az az eset, ha a kérelmezővel szemben a VA 24. cikk (1) bekezdése szerint vizsgált időtartamon belül a vámjogszabályokban és az adószabályban foglalt, gazdasági tevékenységével összefüggő kötelezettségeinek megszegéséért vagy elmulasztásáért együttesen tíznél több alkalommal adóbírságot, mulasztási bírságot vagy vámigazgatási bírságot (ezen alcím alkalmazásában a továbbiakban együtt: bírság) végleges döntés útján szabtak ki, és az így kivetett bírságok együttes összege meghaladja a kérelmező tekintetében szintén az ezen időtartamon belül keletkezett vám- és adófizetési kötelezettség 20%-át.

83. § *[Gyakorlati jellegű szakértelem, hatósági képzés, hatósági vizsga]*

(1) A Vámkódex 39. cikk d) pontja és a VA 27. cikk (1) bekezdés a) pontja szerinti gyakorlati jellegű szakértelem teljesülését a kérelem benyújtását megelőző legalább 3 éves időintervallumra, de legfeljebb 2004. május 1-ig visszamenőleg kell vizsgálni.

(2) A Vámkódex 39. cikk d) pontja és a VA 27. cikk (1) bekezdés a) pontja szerinti gyakorlati jellegű szakértelem igazolásául a kérelmező, valamint a kérelmező alkalmazásában álló vagy a megbízásából tevékenykedő személy vonatkozásában elfogadható szempontokat a miniszter rendeletben állapítja meg.

(3) A Vámkódex 39. cikk d) pontja és a VA 27. cikke (1) bekezdés b) pontja szerinti képzés alatt a vámjogi szakértői hatósági képzést és hatósági vizsgát kell érteni. A hatósági vizsga sikeres teljesítését tanúsítvány igazolja.

(4) A vámjogi szakértői hatósági képzést lebonyolító képző szervek, valamint a hatósági vizsga lebonyolítására megbízással foglalkoztatható vizsgabiztosok nyilvántartását a miniszter által vezetett minisztérium (a továbbiakban: nyilvántartásba vételt végző szervezet) vezeti.

(5) A vámjogi szakértői hatósági képzést lebonyolító képző szervek nyilvántartása tartalmazza a képző szerv

a) nevét, adószámát,

b) cégnyilvántartási vagy bírósági nyilvántartási számát,

c) képviselőjének nevét,

d) székhelyét, levelezési címét, és

e) telefonszámát, elektronikus elérhetőségét.

(6) A nyilvántartásba vételt végző szervezet a képző szervek nyilvántartásában szereplő adatokat a hatósági képzés és a hatósági vizsga ellenőrzése, valamint egyéb hatósági és bírósági eljárásban történő felhasználás céljából a képző szerv nyilvántartásból való törlését követően 5 évig megőrzi.

(7) A vizsgabiztosok nyilvántartása a következő adatokat tartalmazza:

a) természetes személyazonosító adatok,

b) lakcím, levelezési cím,

c) telefonszám, elektronikus elérhetőség,

d) a felsőfokú képzettséget igazoló oklevél száma, a kiállító intézmény neve, a kiállítás kelte,

e) egyéb szakképesítések megnevezése, az ezen képesítéseket igazoló oklevél, bizonyítvány száma, a kiállító intézmény neve, a kiállítás kelte,

f) az államilag elismert, idegennyelv-tudást igazoló nyelvvizsga típusa, valamint fokozata.

(8) A (7) bekezdés szerinti nyilvántartásba vett vizsgabiztos neve, levelezési címe, nyilvántartási száma, valamint hozzájárulása esetén egyéb, a nyilvántartásba vett adata nyilvános. A tárgyévben nyilvántartásba vettek nyilvános adatait, illetve a nyilvántartásba vett nyilvános adatokban bekövetkezett változásokat a miniszter által vezetett minisztérium honlapján a nyilvántartást végző szervezet évente – a tárgyévet követő év március 31-ig – közzéteszi, továbbá a nyilvántartásba vételt végző szervezet honlapján valamennyi nyilvántartásba vett személy nyilvános adatait nyilvánosságra hozza.

(9) A vizsgabiztosok nyilvántartásából törölt természetes személyek adatait a nyilvántartásba vételt végző szervezet a törlést követő 5 évig őrzi meg.

XI. FEJEZET
SZANKCIÓK

20. A Vámkódex 42. cikkéhez

84. § *[Vámigazgatási bírság]*

(1) Az eljáró vámszerv vámigazgatási bírságot szab ki az alábbi tárgykörökbe tartozó, a vámjogszabályokban meghatározott

a) árunyilatkozat-adással, árunyilatkozat adatainak helytállóságával, értesítéssel, okmánymegőrzéssel,

b) vámfelügyelettel, vámellenőrzéssel,

c) vámeljárásokkal,

d) vámjogszabályok alkalmazásához kapcsolódó határozatokkal,

e) vámmentességekkel,

f) vámszabad területtel, tranzitterülettel,

összefüggő jogsértés esetén.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában foglalt jogsértés valósul meg különösen, ha

a) a nyilatkozattevő a vám-árunyilatkozat, az átmeneti megőrzési árunyilatkozat, a belépési gyűjtő árunyilatkozat, a kilépési gyűjtő árunyilatkozat, az újrakiviteli árunyilatkozat vagy az újrakiviteli értesítés benyújtásakor nem biztosítja

aa) az árunyilatkozatban, az értesítésben vagy a kérelemben megadott információ pontosságát és teljességét, vagy

ab) az alátámasztó okmányok hitelességét, pontosságát és érvényességét,

b) a vám-árunyilatkozatot vagy az átmeneti megőrzési árunyilatkozatot benyújtó nyilatkozattevő a nyilatkozatát alátámasztó okmányokat nem nyújtja be a vámhatóságokhoz, amikor az uniós jog azt előírja, vagy amikor a vámellenőrzéshez az szükséges,

c) ha az okmányok és információk megőrzésére kötelezett személy nem őrzi meg a vámalakiságok elvégzéséhez kapcsolódó okmányokat és információkat a vámjogszabályok által előírt ideig,

d) vámeljárás esetében a szóban forgó vámeljárásra irányadó rendelkezések alkalmazásához szükséges alátámasztó okmányok a vám-árunyilatkozat vagy a kiegészítő árunyilatkozat benyújtásának időpontjában nincsenek a nyilatkozattevő birtokában és így nem bocsátja azokat a vámhatóságok rendelkezésére,

e) a vámeljárás nyilatkozattevője az egyszerűsített árunyilatkozat vagy a nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzés esetében nem nyújt be a megadott határidőn belül kiegészítő árunyilatkozatot az illetékes vámhivatalhoz,

f) a vámjogszabályban erre kötelezett személy a Vámkódexben meghatározottak szerint nem nyújt be belépési gyűjtő árunyilatkozatot, tengerjáró hajó vagy légi jármű érkezéséről szóló értesítést, átmeneti megőrzési árunyilatkozatot, vám-árunyilatkozatot, indulás előtti árunyilatkozatot, újrakiviteli árunyilatkozatot, kilépési gyűjtő árunyilatkozatot vagy újrakiviteli értesítést.

(3) Az (1) bekezdés b) pontjában foglalt jogsértés valósul meg különösen, ha

a) az a személy, aki az Unió vámterületére árut szállít be, nem tesz eleget az áru megfelelő helyre történő szállítására vonatkozó kötelezettségének, vagy nem tájékoztatja a vámhatóságot, ha e kötelezettségek nem teljesíthetők,

b) az adott vámeljárás jogosultja a vámfelügyelet alatt álló nem uniós árut a vámfelügyelet alól kivonja,

c) a vámhatóság által az árura, a csomagolásra vagy a szállítóeszközökre felhelyezett azonosítási eszközöket a vámhatóság előzetes engedélye nélkül eltávolítják vagy megsemmisítik,

d) az érintett személy a vámhatóság kérésére, az előírt határidőn belül a megfelelő formában nem bocsátja rendelkezésre a szükséges okmányokat és információkat, vagy nem adja meg részére a vámalakiságok vagy vámellenőrzések végrehajtásához szükséges segítséget,

e) az a személy, aki az Unió vámterületére árut szállít be, nem állítja azt vám elé a belépést követően,

f) az árut a Vámkódex 140. cikke szerint a vámhatóság engedélye nélkül vagy nem a vámhatóság által kijelölt vagy jóváhagyott helyeken rakják ki vagy átrakják az azt fuvarozó szállítóeszközről,

g) az a személy, aki az Unió vámterületérről árut szállít ki, nem állítja azt vám elé a kilépést megelőzően,

h) az Unió vámterületére jogellenesen bejuttatott nem uniós árut vagy az árutovábbítási eljárás alatt álló, a rendeltetési vámhivatalnál vám elé nem állított árut szereznek meg vagy birtokolnak.

(4) Az (1) bekezdés c) pontjában foglalt jogsértés valósul meg különösen, ha

a) az aktív feldolgozási eljárás jogosultja nem zárja le a vámeljárást a meghatározott határidőn belül,

b) a passzív feldolgozási eljárás jogosultja a Vámkódex 262. cikke szerint nem viszi ki a hibás árut a határidőn belül,

c) az árutovábbítási eljárás jogosultja a rendeltetési vámhivatalnál az előírt határidőn belül nem állítja vám elé az árut sértetlenül és az azonosítás biztosítására a vámhatóság által hozott intézkedések betartásával,

d) a vámeljárás jogosultja nem tesz eleget a vámraktározási eljárás alatt álló áru tárolásából eredő vámjogszabályok által meghatározott kötelezettségeknek,

e) a vámellenőrzéshez vagy az adott vámeljárás alkalmazásához kapcsolódóan hamis információkat vagy okmányokat bocsátanak a vámhatóságok rendelkezésére,

f) az árun a vámraktárban a vámhatóság engedélye nélkül a megengedett kezelési módokon túl feldolgozást végeznek,

g) export-visszatérítéssel érintett áru berakodásának a mezőgazdasági termékek után járó export-visszatérítési rendszer alkalmazása közös részletes szabályainak megállapításáról szóló, 2009. július 7-i 612/2009/EK bizottsági rendelet 5. cikk (7) bekezdés b) pontja szerinti bejelentését elmulasztják vagy a bejelentést az előírt határidőt be nem tartva teszik meg a vámhatósághoz.

(5) Az (1) bekezdés d) pontjában foglalt jogsértés valósul meg különösen, ha

a) az átmeneti megőrzésben lévő nem uniós áruért felelős személy az árut a Vámkódex 149. cikke szerinti határidőn belül nem vonja vámeljárás alá, vagy nem viszi újra ki,

b) az árut a vámhatóság előzetes engedélye nélkül átmeneti megőrzési létesítményben vagy vámraktárban tárolják,

c) a vámraktári engedély birtokosa nem tesz eleget a vámraktározási eljárás alatt álló áru tárolásából eredő kötelezettségeknek,

d) a vámjogszabályok alkalmazásához kapcsolódó határozat jogosultja nem teljesíti a határozatból eredő kötelezettségeit,

e) a vámjogszabályok alkalmazásához kapcsolódó határozat jogosultja nem értesíti haladéktalanul a vámhatóságot az említett vámhatóság által hozott határozat meghozatalát követően felmerült bármely olyan tényezőről, amely befolyásolhatja a határozat fenntartását vagy tartalmát,

f) az érintett személy az engedélyezett gazdálkodói engedélyt, az egyszerűsített árunyilatkozat igénybevételére, a Vámkódex szerinti egyéb egyszerűsítések igénybevételére, az áru különös eljárások alá vonására vagy tranzitterület létesítésére vonatkozó engedélyt a vámhatóságoktól valótlan nyilatkozatok révén szerezte meg, vagy a vámjogszabályok alkalmazásához kapcsolódó egyéb határozat meghozatalához a vámhatóság részére valótlan információt bocsátott rendelkezésre,

g) a központi vámkezelés engedélyese, valamint az önértékelésre jogosító engedély birtokosa nem, vagy hibásan, vagy hiányosan teljesíti az egyéb terhek megállapításához szükséges adatszolgáltatási kötelezettségét.

(6) Az (1) bekezdés e) pontjában foglalt jogsértés valósul meg, ha a vámmentesség igénybevételéhez szükséges, előírt feltételeket, kötelezettségeket már nem teljesítik, vagy ha a vámhatóság utólag megállapítja, hogy az áru vámmentes szabad forgalomba bocsátására vonatkozó feltétel a vám-árunyilatkozat elfogadásának időpontjában nem állt fenn.

(7) Az (1) bekezdés f) pontjában foglalt jogsértés valósul meg különösen, ha

a) vámszabad területre – amennyiben a vámszabad terület érintkezik valamely tagállam és egy harmadik ország közötti szárazföldi határral – nem közvetlenül, az Unió vámterületének más részén történő keresztülhaladás nélkül szállítanak be árut,

b) a vámjogszabályban erre kötelezett személy a Vámkódexben meghatározottak szerint nem nyújt be vámszabad területen végzett tevékenységekről szóló értesítést,

c) vámszabad területen a Vámkódex 244. cikkének (1) bekezdése szerint a vámhatóság jóváhagyása nélkül épületet építenek,

d) az érintett személy a Vámkódex 245. cikke szerint nem állítja vám elé a vámszabad területre szállított árut.

(8) Ha az (1) bekezdés szerinti jogsértések vagy ezekkel összefüggő mulasztás eredményeként vámhiány keletkezik, vámigazgatási bírságként – a (12) és (13) bekezdésben, a 85. § (1), (3) és (4) bekezdésében és a 86. §-ban meghatározott kivétellel – a vámhiány összegének 50%-át kell megállapítani.

(9) Ha a gazdálkodó az általános forgalmi adóról szóló törvényben meghatározott, termék importjához kapcsolódó járulékos költséget azért nem vette figyelembe a termékimport esetén fizetendő általános forgalmi adó alapjának megállapításkor, mert az egyúttal a részére nyújtott szolgáltatás adóalapjául is szolgált, és ez után a szolgáltatást nyújtó által rá áthárított adót megfizette vagy fizetendő adóként megállapította és bevallotta, a jogszerűen kiszabható és a tévesen közölt, termékimport esetén fizetendő általános forgalmi adó ezen okból fennálló különbözete nem minősül vámhiánynak.

(10) Ha az (1) bekezdés szerinti jogsértések vagy ezekkel összefüggő mulasztás eredményeként nem keletkezik vámhiány, vámigazgatási bírságként – a (12) és (13) bekezdésben, a 85. § (1), (3) és (4) bekezdésében és a 86. §-ban meghatározott kivétellel –

a) az (1) bekezdés a) pontja szerinti jogsértés esetén természetes személy esetében 100 000 forintig, minden más személy esetében 500 000 forintig,

b) az (1) bekezdés b), c) és e) pontja szerinti jogsértés esetén természetes személy esetében 125 000 forintig, minden más személy esetében 850 000 forintig,

c) az (1) bekezdés d) és f) pontja szerinti jogsértés esetén természetes személy esetében 150 000 forintig, minden más személy esetében 1 millió forintig

terjedő összeget kell megállapítani.

(11) A (10) bekezdés szerinti bírság kiszabásakor a vámhatóság mérlegeli az eset összes körülményét, az ügyfél, illetve eljáró képviselője, alkalmazottja, tagja vagy megbízottja magatartásának súlyát, gyakoriságát, továbbá azt, hogy az ügyfél, illetve eljáró képviselője, alkalmazottja, tagja vagy megbízottja az adott helyzetben a tőle elvárható körültekintéssel járt-e el.

(12) Ha az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott jogsértést oly módon követik el, hogy az Európai Unió vámterületére jövedéki terméket szállítanak be és a belépést követően azt nem állítják vám elé, a vámigazgatási bírság mértéke az árut terhelő vám és egyéb terhek összegének 200%-ával megegyező összeg, de legalább 40 000 forint.

(13) Ha az EUR.1 vagy EUR-MED szállítási bizonyítványt vagy származási nyilatkozatot tartalmazó számlát a külföldi vámhatóság a rajta lévő adatok ellenőrzése céljából visszaküldi Magyarországra, illetve külföldi megkeresés nélkül a magyar vámhatóság az előzőekben nevesített okmányokat, valamint a „Beszállítói Nyilatkozat”-okat vizsgálat tárgyává teszi és az utólagos vizsgálat során az adatok valótlannak bizonyulnak, az exportőr vagy a beszállító az eladási ár, annak hiányában az áru vámhatóság által megállapított értékének egy százalékát, de legalább 50 000 forint, legfeljebb 1 millió forint vámigazgatási bírságot köteles fizetni. A vámigazgatási bírságot származást igazoló okmányonként kell kiszabni. Hosszú távú beszállítói nyilatkozat esetén beszállítói nyilatkozatonként legalább 500.000 forint, legfeljebb 1 millió forint vámigazgatási bírságot kell megállapítani.

(14) A (13) bekezdésben meghatározott bírságot kell felszámítani, ha az exportőr vagy a beszállító a származási igazolással kapcsolatos benyújtási kötelezettségének a vámhatóság felszólításában megjelölt időpontig nem tesz eleget. Ha az érintett vámok és egyéb terhek jogcímenkénti összege a 10 EUR-t nem haladja meg, úgy nem kell vámigazgatási bírságot kiszabni.

(15) A (13) bekezdés szerinti vámigazgatási bírság kiszabásának van helye, ha az exportőr vagy a beszállítói nyilatkozatot tevő a származási igazolás kiállításakor a vám-visszatérítési tilalom tekintetében a vámhatóságot megtéveszti azzal, hogy

a) eltitkolja az exporttermék nem származó anyaghányadát, vagy

b) a valóságnál kisebb arányú nem származó termékhányadot mutat ki.

(16) Ha a (15) bekezdés szerinti kötelezettségszegés megállapítására külföldi vámhatóság megkeresése alapján kerül sor,

a) a (15) bekezdés a) pontja esetében a származási igazolást a vámhatóság nem erősíti meg, és származási igazolásonként kiszabja a (13) bekezdés szerinti bírságot,

b) a (15) bekezdés b) pontja esetében a vámhatóság a (13) bekezdés alapján származási igazolásonként szabja ki a vámigazgatási bírságot, egyidejűleg – ha a bírságot és a vámhiányt megfizetik és a termék a származásra vonatkozó előírások maradéktalan betartásával a származó helyzetet elnyerte – a származási igazolást megerősíti.

85. § *[Figyelmeztetés és csökkentett összegű bírság]*

(1) Ha a vámhatóság megállapítja, hogy

a) a jogsértést vagy ezzel összefüggő mulasztást nem a bizonylatok, könyvek, nyilvántartások meghamisításával, megsemmisítésével követték el,

b) a kötelezettségszegés vagy mulasztás következményeként nem keletkezik vámhiány, vagy a keletkező vámhiány összege természetes személy esetében a 30 000 forintot, jogi személy esetében 150 000 forintot nem haladja meg, és

c) az érintett személy a 84. § (1) bekezdésében meghatározott valamely kötelezettségszegést vagy mulasztást első ízben követi el,

a vámhatóság a bírság kiszabását mellőzi és figyelmezteti az érintett személyt.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható a 84. § (12) bekezdése szerinti jogsértés esetén.

(3) A (4) bekezdésben foglaltak kivételével nem lehet vámigazgatási bírságot megállapítani árunyilatkozat-adással, árunyilatkozat adatainak helytállóságával összefüggésben, ha a nyilatkozattevő a Vámkódex 173. cikk (3) bekezdése szerint a közölt vámokat és egyéb terheket is érintő információ alapján kérelmezi a vám-árunyilatkozat módosítását.

(4) Ha a nyilatkozattevő a Vámkódex 173. cikk (3) bekezdése szerint a közölt vámokat és egyéb terheket is érintő információ alapján a vámhatóság erre irányuló áruátengedést követő ellenőrzésének megkezdését követően, de még az áruátengedést követő ellenőrzés megállapításait tartalmazó jegyzőkönyv közlése előtt kérelmezi a vám-árunyilatkozat módosítását az ellenőrzés tárgykörét érintően, vámigazgatási bírságként – az (1) bekezdésben és a 86. §-ban meghatározott kivétellel – a 84. § (8), (10) és (13) bekezdése szerint megállapítható bírságösszeg 50%-át kell kiszabni. A jogsértéssel érintett vám-árunyilatkozat ellenőrzés tárgykörét érintő módosítását az ellenőrzést lefolytató vámszervnek az ellenőrzés során kell elvégeznie.

(5) A (3) és (4) bekezdés alkalmazásának feltétele, hogy az adós a keletkezett vám vagy egyéb teher fizetési kötelezettséget megfizeti, vagy arra a vámhatóság végleges döntéssel részletfizetést engedélyez.

(6) A (3) és (4) bekezdést nem lehet alkalmazni, ha az utólagos könyvelésbe vétel, valamint az egyéb terhek utólagos kiszabása a vámtartozás megállapításához szükséges adatok eltitkolásával, a bizonylatok, könyvek, nyilvántartások meghamisításával, megsemmisítésével függ össze.

(7) A vámhatóság a vámigazgatási bírságot a 84. § (1) bekezdése szerinti jogsértés megvalósulásában érintett valamennyi személy részére külön szabja ki. Ha a tevékenység vagy mulasztás eredményeként vámhiány nem keletkezik, a 84. § (11) bekezdése szerinti mérlegelést valamennyi érintett személy tekintetében el kell végezni.

86. § *[Emelt összegű vámigazgatási bírság]*

Ha a jogsértést vagy mulasztást a bizonylatok, könyvek, nyilvántartások meghamisításával, megsemmisítésével követik el, és annak eredményeként vám és egyéb teherfizetési kötelezettség keletkezik, a vámigazgatási bírság összege a kötelezettségszegés vagy mulasztás eredményeként keletkezett vám és egyéb teherfizetési kötelezettség 200%-a. Ha a rosszhiszeműen elkövetett kötelezettségszegéssel vagy mulasztással nem keletkezik vám és egyéb teherfizetési kötelezettség, a vámigazgatási bírság összege természetes személy esetében minimum 15.000 forint, maximum 300.000 forint, minden más személy esetében minimum 50.000 forint, maximum 3 millió forint.

87. § *[Bírságkiszabásra vonatkozó rendelkezések]*

(1) A vámigazgatási bírság összegét 1000 forintra kerekítve kell megállapítani.

(2) A vámigazgatási bírság egy eljárásban többször, a 84. § (1) bekezdése szerinti jogsértés esetén jogsértésenként külön-külön is kiszabható. Az egy vám-árunyilatkozaton belüli ismétlődő hiba egy esetnek minősül.

(3) A 89. § (1) bekezdésében meghatározott kivétellel, a közölt vámigazgatási bírságot a döntés véglegessé válásának napjától számított 15 napon belül kell megfizetni.

(4) A vámigazgatási bírság késedelmes megfizetése esetén a Vámkódex 114. cikke szerinti késedelmi kamatot kell felszámítani, ha annak számított értéke meghaladja az 5000 forintot. A késedelmi kamat megállapítása során a jegybanki alapkamatot kell figyelembe venni.

(5) A vámigazgatási bírság mérséklésére, elengedésére az adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.) adómérséklésre vonatkozó szabályait kell alkalmazni. A kérelem elbírálására az állami adó- és vámhatóság jogosult, eljárását az Art. eljárási szabályai szerint kell lefolytatni.

(6) Ha a vámigazgatási bírság alapja vámhiány megállapításáról szóló önálló döntés, akkor a bírságot e döntés véglegessé válását követően lehet megállapítani. A bírság megállapítására a hivatalból indult eljárásra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

88. § *[A vámigazgatási bírság elévülése]*

(1) Nem lehet vámigazgatási bírságot kiszabni vámhiányt okozó jogsértés esetén, ha a szankcionálandó jogsértés tekintetében a vámok és egyéb terhek közlésére nyitva álló határidő eltelt. Nem lehet vámigazgatási bírságot kiszabni vámhiányt nem okozó jogsértés esetén, ha a szankcionálandó jogsértés elkövetésének napjától számított 3 év eltelt.

(2) A vámigazgatási bírság végrehajthatósága az arról szóló döntés véglegessé válásától számított 3 év elteltével évül el.

(3) Nyugszik az elévülés a végrehajtási eljárás felfüggesztésének és szünetelésének, a bírság megfizetésére kötelezett vagyonának egészére elrendelt bűnügyi zárlatnak, továbbá törvényben biztosított fizetési kedvezménynek vagy feltételhez kötött adómentességnek az időtartama alatt. A jelzálogjog bejegyzése az elévülés nyugvása szempontjából a végrehajtási eljárás felfüggesztésével esik egy tekintet alá.

89. § *[Vámigazgatási bírság gyorsított eljárás keretében]*

(1) Ha a 84. § (1) bekezdés b) pontja szerinti jogsértést oly módon követik el, hogy az Európai Unió vámterületére nem uniós árut juttatnak be és a keletkezett vámhiány az 50 000 forintot nem haladja meg, az eljáró vámhivatal gyorsított eljárás keretében a helyszínen vámigazgatási bírságot szabhat ki és szedhet be, ha a nem uniós áru birtokosa, szállítója a jogsértés tényét elismeri, továbbá a jogkövetkezményekről szóló tájékoztatást tudomásul veszi, és jogorvoslati jogáról lemond. A gyorsított eljárás csak akkor alkalmazható, ha a kiszabott bírságot a helyszínen megfizetik. Ebben az esetben a 84. § (8) vagy (12) bekezdése szerint megállapítható vámigazgatási bírság 50%-át, de legalább 4000 forintot, jövedéki termékre elkövetett jogsértés esetén legalább 25 000 forintot kell kiszabni.

(2) A gyorsított eljárás alkalmazásáról és a gyorsított eljárás lefolytatásának törvényi feltételeiről és a jogkövetkezményekről az érintettet tájékoztatni kell. Az érintett a tájékoztatás tudomásul vételét nyilatkozat aláírásával ismeri el.

(3) Az érintett beleegyező nyilatkozata esetén a vámszerv a felvett jegyzőkönyv alapján a helyszínen határozatot hoz.

(4) Gyorsított eljárás esetén a határozat eredeti példányát és a kiszabott bírság megfizetésének tényét igazoló nyugtát az érintett részére igazoltan át kell adni. Az átadott nyugta tartalmazza a határozatot hozó szerv megnevezését, a vámigazgatási bírság kiszabásáról rendelkező határozat számát, az érintett nevét, EORI számát, adóazonosító számát, annak hiányában a személyazonosító okmány számát, a kiszabott vámigazgatási bírság összegét és a Magyar Államkincstár által vezetett központosított beszedési számla számát.

(5) A gyorsított eljárás során a magyar nyelvet nem beszélő külföldi állampolgár esetében a tolmács alkalmazása mellőzhető, ha az érintett a NAV vezetője által tájékoztatásban kiadott, a gyorsított eljárás folyamatáról szóló idegen nyelvű tájékoztató átvételét követően, írásban lemond a tolmács igénybevételéről.

90. § *[Gyorsított eljárással kapcsolatos lefoglalás]*

(1) A 84. § (12) bekezdése szerinti jogsértés esetén a vámhatóság az érintett jövedéki termékeket és a szállításra használt átalakított eszközt lefoglalja.

(2) Ha a 84. § (1) bekezdés b) pontja szerinti jogsértést oly módon követik el, hogy az Európai Unió vámterületére nem uniós árut juttatnak be, a vámhatóság a közölt vámok és egyéb terhek, valamint a kiszabott vámigazgatási bírság összegének megfizetéséig biztosítékként – a nélkülözhetetlen dolgok, illetve egyéb jogsértés hiányában a romlandó áruk és az élő állatok kivételével – lefoglalhatja azt az árut, amelyre a kötelezettségszegést elkövették, valamint az annak felhasználására, tárolására, szállítására használt eszközt, különösen akkor, ha

a) valószínűsíthető, hogy a követelés későbbi kielégítése veszélyben van,

b) az ügyfélnek vám és egyéb teher vagy vámigazgatási bírság tartozása van, vagy

c) a lefoglalással, tárolással, szállítással, értékesítéssel várhatóan felmerülő költségek nem jelentenek aránytalan terhet a tartozáshoz vagy az áru, eszköz értékéhez képest.

(3) Az eljáró vámhivatal a lefoglalt dolgokat a vámigazgatási eljárás lefolytatásához szükséges áruazonosításra alkalmas módon jelzéssel látja el.

(4) A lefoglalással érintett vámigazgatási eljárásban hozott döntés ellen benyújtott fellebbezést a döntés közlésétől számított 8 napon belül kell előterjeszteni a lefoglalást végző vámhivatalnál, amely köteles azt a másodfokú eljárást lefolytató szervhez a beérkezéstől számított 3 napon belül megküldeni. A lefoglalással érintett vámigazgatási eljárásban hozott döntés ellen benyújtott fellebbezést a másodfokú eljárást lefolytató szerv a megküldéstől számított 15 napon belül bírálja el. A lefoglalással érintett vámigazgatási eljárásban hozott döntés ellen benyújtott fellebbezésnek a lefoglalás végrehajtására nincs halasztó hatálya.

(5) A gyorsított eljárás kapcsán lefoglalást meg kell szüntetni, ha

a) a vámigazgatási ügyben közölt vámok és egyéb terhek összegét, továbbá a végleges döntéssel megállapított vámigazgatási bírságot megfizették, vagy

b) a lefoglalt, szállításra használt eszköz nem a jogsértést elkövető tulajdona, és a tulajdonos írásban nyilatkozik arról, hogy a szóban forgó jogsértés időpontjában nem volt tudomása arról, hogy az eszközt vámjogszabályok megsértése céljából használják fel, és ezt követően a tényállás a lefoglalás fenntartása nélkül is tisztázható.

(6) A 20. § (1) bekezdés d) pontja szerinti eset kivételével a gyorsított eljárás esetén a lefoglalt áru és eszköz kiadása kapcsán a 20. § (3) bekezdését alkalmazni kell. A lefoglalt áru és eszköz visszaadásának feltétele az, hogy az e törvény végrehajtási rendelete alapján megállapított raktárdíjat megfizetik. A 20. § (1) bekezdés d) pontja szerinti esetben a lefoglalt dolgot a büntetőeljárást lefolytató hatóságnak kell átadni a lefoglalás megszüntetésével egyidejűleg.

(7) A 20. § (3) bekezdés szerinti személyek részére visszaadni rendelt, nem uniós árut és eszközt a lefoglalás megszüntetéséről rendelkező döntés közlését követő 30 napon belül vámeljárás alá kell vonni, vagy ki kell szállítani az Európai Unió vámterületéről.

(8) A 20. § (4) bekezdésében foglaltakon túl a vámhatóság a lefoglalt, nem uniós árut és eszközt értékesíti, ha a lefoglalt, szállításra használt eszköz tulajdonosa az (5) bekezdés b) pontja szerinti nyilatkozatát a vámhatóság felhívására sem teljesíti.

(9) A lefoglalt áru és eszköz elszállításával, tárolásával, őrzésével kapcsolatos költségek az ügyfelet terhelik, ha az ügyfelet végleges döntéssel vámigazgatási bírság megfizetésére kötelezték. Ellenkező esetben a felmerült költségeket az állam viseli.

(10) Ha az ügyfél a közölt vámokat és az egyéb terheket vagy a vámigazgatási bírságot nem fizette meg, a biztosítékként lefoglalt nem uniós árut, valamint annak felhasználására, tárolására és szállítására használt eszközt el kell kobozni, és – az FJA 243. cikkében meghatározott kivétellel – értékesíteni kell.

(11) Az (1) bekezdés szerint lefoglalt jövedéki terméket a lefoglalással egyidejűleg el kell kobozni, majd ezt követően meg kell semmisíteni, ha végleges döntéssel vámigazgatási bírság kerül megállapításra. A lefoglalásról és azzal egyidejű elkobzásról a vámhatóság egyidejűleg rendelkezik.

(12) A (1) bekezdés szerint lefoglalt jövedéki termékek megsemmisítése tekintetében a vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a jövedéki jogszabályok rendelkezései irányadóak.

(13) Az (1) bekezdés szerint lefoglalt, szállításra használt eszközt a lefoglalással egyidejűleg el kell kobozni. Az ilyen eszközt értékesíteni kell, feltéve, hogy a vevő az értékesítéskor kötelezettséget vállal arra, hogy a jogsértést lehetővé tevő átalakítást 3 hónapon belül megszünteti, és az eszközt a vámhatóságnál bemutatja. A lefoglalás és az azzal egyidejű elkobzás során a (10) bekezdést alkalmazni kell.

(14) Az elkobzott közúti, vízi és légi járművek értékesítés helyett a NAV szervei részére, feladatuk ellátásához történő használatra – a NAV vezetőjének jóváhagyásával – átadhatók.

(15) A lefoglalt és azzal egyidejűleg vagy azt követően elkobzott árukat terhelő vám és egyéb teher fizetési kötelezettséget vámhiányként a vámigazgatási bírság megállapítása szempontjából figyelembe kell venni.

91. § *[Az engedély visszavonása, felfüggesztése, módosítása jogsértés következtében]*

(1) Ha a 84. § (1) bekezdése szerinti jogsértést a vámhatóság által kiadott engedély alkalmazásával összefüggésben követik el, a vámigazgatási bírság kiszabásával egyidejűleg a vámhatóság megvizsgálja a szóban forgó engedély visszavonásának, felfüggesztésének vagy módosításának szükségességét.

(2) A vámhatóság visszavonja az adott ügyben érintett személy részére kiadott azon engedélyét, amellyel kapcsolatban a 84. § (1) bekezdése szerinti jogsértést elkövették, ha a feltárt jogsértéssel összefüggésben az engedélyes vagy alkalmazottja ellen indított büntetőeljárás a bíróság büntetőjogi felelősséget megállapító jogerős ítéletével zárult.

(3) Az engedély visszavonható minden egyéb olyan esetben is, amikor a vámhatóság a kötelezettségszegés vagy mulasztás feltárását követően megállapítja, hogy az engedély érvényben tartása a vámfelügyelet gyakorlását vagy az engedélyhez kapcsolódó vámellenőrzés lefolytatását súlyosan veszélyeztetné.

(4) A vámhatóság – az FJA 16. cikk (1) bekezdésében meghatározott kivétellel, az ott meghatározott időszakra – felfüggeszti az adott ügyben érintett személy részére kiadott azon engedélyét, amellyel kapcsolatban a 84. § (1) bekezdése szerinti jogsértést elkövették, ha megállapítja, hogy az engedély alkalmazásával összefüggő mulasztásnak eredménye a jogsértés, de a (2) és (3) bekezdésben meghatározott feltételek nem állnak fenn. A vámhatósági engedély felfüggesztését mindaddig nem lehet megszüntetni, amíg az engedély birtokosa a jogsértésre okot adó körülményt el nem hárítja.

(5) Ha a 85. § (1) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülnek – a (2) és (3) bekezdésben meghatározott kivételekkel – a vámhatóság határidő tűzésével felszólítja az engedély birtokosát a jogsértésre okot adó körülmény elhárítására. Ha a megadott határidőn belül a körülményt megfelelően elhárítják, és erről a vámhatóság meggyőződik, eltekint az engedély felfüggesztésétől. Ha a határidő leteltével a jogsértésre okot adó körülmény továbbra is fennáll, a vámhatóság a (4) bekezdés szerint intézkedik az engedély felfüggesztéséről vagy a (6) bekezdés szerint az engedély módosításáról.

(6) A 82. § (1) bekezdése szerinti csekély jelentőségű jogsértés megállapítása esetén a vámhatóság az engedély (4) bekezdés szerinti felfüggesztése helyett dönthet úgy is, hogy az engedélyt a következők szerint módosítja:

a) a Vámkódex 166. cikkén alapuló egyszerűsített árunyilatkozat alapján történő vámeljárás alá vonásra vonatkozó engedély kapcsán további adatok vagy alátámasztó okmányok benyújtását írja elő,

b) a Vámkódex 182. cikk (3) bekezdése alapján engedélyezett vám elé állítás alóli mentesítést részben vagy egészben visszavonja, vagy

c) a csökkentett összegű összkezesség nyújtása vagy a biztosítéknyújtás alóli mentesség helyett az érintett engedélyekhez a teljes biztosítékösszeg nyújtását írja elő.

(7) Az engedély (6) bekezdés szerinti módosítása esetén a visszavont könnyítésekre okot adó körülmények újbóli teljesítésének feltételeit a módosítás hatálybalépésétől kell vizsgálni.

92. § *[Eljárási bírság]*

(1) Az eljáró vámszerv a vámigazgatási eljárás során az e törvényben meghatározott eljárási cselekmények megsértése miatt végzés útján eljárási bírságot szabhat ki.

(2) Az eljárási bírság összegét természetes személy esetében 100 000 forintig, minden más személy esetében 1 millió forintig terjedő összegben kell megállapítani.

(3) Az eljárási bírság kiszabásakor a vámhatóság figyelembe veszi:

a) hogy az ügyfél, illetve eljáró képviselője, alkalmazottja, tagja vagy megbízottja az adott helyzetben a tőle elvárható körültekintéssel járt-e el,

b) a jogellenes magatartás súlyát és a felróhatóság mértékét,

c) az érintett vagyoni helyzetét és jövedelmi viszonyait, továbbá

d) az eljárási bírságnak ugyanabban az eljárásban történő ismételt kiszabása esetén az előző bírságolások számát és mértékét.

(4) Az eljáró vámszerv az (1) bekezdés szerinti jogsértés esetén első ízben, egy alkalommal bírság kiszabása nélkül írásban figyelmeztetheti a jogsértőt, ha a jogsértés mértékéből úgy látja, hogy bírság kiszabása nem indokolt.

(5) A bírság késedelmes megfizetése esetén a késedelem minden naptári napja után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat 365-öd részének megfelelő mértékű késedelmi kamatot kell felszámítani, ha annak számított értéke meghaladja az 5000 forintot.

(6) Az eljárási bírságra a 87. § (1)–(3) és (5) bekezdését megfelelően alkalmazni kell.

XII. FEJEZET
JOGORVOSLAT

21. A Vámkódex 44. cikkéhez

93. § *[Jogorvoslat]*

(1) A vámigazgatási eljáráshoz kapcsolódó jogorvoslati eljárásban e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a vámhatóság határozata ellen önálló jogorvoslatnak van helye. A vámhatóság végzése ellen önálló jogorvoslatnak akkor van helye, ha azt e törvény megengedi, egyéb esetben a végzés elleni jogorvoslati jog a határozat, ennek hiányában a vámigazgatási eljárást megszüntető végzés ellen igénybe vehető jogorvoslat keretében gyakorolható.

94. § *[Jogorvoslati eljárások típusai]*

(1) Kérelemre induló jogorvoslati eljárások
- a) a fellebbezési eljárás,
- b) a felügyeleti intézkedés,
- c) a közigazgatási per.

(2) Hivatalból indult jogorvoslati eljárások
- a) a döntés módosítása vagy visszavonása a vámhatóság saját hatáskörében,
- b) a felügyeleti intézkedés,
- c) az ügyészségről szóló törvény szerinti ügyészi felhívás és fellépés nyomán indított eljárás.

95. § *[Fellebbezés]*

(1) Az elsőfokú döntés ellen a Vámkódex 44. cikk (1) és (3) bekezdésében foglaltak alapján fellebbezést lehet benyújtani.

(2) Önálló fellebbezésnek van helye
- a) az ideiglenes biztosítási intézkedésről szóló,
- b) az ügyféli jogállásról vagy jogutódlásról rendelkező,
- d) az eljárást megszüntető,
- e) az eljárás felfüggesztő,
- f) a vámigazgatási eljárással kapcsolatos eljárási cselekmény megsértése miatt eljárási bírságot kiszabó,
- g) az igazolási kérelmet elutasító,
- h) a 90. § (1) és (4) bekezdése kivételével a lefoglalást elrendelő, valamint az annak megszüntetésére irányuló kérelmet elutasító
- i) az iratbetekintési jog gyakorlására irányuló kérelem tárgyában hozott elutasító,
- j) az iratbetekintési jog korlátozására irányuló kérelem tárgyában hozott, valamint
- k) az eljárási költség megállapításával és viselésével kapcsolatos

elsőfokú végzés ellen.

(3) Nincs helye fellebbezésnek, ha az elsőfokú döntést a miniszter hozta.

96. § *[Ügyintézési határidő jogorvoslati eljárás esetén]*

(1) E törvény eltérő rendelkezése hiányában, az ügyintézési határidő 30 nap, ami magába foglalja a közlésére irányuló intézkedés időpontját is.

(2) Az (1) bekezdés szerinti határidő számítása tekintetében a (3) bekezdés kivételével a Vámkódex 55. cikkében meghatározott rendelkezéseket kell alkalmazni.

(3) A felettes szerv eljárása esetén, valamint a megismételt eljárásban az ügyintézési határidő az ügy összes iratának az eljárásra jogosult szervhez érkezését követő napon kezdődik. A szerv a felettes szerv erre irányuló felhívására köteles az iratokat felterjeszteni.

(4) Az eljáró szerv vezetője az (1) bekezdés szerinti ügyintézési határidőt annak letelte előtt kivételesen indokolt esetben egy alkalommal, legfeljebb 30 nappal meghosszabbíthatja. A végzésben a határidő-hosszabbítás indokait meg kell jelölni.

(5) A jogorvoslati eljárás ügyintézési határidejébe be nem számítandó időtartamok tekintetében a 79. § (3) bekezdés a)–f) pontját alkalmazni kell.

97. § *[Halasztó hatály fellebbezés kapcsán]*

(1) A vámhatóság által a vámjogszabályok alapján hozott határozatokhoz kapcsolódó fellebbezés halasztó hatálya tekintetében a Vámkódex 45. cikkében foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni.

(2) Ha a vámhatóság a végzését nem nyilvánította azonnal végrehajthatónak, a fellebbezésnek – a (3) bekezdésben foglalt kivételekkel – a végzés végrehajtására halasztó hatálya van.

(3) Az ideiglenes biztosítási intézkedésről szóló, az iratbetekintési jog korlátozása iránti kérelemnek helyt adó, a 90. § (6) bekezdése kivételével a lefoglalást elrendelő, a lefoglalás megszüntetése iránti kérelmet elutasító, valamint a vámigazgatási eljárással kapcsolatos eljárási cselekmény megsértése miatt eljárási bírságot kiszabó végzés elleni fellebbezésnek a végrehajtásra nincs halasztó hatálya.

98. § *[Fellebbezés benyújtása]*

(1) Fellebbezni csak a megtámadott döntésre vonatkozóan, tartalmilag azzal közvetlenül összefüggő okból, illetve csak a döntésből közvetlenül adódó jog- vagy érdeksérelemre hivatkozva lehet.

(2) A fellebbezést indokolni kell.

(3) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a fellebbezést a döntés közlésétől számított 15 napon belül az azt meghozó vámszervnél lehet előterjeszteni. A fellebbezési határidőt megtartottnak kell tekinteni, ha a határidőben benyújtott fellebbezés iránti kérelmet nem a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szervnél terjesztették elő.

(4) A fellebbezésre jogosult a fellebbezési határidőn belül a fellebbezési jogáról lemondhat. A fellebbezési jogról történő lemondás nem vonható vissza, arra egyebekben a kérelemre vonatkozó szabályok az irányadóak.

(5) Az elsőfokú vámhatóság érdemi vizsgálat nélkül végzéssel elutasítja:

a) a fellebbezésre nem jogosulttól származó fellebbezést, vagy

b) az önálló fellebbezéssel meg nem támadható végzés ellen irányuló fellebbezést.

99. § *[Fellebbezés vizsgálata, felterjesztése, elutasítása]*

(1) Nem egyértelmű vagy ellentmondásos tartalmú fellebbezés benyújtásakor az elsőfokú vámhatóság a mulasztás jogkövetkezményeire történő figyelmeztetés mellett 8 napos határidő tűzésével felhívja a fellebbezésre jogosultat az egyértelmű kérelem benyújtására. A hiánypótlási felhívás személyes átadása, postára adása vagy elküldése és a határidő letelte közötti időtartam a felterjesztés határidejébe nem számít bele. Ha a fellebbezésre jogosult határidőn belül nem nyilatkozik, az elsőfokú vámhatóság a fellebbezést elutasítja.

(2) Igazolási kérelem nélküli elkésett fellebbezés benyújtásakor az elsőfokú vámhatóság – a mulasztás jogkövetkezményeire történő figyelmeztetés mellett – 8 napos határidő tűzésével a fellebbezésre jogosult személyt igazolási kérelem benyújtására hívja fel. A felhívás személyes átadása, postára adása vagy elküldése és a határidő letelte közötti időtartam a felterjesztés határidejébe nem számít bele. Ha a fellebbezésre jogosult személy határidőn belül nem nyújt be igazolási kérelmet, az elsőfokú vámhatóság a fellebbezést elutasítja.

(3) A (2) bekezdésben szabályozott felhívást követően a fellebbezési határidő kimentésére előterjesztett igazolási kérelemre az egyidejűségre vonatkozó előírást nem kell alkalmazni.

(4) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a fellebbezést az ügy összes iratával a fellebbezés beérkezésének napjától számított 15 napon belül fel kell terjeszteni a felettes szervhez. A felterjesztés során az elsőfokú vámhatóság ismerteti a fellebbezésről kialakított álláspontját.

(5) A fellebbezéssel egyidejűleg, illetve e törvény szerint meghatározott határidőben benyújtott igazolási kérelem esetén a felterjesztési határidő a helyt adó végzés kiadmányozásának napján kezdődik.

(6) Az elsőfokú vámhatóság a felterjesztést mellőzi, ha

a) a jogszabálysértő döntése tekintetében a Vámkódex 23. cikk (3) vagy (4) bekezdésében foglaltak szerint jár el,

b) a fellebbezést elutasítja,

c) az eljárást megszünteti.

(7) Az elsőfokú vámhatóság vagy felterjesztést követően a felettes szerv megszünteti az eljárást, ha valamennyi fellebbező a fellebbezési kérelmet visszavonta. A fellebbezési kérelmet visszavonó nyilatkozat nem vonható vissza.

100. § *[Fellebbezés elbírálása]*

(1) Ha az elsőfokú vámhatóság a fellebbezést felterjeszti, a felettes szerv a fellebbezéssel megtámadott döntést és a döntéshozatalt megelőző eljárást megvizsgálja, tekintet nélkül arra, hogy ki és milyen okból fellebbezett.

(2) A fellebbezési eljárást – a felülellenőrzés kivételével – az elsőfokú vámhatóság felettes szerve folytatja le.

(3) A határozat ellen irányuló fellebbezést határozattal, a végzés ellen irányuló fellebbezést végzéssel kell elbírálni. A vizsgálat eredményeként a felettes szerv a döntést helybenhagyja vagy a Vámkódex 23. cikk (3) bekezdése alapján megsemmisíti, megváltoztatja.

(4) Ha a jogorvoslati kérelemmel megtámadott határozat részben jogszabálysértő, a felettes szerv – ha az ügy körülményei ezt lehetővé teszik – csak a jogszabálysértő megállapítások tekintetében semmisíti meg a határozatot, egyebekben azt helybenhagyja vagy megváltoztatja.

(5) A felettes szerv, ha a döntéshozatalhoz nincs elég adat, vagy a tényállás további tisztázása szükséges:

a) a döntés teljes vagy részleges megsemmisítése mellett az ügyben első fokon eljárt vámhatóságot új eljárásra utasíthatja, vagy

b) a tényállás kiegészítése iránt maga intézkedik, melynek keretében az első fokon eljárt vámhatóságot – döntés meghozatala nélkül – a szükséges eljárási cselekmények elvégzésére utasíthatja.

(6) Ha a felettes szerv a tényállás kiegészítése érdekében az első fokon eljáró vámhatóságot a szükséges eljárási cselekmények elvégzésére utasítja, akkor az ügyfelet az eljárásról, annak kezdő napjának megjelölésével az első fokon eljárt vámhatóság útján haladéktalanul értesíti. Az eljárás határideje a felettes szerv utasításának első fokon eljárt vámhatósághoz érkezését követő 90 nap, amely nem hosszabbítható meg, felfüggesztésnek nincs helye. Az eljárás időtartama nem számít be a jogorvoslati eljárás határidejébe. Ha az első fokon eljárt vámhatóság határidőn belül nem tudja tisztázni a tényállást, erről a felettes szervet haladéktalanul értesíti, amely a rendelkezésre álló adatok alapján dönt.

(7) A fellebbezési eljárás során hozott döntést a fellebbezővel és mindazokkal, akikkel az elsőfokú döntést közölték, az első fokon eljárt vámhatóság útján írásban kell közölni.

101. § *[Új eljárás jogszabálysértő döntés kapcsán]*

(1) Ha a jogorvoslati kérelemmel megtámadott döntés teljes egészében vagy részben jogszabálysértő és ezért új eljárásra utasításnak van helye, a jogorvoslati kérelmet elbíráló felettes szerv a döntésében meghatározza az új eljárásban vizsgálandó körülményeket, amelyre az új eljárás kiterjed.

(2) Az elsőfokú vámhatóság a felettes szerve vagy a bíróság által elrendelt új eljárásban kizárólag az új eljárás elrendelésére okot adó körülményeket, illetve az ezekkel összefüggő tényállási elemeket vizsgálhatja.

(3) Az elsőfokú vámhatóságot a felettes szerv döntésének rendelkező része és indokolása köti, a megismételt eljárás és a döntéshozatal során annak megfelelően jár el.

(4) Az új eljárás során – semmisségi okon kívül – nem lehet olyan új tényt állítani, illetve olyan új bizonyítékot előadni, amelyről az eljárás alanyának a megelőző eljárásban hozott elsőfokú döntés meghozatala előtt tudomása volt, azonban azt a vámhatóság felhívása ellenére nem terjesztette elő. A vámhatóság felhívásának tartalmaznia kell a jogkövetkezményekre történő figyelmeztetést. Iratpótlás elmulasztása esetén további feltétel, hogy az elsőfokú vámszerv az ellenőrzés, kiegészítő ellenőrzés során az ellenőrzés akadályozása miatt eljárási bírságot szabjon ki.

102. § *[Felügyeleti intézkedés]*

(1) A vámigazgatási eljárásban eljáró felettes szerv kérelemre vagy hivatalból indult felügyeleti intézkedésére az Air. felügyeleti intézkedésre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) A Vámkódex 48. cikke szerinti áruátengedést követő ellenőrzések esetén a felügyeleti intézkedés iránti kérelem benyújtásának elbírálása esetén az ügyintézési határidő az iratoknak a felügyeleti szervhez történő beérkezését követő naptól számított 60 nap, amely a szerv vezetője által 30 nappal meghosszabbítható.

103. § *[Közigazgatási per]*

(1) Az ügyfél – az önálló fellebbezéssel nem támadható végzések kivételével – a vámhatóság véglegessé vált döntése ellen közigazgatási pert indíthat. Fellebbezéssel támadható döntés esetén közigazgatási per akkor indítható, ha az arra jogosultak valamelyike fellebbezett és a fellebbezést elbírálták.

(2) A vámhatósági határozat elleni közigazgatási perben egyezségnek nincs helye.

104. § *[A döntés módosítása vagy visszavonása]*

(1) A vámszerv a jogszabálysértő határozatát – ha azt a felettes szerv vagy bíróság nem bírálta el – a vámjogszabályokban megállapított határidőn belül módosíthatja, visszavonhatja.

(2) Ha az (1) bekezdés kapcsán a vámhatóság intézkedése előtt fellebbezést vagy keresetlevelet nyújtanak be, akkor a vámhatóság az arra vonatkozó rendelkezések figyelembevételével jár el.

105. § *[Ügyészi felhívás és fellépés]*

Ha az ügyész az ügyészségről szóló törvény alapján felhívással él, vagy sikertelen felhívás esetén fellép, a vámhatóság az ügyész által kifogásolt döntését a vámjogszabályok rendelkezéseinek sérelme nélkül módosíthatja (megváltoztathatja), illetve visszavonhatja (megsemmisítheti).

106. § *[Semmisség]*

(1) A Vámkódex és a végrehajtási rendeletekben foglaltak sérelme nélkül a vámhatóság döntését meg kell semmisíteni, illetve vissza kell vonni, és szükség esetén új eljárást kell lefolytatni, ha

a) az ügy nem tartozik az eljáró vámszerv hatáskörébe,

b) annak tartalmát bűncselekmény befolyásolta, feltéve, hogy a bűncselekmény elkövetését jogerős ítélet megállapította, vagy ilyen ítélet meghozatalát nem a bizonyítottság hiánya zárja ki,

c) a döntés tartalma a közigazgatási bíróság adott ügyben hozott határozatával ellentétes, vagy

d) annak meghozatala során e törvényben meghatározott súlyos eljárási jogszabálysértést követtek el.

(2) A döntés az (1) bekezdés a) és d) pontjában foglalt semmisségi okok esetén sem semmisíthető meg, ha

a) az az ügyfél jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogát sértené, és a döntés véglegessé válása óta 3 év eltelt, vagy

b) a kötelezettséget megállapító döntés véglegessé válásától, vagy ha az hosszabb, a teljesítési határidő utolsó napjától, a folyamatos kötelezettséget megállapító döntés esetén az utolsó teljesítéstől számított 5 év eltelt.

(3) Az (1) bekezdés b) és c) pontjában foglalt semmisségi ok esetében a döntés időkorlátozás nélkül megsemmisíthető, ha az jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogot nem érint.

(4) E § rendelkezéseit a Vámkódex 27. cikke alapján megsemmisített döntésekre nem kell alkalmazni.

22. A Vámkódex 45. cikkéhez

107. § *[A végrehajtás felfüggesztése]*

(1) A Vámkódex 45. cikk (2) bekezdése szerinti határozat végrehajtásának felfüggesztésére hivatalból sor kerülhet, ha

a) az elsőfokú határozatot hozó vámszerv a jogorvoslat során megállapítja, hogy az általa hozott határozat,

b) a jogorvoslati kérelmet, illetve a felügyeleti eljárás iránti kérelmet elbíráló másodfokú vámszerv, ha a jogorvoslat során megállapítja, hogy ügyben eljárt vámszerv határozata, önálló fellebbezéssel megtámadható végzése, vagy

c) a hivatalból indult felügyeleti eljárást lefolytató vámszerv megállapítja, hogy ügyben eljárt vámszerv határozata, önálló fellebbezéssel megtámadható végzése

nem áll összhangban a vámjogszabályokkal.

(2) A Vámkódex 45. cikk (2) bekezdése szerinti határozat végrehajtásának felfüggesztése kérelemre történik, ha az érintett személy arra hivatkozással kéri a végrehajtás felfüggesztését, hogy annak végrehajtása részére helyrehozhatatlan kárt okozna. A kérelmet az (1) bekezdésben meghatározott vámszerv bírálja el.

(3) Az (2) bekezdés szerinti esetben a végrehajtás felfüggesztése tárgyában hozott döntés önálló jogorvoslat keretében támadható, azonban a benyújtott jogorvoslati kérelem a végrehajtásában felfüggeszteni kért határozat végrehajtása tekintetében halasztó hatállyal nem bír.

XIII. FEJEZET
ÁRUK ELLENŐRZÉSE

23. A Vámkódex 46. cikkéhez

108. § *[Vámellenőrzés]*

(1) A vámellenőrzésre vonatkozó szabályokat is alkalmazni kell, ha a vámjogszabályokon kívül egyéb jogszabály a vámhatóság vámigazgatási hatáskörébe utal árura vonatkozóan ellenőrzési feladatot. A vámellenőrzés során nem szabályozott kérdések tekintetében a hivatalból indult eljárásra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

(2) A vámhatóság a vámhatósági intézkedés során az érintett személyről, a környezetről, illetve a vámhatósági intézkedés szempontjából lényeges körülményről, tárgyról kép- és hangfelvételt készíthet. A vámhatóság által készített kép- és hangfelvétel, illetve az abban szereplő személyes adat az esemény helyszínén elkövetett bűncselekmény vagy szabálysértés miatt kezdeményezett eljárás, illetve a vámhatóság hatáskörébe tartozó vámigazgatási eljárás során vagy az érintett jogainak gyakorlása céljából használható fel.

(3) Ha a kép- vagy hangfelvételen rögzített cselekmény miatt büntető- vagy szabálysértési eljárás nem indul, és a vámhatóság vámellenőrzés céljából indított eljárás során vagy az érintett jogainak gyakorlása céljából nem kívánja felhasználni, a kép- és hangfelvételt legkésőbb a rögzített cselekmény időpontjától számított 30 nap elteltével törölni kell.

109. § *[A vámellenőrzés megindítása]*

A vámellenőrzés megindításának módja lehet írásbeli vagy szóbeli közlés, valamint a vámhatóság informatikai rendszere által küldött elektronikus üzenet. Az eljárás írásbeli közlés esetén annak postára adásával, postai kézbesítés mellőzése esetén annak személyes átadásával kezdődik. Szóbeli közlés esetén az eljárás a vámellenőrzésre irányuló eljárásról szóló közléssel indul. Elektronikus üzenet formájában történő közlés esetén az eljárás az elektronikus üzenet küldésével kezdődik.

110. § *[Vámellenőrzés a helyszínen]*

(1) Ha az ellenőrzési cselekményeket a vámhatóság az áru birtokosa vagy annak képviselője, az áruval kapcsolatos műveletekben üzleti minőségben közvetlenül vagy közvetve érintett valamilyen más személy, vagy az árukat érintő kereskedelmi ügyletekre vonatkozó dokumentumokat és adatokat üzleti célból birtokában tartó valamilyen más személy helyiségében vagy területén végzi el, akkor ennek kapcsán az ellenőrzési cselekmény lefolytatására a vámhatóság szolgálati igazolvánnyal és az ellenőrzésre jogosító felhatalmazással bíró alkalmazottja jogosult.

(2) Ha az ellenőrzött személy a gazdasági tevékenységéhez más személy ingatlanát veszi igénybe, az ingatlan tulajdonosa köteles tűrni a vámhatóság ellenőrzését.

111. § *[Az ellenőrzött személy jogai]*

Eltérő rendelkezés hiányában az ellenőrzött személy jogosult

a) a vámhatóság részéről eljáró személy azonosságáról és felhatalmazásáról meggyőződni,

b) a nála folytatott eljárási cselekménynél jelen lenni,

c) megfelelő képviseletről gondoskodni, és

d) az eljárás során keletkezett minden iratba az e törvény iratbetekintésre vonatkozó szabályai szerint betekinteni.

112. § *[A vámellenőrzés időtartama]*

(1) A vámhatóságnak a vámellenőrzést annak megindítását követően késedelem nélkül, 60 napon belül be kell fejeznie.

(2) Az (1) bekezdés szerinti eljárási határidőt indokolt esetben az eljárást lefolytató vámszerv vezetője egyszer, legfeljebb 60 napos határidővel meghosszabbíthatja.

(3) A vámellenőrzés során az ügyintézési határidőbe be nem számítandó időtartamok tekintetében a 79. § (3) bekezdését alkalmazni kell.

113. § *[Eljárás az illetékességi területen kívül]*

(1) Ha az eljáró vámszerv illetékességi területén kívül válik szükségessé eljárási cselekmény elvégzése, azt az eljárást lefolytató vámszerv folytatja le, vagy indokolt esetben az eljárás lefolytatása céljából megkeresi az arra az általános szabályok szerint hatáskörrel és illetékességgel rendelkező vámszervet.

(2) A megkeresésről és a válasz megérkezéséről az ellenőrzött személyt az eljárást lefolytató vámszerv 5 napon belül értesíti.

114. § *[A vámellenőrzés megállapításaihoz kapcsolódó rendelkezések]*

(1) Ha a vámhatóság jogsértést állapít meg a vámellenőrzés során, akkor az ennek tényét alátámasztó, bizonyítékként felhasználható egyéb okirat hiányában a megállapításokat jegyzőkönyvbe foglalja.

(2) A vámellenőrzésről készült jegyzőkönyvnek tartalmaznia kell

a) az ellenőrzést végző vámszerv megnevezését,

b) a jegyzőkönyv iktatószámát,

c) az ellenőrzött személy megnevezését, székhelyét, lakóhelyét, adószámát vagy adóazonosító jelét, EORI számát,

d) az ellenőrzés alapját képező jogszabályok megjelölését,

e) az ellenőrzés kezdő időpontját,

f) az ellenőrzés tárgykörét,

g) az ellenőrzést lefolytató vámszerv megállapításait, a tisztázott tényállást a vonatkozó jogszabályok megjelölésével és annak bizonyítékait, az ellenőrzött személy által felajánlott és visszautasított bizonyítékok felsorolását és a visszautasítás indokolását,

h) a tapasztalt hiányosságok megszüntetésére vonatkozó esetleges javaslatokat,

i) ha a jegyzőkönyvben foglalt tényállás alapján hátrányos döntés meghozatalára kerül sor, akkor a Vámkódex 22. cikk (6) bekezdés alapján biztosított meghallgatáshoz való jogról és annak határidejéről szóló tájékoztatást,

j) az ellenőrzést végző személy nevét és aláírását, az ellenőrzést lefolytató vámszerv bélyegzőlenyomatát és a keltezést.

(3) Az ellenőrzés megállapításait tartalmazó jegyzőkönyvet az ellenőrzött személlyel, illetve azzal a személlyel kell közölni, akivel szemben az alapján a hátrányos döntés meghozatala várható.

(4) Ha az ellenőrzött, illetve azon személy, akivel szemben hátrányos döntés meghozatala várható a meghallgatáshoz való jogának gyakorlása során olyan tényeket és bizonyítékokat hoz fel, amelyek vizsgálatát követően a tényállás további tisztázása szükséges, akkor az ellenőrzést lefolytató vámszerv az ellenőrzést folytatja, amelynek eredményéről kiegészítő jegyzőkönyvet készít.

(5) A kiegészítő jegyzőkönyvre az ellenőrzésről készült jegyzőkönyvre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

115. § *[Jogsértéssel kapcsolatos jogkövetkezmények]*

Ha az ellenőrzött, illetve azon személy, akivel szemben a hátrányos döntés meghozatala várható, a meghallgatáshoz való jogával nem élt, vagy annak gyakorlása során tett észrevétel a tényállás további tisztázását nem indokolja, akkor az eljáró vámszerv a vám- és egyéb jogszabályokban foglalt rendelkezések érvényesítése érdekében elsődlegesen az alábbiak szerint jár el:

a) az ellenőrzés eredményeként feltárt vámtartozást könyvelésbe veszi, illetve az egyéb terhek megfizetésére vonatkozó kötelezettséget megállapítja, valamint ezeket közli,

b) a jogszabályban meghatározottnál magasabb összegben beszedett vámot és egyéb terheket visszafizeti, valamint a jogszabályban meghatározottnál magasabb összegben könyvelésbe vett és megállapított – de még meg nem fizetett – vámot és egyéb terheket elengedi, vagy

c) az ellenőrzés során feltárt jogsértés jogkövetkezményét megállapítja.

116. § *[A vámellenőrzés befejezése]*

A vámellenőrzés befejezésének formája lehet írásbeli vagy szóbeli közlés, valamint a vámhatóság informatikai rendszere által küldött elektronikus üzenet. Az eljárás írásbeli közlés esetén annak postára adásával, postai kézbesítés mellőzése esetén annak személyes átadásával fejeződik be. Szóbeli közlés esetén az eljárás a vámellenőrzésre irányuló eljárásról szóló közléssel fejeződik be. Elektronikus üzenet formájában történő közlés esetén az eljárás az elektronikus üzenet küldésével fejeződik be.

117. § *[Vámellenőrzést lefolytató és intézkedésre jogosult vámszerv viszonya]*

Ha a vámellenőrzést lefolytató vámszerv nem azonos a további intézkedés megtételére jogosult vámszervvel, a vámellenőrzést lefolytató vámszerv a jegyzőkönyvet és a kiegészítő jegyzőkönyvet, valamint a megállapításokat alátámasztó bizonyítékokat a helyzet rendezése érdekében haladéktalanul megküldi az intézkedés megtételére jogosult vámszerv részére. Ez utóbbi szerv az ellenőrzést lefolytató vámszerv által indított vámellenőrzés ügyintézési határidején belül, a 115. §-ban meghatározottak szerint jár el.

118. § *[Vámügyi segítségnyújtásra irányuló megkeresések]*

(1) A közigazgatási hatóságok közötti vámügyi segítségnyújtásra irányuló megkeresések teljesítése érdekében a vámhatóság a nyilvántartásában és az ügyfél nyilvántartásában szereplő adatok, és az azokhoz kapcsolódó tények, körülmények valóságtartalmának, illetőleg ezek hitelességének megállapítása érdekében adatokat gyűjthet, vagy a helyszínen ellenőrzést végezhet.

(2) Ha a megkeresés megválaszolása a vámhatóság rendelkezésére álló adatok alapján teljesíthető, úgy az eljárásról az érintett ügyfelet értesíteni nem kell.

(3) Ha a megkeresés megválaszolása érdekében szükséges az ügyfél bevonása, akkor az (1) bekezdés szerinti eljárás során a vámellenőrzés szabályait kell alkalmazni.

(4) Az (1) bekezdés alapján a vámhatóság különösen
a) az uniós és nem uniós áruk nyilvántartását, az árukészletek, alapanyagok, félkész termékek eredetét, nyilvántartását leltározás útján,
b) a bejelentett tények, adatok, körülmények valódiságát,
c) az áruk előállítását, raktározását, szállítását, felhasználását, valamint az árukkal kapcsolatosan végzett tevékenységeket,
d) az áruk beszerzési és az értékesítési körülményeit, ezek személyi és tárgyi feltételeit, illetve a beszerzés és az értékesítés megtörténtét igazoló iratok valódiságát, hitelességét vizsgálja.

(5) Ha az adatgyűjtés eredményeként feltárt adatok, tények, körülmények kétségessé teszik vagy cáfolják az ügyfél irataiban, nyilvántartásában szereplő adatok valóságtartalmát, vagy a vámhatóság egyéb kockázatot, jogszabálysértésre utaló körülményt tapasztal, a tényállás további tisztázása érdekében megteszi a szükséges intézkedéseket.

24. A Vámkódex 47. cikkéhez

119. § *[Együttműködés]*

(1) A határátkelőhely tulajdonosa, üzemeltetője, valamint a postai szolgáltató köteles a telephelyén, az állomásán, kikötőjében vagy repülőterén létesített vámhivatal részére – térítés nélkül – megfelelő iroda- és – szükség esetén – raktárhelyiséget biztosítani, azok fenntartásáról és karbantartásáról gondoskodni, a kommunális szolgáltatásokat pedig térítés ellenében biztosítani.

(2) A fuvarozó, szállítmányozó köteles a nemzetközi forgalomban közlekedő járművek vámhatáron való tartózkodási idejének menetrendjét a vámellenőrzéshez szükséges idő figyelembevételével megállapítani.

(3) A vasúton közlekedő utasok menet közben történő vámellenőrzése esetén a vállalkozó vasúti társaság köteles a vizsgálatot végzők részére szolgálati fülkét, továbbá díjtalan utazást biztosítani.

(4) A nemzetközi közforgalmú repülőtér üzemben tartója a vámellenőrzés ellátásának biztosítása érdekében a repülőtéren működő vámhatóság elhelyezését, továbbá az elhelyezésére szolgáló épületek fenntartását és karbantartását térítésmentesen, a kommunális szolgáltatásokat térítés ellenében biztosítja.

25. A Vámkódex 48. cikkéhez

120. § *[Áruátengedést követő ellenőrzés]*

(1) A vámhatóság az áruátengedést követő ellenőrzési tevékenységét a vámjogszabályok szerinti szempontok alapján a NAV vezetője által évenként február 20-ig közzétett ellenőrzési tájékoztatás alapján végzi. Ennek részeként az áruátengedést követő ellenőrzési irányokat úgy kell meghatározni, hogy az ellenőrzöttség tudata az ügyfeleket az önkéntes jogkövetésre ösztönözze.

(2) A NAV vezetőjének ellenőrzési tájékoztatása az aktuális gazdasági folyamatokra, a vámpolitikai célkitűzésekre, a jogszabályváltozásokra, a vám- és adóbevételi érdekeket leginkább sértő magatartásformákra, illetve a feltárt kockázatokra figyelemmel rögzíti a vámhatóság ellenőrzési kapacitásának felhasználását.

(3) Az ellenőrzési tájékoztatás tartalmazza különösen az adott év kiemelt vizsgálati céljait.

121. § *[Áruátengedést követő ellenőrzés megindítása és befejezése]*

(1) Az áruátengedést követő ellenőrzés az írásbeli értesítés postára adásával, postai kézbesítés mellőzése esetén annak személyes átadásával vagy elektronikus úton történő közlésével kezdődik, illetve fejeződik be.

(2) Az (1) bekezdés szerinti értesítéssel egyidejűleg a vámhatóság valamennyi adóst tájékoztatja az ellenőrzés megindulásáról, illetve befejezéséről.

122. § *[Az áruátengedést követő ellenőrzés időtartama]*

(1) A vámhatóságnak az áruátengedést követő ellenőrzést, mint hivatalból indult vámigazgatási eljárást, annak megindítását követően 120 napon belül kell befejeznie.

(2) Az (1) bekezdés szerinti eljárási határidőt indokolt esetben az eljárást lefolytató vámszerv vezetője egyszer, legfeljebb 90 napig terjedő időtartammal meghosszabbíthatja. A meghosszabbított eljárási határidőt rendkívüli körülmények által indokolt esetben, az eljárást lefolytató vámszerv kérelmére a felettes szerv egyszer, legfeljebb 90 napig terjedő időtartammal meghosszabbíthatja.

(3) Az áruátengedést követő ellenőrzés során az ügyintézési határidőbe be nem számítandó időtartamok tekintetében a 79. § (3) bekezdését alkalmazni kell.

(4) Az ellenőrzött személy, ha megítélése szerint az eljárás határidejének túllépése az eljárást lefolytató vámszervnek felróható okból történik, a határidő lejártát követően kifogással fordulhat e vámszerv felettes szervéhez, amely a kifogásban foglaltak figyelembevételével végzésben dönt az eljárási határidő meghosszabbításáról, vagy az eljáró vámszervet az ellenőrzés azonnali lezárására utasítja.

123. § *[Feltárt adatok felhasználása]*

Az áruátengedést követő ellenőrzés során feltárt adatokat a vámhatóság az ellenőrzött személlyel közvetlen vagy közvetett kapcsolatban állt vagy álló más személynél folytatott áruátengedést követő ellenőrzésnél a tényállás tisztázása céljából felhasználhatja.

124. § *[Megállapítások jegyzőkönyvbe foglalása]*

(1) A vámhatóság az áruátengedést követő ellenőrzés megállapításait jegyzőkönyvbe foglalja.

(2) Ha a tényállás az áruátengedést követő ellenőrzéssel érintett ügyletek, vám-árunyilatkozatok egy részével kapcsolatban megfelelően tisztázásra került, részjegyzőkönyv is készíthető.

(3) A részjegyzőkönyvre a vámellenőrzés során készített jegyzőkönyvre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

125. § *[Jegyzőkönyv kézbesítése]*

(1) Az ellenőrzésről készült jegyzőkönyvet vagy részjegyzőkönyvet a (2) bekezdésre figyelemmel valamennyi adóssal közölni kell.

(2) Ha az áruátengedést követő ellenőrzéssel érintett vámeljárások során közvetett vámjogi képviselő járt el a vámhatóság előtt, úgy az áruátengedést követő ellenőrzés során a közvetett vámjogi képviselőt ugyanazon jogok illetik meg és kötelezettségek terhelik, mint az általa képviselt személyt, azzal, hogy a közvetett képviselő iratbetekintési joga az őt megbízó személy által benyújtott kérelem alapján az e törvényben foglaltak szerint korlátozható.

126. § *[Határozathozatal]*

A vámtartozás közlésére nyitva álló határidő számítása során a Vámkódex 103. cikk (3) bekezdés b) pontja szerinti felfüggesztés tekintetében – az adósok számától függetlenül – legfeljebb egyszer 30 napot lehet figyelembe venni azzal, hogy a felfüggesztés hatálya a meghallgatáshoz való jog első alkalommal történő megnyílásával áll be.

127. § *[Áruvizsgálat és mintavétel]*

Az áruátengedést követő ellenőrzés során végzett áruvizsgálat és mintavétel tekintetében a Vámkódex 189. és 190. cikkét kell alkalmazni.

128. § *[Az áruátengedést követő ellenőrzés és a vámellenőrzés viszonya]*

Az áruátengedést követő ellenőrzés során a vámellenőrzés szabályait a Vámkódex 48. cikkéhez rendelt szabályokban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

129. § *[Felülellenőrzés]*

(1) A vámhatóság az áruátengedést követően végzett ellenőrzés szakszerűségének és törvényességének vizsgálata céljából felülellenőrzést folytathat le, amely különösen az Európai Unió és tagállamai pénzügyi érdekeit veszélyeztető cselekmények feltárására irányul és nem terjed ki azokra az új személyi, tárgyi vagy tényállásbeli elemekre, amelyek az alapeljáráshoz képest megváltoztak és az alapügyben eljáró szerv még nem bírálta el.

(2) A felülellenőrzés tárgyköre az alapellenőrzés tárgyköréhez igazodik és kiterjedhet az ellenőrzött ügyfélnél egy adott időszakban lefolytatott valamennyi áru átengedését követően végzett ellenőrzésre is.

(3) A felülellenőrzésre az áruátengedést követő ellenőrzésre vonatkozó uniós és nemzeti szabályokat kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a 122. § (1) bekezdése szerinti ügyintézési határidőt a NAV vezetője egyszer, legfeljebb 90 napig terjedő időtartammal hosszabbíthatja meg.

(4) A felülellenőrzésről szóló jegyzőkönyvnek a 114. § (2) bekezdésében foglaltakon túl tartalmazni kell az alapellenőrzés megállapításaihoz képest feltárt eltéréseket.

(5) A felülellenőrzést végző szerv az ellenőrzés befejezését követően határozatot hoz. Ha a felülellenőrzés a korábbi ellenőrzés által feltárt tényekhez, adatokhoz, körülményekhez, képest eltérést állapít meg, a felülellenőrzés a korábbi ellenőrzés alapján hozott határozatot módosítja, határozat hiányában elsőfokú határozatot hoz.

(6) A felülellenőrzés megállapításairól hozott határozattal szemben a NAV-ot irányító miniszterhez benyújtott fellebbezésnek van helye. A NAV-ot irányító miniszter másodfokú határozata törvénysértésre hivatkozással a bíróság előtt keresettel támadható meg.

XIV. FEJEZET
OKMÁNYOK ÉS MÁS INFORMÁCIÓK MEGŐRZÉSE; DÍJAK ÉS KÖLTSÉGEK

26. A Vámkódex 49. cikkéhez

130. § *[Tranzitterület létesítése iránti kérelem]*

(1) A vámhatóság a kérelmezett tranzitterület létesítését vámellenőrzési szempontból engedélyezi, ha megállapítja, hogy az áru- és személyforgalom vámellenőrzéséhez szükséges feltételeket az üzemeltető maradéktalanul biztosítja.

(2) A tranzitterület üzemeltetésével kapcsolatos kötelezettségeket az engedélyező vámhivatal az engedélyben határozza meg.

27. A Vámkódex 51. cikkéhez

131. § *[Az okmányok és az információk megőrzése]*

(1) A Vámkódex 51. cikkében foglaltak az egyéb jogszabályokból – így különösen az Art., valamint a számvitelről szóló törvény rendelkezéseiből – eredő megőrzési kötelezettségekre nem terjednek ki.

(2) Az okmányok és információk megőrzése azok eredeti megjelenési formájában történhet olyan módon, hogy a vámellenőrzéshez kapcsolódó adatok kinyerhetőek legyenek.

28. A Vámkódex 52. cikkéhez

132. § *[Díjak megfizetése]*

(1) A Vámkódex 52. cikke szerinti díjat – ha a vámjogszabályok ettől eltérően nem rendelkeznek – a vámhatóság külön eljárásban határozattal közli és szedi be.

(2) Kérelemre indult eljárásban a felmerülő díjat – ha nemzetközi szerződés vagy jogszabály másképp nem rendelkezik – a kérelmezőnek kell megfizetnie. Hivatalból indult eljárások esetén felszámítható díjak megfizetésére az adott ügyben érintett személy köteles.

(3) Ha több személy érintett az adott eljárásban vagy az eljárást több személy kérelmezi, úgy a felmerülő díjakat érintett személyenként vagy kérelmezőnként külön-külön kell felszámítani.

133. § *[Eljárási költség előlegezése, megfizetése]*

(1) Kérelemre indult eljárásban az eljárási költséget – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – a kérelmező ügyfél előlegezi. Több azonos érdekű ügyfél esetén az ügyfelek egyetemlegesen felelősek az eljárási költség előlegezéséért.

(2) Az eljárási költséget a vámhatóság összegszerűen határozza meg, és a vámigazgatási eljárásban hozott döntésében rendelkezik a költség viseléséről, illetve adott esetben a költség visszatérítéséről.

(3) Az ügyfél nem kötelezhető olyan eljárási költség előlegezésére, amelyet igazgatási szolgáltatási díj tartalmaz.

(4) Hivatalból indult vagy folytatott eljárásban az eljárási költséget – az ügyfél megjelenésével kapcsolatos költség, az ügyfél képviseletében eljáró személy költsége, a nem vámhatóság által viselendő fordítási költség, és az ügyfél, valamint az eljárás egyéb résztvevője részéről felmerült levelezési, dokumentumtovábbítási költség kivételével – a vámhatóság előlegezi.

(5) Ha a vámjogszabályok eltérően nem rendelkeznek, az eljárás költségeit az viseli, akinél azok felmerültek. Az eljárás résztvevője viseli a rosszhiszemű magatartásával okozott költségeket.

(6) Azon eljárási költséget, amelynek viselésére senki nem kötelezhető, a vámhatóság viseli.

(7) Több azonos érdekű ügyfél esetén az ügyfelek egyetemlegesen felelősek az eljárási költség viseléséért.

(8) A jogvitás eljárásban az eljárási költséget
a) a kérelem elutasítása esetén a kérelmező ügyfél,
b) a kérelemnek helyt adó döntés esetén a vámhatóság
viseli.
(9) Ha a határozat a kérelemnek részben ad helyt, az eljárási költség az ügyfelek és a vámhatóság között arányosan oszlik meg.

134. § *[A megfizetésre vonatkozó közös szabályok]*
(1) A díjat vagy költséget a határozat közlésétől számított 10 napon belül kell megfizetni, amelynek tényét a díjat vagy költséget megállapító vámhivatalnál igazolni kell a fizetési határidő lejártát követő munkanapig.
(2) A díjat vagy költséget megállapító határozat végrehajthatósága és felfüggesztése tekintetében a Vámkódex 45. cikkében és a 107. §-ban foglaltakat kell alkalmazni.
(3) A vámhivatal kérelemre engedélyezheti, hogy a díjat hónaponként összesítve fizesse meg az a személy, aki számára rendszeres házi szemlét engedélyezett. Ebben az esetben a vámhivatal a tárgyhónapban végzett eljárásai után fizetendő díjról vagy költségről szóló határozatát a tárgyhónapot követően 5 napon belül közli a fizetésre kötelezettel.
(4) A díjak késedelmes megfizetése esetén a Vámkódex 114. cikke szerinti késedelmi kamatot csak akkor kell fizetni, ha annak számított értéke meghaladja az 5000 forintot. A Vámkódex 114. cikke alkalmazása során kamatlábként a jegybanki alapkamatot kell figyelembe venni.
(5) A díjak és költségek meg nem fizetése esetén a vámhatóság a 166. § alapján jár el.

135. § *[Raktárdíj és szemledíj]*
(1) A vámhatóság által vámraktárban raktározott áruk esetében – jogszabályban meghatározott esetek kivételével – raktárdíjat kell fizetni.
(2) A Vámkódex 52. cikk (2) bekezdés a) pontja szerinti esetekben szemledíjat kell fizetni.
(3) A szemledíj felszámítása tekintetében vámhivatali helyiségnek vagy területnek minősül
a) a vámhivatal székhelye,
b) az I. típusú vámudvar, ahol a vámhatóság által előzetesen egységesen meghatározott valamennyi szükséges feltétel biztosított a vámigazgatási eljárások lefolytatására és ahol vámigazgatási eljárás lefolytatását bárki kérheti a vámhatóságtól.
(4) A szemledíj felszámítása tekintetében nem minősül vámhivatali helyiségnek vagy területnek
a) a II. típusú vámudvar, ahol a vámigazgatási eljárás lefolytatását csak az üzemeltető kérheti,
b) a házi szemle helye, ahol a vámhivatal a házi szemlét kérő írásbeli kérelmére mindazokat az eljárási mozzanatokat végzi el, amelyek az adott vámeljárás tekintetében a vámellenőrzés sérelme nélkül elvégezhetők, és amely lehet
ba) eseti jellegű (eseti házi szemle), vagy
bb) rendszeres jellegű (rendszeres házi szemle).
(5) Az (1) és (2) bekezdés szerinti díj mértékét a miniszter rendeletben állapítja meg.

136. § *[Vizsgálati díj]*
Az érintett személy által kezdeményezett és a NAV Szakértői Intézete által elvégzett laboratóriumi vizsgálatért vizsgálat díjat kell fizetni. A díjat az érintett a NAV által kiállított számla alapján köteles megfizetni. A Szakértői Intézet vizsgálati díjait a NAV vezetője tájékoztatásban teszi közzé.

137. § *[Eljárási költségek]*
(1) A Vámkódex 52. cikk (2) bekezdése szerinti szolgáltatások nyújtása kapcsán – vámigazgatási eljárásban – felmerülő eljárási költség az igazgatási szolgáltatási díj.
(2) A Vámkódex 52. cikk (2) bekezdésében meghatározott szolgáltatások díja mellett az alábbi költségek merülhetnek fel:
1. a fellebbezési eljárási illetéke,
2. a szakértői díj, ideértve a szakértő költségtérítését,
3. az ügyfél megjelenésével kapcsolatos költség (idézés),
4. az anyanyelv használatával, a jelnyelvi tolmácsolási és a fordítással kapcsolatos költség,
5. az iratbetekintési jog gyakorlásával kapcsolatos költség,

6. a tanú és a hatósági tanú költségtérítése,
7. az ügyfél, valamint az eljárás egyéb résztvevője részéről felmerült levelezési, dokumentumtovábbítási költség,
8. a helyszíni szemlével, valamint a szakértői tevékenységgel jogszerűen okozott kárért járó kártalanítás összege.

XV. FEJEZET
VALUTAÁTSZÁMÍTÁS ÉS HATÁRIDŐK

29. A Vámkódex 53. cikkéhez

138. § *[Valutaszámítás]*

(1) A Vámkódex 53. cikk (1) bekezdés a) pontja alapján alkalmazandó árfolyam alatt a Magyar Nemzeti Bank által minden hónap utolsó előtti szerdáján közzétett árfolyamot, ha ezen a napon nem tettek közzé átváltási árfolyamot, akkor a legutolsó közzétett hivatalos deviza-középárfolyamot kell érteni.

(2) A Vámkódex 53. cikk (2) bekezdése alapján meghatározott átváltási árfolyam tekintetében, ha az éves kiigazítás időpontjában a szóban forgó összegnek az átváltása a forintban kifejezett értéknek kevesebb, mint 5%-os változását eredményezi, az euróban meghatározott összeg forintban kifejezett értéke változatlan marad.

(3) A Vámkódex 53. cikk (2) bekezdése szerint rögzített értéket évente egyszer, a NAV vezetője tájékoztatásban teszi közzé.

30. A Vámkódex 55. cikkéhez

139. § *[Időtartam, időpontok, határidő számítása]*

(1) E § rendelkezéseit a Vámkódex 55. cikkében foglaltakra figyelemmel kell alkalmazni.

(2) A napokban vagy munkanapokban megállapított határidőbe nem számít bele a határidő kezdetére okot adó cselekmény vagy körülmény bekövetkezésének, továbbá a közlésnek, a kézbesítésnek, a hirdetmény kifüggesztésének és levételének a napja.

(3) A postán küldött beadvány és megkeresés előterjesztési ideje a postára adás napja.

(4) Az elektronikus irat előterjesztésének időpontja az irat elküldésének napja, de az ügyintézési határidő a következő munkanapon kezdődik.

(5) A határidőt kétség esetén megtartottnak kell tekinteni.

31. A Vámkódex 58. cikkéhez

140. § *[A Vámtarifa Bizottság és feladatai]*

Az Európai Bizottság által nemzeti hatáskörbe utalt feladatok – a kedvezményre vonatkozó kérelmek összegyűjtése, ellenőrzése és továbbítása az Európai Bizottsághoz – végrehajtásáról a Vámtarifa Bizottság gondoskodik. A Vámtarifa Bizottság összetételét és ügyrendjét e törvény végrehajtásáról szóló rendelet határozza meg.

XVI. FEJEZET
ÁRUK SZÁRMAZÁSA

32. A Vámkódex 64. cikkéhez

141. § *[Áruk preferenciális származásához kapcsolódó kérelmek]*

(1) Az INF 4 adatlap kiadására irányuló, a regisztrált exportőrként való nyilvántartásba vétel iránti, a könyvelés szerinti elkülönítésre vonatkozó engedély iránti, valamint az elfogadott exportőri jogállásra irányuló kérelem papíralapon is benyújtható.

(2) A vámhatóság engedélyezheti az olyan exportőrnek, aki preferenciális megállapodás vagy intézkedés hatálya alá tartozó terméket szállít, hogy a termék értékétől függetlenül számlanyilatkozatot, származási nyilatkozatot tegyen (a továbbiakban: elfogadott exportőr).

(3) Az engedélyt kérő exportőrnek a vámhatóság számára minden garanciát biztosítania kell, ami a termék származó helyzetének, valamint a vonatkozó rendelkezésekben megfogalmazott egyéb szabályok teljesítésének igazolásához szükséges.

(4) Az elfogadott exportőri engedély kiadásának feltétele, hogy

1. az exportőr:

a) nyilatkozik arról, hogy árut kíván szállítani olyan harmadik országokba, amelyekkel az érvényben lévő preferenciális kereskedelemre vonatkozó szabályok lehetővé teszik ilyen engedély kiadását,

b) teljesíti a Vámkódex 39. cikk d) pontjában és a VA 26. cikk (1) bekezdés b) pontjában meghatározott feltételt,

c) eleget tesz minden esetben maradéktalanul az áru származására vonatkozó igazolási kötelezettségének, valamint

2. az illetékes vámhivatalnak az EUR.1, EUR-MED szállítási bizonyítvány, helyettesítő bizonyítvány hitelesítését, vagy a külföldi vámhatóság felkérésére végzett utólagos megerősítési eljárás eredményeként a származási igazolások megerősítését a megelőző 12 hónapban jogerősen elutasítani nem kellett.

(5) Az elfogadott exportőr:

a) köteles vállalni, hogy csak azokra az árukra ad számlanyilatkozatot vagy származási nyilatkozatot, amelyekre a kiállítás idején birtokában van minden szükséges, a származó helyzetet alátámasztó okmány vagy nyilvántartási adat,

b) teljes felelősséget vállal a felhatalmazás felhasználásának módjáért, különösen az áruk származására vonatkozó hibás nyilatkozatokért vagy a felhatalmazás más helytelen használatáért,

c) biztosítja és felelősséget vállal azért, hogy a vállalkozásában az áruk származására vonatkozó nyilatkozatok kiadásáért felelős személy ismeri a származási szabályokat,

d) vállalja, hogy a származást alátámasztó okmányokat a nyilatkozat kiállításának dátumától legalább a vonatkozó preferenciális megállapodásban vagy intézkedésben meghatározott ideig megőrzi,

e) vállalja, hogy a vámhatóságnak a d) pontban meghatározott időn belül bármikor bemutatja az áruk származó helyzetét alátámasztó okmányokat.

(6) Az FJA 58. cikke, vagy nemzetközi megállapodás erre vonatkozó rendelkezése alapján, valamint e § betartásával a könyvelés szerinti elkülönítésre vonatkozó engedélyt a kérelmező székhelye szerint illetékes vámhivatal adja ki. Amennyiben a gyártó több telephellyel rendelkezik, a telephely(ek) szerint illetékes vámhivatalokat az engedélyt kiadó vámszerv a határozat egy példányának megküldésével értesíti.

(7) A (6) bekezdés szerinti engedély akkor adható ki, ha a kérelmező

a) teljesíti a Vámkódex 39. cikk d) pontjában és a VA 26. cikk (1) bekezdés b) pontjában meghatározott feltételt,

b) uniós termelő tevékenységet folytat és tevékenységét Magyarországon végzi,

c) nyilatkozik arról, hogy a termékek származására vonatkozó igazolási kötelezettségének minden esetben maradéktalanul eleget tesz,

d) amennyiben gyártó, a főkönyvelője vagy pénzügyi vezetője nyilatkozik arról, hogy kettős könyvvitelt vezet és a készletnyilvántartásánál a „first in – first out" (elsőként bevételezett eszköz elsőként kiadva) elvet alkalmazza, továbbá, hogy a könyvelésben a származó és nem származó anyagokat elkülönítve tartja nyilván,

e) nyilatkozik a módszer alkalmazásának szükségességéről a fizikai elkülönítés költségei miatt, vagy arról, hogy a fizikai elkülönítés nem lehetséges.

(8) A könyvelés szerinti elkülönítés engedélyese köteles

a) vállalni, hogy csak azon termékekre ad ki preferenciális származási igazolást, illetve kéri annak hitelesítését, amelyre vonatkozóan a kiállítás idején birtokában van minden szükséges, a származást alátámasztó okmány vagy nyilvántartási adat,

b) teljes felelősséget vállalni az engedély felhasználásának módjáért, valamint a tévesen kiállított preferenciális származási igazolásból eredő következményekért, illetve az engedély helytelen alkalmazásáért,

c) eljuttatni az engedélyt kiadó vámszervhez minden könyvviteli időszak végén az adott időszakra vonatkozó analitikus nyilvántartását,

d) a vámhatóság kérésére lehetővé tenni a hozzáférést – a vonatkozó preferenciális megállapodásban vagy intézkedésben meghatározott okmánymegőrzési időn belül bármely időszakra vonatkozóan – minden okmányhoz, nyilvántartáshoz, könyveléshez,

e) vállalni, hogy a készletnyilvántartás tartalmazza a könyvelésben szereplő származó és nem származó anyagokat egyaránt azzal, hogy a készletnyilvántartásban szereplő egyenleget csökkenteni kell minden késztermék gyártásakor, tekintet nélkül arra, hogy a termék preferenciális származó helyzete igazolásra kerül-e,

f) vállalni, hogy amennyiben a termékek preferenciális származás igazolása nélkül kerülnek kiszállításra, a nem származó anyagok készletnyilvántartásában szereplő egyenleget csak olyan mértékben csökkenti, amelyet az egyenleg lehetővé tesz azzal, hogy ha ez nem lehetséges, a származó anyagok készletnyilvántartásában szereplő egyenlegét kell csökkenteni.

(9) A könyvelés szerinti elkülönítés engedélyezésekor a vámhatóság köteles megvizsgálni a gyártó nyilvántartásait a származó és nem származó anyagok nyitókészleteinek meghatározása céljából.

(10) Ha a vámhatóság az FJA 58. cikk (4) bekezdésében foglaltak szerint az engedélyt visszavonja, ezzel egyidejűleg az összes helytelenül kiadott preferenciális származási igazolást érvényteleníti.

XVII. FEJEZET
AZ ÁRUK VÁMÉRTÉKE

33. A Vámkódex 70. cikkéhez

142. § *[Ügyleti érték egyszerűsítés útján]*

A nyilatkozattevő a 143. § szerinti jóváhagyás birtokában igazolhatja, hogy a bevallott ügyleti érték az 1998. évi XV. törvénnyel kihirdetett, a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) Konvenciójának, az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyveknek és a csatlakozási nyilatkozatnak megfelelően a nemzetközi vállalkozások és az adóhatóságok részére készült, a kapcsolt vállalkozások közötti árak módosítására vonatkozó iránymutatás szerinti szokásos piaci árképzésen alapul, feltéve, hogy az egyszerűsítésre vonatkozó 143. § szerinti kérelemmel egyidejűleg bemutatja, hogy az ár milyen módon tesz eleget a Vámkódex 70. cikk (2) bekezdésben megadott feltételeknek vagy másképp bizonyítja, hogy az értékelendő áru árát nem befolyásolta a kapcsolat.

34. A Vámkódex 73. cikkéhez

143. § *[Egyszerűsítés]*

(1) A vámhatóság jóváhagyhatja, hogy az ügyleti érték elemei és a vámértékbe nem beszámítandó elemek – ha ezek a vám-árunyilatkozat elfogadásakor nem számszerűsíthetők – a gazdálkodó kérelmében meghatározott számítás szerint kerüljenek megállapításra.

(2) A gazdálkodónak nyilatkoznia kell a számítási módszerről. A számítási módszernek a kérelmező könyvelési adataival alátámasztottnak kell lennie, amelynek igazolására vonatkozó dokumentációt a kérelemmel egyidejűleg a vámhatóság részére be kell nyújtani. A számítási módszer mellett átlagérték vagy százalékos érték is meghatározható.

XVIII. FEJEZET
VÁMTARTOZÁS KELETKEZÉSE

35. A Vámkódex 84. cikkéhez

144. § *[Egyetemlegesség]*

(1) Az egyetemlegesség keretében a keletkezett vámtartozást, és ha jogszabály lehetővé teszi, az egyéb terhet a vámhatóság – a (2) bekezdés kivételével – saját belátása szerint bármelyik adós felé közölheti, sorrendi kötöttség és egyidejű kötelezés nélkül.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakat az FJA 6. cikk (2) bekezdésében szabályozott esetekben nem kell alkalmazni.

36. A Vámkódex 86. cikkéhez

145. § *[A behozatali vám összegének kiszámítására vonatkozó különleges szabályok]*

(1) A nem tarifális behozatali és kiviteli vámmentességeket a vámjogszabályok és a Magyarországon alkalmazandó nemzetközi szerződések határozzák meg.

(2) Ha az árukat az FJA 141. cikke szerinti cselekménnyel jelentik be, az egyidejűleg a vámmentesség iránti kérelemnek tekintendő. Ha a vámhatóság a bejelentést elfogadja, azt a vám-árunyilatkozat elfogadásával egyenértékűnek kell tekinteni.

(3) Ha a vámjogszabályok a nem tarifális vámmentességek alkalmazása vonatkozásában különleges felhatalmazást vagy engedélyt írnak elő, az engedélyt vagy a felhatalmazást a meghatározott feltételeket teljesítő személy részére lehet megadni.

(4) A (2) és (3) bekezdést alkalmazni kell a kiviteli vámköteles áruk exportjára. Ezekben az esetekben elegendő a szóbeli bejelentés.

(5) A vámmentességi rendelet 41. cikke alkalmazásában a harmadik országokból beutazó személyek által importált termékek után fizetendő hozzáadottérték-adó és jövedéki adó alóli mentesítésről szóló, 2007. december 20-i 2007/74/EK tanácsi irányelv rendelkezéseivel összhangban kiadott nemzeti jogszabály alatt az utasok személyi poggyászában importált termékek általános forgalmi adó és jövedéki adó mentességéről szóló törvényt kell érteni.

(6) A vámmentességi rendelet 107. cikke alapján a magán- és kereskedelmi gépjárművek és motorkerékpárok szabványos tartályaiban az Európai Unió vámterületére vámmentesen behozott üzemanyag Magyarország területén a vám és egyéb terhek megfizetése nélkül nem idegeníthető el.

XIX. FEJEZET
BIZTOSÍTÉK A LEHETSÉGES VAGY MEGLÉVŐ VÁMTARTOZÁSRA

37. A Vámkódex 89. cikkéhez

146. § *[Az általános forgalmi adó biztosítása alóli mentesség kérelmezése]*

(1) A vámhatóság kérelemre engedélyezi az általános forgalmi adó biztosítása alóli mentességet a vámigazgatási eljárásban annak a saját nevében eljáró adóalanynak,

a) aki nem áll csődeljárás, felszámolási eljárás, végelszámolási eljárás, kényszertörlési eljárás alatt,

b) akinek a kérelem elbírálásának időpontjában nincs és folyamatos működés mellett a tárgyévet megelőző két egymást követő naptári éven belül nem keletkezett a vámhatóság hatáskörébe tartozó vám és egyéb terhek tekintetében tartozása, és

c) aki a tárgyévben és az azt megelőző két évben nem állt és nem áll adószámtörlés hatálya alatt.

(2) Az (1) bekezdés b) pontja alkalmazásában nem minősül tartozásnak

a) az a fizetési kötelezettség, amely tekintetében a kérelmet elbíráló végleges döntés közlésének napjáig az érintett személy önellenőrzést végzett,

b) a tárgyévet megelőző két egymást követő naptári éven belül

ba) az adóalany általános forgalmi adó jogcímen nyilvántartott, késedelmesen megfizetett tartozása, ha nem haladta meg az ezen időszakban e jogcímen keletkezett kötelezettségeinek 3%-át, és

bb) az adóalany a vámhatóság hatáskörébe tartozó fizetési kötelezettségek tekintetében nyilvántartott, késedelmesen megfizetett tartozásainak összege, ha nem haladta meg az ezen időszakban e jogcímeken mindösszesen keletkezett és fel nem függesztett kötelezettségeinek 3%-át, vagy

c) az a tartozás, amelynél a vámhatóság igazolási kérelem alapján megállapítja, hogy a késedelmes fizetés vis maior eredménye.

(3) A vámhatóság kérelemre engedélyezi, hogy az általános forgalmi adó összegének 50%-át kell biztosítania a vámigazgatási eljárásban annak a saját nevében eljáró adóalanynak, akire folyamatos működés mellett csak a tárgyévet megelőző naptári évre teljesül az (1) bekezdés a)–c) pontjában meghatározott feltétel.

(4) A (3) bekezdés alkalmazásában a (2) bekezdés b) pontját azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a vizsgálandó időszak a tárgyévet megelőző naptári év.

(5) Mentes az általános forgalmi adó biztosítása alól a vámigazgatási eljárásban a Vámkódex 38. cikk (2) bekezdés a) pontja szerinti engedéllyel rendelkező gazdálkodó.

(6) Az (1) és (3) bekezdés szerinti engedély alapján az általános forgalmi adó biztosítása alóli mentesség vagy kedvezmény nem engedélyezhető, ha a szabad forgalomba bocsátásra bejelentett áruk vonatkozásában a vámeljárás során a vámhatóság a megállapított általános forgalmi adó megfizetésének felfüggesztéséről rendelkezik.

(7) Az (1) bekezdésben meghatározott feltételek teljesítése esetén a vámhatóság által kiadott engedély a hatályba lépést követően határozatlan időtartamra érvényes.

(8) Az (1), (3) és (5) bekezdés szerinti mentesség, illetve kedvezmény vonatkozik a nem üzemanyagcélú földgáz, a villamos energia és a szén jövedéki adójának biztosítására is.

147. § *[A lehetséges és a meglévő vámtartozásra vonatkozó biztosíték és az általános forgalmi adó biztosítása alóli mentességre vonatkozó engedély viszonya]*

(1) Ha a Vámkódex 89. cikk (2) bekezdés második albekezdése alapján a biztosítékot kizárólag Magyarország területére kiterjedően nyújtják, úgy – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – a biztosítéknak a behozatali vagy kiviteli vám mellett az egyéb terheket is fedeznie kell.

(2) Ha a biztosítékot nyújtó személy rendelkezik az e törvény szerinti általános forgalmi adó biztosítása alóli részleges vagy teljes mentességre jogosító engedéllyel, úgy ezen engedély fennállásáig az (1) bekezdés szerinti esetben az általános forgalmi adóra és a nem üzemanyagcélú földgáz, a villamos energia és a szén jövedéki adójára a mentesített összeg tekintetében nem kell biztosítékot nyújtania.

148. § *[Biztosítéknyújtás alóli mentesülés]*

(1) A Vámkódex 89. cikk (7) bekezdése alkalmazásában nem lehet biztosítékot megkövetelni az állam, hatóság vagy az Alaptörvény által, valamint jogszabály alapján közhatalom gyakorlására jogosított személy, szervezet által ellátott közhatalmi tevékenységgel kapcsolatban.

(2) Közhatalmi tevékenységnek minősül e § alkalmazásában különösen a jogszabály-alkotási, az igazságszolgáltatási, az ügyészi, a védelmi, a rendvédelmi, a külügyi és igazságügyi igazgatási, a közigazgatási jogalkalmazói, a hatósági ellenőrzési és pénzügyi ellenőrzési, a törvényességi felügyeleti és ellenőrzési, az államháztartási, európai uniós és egyéb nemzetközi támogatás elosztásáról való döntési tevékenység.

38. A Vámkódex 90. cikkéhez

149. § *[A biztosíték számítása]*

A Vámkódex 90. cikk (1) bekezdés második albekezdése alkalmazásában a vámhatóság a nyújtandó biztosíték összegét – a biztosítéknyújtási kötelezettség felmerülésekor – a kérelmező forgalmi adatait és üzleti tervét figyelembe véve állapítja meg.

39. A Vámkódex 92. cikkéhez

150. § *[Biztosítékformák]*

A Vámkódex 92. cikk (1) bekezdése alapján a biztosítékot nyújtó személy

a) a Vámkódex 92. cikk (1) bekezdés a) pontja szerinti biztosítékot hitelintézet által kiadott fedezetigazolással, vagy készpénz letétbe helyezésével,

b) a Vámkódex 92. cikk (1) bekezdés b) pontja szerinti biztosítékot mint kötelezettségvállalást a Ptk. szerinti garanciavállaló nyilatkozattal vagy készfizető kezesi szerződéssel teljesítheti.

151. § *[Biztosíték készpénz formájában]*

(1) A vámhatóság a 150. § a) pontja szerinti biztosítékként olyan eredeti fedezetigazolást fogadhat el, amely szerint

a) az elkülönített számlán meghatározott összeg a vám és egyéb terhek kiegyenlítésére rendelkezésére áll,

b) az állami adó- és vámhatóság az igényét a számlával szemben benyújtott, a fedezetigazolásra hivatkozó azonnali beszedési megbízással érvényesítheti, és

c) a kibocsátó hitelintézet kötelezettséget vállal arra, hogy az azon feltüntetett összegről kizárólag a vámhatóság rendelkezhet.

(2) A vámhatóság biztosítékként azt a készpénz letétbe helyezést fogadja el, amely a vámhatóság kezelésében lévő vámletét számlán a vámhatóság által meghatározott egyedi azonosítással a vámhatóság rendelkezése alá került. Az elfogadásról a vámhatóság az ügyfelet haladéktalanul értesíti. A készpénz formájában nyújtott biztosítékot kizárólag forintban lehet teljesíteni.

(3) Ha a hitelintézet és a vámhatóság között kötött megállapodás szerint a hitelintézet az ügyfél által a nála visszavonhatatlanul befizetett összegről elektronikus úton értesíti a vámhatóságot, a közölt vámot és egyéb terheket biztosítottnak kell tekinteni, és az áru kiadható.

152. § *[Biztosíték garanciavállaló nyilatkozat és készfizető kezesi szerződés formájában]*

(1) A 150. § b) pontja szerinti garanciavállaló nyilatkozatra és a készfizető kezesi szerződésre vonatkozóan a Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni, ha az uniós vámjogszabályok másként nem rendelkeznek.

(2) A Ptk. rendelkezéseitől eltérően a készfizető kezesi szerződés a jogosult aláírása nélkül, kizárólag a kötelezettségvállaló által aláírva is érvényes. A készfizető kezesi szerződés a vámhatóság jóváhagyásával válik hatályossá.

(3) Biztosítékként azt az eredeti garanciavállaló nyilatkozatot kell elfogadni, amely az uniós vámjogszabályok vonatkozó rendelkezésein túl tartalmazza

a) a kötelezettségvállaló nevét, székhelyét, adószámát, bankszámlaszámát,

b) a kötelezettségvállalást kérő mint megbízó nevét, címét, pénzforgalmi számlaszámát, adószámát vagy adóazonosító jelét és EORI számát,

c) a megbízó által képviselt harmadik személy nevét, címét, adószámát vagy adóazonosító jelét és EORI számát,

d) a kötelezettségvállalás összegét – számmal és betűvel – és devizanemét,

e) a kötelezettségvállalás érvényességi idejére vonatkozó esetleges hivatkozást,

f) a kötelezettségvállaló vállalását arra vonatkozóan, hogy a kedvezményezett első írásos felszólításának kézhezvételétől számított 30 napon belül az igénybejelentésben megjelölt, a Magyar Államkincstár által vezetett központosított beszedési számlára megfizeti a követelt összegeket,

g) a kötelezettségvállalás kezdő időpontjára vonatkozó hivatkozást,

h) azt a rendelkezést, hogy a kötelezettségvállaló által az adott garanciavállaló nyilatkozat kapcsán teljesített kifizetések összegével a kötelezettségvállalás összege csökken,

i) a kedvezményezett vámhatóság megnevezését.

(4) Biztosítékként azt az eredeti készfizető kezesi szerződést kell elfogadni, amely a (3) bekezdésben meghatározottakon túl tartalmazza még

a) azokat a kezességgel biztosított kötelezettségből eredő, adott vámügyi művelet elintézése vagy lezárása kapcsán a fizetési felszólítás kézhezvételétől számított 30 napon belül megtehető kifogásokat, amelyekre a kezes a jogosulttal szemben hivatkozhat, és

b) az írásbeli felszólítást követő 30 napos határidő hosszabbítására vonatkozó lehetőséget az ahhoz kapcsolódó esetleges kamat és költségfizetési következményekkel.

(5) A kedvezményezett vámhatóság a garanciavállaló nyilatkozat vagy készfizető kezesi szerződés jóváhagyásáról haladéktalanul tájékoztatja a kötelezettségvállalót.

(6) A VA 151. cikk (3) bekezdés szerinti esetben a kötelezettségvállaló tértivevényes levélpostai küldeményben köteles értesíteni az (5) bekezdés szerinti kedvezményezett vámhatóságot.

(7) A kötelezettségvállaló helytállási kötelezettséghez kapcsolódó, a kedvezményezett vámhatóság általi igénybejelentés esetén az írásbeli felszólításnak tartalmaznia kell a kötelezettségvállalást kérő azonosító adatait – név, cím, adószám vagy adóazonosító jel, EORI szám, a jogutódlással kapcsolatos adatok –, a tartozás összegét, az előírt és nem teljesített fizetési határidőt, a fizetési kötelezettséggel érintett határozat számát és a vámügyi művelet típusát.

(8) A külföldi hitelintézet, pénzintézet vagy biztosítótársaság által kiállított kötelezettségvállalásnak az uniós vámjogszabályok vonatkozó rendelkezésein túl a (3) és (4) bekezdésben foglaltakat nem kell tartalmaznia.

(9) Ha a garanciavállaló nyilatkozatot, készfizető kezesi szerződést vagy a 151. § szerinti banki fedezetigazolást külföldi hitelintézet, pénzintézet vagy biztosítótársaság adja ki, akkor a hiteles magyar nyelvű fordítás megkövetelhető.

(10) A 150. § b) pontja szerinti kötelezettségvállalás formanyomtatványait a NAV a honlapján teszi közzé.

40. A Vámkódex 94. cikkéhez

153. § *[Kötelezettségvállalási engedély]*

(1) Ha a Vámkódex 94. cikk (1) bekezdése szerinti vámhatósági jóváhagyás szükséges, akkor a vám és egyéb terhekre vonatkozó, egyetlen műveletre kiterjedő biztosítéknyújtásra a jóváhagyást engedély formájában (kötelezettségvállalási engedély) a vámhatóság annak a kérelmezőnek adja ki, aki

a) nem áll csődeljárás, felszámolási eljárás, végelszámolási eljárás és kényszertörlési eljárás alatt,

b) biztosítékot nyújt garanciavállaló nyilatkozat vagy készpénz formájában, és

c) kérelméhez csatolja a képviseletre jogosult személy(ek) hiteles cégaláírási nyilatkozatát (közjegyzői aláírás-hitelesítéssel ellátott címpéldány) vagy cégbíróséghoz benyújtott, ügyvéd vagy kamarai jogtanácsos által ellenjegyzett aláírásmintát.

(2) Az (1) bekezdés szerinti engedélyben meg kell határozni – a nyújtott biztosítékkal összhangban – a kötelezettségvállalással összességében vállalható legmagasabb összeghatárt, valamint szükség esetén engedély érvényességi idejét.

(3) A garanciajegyek formájában nyújtott egyedi kötelezettségvállalás jóváhagyása esetén e §-t kell alkalmazni, azzal, hogy az engedély jogosultja az (1) bekezdésben meghatározott feltételeken túl írásban kötelezettséget vállal a vámeljárás jogosultja tekintetében felmerült tartozások megfizetésére.

154. § *[A kötelezettségvállalási engedély alkalmazása]*

(1) A 152. § (1) bekezdése szerinti, a biztosítéknyújtásra vonatkozó kötelezettségvállalást írásban, a NAV honlapján közzétett formanyomtatvány kitöltésével és benyújtásával lehet vállalni.

(2) Ha az elektronikus vám-árunyilatkozatot beküldő képviselő és a kötelezettségvállaló személye megegyezik, a kötelezettségvállalás eredeti példányát nem kell benyújtani, ha feltüntetik a vám-árunyilatkozaton a kötelezettségvállalási engedély számát.

(3) A (2) bekezdés szerint beküldött elektronikus vám-árunyilatkozat elfogadásáról és a kötelezettségvállalás alapján biztosítékként elfogadott összegről az illetékes vámhivatal elektronikus üzenetben értesíti az elektronikus vám-árunyilatkozatot beküldőt.

(4) A (2) bekezdés szerint esetben a vámhatóság által a vámeljáráshoz megkövetelt biztosíték összegét a kötelezettségvállalási engedélyhez nyújtott biztosítékból el kell különíteni.

(5) A kötelezettségvállalás alapján a (4) bekezdés szerinti, a vámhatóság által elkülönített biztosítékösszeg felszabadításáról az illetékes vámhivatal elektronikus értesítést küld az elektronikus vám-árunyilatkozatot beküldő részére.

(6) Az illetékes vámhivatal megkövetelheti, hogy az elektronikus vám-árunyilatkozatot beküldő a (2) bekezdés szerinti kötelezettségvállalást eredeti példányban is nyújtsa be részére.

(7) Ha az írásban adott kötelezettségvállalást az illetékes vámhivatal elfogadja, azt bevonja, és a kötelezettségvállalási engedélyhez nyújtott biztosítékból a kötelezettségvállalás alapján vállalt összeget elkülönítetten kezeli.

(8) Az írásban adott kötelezettségvállalást csak abban az esetben lehet elfogadni, ha azt a 153. § (1) bekezdés c) pontjának megfelelően a társaság képviseletére jogosult személy(ek) aláírta(ák), továbbá a kötelezettségvállalási engedélyben meghatározott és a terheléssel csökkentett összeghatár nem kerül átlépésre.

(9) Ha a Vámkódex 98. cikk (1) bekezdésében meghatározott esetek valamelyike bekövetkezik, az illetékes vámhivatal felszabadítja a kötelezettségvállalás alapján elkülönített összeget és az írásban adott kötelezettségvállalást az illetékes vámhivatal záradékával késedelem nélkül visszaadja az azt benyújtó személynek.

(10) Az írásban adott kötelezettségvállalást vissza kell adni, ha ugyanaz vagy egy másik kötelezettségvállaló a nyilatkozatával új kötelezettségi viszonyt alapoz meg, és a kötelezettségvállaló kifejezetten megerősíti, hogy azért a tartozásért is helytáll, amely a kötelezettségi viszony kezdetén is fennállt.

41. A Vámkódex 95. cikkéhez

155. § *[Állami fenntartású muzeális intézmény összkezesség iránti kérelme]*

Az FJA 84. cikk (3) bekezdés k) és l) pontjában meghatározott feltételt teljesítettnek kell tekinteni, ha kérelmező a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló törvény szerinti állami fenntartású muzeális intézmény és a kérelem kizárólag árutovábbítási eljárásra vonatkozik.

XX. FEJEZET
A BEHOZATALI VAGY KIVITELI VÁM ÖSSZEGÉNEK BESZEDÉSE, MEGFIZETÉSE, VISSZAFIZETÉSE ÉS ELENGEDÉSE

42. A Vámkódex 101. cikkéhez

156. § *[A behozatali vagy kiviteli vám összegének meghatározása]*

A Vámkódex 101. cikk (3) bekezdés harmadik albekezdése alkalmazásában a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét 100 forintra kerekítve kell megállapítani.

43. A Vámkódex 102. cikkéhez

157. § *[A vámtartozás közlése]*

(1) A Vámkódex 102. cikk (1) bekezdése alkalmazásában a vám-árunyilatkozat benyújtásával kezdeményezett eljárások esetén – a Vámjegy alkalmazásának esetét kivéve – a vám és egyéb terhek összegét a vámhatóság határozattal

közli. A könyv szerinti nyilvántartásba vett vámösszegről és egyéb terhekről szóló, a kérelemnek helyt adó döntés egyszerűsített határozatba foglalható.

(2) Az adatfeldolgozási technika alkalmazásával benyújtott árunyilatkozatok esetében, ha a technikai feltételek adottak, a vámhatóság a vám és egyéb terhek összegét közlő határozatát elektronikus dokumentum formájában hozhatja meg. Az e bekezdésben meghatározott döntések kiadmányozása személy által felügyelt automatizált aláírással, elektronikus formában történik.

(3) A vámhatóság az FJA 88. cikk (2) bekezdésében meghatározott esetben eltekint a vámtartozás közlésétől. Ebben az esetben a 2. § 6. ponttól eltérően nem keletkezik vámhiány.

44. A Vámkódex 103. cikkéhez

158. § *[A vámtartozás elévülése]*

(1) A Vámkódex 103. cikk (2) bekezdése alkalmazásakor a vámtartozás a cselekmény elkövetésétől számított 10 évig közölhető.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott esetben a 3 éven túl megállapított vámtartozás könyvelésbe vételére, beszedésére és megszűnésére a vámjogszabályok erre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(3) Az (1) és (2) bekezdést kell alkalmazni az egyéb terhek, a hitelkamat, továbbá a késedelmi kamat esetében is.

159. § *[Végrehajtási vagy visszaigénylési jog elévülése]*

Az egyéb terhek és a hitelkamat, továbbá a késedelmi kamat végrehajtásához az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény, a túlfizetés, illetve a tartozatlanul megfizetett vám és egyéb terhek, valamint a hitelkamat, továbbá a késedelmi kamat visszaigényléséhez való jog elévülésére az Art. rendelkezéseit kell alkalmazni.

45. A Vámkódex 104. cikkéhez

160. § *[Könyvelésbe vétel]*

(1) A Vámkódex 104. cikk (3) bekezdése végrehajtásakor a tradicionális, a héa- és a GNI-alapú saját források rendelkezésre bocsátásának módszereiről és eljárásáról, valamint a készpénzigények teljesítését célzó intézkedésekről szóló 2014. május 26-i 609/2014/EU, Euratom Tanácsi Rendelet (a továbbiakban: Euratom rendelet) előírásait kell alkalmazni.

(2) Jogorvoslati kérelem elbírálása tárgyában a felettes szerv által hozott döntés alapján az Euratom rendelet 6. cikk (3) bekezdésében meghatározott elkülönített számlákról (a továbbiakban: elkülönített számlák) – a Vámkódex 119. cikkében meghatározott kivételekkel – kizárólag akkor törölhetők a könyvelésbe vett vámösszegek, ha

a) a vámszerv döntését a felettes szerv új eljárás lefolytatására való kötelezés nélkül semmisíti meg, vagy

b) a vámszerv döntését a felettes szerv új eljárás lefolytatására való kötelezéssel semmisíti meg és az új eljárás várhatóan nem eredményez fizetési kötelezettséget.

(3) Közigazgatási perben a bíróság által hozott döntés alapján az elkülönített számlákról – a Vámkódex 119. cikkében meghatározott kivételekkel – kizárólag akkor törölhetők a könyvelésbe vett vámösszegek, ha

a) a vámhatóság döntését a bíróság új eljárás lefolytatására való kötelezés nélkül semmisíti meg és a vámhatóság a bíróság ítéletét nem vitatja,

b) a vámhatóság döntését a bíróság új eljárás lefolytatására való kötelezés nélkül semmisíti meg és a vámhatóság valamennyi rendes és rendkívüli jogorvoslati lehetőségét kimerítette, vagy

c) a vámhatóság döntését a bíróság új eljárás lefolytatására való kötelezéssel semmisíti meg és az új eljárás várhatóan nem eredményez fizetési kötelezettséget.

(4) Ha a vámszerv döntését a felettes szerv vagy bíróság új eljárás lefolytatására való kötelezéssel semmisíti meg, de az új eljárás az eredetinél alacsonyabb vámösszeg könyvelésbe vételét eredményezi, a különbözetként jelentkező vámösszeg az elkülönített számlákról kizárólag az új eljárás keretében meghozott döntéssel egyidejűleg törölhető.

46. A Vámkódex 108. cikkéhez

161. § *[A vámösszeg és egyéb terhek megfizetésének időpontja]*

(1) A közölt vámösszeg és egyéb terhek megfizetésének időpontja az a nap, amikor a teljes összeg az előírásnak megfelelően a vámhatóság által kezelt, a Magyar Államkincstár által vezetett központosított beszedési számlán

jóváírásra került. A hitelintézet és a vámhatóság megállapodást köthet a készpénzben megfizetett vámbiztosíték, a vám és az egyéb terhek kincstáron át történő összevont átutalásának teljesítéséről.

(2) A Vámkódex 108. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében meghatározott határidő hosszabítás kérelemre engedélyezhető. Az engedélyezés feltétele, hogy a fizetési nehézség

a) a kérelmezőnek nem róható fel, vagy annak elkerülése érdekében úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, és

b) átmeneti jellegű, tehát a kötelezettség későbbi megfizetése valószínűsíthető.

(3) A (2) bekezdés szerinti kérelem elbírálása és a feltételek meghatározása során figyelembe kell venni a fizetési nehézség kialakulásának okait és körülményeit. Magánszemély esetében a határidő hosszabbítás akkor is engedélyezhető, ha a kérelmező igazolja, hogy a vámok és egyéb terhek azonnali vagy egyösszegű megfizetése családi, jövedelmi, vagyoni és szociális körülményeire is tekintettel aránytalanul súlyos megterhelést jelent.

47. A Vámkódex 109. cikkéhez

162. § *[A vámtartozás megfizetése]*

(1) A vámot az adós a letétbe helyezett vámbiztosíték elszámolásával, átutalással, illetve ahol a technikai feltételek adottak, POS terminál útján történő bankkártyás fizetéssel, továbbá – 2 millió forint összeg erejéig – készpénzben fizetheti meg.

(2) Megfizetésnek minősül – az (1) bekezdésben meghatározottakon túl – az adós állami adó- és vámhatóság által nyilvántartott adó- vagy vámfizetéssel kapcsolatosan fennálló követelésének az adós vámfizetéssel kapcsolatos kötelezettségeibe történő átkönyvelése vagy beszámítása. Ebben az esetben a vámtartozás megfizetésének napja, az adós kérelme elfogadásának napja, hivatalból végzett átkönyvelés vagy átvezetés esetén az átkönyvelés vagy átvezetés napja.

(3) A vámhatóság hatáskörébe tartozó közvetlen uniós bevételi számlát érintő nyilvántartás vezetése során, az (1) bekezdés szerinti átutalással történő teljesítésnek kell tekinteni a vámhatósághoz teljesítendő befizetések vonatkozásában jogszabályban meghatározott elektronikus fizetéseket és elszámolásokat biztosító alrendszeren keresztül átutalással történő elektronikus fizetést is, valamint bankkártya felhasználásával történő teljesítésnek kell tekinteni a jogszabályban meghatározott, az elektronikus fizetéseket és elszámolásokat biztosító alrendszeren keresztül POS terminál útján történő bankkártyás fizetést.

(4) Az állami adó- és vámhatóságnál nyilvántartott, vámhatósági jogkörben előírt kötelezettségre, de téves bevételi számlára, illetve nem azonosítható módon teljesített befizetést – ideértve a túlfizetést is – addig meg nem fizetettnek kell tekinteni, ameddig az adós a tartozást előíró vámhatóságtól a befizetés számlák közötti átvezetését, beazonosítását nem kéri, illetve a tétel hivatalból való beazonosítása meg nem történt, függetlenül attól, hogy a fizetés egyébként határidőben történt. Ez esetben a vámhatóság az adós rendelkezése alapján a számlák közötti átvezetésről, beazonosításról kamatmentesen intézkedik.

(5) A vámhatóság által kiszabott, illetve visszautalandó, jogcímenként kis összegű, 10 EUR-nál vagy az ezzel megegyező, a 138. § (1) bekezdése szerinti árfolyamon átszámított forintösszegnél kevesebb egyéb terhek összegét – kivéve a jövedéki termék után kiszabott egyéb terheket – nem kell megfizetni, illetve visszafizetni. Az így meg nem fizetett összeget a vámigazgatási eljárás lezárásával egyidejűleg törölni kell, a vissza nem térítendő összeget pedig bevételként köteles elszámolni a vámhatóság. Nem kell megfizetni, illetve visszafizetni azt a tíz euró alatti, egyéb teher különbözetet, valamint visszafizetni azt a 10 EUR alatti vámtúlfizetést, amely az egy határozatban egy vagy több jogcímen kiszabott és megfizetett összeg különbségéből keletkezett. Az így keletkezett tartozást a vámhatóság utólag törli, a túlfizetést pedig köteles bevételként adónemenként belső bizonylattal előírni és elszámolni.

(6) A túlfizetésként vagy tartozatlan befizetésként nyilvántartott pénzösszeg visszafizetését az állami adó- és vámhatóság a kérelem benyújtásától számított 30 napon belül kamatmentesen teljesítheti.

(7) A vámhatóság megkövetelheti, hogy a vám és egyéb terhek, a Vámkódex 112. cikk (2) bekezdése szerinti hitelkamat, 114. cikke szerinti késedelmi kamat, továbbá a vámigazgatási vagy eljárási bírság megfizetését az adós – a pénzforgalmi bizonylat eredeti példányának bemutatásával – igazolja.

(8) A vám és egyéb terhek, a Vámkódex 112. cikk (2) bekezdése szerinti hitelkamat, 114. cikke szerinti késedelmi kamat, továbbá a vámigazgatási vagy eljárási bírság továbbá az e törvény alapján kiszabott díjak és költségek megfizetésére szolgáló és azt igazoló okmányoknak a pénzforgalom lebonyolításáról szóló MNB rendeletben meghatározott adatokon túl tartalmazniuk kell

a) a vámadós EORI számát, adószámát vagy adóazonosító jelét, külföldi személy esetében a személyi okmány számát,
b) a terhelendő számla számát,
c) az átvevő hitelintézet adatait,
d) a vámhatóság bevételi számlaszámát,
e) a fizetendő összeget,
f) a befizetés vagy terhelés dátumát,
g) a fizetési kötelezettséget közlő határozat számát, valamint
h) a fizetési kötelezettséghez tartozó pénzügyi azonosító számot.

(9) A vám és egyéb terhek megfizetését igazoló befizetési bizonylatnak nem kell tartalmaznia a (8) bekezdés h) pontjában meghatározott adatot, ha a halasztott vámfizetésről szóló engedély – az ügyfél kérelmére – az összevont fizetés lehetőségét tartalmazza.

48. A Vámkódex 110. cikkéhez

163. § *[A halasztott vámfizetés és az egyéb terhek fizetésének viszonya]*

A Vámkódex 110. cikke szerinti halasztott fizetés szabályait kell alkalmazni a vámmal együtt fizetendő egyéb terhekre is.

49. A Vámkódex 111. cikkéhez

164. § *[A halasztott vámfizetés határideje]*

A vámhatóság kérelem alapján engedélyezheti, hogy az adós a közölt vámtartozást a Vámkódex 111. cikk (6) bekezdése szerint, ha

a) az időtartam egy naptári hét, az e naptári hetet követő negyedik hét péntekéig, vagy
b) az időtartam egy naptári hónap, az e naptári hónapot követő 16. napig

a halasztott vámfizetés szabályai szerint fizesse meg.

50. A Vámkódex 112. cikkéhez

165. § *[Részletfizetés]*

(1) Az adós kérelmére a vámhatóságnál nyilvántartott vámokra és egyéb terhekre részletfizetés engedélyezhető. A kérelem elbírálására az állami adó- és vámhatóság jogosult, eljárását az Art. eljárási szabályai szerint kell lefolytatni.

(2) A részletfizetés abban az esetben engedélyezhető, ha a fizetési nehézség
a) a kérelmezőnek nem róható fel, vagy annak elkerülése érdekében úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, továbbá
b) átmeneti jellegű, tehát a kötelezettség későbbi megfizetése valószínűsíthető.

(3) A kérelem elbírálása és a feltételek meghatározása során figyelembe kell venni a fizetési nehézség kialakulásának okait és körülményeit.

(4) Magánszemély esetében a részletfizetés akkor is engedélyezhető, ha a kérelmező igazolja, hogy a vámok és egyéb terhek azonnali vagy egyösszegű megfizetése családi, jövedelmi, vagyoni és szociális körülményeire is tekintettel aránytalanul súlyos megterhelést jelent.

(5) Ha a részletfizetés megadásának feltételeit vagy az esedékes részletek befizetését az ügyfél nem teljesíti, a kedvezmény érvényét veszti, és a tartozás az utolsó megfizetett részlet napjával egy összegben esedékessé válik.

(6) A Vámkódex 112. cikk (2) bekezdés harmadik albekezdése alkalmazásában a hitelkamatláb megállapítása során a jegybanki alapkamatot kell figyelembe venni.

(7) A Vámkódex 112. cikk (3) bekezdésével összhangban a vámhatóság akkor tekinthet el az engedélyezett részletfizetéssel összefüggésben vámbiztosíték megkövetelésétől vagy hitelkamat felszámításától, ha annak megfizetése a kérelmezőnek súlyos gazdasági vagy szociális nehézséget okozna.

(8) A kérelmező a (2) bekezdés szerinti súlyos gazdasági nehézségének vizsgálatához köteles benyújtani
a) a tárgyévet megelőző 3 évre vonatkozó auditált mérleget a mérlegbeszámolóval,
b) a tárgyévre vonatkozó kimutatást a szállító- és vevőállományról, az egyéb befektetésekről és részesedésekről, a megelőző 3 évre vonatkozó vagyonváltozásáról,
c) a 30, 60 és 90 napos, továbbá a folyamatban lévő peresített követelésállomány kimutatását,

d) az adószabályok szerinti általános adóigazolást, ha tartozása van, a tartozások átütemezéséről szóló megállapodást, kivéve, ha a kérelem benyújtásának időpontjában a kérelmező szerepel a köztartozásmentes adózói adatbázisban,

e) nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy folyik-e a kérelmező ellen csőd-, felszámolási, végelszámolási vagy kényszertörlési eljárás.

(9) A természetes személy szociális nehézségének vizsgálatához a vámhatóság a kérelemben felhozott indokok igazolására szólítja fel a kérelmezőt.

(10) Az engedélyezett részletfizetéshez kapcsolódóan a vámhatóság különösen indokolt esetben dönthet úgy is, hogy a kérelmezőt a vámbiztosíték megkövetelése alól és a hitelkamat felszámításától egyaránt mentesíti.

51. A Vámkódex 113. cikkéhez

166. § *[Jogkövetkezmények vámtartozás meg nem fizetése esetén]*

(1) Ha az esedékes vám és egyéb terhek összegét, a hitelkamatot, a késedelmi kamatot, illetve a megállapított vámigazgatási vagy eljárási bírságot az előírt időtartamon belül nem fizették meg, illetve bármely tagállam vámhatósága a tartozás végrehajtása érdekében megkeresést küld, a vámhatóság haladéktalanul intézkedik a következők szerint:

a) ha a tartozást a vámigazgatási eljáráshoz nyújtott biztosíték teljes egészében fedezi, a vámhatóság azt érvényesíti,

b) ha a tartozást a vámigazgatási eljáráshoz nyújtott biztosíték teljes összegében nem fedezi, a rendelkezésre álló biztosítékot elszámolja, és a fennmaradó összeg vonatkozásában, továbbá, ha nem kellett biztosítékot nyújtani, a végrehajtási eljárás megindítása iránt haladéktalanul intézkedik.

(2) A végrehajtási eljárás lefolytatására az állami adó- és vámhatóság jogosult. A végrehajtási eljárásra az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni, ide nem értve az elévülésre vonatkozó rendelkezéseket.

(3) A vámhatóság az adós számára visszatéríthető vámot és egyéb terheket az adós NAV által nyilvántartott tartozásának összegéig visszatarthatja.

(4) Az egy határozattal megállapított vámtartozás és az egyéb terhek, a hitelkamat, késedelmi kamat, továbbá a vámigazgatási vagy eljárási bírság tartozás részbeni teljesülése esetén a befizetett összeget először a vámtartozásra kell elszámolni. Az így végzett elszámoláson felül fennmaradó összegnek legalább olyan arányú részét kell az egyéb terhek, hitelkamat, késedelmi kamat, továbbá a vámigazgatási vagy eljárási bírság tartozásra elszámolni, amilyen a megállapított egyéb terhek, a hitelkamat, késedelmi kamat, illetve vámigazgatási vagy eljárási bírság tartozás aránya az előírt fizetendő összegen belül. Az elszámolásról az adóst értesíteni kell.

52. A Vámkódex 114. cikkéhez

167. § *[Késedelmi kamat]*

(1) A közölt késedelmi kamatot a döntés véglegessé válásának napjától számított 15 napon belül kell megfizetni.

(2) Nem lehet késedelmi kamatot kiszabni – a 157. §-ban foglalt eset kivételével – ha a vámok és egyéb terhek közlésére nyitva álló határidő eltelt.

(3) A Vámkódex 114. cikk (1) bekezdése alkalmazása során a nemzeti központi bank kamatlábaként a jegybanki alapkamatot kell figyelembe venni.

(4) A Vámkódex 114. cikk (3) bekezdése alkalmazásában a súlyos gazdasági vagy szociális nehézség vizsgálatához a 165. § (3) és (4), valamint a (7)–(9) bekezdését kell alkalmazni.

53. A Vámkódex 116. cikkéhez

168. § *[A vámtartozás visszafizetése, elengedése]*

(1) Ha a vámot és egyéb terheket, hitelkamatot, késedelmi kamatot, vámigazgatási bírságot megállapító határozat megváltoztatásáról vagy megsemmisítéséről rendelkező döntés, illetve bírósági ítélet alapján a megállapított fizetési kötelezettség (vagy a fizetési kötelezettség összegének egy része) követelésének jogcíme megszűnik, a megváltoztatásáról vagy megsemmisítéséről rendelkező döntésben, illetve a bírósági ítélet végrehajtása érdekében hozott döntésben az eljáró vámhivatal rendelkezik az összegnek a vámhatóság általi visszafizetéséről

vagy elengedéséről. Ez a visszafizetési vagy elengedési kötelezettségről való rendelkezés a Vámkódex 116. cikk (4) bekezdése szerinti saját kezdeményezésnek minősül.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott esetekben a vámhatóság a visszafizetésről rendelkező határozat véglegessé válásától számított 30 napon belül köteles a visszafizetendő összeget visszautalni.

XXI. FEJEZET
VÁMTARTOZÁS MEGSZŰNÉSE

54. A Vámkódex 124. cikkéhez

169. § *[A vámtartozás megszűnése]*

(1) A kiadni rendelt, ezt megelőzően lefoglalt vagy lefoglalt és előzetesen értékesített vagy elkobzott nem uniós áru vámjogi státusának rendezésére – beleértve a vámtartozás keletkezését, valamint az adós személyének megállapítását – a vámjogszabályok előírásait kell alkalmazni, a vonatkozó büntetőeljárási és adószabályok figyelembevételével.

(2) A nem uniós áru értékesítéséből befolyt összeg és az elkobzott nem uniós áru értékesítése esetén, valamint, ha a lefoglalás hatálya alatt előzetesen értékesített nem uniós áru helyébe lépő ellenérték elkobzásra kerül, az értékesítésből befolyt összeg elszámolására az uniós saját forrás elszámolásra vonatkozó rendelkezéseket követően az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvénynek a végrehajtott összeg elszámolására vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

XXII. FEJEZET
AZ ÁRUK ÉRKEZÉSE

55. A Vámkódex 133. cikkéhez

170. § *[Értesítés légi jármű érkezéséről]*

A vámhatóság értesítését az Európai Unió vámterületére belépő légi jármű érkezéséről a Vámkódex 133. cikk (2) bekezdése alapján, a repülőtéri rendszerek adatainak felhasználásával a repülőtér üzemben tartója a vámhatósággal kötött együttműködési megállapodásban vállalhatja.

56. A Vámkódex 134. cikkéhez

171. § *[Vámfelügyelet]*

A vámfelügyelet biztosítása érdekében a vámhatóság a beszállított árut átmeneti jelleggel hatósági rendelkezés alá vonhatja, a vámeljárás végrehajtásához szükséges feltételek, információk és más hatósági engedélyek érintett személy általi rendelkezésre bocsátása vagy más, vámellenőrzéshez kapcsolódó vizsgálat végrehajtásának idejéig. A vámhatóság a rendelkezése alá vont árut vámraktárban vagy a vámhivatal által kijelölt helyen tárolja. A vámhivatal megfelelő biztosíték nyújtása esetén rendelkezhet az árunak az érintett személy őrizetében hagyásáról. A vámhatósági rendelkezés alá vonás során felmerülő költségeket az érintett személy a Vámkódex 52. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint e törvény alapján köteles megtéríteni.

172. § *[Tranzitterületen folytatott tevékenységek felügyelete]*

(1) A nemzetközi közforgalmú repülőtéren üzemeltetett tranzitterületen az üzemidő alatt biztosítani kell a személy- és áruforgalom vámellenőrzését.

(2) Aki a tranzitterületen kiskereskedelmi vagy vendéglátóipari tevékenységet folytat, köteles azt a vámhatóságnak bejelenteni. Az értékesítést végző személy kötelezettséget vállal arra, hogy az általa végzett kiskereskedelmi értékesítés során az érkező tranzitutas, a közvetlenül harmadik országba, illetve más uniós tagállamba induló tranzitutas, és az egyéb, a tranzitterületre belépésre jogosult részére történő értékesítést elkülöníti.

57. A Vámkódex 140. cikkéhez

173. § *[Légi jármű vámellenőrzése]*

Ha a vámhatóságnak az Európai Unió vámterületére beérkező légi jármű tekintetében szándékában áll a légi járművet, annak utasait vagy az azon szállított árukat megvizsgálni, közvetlenül vagy a repülőtér üzemben tartóján keresztül jelzi azt a légi jármű parancsnokának, akinek gondoskodnia kell arról, hogy a vámhatóság engedélye nélkül a légi járműből ne rakjanak ki árut, és az utasok ne távozzanak el, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az élet- és vagyonbiztonságot. A légi jármű csak a vámellenőrzés megtörténte után folytathatja útját.

58. A Vámkódex 148. cikkéhez

174. § *[Átmeneti megőrzési létesítmény]*

(1) Az átmeneti megőrzési létesítmény üzemeltetőjének a vámfelügyelet biztosítása érdekében havi rendszerességgel tételes garanciajelentést kell küldenie az átmeneti megőrzési létesítmény felett felügyeletet ellátó vámhivatal részére.

(2) Az (1) bekezdésben szereplő garanciajelentésben tájékoztatni kell továbbá az átmeneti megőrzési létesítmény felett felügyeletet ellátó vámhivatalt a 60 napot meghaladóan átmeneti megőrzés alatt álló árukról is.

(3) Az (1) bekezdés szerinti jelentésben megadandó adatokat az uniós vámjog végrehajtásának részletes szabályairól szóló rendelet tartalmazza.

XXIII. FEJEZET
ÁRUK VÁMELJÁRÁS ALÁ VONÁSA

59. A Vámkódex 158. cikkéhez

175. § *[Vámjegy]*

Ha valamely szóban bejelentett árura vámtartozás vagy egyéb teherfizetési kötelezettség keletkezik, azok megfizetéséről a vámhatóság az uniós vámjog végrehajtásának részletes szabályairól szóló miniszteri rendeletben meghatározott mintájú elismervényt (a továbbiakban: Vámjegy) ad ki.

176. § *[Az egységes vámokmánytól eltérő formátumú vám-árunyilatkozat]*

(1) A vámhatóság az Egységes Vám-árunyilatkozatnak (a továbbiakban: EV) adatfeldolgozó rendszerek segítségével történő kinyomtatását és benyújtását az általa jóváhagyott formában engedélyezheti. Az EV-től eltérő forma tekintetében, az EV alaki és tartalmi, továbbá technikai követelményeit a NAV vezetője tájékoztatásban teszi közzé.

(2) Az adatfeldolgozó rendszerek segítségével kinyomtatott EV-n az engedély számát mindkét esetben fel kell tüntetni.

(3) Nem kell a vámhatóság engedélye ahhoz, hogy az ügyfél az árunyilatkozatot számítógépes feldolgozásra közvetlenül alkalmas módon rögzítve is benyújthassa az (1) bekezdésben meghatározott tájékoztatásnak megfelelően.

60. A Vámkódex 159. cikkéhez

177. § *[Vámhivatalok székhelye, illetékessége]*

A Magyarország területén lévő vámhivatalok székhelyét és illetékességét a Kormány rendeletben határozza meg.

61. A Vámkódex 173. cikkéhez

178. § *[A vám-árunyilatkozat módosítása]*

A Vámkódex 173. cikk (3) bekezdésében meghatározott eljárást a kérelemre indult eljárásokra vonatkozó szabályok szerint kell lefolytatni.

62. A Vámkódex 179. cikkéhez

179. § *[Központi vámkezelés]*

(1) A Vámkódex 179. cikke szerinti, Magyarországot érintő központi vámkezelés, továbbá az FJA 251. cikke szerint érvényes egyszerűsített eljárásra vonatkozó egységes engedélyek keretében végzett szabad forgalomba bocsátásra, meghatározott célra történő felhasználásra, az általánosforgalmiadó-fizetési kötelezettséggel járó ideiglenes behozatalra vonatkozó engedély, illetve azok kiadásához beleegyezés csak magyar adószámmal rendelkező gazdálkodónak adható. Nincs szükség a beleegyezéshez adószámra, ha a gazdálkodó kizárólag adómentes termékimporthoz kapcsolódó szabad forgalomba bocsátást kezdeményez.

(2) A központi vámkezelésre vonatkozó engedély kiadásakor vagy Magyarországra történő kiterjesztésekor vizsgálni kell a (3) bekezdés szerinti kizáró körülmény fennálltát.

(3) A vámhatóság az engedély kibocsátására vonatkozó kérelmet elutasítja, ha az engedély iránti kérelemben a gazdálkodó által leírt tevékenységből kitűnik, hogy a tevékenységhez kapcsolódva az egyéb terhek felmerülésének helye Magyarország, és a gazdálkodó által nyújtott biztosíték a vámhatóság számára nem nyújt közvetlen igénybejelentési jogosultságot a felmerülő tartozások megfizetésének érvényesítése során. Ezt a feltételt nem kell vizsgálni, ha a gazdálkodó e törvény alapján általánosforgalmiadó-biztosítási kötelezettség alól mentes.

(4) Szabad forgalomba bocsátásra, meghatározott célra történő felhasználásra, az általánosforgalmiadó-fizetési kötelezettséggel járó ideiglenes behozatalra vonatkozó engedélyhez beleegyezés, illetve ilyen, több tagállamra szóló engedély abban az esetben adható, ha az engedélyező vámhatóság szerinti tagállam és Magyarország között hatályos megállapodás van a visszatartott nemzeti beszedési költségek megosztásáról.

(5) Az engedélyes – abban az esetben, ha a központi vámkezelésre irányuló engedély nem Magyarországon került kiadásra – minden naptári hónapot követő 10. napig köteles a szabad forgalomba bocsátás, meghatározott célra történő felhasználás, az általánosforgalmiadó-fizetési kötelezettséggel járó ideiglenes behozatal során megállapításra kerülő egyéb terhek megállapításához szükséges adónyilatkozatot az adófizetési kötelezettség keletkezésekor az engedélyben megjelölt vámhivatalnál benyújtani. Nem kell benyújtani az általános forgalmi adó fizetési kötelezettség megállapításához szükséges adónyilatkozatot annak a gazdálkodónak, aki rendelkezik az általános forgalmi adó önadózással történő megállapítására jogosító engedéllyel és egyéb adófizetési kötelezettsége a vámhatóság felé nem keletkezik.

(6) A vámhatóság az egyéb terheket az adónyilatkozat alapján állapítja meg.

(7) Ha az adónyilatkozat alapján számított egyéb teher és a vám-árunyilatkozat vagy az áruátengedést követő ellenőrzés alapján számított egyéb teher összegének különbözete alapján további fizetési kötelezettség keletkezik, azt a vámhatóság az engedélyes terhére utólag meghatározza és közli vele. Ha az engedélyes a fizetési kötelezettséget határidőben nem teljesíti, a vámhatóság a követelését elsősorban a – közvetlen igénybejelentést lehetővé tevő – adóbiztosíték terhére érvényesíti. Ha a vám-árunyilatkozat vagy az áruátengedést követő ellenőrzés alapján megállapítást nyer, hogy az egyéb terhek túlzott mértékben kerültek felszámításra, a vámhatóság a túlzott mértékben felszámított összeget visszafizeti.

(8) Az adós adó- és díjkötelezettségének teljesítéséhez az Air. szerinti pénzügyi képviselőt vehet igénybe. Vámjogi képviselő az adó- és díj kötelezettségek teljesítésével kapcsolatban képviselőként kizárólag akkor járhat el, ha az engedélyező vámhatóság által lefolytatott vámeljárásban is vámjogi képviselőként jár el.

63. A Vámkódex 185. cikkéhez

180. § *[Önértékelési engedély]*

Azon önértékelési engedéllyel rendelkező gazdálkodó, akinek a vámhatóság megengedi a VA 225. cikke szerint, hogy a kiegészítő árunyilatkozatai közvetlen elektronikus hozzáféréssel legyenek elérhetők rendszerében, minden naptári hónapot követő 10. napig köteles a tevékenysége során megállapításra kerülő egyéb terhek megállapításához szükséges, a 179. § (5) bekezdésében hivatkozott adónyilatkozatot benyújtani az adófizetési kötelezettség keletkezésekor az engedélyben megjelölt vámhivatalnál, amelyre vonatkozóan a 179. § (7) bekezdését is alkalmazni kell. Nem kell benyújtania az általánosforgalmiadó-fizetési kötelezettség megállapításához szükséges adónyilatkozatot annak a gazdálkodónak, aki rendelkezik az áfa önadózással történő megállapítására jogosító engedéllyel és egyéb adófizetési kötelezettsége a vámhatóság felé nem keletkezik.

XXIV. FEJEZET
ÁRUKRÓL TÖRTÉNŐ RENDELKEZÉS

64. A Vámkódex 198. cikkéhez

181. § *[Áruk értékesítése, karitatív célra történő felhasználása]*

(1) Az áru értékesítését a vámhatóság kereskedő közreműködésével, árverés útján vagy elektronikus árverés útján végezheti. Az elektronikus árverés útján történő értékesítést a vámhatóság az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény rendelkezéseinek alkalmazásával végzi.

(2) Abban az esetben, ha az áru értékesítése nem lehetséges, de az forgalomképes, megsemmisítés helyett – a jövedéki termék kivételével – karitatív célra felhasználható.

65. A Vámkódex 199. cikkéhez

182. § *[Az áru államnak történő felajánlása]*

A VA 249. cikk (2) bekezdése alkalmazásában, a nyilvános felkérést a vámhatóság a NAV internetes honlapján megjelenő hirdetmény közzétételével valósítja meg. Ha a közzétételt követően az áru tulajdonosa nem jelentkezik, a vámhatóság a hirdetményt a közzétételt követő 91. napon közöltnek tekinti és dönt az állam javára felajánlás tárgyában.

XXV. FEJEZET
BEHOZATALIVÁM-MENTESSÉG

66. A Vámkódex 203. cikkéhez

183. § *[A tértiárura vonatkozó behozatalivám-mentesség]*

A tértiárura vonatkozó behozatalivám-mentesség alátámasztására szolgáló VA 253. cikk (2) bekezdés d) pontja szerinti okmány papíralapon is benyújtható, valamint kiadható.

XXVI. FEJEZET
KÜLÖNLEGES ELJÁRÁSOK

67. A Vámkódex 215. cikkéhez

184. § *[Az áru vámjogi sorsának rendezetlensége]*

Azon áru helyzetének rendezésére, amelynek tekintetében a vámjogszabályokban előírt feltételek alapján az eljárás nem zárult le, a vámhatóság a Vámkódex 198. cikke, valamint az e törvényben foglaltak szerint jár el.

185. § *[Adónyilatkozat aktív feldolgozás során]*

Az aktív feldolgozás engedélyese minden naptári hónapot követő 10. napig köteles a VA 324. cikk (1) bekezdése alkalmazása során megállapításra kerülő egyéb terhek megállapításához szükséges, a 179. § (5) bekezdése szerinti adónyilatkozatot benyújtani az adófizetési kötelezettség keletkezésekor az engedélyben megjelölt vámhivatalnál. Nem kell benyújtania az általánosforgalmiadó-fizetési kötelezettség megállapításához szükséges adónyilatkozatot annak a gazdálkodónak, aki rendelkezik az áfa önadózással történő megállapítására jogosító engedéllyel és egyéb adófizetési kötelezettsége a vámhatóság felé nem keletkezik.

XXVII. FEJEZET
TÁROLÁS

68. A Vámkódex 243. cikkéhez

186. § *[Vámszabad terület kijelölése iránti kérelem]*

(1) Magyarország területének egyes részei tekintetében a vámszabad területté történő kijelöléséről a miniszter vámigazgatási eljárásban eljárva dönt, ha

a) az nemzetgazdasági okokból indokolt,
b) az a nemzetközi áruforgalmat elősegíti, és
c) a gazdasági igények és az igazgatási költségek észszerű arányát eredményezi.

(2) Az (1) bekezdés szerinti döntés érdekében a kérelmet a vámszabad terület üzemeltetését végző személy a miniszterhez elektronikus úton vagy papíralapon nyújtja be.

(3) A vámszabad terület kijelölése iránti kérelem alapján induló eljárásban, ha a kérelmező személy vámtanácsadó, vagy vámtanácsadót foglalkoztat önállóan is, ellenkező esetben kizárólag vámtanácsadó képviseletével járhat el.

187. § *[Eljárás a kérelem befogadását követően]*

(1) A kérelem befogadását követően a miniszter megkeresi a vámhatóságot, amely szerv a megkereséstől számított 40 napon belül megvizsgálja a kérelemben megadott adatokat, felméri és értékeli a vámfelügyelet ellátásához szükséges feltételek teljesítését, a kérelemben szereplő épületek terveit és a tervezett tevékenységhez való biztonsági, illetve vámellenőrzési szempontoknak való megfelelést, a vámszabad terület üzemeltetéséhez nyújtott, a vám- és egyéb jogszabályoknak megfelelő biztosítékok megfelelőségét.

(2) Ha a feltételek vizsgálata kapcsán a vámhatóságnak hivatalból kell eljárást indítania, annak időtartama a 30 napot nem haladhatja meg.

(3) A vámhatóság vizsgálatának eredményét összegző jelentés formájában az (1) bekezdésben meghatározott időtartamon belül közli, amelyhez a helyszíni szemléről készült jegyzőkönyv egy eredeti példányát mellékeli. A vámhatóság az összegző jelentésében nyilatkozik arról, hogy a kérelemben foglaltakat támogatja vagy sem.

(4) A miniszter megvizsgálja a felterjesztett összegző jelentést, valamint a jegyzőkönyvet. Ha ennek eredményként az kerül megállapításra, hogy a vámhatóság a kérelemben foglaltakat nem támogatja vagy a kérelem elbírálása során az 186. § (1) bekezdésében foglalt feltételek valamelyike nem teljesül, akkor a miniszter a Vámkódex 22. cikk (6) bekezdése szerinti meghallgatáshoz való jog biztosítása felől intézkedik.

(5) A miniszter érdemi határozata első fokon végleges, a határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, az kizárólag közigazgatási perben támadható meg.

(6) A vámszabad terület kijelölésére vonatkozó végleges döntés alapján a miniszter teljesíti a Vámkódex 243. cikk (2) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettséget az Európai Bizottság felé.

188. § *[A kijelölt vámszabad területtel kapcsolatos módosítások]*

(1) A kijelölt vámszabad területen a benyújtott kérelemtől eltérő vagy további épület építéséhez, a belépési és kilépési pontok megváltoztatásához vagy további tevékenység megkezdéséhez a NAV vezetőjének hozzájárulása szükséges.

(2) A vámszabad terület kijelölésére vonatkozó miniszteri döntést nem érintő változások engedélyezéséről a vámhatóság vezetője az Európai Bizottság tájékoztatása érdekében tájékoztatja a minisztert.

XXVIII. FEJEZET
AZ ÁRUK KILÉPÉSÉT MEGELŐZŐ ALAKISÁGOK

69. A Vámkódex 263. cikkéhez

189. § *[Légi jármű vámellenőrzése]*

Ha a vámhatóság az Európai Unió vámterületét elhagyó légi járművet, annak utasait vagy az azon szállított árukat vizsgálatra jelöli ki, a vizsgálatot megelőzően ezt közvetlenül vagy a repülőtér üzemben tartóján keresztül jelzi a légi jármű parancsnokának. A légi jármű parancsnoka gondoskodik arról, hogy a vámhatóság engedélye nélkül a légi járműből ne rakjanak ki árut, és az utasok ne távozzanak el, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az élet- és vagyonbiztonságot. A légi jármű csak a vámellenőrzés megtörténte után kezdheti meg útját.

XXIX. FEJEZET
KIVITEL ÉS ÚJRAKIVITEL

70. A Vámkódex 269. cikkéhez

190. § *[Kivitel]*

Az Európai Unió vámterületéről kiszállított árukra vonatkozó kiviteli vám-árunyilatkozat utólag papíralapon is benyújtható.

71. A Vámkódex 270. cikkéhez

191. § *[Újrakiviteli árunyilatkozat]*
Az újrakiviteli árunyilatkozatra a 175–180. §-t kell alkalmazni.

XXX. FEJEZET
ELEKTRONIKUS RENDSZEREK FEJLESZTÉSE

72. A Vámkódex 278. cikkéhez

192. § *[SZMGSZ fuvarlevél elfogadása]*
A 2011. évi XXXVII. törvénnyel kihirdetett, a Nemzetközi Vasúti Árufuvarozásról szóló Megállapodás (a továbbiakban: SZMGSZ) és Mellékletei szerinti papíralapú SZMGSZ fuvarlevél a Magyarország területén vasúti forgalomban megvalósuló árutovábbítási vámeljárásban kizárólag a harmadik országból érkező szállítmányok érkeztetésekor fogadható el az áruk vám elé állítására.

HARMADIK RÉSZ
AZ EMGA FINANSZÍROZÁSI RENDSZERÉBE TARTOZÓ ÜGYLETEK VIZSGÁLATA

XXXI. FEJEZET
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

73. Értelmező rendelkezések

193. § *[EMGA finanszírozás rendszerébe tartozó fogalommeghatározások]*
(1) Az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet V. cím III. fejezetét az e Részben foglaltak alapján kell végrehajtani.
(2) A Harmadik Rész alkalmazásában
a) *EMGA utólagos ellenőrzést végző szerv:* a hatóságnak a vonatkozó jogszabály által kijelölt szervezeti egysége,
b) *hatóság:* a NAV feladat- és hatáskörrel rendelkező szerve,
c) *Különleges Szolgálat:* az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 85. cikk (1) bekezdése szerinti szervezeti egység,
d) *ügyfél:* akit a Harmadik Rész alapján jogok illetnek meg, illetve kötelezettségek terhelnek, illetve ügyfélnek kell tekinteni e feladata ellátása során a vagyonfelügyelőt, a felszámolót és a végelszámolót is.

74. A Harmadik Rész hatálya

194. § *[A Harmadik Rész hatálya]*
E Rész személyi hatálya a hatóságra és az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatálya alá tartozó személyekre terjed ki, ideértve a Ptk.-ban meghatározott valamennyi szervezeti formát is.

XXXII. FEJEZET
A 1306/2013/EU EURÓPAI PARLAMENTI ÉS TANÁCSI RENDELET V. CÍM III. FEJEZETÉNEK VÉGREHAJTÁSA

75. A 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 80. és 81. cikkéhez

195. § *[Az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 80. és 81. cikkének végrehajtása]*
(1) A hatóság az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet V. cím III. fejezete szerint ellenőrzi az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (a továbbiakban: EMGA) finanszírozási rendszeréhez közvetve vagy közvetlenül kapcsolódó kifizetések jogosultjait, illetve kötelezettjeit vagy képviselőiket (a továbbiakban: EMGA utólagos ellenőrzés). Az EMGA utólagos ellenőrzés célja annak megállapítása, hogy az EMGA finanszírozási rendszerébe tartozó ügyletek ténylegesen megvalósultak-e, illetve azok végrehajtása szabályszerű volt-e.
(2) Az EMGA ellenőrzések végrehajtása tekintetében e törvény hivatalból indult eljárásra vonatkozó rendelkezéseit a Harmadik Részben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(3) Kötelező az EMGA utólagos ellenőrzést lefolytatni az ügyfélnél
a) az Állami Számvevőszék elnökének felhívására,
b) a miniszter utasítására,
c) az Európai Bizottság vagy az Európai Számvevőszék felhívására,
d) ha a Különleges Szolgálat vezetője elrendeli.

(4) Az EMGA utólagos ellenőrzést végző szerv a gazdálkodónál az EMGA utólagos ellenőrzés megkezdése előtt helyszíni szemlét tarthat, ha fennáll a lehetősége annak, hogy a vizsgálat alá kerülő bizonylatokat, könyvviteli és egyéb nyilvántartásokat, iratokat megsemmisítik, meghamisítják.

(5) Az EMGA utólagos ellenőrzésen részt vehet az Európai Bizottság, illetve az Európai Unió valamely tagállamának illetékes képviselője is, akit a megbízólevélen szakértőként feltüntetnek. A szakértőt a helyiségbe való bejutás és az iratokhoz való hozzáférés tekintetében megilletik mindazok a jogok, amelyek az ellenőrt.

(6) Az EMGA utólagos ellenőrzés hatékonyságának növelése és az ügyfelek adminisztrációs terheinek mérséklése érdekében a hatóság a hatáskörébe tartozó ügyekben más hatóságokkal együttesen, egyidejűleg is folytathat ellenőrzést.

76. Az EMGA utólagos ellenőrzés megindítása

196. § *[Az EMGA utólagos ellenőrzés megindítása]*

(1) Az EMGA utólagos ellenőrzés az erről szóló megbízólevél kézbesítésével vagy egy példányának átadásával kezdődik.

(2) Az EMGA utólagos ellenőrzés lefolytatására a hatóság szolgálati igazolvánnyal és megbízólevéllel rendelkező alkalmazottja (e Fejezet alkalmazásában a továbbiakban: ellenőr) jogosult.

(3) A helyszínen az ellenőrzést az ellenőr csak akkor kezdheti meg, ha az ügyfél vagy annak képviselője, meghatalmazottja, ezek hiányában a hatósági tanú jelen van.

(4) A megbízólevélnek tartalmaznia kell
a) az EMGA utólagos ellenőrzést végző szerv megnevezését,
b) a megbízólevél iktatószámát,
c) az ellenőrzött ügyfél megnevezését, székhelyét, lakóhelyét, adószámát vagy adóazonosító jelét,
d) az EMGA utólagos ellenőrzés alapját képező jogszabályok megjelölését,
e) az EMGA utólagos ellenőrzés tárgykörét, amelyre a vizsgálat irányul,
f) a vizsgálattal érintett EMGA pénzügyi időszakot,
g) az ellenőr nevét,
h) az EMGA utólagos ellenőrzést végző szerv bélyegzőlenyomatát, vezetőjének aláírását és a keltezést.

77. Az EMGA utólagos ellenőrzés lefolytatása

197. § *[Az EMGA utólagos ellenőrzés lefolytatása]*

(1) Az ügyfél EMGA utólagos ellenőrzés alá vont tevékenységével kapcsolatos bizonylatokat, könyveket, nyilvántartásokat és egyéb iratokat, adathordozókat, más tárgyi bizonyítékokat legfeljebb az EMGA utólagos ellenőrzés lezárásáig átvételi elismervény ellenében a hatóság bevonhatja. Az átvételi elismervényen a bevont iratokat, adathordozókat részletezni kell.

(2) Az iratokról bevonásuk előtt az ellenőrzött ügyfél saját költségére másolatot készíthet. Ha az ügyfél kéri, a hatóság az eredeti okmányok helyett az ügyfél által készített és általa az eredetivel egyezőként elismert másolatot vonja be.

(3) Ha az ellenőrzött ügyfél vállalkozási tevékenységét magánszemély lakásában végzi, vagy e tevékenységéhez más személy ingatlanát veszi igénybe, az EMGA utólagos ellenőrzés megkezdésekor tisztázni kell, hogy az ügyfél tevékenységét a más tulajdonában levő lakás vagy ingatlan mely helyiségeiben, részeiben végzi. Az EMGA utólagos ellenőrzést csak az ügyfél által használt helyiségekben, helyeken lehet lefolytatni, amelyek használatára vonatkozó adatokat elsősorban a tulajdonos és az ellenőrzött ügyfél között létrejött szerződés alapján kell megállapítani.

(4) Ha az ellenőrzött ügyfél a vállalkozási tevékenységéhez más személy ingatlanát veszi igénybe, az ingatlan tulajdonosa köteles tűrni a hatóság helyszínen végzett ellenőrzését.

(5) Az EMGA utólagos ellenőrzést helyszínen végzett ellenőrzés keretében és a hatóság hivatali helyiségében is le lehet folytatni. Az ellenőrzés része az ügyfél székhelyén, telephelyén, fióktelepén, lakóhelyén kívül tárolt, illetve őrzött eszközök, iratok vizsgálata is. Az e bekezdésben szereplő jogosultságok gyakorlásának nem feltétele a helyszínen végzett ellenőrzés elrendelése.

(6) A helyszínen tartott EMGA utólagos ellenőrzést az ellenőrzött ügyfélnél a tevékenysége idején (munkaidőben), más személynél napközben, 8 és 20 óra között lehet lefolytatni, kivéve, ha az utólagos ellenőrzés sikeres lefolytatása más időpont választását teszi szükségessé.

(7) A hatóság hivatali helyiségében az EMGA utólagos ellenőrzést a hivatali időben kell megtartani.

(8) Ha az ellenőrzött ügyfél iratai hiányosak vagy rendezetlenek, illetve nyilvántartásai pontatlanok vagy hiányosak, és így a tényállás tisztázására alkalmatlanok, a hatóság megfelelő határidő kitűzésével kötelezi az ügyfelet, hogy iratait, nyilvántartásait megfelelően rendezze, pótolja, illetve javítsa.

78. Az EMGA utólagos ellenőrzés befejezése

198. § *[Az EMGA utólagos ellenőrzés befejezése]*

(1) Az EMGA utólagos ellenőrzésre nyitva álló határidőn belül, a jegyzőkönyv elkészítése során az EMGA utólagos ellenőrzést végző szerv vezetője zárótárgyalás megtartását rendelheti el.

(2) Ha a zárótárgyalást elrendelő irat közlése eredménytelen, vagy az ellenőrzött ügyfél a távolmaradását nem menti ki, a hatóság a jegyzőkönyvet véglegezi. Ha a zárótárgyalás során olyan ügyféli bizonyítási indítvány kerül benyújtásra, amely az EMGA utólagos ellenőrzés során feltárt megállapításokat érdemben érinti, a hatóság az EMGA utólagos ellenőrzést tovább folytatja.

(3) A hatóság a vonatkozó jogszabályokban előírt kötelezettségek teljesítésére vagy megsértésére vonatkozó megállapításait jegyzőkönyvbe foglalja, amelynek tartalmaznia kell

a) az EMGA utólagos ellenőrzést végző szerv megnevezését,

b) a jegyzőkönyv iktatószámát,

c) az ellenőrzött ügyfél megnevezését, székhelyét, lakóhelyét, adószámát vagy adóazonosító jelét,

d) az EMGA utólagos ellenőrzés alapját képező jogszabályok megjelölését,

e) az EMGA utólagos ellenőrzés kezdő időpontját,

f) az EMGA utólagos ellenőrzés tárgykörét, amelyre a vizsgálat irányult,

g) a vizsgálattal érintett EMGA pénzügyi időszakot,

h) az ellenőr megállapításait, a tisztázott tényállást a vonatkozó jogszabályok megjelölésével és annak bizonyítékait, az ügyfél által felajánlott és visszautasított bizonyítékok felsorolását és a visszautasítás indokolását,

i) a tapasztalt hiányosságok megszüntetésére vonatkozó esetleges javaslatokat,

j) az észrevételezés lehetőségéről és határidejéről szóló tájékoztatást,

k) az ellenőr nevét és aláírását, az EMGA utólagos ellenőrzést végző szerv bélyegzőlenyomatát és a keltezést.

(4) Az EMGA utólagos ellenőrzés megállapításai alapján részjegyzőkönyv készülhet, ha az ügyfél EMGA utólagos ellenőrzéssel érintett tevékenysége egy részével kapcsolatban a tényállás tisztázásra került. A részjegyzőkönyvre a (3) bekezdés szerinti jegyzőkönyv szabályait kell alkalmazni.

(5) Az EMGA utólagos ellenőrzés megállapításait tartalmazó jegyzőkönyvet az ellenőrzött ügyféllel közölni kell. Az EMGA utólagos ellenőrzés a jegyzőkönyv átadásával befejeződik. Ha a jegyzőkönyv közlése kézbesítéssel történik, az EMGA utólagos ellenőrzés a postára adás napjával zárul.

(6) Az EMGA utólagos ellenőrzésről készült jegyzőkönyv megállapításaival kapcsolatban az ellenőrzött ügyfél észrevételt tehet, amelyet az EMGA utólagos ellenőrzést végző szervnél a közléstől számított 15 napos jogvesztő határidőn belül nyújthat be.

(7) Az ellenőrzött ügyfél az észrevétel megtételére nyitva álló határidőn belül észrevételi jogáról szóban vagy írásban lemondhat. A szóban történő lemondást az EMGA utólagos ellenőrzési jegyzőkönyvre fel kell vezetni. Az észrevételi jogról történő lemondó nyilatkozat nem vonható vissza.

199. § *[Az ügyféli észrevétel elbírálása]*

(1) Az ügyféli észrevétel elbírálására az EMGA utólagos ellenőrzést végző szerv jogosult.

(2) Ha az ellenőrzött ügyfél által tett észrevételben felhozott tények és bizonyítékok megvizsgálása érdekében szükséges, az EMGA utólagos ellenőrzést végző szerv végzésben elrendelheti kiegészítő ellenőrzés lefolytatását.

(3) A kiegészítő ellenőrzés elvégzésére nyitva álló határidő 30 nap. Egyebekben a kiegészítő ellenőrzésre az EMGA utólagos ellenőrzés szabályait kell alkalmazni.

(4) A kiegészítő ellenőrzésről kiegészítő jegyzőkönyvet kell készíteni, amelyre a jegyzőkönyv szabályait alkalmazni kell, azzal az eltéréssel, hogy az ellenőrzött ügyfél észrevételt a kiegészítő ellenőrzésről szóló jegyzőkönyv közlésétől

számított 8 napos jogvesztő határidőn belül tehet. A megtett észrevételt az EMGA utólagos ellenőrzést végző szerv vizsgálja meg és értékeli.

(5) A hatóság az EMGA utólagos ellenőrzésről készült, illetve a kiegészítő ellenőrzésről készült jegyzőkönyvet a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv részére megküldi.

79. EMGA felülellenőrzés

200. § *[EMGA felülellenőrzés]*

(1) Az EMGA utólagos ellenőrzés lefolytatását követően a NAV feladat- és hatáskörrel rendelkező szerve EMGA felülellenőrzést folytathat le

a) a miniszter utasítására,

b) az Állami Számvevőszék elnökének megkeresésére,

c) a NAV vezetője utasítására,

d) olyan, a szabályszerűség megállapítását befolyásoló új tény, adat, bizonyíték tudomására jutása esetén, amely a korábbi EMGA utólagos ellenőrzéskor nem volt ismert, és az EMGA felülellenőrzés lefolytatására a NAV vezetője utasítást ad, vagy

e) az Európai Bizottság vagy az Európai Számvevőszék megkeresésére.

(2) Az (1) bekezdés c) pontja alapján indított EMGA felülellenőrzés keretében a NAV feladat- és hatáskörrel rendelkező szerve az EMGA utólagos ellenőrzést végző szerv által korábban lefolytatott vizsgálat szakszerűségét és törvényességét ellenőrzi.

(3) Az (1) bekezdés d) pontjában meghatározott EMGA felülellenőrzés nem indítható, ha az elrendelés feltételeinek tudomásra jutásától számított 6 hónap eltelt.

80. Kapcsolódó vizsgálat

201. § *[Kapcsolódó vizsgálat]*

(1) Az EMGA utólagos ellenőrzéssel összefüggésben a hatóság ellenőrzést végezhet olyan személynél, amely az EMGA utólagos ellenőrzés alanyával kapcsolatban áll, feltéve, hogy az utólagos ellenőrzés tényállásának teljes körű tisztázása érdekében e vizsgálat szükséges (a továbbiakban: kapcsolódó vizsgálat). A kapcsolódó vizsgálattal egy tekintet alá esik az is, ha a tényállás tisztázásához más ügyfélnél folyamatban lévő ellenőrzés eredményének vagy a beszerzett bizonyítékoknak az ismerete szükséges.

(2) A kapcsolódó vizsgálat szükségességéről az EMGA utólagos ellenőrzéssel érintett ügyfelet a hatóság értesíti.

(3) A kapcsolódó vizsgálat befejező időpontjáról a hatóság az EMGA utólagos ellenőrzéssel érintett ügyfelet értesíti.

(4) Ha a kapcsolódó vizsgálat során beszerzett bizonyítékok alapján az alapügy tényállása a kapcsolódó vizsgálattal érintett körben tisztázott, az EMGA utólagos ellenőrzés a kapcsolódó vizsgálat befejezésétől függetlenül lezárható.

(5) A kapcsolódó vizsgálat során beszerzett adatokról, bizonyítékokról szóló jegyzőkönyvnek, illetve a kapcsolódó vizsgálat során feltárt adatoknak, bizonyítékoknak ügyfelet érintő részét az EMGA utólagos ellenőrzéssel érintett ügyféllel részletesen ismertetni kell.

(6) A kapcsolódó vizsgálat határideje – beleértve az ellenőrzés megkezdésének és befejezésének napját – 30 nap.

(7) Egyéb tekintetben a kapcsolódó vizsgálatra az EMGA utólagos ellenőrzés szabályai alkalmazandók.

(8) Ha a kapcsolódó vizsgálat során beszerzett adatok, bizonyítékok alapján az EMGA utólagos ellenőrzés lezárására a kapcsolódó vizsgálat befejezését megelőzően kerül sor, e § alkalmazása szempontjából a kapcsolódó vizsgálat befejező időpontjának a beszerzett adatok, bizonyítékok rendelkezésre állásáról szóló értesítés postára adásának, a postai kézbesítés mellőzése esetén az értesítés átadásának napját kell tekinteni.

81. Határidők az EMGA utólagos ellenőrzési eljárásban

202. § *[Határidők az EMGA utólagos ellenőrzési eljárásban]*

(1) Az EMGA utólagos ellenőrzés határideje – beleértve az ellenőrzés megkezdésének és befejezésének napját – 120 nap.

(2) Az ellenőrzési határidőt indokolt esetben az EMGA utólagos ellenőrzést végző szerv vezetője egyszer, legfeljebb 60 napig terjedő időtartammal meghosszabbíthatja. A meghosszabbított ellenőrzési határidőt rendkívüli körülmények által indokolt esetben, az EMGA utólagos ellenőrzést végző szerv kérelmére a felettes szerv egyszer, legfeljebb 60 napig terjedő időtartammal meghosszabbíthatja.

(3) A hatóság az ellenőrzési határidő lejártát követően ellenőrzési cselekményeket nem végezhet. Az ellenőrzési határidő meghosszabbításának hiányában az EMGA utólagos ellenőrzést az e törvényben előírt módon és határidőben le kell zárni.

(4) Ha az ügyfél az EMGA utólagos ellenőrzést a megjelenési kötelezettség elmulasztásával, az együttműködési kötelezettség megsértésével vagy más módon akadályozza, az akadály fennállásának időtartama, de legfeljebb 90 nap az EMGA utólagos ellenőrzés határidejét meghosszabbítja. A hatóság az akadály fennállásának időtartama alatt az EMGA utólagos ellenőrzést folytathatja. A hatóság az akadály észlelését követően haladéktalanul kötelezi az ügyfelet az akadály megszüntetésére.

82. A hatóság jogai és kötelezettségei az EMGA utólagos ellenőrzési eljárásban

203. § *[A hatóság jogai és kötelezettségei az EMGA utólagos ellenőrzési eljárásban]*

(1) Az ellenőr az EMGA utólagos ellenőrzés megkezdését megelőzően köteles magát és ellenőrzési jogosultságát szolgálati igazolvánnyal és megbízólevéllel igazolni.

(2) Az ellenőr az EMGA utólagos ellenőrzés során jogait oly módon köteles gyakorolni, hogy az ellenőrzött ügyfél gazdasági tevékenységét a lehető legkisebb mértékben korlátozza.

(3) Az ellenőr az EMGA utólagos ellenőrzés során köteles a tényeket, körülményeket, adatokat értékelni, az ügyfelet, képviselőjét, meghatalmazottját az EMGA utólagos ellenőrzés során tett megállapításairól tájékoztatni. Ha az ellenőr az ügyfél által felajánlott bizonyítékot visszautasítja, köteles azt előzetesen szóban, majd az EMGA utólagos ellenőrzésről szóló jegyzőkönyvben írásban is indokolni.

(4) Az EMGA utólagos ellenőrzés során feltárt adatokat a hatóság jogosult az ellenőrzött ügyféllel közvetlen vagy közvetett kapcsolatban állt vagy álló más ügyfél EMGA utólagos ellenőrzésénél a tényállás tisztázása céljából felhasználni.

(5) Az ellenőr az ellenőrzött ügyfél üzleti, üzemi vagy egyéb helyiségeibe beléphet, iratokat, adathordozókat, tárgyakat, munka-, gyártási folyamatokat vizsgálhat meg, felvilágosítást, nyilatkozatokat kérhet, leltárfelvételt, mintavételezést végezhet, vagy egyéb bizonyítást folytathat le.

83. Az ellenőrzött ügyfél jogai és kötelezettségei az EMGA utólagos ellenőrzési eljárásban

204. § *[Az ellenőrzött ügyfél jogai és kötelezettségei az EMGA utólagos ellenőrzési eljárásban]*

(1) Az ellenőrzött ügyfél köteles a hatósággal az EMGA utólagos ellenőrzés során együttműködni, az utólagos ellenőrzés feltételeit a helyszínen folytatott ellenőrzés alkalmával biztosítani.

(2) Az EMGA utólagos ellenőrzés során az ellenőrzött ügyfél köteles különösen a bizonyítékokat – a hatóság felhívására azok hitelesített magyar nyelvű fordítását is – a hatóság által meghatározott időpontra az ellenőr rendelkezésére bocsátani, illetve az EMGA utólagos ellenőrzéshez szükséges tények, körülmények és egyéb feltételek megismerését biztosítani, szóban vagy írásban tájékoztatást, magyarázatot adni, és a dokumentációs anyagokba a betekintést lehetővé tenni.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott kötelezettségek megszegése esetén a hatóság végzéssel, határidő megjelölésével kötelezheti az EMGA utólagos ellenőrzés alá vont ügyfelet kötelezettségei teljesítésére. Ha az ellenőrzés alá vont ügyfél a kötelezettségét határidőn belül nem teljesíti, az utólagos ellenőrzést végző szerv intézkedik bírság kiszabása iránt, illetve a bírság kiszabásával egyidejűleg az EMGA utólagos ellenőrzést felfüggesztheti és – az ellenőrzött ügyfél költségére – a nyilvántartásokat, elszámolásokat szakértővel elkészíttetheti.

(4) Az ellenőrzött ügyfél jogosult

a) az ellenőr személyének azonosságáról és megbízásáról meggyőződni,

b) az ellenőrzési cselekménynél jelen lenni,

c) megfelelő képviseletről gondoskodni.

(5) Az ellenőrzött ügyfélnek joga van az EMGA utólagos ellenőrzés során keletkezett iratokba az e törvény iratbetekintésre vonatkozó szabályai szerint betekinteni.

(6) Az ellenőrzött ügyfélnek joga van a megállapításokkal kapcsolatban felvilágosítást kérni, azokra észrevételt tenni, bizonyítási indítványokat előterjeszteni.

(7) Az EMGA utólagos ellenőrzés során az ellenőrzött ügyfél köteles a hatóság kérésére a szolgáltatott adatok és a rendelkezésre bocsátott dokumentációk teljességéről nyilatkozatot tenni.

84. Az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 83. cikkéhez

205. § *[Az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 83. cikkének végrehajtása]*

(1) Ha a hatóság a tényállás tisztázása érdekében külföldi hatóságot keres meg, az ellenőrzési határidőt az EMGA utólagos ellenőrzést végző szerv vezetője egyszer, legfeljebb 180 napig terjedő időtartammal meghosszabbíthatja.

(2) A megkereséssel érintett tárgykörben a hatóság az ügyfelet a külföldi hatóság megkereséséről és a külföldi hatóság válaszának az EMGA utólagos ellenőrzést végző szervhez történő megérkezéséről 5 napon belül értesíti.

(3) Ha a külföldi hatóság az ellenőrzési határidőn belül nem válaszol, az EMGA utólagos ellenőrzést le kell zárni a megkereséssel érintett tárgykörben is, és a megkereséssel érintett tárgykörben a külföldi hatóságnak az EMGA utólagos ellenőrzés befejezését követően megérkező válasza esetén, szükség szerint ismételt ellenőrzés végezhető.

85. Bírság

206. § *[Bírság]*

(1) Az e Fejezetben meghatározott, így különösen

a) a bizonylatok, könyvek, nyilvántartások, és egyéb iratok, adathordozók, más tárgyi bizonyítékok átadására vonatkozó,

b) a tényállás tisztázására alkalmatlan iratoknak, nyilvántartásoknak a rendezésére, pótlására, javítására vonatkozó hatósági felszólításban meghatározott,

c) az idegen nyelvű irat hitelesített magyar nyelvű fordításának átadására vonatkozó,

d) felvilágosítás, nyilatkozat nyújtására vonatkozó,

e) az adatszolgáltatási kötelezettségnek a valóságnak megfelelő adatokat tartalmazó, hiteles, átlátható, pontos, teljes körű, valamint a megadott határidőre történő teljesítésére vonatkozó,

f) az ellenőrzött ügyfél iratainak, adathordozóinak, tárgyainak, munka- és gyártási folyamatainak vizsgálatát biztosító,

g) az ellenőrzött ügyfél üzleti, üzemi vagy egyéb helyiségeinek a vizsgálatát biztosító,

h) leltárfelvétel, mintavétel lehetővé tételét biztosító,

i) más, a hatóság által jogszabályi felhatalmazás alapján végzett ellenőrzés feltételeinek biztosítására vonatkozó, továbbá

j) az ellenőrzés akadályozása esetén, illetve az ellenőrző hatósággal való együttműködést előíró

kötelezettség megszegése esetén az eljáró szerv bírságot szab ki.

(2) A bírság összege a jogsértés jellegétől, illetve az ellenőrzés alá vont ügyletek számától, valamint az igénybe vett támogatás összegétől függetlenül, természetes személy esetében legalább 50 000 forint, más személy esetében legalább 100 000 forint.

(3) A kiszabható bírság felső határa természetes személy esetében 1 millió forintig, más személy esetében 5 millió forintig terjedhet. A bírság kiszabásánál a hatóság a fokozatosság elvét szem előtt tartva mérlegeli az eset összes körülményét, az ügyfél, illetve eljáró képviselője, alkalmazottja, tagja vagy megbízottja jogellenes magatartásának (tevékenységének vagy mulasztásának) súlyát, gyakoriságát, továbbá azt, hogy az ügyfél, illetve intézkedő képviselője, alkalmazottja, tagja vagy megbízottja az adott helyzetben a tőle elvárható körültekintéssel járt-e el.

(4) Bírság egy eljárásban, ugyanazon kötelezettség ismételt megszegése vagy más kötelezettségszegés esetén ismételten is kiszabható.

(5) A bírság késedelmes megfizetése esetén a késedelem minden naptári napja után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat 365-öd részének megfelelő mértékű késedelmi pótlékot kell felszámítani.

(6) Az e Fejezetben meghatározott bírságot a fizetés elmulasztása esetén adók módjára kell behajtani. A végrehajtási eljárás lefolytatására az állami adó- és vámhatóság jogosult. A végrehajtási eljárásra az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

NEGYEDIK RÉSZ
VÁMTANÁCSADÓ ÉS VÁMÜGYNÖK

XXXIII. FEJEZET

86. Vámtanácsadó

207. § *[Vámtanácsadó]*

(1) Aki vámtanácsadói tevékenységet kíván folytatni, köteles az erre irányuló szándékát a vámtanácsadók nyilvántartásba vételét végző szervezetnek a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló törvény (a továbbiakban: Szolg. törvény) alapján bejelenteni.

(2) A bejelentés alapján a vámtanácsadók nyilvántartásába fel kell venni azt büntetlen előéletű természetes személyt, aki

a) adóazonosító jellel (egyéni vállalkozó esetén adószámmal) rendelkezik,

b) szakirányú (jogász, közgazdász, igazgatásszervezői szakon) egyetemi vagy főiskolai végzettséggel, illetve szakirányú alapképzésben vagy mesterképzésben (a jogi és igazgatási vagy a gazdaságtudományok képzési területhez tartozó szakon) szerzett végzettséggel rendelkezik,

c) nyilatkozik arról, hogy megfelel a Vámkódex 39. cikk a) pontja szerinti feltételnek, és

d) a Vámkódex 39. cikk d) pontja szerinti vámszakmai képzettséget a 83. § (3) bekezdése szerinti vámjogi szakértői hatósági vizsga tanúsítványával igazolja.

(3) A (2) bekezdés b) pontja szerinti feltétel nem teljesülése esetén a nyilvántartásba vétel teljesíthető, ha a kérelmező 10 év vámszakmai gyakorlati jellegű szakismerettel rendelkezik. A gyakorlati szakismeret igazolására a 83. § (2) bekezdését alkalmazni kell.

(4) Jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezet vámtanácsadói tevékenységet – az (1) bekezdés szerinti bejelentést követően – akkor folytathat, ha

a) legalább egy tagja, vagy alkalmazottja, vagy állandó képviselője a vámtanácsadók nyilvántartásában szerepel, és

b) megfelel a Vámkódex 39. cikk a) pontjában meghatározott feltételnek.

(5) A Szolg. törvény szerinti szabad szolgáltatásnyújtás jogával rendelkező természetes személy szolgáltató Magyarország területén vámtanácsadói vagy vámügynöki szolgáltatás határon átnyúló szolgáltatásnyújtás keretében történő folytatására irányuló szándékát köteles – a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló törvény rendelkezéseire is figyelemmel – az e szolgáltatók nyilvántartásba vételét végző szervezetnek bejelenteni. A nyilvántartásba vételt végző szervezet a vámtanácsadói vagy vámügynöki szolgáltatás végzésére határon átnyúló szolgáltatásnyújtás keretében jogosult bejelentést tevőt nyilvántartásba veszi, amely során

a) a (2) bekezdés a) pontja szerinti feltételek teljesítéséhez magyar adószám helyett a letelepedés helye szerinti tagállamban kiadott közösségi adószámot,

b) a (2) bekezdés b) pontjában meghatározott feltétel teljesítéséhez a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló törvény rendelkezéseinek megfelelő igazolást,

c) a (2) bekezdés c) pontjában meghatározott feltétel teljesítéséhez a letelepedés szerinti tagállamban kiadott engedélyezett gazdálkodói engedélyt vagy a Vámkódex 39. cikk a) pontjában megállapított feltételnek való megfelelésről a letelepedés helye szerinti vámhatóság által kiadott igazolást,

d) a (2) bekezdés d) pontjában meghatározott feltétel teljesítéséhez a VA 27. cikk (1) bekezdés b) pontja szerinti képzés elvégzésének a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló törvény rendelkezései szerinti igazolását

fogadja el.

(6) A Szolg. törvény szerinti szabad szolgáltatásnyújtás jogával rendelkező szolgáltatásnyújtó szervezet határon átnyúló vámtanácsadói vagy vámügynöki szolgáltatási tevékenysége keretében vámtanácsadói vagy vámügynöki szolgáltatást akkor folytathat, ha a feladat irányításával, vezetésével megbízott tagja, alkalmazottja teljesítette az (5) bekezdés szerinti bejelentési kötelezettségét.

(7) A határon átnyúló szolgáltatásnyújtás tekintetében az átmeneti és alkalmi jelleget a szolgáltatás időtartamára, gyakoriságára, rendszerességére és folytonosságára tekintettel a nyilvántartásba vételt végző szervezet esetenként állapítja meg.

(8) Az (1) és az (5) bekezdés szerinti bejelentést a nyilvántartásba vételt végző szervezethez az egységes Kormányzati Portálon közzétett tájékoztatóban meghatározott címre kell megküldeni.

208. § *[A vámtanácsadók nyilvántartása és a nyilvántartásába való felvételre irányuló bejelentés]*

(1) A vámtanácsadói tevékenység végzésére jogosult bejelentést tevőkről nyilvántartást kell vezetni. A nyilvántartás vezetésének célja annak hiteles dokumentálása, hogy a vámtanácsadói tevékenység végzésére jogosult természetes személy a 207. § (1) bekezdése szerint bejelentést tett és rendelkezik a tevékenység végzéséhez jogszabályban előírt ismeretekkel és szakmai gyakorlattal. A nyilvántartásban szereplő természetes személyek nyilvános adatainak, az azokban bekövetkezett változásoknak a közzététele az ellenőrzés lehetőségének megteremtését és az időszerű tájékoztatást szolgálja.

(2) A vámtanácsadók nyilvántartása – azon adat kivételével, amelyet jogszabály más nyilvántartás részeként közhitelesnek minősít – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.

(3) A vámtanácsadók nyilvántartásába való felvételre irányuló bejelentést a nyilvántartásba vételt végző szervezetnél lehet előterjeszteni.

(4) A nyilvántartásba vételt végző szervezet általi eljárásra, valamint az e Fejezetben nem szabályozott kérdésekben az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény rendelkezései az irányadóak.

(5) A vámtanácsadói nyilvántartás – a Szolg. törvényben meghatározott adatokon túl – a természetes személy következő adatait és az alábbi tényeket tartalmazza:

a) természetes személyazonosító adatok,

b) lakcím, levelezési cím,

c) telefonszám, elektronikus elérhetőség,

d) hatósági igazolvány száma, a kiadás időpontja,

e) a szakképesítést igazoló oklevél száma, a kiállító intézmény neve, a kiállítás kelte,

f) egyéb szakképesítések megnevezése, az ezen képesítéseket igazoló oklevél, bizonyítvány száma, a kiállító intézmény neve, a kiállítás kelte,

g) az államilag elismert idegennyelv-tudást igazoló nyelvvizsga típusa, valamint fokozata.

(6) A nyilvántartásba vett vámtanácsadó neve, levelezési címe, igazolványának száma, valamint hozzájárulása esetén egyéb, a nyilvántartásban szereplő adata nyilvános. A tárgyévben nyilvántartásba vettek nyilvános adatait, illetve a nyilvántartásban szereplő nyilvános adatokban bekövetkezett változásokat a Kormányzati Portálon a nyilvántartást végző szervezet évente – a tárgyévet követő év március 31-ig – közzéteszi, továbbá a Kormányzati Portálon valamennyi nyilvántartásba vett személy nyilvános adatait nyilvánosságra hozza.

(7) A vámtanácsadói nyilvántartásba vételt végző szervezet a nyilvántartásba vételt követő 30 napon belül hivatalból igazolványt állít ki. A nyilvántartásba vétel feltételeiben való változást a vámtanácsadó köteles haladéktalanul írásban bejelenteni a nyilvántartásba vételt végző szervezet részére.

(8) A vámtanácsadói nyilvántartásba vett természetes személy szakmai továbbképzésen köteles részt venni, az ennek teljesítéséről szóló igazolást a továbbképzési időszak végét követő 30 napon belül be kell nyújtani a nyilvántartásba vételt végző szervezetnél.

(9) A bejelentőnek az (5) bekezdés a)–c) pontja szerinti adataiban bekövetkezett változást az adatváltozást követő 30 napon belül köteles bejelenteni a nyilvántartásba vételt végző szervezetnek, mellékelve az adatváltozást igazoló dokumentumot, továbbá ha az adatváltozás érinti az igazolványon feltüntetett adatokat, magát az igazolványt is. A beküldött igazolványt a nyilvántartásba vételt végző szervezet az adatváltozás átvezetését követően haladéktalanul megsemmisíti. Ha a nyilvántartásba vételt végző szervezet az adatváltozás-bejelentés 30 napon túli elmulasztásának tényéről tudomást szerez, a nyilvántartásba vett személyt felszólítja az adatváltozás bejelentésének pótlására, amelyre a nyilvántartásba vett személynek a felszólítás kézhezvételétől számított 8 nap áll rendelkezésére.

(10) Ha az igazolvány elveszett, megsemmisült, a nyilvántartásba vett személy birtokából bűncselekmény vagy szabálysértés során kikerült, a nyilvántartásba vett személy köteles ennek tényét 8 napon belül bejelenteni. Ebben az esetben a korábban kibocsátott igazolvány a bejelentéssel érvénytelenné válik, és a nyilvántartásba vételt végző szervezet ennek tényét a Kormányzati Portálon közzéteszi.

(11) A (9) és (10) bekezdés szerinti bejelentő személy a bejelentéssel egyidejűleg benyújthatja az igazolvány pótlása iránti kérelmét.

209. § *[A vámtanácsadói tevékenység megtiltása és a nyilvántartásból való törlés]*

(1) A nyilvántartásba vételt végző szervezet a vámtanácsadói tevékenységet megtiltja annak a természetes személynek,

a) aki a nyilvántartással kapcsolatos adatszolgáltatás során valótlan adatot közölt,

b) akinél a nyilvántartásba vétel feltételei már nem állnak fenn, és a bejelentő a feltételeknek való megfelelésben beálló változásról a 208. § (7) bekezdése szerint haladéktalanul megtett bejelentésére a nyilvántartást vezető szervezet által megállapított határidőre a feltétel teljesítését nem pótolja,

c) aki a vámjogszabályban és adószabályokban előírt kötelezettségeit a 82. § (2) vagy (3) bekezdése szerint ismételten vagy súlyosan megszegi,

d) aki a 208. § (8) bekezdése szerinti továbbképzési és bejelentési kötelezettségének a megadott határidőig nem tesz eleget,

e) aki az adatváltozást a 208. § (9) bekezdése szerinti hiánypótlási felhívásban előírt határidőn belül nem jelentette be, illetve a 208. § (10) bekezdése szerinti bejelentést nem teszi meg,

f) akit bíróság bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélt és a büntetett előélethez fűződő hátrányok alól nem mentesült,

g) aki az igazolvány szerinti tevékenység folytatását kizáró foglalkozástól eltiltás hatálya alatt áll,

h akit jogerős bírói ítélet cselekvőképességet érintő gondnokság alá helyezett.

(2) A vámtanácsadói nyilvántartásból törölni kell azt a természetes személyt,

a) akinek a nyilvántartásba vételt végző szervezet az (1) bekezdés alapján a vámtanácsadói tevékenység folytatását megtiltotta,

b) aki kérelmezi a nyilvántartásból való törlését, vagy

c) aki elhunyt.

(3) A nyilvántartásból való törlés esetén a nyilvántartásba vett személy vagy a képviseletében eljárni jogosult személy, illetve az örökös a 208. § (7) bekezdése szerint kiadott vámtanácsadói igazolványt a visszavonási kérelem benyújtásakor, illetve a 208. § (9) és (10) bekezdése szerinti bejelentéskor, továbbá az (1) bekezdés f)–h) pontja szerinti törlésre okot adó körülmény felmerülésének bejelentésekor köteles a nyilvántartásba vételt végző szervezetnek megküldeni.

(4) A nyilvántartásból való törlés esetén a vámtanácsadó vámjogi képviseletre vonatkozó új megbízást nem fogadhat el, a folyamatban levő vámkezeléseit és ezekkel összefüggő ügyeit pedig a szükséges időn, de legfeljebb 30 napon belül köteles véglegesen rendezni.

(5) Az a természetes személy, akit a nyilvántartásból töröltek, ha a törlésre az

a) (1) bekezdés a)–e) pontja alapján került sor, a visszavonást követően,

b) (1) bekezdés f) pontja alapján került sor, a büntetett előélethez fűződő hátrányok alóli mentesülését követően,

c) (1) bekezdés g) pontja alapján került sor, az adott igazolvány szerinti tevékenység folytatását kizáró eltiltás hatályát követően,

d) (1) bekezdés h) pontja alapján került sor, a gondnokság alá helyezés megszüntetését követően

a tevékenység végzésére irányuló szándékát ismételten bejelentheti, egyidejűleg kérelmezheti a nyilvántartásba történő ismételt felvételét, feltéve, hogy teljesítette a visszavonást megelőző továbbképzési időszakra vonatkozó 208. § (8) bekezdése szerinti továbbképzési kötelezettségét.

(6) A bejelentéssel és a nyilvántartásba vétellel, az abból való törléssel, a hatósági igazolvány pótlásával, cseréjével, és a nyilvántartásban szereplő adatok módosításával, továbbá a tevékenységek határon átnyúló jelleggel történő megkezdésének és folytatásának bejelentésével összefüggő eljárásért, továbbá a továbbképzési programok szervezésére és lebonyolítására jelentkező szervezetek kreditpont-minősítési kérelmének elbírálásáért, a vámszakmai kiadványok kreditpont-minősítési kérelmének elbírálásáért, jogszabályban meghatározott mértékű igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni.

210. § *[A vámtanácsadói igazolvány joghatásai]*

(1) A vámtanácsadói igazolványt a bejegyzett adatok és jogok igazolására a vámigazgatási eljárásban a vámhatóság köteles elfogadni. Ha a vámhatóság az eljárás során az igazolvány érvénytelenségével kapcsolatban vagy nyilvántartásból való törlésre okot adó bizonyítékot tár fel, úgy a nyilvántartásba vételt végző szervezetet megkeresi.

(2) A vámtanácsadói nyilvántartás közhitelessége alapján az ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell annak jóhiszeműségét, aki e nyilvántartásban szereplő adatokban bízva szerez jogot. Az ellenkező bizonyításáig az e nyilvántartásba bejegyzett adatról vélelmezni kell, hogy az fennáll, az e nyilvántartásból törölt adatról vélelmezni kell, hogy nem áll fenn. Senki sem hivatkozhat arra, hogy az e nyilvántartásba bejegyzett adatot nem ismeri, kivéve, ha az e nyilvántartásba bejegyzett adat személyes adatnak vagy törvény által védett titoknak minősül, és megismerhetőségének törvényi feltételei nem állnak fenn.

XXXIV. FEJEZET

87. Vámügynök

211. § *[Vámügynök]*

(1) Aki vámügynöki tevékenységet kíván folytatni, köteles az erre irányuló szándékát a vámügynökök nyilvántartásba vételét végző szervezetnek a Szolg. törvény szerint bejelenteni.

(2) A bejelentés alapján a vámügynökök nyilvántartásába fel kell venni azt a büntetlen előéletű természetes személyt, aki

a) adóazonosító jellel (egyéni vállalkozó esetén adószámmal) rendelkezik,

b) igazolja a Vámkódex 39. cikk d) pontjában meghatározott gyakorlati jellegű szakértelmet vagy szakmai képesítést.

(3) A (2) bekezdés b) pontja szerinti vámszakmai feltételnek gyakorlati jellegű szakértelem által való teljesülését a nyilvántartásba-vételi kérelem benyújtását megelőző legalább 3 éves intervallumra, de legfeljebb 2004. május 1-ig visszamenőleg kell vizsgálni és a gyakorlati szakismeret igazolására a 83. § (2) bekezdését alkalmazni kell. A (2) bekezdés b) pontja szerinti vámszakmai feltétel teljesítésének a 83. § (3) bekezdése szerinti vámjogi szakértő hatósági képzéssel és hatósági vizsgával való igazolására a hatósági vizsga tanúsítványa szolgál.

(4) Jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezet vámügynöki tevékenységet akkor végezhet, ha legalább egy tagja, alkalmazottja vagy állandó képviselője a vámügynökök nyilvántartásában szerepel, továbbá ha a határátkelőhelyen végzett vámügynöki tevékenységével a határforgalom lebonyolítását nem zavarja.

(5) A nyilvántartásba vételt végző szervezet a nyilvántartásba vételt követő 30 napon belül hivatalból igazolványt állít ki.

(6) A vámügynök nyilvántartására, a nyilvántartásba vételére, továbbképzési és bejelentési kötelezettségére, a vámügynöki nyilvántartás tartalmára és a vámügynöki nyilvántartásból való törlésre a 207. § (5)–(8) bekezdését és a 208–210. §-t alkalmazni kell.

ÖTÖDIK RÉSZ
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

XXXV. FEJEZET

88. Felhatalmazó rendelkezések

212. § *[Felhatalmazó rendelkezések a Kormány részére]*

Felhatalmazást kap a Kormány, hogy

a) a Magyarország területén lévő vámhivatalok székhelyét és illetékességét,

b) a tranzitterület létesítését vámellenőrzési szempontból engedélyező vámszervet,

c) az EMGA felülellenőrzés végrehajtására kijelölt vámszervet,

d) a vámtanácsadói és vámügynöki nyilvántartásba történő felvétel és törlés végrehajtását, a nyilvántartás vezetésének szabályait, az eljárásért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj mértékét, a nyilvántartásba vett személyek kötelező továbbképzésére, valamint a kreditpont minősítési eljárásra és az eljárásért fizetendő igazgatási szolgáltatási díjra vonatkozó részletes szabályokat

rendeletben állapítsa meg.

213. § *[Felhatalmazó rendelkezések miniszterek részére]*

(1) Felhatalmazást kap a miniszter, hogy

1. a gazdálkodó számítógépesített rendszerének működési zavara esetén alkalmazandó részletszabályokat,
2. a kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó szabályokat,
3. az engedélyezett gazdálkodói engedélyhez előírt gyakorlati jellegű szakértelem igazolásának szempontjait,
4. a díjakra és költségekre vonatkozó részletes szabályokat,
5. az áruk tarifális besorolására vonatkozó részletes szabályokat,
6. az áruk származására vonatkozó részletes szabályokat,
7. a készpénz letétbe helyezés vámbiztosítékként történő egyedi azonosításának részletes szabályait,
8. a részletfizetés részletes szabályait,

9. a hitelkamat felszámításának részletes szabályait,
10. a befizetés azonosításának, a túlfizetés rendezésének szabályait,
11. a belépési gyűjtő árunyilatkozat, a kilépési gyűjtő árunyilatkozat és az újrakiviteli értesítés benyújtásának szabályait,
12. az áruátengedést követő eljárások során alkalmazandó nyomtatványok mintáját, illetve a kitöltésükre vonatkozó útmutatót,
13. az egységes vámokmány nem formanyomtatványon történő kitöltésének és benyújtásának feltételeit,
14. a szóban bejelentett árura keletkező behozatali vagy kiviteli vámtartozás megfizetéséről kiadandó Vámjegy alkalmazásának részletes szabályait, illetve mintáját,
15. az adónyilatkozattal kapcsolatos szabályokat,
16. a vámraktárra, vámszabad terület létesítésére, üzemeltetésére vonatkozó részletes szabályokat,
17. az export-visszatérítésre vonatkozó részletes szabályokat,
18. az átmeneti megőrzési létesítmény üzemeltetője által küldendő garanciajelentésben szereplő adatok körét,
19. a vámmentes vámeljárás végrehajtásának részletes szabályait,
20. a vámtanácsadói és vámügynöki nyilvántartásba történő felvétel és törlés végrehajtását, a nyilvántartás vezetésének szabályait, az eljárásért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj mértékét, a nyilvántartásba vett személyek kötelező továbbképzésére, valamint a kreditpont minősítési eljárásra és az eljárásért fizetendő igazgatási szolgáltatási díjra vonatkozó részletes szabályokat, és
21. a vámjogi szakértői hatósági képzés és hatósági vizsga részletszabályait, továbbá a vámjogi szakértői hatósági képzést lebonyolító képző szervek, és a hatósági vizsga lebonyolítására megbízással foglalkoztatható vizsgabiztosok nyilvántartásba-vételi eljárásának szabályait, valamint a hatósági vizsga és a vizsgabizottság díjának mértékére és megfizetésére vonatkozó szabályokat

rendeletben állapítsa meg.

(2) Felhatalmazást kap a miniszter, hogy a honvédelemért felelős miniszterrel egyetértésben
a) a katonai csapat- és árumozgásra vonatkozó vámeljárás különös szabályait,
b) a vámeljárás során alkalmazandó NATO-okmányok körét, alkalmazását, valamint kibocsátásuk eljárási szabályait

rendeletben állapítsa meg.

(3) Felhatalmazást kap a külpolitikáért felelős miniszter, hogy a miniszter egyetértésével a Vámtarifa Bizottság összetételét és ügyrendjét rendeletben állapítsa meg.

XXXVI. FEJEZET

89. Hatályba léptető rendelkezések

214. § *[Hatályba léptető rendelkezések]*

(1) Ez a törvény – a (2)–(5) bekezdésben meghatározott kivételekkel – 2018. január 1-jén lép hatályba.
(2) A 217. § (4) bekezdése 2018. május 25-én lép hatályba.
(3) A 217. § (5) bekezdése 2018. június 30-án lép hatályba.
(4) A 212. § d) pontja 2018. július 1-jén lép hatályba.
(5) A 34. § (4)–(7) bekezdése és a 186. § (3) bekezdése 2019. május 1-jén lép hatályba.

XXXVII. FEJEZET

90. Átmeneti rendelkezések

215. § *[Átmeneti rendelkezések]*

(1) E törvény rendelkezéseit a 2018. január 1-jét követően indult eljárások során kell alkalmazni.
(2) A 2018. január 1-jét megelőzően indult eljárásokat az eljárás megindításakor hatályos anyagi- és eljárásjogi jogszabályok alapján kell lefolytatni.
(3) Azon vámeljárás, amely esetében a 2016. május 1-je előtt a közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény 7/C. § (1) bekezdés b) vagy c) pontja szerinti utólagos ellenőrzés ellenőrzéssel lezárt vámeljárást vagy ellenőrzéssel lezárt időszakot keletkeztetett, 2018. január 1-jét követően indult, áruátengedést követő ellenőrzés, illetve felülellenőrzés alá vonható.

(4) Az engedélyezett gazdálkodói engedélyre vonatkozó rendelkezéseket – az engedélyezési feltételeket kivéve – az e törvény hatálybalépésekor érvényben lévő engedélyezett gazdálkodói tanúsítványokra is alkalmazni kell.

(5) 2018. január 1-től a Vámkódex 39. cikk d) pontja szerint előírt és a VA 27. cikk (1) bekezdés b) pontja szerinti képzési feltételt teljesítettnek kell tekinteni, ha a kérelmező igazolja, hogy a 83. § (3) bekezdése szerinti vámjogi szakértői hatósági képzésben vesz részt. Ha az engedély kiadására irányuló kérelem elbírálásakor vagy az engedély újraértékelésekor az első vámjogi hatósági szakértői képzés időpontja még nincs a minisztérium honlapján közzétéve, a vámjogi szakértői hatósági képzésen való részvétel igazolásának kötelezettsége az első képzés időpontjának közzétételét követő 5. napon válik esedékessé. A szakmai képesítés megszerzését az engedélyes a vámjogi szakértői hatósági vizsgáról szóló tanúsítvány benyújtásával haladéktalanul igazolja a vámhatóság felé. A szakmai képzettség megszerzésének elmaradása esetén az engedély az engedélyezésre visszamenő hatállyal szűnik meg.

(6) Az e törvény hatálybalépését megelőzően kiadott vámügynöki engedélyek az újraértékelésükig hatályban maradnak, de a 211. § (2) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételre csak az újraértékelést követően kerülhet sor.

(7) A 2018. január 1-je előtt a vámhatósághoz benyújtott és fel nem dolgozott vámtanácsadói vagy vámügynöki nyilvántartásba vételre vonatkozó kérelmek kapcsán az e törvény rendelkezései szerint kell eljárni.

(8) Ha az (EU) 2016/341 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet annak vizsgálatát írja elő, hogy megsértették-e súlyosan vagy ismételten a vámjogszabályokat vagy adószabályokat, a 82. § (2) és (3) bekezdését is alkalmazni kell.

(9) A vámhatóság az általa elfogadott vámbiztosítékoknak a vámjogszabályokban meghatározott célok biztosítása érdekében a VA 147. cikke szerinti Uniós Vámkódex – Biztosítékkezelés (GUM) rendszer telepítési időpontjáig köteles olyan ellenőrzési rendszert működtetni, amely a biztosítéknyújtás és felszabadítás folyamatát kezeli.

(10) Ha az FJA 251. cikke alapján érvényességüket megtartó engedélyek tekintetében a 2019. április 30-ig tartó átmeneti időszakban kiegészítést vagy módosítást kérelmeznek és a vámhatóság a kiegészítés vagy módosítás tartalmának vizsgálatát követően azt állapítja meg, hogy a kérelemben foglaltak teljesítése jelentős módosításnak minősül az engedély által lefedett tevékenység egészére nézve, úgy a határozatlan érvényességi idejű engedélyeket – a VA 345. cikkre figyelemmel – újraértékeli, míg a határozott érvényességi idejű engedélyek esetében a kérelmet elutasítja.

(11) A (10) bekezdés szerinti jelentős módosításnak minősül, ha:

a) az engedély jogosultjának személyében olyan változás történik, amely EORI szám kiadásával jár,

b) a kérelemben foglaltak teljesítéséhez aránytalanul nagy adminisztratív intézkedést kell végeznie a vámhatóságnak,

c) a kiegészítő vagy módosító kérelemben foglaltak teljesítése az adott vámeljárás vagy művelet esetén a vámfelügyelet teljes felülvizsgálatát igényli, vagy

d) a Vámkódex 211. cikk (6) bekezdés szerinti gazdasági feltételek vizsgálata szükséges.

(12) Ha a (10) bekezdés szerinti átmeneti időszakban a határozott érvényességi idejű engedélyek érvényességi idejének meghosszabbításra vonatkozóan kérelmet terjesztenek elő, úgy azt az FJA. 251. cikk (1) bekezdés a) pontjára tekintettel elutasítja.

(13) Az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2016. évi XIII. törvény 26. és 26/A. alcímének hatályba lépése előtt kiadott bankgaranciák és biztosítói kötelezvények a lejáratukig vagy visszavonásukig, de legkésőbb 2019. április 30-ig érvényesek. Ha e biztosítékok alapján az adott áruk 2019. április 30-át követően átmeneti megőrzésben vannak vagy vámeljárás alatt állnak, úgy a biztosíték nyújtására kötelezett köteles az e törvényben foglaltaknak megfelelően új biztosítékot nyújtani.

XXXVIII. FEJEZET

91. Az Európai Unió jogának való megfelelés

216. § *[Az Európai Unió jogának való megfelelés]*

(1) E törvény

1. az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és a tanácsi rendeletnek,

2. a vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló, 2009. november 16-i 1186/2009/EK tanácsi rendeletnek,

3. a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az Uniós Vámkódex egyes rendelkezéseire vonatkozó részletes szabályok tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2015. július 28-i (EU) 2015/2446 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletnek,
4. az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. november 24-i (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendeletnek,
5. a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az Uniós Vámkódex egyes rendelkezéseire vonatkozó, a szükséges elektronikus rendszerek működésbe lépéséig alkalmazandó átmeneti szabályok tekintetében történő kiegészítéséről, valamint a 2015/2446/EU felhatalmazáson alapuló rendelet módosításáról szóló, 2015. december 17-i (EU) 2016/341 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletnek,
6. a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról és a 78/352/EGK, a 94/165/EK, a 98/2799/EK, a 2000/814/EK, az 2005/1290/EK és a 2008/485/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 2013/1306/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet V. cím III. fejezetének

a végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

(2) A 34. § és a Negyedik Rész a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 123/2006/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

XXXIX. FEJEZET

92. Módosító és hatályon kívül helyező rendelkezések

217. § *[Módosító és hatályon kívül helyező rendelkezések]*

(1) A Magyar Export-Import Bank Részvénytársaságról és a Magyar Exporthitel Biztosító Részvénytársaságról szóló 1994. évi XLII. törvény

a) 24/A. § (1) bekezdésében az „uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2016. évi XIII. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 12. § (2)–(4) bekezdésében meghatározottak szerint, a Vtv. 11. § r) pontjában" szövegrész helyébe az „uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2017. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 30. § (2)–(4) bekezdésében meghatározottak szerint, a Vtv. 29. § (1) bekezdés r) pontjában" szöveg,

b) 24/A. § (3) bekezdésében a „Vtv. 12. § (4) bekezdése" szövegrész helyébe a „Vtv. 30. § (4) bekezdése" szöveg

lép.

(2) Hatályát veszti az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény 23. § d) pontjában a „2016. évi XIII." szövegrész.

(3) Hatályát veszti az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2016. évi XIII. törvény.

(4) Hatályát veszti a 29. § (5) és (6) bekezdése.

(5) Hatályát veszti a 213. § (1) bekezdés 20. pontja.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Latorcai János s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

2017. évi CLIII. törvény az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról*

I. FEJEZET
A TÖRVÉNY HATÁLYA ÉS AZ ALAPELVEK

1. A törvény hatálya

1. § (1) E törvényt kell alkalmazni az állami adó- és vámhatóság, valamint az önkormányzati adóhatóság (a továbbiakban együtt: adóhatóság) által megállapított, nyilvántartott, törvényen alapuló fizetési kötelezettségek végrehajtása során.

(2) Törvény, kormányrendelet vagy önkormányzati hatósági ügyben helyi önkormányzati rendelet eltérő rendelkezése hiányában e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni arra a végrehajtásra, amelyet az általános közigazgatási rendtartás alapján az állami adó- és vámhatóság foganatosít.

(3) E törvény rendelkezéseit kell alkalmazni azon köztartozások, igazgatási és bírósági szolgáltatási díjak és egyéb tartozások végrehajtása során, amelyekre törvény az adók módjára való behajtást rendeli el (a továbbiakban: adók módjára behajtandó köztartozás).

2. Az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény és az adózás rendjéről szóló törvény szabályainak alkalmazása

2. § E törvény eltérő rendelkezése hiányában az adóhatóság által foganatosított végrehajtási eljárásban az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény (a továbbiakban: Air.) és az adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.) szabályait kell alkalmazni.

3. A bírósági végrehajtásról szóló törvény szabályainak alkalmazása

3. § E törvény, valamint az Air. és az Art. eltérő rendelkezése hiányában az adóhatóság által foganatosított végrehajtási eljárásban – e törvénnyel összhangban – a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) szabályait kell alkalmazni, azzal, hogy a Vht. 9. § alkalmazásának nincs helye.

4. § (1) Ahol a Vht.

a) végrehajtást kérőt említ, azon a végrehajtást foganatosító adóhatóság által nyilvántartott adótartozás tekintetében a nyilvántartó adóhatóságot, megkeresésre behajtandó tartozások vonatkozásában a behajtást kérőt, illetve a behajtást kérő hatóságot,

b) végrehajtót említ, azon adóhatóságot,

c) végrehajtható okiratot említ, azon e törvényben meghatározott végrehajtható okiratot,

d) végrehajtói letéti számlára teljesítésről rendelkezik, azon a végrehajtást foganatosító állami adó- és vámhatóság, illetve a helyi önkormányzat számlájára teljesítést

kell érteni.

(2) A végrehajtási eljárás során felmerülő költségek előlegezésére és viselésére, valamint a végrehajtási eljárásban eljárási bírság kiszabására e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

(3) A Vht. által szabályozott, bírósági döntést igénylő kérdés tekintetében a végrehajtási eljárásban – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a végrehajtást foganatosító adóhatóság dönt.

4. Eljárási alapelvek

5. § A végrehajtási cselekmények sorrendjét, időpontját az adóhatóság e törvény keretei között maga határozza meg.

---

* A törvényt az Országgyűlés a 2017. november 14-i ülésnapján fogadta el.

6. § A végrehajtási cselekmények közül azokat kell foganatosítani, amelyekkel a leghatékonyabban érhető el a végrehajtás célja, ugyanakkor az adósra nézve – az arányosság elvének figyelembevételével – a legkisebb mértékű korlátozással jár.

II. FEJEZET
ÉRTELMEZŐ RENDELKEZÉSEK

7. § (1) E törvény alkalmazásában

1. *adó:* az adó, a járulék, az illeték, a díj, hozzájárulás, továbbá a központi költségvetés, a Nemzeti Foglalkoztatási Alap, a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alap, a Nemzeti Kulturális Alap, az Egészségbiztosítási Alap, valamint a Nyugdíjbiztosítási Alap vagy az önkormányzat javára teljesítendő, törvényen alapuló kötelező befizetés;
2. *adós:* az adózó, az adó megfizetésére kötelezett személy, továbbá a pénzfizetésre vagy a meghatározott cselekmény végrehajtására, tűrésére vagy abbahagyására kötelezett személy;
3. *behajtást kérő:* az adók módjára behajtandó köztartozásnak minősülő fizetési kötelezettséget megállapító, nyilvántartó szerv, vagy a tartozás jogosultja;
4. *behajtást kérő hatóság:* az általános közigazgatási rendtartáson alapuló végrehajtást kezdeményező hatóság;
5. *EKAER:* Elektronikus Közúti Áruforgalom Ellenőrző Rendszer, az állami adó- és vámhatóság által működtetett elektronikus rendszer, amely az Európai Unió valamely más tagállamából Magyarország területére, Magyarország területéről az Európai Unió valamely más tagállamába irányuló, a termék közúti fuvarozásával, illetve a Magyarország területén belül megvalósuló, a termék közúti fuvarozásával összefüggő adókötelezettségek teljesítésének ellenőrzését szolgálja;
6. *Európai Uniót megillető hagyományos saját forrásból fennálló követelés:* az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló, 2014. május 26-i 2014/335/EU, Euratom tanácsi határozat 2. cikk (1) bekezdés a) pontja szerinti, az Európai Unió által a tagsággal nem rendelkező országokkal folytatott kereskedelemre megállapított vámok, egyéb vámok, valamint a cukorágazat piacának közös szervezése keretein belül nyújtott hozzájárulások;
7. *fizetési kedvezmény:* fizetési könnyítés, illetve mérséklés;
8. *fizetési könnyítés:* fizetési halasztás, illetve részletfizetés;
9. *gépjármű:* olyan jármű, amelyet beépített erőgép hajt;
10. *hozzátartozó:* a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) szerinti hozzátartozó;
11. *jármű:* közúti szállító- vagy vontató eszköz, ideértve az önjáró vagy vontatott munkagépet is;
12. *jövedelem:* munkabér, illetmény, munkadíj, a munkaviszonyon, közfoglalkoztatási jogviszonyon, munkaviszony jellegű szövetkezeti jogviszonyon, közszolgálati, kormányzati szolgálati, állami szolgálati és közalkalmazotti jogviszonyon, szolgálati viszonyon, társadalombiztosítási jogviszonyon alapuló járandóság, valamint a munkából eredő egyéb rendszeres, időszakonként visszatérően kapott díjazás, juttatás;
13. *költségvetési támogatás:* az államháztartásról szóló törvény (a továbbiakban: Áht.) szerinti támogatás és az Art. szerinti azon költségvetési támogatások, amelyek az Áht. alapján nem minősülnek támogatásnak;
14. *közeli hozzátartozó:* a Ptk. szerinti közeli hozzátartozó;
15. *közeli lejáratú termék:*
    a) 24 órás fogyaszthatósági idő esetén a fogyaszthatósági idő utolsó két órájában,
    b) több mint 24 órás fogyaszthatósági idő esetén a fogyaszthatósági idő utolsó napján,
    c) 3 hónapos minőségmegőrzési vagy felhasználhatósági idő esetén a minőségmegőrzési vagy felhasználhatósági idő utolsó két hetében,
    d) több mint 3 hónapos minőségmegőrzési vagy felhasználhatósági idő esetén – ide nem értve azon termékeket, amelyeken nem szükséges a minőségmegőrzési vagy felhasználhatósági idő feltüntetése – a minőségmegőrzési vagy felhasználhatósági idő utolsó négy hetében;
16. *lakóingatlan:*
    a) a lakás céljára létesített és az ingatlan-nyilvántartásban lakóház vagy lakás megnevezéssel nyilvántartott, vagy ilyenként feltüntetésre váró ingatlan (tulajdoni illetőség), ha arra használatbavételi engedélyt adtak ki,

b) a tanya és

c) az ingatlan-nyilvántartásban üdülőként nyilvántartott ingatlan, ha annak címe megegyezik az adós lakóhely igazolására szolgáló személyazonosító okmányában megjelölt címmel, és nem áll az adós tulajdonában olyan más ingatlan, amely lakás céljára alkalmas lenne;

17. *nettó tartozás:* a tartozások összegének az adóhatóságnál nyilvántartott túlfizetés összegével csökkentett összege, amelynek számítása során túlfizetésként nem vehető figyelembe a letétként nyilvántartott összeg;

18. *pénzügyi intézmény:* a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény szerinti pénzügyi intézmény;

19. *romlandó dolog:* a közeli lejáratú termék és az a dolog, amelynek állaga jelentősen romlana, vagy forgalmi értéke jelentősen csökkenne, ha az értékesítésre a végrehajtás általános szabályai szerint kerülne sor;

20. *saját bevétel:* nem az állam közvetlen bevételei között elszámolt bevételek;

21. *tanya:* a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló törvény szerinti tanya

22. *tartozás:* az esedékesség időpontjáig meg nem fizetett adó, vám, az általános közigazgatási rendtartás alapján végrehajtásra átadott fizetési kötelezettség, adók módjára behajtandó köztartozás, valamint a jogosulatlanul igénybe vett költségvetési támogatás;

23. *végrehajtó:* az adóhatóság nevében eljárni jogosult kormánytisztviselő, köztisztviselő vagy pénzügyőr.

(2) Az e törvény által nem meghatározott fogalmak tekintetében az Art. és az Air. fogalmait kell irányadónak tekinteni.

III. FEJEZET
ÁLTALÁNOS VÉGREHAJTÁSI SZABÁLYOK

5. Jegyzőkönyv

8. § (1) A jegyzőkönyv lehet általános jegyzőkönyv, foglalási jegyzőkönyv és árverési jegyzőkönyv.

(2) A jegyzőkönyvben minden esetben fel kell tüntetni

a) az adós és a jelen levő más érdekelt nevét és lakóhelyét, természetes személyazonosító adatait, elnevezését, a bíróság által nyilvántartandó jogi személy nyilvántartási számát és székhelyét, valamint a végrehajtó azonosításához szükséges adatokat,

b) az eljárás helyét és idejét,

c) a végrehajtandó követelés jogcímét és összegét,

d) a behajtást kérő, illetve a behajtást kérő hatóság és az adóhatóság megnevezését, utóbbi hivatalos bélyegzőjét,

e) az eljárási cselekmény leírását, és

f) foglalási és árverési jegyzőkönyv esetén a Vht.-ban az adott típusú jegyzőkönyvre meghatározott egyéb adatokat és körülményeket.

(3) A jegyzőkönyvet a végrehajtó, az eljárási cselekmény foganatosításakor jelen levő felek és más érdekeltek aláírják. Az aláírás hiányát és ennek okát a jegyzőkönyvben fel kell tüntetni.

9. § (1) Ha a jegyzőkönyvben név-, szám- vagy más elírás, illetve számítási hiba van, az adóhatóság a hibát kijavítja, ha az nem hat ki az ügy érdemére.

(2) Ha a jegyzőkönyvből jogszabály által előírt kötelező tartalmi elem hiányzik, az adóhatóság a jegyzőkönyvet kiegészíti.

(3) A kijavítást, kiegészítést az adóhatóság jegyzőkönyvvel teljesíti.

(4) A kijavítást, kiegészítést annak kell megküldeni, akinek a kijavított, kiegészített jegyzőkönyv megküldésre került.

6. Ügygondnok

10. § (1) Az adóhatóság az adós részére ügygondnokot rendel, ha az adósnak van lefoglalható vagyontárgya, de az adós

a) lakóhelye vagy tartózkodási helye ismeretlen,

b) külföldön lakik, vagy hosszabb ideig ott tartózkodik, vagy

c) a székhelyén nem fellelhető vagy székhelye ismeretlen.

(2) Az adóhatóság az adós részére ügygondnokot rendel akkor is, ha a nem természetes személy adósnak van lefoglalható vagyontárgya és nincs törvényes képviselője.

(3) Nincs szükség ügygondnokra, ha az adósnak képviselője van.

(4) Ha az adós cégnek van lefoglalható vagyontárgya, de a cégbíróság az eljárás során a céget hivatalból törölte a cégjegyzékből, az adóhatóság ügygondnokot rendel, és részvételével folytatja az eljárást.

7. A végrehajtás költsége

11. § (1) Az adós – jogszabályban meghatározottak szerint – köteles a végrehajtással kapcsolatban felmerült valamennyi költség, így a készkiadás, a költségminimum és jogszabályban meghatározottak szerint a végrehajtási költségátalány megfizetésére.

(2) Költségminimumként ingó- és ingatlanfoglalás esetén 5 ezer forint fizetendő.

(3) Az adóhatóság a költségekről – a végrehajtási költségátalány, illetve költségminimum kivételével – végzést hoz.

(4) Az adóhatóság a költségátalány, illetve költségminimum felszámításától számított 8 napon belül az adóst értesíti. A költségátalány, illetve költségminimum felszámítását az adós az azok alapjául szolgáló végrehajtási cselekménnyel szemben benyújtható végrehajtási kifogásban sérelmezheti.

8. A kötelezettségek és befizetések nyilvántartása és elszámolása

12. § (1) Az állami adó- és vámhatóság a végrehajtásban kezelt – végrehajtásra átvett – kötelezettségekről elkülönítetten egyedi, analitikus nyilvántartást vezet, a végrehajtási eljárásban behajtott, a végrehajtási kényszer eredményeként befizetett összegek fogadására és kezelésére elkülönített számlát tart fenn és működtet. E számla biztosítéki letét funkcióval nem szolgálhat.

(2) Az állami adó- és vámhatóság az adó megfizetésére kötelezett személyek kötelezettségeiről, illetve az egyetemleges kötelezettségekről elkülönítetten egyedi, analitikus nyilvántartást vezet, az ilyen jogcímen előírt kötelezettségekre befizetett összegek fogadására és kezelésére elkülönített számlát tart fenn és működtet. A számlára befizetett összegek elszámolására, felosztására a 13. §-ban szabályozott esedékesség szerinti felosztási szabályok az irányadók.

13. § (1) Ha a tartozást az adóhatóság hajtja be, a végrehajtott összeget – a végrehajtási eljárás során felmerült végrehajtási költségek, és a végrehajtási költségátalány elszámolását követően – a tartozás esedékességének sorrendjében, azonos esedékességű tartozás esetén a tartozás arányában kell elszámolni.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, az állami adó- és vámhatóság által folytatott végrehajtási eljárásban behajtott összeget – a végrehajtási eljárás során felmerült végrehajtási költségek, és a végrehajtási költségátalány elszámolását követően – elsőként a természetes személy jövedelemadójának előlegére, a levont jövedelemadóra vagy a kifizető által a természetes személytől levont járulékokra esedékességük sorrendjében, azonos esedékesség esetén a tartozások arányában kell elszámolni. A még fennmaradó összeget elsőként az Európai Uniót megillető hagyományos saját forrásból fennálló követelésre, ezt követően az egyéb, az állami adó- és vámhatóság alapfeladataihoz kötötten nyilvántartott tartozásokra az esedékességük sorrendjében, azonos esedékesség esetén a tartozások arányában, az ezt követően fennmaradt összeget pedig az elkülönített számlán nyilvántartott tartozásokra, több tartozás esetén a tartozások esedékességének sorrendjében, azonos esedékesség esetén a tartozások arányában kell elszámolni.

(3) Ha a Vht. 4. § (1) bekezdés szerinti összeütközésről az adóhatóság az ingóság árverésének kitűzését követően szerez tudomást, az árverésből befolyt vételárat elsődlegesen az adóhatóság által foganatosított végrehajtással érintett összegre kell elszámolni az (1) és (2) bekezdés szerinti kielégítési sorrendben. A bírósági végrehajtásban érvényesítendő követelésre az ezt követően fennmaradt összeg számolható el. Az elszámolásról, a bírósági végrehajtásban felosztható összegről, az adóhatóság tájékoztatja az eljárásban érintett bírósági végrehajtót. Az adóhatóság felosztási tervben összesítve, egy összegben szerepelteti az adóhatóság által foganatosított végrehajtással érintett összeget, az árverésből befolyt vételárat, illetve a felosztást követően fennmaradt összeget. A fennmaradt összeg elszámolását – felosztását – a Vht.-ban rendelkezett kielégítési sorrend alapján a bírósági végrehajtó végzi.

(4) A végrehajtás során befolyt összegből a hátralékos kötelezettségre elszámolt, felosztott összeget, az adóhatóság az eredeti – végrehajtásba vont vagy végrehajtásra átvett – kötelezettség kiegyenlítése érdekében továbbutalja az eredeti kötelezettséghez kapcsolódóan nyilvántartásba vett számlaszámra. A számlán a felosztásra váró, az ideiglenes biztosítási, illetve a biztosítási intézkedés alapján befolyt vagy felfüggesztett eljáráshoz kapcsolódóan zárolt összegeken felüli, túlfizetésnek minősülő összeg nem tartható nyilván, annak vissza- vagy kiutalása iránt az adóhatóság a tudomására jutásától számított 8 napon belül intézkedik.

(5) Az e törvény hatálya alá tartozó, végrehajtásba vont vagy átvett fizetési kötelezettséget forintban kell nyilvántartani, a pénzforgalmi utalásokat forintban kell teljesíteni. A belföldi pénzforgalmi számla nyitására nem kötelezett, külföldi illetőségű adós esetében a vissza- vagy kiutalást az adóhatóság az adós által megadott külföldi fizetési számlára, az adós által meghatározott devizanemben utalja át. Olyan külföldi pénznem esetében, amelynek nincs a Magyar Nemzeti Bank által közzétett forintban megadott árfolyama, a Magyar Nemzeti Bank által közzétett, euróban megadott árfolyamot kell figyelembe venni. Az átváltás költsége a külföldi illetőségű adóst terheli.

14. § Ha

a) a végrehajtás alá vont ingatlant a Nemzeti Eszközkezelő vásárolta meg, akkor a Vht. Kielégítés a Nemzeti Eszközkezelő által kifizetett vételárból alcíme szerinti,

b) az ingatlan kisajátítással érintett, akkor a Vht. Kielégítés kisajátításból befolyt összegből alcíme szerinti,

c) az ingóságnak (mint zálogtárgynak), illetve az ingatlannak az értékesítése során zálogjoggal, illetve jelzálogjoggal biztosított követelést is ki kell elégíteni, akkor a Vht. Kielégítés zálogjog alapján alcíme szerinti,

d) természetes személy adós foglalkozásának gyakorlásához nélkülözhetetlen gépjárművet kell értékesíteni, akkor a Vht. Kielégítés a gépjármű értékesítéséből befolyt összegből alcíme szerinti

különös elszámolási szabályok alkalmazandóak.

9. A végrehajtás felfüggesztése

15. § (1) Az adóhatóság a döntés végrehajtását hivatalból felfüggesztheti vagy felettes szerve rendelkezésére felfüggeszti, ha a fizetési kötelezettséget előíró döntés megváltoztatása vagy megsemmisítése várható.

(2) Az állami adó- és vámhatóság – a pénzügyi tranzakciós illeték és a bírósági eljárási illeték kivételével – illetékügyekben a végrehajtást kérelemre felfüggesztheti, ha az illetékfizetési kötelezettség megszűnése várható.

(3) Az adóhatóság az adós kérelmére kivételesen akkor függesztheti fel a végrehajtási eljárást, ha az adós a felfüggesztésre okot adó, méltányolható körülményt igazolta, és az adóst a végrehajtási eljárás során korábban e törvény alapján nem sújtották eljárási bírsággal.

(4) Az adóhatóság a felfüggesztésre okot adó, méltányolható körülmények körében különösen értékeli az adós tartási kötelezettségébe tartozó személyek számát, az adós vagy az eltartott személy tartós és súlyos betegségét, az adóst is sújtó, a végrehajtás során bekövetkezett elemi csapást vagy ipari katasztrófát.

(5) Az eljáró adóhatóság a végrehajtási eljárást törvényben meghatározott esetben felfüggeszti.

(6) Ha az adóhatóság hatósági átutalási megbízását a fizetési számlát vezető pénzforgalmi szolgáltató a végrehajtás felfüggesztéséről szóló végzés meghozataláig nem teljesítette, az adóhatóság a hatósági átutalási megbízás visszavonásáról haladéktalanul intézkedik. Ha a fizetési számlát vezető pénzforgalmi szolgáltató a hatósági átutalási megbízást a felfüggesztés kezdő napját követően, a felfüggesztés hatálya alatt teljesítette és az összeget az adóhatóság részére átutalta, az adóhatóság azt a tudomására jutásától számított 8 napon belül visszatéríti az adósnak.

(7) Ha az adóhatóság jövedelemletiltást foganatosított, és a munkáltató, illetve az adós számára járandóságot, illetményt, munkából eredő díjazást, juttatást, egyéb összeget rendszeresen, időszakonként visszatérően folyósító szerv vagy személy (a továbbiakban együtt: munkáltató) a végrehajtás felfüggesztéséről szóló végzés meghozataláig a behajtani kívánt teljes összeget még nem utalta át az adóhatóság részére, az adóhatóság a jövedelemletiltás alapján történő levonás felfüggesztéséről tájékoztatja a munkáltatót. A munkáltatónak az általa a jövedelemletiltás alapján a felfüggesztés kezdő napját követően, a felfüggesztés hatálya alatt levont, de az adóhatóság részére még át nem utalt összeget az adós részére vissza kell térítenie. A munkáltató által a jövedelemletiltás alapján a felfüggesztés kezdő napját követően, a felfüggesztés hatálya alatt az adóhatóság részére átutalt összeget az adóhatóság a tudomására jutásától számított 8 napon belül visszatéríti az adósnak.

10. A végrehajtási eljárás szünetelése

16. § (1) A végrehajtási eljárás szünetel

a) a fizetési kedvezmény iránti kérelem adóhatósághoz történő megérkezését követő naptól a kérelmet elbíráló döntés véglegessé válásának napjáig, ha az adós fizetési kedvezmény iránti kérelmét a tartozás esedékességét követő 8 napon belül nyújtotta be;

b) a fizetési halasztást vagy részletfizetést engedélyező döntés véglegessé válásának napjától a tartozás döntésben foglalt teljesítéséig, ha az adós kérelmére fizetési halasztást vagy részletfizetést engedélyeztek;

c) a halasztó hatály elrendelése iránti kérelemnek az adóhatóság tudomására jutása napját követő naptól a kérelem jogerős elbírálásáig, ha az adóhatósági döntés ellen indított közigazgatási per során az első alkalommal előterjesztett halasztó hatály elrendelése iránti kérelmet jogerősen még nem bírálták el;

d) a felszámolás elrendelésétől a felszámolási eljárás jogerős befejezéséig, ha a gazdálkodó szervezet adótartozásának megfizetésére a helytállni köteles tag (részvényes), vezető tisztségviselő kötelezésére került sor, vagy

e) ha törvény így rendelkezik.

(2) Ha az adóhatóság hatósági átutalási megbízását a fizetési számlát vezető pénzforgalmi szolgáltató a végrehajtás szünetelése kezdő napjáig nem teljesítette, az adóhatóság a hatósági átutalási megbízás visszavonásáról haladéktalanul intézkedik. Ha a fizetési számlát vezető pénzforgalmi szolgáltató a hatósági átutalási megbízást a szünetelés kezdő napját követően, a szünetelés hatálya alatt teljesítette és az összeget az adóhatóság részére átutalta, az adóhatóság azt a tudomására jutásától számított 8 napon belül visszatéríti az adósnak.

(3) Ha az adóhatóság jövedelemletiltást foganatosított és a munkáltató a végrehajtás szünetelése kezdő napjáig a behajtani kívánt teljes összeget még nem utalta át az adóhatóság részére, az adóhatóság a jövedelemletiltás alapján történő levonás felfüggesztéséről tájékoztatja a munkáltatót. A munkáltatónak az általa a jövedelemletiltás alapján a szünetelés kezdő napját követően, a szünetelés hatálya alatt levont, de az adóhatóság részére még át nem utalt összeget az adós részére vissza kell térítenie. A munkáltató által a jövedelemletiltás alapján a szünetelés kezdő napját követően, a szünetelés hatálya alatt az adóhatóság részére átutalt összeget az adóhatóság 8 napon belül visszatéríti az adósnak.

17. § Ha az adóhatóság az adós kérelmére fizetési könnyítést vagy adómérséklést engedélyezett, a döntés véglegessé válásáig a kérelemmel érintett tartozás tekintetében – az 50. § (2) bekezdésében foglalt eseten kívül – végrehajtási cselekményt nem foganatosíthat.

11. A végrehajtás megszüntetése

18. § Meg kell szüntetni a végrehajtási eljárást, ha

a) az adós a tartozását maradéktalanul megfizette,

b) a tartozást az adóhatóság teljes egészében behajtotta,

c) a tartozást az adóhatóság teljes egészében elengedte,

d) a tartozások végrehajtásához való jog a rá vonatkozó szabályok szerint elévült,

e) valamennyi adótartozás vonatkozásában a végrehajtáshoz való jog megszüntetésére került sor,

f) a végrehajtható okirat visszavonásra vagy megsemmisítésre került,

g) megkeresésre folytatott végrehajtás esetén a behajtást kérő, illetve a behajtást kérő hatóság ezt kérte,

h) az adós meghal, vagy

i) törvény így rendelkezik.

12. A végrehajtáshoz való jog elévülése

19. § (1) A tartozás végrehajtásához való jog az esedékesség naptári évének az utolsó napjától számított 4 év elteltével évül el. Ha az adóhatóság végrehajtási cselekményt foganatosított, az elévülés 6 hónappal meghosszabbodik.

(2) Az adóbevallás késedelmes benyújtása esetén az adótartozás végrehajtásához való jog elévülése az adóbevallás benyújtásának időpontjával megszakad, és az elévülés az adóbevallás benyújtását követő napon újból megkezdődik.

(3) Ha az adós ellen felszámolási eljárás indul, a tartozás végrehajtásához való jog elévülése a felszámolás kezdő időpontjával megszakad, és az elévülés a felszámolási eljárás befejezéséről hozott döntés jogerőre emelkedését követő napon újból megkezdődik.

(4) Ha a tartozás végrehajtásához való jog elévült, a tartozást terhelő késedelmi pótlékot is elévültnek kell tekinteni.

(5) Nyugszik a tartozás végrehajtásához való jog elévülése a végrehajtási eljárás felfüggesztésének, illetve a 16. § (1) bekezdés c), d) és e) pontja szerinti szünetelésének, az adós vagyonának egészére elrendelt bűnügyi zárlatnak, továbbá törvényben biztosított fizetési kedvezménynek vagy feltételhez kötött adómentességnek az időtartama alatt. Az 52. § (5) bekezdés szerinti jelzálogjog bejegyzése az elévülés nyugvása szempontjából a végrehajtási eljárás felfüggesztésével esik egy tekintet alá.

(6) Az adó végrehajtásához való jog elévülése az Art. szerint az adómegállapításhoz való jog elévülésének meghosszabbodását eredményező bűncselekmények miatt indult büntetőeljárás esetében a büntetőeljárás kezdő időpontjától annak jogerős befejezéséig nyugszik.

(7) Ha a gazdálkodó szervezet, a polgári jogi társaság adótartozásának a tag (részvényes), vezető tisztségviselő által történő megfizetésére kötelezését meg kell előznie a korlátlan felelősség megállapítása iránti polgári peres eljárásnak, a polgári peres eljárás kezdő időpontjától annak jogerős befejezéséig nyugszik a végrehajtáshoz való jog elévülése.

(8) Nyugszik a végrehajtáshoz való jog elévülése az adózó halálának napjától az adómegállapításról szóló döntés, illetve az örököst az örökhagyó tartozásának megfizetésére kötelező döntés véglegessé válásáig.

13. Behajthatatlan tartozás

20. § (1) A végrehajtási eljárást lefolytató adóhatóság az adós és – ha sor kerül kötelezésre – az adó megfizetésére kötelezett személy végrehajtható vagyona hiányában az adós tartozását, állami kezességvállalásból eredő, állammal szemben fennálló tartozását – alakszerű döntés meghozatala nélkül – ideiglenesen behajthatatlannak minősítheti és a tartozás végrehajthatóvá válásáig, illetve a végrehajtáshoz való jog elévüléséig ezen a jogcímen tarthatja nyilván.

(2) A behajthatatlanság címén nyilvántartott tartozást az adóhatóság ismét végrehajthatónak minősíti, ha a végrehajtáshoz való jog elévülési idején belül a tartozás végrehajthatóvá válik.

21. § A végrehajtási eljárást lefolytató állami adó- és vámhatóság a 10 ezer forintot meghaladó, de a központi költségvetésről szóló törvényben megállapított értékhatárt meg nem haladó, kis összegű követelés esetében – az Európai Uniót megillető hagyományos saját forrásból fennálló követelés kivételével – az átvezetésen kívül kizárólag hatósági átutalási megbízást és jövedelemletiltást foganatosít a behajtás érdekében. Ezek eredménytelensége esetén a tartozást – alakszerű döntés meghozatala nélkül – ideiglenesen behajthatatlannak minősítheti és a tartozás végrehajthatóvá válásáig, illetve a végrehajtáshoz való jog elévüléséig ezen a jogcímen tarthatja nyilván.

14. Eljárási bírság kiszabása a végrehajtási eljárásban

22. § (1) Az eljárás minden résztvevője, természetes személy esetén 200 ezer forintig, jogi személy és egyéb szervezet esetén 500 ezer forintig terjedő eljárási bírsággal sújtható, ha a végrehajtási eljárást a megjelenési kötelezettség elmulasztásával, az együttműködési kötelezettség megsértésével vagy más módon akadályozza.

(2) Azzal szemben, aki a jogsértést ismételten követi el, a kiszabható eljárási bírság összege természetes személy esetén 500 ezer forintig, jogi személy és egyéb szervezet esetén 1 millió forintig terjedhet.

15. Az adóhatósági egyezség szabályai

23. § Az adóhatóság és az adós a végrehajtási eljárás során az adópolitikáért felelős miniszter, illetve az önkormányzat képviselő-testületének hozzájárulásával az adós vagyonából lefoglalt ingó vagy ingatlan vagyontárgy tulajdon-, kezelői jogának az állam vagy az önkormányzat javára történő átruházására – a becsértéknek megfelelő értékben – egyezséget köthet, ha a vagyontárgy valamely állami vagy önkormányzati feladat ellátását természetben szolgálja. Az egyezségben szereplő összegben a központi költségvetést, vagy az önkormányzat költségvetését megillető adótartozás megfizetettnek minősül.

16. Jogorvoslat a végrehajtási eljárásban

24. § (1) A végrehajtási eljárás során az adóhatóság, illetve az önálló bírósági végrehajtó 36. § alapján foganatosított törvénysértő intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása ellen az adós, a behajtást kérő, a behajtást kérő hatóság, illetve az, akinek a végrehajtás jogát vagy jogos érdekét sérti – a sérelmezett intézkedés vagy annak elmaradásának tudomására jutásától számított 15 napon belül – a végrehajtást foganatosító elsőfokú adóhatóságnál végrehajtási kifogást terjeszthet elő. Ha az önálló bírósági végrehajtó törvénysértő intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása ellen az elsőfokú adóhatóságnál terjesztenek elő végrehajtási kifogást, erről az adóhatóság soron kívül értesíti az önálló bírósági végrehajtót.

(2) A végrehajtási kifogásban meg kell jelölni a sérelmezett intézkedést és azt, hogy a kifogást előterjesztő az intézkedés megsemmisítését vagy megváltoztatását milyen okból kívánja.

(3) A végrehajtási kifogást a sérelmezett intézkedés vagy annak elmaradásától számított legfeljebb 6 hónapon belül lehet előterjeszteni.

25. § Az elkésett, a nem a jogosulttól származó, valamint az intézkedés megsemmisítésének vagy megváltoztatásának okát nem tartalmazó végrehajtási kifogást tartalmazó kérelmet az elsőfokú adóhatóság visszautasítja.

26. § (1) A végrehajtást foganatosító adóhatóság a benyújtott végrehajtási kifogást az ügy összes iratával együtt annak beérkezésétől számított 15 napon belül felterjeszti a felettes adóhatósághoz, kivéve, ha a végrehajtást foganatosító adóhatóság a kifogásban foglaltaknak helyt ad, amelyről a végrehajtási kifogás előterjesztőjét tájékoztatja.

(2) A végrehajtási kifogásról a végrehajtást foganatosító adóhatóság felettes szerve 15 napon belül dönt.

(3) A felettes szerv a megtámadott intézkedést helybenhagyja, megváltoztatja, megsemmisíti vagy az adóhatóságot – az intézkedés jellegéhez viszonyítottan megfelelő határidő tűzésével – az elmulasztott intézkedés megtételére kötelezi.

(4) A 36. § alapján eljáró önálló bírósági végrehajtót megillető díjazással kapcsolatos végrehajtási kifogást a végrehajtó székhelye szerint illetékes járásbíróság bírálja el a Vht. szabályai alkalmazásával. A kifogást a járásbíróságnak címezve, az önálló bírósági végrehajtónál kell előterjeszteni.

27. § A végrehajtási kifogásnak – az árverés kitűzését követően benyújtott, az árverés kitűzésének jogszerűségét vitató, első alkalommal benyújtott végrehajtási kifogás kivételével – a további végrehajtási cselekményekre nincs halasztó hatálya, a lefoglalt vagyontárgy értékesítése iránt azonban csak az érintett vagyontárgy foglalásával, becsértékének megállapításával szemben benyújtott végrehajtási kifogás végleges elbírálását követően lehet intézkedni.

28. § (1) Önálló fellebbezésnek van helye

a) az adóhatóság végrehajtási eljárása során e törvény vagy a Vht. alapján hozott,

b) a végrehajtási kifogás előterjesztési határidejének elmulasztása miatt benyújtott igazolási kérelmet elutasító,

c) a végrehajtási kifogást visszautasító és

d) a végrehajtási kifogást elbíráló

végzés ellen.

(2) Az Art. vagy az Air. szabályainak alkalmazásával hozott végzések elleni fellebbezés tekintetében az Art., illetve az Air. rendelkezéseit kell alkalmazni.

IV. FEJEZET
A VÉGREHAJTÁS MEGINDÍTÁSA

17. Végrehajtható okirat

29. § (1) A végrehajtási eljárásban végrehajtható okirat:

a) a fizetési kötelezettséget megállapító, véglegessé vált hatósági döntés,

b) önadózás esetén a fizetendő adót, adóelőleget, adóelőleg-kiegészítést tartalmazó bevallás,

c) az adózóval közölt adóhatósági adómegállapítás,

d) az állami adó- és vámhatóság javára fizetési kötelezettséget megállapító jogerős bírósági határozat, bíróság által jogerősen jóváhagyott egyezség, továbbá a bírósági eljárási illetéket megállapító bírósági határozat, valamint a bírósági eljárási illeték tárgyában küldött bírósági megkeresés és értesítés,

e) az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetési kötelezettséget tartalmazó bejelentés,

f) büntetőeljárás során hozott határozat, amely jogerősen adóbevétel-csökkenést, vagyoni hátrányt, vagy jogosulatlanul igénybe vett költségvetési támogatást állapít meg, kizárólag az adóbevétel-csökkenés, a vagyoni hátrány vagy a jogosulatlanul igénybe vett költségvetési támogatás tekintetében,

g) az általános közigazgatási rendtartáson alapuló végrehajtás esetén a behajtást kérő hatóság megkeresésének mellékletét képező, annak alapjául szolgáló döntés – ide értve a meghatározott cselekmény végrehajtását is –,

h) az adók módjára behajtandó köztartozás esetén a behajtást kérő megkeresése,

i) a bíróság pénzbüntetésről, pénzbírságról, rendbírságról – kivéve, ha a végrehajtási eljárásban kiszabott rendbírság behajtását a Vht. 45/A. § (5) bekezdése alapján az önálló bírósági végrehajtó végzi –, vagyonelkobzásról, az elektronikus adat végleges hozzáférhetetlenné tételéről, az Európai Unió tagállamában büntetőeljárásban bűncselekmény elkövetése miatt kiszabott pénzösszegről, valamint az Európai Unió tagállamai közé nem tartozó államban (a továbbiakban: külföldi állam) vagy az Európai Unió tagállamában büntetőeljárásban alkalmazott vagyonelkobzásról szóló értesítése,

j) a bíróság bűnügyi költségről, elővezetési és kísérési költségről, fegyelmi eljárásban a bírósági végrehajtóval, bírósági végrehajtó-helyettessel és bírósági végrehajtójelölttel szemben kiszabott pénzbírságról, valamint az alapos kifogás esetén a bírósági végrehajtót az állam felé terhelő befizetési kötelezettségről szóló értesítése, továbbá a bírósági gazdasági hivatalnak a közjegyző által kiszabott pénzbírságról, az ügyészség által kiszabott rendbírságról, megállapított bűnügyi költségről, az ügyészség és a nyomozó hatóság által megállapított elővezetési és kísérési költségről, valamint a pártfogó felügyelői szolgálat által a közvetítői eljárásban megállapított, az állam által előlegezett és visszatérítendő költségről szóló értesítése,

k) a bűnügyi zárlatot elrendelő, az elektronikus adat ideiglenes hozzáférhetetlenné tételéről, illetve visszaállításáról, valamint az információs rendszerben tárolt adatok megőrzésére kötelezésről szóló határozat,

l) az Európai Unió és az Egyesült Nemzetek Szervezete Biztonsági Tanácsa által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedés végrehajtására zárlatot elrendelő végzés,

m) a polgári ügyben az állam által előlegezett költséget tartalmazó megkeresés,

n) a bíróság által előlegezett gyermektartásdíjat tartalmazó megkeresés,

o) a bíróságot, az Országos Bírósági Hivatal elnökét, az Országos Bírósági Hivatalt, a minisztériumot, az igazságügyi szakértői intézményt vagy az államot egyéb jogcímen megillető követelést tartalmazó megkeresés, és

p) a büntetés-végrehajtási szervezetet a fogvatartottal – illetve a volt fogvatartottal – szemben megillető követelést tartalmazó megkeresés.

(2) Az okirat végrehajthatóságához külön intézkedésre nincs szükség.

(3) A tartozás után felszámított pótlék, kamat, a végrehajtási költségátalány és költségminimum az adótartozásra vonatkozó végrehajtható okirat alapján hajtható végre.

18. A fizetési felszólítás és a végrehajtási eljárás megindítása

30. § (1) Az adóhatóság a tartozás megfizetésére az adóst felhívhatja, eredménytelen felhívás esetén, továbbá ha a felhívás alkalmazása a körülmények alapján célszerűtlen, a végrehajtást megindítja.

(2) Az állami adó- és vámhatóság 10 ezer forintot meg nem haladó nettó tartozással rendelkező adós esetében fizetési felhívást küld, további végrehajtási cselekményt – kivéve az Európai Uniót megillető hagyományos saját forrásból fennálló követelés tekintetében – az átvezetésen kívül nem foganatosít.

31. § (1) A végrehajtási eljárás az első végrehajtási cselekmény foganatosításával indul.

(2) A végrehajtó a végrehajtás foganatosításának megkezdésekor nem adja át a végrehajtható okiratot az adósnak.

(3) A tartozást elsősorban átvezetéssel kell behajtani.

(4) A végrehajtható okirat alapján foganatosított ingó-, ingatlan-, illetve követelésfoglalás hatályát az adóhatóság kiterjesztheti a foglalást követően végrehajthatóvá vált tartozásokra, költségekre is, amely tényről az adóhatóság az adóst értesíti.

19. Átvezetés

32. § (1) Ha az adóhatóság az adóst terhelő tartozás és eljárási költség mellett túlfizetést is nyilvántart, végrehajtási cselekményként az átvezethető túlfizetés összegét az általa nyilvántartott tartozásokra – a 30. § (2) bekezdésében foglalt értékhatárra figyelem nélkül – elszámolhatja, és ezzel egyidejűleg az adóst értesíti.

(2) A befizetések elszámolására a 13. §-ban foglaltak irányadók.

(3) A túlfizetés elszámolásával a tartozás a jóváírás napján a jóváírás összegével megfizetettnek minősül.

20. Az adós és a végrehajtási eljárásban részt vevő személyek adatainak beszerzése és kezelése

33. § (1) Más hatóság, közfeladatot ellátó adatkezelő szerv nyilvántartásában vagy adózói nyilvántartásban szereplő adatot az adóhatóság az adós azonosításához, a végrehajtási eljárás megindításához, lefolytatásához, az adós kérelmére indult eljárásban a tényállás tisztázásához használhatja fel. Ennek keretében, a végrehajtási eljárás eredményes lefolytatása érdekében az adóhatóság szükség esetén beszerzi az adós személyének azonosítására szolgáló, továbbá az adós lakóhelyére (tartózkodási helyére) és a végrehajtás alá vonható vagyontárgyaira vonatkozó adatokat.

(2) Az adóhatóság az (1) bekezdésben megjelölt eljárása során megkeresheti az adósra, valamint a vagyonára vonatkozó adatokat kezelő hatóságokat, szervezeteket.

(3) A nyilvántartásokat vezető hatóságok és szervezetek, ideértve az elektronikus kapcsolattartásra köteles pénzügyi intézményt, pénzforgalmi intézményt és befektetési vállalkozást is, az adóhatóság megkeresésének 8 napon belül díjmentesen kötelesek eleget tenni.

(4) Az adóhatóságnak a megkeresésében meg kell jelölnie a végrehajtási ügy vagy a végrehajtás alapjául szolgáló okirat számát.

(5) Az adó megfizetésére kötelezett személy kötelezéséhez, továbbá az ideiglenes biztosítási intézkedés és a biztosítási intézkedés végrehajtására irányuló végrehajtás foganatosításához szükséges, e §-ban meghatározott adatok beszerzése iránt az adóhatóság már a végrehajtható okirat kézbesítése előtt intézkedhet.

34. § (1) Az adóhatóság a (2) bekezdésben foglalt személy által

a) a személyazonosságának és lakcímének igazolása érdekében az adóhatóság rendelkezésére bocsátott adatai nyilvántartási adatokkal való egyezőségének és

b) a személyazonosságának igazolására alkalmas, bemutatott hatósági igazolványa, és tartózkodásra jogosító okmánya (a továbbiakban együtt: igazolvány) nyilvántartási adatokkal való egyezőségének és érvényességének

ellenőrzése céljából megkeresheti a személyiadat- és lakcímnyilvántartást, a járművezetőiengedély-nyilvántartást, az útiokmány-nyilvántartást vezető vagy a központi idegenrendészeti nyilvántartás (a továbbiakban e §-ban együtt: nyilvántartás) adatait feldolgozó hatóságot.

(2) Az ellenőrzés a természetes személy adós, valamint a végrehajtási eljárásban részt vevő azon személy adatainak ellenőrzésére terjedhet ki, akinek a személyazonosítását az adóhatóság elvégzi.

(3) Az ellenőrzéssel érintett, a végrehajtási cselekménynél jelen lévő, nem adós személyt az adóhatóság az ellenőrzés megkezdése előtt tájékoztatja az ellenőrzés céljáról, módjáról és tartalmáról, valamint az ellenőrzés során megismert adatok kezeléséről.

(4) Ha az ellenőrzés során az adóhatóság azt állapítja meg, hogy az igazolvány elvesztését, ellopását, megsemmisülését bejelentették, és megtalálásának vagy megkerülésének ténye nincs nyilvántartva, az igazolvány jogosulatlan felhasználásának megakadályozása céljából az igazolvány felhasználásának tényéről haladéktalanul értesíti az intézkedésének helye szerint illetékes rendőrkapitányságot és az átvett igazolványt részére megküldi vagy átadja. A bejelentési kötelezettség teljesítése nem minősül a titoktartási kötelezettség megsértésének.

(5) Az adóhatóság a nyilvántartásból a következő adatokat ellenőrizheti:

a) természetes személyazonosító adatok,

b) állampolgárság, hontalanság, menekült, bevándorolt, letelepedett, oltalmazott vagy a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező állampolgár jogállás,

c) lakcím,

d) arcképmás,

e) aláírás, és

f) az igazolvány, valamint a személyazonosítóról és a lakcímről szóló hatósági igazolvány okmányazonosítója és az okmányazonosító alapján nyilvántartott következő tények:

fa) a külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény 24. § (1) bekezdés f) pontja szerinti tények és az okmány érvényességi ideje,

fb) a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény 8. § (1) bekezdés b) pont ba)–bb) alpontja szerinti tények, és

fc) a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény 76. § d) pontja, 80. § (1) bekezdés b) és c) pontja, valamint a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 95. § (1) bekezdés g) pontja, 96. § (1) bekezdés g) pontja, továbbá 100. § (1) bekezdés b) és c) pontja szerinti tények.

(6) Az adóhatóság az ügyvédi tevékenység gyakorlásához való jogosultságot az ügyvédi kamarai nyilvántartásban ellenőrizheti.

V. FEJEZET
A VÉGREHAJTÁS FOGANATOSÍTÁSÁNAK KÖZÖS SZABÁLYAI

21. A végrehajtási kényszer alkalmazása

35. § (1) A végrehajtás során szükség esetén állami kényszert is lehet alkalmazni, hogy az adós teljesítse a kötelezettségét.

(2) Az állami kényszer – e törvény keretei között – elsősorban az adós vagyoni jogait korlátozhatja, kivételesen az adós személyiségi jogait is érintheti.

(3) Ha az adós vagy más személy a végrehajtási eljárás eredményességét a végrehajtó veszélyeztetésével, fenyegetésével akadályozza, vagy az eljárás lefolytatásának meghiúsítását megkísérli, az adóhatóság a rendőrségről szóló törvény szerinti rendőri intézkedés megtételét kezdeményezheti, vagy az állami adó- és vámhatóság az eljárása során a hivatásos állományú, jelen lévő tagja útján is biztosíthatja az eljárás zavartalan lefolytatását a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló törvény szerinti intézkedések alkalmazásával.

22. A végrehajtás önálló bírósági végrehajtó útján történő foganatosítása

36. § Az önkormányzati adóhatóság a végrehajtást önálló bírósági végrehajtó útján is foganatosíthatja. Ebben az esetben az önálló bírósági végrehajtó az e törvényben foglalt rendelkezések alkalmazásával jár el azzal az eltéréssel, hogy illetékességére a Vht. 232. § (3)–(5) bekezdése az irányadó, és alkalmazza a Vht.-nak az elektronikus ingó- és ingatlanárverésre vonatkozó rendelkezéseit is. Az önálló bírósági végrehajtó díjazására a bírósági végrehajtói díjszabásról szóló rendelet rendelkezései alkalmazandók.

23. Eljárás külföldön tartózkodó személy végrehajtási ügyében

37. § (1) A nem belföldi illetőségű vagy az egybefüggően 183 napot meghaladóan külföldön tartózkodó belföldi illetőségű személy (a továbbiakban együtt e § alkalmazásában: fizetésre kötelezett személy) tartozásának külföldön történő érvényesítése (beszedése) érdekében szükséges cselekményt – az Európai Unió tagállamai közötti, valamint nemzetközi egyezményekben szereplő jogsegély hatálya alá tartozó fizetési kötelezettségek kivételével – az adópolitikáért felelős miniszter által lefolytatott közbeszerzési eljárás nyertese teszi meg.

(2) A közbeszerzési eljárás nyertese a tartozás érvényesítése érdekében jogosult az ehhez szükséges, adótitoknak minősülő adatok megismerésére. Ennek érdekében a végrehajtási eljárás alapjául szolgáló iratokat az adóhatóság az eljárás befejezéséig a közbeszerzési eljárás nyertese rendelkezésére bocsátja.

(3) Az (1) bekezdés szerinti cselekmény ellátásáért a közbeszerzési eljárás nyertesét a külön megállapodásban foglaltak szerint fizetendő ellenérték, de legfeljebb a beszedett tartozás nyolc százaléka illeti meg.

(4) Az adóhatóság a fizetési kötelezettséget megállapító döntést, illetve az egyéb végrehajtható okiratot a közbeszerzési eljárás nyerteséhez negyedévenként küldi meg. Az ezt követő változásról az adóhatóság a közbeszerzési eljárás nyertesét haladéktalanul értesíti. Amíg a közbeszerzési eljárás nyertese az eljárás eredménytelenségéről nem értesíti az adóhatóságot, a fizetésre kötelezett személy belföldi vagyona ellen végrehajtási cselekmény nem foganatosítható. Ha a közbeszerzési eljárás nyertese az eljárás eredményességéről 6 hónap elteltével nem nyilatkozik, az adóhatóság a fizetésre kötelezett ingatlanára jelzálogjogot jegyeztethet be.

(5) Nem szükséges a közbeszerzési eljárás nyertesének igénybevétele akkor, ha a fizetésre kötelezett személy a fizetési kötelezettség érvényesítésekor belföldön tartózkodik és a fizetési kötelezettség érvényesítésének egyéb akadálya nincs, továbbá akkor sem, ha a fizetésre kötelezett személynek e törvény szerinti képviseleti jogosultsággal rendelkező belföldi meghatalmazottja van.

24. Megkeresés a végrehajtási eljárásban

38. § (1) Ha a végrehajtást megindító adóhatóság illetékességi területén kívül válik szükségessé helyszíni eljárási cselekmény foganatosítása, a végrehajtást megindító adóhatóság megküldi a szükséges iratokat az eljárási cselekmény

foganatosításának helye szerint illetékes adóhatóságnak (a továbbiakban: megkeresett adóhatóság), és ellátja azt a szükséges tájékoztatással.

(2) A megkeresett adóhatóság az eljárási cselekményeket foganatosítja, és a keletkezett iratokat a készkiadásairól készült költségelszámolással együtt megküldi a végrehajtást megindító adóhatóságnak.

(3) Ha az eljárási cselekmények lefolytatása egyidejűleg több adóhatóság illetékességi területén szükséges, a végrehajtást megindító adóhatóság a többi illetékes adóhatóságot is megkeresheti az eljárás lefolytatására. A megkeresett adóhatóságok munkájának összehangolásáról a végrehajtást megindító adóhatóság gondoskodik.

(4) A feleknek az előlegezett költségeket a végrehajtást megindító adóhatóság részére kell megfizetniük, a végrehajtás során befolyt összegeket a végrehajtást megindító adóhatóság részére kell átadni, illetve annak az elkülönített számlájára kell befizetni. Az ügyben a végrehajtást megindító adóhatóság érvényesíti a végrehajtási költséget, és gondoskodik a megkeresett adóhatóság költségeinek megtérítéséről.

25. Az eljárás időpontja

39. § (1) Helyszíni eljárás keretében végrehajtási cselekmények munkanapon, reggel 6 óra és este 10 óra között foganatosíthatók.

(2) A végrehajtó a végrehajtást foganatosító adóhatóság vezetőjének írásbeli engedélye alapján – az (1) bekezdésben rögzített időbeli korlátozásra tekintet nélkül – bármikor foganatosíthat végrehajtási cselekményt.

(3) Ha az egyéni vállalkozó, illetve a nem természetes személy adós üzemi, illetve üzleti tevékenysége rendeltetése folytán részben vagy egészben kívül esik az (1) bekezdés szerinti időtartamon, akkor az adóhatóság a végrehajtási cselekményeket az adós üzemi, illetve üzleti tevékenységének folytatása alatt – külön engedély nélkül – elvégezheti.

(4) A végrehajtó a szállítás alatt álló ingóságot erre irányuló külön engedély nélkül is bármikor lefoglalhatja.

26. Helyszíni kényszercselekmények

40. § (1) A végrehajtás során az adóhatóság megtekintheti és átvizsgálhatja a Vht. 43. §-ban felsoroltakon túl

a) az adós székhelyeként szolgáló ingatlant és egyéb helyiséget,

b) az adós be nem jelentett telephelyét, ha adat merül fel arra vonatkozóan, hogy ott az adós vagyontárgya fellelhető,

c) az EKAER szerint az adós részére érkező szállítmány lerakodási helyét.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt cselekmény foganatosítása során az adóhatóság az ott élő természetes személyek információs magánszféráját kizárólag a szükséges mértékben zavarhatja, továbbá biztosítja, hogy a cselekmény eredményeként tudomására jutott, a végrehajtási eljárás lefolytatásával nem összefüggő, az ott élő természetes személyekhez kapcsolódó információk illetéktelen személyek részére ne váljanak hozzáférhetővé.

(3) Az adós személye elleni kényszercselekményt az állami adó- és vámhatóság jelen lévő hivatásos állományú alkalmazottja a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló törvény szerinti intézkedések foganatosításával akkor alkalmazhat, ha az a végrehajtás eredményes befejezéséhez szükséges.

(4) A fióktelep útján folytatott tevékenységgel összefüggésben keletkezett tartozás végrehajtása során a külföldi vállalkozás valamennyi belföldön található vagyonára végrehajtás foganatosítható.

(5) Az adóhatóság a nem adós ingatlanán, illetve közterületen is alkalmazhat helyszíni kényszercselekményt, ha az szükséges az adós tulajdonát képező vagyontárgy lefoglalásához vagy a már lefoglalt vagyontárgy elszállítása érdekében.

VI. FEJEZET
JÖVEDELEMLETILTÁS ÉS PÉNZÜGYI INTÉZMÉNYNÉL KEZELT ÖSSZEGEKRE VEZETETT VÉGREHAJTÁS

27. Végrehajtás jövedelemre, fizetési számlára

41. § (1) A jövedelemletiltás és a pénzügyi intézménynél kezelt összegekre vezetett végrehajtás alkalmazásának nem előfeltétele a helyszíni eljárás lefolytatása.

(2) A munkáltató a letiltás kézbesítését követő 15 napon belül – ha a letiltás elektronikus úton érkezett, akkor elektronikus úton – az adós egyidejű tájékoztatása mellett tájékoztatja az adóhatóságot a havonta letiltható jövedelem összegéről, valamint a letiltást befolyásoló körülményekről, különösen a folyósított jövedelem

összegéről, valamint az azt terhelő egyéb végrehajtói letiltásokról. A letiltható jövedelem összegét befolyásoló körülményekről, illetve a letiltható jövedelem összegének a változásáról a munkáltató a letiltás teljes időtartama alatt, az ok bekövetkezésétől számított 15 napon belül – ha a letiltás elektronikus úton érkezett, akkor elektronikus úton – tájékoztatja az adóhatóságot.

42. § (1) A fizetési számlát vezető pénzforgalmi szolgáltató az adóhatóság hatósági átutalási megbízását a végrehajtható okirat csatolása nélkül köteles teljesíteni.

(2) Ha az adóhatóság a hatósági átutalási megbízást nem valós tartalmú végrehajtható okirat alapján, végrehajtható okirat hiányában vagy végrehajtható okirat birtokában, de az esedékesség időpontja előtt nyújtotta be, a hatósági átutalási megbízás teljesítése napjától a jogosulatlanul beszedett adó, költségvetési támogatás visszatérítése napjáig a késedelmi pótlékkal azonos mértékű kamatot fizet.

(3) Ha az adós a hatósági átutalási megbízást megelőzően, de az adó esedékességét követően teljesített befizetést, az adóhatóság a jogosulatlanul beszedett összeget a jóváírástól számított 8 napon belül kamat nélkül téríti vissza.

(4) Ha a befizetés az adósnak felróható okból nem beazonosítható, a határidő a befizetés azonosításától kezdődik. A befizetés pénzforgalmi számlanyitásra kötelezett adósok esetén abban az esetben minősül beazonosíthatónak, ha az adós a bejelentett pénzforgalmi számláról vagy adószáma feltüntetésével utal, illetve pénzforgalmi számlanyitásra nem kötelezett adós esetén abban az esetben minősül beazonosíthatónak, ha az adós adóazonosító számát közleményként feltünteti.

VII. FEJEZET
INGÓFOGLALÁS

28. Az ingófoglalás általános szabályai

43. § (1) Ingófoglalás foganatosítására a végrehajtási eljárás megindításával egyidejűleg vagy azt követően bármikor sor kerülhet.

(2) Az adóhatóság az adóst a vagyontárgyait terhelő zálogjogról kizárólag helyszíni eljárás keretében köteles nyilatkoztatni.

44. § Az állami adó- és vámhatóság az adós által fuvarozónak fuvarozásra átadott dolgot a címzettnek történő átadásig lefoglalhatja.

45. § Ingófoglalás esetén – ha az árverés sikertelen volt, vagy ha a becsérték megállapítása és az árverés között a végrehajtási eljárás szüneteltetése, felfüggesztése, igényper megindítása folytán legalább 3 hónap eltelt – az adóhatóság a becsértéket módosíthatja. Az adóhatóság módosítja a becsértéket az árverés közzétételéig akkor is, ha a becsérték megállapítása és az árverés közzététele között az értékesítendő ingóság forgalmi értékében jelentős változás állt be.

46. § (1) Az adóhatóság a lefoglalt ingóságot értékesítés céljából a foglalást követően haladéktalanul – az adós költségén – elszállíthatja, és a nyertes árverési vevőnek történő átadásig, foglalás alóli feloldásig vagy értékesíthetetlen ingóság esetében az adósnak történő visszaadásig, illetve karitatív célú hasznosításáig, vagy hulladékként történő megsemmisítésig megőrzi. Az ingóság elszállításának nem feltétele a Vht. szerinti zár alá vétel feltételeinek fennállása.

(2) Ha az adóhatóság az (1) bekezdésben foglalt lehetőséggel nem él, a lefoglalt vagyontárgyat az adós – a szállítási értesítőben megjelölt időpontig – az állaga megóvása mellett használhatja.

29. A járműfoglalás speciális szabályai

47. § (1) Az adóhatóság a járművet a járműnyilvántartásban szereplő adatok alapján is lefoglalhatja, ha az adós a jármű tulajdonosaként van a nyilvántartásba bejegyezve, illetve ennek hiányában is, ha a jármű a házastársi közös vagyonba tartozik. A végrehajtó a foglalási jegyzőkönyv másolatának megküldése mellett az elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzése érdekében megkeresi a közlekedési igazgatási hatóságot. A hatóság köteles

e felhívásnak haladéktalanul eleget tenni. Az adóhatóság a lefoglalt jármű forgalomból történő kivonása iránt legkésőbb az árverési hirdetmény kitűzésével egyidejűleg intézkedik.

(2) A vállalkozási tevékenységet végző adós üzemi, illetve üzleti tevékenységéhez szükséges gépjárművére folytatott végrehajtást, az adóvégrehajtó a gépjármű lefoglalás foglalási jegyzőkönyvben történő feltüntetésével foganatosítja. Ha ez lehetséges, a gépjármű törzskönyvét is le kell foglalni. Ha a gépjármű lefoglalását követő 6 hónapon belül az adózó az adótartozását nem fizeti meg, az adóvégrehajtó a gépjármű forgalmi engedélyét is lefoglalja.

(3) Ha a lefoglalt járművet az adós az adóhatóság felhívására nem adja át, és az adós lakóhelyén (tartózkodási helyén) vagy székhelyén, telephelyén, fióktelepén az nem fellelhető, az adóhatóság az ismeretlen helyen lévő gépjármű feltalálási helyének megállapítása érdekében végzéssel tárgykörözést rendelhet el.

(4) A (3) bekezdésben foglalt intézkedések költségét az adóvégrehajtási eljárás során felmerült végrehajtási költségek és a végrehajtási költségátalány megállapításának és megfizetésének részletes szabályairól szóló rendelet készkiadásra vonatkozó szabályai szerint számítja fel az adóhatóság.

30. Követelés lefoglalása

48. § (1) Az adóhatóság az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló törvény szerinti tárhellyel rendelkező, a Vht. 110. § (1) bekezdése szerinti harmadik személyek részére a követelésfoglalásról szóló okiratokat elektronikus úton kézbesíti.

(2) A Vht. 110. § (1) bekezdése szerinti harmadik személy a részére elektronikusan megküldött követelésfoglalással kapcsolatban a Vht. által előírt nyilatkozatot és annak mellékleteit elektronikus úton küldi meg az adóhatóság részére.

(3) Ha a Vht. 110. § (1) bekezdése szerinti harmadik személy az általánosforgalmiadó-összesítő jelentés benyújtására kötelezett, nyilatkozata szerint az adóstól számlát befogadó adóalany, aki az állami adó- és vámhatóságnak a Vht. 111. §-a alapján megküldött nyilatkozatában a követelést vagy annak egy részét annak teljesítése miatt nem ismeri el, köteles a követelés létrejöttét, illetve megszűnését az állami adó- és vámhatóság részére hitelt érdemlően igazolni.

(4) Ha az általánosforgalmiadó-összesítő jelentés benyújtására kötelezett adóalany a (3) bekezdés szerinti kötelezettségét nem teljesíti vagy a Vht. által előírt nyilatkozattételt elmulasztja, az adóhatóság az adó megfizetésére kötelezettre irányadó szabályok szerint kötelezheti őt a követelés összege erejéig a tartozás megfizetésére.

31. Zálogjoggal terhelt ingóság lefoglalása

49. § (1) Zálogjoggal terhelt ingóság lefoglalása esetén a bíróság a zálogjogosult bekapcsolódásra irányuló kérelmét elbíráló végzését megküldi az adóhatóságnak. A kérelem elbírálása során az adóssal szemben folyamatban lévő végrehajtási ügyön az adóhatóság által a zálogjoggal terhelt vagyontárgyra folytatott végrehajtási eljárást kell érteni.

(2) A zálogjogosult bekapcsolódását engedélyező végzés jogerőre emelkedését követően a bíróság a végzést azzal küldi meg az adóhatóságnak, hogy a zálogjoggal terhelt vagyontárggyal kapcsolatos, az adóhatóság követelését tartalmazó hátraléki kimutatást küldje meg a bíróságnak, amely továbbítja azt a végrehajtást foganatosító végrehajtónak.

(3) Nem eredményezi a Vht. szerinti hatásköri összeütközést, ha bíróság által engedélyezett bekapcsolódást követően folytatott eljárásában a bírósági végrehajtó a zálogtárgyat akár a zálogjogosult, akár az adóhatóság követelése fejében lefoglalja.

32. Fedezetcsere a végrehajtási eljárásban

50. § (1) Az adóhatóság az adós méltánylást érdemlő körülményére tekintettel – legkésőbb az árverés kitűzését megelőzően – előterjesztett kérelmére a lefoglalt ingó vagyontárgyat feloldja a foglalás alól, ha a tartozás megtérülése a feloldást követően is biztosított, illetve abban az esetben, ha az adós olyan vagyontárgyat ajánl fel a tartozás fedezetéül, amely a feloldani kért vagyontárgy piaci értékét eléri, vagy azt meghaladja. A vagyontárgy feloldására és a felajánlott vagyontárgy lefoglalására egyidejűleg kerül sor.

(2) A fedezetcserére az eljárás szünetelése és felfüggesztése alatt is sor kerülhet.

(3) A fedezetcsere során az 52. § (1) bekezdése nem alkalmazandó.

(4) Az adóhatóság a végrehajtási eljárás szünetelése vagy felfüggesztése alatt, más jogszabályi feltételek megléte esetén, az adós kérelmére intézkedhet a lefoglalt ingóság értékesítése iránt.

VIII. FEJEZET
INGATLANFOGLALÁS

33. Az ingatlan-végrehajtás általános szabályai

51. § Ingatlanfoglalás foganatosítására a végrehajtási eljárás megindításával egyidejűleg vagy azt követően bármikor sor kerülhet.

52. § (1) Nincs helye ingatlan-végrehajtásnak a természetes személy és az egyéni vállalkozó adós, valamint a vele együtt élő közeli hozzátartozók lakhatását közvetlenül szolgáló lakóingatlan esetén, ha a tartozás összege az 500 ezer forintot nem haladja meg.

(2) A lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendeletben meghatározott méltányolható lakásigény mértékének felső határát meg nem haladó nagyságú, az adós és a vele együtt élő közeli hozzátartozók lakhatását közvetlenül szolgáló lakástulajdon a végrehajtás során csak akkor értékesíthető, ha a végrehajtás más formái nem vezettek eredményre.

(3) Az adóhatóság az ingatlan lefoglalása végett megkeresi az ingatlanügyi hatóságot, amely a végrehajtási jogot soron kívül bejegyzi az ingatlan-nyilvántartásba. A végrehajtási jog bejegyzése érdekében tett intézkedés ellen benyújtott végrehajtási kifogásnak a megkeresés alapján teendő ingatlanügyi hatósági intézkedésre halasztó hatálya nincs.

(4) Az adóhatóság az adós tulajdonát képező ingatlan lefoglalását, illetve értékesítését mellőzheti, ha az ingatlant terhelő jelzálogjog miatt annak értékesítéséből az adóhatóság követelésének kielégítése nem várható.

(5) Ha az ingatlan-végrehajtásnak az (1) bekezdés alapján nincs helye, illetve az adóhatóság a végrehajtási jog bejegyzését a (4) bekezdés alapján mellőzi, az adóhatóság a tartozás és járulékai erejéig az adós ingatlanára jelzálogjogot jegyeztethet be. Az adóhatóság a jelzálogjog bejegyzése végett megkeresi az ingatlanügyi hatóságot, amely a jelzálogjogot soron kívül bejegyzi az ingatlan-nyilvántartásba. A jelzálogjog-bejegyzés érdekében tett intézkedés ellen benyújtott végrehajtási kifogásnak a megkeresés alapján teendő ingatlanügyi hatósági intézkedésre halasztó hatálya nincs.

(6) A jelzálogjog bejegyzését követően, ha a végrehajtás más formái nem vezettek eredményre, az adóhatóság megkeresheti az ingatlanügyi hatóságot a jelzálogjog törlése és a végrehajtási jognak a jelzálogjog ranghelyére soron kívül történő bejegyzése iránt.

(7) Ha az adóhatóság által folytatott végrehajtási eljárásban a végrehajtással érintett fizetési kötelezettség érvényesítése e törvény alapján a központi költségvetés vagy a Magyar Állam javára történik, akkor az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzendő jogok jogosultjaként a Magyar Államot kell feltüntetni azzal, hogy bírósági és más hatósági eljárásokban a jogosult képviseletében a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékes területi szerve jár el.

53. § (1) Az ingatlant – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – beköltözhető állapotban kell árverezni.

(2) Lakottan kell árverezni az ingatlant,

a) ha abban a végrehajtási eljárás megindulását megelőzően kötött, érvényes bérleti szerződés alapján bérlő lakik,

b) ha abban – a (3) bekezdésben foglalt esetet kivéve – haszonélvező lakik,

c) ha az osztatlan közös tulajdonban levő ingatlanban a nem adós tulajdonostárs lakik, illetve

d) ha abban az adós egyenes ági felmenője lakik, és lakóhelye a végrehajtási eljárás megindítását megelőző 6 hónapban is ebben volt, valamint az ingatlan tulajdonjogát az adós tőle ingyenesen szerezte.

(3) A (2) bekezdés b) pontjában foglalt esetben nincs helye az ingatlan lakottan történő árverezésének, ha a haszonélvezeti jogot – függetlenül attól, hogy e jog az ingatlan-nyilvántartásba be van-e jegyezve – a végrehajtási eljárás megindulását követően szerződéssel létesítették.

(4) A (2) bekezdés c) pontjában foglalt esetben is beköltözhetően kell értékesíteni az adós tulajdoni hányadát, ha a tulajdonostársak ingatlan használatára vonatkozó megállapodása vagy bíróság határozata alapján az adós a nem adós tulajdonostárs által használt ingatlan- vagy épületrésztől elkülönülten használható ingatlan- vagy épületrész használatára jogosult.

54. § A 45. § rendelkezései az ingatlanok becsértékének módosításával összefüggésben is alkalmazandóak.

55. § Az 50. § az ingatlan-végrehajtással összefüggésben is megfelelően alkalmazandó azzal, hogy foglaláson ebben az esetben az adós ingatlanának jelzáloggal történő megterhelését is érteni kell.

34. A zálogjoggal terhelt ingatlan lefoglalása

56. § (1) Az adóhatóság a végrehajtási jog bejegyzéséről szóló határozat véglegessé válásáról való tudomásszerzését követő 15. nap eltelte után haladéktalanul tájékoztatja az ingatlanon fennálló zálogjog jogosultját arról, hogy bekapcsolódási kérelmét 15 munkanapon belül küldheti meg az illetékes adóhatóság részére.

(2) Az adóhatóság zálogjoggal terhelt ingatlan becsértékének megállapítása iránt abban az esetben intézkedik, ha a zálogjogosult bekapcsolódásra irányuló kérelmét a megadott határidőn belül nem küldi meg az adóhatóság részére, vagy a bíróság a zálogjogosult kérelmét jogerősen elutasította és az ingatlanra vezetett végrehajtás felfüggesztését megszüntette.

(3) A 49. § rendelkezései a zálogjoggal terhelt ingatlanok lefoglalása esetén is alkalmazandóak.

IX. FEJEZET
A VÉGREHAJTÁS SORÁN LEFOGLALT VAGYONTÁRGYAK ÉRTÉKESÍTÉSE

35. Az értékesítés módjai

57. § (1) A végrehajtás során lefoglalt vagyontárgyakat (ingóságot, ingatlant)

a) elektronikus árverésen,

b) hagyományos árverésen (a továbbiakban: árverés),

c) árverésen kívüli eladással, vagy

d) törvényben meghatározott ingóságokat speciális értékesítési szabályok alapján

kell értékesíteni.

(2) Az állami adó- és vámhatóság az (1) bekezdés c) és d) pontja alkalmazhatóságának hiányában a lefoglalt vagyontárgyakat elektronikus árverésen értékesíti.

(3) A (2) bekezdéstől eltérően az állami adó- és vámhatóság árverésen értékesíti

a) azt a vagyontárgyat, amely helyhez kötött, nem szállítható, vagy szétszerelése speciális szakértelmet igényel, illetve tárolása különleges körülmények biztosítását igényli,

b) azt a vagyontárgyat, amelynek beszállítási költsége nem áll arányban a vagyontárgy értékével és nincs mód zárgondnok kirendelésére,

c) az élő állatot,

d) a 10 ezer forintot el nem érő becsértékű ingó vagyontárgyakat és

e) azon vagyontárgyakat, amelyek esetében törvény így rendelkezik.

(4) Az önkormányzati adóhatóság a (2) és (3) bekezdésben foglalt szabályokat akkor köteles alkalmazni, ha az elektronikus árveréshez szükséges informatikai feltételek adottak. Ellenkező esetben a lefoglalt vagyontárgyakat az (1) bekezdés c) és d) pontja alkalmazhatóságának hiányában árverésen értékesíti.

36. Az ingóság értékesítésének időpontja

58. § (1) Az adóhatóság a lefoglalt ingóság értékesítése iránt a foglalást, illetve a vízi, légi jármű lajstromának, valamint az egyedi azonosításra kétséget kizáróan alkalmas ingó dologként jogszabályban meghatározott vagyontárgy foglalása esetén a zálogjogi nyilvántartás adatainak beszerzését követő 30 nap eltelte után, 8 napon belül intézkedik.

(2) Ha a foglalástól számított 8 napon belül igénypert indítottak, az igényelt vagyontárgy értékesítése iránt az igényper jogerős befejezése után lehet intézkedni.

(3) A végrehajtó az értékesítés időpontját a foglalástól számított 3 hónapon belül olyan időpontra tűzi ki, amely a helyi körülmények között a legcélszerűbb.

(4) A romlandó dolog értékesítése iránt az adóhatóság – az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően – a foglalás után legfeljebb 30 napon belül intézkedik.

37. Az ingatlan értékesítésének feltétele és időpontja

59. § (1) A lefoglalt ingatlant csak akkor lehet értékesíteni, ha a követelés egyéb végrehajtási cselekmény foganatosítása útján nem vagy csak aránytalanul hosszú idő múlva térülne meg.

(2) Ha az adóhatóság ingófoglalást és ingatlan-végrehajtást is foganatosított, az ingatlan értékesítése iránt akkor intézkedhet, ha az ingóság értékékesítése eredménytelen volt, vagy a lefoglalt ingóságok értékesítéséből a tartozás előreláthatóan nem egyenlíthető ki, és a végrehajtási jog bejegyzéséről szóló határozatnak a végrehajtó részére történt kézbesítésétől számított 45 nap vagy az ingatlan fekvése szerinti jegyző Vht. szerinti tájékoztatásának kézbesítésétől számított 60 nap már eltelt.

(3) Ha a végrehajtási jog bejegyzéséről szóló határozatnak az adóhatóság részére történt kézbesítésétől számított 8 napon belül igénypert indítottak, az igényelt ingatlan értékesítése iránt csak az igényper jogerős befejezése után lehet intézkedni

(4) Az adóhatóság az ingatlant a végrehajtási jog bejegyzéséről szóló határozat kézhezvételétől számított 3 hónapon belül olyan időpontban köteles értékesíteni, amely a helyi körülmények között a legcélszerűbb.

38. Ingóárverés

60. § Az árverést a következő helyeken lehet megtartani:

a) az állami adó- és vámhatóság épületében (árverési csarnokában), ha a végrehajtást az állami adó- és vámhatóság folytatja,

b) a községi, városi, fővárosi kerületi, illetve a Fővárosi Önkormányzat épületében vagy a felsorolt önkormányzatok jegyzője, főjegyzője által kijelölt egyéb helyiségben, ha a végrehajtást az önkormányzati adóhatóság folytatja,

c) az adós lakóhelyén (tartózkodási helyén), székhelyén (telephelyén, fióktelepén),

d) az ingóság lefoglalásának helyén,

e) az ingóság őrzésének helyén, továbbá

f) a végrehajtó által kijelölt más helyen.

61. § Az árverést az adóhatóság árverési hirdetménnyel tűzi ki, és ebben feltünteti:

a) az adós, valamint az árverést lefolytató adóhatóság, továbbá megkeresésre folyó végrehajtás esetén a behajtást kérő, illetve a behajtást kérő hatóság nevét (megnevezését),

b) az árverés helyét és idejét,

c) az árverésre kerülő ingóságok megnevezését és becsértékét, azt a legkisebb vételárat, amelyen az ingóság értékesíthető (a továbbiakban: minimálár),

d) azt, hogy az ingóságokat az árverés előtt hol és mikor lehet megtekinteni, és

e) azt, hogy van-e az ingóságokon tulajdonostársnak vagy egyéb személynek előárverezési joga.

62. § Az árverési hirdetményt – az Air. kézbesítésre vonatkozó rendelkezéseire figyelemmel – kézbesíteni kell:

a) az adósnak

b) megkeresésre folyó végrehajtás esetén a behajtást kérőnek, illetve a behajtást kérő hatóságnak továbbá

c) az árverés helye szerinti községi, városi, fővárosi kerületi jegyzőnek, ha a végrehajtást az önkormányzati adóhatóság folytatja le.

63. § (1) Az árverési hirdetményt ki kell függeszteni:

a) az árverést lefolytató állami adó- és vámhatóság hirdetőtábláján,

b) a megkereső állami adó- és vámhatóság hirdetőtábláján, míg önkormányzati adóhatóság eljárása esetén a helyi önkormányzat polgármesteri hivatalának hirdetőtábláján, valamint

c) az árverés helye szerinti községi, városi, fővárosi kerületi polgármesteri hivatal, a főpolgármesteri hivatal hirdetőtábláján, ha a végrehajtást az önkormányzati adóhatóság folytatja le.

(2) Az állami adó- és vámhatóság által folytatott végrehajtás esetén az árverési hirdetményt az állami adó- és vámhatóság hivatalos internetes honlapján is közzéteszi. Az önkormányzati adóhatóság által folytatott végrehajtás esetén az árverési hirdetményt a helyi önkormányzat polgármesteri hivatalának hivatalos honlapján közzé kell tenni, ha azzal a helyi önkormányzat rendelkezik.

(3) Az adóhatóság bármelyik fél kérelmére az árverést egyéb megfelelő módon is közzéteszi, feltéve, hogy az azt kezdeményező fél annak költségeit megelőlegezi.

(4) Az árverés közhírré tételéhez fűződő jogkövetkezmény a (2) bekezdés szerinti közzétételhez, illetve ha a végrehajtást az önkormányzati adóhatóság foganatosítja, annak a helyi önkormányzat polgármesteri hivatalának a hirdetőtábláján való közzétételhez kapcsolódik, amelynek illetékességi területén az árverést lefolytatják.

64. § (1) Az árverező személyesen vagy képviselője útján árverezhet.

(2) Sem személyesen, sem képviselő útján nem árverezhet, és az ingóságot – a (3) bekezdésben foglalt kivételekkel – árverezéssel közvetve sem szerezheti meg

a) az adós,

b) kiskorú személy,

c) az adóhatóság alkalmazottja az őt foglalkoztató szerv által lefolytatott árveréseken,

d) a c) pontban felsorolt személyek közeli hozzátartozója és élettársa, valamint

e) az árverési vételár megfizetését elmulasztó árverési vevő az ingóárverés további szakaszában.

(3) Nem minősül kizártnak az árverezésből a (2) bekezdés c) és d) pontja szerinti személy, ha a dolog megszerzésére végrehajtást kérői vagy tulajdonostársi jogállása miatt van jogosultsága, vagy ha törvény számára elővásárlási jogot biztosít.

65. § (1) Az árverésen jelen levő adós meghatározhatja az ingóságok árverésének sorrendjét.

(2) A technológiai vagy termelési, szolgáltatási egységet képező ingóságokat a végrehajtó mint egészet értékesíti. Ha a technológiai vagy termelési, szolgáltatási egységet egészként nem sikerült értékesíteni, az egység részeit képező ingóságok értékesítését egyenként kell megkísérelni.

(3) Az árverés során az adóhatóság az árverezőkkel közli a kikiáltási árat, amely megegyezik az ingóság becsértékével, és felhívja az árverezőket ajánlatuk megtételére.

(4) Ha a felajánlott vételár nem éri el a kikiáltási árat, azt fokozatosan lejjebb kell szállítani, legfeljebb a becsérték 35%-áig.

(5) A természetes személy adós foglalkozásának gyakorlásához nélkülözhetetlen gépjármű kikiáltási árát csak olyan összegre lehet leszállítani, amelyből a végrehajtás előre látható költségei és az adósnak a Vht. 170/A. § (1) bekezdése alapján járó összeg fedezhető.

(6) Az árverést addig kell folytatni, amíg ajánlatot tesznek. Ha nincs további ajánlat, a végrehajtó – figyelemmel a (4) bekezdésben megállapított legkisebb vételárra – a felajánlott legmagasabb vételár háromszori kikiáltása után megnevezi a nyertes árverési vevőt.

(7) Az árverési vevő nyertességének a (6) bekezdésben foglaltak szerinti kikiáltását követően azonnal köteles a teljes vételárat készpénzben megfizetni, vagy ha arra a helyszínen lehetőség van, bankkártyával teljesíteni.

(8) Ha az árverési vevő a (7) bekezdésben meghatározott fizetési kötelezettségének nem tesz eleget, az ingóságra e § rendelkezései szerint az árverést tovább kell folytatni a 64. § (2) bekezdés e) pontjában foglaltak alkalmazásával.

(9) Ha a ki nem fizetett ingóságot a további árverezés során alacsonyabb áron vették meg, mint amennyit a fizetést elmulasztó árverező ajánlott, a két ár közötti különbözetet a fizetést elmulasztó köteles azonnal megtéríteni. Ha a fizetést elmulasztó árverező ezt elmulasztja, a vételár-különbözet megfizetésére őt az adóhatóság a 102. § szerinti határozattal kötelezi, amely a végrehajtásban végrehajtható okirat.

66. § Ha az árverést megsemmisítették, ez a jóhiszemű árverési vevő megszerzett tulajdonjogát nem érinti.

67. § (1) Az árverésről a végrehajtó árverési jegyzőkönyvet készít, és ebben – a 8. §-ban foglaltakon túl – feltünteti

a) az eljáró végrehajtó nevét,

b) a végrehajtható okirat megnevezését (ügyszámát), a jogosultak követeléseinek jogcímét és összegét,

c) az árverés menetének leírását,

d) az adós, a jelen levő más érdekelt esetleges kérelmét, észrevételét,

e) az elárverezett ingóság megnevezését, becsértékét és az árverési vételárat, és

f) az árverési vevő nevét, nem természetes személy árverési vevő esetén a szervezet megnevezését és székhelyét.

(2) A végrehajtó a természetes személy árverési vevő lakóhelyét, illetve személyazonosításra szolgáló okmányának számát feljegyzi, és a feljegyzést zárt borítékban helyezi el, arról csak bíróság, a büntetőügyben eljáró és az ingóságot nyilvántartó hatóság részére adhat felvilágosítást.

(3) Az árverési jegyzőkönyvet a végrehajtó és az árverési vevő írja alá.
(4) A végrehajtó az árverésről a jegyzőkönyv mellett kép- és hangfelvételt készít.
(5) Az árverési jegyzőkönyv eredeti példányát az árverés befejezésekor át kell adni az árverési vevőnek, a jelen lévő adósnak, megkeresésre folyó végrehajtás esetén a behajtást kérőnek, illetve a behajtást kérő hatóságnak, továbbá ha bármelyik felet az árverésen harmadik személy képviseli, akkor a jelen levő képviselőnek, akik az árverési jegyzőkönyv átvételét aláírásukkal nyugtázzák.
(6) Az árverési jegyzőkönyv másolatát vízi vagy légi jármű esetén – az Air. kézbesítésre vonatkozó rendelkezéseire figyelemmel – meg kell küldeni a járművet nyilvántartó hatóságnak. Az árverési vevőnek, az adósnak, megkeresésre folyó végrehajtás esetén a behajtást kérőnek, illetve a behajtást kérő hatóságnak az árverési jegyzőkönyv másolatát abban az esetben kell megküldeni, ha nem volt jelen az árverésen, vagy az árverési jegyzőkönyvet az árverés befejeztével nem vette át, vagy az átvételt az aláírásával nem nyugtázta.

68. § (1) Az első árverésen el nem adott ingóságot második és ezt követő árverésen kell értékesíteni. Technológiai vagy termelési, szolgáltatási egységet képező ingóságok értékesítése esetén az egység részeinek egyenkénti értékesítését kell első árverésnek tekinteni.
(2) Az adóhatóság a második és ezt követő árverést az előző árveréstől, illetve ha az árverést végrehajtási kifogással támadták meg, ennek végleges elbírálásától számított 60 napon belüli időpontra tűzi ki.
(3) Nem kell megtartani a második és ezt követő árverést, ha az árverési vevő az árverés megkezdése előtt a vételárat megfizette (vagy átutalta és az arról szóló terhelési értesítőt az adóhatóságnak bemutatta vagy a másolatát átadta), továbbá a második árverés kitűzésével felmerült költséget megtérítette.

39. Egyes ingóságok értékesítésének eltérő szabályai

69. § Az üzletrész árverés vagy elektronikus árverés keretében értékesíthető. Árverésen kívül az üzletrész akkor értékesíthető, ha ahhoz az előárverezésre jogosultak is hozzájárultak.

70. § (1) Nem lehet lefoglalni azokat a romlandó dolgokat, amelyeknek a fogyaszthatósági, minőség-megőrzési vagy felhasználhatósági ideje lejárt.
(2) A romlandó dolog foglalásával, annak jogalapjával, illetve értékesítésével szemben előterjesztett végrehajtási kifogásnak – a dolog jellegére tekintettel – a dolog értékesítésére vonatkozóan halasztó hatálya nincs.
(3) A romlandó dolgot a végrehajtási eljárás szünetelésének, felfüggesztésének hatálya alatt is értékesíteni kell.
(4) Ha az adós ezt kifejezetten kéri, és kijelöli a vevőt, az adóhatóság a romlandó dolgot árverésen kívül, árverési vétel hatályával becsértéken értékesíti, azzal, hogy ehhez a behajtást kérő, illetve a behajtást kérő hatóság hozzájárulása nem szükséges. Az értékesítésre a foglalási jegyzőkönyv lezárását követően, az adós 1 órán belül tett nyilatkozata alapján van lehetőség, amely határidő jogvesztő hatályú. Az adós a rendelkezésére álló határidőn belül a kijelölésről lemondó nyilatkozatot tehet, amely nyilatkozat nem vonható vissza.
(5) Ha a romlandó dolog értékesítése a (4) bekezdésben meghatározottak alapján nem lehetséges, akkor az adóhatóság a lefoglalt romlandó dolgot árverésen értékesíti. Az árverésen a jelenlévők, valamint az állami adó- és vámhatóság által folytatott végrehajtás során az előzetesen értesített és a helyszínen megjelent, romlandó dolgok forgalmazásával foglalkozó kereskedők vehetnek részt. A romlandó dolog árveréséről a végrehajtó nem készít hirdetményt, az árverést a helyi körülmények között legcélszerűbb módon teszi közzé.
(6) A dolog (5) bekezdés szerinti értékesítéséről az állami adó- és vámhatóság értesíteni köteles azokat a kereskedőket, akik előzetesen regisztráltak az állami adó- és vámhatóság által kezelt, romlandó dolgok forgalmazásával foglalkozó kereskedők adatait tartalmazó adatbázisba, és vállalják, hogy a végrehajtó által meghatározott időpontig az árverés helyszínén megjelennek. A megjelenési kötelezettségre vonatkozó határidő jogvesztő hatályú.
(7) A végrehajtónak az árverést az első értesítést követően 2 órán belül meg kell kezdenie.
(8) A (6) bekezdés szerinti kereskedő és a jelenlévő érvényes ajánlatot legalább a becsérték 35%-át elérő összegben tehet. A dolgot az szerzi meg, aki a legmagasabb összegű érvényes ajánlatot tette, azonos vételi ajánlat esetén pedig az, aki az ajánlatát korábban tette. Az árverés nyertese köteles a vételárat haladéktalanul készpénzben megfizetni, vagy ha az árverés helyszínén ennek lehetősége biztosított, bankkártyával is teljesítheti. Ha az árverési vevő a vételárat nem fizeti meg, az adóhatóság a 103. § szerint jár el. A határozat a végrehajtási eljárásban végrehajtható okirat.
(9) Ha a (4) és (5) bekezdés alapján a romlandó dolog értékesítésére nincs mód, vagy az eredménytelen maradt, az állami adó- és vámhatóság – a lefoglalt vagyontárgy őrzésének biztosítása mellett – intézkedhet az Elektronikus

Árverési Felületen (a továbbiakban: EÁF) történő gyorsított értékesítés iránt. Az árverés a hirdetmény közzétételével egy időben indul és a közzétételtől számított 24 órán át tart.

(10) A romlandó dolog EÁF-en történő értékesítése során érvényes árverési ajánlat a becsérték legalább 35%-át elérő összegben tehető. Érvényes árverési ajánlatnak minősül az árverési hirdetményben közölt árverés záró időpontjáig az EÁF-en beérkezett, a becsérték legalább 35%-át elérő 5 legmagasabb ajánlat. Azonos ajánlat esetén az EÁF-en korábban megtett ajánlat nyer. Az árverési ajánlat nem vonható vissza.

(11) Az elektronikus árverés nyertesét az árverést lebonyolító adóhatóság e tényről elektronikus úton, az elektronikus árverés lezárását követően haladéktalanul értesíti. Az elektronikus értesítés tartalmazza, hogy a nyertes az értesítést követő 1 munkanapon belül köteles az árverést lebonyolító adóhatóságnál megjelenni, a vételárat készpénzben megfizetni, vagy igazolni, hogy a vételárat átutalási megbízás, vagy postai készpénzátutalási megbízás útján megfizette, és a megvásárolt romlandó dolgot elszállítani.

(12) Ha az árverés nyertese a vételárat azonosítható módon határidőben nem fizette meg, az árverést a következő legmagasabb ajánlatot tevő személy nyeri meg.

71. § A romlandó dolgok értékesítésére a 70. §-ban foglalt eltérésekkel e törvény elektronikus árverésre vonatkozó rendelkezései az irányadóak.

40. Ingatlanárverés

72. § Az árverést a 60. § a), b) és f) pontjában meghatározott helyszíneken vagy az ingatlan fekvésének helyén lehet megtartani.

73. § Az árverést az adóhatóság árverési hirdetménnyel tűzi ki és ebben a 61. § a), b), d) és e) pontjában foglaltakon túl feltünteti

a) az ingatlan-nyilvántartási adatokat, ideértve az ingatlan fekvésének helyét, művelési ágát, helyrajzi számát, tulajdonosának megnevezését, a Vht. 137. § (1) bekezdése szerinti terheket, továbbá a földhasználati nyilvántartásba bejegyzett földhasználat jogcímét és időtartamát,

b) az ingatlan tartozékait, jellemző sajátosságait,

c) lakóingatlan esetében az ingatlan lakott vagy beköltözhető állapotban történő értékesítését,

d) az ingatlan kikiáltási árát,

e) az árverési előleg (továbbiakban: előleg) összegét,

f) a minimálárat, és

g) annak a számlának a számát, amelyre az árverező az előleget az árverést megelőzően átutalhatja.

74. § Az árverési hirdetményt az Air. kézbesítésre vonatkozó rendelkezéseire figyelemmel a 62. § a)–b) pontjában felsorolt személy mellett kézbesíteni kell

a) azoknak, akiknek az ingatlanra vonatkozólag az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett joguk van,

b) az ingatlan fekvése szerinti községi, városi, fővárosi kerületi jegyzőnek, valamint

c) az ingatlanügyi hatóságnak, amely az árverés kitűzésének tényét feljegyzi az ingatlan-nyilvántartásba.

75. § (1) Az árverési hirdetményt ki kell függeszteni

a) az illetékes állami adó- és vámhatóság, továbbá az ingatlan fekvése szerint illetékes adó- és vámhatóság, vagy a helyi önkormányzat polgármesteri hivatalának hirdetőtábláján, ha a végrehajtást az önkormányzati adóhatóság folytatja le,

b) az ingatlan fekvése szerinti községi, városi, fővárosi kerületi polgármesteri hivatal, a főpolgármesteri hivatal hirdetőtábláján, valamint

c) az ingatlanügyi hatóság hirdetőtábláján.

(2) A végrehajtó bármelyik fél kérelmére az árverést egyéb megfelelő módon is közzéteszi, feltéve, hogy az azt kezdeményező fél annak költségeit megelőlegezi.

(3) Az állami adó- és vámhatóság által folytatott végrehajtás esetén az árverési hirdetményt az adó- és vámhatóság hivatalos internetes honlapján is közzéteszi. Az önkormányzati adóhatóság által folytatott végrehajtás esetén az árverési hirdetményt a helyi önkormányzat polgármesteri hivatalának hivatalos honlapján közzé kell tenni, ha azzal a helyi önkormányzat rendelkezik.

(4) Az árverés közzétételéhez fűződő jogkövetkezmény az árverezésre kerülő ingatlan fekvése szerint illetékes állami adó- és vámhatóság, vagy a helyi önkormányzat polgármesteri hivatalának hirdetőtábláján való közzétételhez kapcsolódik.

76. § Az árverezők személyére vonatkozóan a 64. § (2) bekezdés a)–d) pontjának és (3) bekezdésének rendelkezéseit ingatlanárverés esetén is megfelelően alkalmazni kell.

77. § (1) Az ingatlanra az árverezhet, aki előlegként az ingatlan becsértékének 10%-át legkésőbb az árverés megkezdéséig a végrehajtónál letétbe helyezte, vagy az adóhatóság által közzétett számlára átutalta. Ha az árverés megkezdéséig az előleg összegének a közzétett számlán történő jóváírása nem történt meg, de az árverezni kívánó bankszámláját az azt vezető hitelintézet az előleg összegével megterhelte, az árverezni kívánó legkésőbb az árverés megkezdéséig hitelt érdemlően igazolhatja az átutalás visszavonhatatlan megtörténtét.

(2) Akinek az ingatlanszerzése engedélyhez kötött, annak az árverezés megkezdése előtt igazolnia kell az engedély meglétét.

78. § (1) Az árverés megkezdésekor a végrehajtó az árverezőkkel közli a kikiáltási árat, ismerteti az árverési feltételeket, és felhívja az árverezőket ajánlatuk megtételére.

(2) Ha a felajánlott vételár nem éri el a kikiáltási árat, azt fokozatosan lejjebb kell szállítani – a 84. §-ban foglalt kivétellel – a kikiáltási ár 50%-áig.

(3) Az árverést addig kell folytatni, amíg ajánlatot tesznek. Ha nincs további ajánlat, a végrehajtó a felajánlott legmagasabb vételár háromszori kikiáltása után megnevezi a nyertes árverési vevőt.

79. § (1) Az árverési vevő letétbe helyezett előlegét a vételárba be kell számítani.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt előleg kivételével az árverezők letétbe helyezett előlegét az árverés befejezése után azonnal vissza kell adni. Ha az előleg letétbe helyezése banki átutalással történt, az előleg visszautalásáról az árverés befejezését követően haladéktalanul intézkedni kell.

80. § (1) Az árverési vevőnek a vételár-különbözetet az árveréstől – ha pedig az árverést végrehajtási kifogással támadták meg, annak véglegessé vált elbírálásától – számított 8 napon belül kell megfizetnie a végrehajtói számlára. Ha ezt elmulasztja, a letett előleget elveszíti.

(2) Az adóhatóság a vételár-különbözet megfizetésére végzésben legfeljebb 60 napig terjedő halasztást engedélyezhet, ha a vételár nagyobb összege vagy más fontos körülmény ezt indokolttá teszi.

81. § (1) Az árverésről a végrehajtó árverési jegyzőkönyvet készít, és ebben – a 67. § (1) bekezdésében foglaltakon túlmenően – feltünteti az elárverezett ingatlannak az ingatlan-nyilvántartási adatait, lakóingatlan esetén a lakott vagy beköltözhető állapotban történt értékesítést, a kikiáltási árat, azt, hogy a legalacsonyabb érvényes vételi ajánlat megállapítása mely szabályok szerint történt, az árverési vételárat, továbbá az árverési vevő nevét, személyazonosító adatait, lakóhelyét, székhelyét. A 67. § (3) és (4) bekezdésében foglaltakat ingatlanárverés esetében is alkalmazni kell.

(2) Az árverési jegyzőkönyv másolatát hivatalos iratként meg kell küldeni az adósnak, megkeresésre folyó végrehajtás esetén a behajtást kérőnek, illetve a behajtást kérő hatóságnak és azoknak, akiknek az elárverezett ingatlanra vonatkozóan az ingatlan-nyilvántartásban bejegyzett joguk van.

(3) Ha az árverési vevő a vételár-különbözetet megfizette, és az árveréstől számított 30 nap eltelt, illetve ha az árverést végrehajtási kifogással támadták meg, ennek végleges elbírálását követően a végrehajtó az árverési jegyzőkönyv másolatát hivatalos iratként megküldi

a) az árverési vevőnek, az árverési vétel igazolása céljából,

b) az ingatlanügyi hatóság részére, az árverési vevő tulajdonjogának az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzése céljából.

(4) A (3) bekezdésben megjelölt feltétel bekövetkezése, határidő letelte után a végrehajtó az árverésen értékesített ingatlant átadja az árverési vevőnek.

82. § (1) Az első árverés sikertelenségének megállapításától, illetve ha az árverést végrehajtási kifogással támadták meg, ennek végleges elbírálásától számított 60 napon belül – a végrehajtó által kitűzött időpontban – második árverést kell kitűzni.

(2) Nem kell megtartani a második árverést, ha az árverési vevő a második árverés megkezdése előtt a vételárat megfizette, és megtérítette a második árverés kitűzésével felmerült költséget is. A késedelmes fizetés esetén a vételárba az elvesztett előleget nem lehet beszámítani.

(3) A vételár megfizetését elmulasztó árverési vevő a második árverésen nem árverezhet.

(4) A második (további) árverésre egyebekben az első árverésre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

(5) Ha a második árverésen az ingatlant alacsonyabb áron adták el, mint amelyet az első árverésen a korábbi árverési vevő felajánlott, a korábbi árverési vevőt a 103. § alapján határozattal kell kötelezni a két vételár közötti különbözet, továbbá a második árverés kitűzésével felmerült költségek megfizetésére. Az árverési vevő fizetési kötelezettségét megállapító határozat a végrehajtási eljárásban végrehajtható okirat. A megtérítendő összegbe az elvesztett előleget be kell számítani.

(6) Az elvesztett előleg és az (5) bekezdés szerinti vételár-különbözet a végrehajtás során befolyt összeget növeli.

(7) A második sikertelen ingatlanárverést követő három hónap elteltével az adóhatóság, ha azt a körülmények indokolják, az árverést ismételten kitűzheti. Ha az utóbbi árverés is sikertelenül zárul, az árverés kitűzése a végrehajtáshoz való jog elévülési idejének lejártáig, az előző árverést követő három hónap elteltével megismételhető.

41. Lakóingatlan értékesítésének eltérő szabályai

83. § (1) A lakóingatlant – a (2) bekezdésben foglalt kivételekkel – beköltözhető állapotban kell értékesíteni.

(2) Lakottan kell árverezni az ingatlant, ha

a) abban a végrehajtási eljárás megindulását megelőzően kötött, érvényes bérleti szerződés alapján bérlő lakik,

b) abban törvényen alapuló haszonélvezeti jog jogosultja lakik, abban az esetben is, ha a haszonélvezeti jog az ingatlan-nyilvántartásba nincs bejegyezve,

c) osztatlan közös tulajdonban álló ingatlan esetén, ha abban nem adós személy is tulajdonostárs, kivéve, ha a tulajdonostársak ingatlan használatra vonatkozó megállapodása vagy bíróság határozata alapján az adós a nem adós tulajdonostárs által használt ingatlan vagy épületrésztől elkülönülten használható ingatlan vagy épületrész használatára jogosult, vagy

d) abban az adós egyenes ági felmenője lakik, és lakóhelye a végrehajtási eljárás megindítását megelőző 6 hónapban is ebben volt, továbbá az ingatlan tulajdonjogát az adós tőle szerezte meg.

84. § Lakóingatlan esetén az árverési vételár legfeljebb a kikiáltási ár 75%-nak megfelelő összeg erejéig csökkenthető, feltéve, hogy az adósnak ez az egyetlen lakóingatlana, lakóhelye ebben van, és a végrehajtási eljárás megindítását megelőző 6 hónapban is ebben lakott.

85. § Ha a lakóingatlan értékesítése céljából megtartott első két árverés sikertelen volt, a harmadik, és további árveréseken a lakóingatlan vételára a kikiáltási ár 50%-áig szállítható le.

86. § A lakóingatlan fekvése szerinti települési önkormányzatot az árverés során előárverezési jog illeti meg.

87. § (1) Az adós és az adós jogán az ingatlanban lakó személyek – a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivétellel – az árveréstől számított 30. napig, ha az adóhatóság ennél hosszabb határidőt adott a vételár megfizetésére, eddig az időpontig, jogorvoslat előterjesztése esetén pedig az erről szóló döntés rendelkezése szerint a döntés véglegessé válásától számított 15. napig kötelesek az ingatlant ingóságaiktól kiürítve elhagyni, és biztosítani, hogy a végrehajtó átadja azt az árverési vevőnek.

(2) Az adós és a vele lakó személyek ideiglenesen mentesülnek a kiköltözési kötelezettség alól, ha a vételár kifizetése határidőben nem történt meg. Ebben az esetben a teljes vételár kifizetésétől számított 30 napon belül kell az említett személyeknek az értékesített ingatlanból kiköltözniük.

(3) Az adóhatóság végzésével az adósnak az árverési hirdetmény közlésétől számított 15 napon belül előterjesztett kérelmére, legfeljebb az árverés időpontjától számított 6 hónapra halasztást engedélyezhet az értékesített ingatlan elhagyására.

(4) Ha az adós, illetve az adós jogán az ingatlanban lakó személyek kiköltözési kötelezettségüknek határidőben nem tesznek eleget, az ingatlan kiürítése iránt a végrehajtó – szükség esetén a rendőrség, illetve az állami adó- és vámhatóság hivatásos állományú alkalmazottjának közreműködésével – intézkedik a Vht. vonatkozó rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával.

42. Ingó és ingatlan vagyontárgy árverésen kívüli értékesítése

88. § (1) Az adóhatóság a lefoglalt ingó vagy ingatlan vagyontárgyat a megállapított becsértéken az adós által meghatározott vevő részére árverésen kívül is értékesítheti. Az értékesítés az adós által javasolt vételáron történik, ha az így befolyó vételár a végrehajtási eljárás során kielégítendő valamennyi követelést és a végrehajtási költséget is fedezi.

(2) Az árverésen kívüli értékesítés jogkövetkezményei megegyeznek az árverési értékesítés jogkövetkezményeivel.

(3) Megkeresésre történő végrehajtás esetén az árverésen kívüli értékesítéshez a behajtást kérő, illetve a behajtást kérő hatóság beleegyezése is szükséges, kivéve, ha az értékesítésből befolyó vételárból a végrehajtási költségek, továbbá valamennyi követelés megtérül.

(4) Ingatlan árverésen kívüli értékesítéséhez az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett, a Vht. 137. §-ban fel nem sorolt jogok jogosultjainak a beleegyezése is szükséges.

(5) Árverésen kívüli eladás esetén az erről szóló jegyzőkönyvre az árverési jegyzőkönyvre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

43. Az elektronikus árverés általános szabályai

89. § (1) Az elektronikus árverési hirdetményt az állami adó- és vámhatóság kizárólag a hivatalos internetes honlapján, az EÁF-en a közzétételhez fűződő jogkövetkezményekkel teszi közzé.

(2) Az elektronikus árverés során az árverező elektronikus úton az EÁF-en árverezhet.

(3) Az elektronikus árverés lezárásáig meghatalmazáson, megbízáson alapuló képviseletnek akkor van helye, ha az elektronikus árverező mint meghatalmazó vagy megbízó azt a jogszabály szerinti központi elektronikus szolgáltató rendszeren keresztül az adó- és vámhatóságnak bejelenti. Kiskorú és kiskorú képviseletében más személy az elektronikus árverésen nem vehet részt.

(4) Az EÁF-en közzétett elektronikus árverési hirdetményben az állami adó- és vámhatóság feltünteti, hogy árverezni kizárólag elektronikus úton lehetséges. Az elektronikus árverési hirdetmények megtekintése és az árverésen történő részvétel, illetve ajánlattétel e törvény eltérő rendelkezése hiányában díjmentes. Az adóhatóság a folyamatban lévő elektronikus árveréssel összefüggő minden cselekményt és információt az EÁF-en keresztül végez, illetve tesz közzé.

(5) Az elektronikus árverésen kizárólag a központi elektronikus szolgáltató rendszerben történt regisztrációt követően lehetséges ajánlatot tenni.

(6) Az ajánlat legkisebb összege (licitlépcső) 1 ezer forint, 100 ezer forintnál nagyobb kikiáltási ár esetén legalább 5 ezer forint, 500 ezer forintnál nagyobb kikiáltási ár esetén legalább 20 ezer forint, 5 millió forintnál nagyobb kikiáltási ár esetén legalább 50 ezer forint, 10 millió forintnál nagyobb kikiáltási ár esetén legalább 100 ezer forint.

(7) Azonos összegű ajánlatok esetén a korábban megtett ajánlat az érvényes. Az árverési ajánlat nem vonható vissza. Az elektronikus árverés időtartama az árverési hirdetményben megjelölt kezdő időponttól számított harmadik nap 21.00 óráig tart. Az EÁF ajánlattétel esetén megjeleníti az árverés tárgyához tartozó legmagasabb ajánlatot, valamint az árverés lezárásáig hátralévő időtartamot mutató elektronikus számlálót. Az egy óra időtartamot elérő üzemzavar esetén az elektronikus árverés időtartama 24 órával meghosszabbodik. Az árverés az üzemzavar időtartamától függetlenül 24 órával hosszabbodik meg, ha az üzemzavar az árverés lezárását megelőző 4 órás időtartamon belül történt. Ha az árverés lezárásának időpontja előtti két percben érkezik érvényes ajánlat, az árverés időtartama automatikusan öt perccel meghosszabbodik. E szabályt az árverés további meghosszabbodásának eseteiben is alkalmazni kell.

(8) Az árverést az nyeri, aki a legmagasabb összegű érvényes vételárat ajánlotta fel. Az árverés nyertesét az árverést lebonyolító adóhatóság e tényről elektronikus úton az elektronikus árverés lezárását követően haladéktalanul értesíti. Az elektronikus értesítés tartalmazza, hogy a nyertes az értesítést követő 8 napon belül köteles megjelenni az árverést lebonyolító adóhatóságnál és a vételárat elektronikus úton vagy készpénzben megfizetni vagy igazolni, hogy a vételárat átutalási megbízás vagy postai készpénz átutalási megbízás útján megfizette. Abban az esetben, ha az ingó árverés nyertese a vételárat a 8 napos határidő leteltéig nem fizeti meg, a továbbiakban elektronikus árveréseken nem vehet részt mindaddig, amíg az általa felajánlott vételárat, vagy – több árverező esetén – a vételár-különbözetet azonosítható módon meg nem fizeti.

(9) Sikertelen árverést követően az állami adó- és vámhatóság ismételt elektronikus árverést tűz ki, ingóságnál a 68. §, ingatlannál a 82. § alkalmazásával.

(10) Az elektronikus árverés technikai feltételeit és működtetésének részletszabályait tartalmazó üzemeltetési szabályzatot az állami adó- és vámhatóság hivatalos internetes honlapján közzéteszi. Az árverésen való részvétel feltétele a szabályzatban foglaltak elfogadása.

44. Az elektronikus ingóárverésre vonatkozó speciális szabályok

90. § (1) Elektronikus ingóárverésnél a 65. § (1) és (2) bekezdése nem alkalmazandó, az ingóságok értékesítésének sorrendjét az adóhatóság határozza meg.

(2) Érvényes árverési ajánlatnak az árverés záró időpontjáig beérkezett, az ingóság becsértékének 50%-át elérő, vagy azt meghaladó 5 legmagasabb összegű ajánlat minősül.

(3) Ha az árverés nyertese vagy a nyertes nemfizetése folytán helyébe lépő érvényes ajánlatot tevő a vételár megfizetését elmulasztja, helyébe az utána következő legmagasabb összegű érvényes ajánlatot tevő lép. Ebben az esetben a nyertes helyébe lépő ajánlattevő saját ajánlata összegének mint vételárnak, a fizetést elmulasztó nyertes, illetve a helyébe lépő és nem fizető ajánlattevő vételár-különbözet címén, saját ajánlata és az utána következő legmagasabb összegű ajánlat összege közötti különbözet megfizetésére köteles. Az állami adó- és vámhatóság a fizetést elmulasztó árverezőt a vételár-különbözet megfizetésére a 103. § szerint kötelezi. Ha az árverésen egy árverező vett részt, az árverezőt az általa felajánlott vételár megfizetésére kell kötelezni. Ebben az esetben az ingóság tulajdonjogát az árverési vevő csak akkor szerezheti meg, ha a vételárat legkésőbb a fizetésre kötelező határozatban foglalt teljesítési határidő leteltét megelőzően megfizeti. Az árverési vevő fizetési kötelezettségét megállapító határozat a végrehajtási eljárásban végrehajtható okirat. A különbözet a végrehajtás során befolyt összeget növeli, a tartozást meghaladó részt a végrehajtási költséggel azonos módon kell elszámolni.

(4) Ha az árverés nyertese a vételárat azonosítható módon megfizette, de az ingóságot legkésőbb az elektronikus értesítést követő 15 napig nem vette át, az állami adó- és vámhatóság az ingóságot a Ptk. jogalap nélküli birtoklásra vonatkozó szabályai szerint 90 napig megőrzi, és erről, valamint az ingóság átvételére vonatkozó információkról és az átvétel elmulasztásának jogkövetkezményeiről az árverés nyertesét értesíti. A jogalap nélküli birtoklással kapcsolatban felmerült költségek megfizetésére az állami adó- és vámhatóság határozatban kötelezi az árverés nyertesét. A határidő lejártát követően az ingóságot az állami adó- és vámhatóság értékesítheti, vagy megsemmisítheti. Az értékesítésből befolyt összeg az állami adó- és vámhatóságot illeti meg.

45. Az elektronikus ingatlanárverés speciális szabályai

91. § (1) Az ingatlanárverésen ajánlattevőként történő részvétel feltétele az árverési előleg előzetes megfizetése. Árverési előleg címén az ingatlan becsértékének 10%-át legkésőbb az árverés megkezdéséig az adóhatóság által közzétett számlára, átutalás útján kell megfizetni. Ha az árverés megkezdéséig az előleg összegének az állami adó- és vámhatóság által közzétett számlán történő jóváírása nem történt meg, de az árverezni kívánó bankszámláját az előleg összegével a pénzintézet már megterhelte, az árverezni kívánó legkésőbb az árverés megkezdéséig az adóhatóság előtt hitelt érdemlően igazolhatja az átutalás visszavonhatatlan megtörténtét.

(2) Ingatlanra a becsérték 65%-át, lakóingatlan esetén a becsérték 75%-át elérő vagy azt meghaladó összegű ajánlat tehető. Az árverés lezárásakor a legmagasabb összegű megtett ajánlat minősül nyertes ajánlatnak.

(3) Az árverezett ingatlanra más törvény alapján biztosított elővásárlási joggal rendelkezők, az EÁF-en gyakorolhatják elővásárlási jogukat a Vht. előárverezésre vonatkozó szabályai szerint. Az elővásárlásra jogosultak részvételének feltétele az árverési előleg előzetes megfizetése. Az elővásárlásra jogosultak önálló, illetve a legmagasabb összegű érvényes ajánlat összegével megegyező vételi ajánlatot tehetnek.

(4) Lakóingatlan esetén a törvény alapján a beköltözhető állapotban értékesítendő lakóingatlanra az elővásárlási joggal rendelkező települési önkormányzat az EÁF-en gyakorolhatja elővásárlási jogát.

(5) Az önkormányzat részletes tájékoztatót, valamint a konkrét árverésre vonatkozóan a jog gyakorlásának bejelentéséhez szükséges egyedi ellenőrző kódot kap. Az önkormányzat a legmagasabb vételi ajánlat vonatkozásában az árverés lezárását követő munkanap 17.00 órájáig gyakorolhatja elővásárlási jogát. Az erre vonatkozó szándékát a szervezeti és működési szabályzatban meghatározott személy az EÁF erre kialakított menüpontjában, az ott szereplő adatok kitöltésével, valamint a tájékoztató levélben jelzett ellenőrző kód megadásával jelzi.

(6) Az árverés nyertesének a vételár-különbözetet az árveréstől – ha pedig az árverést végrehajtási kifogással támadták meg, annak véglegessé vált elbírálásától – számított 8 napon belül átutalás útján kell megfizetnie a végrehajtói számlára. Az adó- és vámhatóság a vételár megfizetésére végzéssel 60 napig terjedő halasztást adhat, ha azt a vételár nagyobb összege vagy más fontos körülmény indokolttá teszi.

(7) Ha az elektronikus ingatlanárverés nyertese a vételárat határidőben, halasztás engedélyezése esetén a meghosszabbított határidő lejártáig nem fizeti meg, a befizetett előleget elveszíti. Az ingatlan második, és további elektronikus árverésein a fizetést elmulasztó nyertes nem árverezhet. Ha az ingatlant az újabb árverésen alacsonyabb áron adták el, mint amennyi a fizetést elmulasztó árverési vevő ajánlata volt, a fizetést elmulasztó árverési vevő vételár-különbözet címén köteles saját ajánlata és az alacsonyabb összegű vételár közötti különbözetet megfizetni. A megtérítendő összegbe az elvesztett előleget be kell számítani. A vételár-különbözet megfizetésére az állami adó- és vámhatóság a fizetést elmulasztó vevőt a 103. § szerinti határozattal kötelezi. A fizetést elmulasztó árverési vevő fizetési kötelezettségét megállapító határozat a végrehajtási eljárásban végrehajtható okirat. A különbözet a végrehajtás során befolyt összeget növeli, a tartozást meghaladó részt a végrehajtási költséggel azonos módon kell elszámolni.

46. A sikertelen árverés

92. § Az árverés sikertelen, ha

a) nem tettek vételi ajánlatot, vagy a felajánlott vételár nem érte el az e törvényben meghatározott azon legalacsonyabb vételárat, amelyen az adott vagyontárgy értékesítésre kerülhet,

b) ingóárverés esetén az árverési vevő a vételárat nem fizette meg és az ingóságra folytatott további árverezés sem vezetett eredményre, vagy

c) ingatlanárverés esetén az árverési vevő a vételár-különbözetet az e törvényben meghatározott határidőn belül nem fizette meg.

47. A meghiúsult árverés

93. § (1) Meg kell hiúsítani a kitűzött árverést, ha

a) a végrehajtó az árverés megkezdését megelőzően vagy az árverés folyamán – de legfeljebb a vagyontárgy értékesítéséig – olyan törvénysértő intézkedést, mulasztást észlel, amely az árverés megtartása, vagy tovább folytatása esetén az árverés későbbi megsemmisítésére adna okot,

b) olyan körülmény merült fel, amely az árverés lefolytatásának törvényi akadályát képezi,

c) olyan el nem hárítható, súlyos rendzavarás történik, amely miatt az árverést megkezdeni vagy folytatni nem lehetséges, vagy

d) utólag a felettes szerv az árverést megsemmisítette.

(2) A meghiúsult árverést úgy kell tekinteni, mintha meg sem tartották volna.

48. Ingóság, ingatlan visszaadása az adósnak

94. § (1) Ha az ingóságot, illetve az ingatlant nem sikerült a végrehajtás során értékesíteni és a 68. §, a 82. §, valamint a 89. § szerinti újabb árverések kitűzésétől sem várható sikeres értékesítés, továbbá azok tulajdon- vagy kezelői jogának átruházására a 23. § alapján egyezséget nem kötöttek, a vagyontárgyat a foglalás alól fel kell oldani, illetve intézkedni kell a végrehajtási jognak az ingatlan-nyilvántartásból történő törlése iránt.

(2) Az ingóság foglalás hatálya alóli feloldása esetén az adóst fel kell hívni arra, hogy az ingóság feloldásáról rendelkező végzés kézhezvételétől számított 30 napon belül intézkedjen az ingóság elszállítása iránt. Ha az adós a felhívásnak a megadott határidőn belül nem tesz eleget, a végrehajtó az ingóság további őrzését megszünteti, és intézkedik annak karitatív célú felhasználása, megsemmisítése vagy hulladékként való átadása iránt.

(3) A (2) bekezdés szerinti intézkedések költségét az adóvégrehajtási eljárás során felmerült végrehajtási költségek és a végrehajtási költségátalány megállapításának és megfizetésének részletes szabályairól szóló miniszteri rendelet készkiadásra vonatkozó szabályai szerint számítja fel az adóhatóság.

X. FEJEZET
A BIZTOSÍTÁSI ÉS IDEIGLENES BIZTOSÍTÁSI INTÉZKEDÉS KERETÉBEN FOGANATOSÍTOTT VÉGREHAJTÁSI CSELEKMÉNYEK SZABÁLYAI

49. Az érvényesítés közös szabályai

95. § (1) A biztosítási intézkedést elrendelő végzések végrehajtására a végrehajtási eljárás során irányadó szabályokat az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. Az ideiglenes biztosítási intézkedést elrendelő végzés végrehajtására a biztosítási intézkedés szabályait kell megfelelően alkalmazni.

(2) Az általános közigazgatási rendtartás alapján a behajtást kérő hatóság által hozott, meghatározott dolog ideiglenes biztosítási intézkedésként, illetve biztosítási intézkedésként történő zár alá vételét vagy lefoglalását elrendelő döntését az állami adó- és vámhatóság a Vht. zárlatra vonatkozó szabályai alkalmazásával hajtja végre.

96. § (1) A pénzkövetelés biztosítását elrendelő végzést a végrehajtó a helyszínen adja át az adósnak, egyúttal felhívja az adóst, hogy a biztosítandó összeget azonnal fizesse meg. Ha az adós ennek nem tett eleget, a végrehajtó az adós vagyontárgyait lefoglalja. Ha az adós, illetve képviselője nincs jelen, a végrehajtó a végzést a foglalási jegyzőkönyv másolatával együtt postán kézbesíti az adósnak, illetve képviselőjének.

(2) Biztosítási intézkedés keretében az adóhatóság az általa felülvizsgált, az adóst megillető költségvetési támogatást, ideértve az adó-visszaigénylést és az adó-visszatérítést, a pénzkövetelés biztosítását elrendelő végzésben meghatározott kötelezettség erejéig külön végzésével zárolhatja. A zárolt összeg felett az adós rendelkezési joga a biztosítási intézkedés időtartama alatt szünetel.

(3) A biztosítási intézkedés foganatosítása nem veszélyeztetheti az adós és a vele együtt élő közeli hozzátartozók megélhetését, valamint nem járhat az adós gazdálkodási tevékenységének ellehetetlenítésével.

(4) A jármű biztosítási intézkedés keretében foganatosítandó lefoglalása a jármű foglalási jegyzőkönyvben történő feltüntetésével, illetve ha lehetséges, a törzskönyv lefoglalásával történik.

(5) Az ingatlan lefoglalása végett az adóhatóság haladéktalanul megkeresi az ingatlanügyi hatóságot, hogy a pénzkövetelés biztosítására irányuló végrehajtási jogot jegyezze be az ingatlan-nyilvántartásba. A további eljárásra az 52. §-ban foglaltak megfelelően irányadóak.

(6) Nem foganatosítható a biztosítási intézkedést elrendelő végzés a kölcsönzött kulturális javak különleges védelméről szóló törvényben meghatározott tanúsítványban felsorolt kulturális javak tekintetében a különleges védelem időtartama alatt.

(7) Az adóhatóság a követelés biztosítása érdekében felhívja az adóst megillető összeget kezelő pénzforgalmi szolgáltatót, hogy a biztosítandó összeget a számláról sem az adós, sem más javára ne fizesse ki, ha pedig a számla egyenlege nem éri el a biztosítandó összeget, a jövőbeni befizetések tekintetében is hasonlóan járjon el (a továbbiakban: zárolás iránti végrehajtói felhívás). A zárolás iránti adóhatósági felhívás teljesítéséből adódó intézkedéseket a pénzforgalmi szolgáltató köteles haladéktalanul megkezdeni és a fizetési megbízásokat a Magyar Nemzeti Bank elnökének a pénzforgalomról szóló rendeletében meghatározott határidők szerint teljesíteni. A zárolás iránti végrehajtói felhívás teljesítése – a hatósági átutalás és az átutalási végzés kivételével – megelőzi az egyéb fizetési megbízások teljesítését, a hatósági átutalási megbízással, átutalási végzéssel és zárolás iránti másik adóhatósági felhívással való viszonyában pedig a teljesítés sorrendjét a pénzforgalmi szolgáltató általi átvétel időpontja határozza meg. A pénzügyi fedezet hiánya miatt részben vagy egészben nem teljesíthető zárolás iránti végrehajtói felhívást a pénzforgalmi szolgáltató a Magyar Nemzeti Bank elnökének a pénzforgalomról szóló rendelete rendelkezései szerint sorba állítja a teljesítéshez szükséges fedezet biztosításáig.

(8) A pénzforgalmi szolgáltató a felhívás kézhezvételétől számított 8 napon belül tájékoztatja az adóhatóságot arról, hogy az intézkedést milyen összegre tudta foganatosítani, ezt követően az adós még le nem foglalt vagyontárgyai csak a fennmaradó követelés erejéig foglalhatók le. A felhívást követő későbbi befizetések tekintetében is ennek megfelelően kell eljárni.

(9) A fizetési számlán elhelyezett összegre vonatkozó mentességi szabályokat a biztosítási intézkedés esetén is alkalmazni kell.

(10) Jövedelem akkor tiltható le, ha az adósnak a biztosítandó összeg fedezetéül szolgáló, végrehajtás alá vonható más vagyontárgya nincs. A jövedelemre vonatkozó mentességi szabályokat a biztosítási intézkedés esetén is alkalmazni kell.

97. § (1) Biztosítási intézkedés esetén a foglalási cselekmények a foglalással, zár alá vétellel, költségvetési támogatás zárolásával, követelés lefoglalása és jövedelem letiltása esetén az elkülönített számlára történő befizetéssel, továbbá a pénzforgalmi szolgáltatóhoz intézett felhívás kiadásával befejeződnek. A lefoglalt romlandó dolgot azonban – e törvény romlandó dolgok értékesítésére vonatkozó szabályai alkalmazásával – ilyenkor is értékesíteni kell.

(2) Az ideiglenes biztosítási vagy biztosítási intézkedés végrehajtása során zárolt pénzösszeget az egyéb tartozásokra indított végrehajtás során az adóhatóság elszámolhatja, illetve a lefoglalt vagyontárgyat értékesítheti abban az esetben is, ha az ideiglenes biztosítási intézkedéssel vagy a biztosítási intézkedéssel érintett ügyben a kielégítési jog még nem nyílt meg, de az egyéb tartozásokra indított végrehajtás más végrehajtási cselekményekkel nem fejezhető be eredményesen.

50. A biztosítási intézkedés hatálya

98. § (1) A biztosítási intézkedést elrendelő végzés alapján foganatosított végrehajtási cselekményeket a végrehajtási eljárás megindítása után nem kell megismételni.

(2) A biztosítási intézkedést elrendelő végzés végrehajtása során elvégzett foglalás hatálya kiterjed a végrehajtási eljárásra is.

51. A biztosítási intézkedés megszüntetése

99. § (1) Az adóhatóság a lefoglalt vagyontárgyat a foglalás alól feloldja, ha az adós a foglalás után kifizette a biztosítandó összeget, vagy a számláján, betétjén a pénzforgalmi szolgáltatónak kiadott felhívás teljesítésével a követelés fedezete biztosítva van, továbbá akkor is, ha az adós a biztosítandó összegre más, egyéb megfelelő biztosítékot nyújt.

(2) Az adóstól átvett, illetve az eljárás során befolyt összeget a kielégítési végrehajtás hatályának beálltáig a kötelezettségre nem lehet elszámolni, azt – a zárolt költségvetési támogatás kivételével – a végrehajtói számlán kell kezelni.

100. § Fel kell oldani a lefoglalt vagyontárgyakat, ha a biztosítási intézkedést megszüntették.

101. § A biztosítási intézkedés végrehajtása során felmerült költségek végrehajtási költségként történő felszámítása a kielégítési végrehajtás hatályának beálltát követően 8 napon belül történik. Végrehajtási eljárás hiányában a felmerült költségek felszámítására és érvényesítésére nem kerül sor, azokat az adóhatóság viseli.

XI. FEJEZET
HELYTÁLLÁSI KÖTELEZETTSÉG A TARTOZÁS MEGFIZETÉSÉÉRT

52. Kötelezettségét elmulasztó személy fizetésre kötelezése

102. § Ha az adóhatóság az adóst megillető jövedelmet, a hitelintézetnél kezelt összeget, illetve követelést vonja végrehajtás alá, és a munkáltató, hitelintézet, valamint más személy az adóhatóság felhívása ellenére a követelés fennállásáról nem nyilatkozik, illetve a levonást, átutalást, megfizetést elmulasztja, vagy nem a jogszabályban előírtaknak megfelelően teljesíti, az adóhatóság határozattal kötelezi a követelés, illetve a levonni, átutalni, megfizetni elmulasztott összeg erejéig az adótartozás megfizetésére. A határozatban foglalt teljesítési határidő elteltével az adóhatóság a végrehajtási szabályok szerint intézkedik a tartozás behajtása iránt.

103. § Az adóhatóság a 112. § szerinti jutalék megfizetésére a behajtást kérőt, a 65. § (9) bekezdés, a 70. § (8) bekezdés, a 82. § (5) bekezdés, a 90. § (3) bekezdés, illetve a 91. § (7) bekezdés szerinti vételár-különbözet megfizetésére az árverési vevőt, a 90. § (4) bekezdés és a 113. § (3) bekezdés szerinti költség megfizetésére az árverés nyertesét, illetve a behajtást kérőt, valamint a 48. § (4) bekezdés szerinti adótartozás megfizetésére a harmadik személy kötelezettet határozattal kötelezi.

XII. FEJEZET
MEGKERESÉS ALAPJÁN FOLYTATOTT VÉGREHAJTÁS

53. Adók módjára behajtandó köztartozás végrehajtása

104. § Adók módjára behajtandó köztartozás végrehajtása során az I–XI. Fejezet rendelkezéseit a jelen alcímben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

105. § (1) A behajtást kérő megkeresése alapján
a) természetes személy esetében a belföldi lakóhely, szokásos tartózkodási hely vagy szokásos fellelhetőségi helye, ennek hiányában utolsó ismert belföldi lakóhelye, egyéni vállalkozó esetében a székhelye szerint illetékes önkormányzati adóhatóság,
b) jogi személy és egyéb szervezet esetében az illetékes állami adó- és vámhatóság
jár el, kivéve, ha törvény a tartozás beszedését más szerv hatáskörébe utalja.
(2) Külföldi természetes személy esetén a fővárosi főjegyző az illetékes önkormányzati adóhatóság, ha az illetékes önkormányzati adóhatóság az (1) bekezdés a) pontban megjelölt illetékességi okok sorrendje alapján nem határozható meg.
(3) Az önkormányzati adóhatóságot megillető tartozások megkeresés alapján történő végrehajtása esetén a végrehajtást az adózóra az általános illetékességi szabályok szerint illetékes állami adó- és vámhatóság folytatja le.
(4) Ha ugyanazt az ingóságot (ideértve az üzletrészt és az értékpapírt is) vagy ingatlant több adóhatóság is lefoglalta, a végrehajtás folytatására és az értékesítésre az állami adó- és vámhatóság, ennek hiányában az az adóhatóság jogosult és köteles, amely a vagyontárgyat a többi adóhatóságot megelőzően foglalta le. Egyidejű foglalás esetén az adóhatóságok megegyezése szerint kell folytatni a végrehajtást.
(5) Ha az illetékesség megszűnéséről az adóhatóság a végrehajtási cselekmény foganatosítását követően szerez tudomást, az illetékességváltozás a már foganatosított végrehajtási cselekmények hatályát nem érinti.

106. § (1) Az adók módjára behajtandó köztartozásnak minősülő fizetési kötelezettséget megállapító, nyilvántartó szerv, illetve a tartozás jogosultja a fizetési határidő lejártát, illetve ha a behajtást kérőt törvény valamely eljárási cselekmény foganatosítására kötelezi, ennek eredménytelen megtételét követő 30 nap elteltével elektronikus úton megkeresi a hatáskörrel rendelkező illetékes adóhatóságot behajtás végett, ha a tartozás összege eléri vagy meghaladja a 10 ezer forintot. Törvény ennél alacsonyabb összegű értékhatárt is megállapíthat, de az nem lehet alacsonyabb 5 ezer forintnál.
(2) Ha a hátralék későbbi megfizetése igazoltan veszélyeztetett, az adóhatóság az (1) bekezdésben meghatározott határidő letelte előtt soron kívül is megkereshető. Ebben az esetben a behajtási megkeresésben a kötelezettség veszélyeztetettségét az okok megjelölésével részletesen indokolni kell.
(3) Az adók módjára behajtandó köztartozásra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni akkor is, ha az illetékességi területén folytatott végrehajtás akadálya vagy eredménytelensége esetén a tartozás beszedésére jogosult önkormányzati adóhatóság másik önkormányzati adóhatóságot keres meg behajtás végett. Ha az önkormányzati adóhatóság végrehajtási ügyében a 36. § alapján önálló bírósági végrehajtó jár el, a megkeresésre a Vht. 33. §-át kell alkalmaznia.
(4) A behajtási megkeresésben fel kell tüntetni:
a) a behajtást kérő azonosításához szükséges adatokat, valamint a behajtást kérő pénzforgalmi számlaszámát,
b) a fizetésre kötelezett nevét és adóazonosító számát, adóazonosító szám hiányában a természetes személy természetes személyazonosító adatait és lakcímét, illetve a bíróság által nyilvántartandó jogi személy nyilvántartási számát és székhelyét,
c) a tartozás jogcímét,
d) a fizetési kötelezettséget elrendelő döntés számát, jogerőre emelkedésének napját, nem döntésen alapuló fizetési kötelezettséget meghatározó jogszabályhelyet,
e) a teljesítési határidőt,
f) a tartozás összegét és esetleges járulékait, és
g) annak a jogszabályhelynek pontos megjelölését, amely az adók módjára való behajtást lehetővé teszi.
(5) Ha a behajtást kérőt törvény valamely eljárási cselekmény foganatosítására kötelezi, annak megtörténtét a megkeresésben igazolni kell.

(6) A behajtási eljárást az adóhatóság csak pontos – szükség esetén kiegészített – adatok alapján indítja meg. Az adóhatóság behajtási eljárás feltételeinek vizsgálata mellett a behajtási megkeresésben szereplő tartozást sem jogalapjában, sem összegszerűségében nem vizsgálja felül, a megkeresésben foglaltakhoz kötve van.

(7) A megkeresést követő változásról a behajtást kérő az adóhatóságot haladéktalanul értesíteni köteles.

(8) Az adók módjára behajtandó köztartozások esetén a 30. § (2) bekezdés alkalmazásának nincs helye.

107. § Az állami adó- és vámhatóság 200 ezer forintot nem meghaladó tartozás esetén – a 30. § (1) bekezdése és a 32. § szerinti intézkedéseken túl – kizárólag hatósági átutalási megbízást, illetve jövedelemletiltást foganatosít a tartozás behajtása érdekében, ezek eredménytelensége esetén pedig a 113. § (3) bekezdése szerint jár el. Ha a 200 ezer forintot nem meghaladó tartozás mellett az adóst adótartozás is terheli, az állami adó- és vámhatóság egyéb végrehajtási cselekményeket is foganatosíthat. Ha az eljárás során a jelzálogjog bejegyzését követően egyéb végrehajtási cselekmény foganatosításától eredmény nem várható, az adóhatóság a jelzálogjog fenntartása mellett a 113. § (3) bekezdésében írtak szerint jár el.

108. § Az adók módjára behajtandó köztartozásra az adóhatóság késedelmi pótlékot nem számít fel, azzal összefüggésben felszámolási eljárást nem kezdeményez, a folyamatban lévő csőd-, felszámolási, végelszámolási, kényszertörlési, adósságrendezési eljárásban e kötelezettségeket hitelezői igényként nem jelenti be, a követeléseket behajthatatlanként nem tartja nyilván, a végrehajtásához való jog elévülését nem állapítja meg, illetve a kötelezettséggel összefüggésben mögöttes felelősséget nem érvényesít.

109. § (1) Ha az adók módjára behajtandó köztartozásra irányuló fizetési kedvezmény iránti kérelmet az adóhatósághoz terjesztik elő, akkor az adóhatóság a végrehajtási eljárás során érkezett kérelmet az Art. fizetési kedvezményekről szóló fejezetében foglaltak szerint bírálja el azzal, hogy a tartozást kizárólag a behajtást kérő előzetes hozzájárulása alapján mérsékelheti.

(2) Az adóhatóság a mérséklésre irányuló kérelem egyidejű megküldése mellett felhívja a behajtást kérőt az előzetes hozzájárulásra vonatkozó nyilatkozat megtételére. A behajtást kérő a felhívásra 8 napon belül elektronikus úton nyilatkozik. Ha a behajtást kérő nem járul hozzá a tartozás mérséklésére irányuló kérelem elbírálása során a mérsékléshez, e nyilatkozata az adóhatóságot köti. Ha a behajtást kérő határidőn belül nem nyilatkozik, vagy a mérséklést nem ellenzi, vagy az adóhatóságot arról tájékoztatja, hogy a nyilatkozat megtételére nincs hatásköre, az adóhatóság a rendelkezésre álló információk alapján dönt.

(3) Ha az adók módjára behajtandó köztartozásra irányuló fizetési kedvezmény iránti kérelmet a végrehajtás elrendelését követően a behajtást kérőhöz nyújtották be, akkor a behajtást kérő a kérelmet annak elbírálása érdekében – mérséklési kérelem esetén az előzetes hozzájárulásra vonatkozó nyilatkozatával egyidejűleg – haladéktalanul megküldi az adóhatóságnak. Az adóhatóság a végrehajtási eljárás során érkezett kérelem kapcsán az Art. fizetési kedvezményről szóló fejezetében foglaltak szerint jár el az (1) és (2) bekezdésben foglaltak megfelelő alkalmazásával.

(4) A fizetési kedvezményt megállapító döntésben foglaltak teljesítéséig az adóssal szemben végrehajtási cselekmény nem foganatosítható. Ha az adós a fizetési kedvezményt megállapító döntésben foglalt feltételeket nem teljesíti, a végrehajtást foganatosító adóhatóság a végrehajtást a hátralék teljes összegére folytatja.

110. § (1) Az európai uniós forrásból társfinanszírozott támogatások esetében az adóhatóság fizetési kedvezményt nem engedélyezhet, a tartozást nem mérsékelheti.

(2) Ha az (1) bekezdés szerinti tartozásra irányuló fizetési kedvezmény iránti kérelmet az adóhatósághoz terjesztik elő, akkor az adóhatóság a kérelmet annak beérkezésétől számított 5 napon belül megküldi a végrehajtást kérő részére. Az adóhatóság a kérelem megalapozottságát érdemben nem vizsgálja.

(3) Ha az (1) bekezdés szerinti fizetési kedvezmény iránti kérelmet a végrehajtást kérőhöz nyújtották be, akkor erről – a kérelem megküldésével egyidejűleg – a végrehajtást kérő haladéktalanul értesíti az adóhatóságot.

(4) A végrehajtást kérő a kérelemre hozott döntésről annak véglegessé válását követően értesíti az adóhatóságot. A végrehajtást kérő a kérelmet elbíráló döntés megküldésével tájékoztatja az adóhatóságot a fizetési kedvezmény iránti kérelem elbírálását követően behajtandó tartozás pontos összegéről, illetve – fizetési könnyítés engedélyezése esetén – a végrehajtás szüneteltetésének időtartamáról. Ha a részére engedélyezett fizetési kedvezmény alapján fizetési kötelezettségét az adós teljesítette, a végrehajtást kérő a megkeresést visszavonja, nem teljesítés esetén ennek tényéről és a még behajtandó összegről az adóhatóságot tájékoztatja, amely a végrehajtása iránt intézkedik.

111. § (1) A végrehajtás szünetelésére a 16. §-ban foglaltak irányadóak. Az adós elhalálozása esetén az adóhatóság az adók módjára behajtandó köztartozás érvényesítése tárgyában folyamatban lévő behajtási eljárást a 18. § h) pont alapján megszünteti.

(2) A behajtást kérő kezdeményezésére az adóhatóság a végrehajtási eljárást felfüggeszti, illetve – a fennálló végrehajtási költségek kiegyenlítése esetén – megszünteti. Ha a behajtást kérő a felfüggesztett behajtási eljárás folytatását (felfüggesztés megszüntetését) a felfüggesztéstől számított 6 hónapon belül nem kezdeményezi, az adóhatóság a behajtási eljárást megszünteti. A megszüntetett behajtási eljárás alapjául szolgáló tartozás behajtásának ismételt kezdeményezésére a 113. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezések alkalmazandóak.

112. § Az adók módjára behajtandó köztartozásnak a 37. § szerinti pályázat nyertese útján történő érvényesítése esetén a behajtást kérő köteles az adóhatóság felhívására a 37. § (3) bekezdés szerinti jutalék összegét megfizetni. Az adóhatóság eredménytelen felszólítást követően határozattal kötelezi a behajtást kérőt a jutalék összegének megfizetésére. A határozat a végrehajtási eljárásban végrehajtható okiratnak minősül.

113. § (1) Az adók módjára behajtott összeget az adóhatóság átutalja a végrehajtást kérő által megjelölt számlaszámra. Ha a behajtott összeg a fizetésre kötelezettet terhelő tartozások mindegyikére nem nyújt fedezetet, az adóhatóság a bevételt a 13. §-ban és a 14. §-ban foglalt felosztási szabály alapján számolja el, és utalja át a megkereső hatóságnak.

(2) Az adóhatóság a végrehajtás eredménytelensége esetén a kötelezettséget nem minősíti behajthatatlannak, a behajtási eljárást megszünteti. Az eredménytelenség miatt megszüntetett végrehajtási eljárás alapjául szolgáló adók módjára behajtandó köztartozás behajtása az eljárás megszüntetésétől számított egy év elteltével ismételten kezdeményezhető.

(3) Az adóhatóság a végrehajtás eredménytelenségéről és az eljárás megszüntetéséről a behajtást kérőt tájékoztatja. A végrehajtás során felmerült ki nem egyenlített költségeket az adóhatóság állapítja meg, amelyet – a 121. §-ban foglalt kivétellel – az adóhatóság és a behajtást kérők követelésarányosan viselnek. Az adóhatóság az értesítésben a költség megfizetésére a behajtást kérőt felszólítja, ennek eredménytelensége esetén – a behajtást kérőt terhelő, 2 ezer forintot elérő költségtartozás esetén – végzéssel kötelezi a behajtást kérőt a költségek megfizetésére. A végzés a végrehajtási eljárásban végrehajtható okirat.

114. § Ha törvény másként nem rendelkezik, az adók módjára behajtandó köztartozás végrehajtásához való jog elévülésére a 12. alcímben foglaltakat kell alkalmazni.

115. § (1) Az adók módjára behajtandó köztartozás végrehajtásával és a végrehajtáshoz való jog elévülésével kapcsolatos rendelkezéseket az e §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni, ha az adóhatóság az Európai Bizottság által hozott, tiltott állami támogatás visszafizettetését elrendelő döntése alapján az Áht. szerint indult ügyben folytat végrehajtást megkeresésre.

(2) A végrehajtáshoz való jog az esedékesség naptári évének utolsó napjától számított 10 év elteltével évül el. A végrehajtáshoz való jog elévülése szempontjából esedékesség az Európai Bizottság visszatéríttetést elrendelő határozata alapján a magyar közigazgatási vagy egyéb szerv által kiadott, visszatérítési kötelezettséget előíró közigazgatási döntésben vagy fizetési felszólításban teljesítési határidőként megjelölt időpont. Ha jogszabály eltérően nem rendelkezik, a teljesítési határidő a döntés jogerőre emelkedésétől, illetve a fizetési felszólítás közlésétől számított 15 nap.

(3) Nyugszik a végrehajtáshoz való jog elévülése az Európai Bizottság visszatéríttetést elrendelő határozata vagy a magyar közigazgatási szerv visszatérítési kötelezettséget előíró döntése tárgyában az Európai Unió Bírósága előtt folytatott eljárás időtartama alatt. Az adóhatósági megkeresésnek és a végrehajtás foganatosításának nem akadálya, ha az Európai Unió Bírósága előtt a visszatéríttetést elrendelő határozat tárgyában folytatott eljárás kezdőidőpontja megelőzi a (2) bekezdés szerinti esedékesség időpontját, ebben az esetben a végrehajtáshoz való jog elévülése az esedékesség napján kezdődik és az esedékesség napját követő naptól a bírósági eljárás időtartama alatt nyugszik.

(4) A végrehajtáshoz való jog elévülését megszakítja, ha az Európai Bizottság a visszatéríttetést elrendelő határozat végrehajtásának elmulasztása miatt az Európai Unió Bírósága előtt az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdés vagy 260. cikk (2) bekezdés alapján jogsértési eljárást kezdeményez vagy a visszatéríttetést elrendelő határozattal kapcsolatban más intézkedést tesz. A végrehajtáshoz való jog elévülését megszakítja, ha az adóhatóság végrehajtási cselekményt foganatosít. A kedvezményezett adóssal kapcsolatos ügyben a végrehajtáshoz való jog elévülését megszakítja, ha az Európai Bizottság intézkedést, ideértve a felszólítást, utasítást, feltételt megállapító határozatot, ad ki arról, hogy

a visszafizettetési határozat nem teljesítése miatt a kedvezményezett adós részére a visszatérítési kötelezettség teljesítéséig az új támogatás kifizetését fel kell függeszteni.

116. § (1) A természetes személy állami kezességvállalással biztosított hitelszerződésének felmondásával összefüggésben érvényesített állami kezességre tekintettel keletkezett adók módjára behajtandó köztartozás végrehajtása során nincs helye ingatlan-végrehajtásnak, a folyamatban lévő ingatlan-végrehajtás pedig nem folytatható azon lakóingatlan vonatkozásában, amelynek az állam által történő megvásárlását kezdeményezték a hitelszerződésből eredő kötelezettségeiknek eleget tenni nem tudó természetes személyek lakhatásának biztosításáról szóló törvény szerint.

(2) Az állami adó- és vámhatóság abban az esetben jár el az (1) bekezdés szerint, ha felé az adók módjára behajtandó köztartozás kötelezettje a lakóingatlan állam által történő megvásárlásának kezdeményezését hitelt érdemlően igazolja.

(3) Az állami adó- és vámhatóság a (2) bekezdés szerinti igazolás hitelességének ellenőrzése érdekében írásbeli nyilatkozattétel céljából megkeresheti az állami kezesség érvényesítőjét.

(4) Az állami adó- és vámhatóság a lakóingatlan vonatkozásában az ingatlan-végrehajtást foganatosíthatja vagy folytathatja, ha arról értesül, hogy az állami kezesség érvényesítője a lakóingatlan állam által történő megvásárlásának kezdeményezéséhez való hozzájárulást elutasította, vagy a Nemzeti Eszközkezelő Zrt. a lakóingatlanra vonatkozó vételi ajánlatot visszautasította.

(5) Az állami kezesség érvényesítője a lakóingatlan állam által történő megvásárlásához való hozzájárulásának elutasításával, a Nemzeti Eszközkezelő Zrt. pedig az állami kezesség érvényesítésére tekintettel keletkezett adók módjára behajtandó köztartozás fennállására tekintettel a lakóingatlan vonatkozásában tett vételi ajánlat visszautasításával, vagy a megvásárlásáról szóló tájékoztatással egyidejűleg köteles erről a tényről az állami adó- és vámhatóságot értesíteni.

54. Végrehajtás az önkormányzati adóhatóság megkeresésére

117. § (1) Az állami adó- és vámhatóság – az e §-ban rögzített eltérésekkel – az adók módjára behajtandó köztartozások behajtására irányadó szabályok szerint az önkormányzati adóhatóság megkeresése alapján végrehajtja az önkormányzati adóhatóság által nyilvántartott helyi adóval, illetve gépjárműadóval összefüggő tartozásokat.

(2) Az önkormányzati adóhatóság havonta előzetes fizetési felszólítás nélkül, a hónapot követő hó 15. napjáig keresheti meg az állami adó- és vámhatóságot a legalább 50 ezer forintot elérő tartozás végrehajtása céljából.

(3) Az önkormányzati adóhatóság az állami adó- és vámhatóság megkeresése előtt megkísérli a tartozás átvezetését, ha ennek feltételei fennállnak.

(4) Az önkormányzati adóhatóság megkeresése nem tartalmazhatja azon tartozás összegét, amelyre vonatkozóan az önkormányzati adóhatóság már visszatartási jog gyakorlását kezdeményezte az állami adó- és vámhatóságnál.

(5) Több önkormányzati adóhatóság megkeresése esetén az állami adó- és vámhatóság által behajtott összeg azt az önkormányzati adóhatóságot illeti meg, amelynek megkeresése korábban érkezett az állami adó- és vámhatósághoz.

(6) A 37. § szerinti feladatokat az állami adó- és vámhatóság megkeresése esetén is az önkormányzati adóhatóság végzi.

55. A hallgatói hiteltartozások behajtása

118. § (1) Ha a természetes személy hallgatói hiteltörlesztési kötelezettségének nem tesz eleget, tartozását a Diákhitel Központ Zrt. által a hallgatói hitelrendszerről szóló jogszabályban meghatározottak szerint engedményezésre került követelés tekintetében az ott meghatározott szervezet (a továbbiakban e § alkalmazásában: Szervezet) elektronikusan, elektronikus adathordozón vagy más módon megküldött megkeresésére az állami adó- és vámhatóság adók módjára hajtja be. A behajtás iránti megkereséshez a Szervezet a hallgatói hitel törlesztésére kötelezett természetes személy részére igazoltan kézbesített fizetési felszólítás egy példányát köteles csatolni.

(2) Ha az állami adó- és vámhatósági eljárásban a Szervezet teljes követelése nem térült meg, és a követelés polgári jogi érvényesítésének feltételei fennállnak, a Szervezet – az állami adó- és vámhatóság 113. § (3) bekezdés szerinti tájékoztatását követően – polgári jogi eljárást indíthat.

(3) A hallgatói hiteltartozás behajtása kapcsán benyújtott fizetési kedvezmények során a 110. §-ban foglaltak szerint kell eljárni.

56. Végrehajtás az általános közigazgatási rendtartás alapján átadott fizetési kötelezettségek esetén

119. § (1) Az általános közigazgatási rendtartás szerinti behajtást kérő hatóság döntése kapcsán lefolytatandó végrehajtási eljárás során az 53. alcím szabályai szerint kell eljárni azzal, hogy a megkeresés időpontjára és a tartozás összegére vonatkozó előírás nem alkalmazható.

(2) Az általános közigazgatási rendtartás alapján megküldött megkereséshez csatolni kell azon döntést, amelynek végrehajtását elrendelte a hatóság.

(3) E kötelezettségek végrehajtása során – a behajtást kérő hatóság részben vagy egészben saját bevételét képező kötelezettségek kivételével – az adóhatóság a 108. §-ban foglaltaktól eltérően késedelmi pótlékot számít fel, azokkal összefüggésben felszámolási eljárást kezdeményez, a folyamatban lévő csőd-, felszámolási, végelszámolási, kényszertörlési, adósságrendezési eljárásban e kötelezettségeket hitelezői igényként bejelenti, gyakorolja a hitelezőket megillető jogokat, megfizeti a nyilvántartásba-vételi díjat, a követeléseket behajthatatlanként nyilvántarthatja, a végrehajtásukhoz való jog elévülését megállapítja.

(4) A (3) bekezdésben foglalt fizetési kötelezettség után – a visszakövetelt álláskeresési, szociális és gyermekvédelmi ellátások, valamint a közfoglalkoztatott részére megállapított költségtérítés kivételével – az állami adó- és vámhatóság a megkeresés napjától a behajtás napjáig késedelmi pótlékot számít fel, amelyet az adóstól történő behajtását követően a megkereső hatóság által a megkeresésben megjelölt számlára utal át és a pótlék felszámításáról a behajtást kérő hatóságot a felszámítástól számított 8 napon belül értesíti. A késedelmi pótlék után késedelmi pótlékot felszámítani nem lehet.

(5) Nem kell késedelmi pótlékot fizetni arra az időszakra, amelyre az adós a késedelmét igazolta. Igazolásnak csak akkor van helye, ha a késedelmet elháríthatatlan külső ok idézte elő.

(6) A késedelmi pótlék mértéke minden naptári nap után a késedelem időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része.

(7) Az állami adó- és vámhatóság az 5 ezer forintot el nem érő késedelmi pótlékot nem írja elő.

120. § (1) A végrehajtási eljárás elrendelését követően benyújtott fizetési kedvezmény iránti kérelem elbírálása során a (2) bekezdésben foglaltak kivételével az állami adó- és vámhatóság a 109. § alapján jár el azzal, hogy a tartozás mérsékléséhez nem szükséges a behajtást kérő hatóság hozzájárulása, a fizetési kedvezményt megállapító döntésben foglaltak teljesítéséig az adóssal szemben végrehajtási cselekmény nem foganatosítható, és erre az időszakra késedelmi pótlék nem számítható fel. Ha az adós a fizetési kedvezményt megállapító döntésben foglalt feltételeket nem teljesíti, a végrehajtást foganatosító adóhatóság a végrehajtást a hátralék teljes összegére folytatja a késedelmi pótlék visszamenőleges felszámításával.

(2) A végrehajtási eljárás elrendelését követően a behajtást kérő hatóság részben vagy egészben saját bevételét képező kötelezettségek, valamint a külföldön jogalap nélkül felvett álláskeresési ellátások behajtására irányuló tagállami megkeresés vonatkozásában benyújtott fizetési kedvezmény iránti kérelem elbírálása során az állami adó- és vámhatóság a 110. § alkalmazásával jár el.

121. § A fővárosi és megyei kormányhivatal vagy járási (fővárosi kerületi) hivatal, illetve e hivatalok fizetésre kötelező döntései alapján a behajtást kérő hatóság megkeresése alapján folytatott eljárás esetén a költségeket az adóhatóság viseli.

57. Az általános közigazgatási rendtartás alapján hozott döntésen alapuló meghatározott cselekmény végrehajtásának szabályai

122. § (1) Ha a döntés meghatározott cselekmény elvégzésére vagy meghatározott magatartásra, tűrésre, abbahagyásra (a továbbiakban: meghatározott cselekményre) irányul, és az adós a meghatározott cselekményt önként nem teljesítette, a behajtást kérő hatóság a végrehajtás érdekében megkeresi az állami adó- és vámhatóságot.

(2) Az állami adó- és vámhatóság – a (3) bekezdés szerinti eljárási bírság kilátásba helyezése mellett – felhívja az adóst a meghatározott cselekmény önkéntes teljesítésére, továbbá tájékoztatja a teljesítés elmaradásának következményeiről.

(3) Az önkéntes teljesítés elmaradása esetén az állami adó- és vámhatóság a meghatározott cselekmény végrehajtása érdekében az adóssal szemben a 22. § alkalmazásával eljárási bírságot szabhat ki.

(4) Ha az adós jogi személy vagy egyéb szervezet, a (3) bekezdésben említett eljárási bírságot mind a jogi személlyel vagy egyéb szervezettel szemben, mind a vezető tisztségviselőjével szemben egyidejűleg ki lehet szabni.

(5) Ha az adós az eljárási bírságot kiszabó végzésben megállapított határidő alatt sem teljesítette a kötelezettségét, az eljárási bírság egy alkalommal ismételten kiszabható.

(6) Az állami adó- és vámhatóság a meghatározott cselekményt az adós költségére és veszélyére – akár hivatásos állományú tagjának intézkedésével vagy kényszerítő eszköz alkalmazásával – elvégzi, ha

a) az adós az ismételten kiszabott eljárási bírság ellenére sem teljesítette a meghatározott cselekményt, vagy

b) a meghatározott cselekmény végrehajtása nem tűr halasztást.

123. § (1) Ha a 122. § (6) bekezdés szerinti végrehajtáshoz olyan szakértelem, hatósági engedély vagy eszköz szükséges, amellyel a végrehajtást foganatosító adóhatóság nem rendelkezik, az állami adó- és vámhatóság a közbeszerzésekről szóló törvény szabályai alapján választja ki a közreműködő szervezetet.

(2) Ha a beszerzés nem tartozik az (1) bekezdés hatálya alá, az állami adó- és vámhatóság a közreműködő szervezetek névjegyzékében szereplő, a végrehajtandó meghatározott cselekményhez a szükséges szakértelemmel rendelkező szervezetek közül véletlenszerű kiválasztással három közreműködő szervezetet jelöl ki ajánlattételre a (3)–(8) bekezdésben foglaltak szerint.

(3) A közreműködő szervezetek névjegyzékébe minden Magyarország területén gazdasági tevékenységet folytató személy és szervezet (a továbbiakban együtt: szervezet) felvehető, ha a névjegyzékbe való felvételre vonatkozó kérelem előterjesztésekor szerepel a köztartozásmentes adózói adatbázisban. Ha az adóhatóság a köztartozásmentes adózói adatbázisból törli a közreműködő szervezetet, egyúttal törli a névjegyzékből is.

(4) A névjegyzék nyilvános, azt az állami adó- és vámhatóság negyedévente honlapján közzéteszi.

(5) A (2) bekezdés szerinti esetben az ajánlattétel érdekében az állami adó- és vámhatóság az ajánlattételre kijelölteket megkeresi, hogy 30 napon belül adjanak árajánlatot a közreműködés díjára, amely minden járulékos költséget is magába foglal. Az ajánlatban fel kell tüntetni a közreműködés jellegét, helyét és időpontját.

(6) Az ajánlattételek alapján az állami adó- és vámhatóság végzéssel azt az ajánlatot adó szervezetet jelöli ki, amelyik ajánlata alapján a meghatározott cselekmény végrehajtása az adós számára a legkisebb költség felszámításával jár. A végzésnek tartalmaznia kell a kijelölt szervezetet és a közreműködés várható díját is.

(7) A közreműködő szervezetek névjegyzékéből az adóhatóság törli azt a szervezet, amely az ajánlattételi eljárásokban ismételten elmulasztotta az árajánlat benyújtását, vagy a kijelölés ellenére a végzésben foglaltakat – neki felróható okból – nem teljesítette. Az ilyen okból a névjegyzékből törlésre került szervezet a törlés napjától számított 12 hónapon belül a névjegyzékbe nem vehető fel újra.

(8) A legmegfelelőbb ajánlatot tevő szervezet végzésben meghatározott közreműködésének módját a végrehajtást foganatosító adóhatóság felügyeli az eljárás során.

124. § (1) A 122. § (6) bekezdés szerinti eljárás elvégzéséről a végrehajtást foganatosító adóhatóság jegyzőkönyvet vesz fel, amelyet megküld a behajtást kérő hatóság részére, egyúttal tájékoztatja az eljárás megszüntetéséről.

(2) A közreműködő szervezet által kiállított számla és az eljárásról felvett jegyzőkönyv alapján az állami adó- és vámhatóság intézkedik a kifizetés iránt.

(3) A (2) bekezdésben foglaltak szerint kifizetett díj ki nem egyenlített végrehajtási költségnek minősül, amelyet az állami adó- és vámhatóság végzésben állapít meg és – önkéntes teljesítés hiányában – a pénzfizetési kötelezettségekre vonatkozó szabályok szerint érvényesít. A végzés a végrehajtási eljárásban végrehajtható okirat.

125. § A 122. § (6) bekezdés szerinti végrehajtás során az állami adó- és vámhatóság hivatásos állományú alkalmazottai a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló törvény szerinti intézkedések megtételére jogosultak.

XIII. FEJEZET
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

58. Felhatalmazó rendelkezések

126. § (1) Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg az adóvégrehajtási eljárás során felmerült végrehajtási költségek és a végrehajtási költségátalány megállapításának és megfizetésének részletes szabályait.

(2) Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg a meghatározott cselekmények végrehajtása kapcsán közreműködő szervezetek, valamint a romlandó dolgok értékesítése kapcsán közreműködő kereskedők névjegyzékére, az ajánlatok tartalmára és a kiválasztásra vonatkozó részletes szabályokat.

59. Hatálybalépés

127. § (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – 2018. január 1-jén lép hatályba.

(2) A 29. § (1) bekezdés i)–p) pontja 2019. január 1-jén lép hatályba.

60. Átmeneti rendelkezések

128. § (1) Ezt a törvényt – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a hatálybalépésekor folyamatban lévő végrehajtási eljárásokra is alkalmazni kell.

(2) Ezt a törvényt nem kell alkalmazni a 2017. december 31-ig foganatosított végrehajtási cselekmények ellen benyújtott jogorvoslati kérelmek elbírálása során.

129. § Az 56. alcímben foglaltak alapján kell eljárni azon tartozások végrehajtása során is, amelyek az általános közigazgatási rendtartás alapján hozott döntésen alapuló fizetési kötelezettségnek minősülnek és egyben törvény az adók módjára való behajtásukat rendeli el.

130. § Azon meghatározott cselekmények végrehajtására, illetve adók módjára behajtandó köztartozások behajtására megindult és 2018. január 1-jén még folyamatban lévő végrehajtási eljárásokat, amelyekben a végrehajtást 2017. december 31-én nem az állami adó- és vámhatóság folytatja, de 2018. január 1-jét követően a végrehajtás foganatosítása az állami adó- és vámhatóság hatáskörébe tartozik, a végrehajtást foganatosító szerv az állami adó- és vámhatóságnak az általa rendszeresített elektronikus űrlapon adja át.

131. § E törvény hatálybalépésétől az állami adó- és vámhatóság folytatja a végrehajtást az általa az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 146. § (4) bekezdése alapján 2017. december 31-éig önálló bírósági végrehajtóknak átadott és 2018. január 1-jén még folyamatban lévő ügyekben. A 2017. december 31-ig a végrehajtás lefolytatására jogosult önálló bírósági végrehajtót az állami adó- és vámhatóság 2018. január 31-éig értesíti az átadási kötelezettségről.

61. A törvény hivatalos rövid megjelölése

132. § E törvénynek más jogszabályban alkalmazandó rövid megjelölése: Avt.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Latorcai János s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

2017. évi CLIV. törvény
a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény módosításáról*

1. § A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény (a továbbiakban: Szftv.) 1. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az adóhatóság a 4/A. § (1) bekezdés a) pontja szerinti kedvezményezett részére a rendelkező nyilatkozatot az újabb kedvezményezett megjelöléséig vagy a rendelkező nyilatkozat visszavonására irányuló nyilatkozat benyújtásáig veszi figyelembe. Az újabb kedvezményezett megjelölésére vagy a nyilatkozat visszavonására a nyilatkozattétel évét követően évente egy alkalommal, az 5. § (1) bekezdésben meghatározott határidőig kerülhet sor.”

* A törvényt az Országgyűlés a 2017. november 14-i ülésnapján fogadta el.

2. § (1) Az Szftv. 5/A. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a rendelkező nyilatkozat a kedvezményezett érdekkörében meglévő körülmény miatt érvénytelennek minősül, az adóhatóság e tényről a rendelkező nyilatkozatot tévő adózót az érvénytelenség okának megjelölésével legkorábban a rendelkező nyilatkozat éve november 30-ától elektronikus úton, megfelelő elektronikus tárhely hiányában, illetve amennyiben az adózó az elektronikus ügyintézést a rendelkezési nyilvántartásban kizárta, postai úton értesíti."

(2) Az Szftv. 5/A. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az adóhatóság a nyilatkozattétel évét követően minden év január 31-ig elektronikus úton, megfelelő elektronikus tárhely hiányában, illetve amennyiben az adózó az elektronikus ügyintézést a rendelkezési nyilvántartásban kizárta, postai úton értesíti azon magánszemélyeket, akiknek a 4/A. § (1) bekezdés a) pontja szerinti szervezet javára tett nyilatkozata a kedvezményezett érdekköréből kifolyólag érvénytelen volt, vagy a nyilvántartás adatai alapján az értesítés évében érvénytelen lenne."

3. § (1) Az Szftv. 5/C. § (3) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adóhatóság csak)

„b) az 1. § (7) bekezdés szerinti eljárásban, a 2. § (1) bekezdésében meghatározott többlet kiutalásakor, a 2. § (3) bekezdésében, az 5/A. § (4)–(6) bekezdésében, valamint a 6/A. § (5)–(6) bekezdésében meghatározott eljárás során"

[engedélyezheti az egymástól az (1) és (2) bekezdés szerint elkülönített adatok kódjel alapján történő összekapcsolását.]

(2) Az Szftv. 5/C. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az adóhatóság őrzési kötelezettsége a rendelkező nyilatkozat évét követő évtől számított ötödik év végéig, az 1. § (7) bekezdés szerinti megváltoztatásának, visszavonásának évét követő évtől számított ötödik év végéig – ezt meghaladóan a rendelkező nyilatkozattal összefüggésben ezen időpontig indított peres eljárás esetén annak jogerős befejezéséig – áll fenn. E határidő elteltét követően az adóhatóság a borítékokat és a rendelkező nyilatkozatokat, illetve az elektronikus űrlap adatait, továbbá az adatbázisa rendelkező nyilatkozatokkal kapcsolatos adatait megsemmisíti oly módon, hogy helyreállításuk többé ne legyen lehetséges."

4. § Az Szfvt. 6/A. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) A 4/A. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott kedvezményezettet elektronikus úton benyújtott kérelmére, az állami adóhatóság a kérelem benyújtását követő 30 napon belül, de legkorábban október 15-től elektronikus úton térítésmentesen tájékoztatja a javára rendelkező nyilatkozatot tevők számának településenkénti megoszlásáról."

5. § Az Szftv. a következő 8/H–K. §-sal egészül ki:

„8/H. § (1) E törvénynek a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény módosításáról szóló 2017. évi CLIV. törvénnyel megállapított 1. § (7) bekezdését, valamint az 5/A. § (4) és 5/C. § (3)–(4) bekezdéseket első alkalommal a 2018. évi rendelkező nyilatkozatnál kell alkalmazni.

(2) E törvénynek a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény módosításáról szóló 2017. évi CLIV. törvénnyel megállapított 1. § (7) bekezdésével összefüggésben rendelkező év alatt minden esetben az adóévet követő évet kell érteni, függetlenül attól, hogy a magánszemély melyik évben tette meg rendelkező nyilatkozatát.

8/I. § E törvénynek a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény módosításáról szóló 2017. évi CLIV. törvénnyel megállapított 5/A. § (6) bekezdését első alkalommal a 2019. évben kell alkalmazni.

8/J. § E törvénynek a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény módosításáról szóló 2017. évi CLIV. törvénnyel megállapított 6/A. § (5) bekezdése szerinti elektronikus adatszolgáltatást az állami adóhatóság első alkalommal 2018. szeptember 1-jét követően teljesíti.

8/K. § E törvénynek a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény módosításáról szóló 2017. évi CLIV. törvénnyel megállapított 6/A. § (5a) bekezdését első alkalommal a 2018. rendelkező évi nyilatkozatoknál kell alkalmazni."

6. § Az Szftv.

a) 5/A. § (2) bekezdésében a „hiányában postai" szövegrész helyébe a „hiányában, illetve amennyiben az adózó az elektronikus ügyintézést a rendelkezési nyilvántartásban kizárta, postai" szöveg,

b) 5/A. § (3) bekezdésében a „úton, ügyfélkapu hiányában postai" szövegrész helyébe az „úton, megfelelő elektronikus tárhely hiányában, illetve amennyiben az adózó az elektronikus ügyintézést a rendelkezési nyilvántartásban kizárta, postai" szöveg,

c) 6/A. § (5) bekezdésében az „adóhatóság térítésmentesen" szövegrész helyébe az „adóhatóság elektronikus úton térítésmentesen" szöveg

lép.

7. § Ez a törvény 2018. január 1-jén lép hatályba.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Latorcai János s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

2017. évi CLV. törvény
a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosításáról*

1. § (1) A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao. törvény) 4. §-a a következő 33a. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„33a. *termék-diverzifikációt eredményező induló beruházás:* olyan induló beruházás, amely létesítmény termékkínálatának a létesítményben addig nem gyártott termékkel történő bővítését eredményezi, de nem minősül új gazdasági tevékenység végzésére irányuló induló beruházásnak;"

(2) A Tao. törvény 4. §-a a következő 35a. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„35a. *új eljárási innovációt eredményező induló beruházás:* a regionális állami támogatásokról (2014–2020) szóló 2013/C 209/01 számú európai bizottsági iránymutatás 15. pontja szerinti olyan induló beruházás, amelynek célja a meglévő létesítmények új eljárási innovációkkal történő diverzifikációja, de nem minősül új gazdasági tevékenység végzésére irányuló induló beruházásnak;"

2. § (1) A Tao. törvény 22/B. § (1) bekezdése a következő k) és l) ponttal egészül ki:

(Az adózó adókedvezményt vehet igénybe)

„k) jelenértéken legalább 6 milliárd forint értékű beruházás,

l) jelenértéken legalább 3 milliárd forint értékű munkahelyteremtést szolgáló beruházás"

(üzembe helyezése és a kormányrendeletben foglaltak szerinti üzemeltetése esetén.)

(2) A Tao. törvény 22/B. §-a a következő (1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1b) Az (1) bekezdés k) és l) pontja esetén az adókedvezmény igénybevételének feltétele, hogy a beruházás olyan termék-diverzifikációt eredményező induló beruházásnak vagy új eljárási innovációt eredményező induló beruházásnak minősüljön, amelyet a Közép-Magyarország régió kormányrendeletben meghatározott támogatható településein nagyvállalkozás valósít meg."

(3) A Tao. törvény 22/B. § (2a) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adókedvezmény igénybevételének feltétele a Kormány – Európai Bizottság engedélyén alapuló – határozata, ha)

„c) az adózó az (1) bekezdés k) vagy l) pontja szerinti beruházást valósít meg."

---

* A törvényt az Országgyűlés a 2017. november 14-i ülésnapján fogadta el.

3. § A Tao. törvény 29/A. §-a a következő (61) bekezdéssel egészül ki:

„(61) A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosításáról szóló 2017. évi CLV. törvénnyel megállapított 4. § 33a. pontját, 4. § 35a. pontját, 22/B. § (1) bekezdés k) és l) pontját, (1b) bekezdését, (2a) bekezdés c) pontját és (9) bekezdését első alkalommal a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosításáról szóló 2017. évi CLV. törvény hatálybalépését követően megkezdett beruházások tekintetében lehet alkalmazni."

4. § A Tao. törvény

a) 22/B. § (1a) bekezdésében az „adókedvezmény igénybevételének feltétele, hogy az (1) bekezdés szerinti beruházás" szövegrész helyébe az „(1) bekezdés a)–j) pontja esetén az adókedvezmény igénybevételének feltétele, hogy a beruházás" szöveg,

b) 22/B. § (9) bekezdésében az „(1) bekezdés a)–b) pontja" szövegrész helyébe az „(1) bekezdés a)–b) és k)–l) pontja" szöveg

lép.

5. § Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Latorcai János s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

2017. évi CLVI. törvény
a szociális hozzájárulási adó csökkentéséről és a kapcsolódó törvények módosításáról*

1. A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása

1. § A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 29. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„29. § Az összevont adóalap az adóévben adókötelezettség alá eső valamennyi önálló, nem önálló tevékenységből származó, valamint egyéb bevételből megállapított jövedelem, továbbá átalányadózás esetén az egyéni vállalkozói, a mezőgazdasági kistermelői bevételből az átalányban megállapított jövedelem. Ha a jövedelem után a magánszemély kötelezett a szociális hozzájárulási adó, a 19,5 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás megfizetésére (kivéve, ha az költségként elszámolható, vagy azt számára megtérítették), a megállapított jövedelem 84 százalékát kell jövedelemként figyelembe venni."

2. § Az Szja tv. 47. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A (2) bekezdés alkalmazásában az adóelőleg-alap számításnál figyelembe vett jövedelemnek a bevételből a bekezdés rendelkezése szerint megállapított rész 84 százaléka minősül, ha a jövedelem után a magánszemély kötelezett a szociális hozzájárulási adó, a 19,5 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás megfizetésére (kivéve, ha az költségként elszámolható, vagy azt számára megtérítették)."

2. Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény módosítása

3. § Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény 3. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kifizető, – kifizető hiányában, vagy ha a kifizető az adó (adóelőleg) alapját képező jövedelem után adót (adóelőleget) nem köteles megállapítani – a jövedelmet szerző magánszemély 19,5 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást fizet az adóévben kifizetett, juttatott, az Szja tv. szerinti

---

* A törvényt az Országgyűlés a 2017. november 14-i ülésnapján fogadta el.

a) összevont adóalapba tartozó jövedelemnél az adó (adóelőleg) alap számításánál figyelembe vett jövedelem,
b) külön adózó jövedelmek közül
ba) a béren kívüli juttatásnak nem minősülő egyes meghatározott juttatások [Szja tv. 70. §] adóalapként meghatározott összege,
bb) a kamatkedvezményből származó jövedelem adóalapként meghatározott összege
után."

3. Az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló 2005. évi CXX. törvény módosítása

4. § Az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló 2005. évi CXX. törvény 4. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) A kifizető az (1) bekezdésben meghatározott ekhoalap összege után 19,5 százalék ekhót fizet."

4. Az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény módosítása

5. § Az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény 459. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) Az adó mértéke 19,5 százalék. A fizetendő adó az adóalap után számított adó (számított adó), csökkentve az adó fizetésére kötelezettet törvény rendelkezése alapján megillető adókedvezmények összegével."

5. A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény módosítása

6. § A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény 10. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A főállású kisadózó e jogállásának időtartama alatt biztosítottnak minősül, a Tbj.-ben és a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvényben meghatározott valamennyi ellátásra jogosultságot szerezhet, ezen ellátások számításának alapja havi 94 400 forint, magasabb összegű tételes adó fizetése esetén 158 400 forint. Az állami adóhatóság a 7. § és a 8. § (11) bekezdése szerinti bejelentések adattartalma alapján adatot szolgáltat az egészség- és nyugdíjbiztosítási szervek felé a főállású kisadózó biztosítotti jogállásának időtartamáról és az ellátások alapjáról."

6. Az egyes pénzügyi és gazdasági tárgyú törvények módosításáról szóló 2016. évi CLXXXII. törvény módosítása

7. § Nem lép hatályba az egyes pénzügyi és gazdasági tárgyú törvények módosításáról szóló 2016. évi CLXXXII. törvény
a) 8. § 3. és 5. pontja,
b) 21. §-a,
c) 28. §-a,
d) 32. § 1. pontja.

7. Záró rendelkezések

8. § (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
(2) Az 1–6. § 2018. január 1-jén lép hatályba.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Latorcai János s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

2017. évi CLVII. törvény
a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény módosításáról*

1. § A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény (a továbbiakban: Katv.) 3. §-a a következő e) ponttal egészül ki:

(A kisadózó vállalkozások tételes adójának alanya)

„e) az ügyvédi iroda,"

(ha az állami adóhatóságnak az erre a célra rendszeresített nyomtatványon bejelenti, hogy adókötelezettségeit e törvény II. Fejezet rendelkezései szerint teljesíti. Az adóalanyiság létrejöttének nem akadálya, ha az adóalany az adóévre az Szja tv. szerinti átalányadózást vagy az egyszerűsített vállalkozói adó szerinti adóalanyiságot választott.)

2. § (1) A Katv. 20. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ha a (3)–(5) bekezdés szerint megállapított egyenleg bármely adóévben negatív, ez az összeg a következő adóévekben – a (6a) és a (7) bekezdésben foglaltakat figyelembe véve – csökkenti a (3)–(5) bekezdés szerint megállapított pozitív egyenleget a kisvállalati adó alapja meghatározásakor, feltéve, hogy a (3)–(5) bekezdés szerint megállapított negatív egyenleg a rendeltetésszerű joggyakorlás elvének betartásával keletkezett (a továbbiakban: elhatárolt veszteség)."

(2) A Katv. 20. §-a a következő (6a) bekezdéssel egészül ki:

„(6a) A kisvállalati adó alanya elhatárolt veszteségként veheti figyelembe

a) az e törvény szerint meghatározott adóalanyiság időszaka előtt, a társasági adóalanyiság alatt keletkezett negatív társasági adóalapjának azt a részét, amelyet a társasági adóalap vagy a kisvállalati adóalap meghatározásakor csökkentésként még nem vett figyelembe,

b) a 2017. adóévet megelőző adóévekben keletkezett negatív korrigált pénzforgalmi szemléletű eredménynek azt a részét, amelyet a kisvállalati adóalap meghatározásakor csökkentésként még nem vett figyelembe."

(3) A Katv. 20. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az (1) bekezdéstől függetlenül, a személyi jellegű kifizetések terhére is csökkenti az adóév és a következő adóévek adóalapját a beszerzett, előállított, korábban még használatba nem vett tárgyi eszközzel (beruházással), szellemi termékkel, kísérleti fejlesztés aktivált értékével kapcsolatos adóévi kifizetések összegéig a korábbi évek elhatárolt veszteségének a (3)–(5) bekezdés szerinti tárgyévi negatív egyenleggel növelt összege, függetlenül attól, hogy az érintett eszközt (eszközöket) rendeltetésszerűen használatba vették-e az adóévben. Az adózó által az adóévi adóalap csökkentéseként felhasznált adóévi negatív egyenleg a (6) bekezdéstől eltérően nem csökkenti a következő adóévek pozitív adóalapját."

3. § (1) A Katv. 32. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) A 20. § (6a) bekezdésben meghatározott elhatárolt veszteség összegéből az az összeg, amellyel a beszerzett, előállított, korábban még használatba nem vett tárgyi eszközzel (beruházással), szellemi termékkel, kísérleti fejlesztés aktivált értékével kapcsolatosan teljesített kifizetésekre tekintettel az adózó a 2017. évet megelőzően döntése szerint teljes mértékben csökkenthette az adóalapját, azonban a 2017. évet megelőzően az adóalap csökkentéseként nem vette figyelembe, a 2017. adóévben a 20. § (7) bekezdése alkalmazásában adóévi kifizetésnek minősül."

(2) A Katv. 32. §-a a következő (12) bekezdéssel egészül ki:

„(12) A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény módosításáról szóló 2017. évi CLVII. törvénnyel megállapított 20. § (6), (6a), (7) bekezdése a 2017. január 1-jétől keletkezett adókötelezettségre is alkalmazható."

(3) A Katv. 32. §-a a következő (13) bekezdéssel egészül ki:

„(13) Az ügyvédi iroda a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság választását 2017. december 1-jétől kezdődően jelentheti be."

* A törvényt az Országgyűlés a 2017. november 14-i ülésnapján fogadta el.

4. § A Katv.

a) 2. § 10. pontjában a „közkereseti társaság és betéti társaság” szövegrész helyébe a „közkereseti társaság és betéti társaság, valamint ügyvédi iroda” szöveg,

b) 2. § 11. pontjában a „közkereseti társaság és betéti társaság esetén a társaság kisadózóként bejelentett tagja” szövegrész helyébe a „közkereseti társaság, betéti társaság, valamint ügyvédi iroda esetén a társaság, az ügyvédi iroda kisadózóként bejelentett tagja” szöveg,

c) 5. § (1) bekezdés e) pontjában az „a gazdasági társaság” szövegrész helyébe az „a gazdasági társaság, az ügyvédi iroda” szöveg,

d) 5. § (1) bekezdés f) pontjában az „a gazdasági társaság” szövegrész helyébe az „a gazdasági társaság, az ügyvédi iroda” szöveg, az „a gazdasági társaságból” szövegrész helyébe az „a gazdasági társaságból, az ügyvédi irodából” szöveg

lép.

5. § (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) Az 1. § és a 4. § 2018. január 1-jén lép hatályba.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Latorcai János s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

2017. évi CLVIII. törvény az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról*

1. § (1) Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 26. § (18) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdés p) pontja szerinti illetékmentesség alkalmazásában]

„b) nem minősül az (1) bekezdés p) pont pb) és pc) alpontjaiban foglalt feltételek megszegésének, ha a vagyonszerző a termőföld használatát, hasznosítását a földművesnek minősülő, Polgári Törvénykönyv szerinti közeli hozzátartozója vagy a legalább 25%-ban tulajdonában, vagy a közeli hozzátartozójának legalább 25%-ban tulajdonában álló, a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló törvény szerinti mezőgazdasági termelőszervezet javára engedi át, feltéve, hogy az 5 éves időtartam hátralévő részére

ba) a mezőgazdasági termelőszervezet vagy a közeli hozzátartozó vállalja, hogy a termőföldet mező-, illetve erdőgazdasági tevékenység céljára hasznosítja, továbbá

bb) a termőföld használatának, hasznosításának mezőgazdasági termelőszervezet részére történő átengedése esetén a vagyonszerző, illetve közeli hozzátartozója vállalja, hogy a mezőgazdasági termelőszervezetben fennálló tulajdoni hányada nem csökken 25% alá.”

(2) Az Itv. 26. § (18a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(18a) Az (1) bekezdés p) pontja szerinti feltételek fennállásáról és vállalásáról a vagyonszerzőnek legkésőbb a fizetési meghagyás jogerőre emelkedéséig, véglegessé válásáig kell nyilatkoznia az állami adóhatóságnál. Ha az eredetileg vállalt 5 év letelte előtt

a) a vagyonszerző a termőföldet – a (18) bekezdésben meghatározott tulajdonszerzési módok kivételével – elidegeníti,

b) a vagyonszerző a termőföldön – használatának, hasznosításának a (18) bekezdés szerinti mezőgazdasági termelőszervezet vagy közeli hozzátartozója javára, az ott meghatározott módon történő átengedése kivételével – vagyoni értékű jogot alapít, vagy

---

* A törvényt az Országgyűlés a 2017. november 14-i ülésnapján fogadta el.

c) a vagyonszerző a termőföldet saját maga vagy a (18) bekezdés szerinti mezőgazdasági termelőszervezet vagy közeli hozzátartozója igazolhatóan nem mező-, illetve erdőgazdasági tevékenység céljára hasznosítja,
d) a vagyonszerző vagy a vagyonszerző közeli hozzátartozója a mezőgazdasági termelőszervezetben fennálló tulajdoni hányadát 25% alá csökkenti,
az egyébként járó illeték kétszeresét kell megfizetnie, kivéve a vagyonszerző elhalálozásának az esetét. Ha a vagyonszerző vagy a (18) bekezdés szerinti mezőgazdasági termelőszervezet vagy közeli hozzátartozó által vállalt feltételek csak a termőföld meghatározott tulajdoni hányada tekintetében teljesültek, az egyébként járó illeték kétszeresét kizárólag azon tulajdoni hányad vonatkozásában kell megfizetni, amelyre a feltételek nem teljesültek."

2. § Az Itv. „Hatálybaléptető és átmeneti rendelkezések" alcíme a következő 99/Q. §-sal egészül ki:
„99/Q. § A 26. § (18) bekezdés b) pontjának és (18a) bekezdésének az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról szóló 2017. évi CLVIII. törvénnyel megállapított rendelkezését azon vagyonszerzési ügyekben is alkalmazni kell, amelyekben
a) a 26. § (1) bekezdés p) pontja szerinti 5 éves időtartam még nem telt el vagy
b) az állami adóhatóság 26. § (18a) bekezdés szerinti eljárása jogerősen vagy véglegesen nem zárult le."

3. § Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Latorcai János s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

2017. évi CLIX. törvény az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő törvények és egyes egyéb törvények módosításáról*

1. A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény módosítása

1. § A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 21/D. § (1) bekezdés g) pontjában az „az adók módjára történő behajtás elrendelésének" szövegrész helyébe az „a végrehajtás elrendelésének" szöveg lép.

2. § Hatályát veszti a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 48. § (6) bekezdése.

2. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosítása

3. § Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 33. § (2) bekezdése a következő 69. ponttal egészül ki:
(Egyes alkotmányos jogok érvényesítése, illetőleg kötelezettségek teljesítése, valamint a társadalmi igazságosság előmozdítása érdekében a mellékletben és a külön jogszabályokban meghatározott illetékmentes eljárásokon felül tárgyuknál fogva illetékmentes eljárások:)
„69. a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény szerinti belső szabályzat jóváhagyására irányuló eljárás."

4. § Az Itv. „Mulasztási bírság, adóbírság" alcíme a következő 83. §-sal egészül ki:
„83. § (1) Ha a bíróság vagy a hatóság – ide nem értve az állami adóhatóságot – megállapítja, hogy az eljárása során esedékessé váló illetéket egyáltalán nem vagy nem szabályszerű időben, módon vagy mértékben fizették meg, illetve a 76. § (1) bekezdése és a 91. § (1) és (5) bekezdése szerinti bejelentési kötelezettséget nem teljesítették, leletet készít, kivéve, ha az illeték megfizetésének elmulasztása miatt szüntette meg az eljárást vagy utasította vissza a beadványt.

---

* A törvényt az Országgyűlés a 2017. november 14-i ülésnapján fogadta el.

(2) A leletet az állami adóhatóság által az erre a célra rendszeresített űrlap felhasználásával kell elkészíteni, és az állami adóhatóságnak kell megküldeni az illeték kiszabása végett. A leletezés megtörténtét a leletezett iraton fel kell tüntetni.
(3) Az állami adóhatóság az illetékkötelezettség teljesítését ellenőrzi az illeték beszedésében közreműködő szerveknél."

5. § Az Itv. 86. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) Az illeték megállapításához való jog annak a naptári évnek az utolsó napjától számított 5 év elteltével évül el, amelyben a vagyonszerzést illetékkiszabásra az állami adóhatóságnál bejelentették, illetve az a tény, hogy az illeték megfizetését vagy a kiszabás céljából elrendelt bejelentést elmulasztották, az állami adóhatóság tudomására jutott."

6. § Az Itv. 91. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) Az ingatlan tulajdonjogának, valamint az ingatlanhoz kapcsolódó vagyoni értékű jognak a megszerzését (megszüntetését) az ingatlanügyi hatósághoz kell bejelenteni illetékkiszabásra az azt tartalmazó szerződés (okirat), valamint az állami adóhatóság által erre a célra rendszeresített – a felek adóazonosító számát vagy az ennek hiányára utaló nyilatkozatot is tartalmazó – nyomtatvány benyújtásával, az ingatlan-nyilvántartási bejegyzésre irányuló kérelemmel egyidejűleg, az illetékkötelezettség keletkezését követő 30 napon belül."

7. § Az Itv. 102. § (1) bekezdés w) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(E törvény alkalmazásában)
„w) *közigazgatási hatósági eljárás:* az az eljárás, amelynek intézése során a hatóság döntésével az ügyfél jogát vagy kötelezettségét megállapítja, jogvitáját eldönti, jogsértését megállapítja, tényt, állapotot, adatot igazol vagy nyilvántartást vezet, illetve az ezeket érintő döntését érvényesíti, továbbá a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló törvényben meghatározott bejelentés;"

8. § Az Itv.

1. 3. § (3) bekezdés c) pontjában a „jogerőre emelkedése" szövegrész helyébe a „jogerőre emelkedése, véglegessé válása" szöveg;
2. 16. § (2a) bekezdésében, 17. § (2a) bekezdésében és 26. § (2a) bekezdésében a „jogerős" szövegrészek helyébe a „jogerős vagy végleges" szöveg;
3. 16. § (2a) bekezdésében, 17. § (2a) bekezdésében és 26. § (2a) bekezdésében a „nem emelkedett jogerőre" szövegrészek helyébe a „nem emelkedett jogerőre vagy nem vált véglegessé" szöveg;
4. 16. § (2a) bekezdésében, 17. § (2a) bekezdésében és 26. § (2a) bekezdésében a „jogerőre emelkedik" szövegrészek helyébe a „jogerőre emelkedik vagy véglegessé válik" szöveg;
5. 16. § (2a) bekezdésében, 17. § (2a) bekezdésében és 26. § (2a) bekezdésében az „a használatbavételi engedély kiadására irányuló hatósági eljárás jogerős befejezéséről" szövegrészek helyébe az „erről a tényről" szöveg;
6. 16. § (2e) bekezdésében, 17. § (2e) bekezdésében és 26. § (2e) bekezdésében a „jogerős" szövegrészek helyébe a „jogerős vagy végleges" szöveg;
7. 26. § (1) bekezdés o) pontjában az „átalakulással (egyesülés, szétválás)" szövegrész helyébe az „átalakulással (egyesülés, szétválás), kamarai formaváltással" szöveg;
8. 28. § (2) bekezdés b) pontjában az „érdemi vizsgálat nélküli elutasításának" szövegrész helyébe a „visszautasításának" szöveg;
9. 29. § (3) bekezdésében és 90. § (2) bekezdésében az „adózás rendjéről" szövegrészek helyébe az „adóigazgatási rendtartásról" szöveg;
10. 33. § (2) bekezdés 15. pontjában a „nyugdíjazással" szövegrész helyébe a „nyugdíjazással, nyugdíjfolyósítással" szöveg;
11. 80. § (1) bekezdés k) pontjában az „érdemi vizsgálat nélkül utasítja el" szövegrész helyébe a „visszautasítja" szöveg;
12. 80. § (1) bekezdés k) pont ka) alpontjában az „érdemi vizsgálat nélküli elutasításának" szövegrész helyébe a „visszautasításának" szöveg;
13. 86. § (3) bekezdésének b) pont bb) alpontjában a „jogerőre emelkedése" szövegrész helyébe a „véglegessé válása" szöveg;

14. 89. § (1) bekezdésében a „jogerőre emelkedésétől" szövegrész helyébe a „véglegessé válásától, jogerőre emelkedésétől" szöveg

lép.

9. § Hatályát veszti az Itv.

1. 28. § (2) bekezdés a) pontjában az „ , ide nem értve az érdemi vizsgálat nélkül történő elutasítást" szövegrész;
2. 67. § (3a) bekezdésében az „ , a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvény szerinti" szövegrészek;
3. 78. § (2) bekezdése.

3. A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény módosítása

10. § A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) I. Fejezete a következő alcímmel és 9. §-sal egészül ki:

„Az önkormányzati adóhatóság hatásköre és illetékessége

9. § Helyi adóügyben, települési adóügyben az az önkormányzati adóhatóság jár el első fokon, amelynek önkormányzata a helyi adót, települési adót bevezette."

11. § A Htv. 40/C. és 40/D. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„40/C. § (1) Az 52. § 22. pont a) alpontjától eltérően a hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetési vállalkozónak nem minősülő vállalkozó esetén a nettó árbevétel – a (2) és (3) bekezdésben felsorolt tételekkel korrigált – az üzleti évben az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevétel című standard szerint elszámolt és a más standardok által az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevétel című standard szerint bevételként elszámolni rendelt bevétel (árbevétel) (a továbbiakban együtt: bevétel).

(2) Az (1) bekezdés szerinti bevételt növelni kell:

a) az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevétel című standard 5. bekezdés d) pontja szerint az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevétel című standard hatókörén kívül eső nem monetáris csere esetén az elcserélt áru vagy szolgáltatás számlázott értékével, ennek hiányában valós értékével,

b) a számvitelről szóló törvény szerinti – nem számlázott – utólag adott (fizetendő) szerződés szerinti engedmény összegével,

c) az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevétel című standard 60–65. bekezdése alapján elszámolt kamatbevétel összegével,

d) az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevétel című standard 51. bekezdése alapján a vevőtől várt ellenérték csökkentéseként figyelembe vett kötbér összegével,

e) az 52. § 40. pontja szerinti közvetített szolgáltatásnak megfelelő ügylet esetén a közvetített szolgáltatás, valamint az adóalany által saját nevében, de megbízója javára kötött adásvételi szerződéssel értékesített termék (ingó, ingatlan) számvitelről szóló törvény szerint megállapított bekerülési értékének megfelelő összeggel,

f) az (1) bekezdés szerinti ügylettel összefüggő fedezeti ügylet esetén azzal az összeggel, amellyel az (1) bekezdés szerinti ügyletről kiállított bizonylaton (számlán) szereplő értéket az IFRS-ek szerint a bevétel (árbevételt) elszámolásakor csökkenteni kell,

g) az IAS 17 Lízingek című standard szerinti pénzügyi lízingnek megfelelő szerződés esetén a lízingfutamidő kezdetének adóévében a lízingbe (visszlízingbe) adónál a lízingfutamidő kezdetekor megjelenített követelés kezdeti közvetlen költségeket nem tartalmazó értékével,

h) a nem a szokásos tevékenység keretében keletkezett áruértékesítésből, szolgáltatásnyújtásból származó bevétellel,

i) az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti üzletág átruházásakor az üzletág átruházásáért kapott, az átadott eszközök – az átadott kötelezettségek értékével csökkentett – piaci értékét meghaladó ellenértékkel,

j) az IAS 17 Lízingek című standard szerinti operatív lízingnek megfelelő szerződés esetén a lízingbe (visszlízingbe) adónál az IAS 17 Lízingek című standard 50. bekezdése szerint árbevételként elszámolt összeggel,

k) az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevétel című standard 70–71. bekezdése alapján az ügyleti ár csökkenéseként elszámolt, vevőnek fizetendő ellenérték összegével,

l) az IFRS 4. Biztosítási szerződések című standard szerinti biztosítóként a biztosítási szerződésből kapott bevétellel,

m) azzal a származékos leszállítási ügyletnek nem minősülő, a szokásos tevékenység keretében végzett áruértékesítésről, szolgáltatásnyújtásról vagy az a), e) és g)–l) pont szerinti ügyletről kiállított bizonylaton (számlán)

feltüntetett – általános forgalmi adó nélküli – összeggel (vevőtől várt ellenszolgáltatással), amelyet a vállalkozó az adóévben vagy azt követően az IFRS-ek szerint bevételként (árbevételként) vagy az a)–l) pontok szerinti bevételnövelő tételként nem számolhat el,

feltéve, ha azt a vállalkozó az (1) bekezdés szerinti bevételként nem vette figyelembe.

(3) Az (1) bekezdés szerinti bevételt csökkenteni kell:

a) a jogdíjjal,

b) a felszolgálási díjjal,

c) az adóhatósággal elszámolt jövedéki adó, regisztrációs adó, valamint a népegészségügyi termékadóról szóló törvény szerinti alkoholos ital utáni népegészségügyi termékadó összegével a jövedéki adó, a regisztrációs adó, a népegészségügyi termékadó alanya esetén,

d) az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevétel című standard 60–65. bekezdése alapján elszámolt kamatráfordítás összegével,

e) az (1) bekezdés szerinti bevételt eredményező ügylettel összefüggő fedezeti ügylet esetén azzal az összeggel, amellyel az (1) bekezdés szerinti bevételt eredményező ügyletről kiállított számlán szereplő értéket az IFRS-ek szerint a bevétel (árbevétel) elszámolásakor növelni kell,

f) az adóévet megelőző bármely adóévben figyelembe vett, a 2016. december 31-ig hatályos (2) bekezdés k) vagy a (2) bekezdés m) pont szerinti bevételnövelő tétel összegével

feltéve, ha az az IFRS-ek alkalmazásával az (1) bekezdés szerint bevételnek, vagy a (2) bekezdés szerint bevételt növelő tételnek minősül.

40/D. § (1) Hitelintézet, pénzügyi vállalkozás, befektetési vállalkozás esetén – az 52. § 22. pont b) és d) alpontjától eltérően – nettó árbevétel az IFRS-ek szerint kamatként elszámolt bevétel (2) és (3) bekezdés szerint korrigált összege.

(2) Az (1) bekezdés szerinti bevételt növelni kell:

a) a kamatbevétel csökkentéseként az üzleti évben elszámolt fizetett, fizetendő díjak, jutalékok összegével,

b) a nyújtott szolgáltatások után az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevételek című standard alapján elszámolt bevétellel (kapott, járó díjak, jutalékok összegével),

c) az IAS 32 Pénzügyi instrumentumok: bemutatás című standard 11. bekezdése szerinti pénzügyi instrumentum üzleti évben való eladása esetén, az elért nyereséggel, nyereségjellegű különbözettel,

d) az IAS 17 Lízingek című standard szerinti pénzügyi lízingnek megfelelő szerződés esetén a lízingfutamidő kezdetének adóévében a lízingbe (visszlízingbe) adónál a lízingfutamidő kezdetekor megjelenített követelés kezdeti közvetlen költségeket nem tartalmazó értékével,

e) az IAS 17 Lízingek című standard szerinti operatív lízingnek megfelelő szerződés esetén a lízingbe (visszlízingbe) adónál az (1) bekezdésben foglaltak alapján figyelembe nem vett, az IAS 17 Lízingek című standard 50. bekezdése szerint árbevételként elszámolt összeggel,

f) a nem a szokásos tevékenység keretében keletkezett áruértékesítésből, szolgáltatásnyújtásból származó bevétellel

feltéve, ha az az IFRS-ek alkalmazásával az (1) bekezdés szerint bevételnek vagy a (2) bekezdés szerint bevételt növelő tételnek minősül.

(3) Az (1) bekezdés szerinti bevételt csökkenteni kell:

a) az üzleti évben ráfordításként elszámolt (fizetett, járó) kamattal,

b) az IAS 17 Lízingek című standard alapján pénzügyi lízingnek minősülő szerződés alapján a lízingbeadónál kereskedelmi áruként nyilvántartásba nem vett eszköz IAS 2 Készletek című standard alapján megállapított, a pénzügyi lízingbe adáskor meglévő könyv szerinti értékével,

c) a saját követelés értékesítéséből keletkezett, az üzleti évben elszámolt nyereség összegével."

12. § A Htv. 40/J. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A számviteli politika változásának évében – ha az nem azonos az áttérés adóévével – a vállalkozó adóalapját:

a) növelni kell

aa) az áttérés adóévében vagy azt követően, de a számviteli politika változásának adóévét megelőzően folytatott ügyletből származó azon, a megváltozott számviteli politika alkalmazásának adóévében vagy azt követő bármely adóévben a 40/C.–40/E. § szerinti nettó árbevételnek nem minősülő összeggel, amelyet a vállalkozó az iparűzési adó alapjának számításakor az áttérés adóévében vagy ezt követően a számviteli politika változását megelőző bármely más adóévben nettó árbevételként még nem vett figyelembe, és ha a vállalkozó számviteli politikája nem változna, akkor az bármely adóévben nettó árbevételnek minősülne;

ab) azon költség, ráfordítás összegével, amellyel a vállalkozó a helyi iparűzési adó alapjának számítása során a nettó árbevételt az áttérés adóévét követő, de a számviteli politika változását megelőző bármely adóévben és a számviteli politika változásának adóévében vagy azt követő bármely adóévben is csökkenti;

b) csökkenteni kell

ba) az áttérés adóévében vagy azt követően, de a számviteli politika változását megelőzően folytatott ügyletből származó azon bevétel összegével, amelyet a vállalkozó a helyi iparűzési adó alapjának számítása során az áttérés adóévében vagy azt követően, de a számviteli politika változását megelőzően figyelembe vett, és azt a számviteli politika változásának adóévében vagy azt követően nettó árbevételként figyelembe kell venni;

bb) azon költség, ráfordítás összegével, amelyet a vállalkozó az iparűzési adó alapjának számításakor az áttérés adóévében, vagy ezt követően a számviteli politika változását megelőző bármely más adóévben az adóalap megállapítása során nettó árbevételt vagy bevételt csökkentő tételként még nem vett figyelembe, és ha a vállalkozó számviteli politikája nem változna, akkor az bármely adóévben nettó árbevételt vagy bevételt csökkentő tételnek minősülne;"

13. § A Htv. „Az adóbevallás-benyújtás, bejelentkezés, változás-bejelentés szabályai" alcíme a következő 42/F. §-sal egészül ki:

„42/F. § A naptári évtől eltérő üzleti évet választó vállalkozó a helyi iparűzési adóban az adómegállapítási, bevallási, adófizetési kötelezettségét az üzleti év első napján hatályos szabályok szerint teljesíti."

14. § A Htv .

1. 6. § e) pontjában az „az adózás rendjéről szóló törvény" szövegrész helyébe az „az adózás rendjéről szóló törvény, valamint az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény" szöveg;
2. 7. § b) pontjában a „körében az adót" szövegrész helyébe a „körében az épület, épületrész és telek utáni adót" szöveg;
3. 7. § h) pont hb) alpontjában az „a határozott időszak letelte előtt csak akkor növelheti" szövegrész helyébe az „a határozott időszak letelte előtt – ide nem értve a 6. § f) pontja szerinti esetet – csak akkor növelheti" szöveg;
4. 13/A. § (1) bekezdésében a „2008. január 1-jét követően kiadott építési engedély jogerőre emelkedését" szövegrész helyébe a „kiadott építési engedély vagy örökségvédelmi engedély jogerőre emelkedését, véglegessé válását" szöveg;
5. 13/A. § (4) bekezdésében az „a műemlékvédelmi hatóságot, hogy igazolja az épület (2) bekezdés szerinti felújításának tényét" szövegrész helyébe az „az építésügyi hatóságot vagy az örökségvédelmi hatóságot, hogy igazolja az épület (2) bekezdés szerinti szabályszerű felújításának tényét" szöveg;
6. 13/A. § (6) és (7) bekezdésében, 14. § (1) bekezdésében és 52. § 32. pontjában a „jogerőre emelkedését" szövegrész helyébe a „jogerőre emelkedését vagy véglegessé válását" szöveg;
7. 13/A. § (7) bekezdésében a „adóbevallásának" szövegrész helyébe az „adatbejelentésének" szöveg,
8. 14/A. § (4) bekezdésében a „jogerőre emelkedéséig" szövegrész helyébe a „véglegessé válásáig" szöveg;
9. 42/B. § (3) bekezdésében a „bevallási" szövegrész helyébe a „bevallási, adatbejelentési" szöveg,
10. 42/C. § (1) bekezdésében a „nyomtatványon is teljesítheti" szövegrészek helyébe, a „nyomtatványon, elektronikus úton is teljesítheti" szöveg, a „bevallási kötelezettségét" szövegrész helyébe az „adatbejelentési kötelezettségét" szöveg;
11. 42/C. § (3) bekezdés a) pontjában a „bevallási" szövegrész helyébe a „bevallási, adatbejelentési" szöveg,
12. 43. § (2) bekezdésében az „a bevallás-benyújtási" szövegrész helyébe, az „az adatbejelentési" szöveg,
13. 52. § 49. pontjában a „jogerősen" szövegrész helyébe a „jogerősen vagy véglegesen" szöveg

lép.

15. § Hatályát veszti a Htv.

1. 40/F. § (2) bekezdés f) pontja,
2. 40/F. § (3) bekezdés b) pontja,
3. 40/G. § (2) bekezdés b) pontja,
4. 40/G. § (3) bekezdés b) pontja,
5. 42. § (2) bekezdése,
6. 42/C. § (4) bekezdése,

7. 43. § (4) bekezdésében az „adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. 134. §-a szerinti eljárás alapján engedélyezett" szöveg,
8. 52. § 22. pont a) alpontjában az „energiaadó," szövegrészek.

4. A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény módosítása

16. § A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.) „Munkaerőpiaci szolgáltatások" alcíme a következő 13/B. §-sal egészül ki:

„13/B. § (1) Magyarország részt vesz az Európai Foglalkoztatási Szolgálatnak (a továbbiakban: EURES) a munkaerő szabad áramlását megvalósító tevékenységében.

(2) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben határozza meg

a) az állami foglalkoztatási szerv, és más szervezetek által, az EURES tevékenységében történő részvétel keretében nyújtott munkaerőpiaci szolgáltatásokat,

b) az állami foglalkoztatási szervnek az EURES keretében folytatott tevékenységével kapcsolatos feladatait,

c) az állami foglalkoztatási szervnek nem minősülő szervezeteknek az EURES tevékenységében történő részvétele feltételeit és módját."

17. § Az Flt. 21. § (4) és (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4) Ha a Nemzeti Foglalkoztatási Alapból nyújtott támogatást a (3) bekezdésben foglaltak alapján vissza kell követelni, a támogatást a kötelezettségszegés napjától a visszakövetelésről rendelkező határozat meghozatala napjáig számított ügyleti kamattal növelt összegben kell visszafizetni. Amennyiben a kötelezett a visszafizetési kötelezettségének a visszakövetelő határozatban megállapított határidőig nem tesz eleget, e határidő elmulasztásának napjától az adó- és vámhatóságnak a végrehajtás foganatosítása érdekében történő megkeresésének napjáig, számított késedelmi kamatot is köteles fizetni. Az ügyleti kamat, valamint a késedelmi kamat mértékére a jogosulatlanul igénybe vett költségvetési támogatások esetén fizetendő ügyleti kamatra és késedelmi kamatra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni. A kötelezett az adó- és vámhatóság végrehajtás foganatosítása érdekében történő megkeresését követően az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény szerinti késedelmi pótlékot is köteles megfizetni. A késedelmesen megfizetett ügyleti kamat után nem számítható fel késedelmi pótlék.

(5) A támogatások tekintetében az állami foglalkoztatási szerv vezetője – erre irányuló kérelem esetén – különös méltánylást érdemlő esetben eltekinthet az ügyeleti kamat, illetve a késedelmi kamat felszámításától, illetve – az állami adó- és vámhatóság végrehajtás céljából történő megkereséséig – dönthet a már felszámított ügyleti kamat, illetve késedelmi kamat részben vagy egészben történő elengedéséről, továbbá – a munkaadónak nem minősülő természetes személy részére nyújtott támogatás esetén – a visszakövetelt támogatás visszafizetésének részben vagy egészben történő elengedéséről."

18. § Az Flt. 33. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„33. § A közfoglalkoztatott részére meg kell téríteni a tömegközlekedési eszköz igénybevételével felmerült, azon indokolt helyközi utazási költséget, amely az állami foglalkoztatási szerv által kezdeményezett utazással összefüggésben – ideértve a lakóhelyétől az állami foglalkoztatási szervhez, valamint a foglalkoztatóhoz történő oda- és visszautazást – merül fel. Jogszabály az e §-ban felsorolt okokból felmerült, indokolt helyi utazási költségek megtérítéséről is rendelkezhet."

19. § (1) Az Flt. 37. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az ellátás tekintetében az állami foglalkoztatási szerv vezetője – erre irányuló kérelemre – különös méltánylást érdemlő esetben – az állami adó- és vámhatóság végrehajtás céljából történő megkereséséig – dönthet a jogalap nélkül felvett és visszakövetelt álláskeresési ellátás visszafizetésének részben vagy egészben történő elengedéséről."

(2) Az Flt. 37. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Az álláskeresési járadék, az álláskeresési segély, valamint a 32–33. § szerinti költségtérítés visszakövetelése esetén ügyleti kamat, illetve késedelmi kamat nem számítható fel."

20. § A Flt. a következő VI/A. Fejezettel egészül ki:

„VI/A. FEJEZET

AZ ÁLTALÁNOS KÖZIGAZGATÁSI RENDTARTÁSRÓL SZÓLÓ TÖRVÉNY ALKALMAZÁSÁVAL KAPCSOLATOS SZABÁLYOK

41/A. § (1) Az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény (a továbbiakban: Ákr.) szabályait az e törvényben, valamint a felhatalmazása alapján kiadott rendeletben meghatározott hatósági ügyben az e Fejezetben foglalt szabályok figyelembevételével kell alkalmazni.

(2) Az e törvény, valamint a felhatalmazása alapján kiadott rendeletben meghatározott foglalkoztatást elősegítő támogatással kapcsolatos eljárásban az ügyfél jogutódja – az eljárásról való tudomásszerzéstől számított tizenöt napon belül, de legkésőbb a jogutódlástól számított hat hónapon belül – kérheti a jogutódlás megállapítását.

(3) Amennyiben az e törvény, valamint a felhatalmazása alapján kiadott rendelet alapján, végleges határozattal megállapított kötelezettség tekintetében a kötelezett helyébe a jogutód lép, számára – indokolt kérelmére új teljesítési határidő megállapításával – lehetőséget kell biztosítani a kötelezettség önkéntes teljesítésére.

(4) Az állami foglalkoztatási szervnek a jogutódlás előtt hozott végzése hatályos a jogutóddal szemben, kivéve

a) a jogelőd természetes személy ügyféllel szemben az eljárás akadályozása vagy az idézésről való távolmaradás miatt kötelezettséget megállapító végzést,

b) a jogelőd számára halasztást vagy részletekben történő teljesítést (a továbbiakban együtt: fizetési kedvezmény) megállapító végzést.

(5) A (4) bekezdésben foglaltakat alkalmazni kell az állami foglalkoztatási szervnek a késedelmi pótlék elengedéséről vagy mérsékléséről szóló döntésére.

(6) Jogutód hiányában a jogszabálysértő állapot megszüntetéséről az állami foglalkoztatási szerv hivatalból intézkedik.

(7) A jogutódlás, valamint az új teljesítési határidő megállapítása kérdésében hozott végzést az ügyféllel közölni kell.

(8) Az álláskeresőként való nyilvántartással, az álláskeresők ellátásával, valamint a természetes személynek nyújtott foglalkoztatást elősegítő támogatással kapcsolatos eljárás során az ügyfélnek személyesen kell eljárnia.

(9) Az e törvényben, valamint a felhatalmazása alapján kiadott miniszteri rendeletben meghatározott foglalkoztatást elősegítő támogatással, valamint az álláskeresők ellátásával kapcsolatos hatósági ügyben – a (10) bekezdésben foglaltak kivételével – a kérelmező, pályázó ügyfél választása szerint a lakóhelye vagy tartózkodási helye, illetve székhelye, telephelye vagy fióktelepe szerint illetékes állami foglalkoztatási szerv jár el.

(10) A

a) 14. § (1) bekezdés g) pontjában meghatározott személy képzésének támogatásával kapcsolatos hatósági ügyben a munkaadó telephelye szerint illetékes állami foglalkoztatási szerv,

b) 16. §-ban meghatározott foglalkoztatás bővítését szolgáló támogatással, valamint a 19/B. § (3) bekezdésében meghatározott bérköltség támogatással kapcsolatos hatósági ügyben a munkaadó által foglalkoztatni kívánt személy lakóhelye, tartózkodási helye vagy ennek hiányában értesítési címe szerint illetékes állami foglalkoztatási szerv,

c) 18. §-ban meghatározott munkahelyteremtés támogatásával kapcsolatos hatósági ügyben a tervezett beruházás helye szerint illetékes állami foglalkoztatási szerv,

d) jogszabályban meghatározott kötelezettségét elmulasztó magán-munkaközvetítővel szemben, a rendbírság kiszabásával kapcsolatos ügyben a magán-munkaközvetítő székhelye szerinti állami foglalkoztatási szerv

jár el.

42. § (1) Az e törvény, valamint a felhatalmazása alapján kiadott rendeletben meghatározott foglalkoztatást elősegítő támogatás iránti kérelem az állami foglalkoztatási szerv honlapjáról letölthető formanyomtatványon, valamennyi előírt mellékletet becsatolva elektronikus formában is benyújtható. Az állami foglalkoztatási szerv a kérelmet és annak mellékleteit azok megváltoztathatatlanságát biztosító zárt informatikai rendszerben tárolja.

(2) Ha az állami foglalkoztatási szerv nem e törvény vagy a felhatalmazása alapján kiadott rendelet, hanem más jogszabály alapján nyújt a foglalkoztatás elősegítése érdekében támogatást, a támogatással kapcsolatos ügyben az eljárására e törvény rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni, kivéve, ha a támogatásról szóló jogszabály ettől eltérően rendelkezik.

43. § Az ügyfél az adatok megjelölésével kérheti az iratbetekintési jog korlátozását üzleti és más méltányolható magánérdekének védelmében. Az állami foglalkoztatási szerv a kérelemnek – a körülmények körültekintő mérlegelése alapján – akkor ad helyt, ha az adatok megismerésének hiánya az iratbetekintésre jogosultakat nem akadályozza jogaik gyakorlásában.

44. § (1) A 40. § (2) bekezdés a) pontja, továbbá a pályázat alapján nyújtható foglalkoztatást elősegítő támogatások esetében a pályázati felhívásban az elbírálásra nyitva álló határidő legfeljebb két hónapban állapítható meg.

(2) Az e törvényben, valamint a felhatalmazása alapján kiadott rendeletben meghatározott ügyekben

a) a 7. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott munkavállalási engedéllyel, valamint a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló rendeletek hatálya alá tartozó személy részére megállapítandó ellátással kapcsolatos eljárás felfüggeszthető, ha az előkérdés más szerv hatáskörébe tartozik, vagy ugyanannak a hatóságnak az adott üggyel szorosan összefüggő más hatósági döntése nélkül megalapozottan nem dönthető el,

b) iskolai végzettség, szakképzettség igazolása az ügyfél nyilatkozatával nem pótolható,

c) hiánypótlásra felhívásnak legfeljebb két ízben van helye,

d) az állami foglalkoztatási szerv döntése szóban nem közölhető.

(3) E törvény és a felhatalmazása alapján kiadott rendeletben meghatározott ügyekben, ha az állami foglalkoztatási szerv méltányossági jogkörben hoz határozatot, az indokolásnak ki kell terjednie a méltányossági jogkör gyakorlásában szerepet játszó szempontokra és tényekre.

(4) Az e törvényen, valamint a felhatalmazása alapján kiadott rendeleten alapuló hatósági eljárásban egy okiratba foglalható a határozat és a végzés, illetve több határozat vagy végzés. Az egy okiratba foglalt döntések rendelkező részét és indokolását döntésenként önállóan kell megszövegezni.

45. § (1) A kötelezett a teljesítési határidő lejárta előtt benyújtott kérelmében annak igazolásával kérheti az elsőfokú állami foglalkoztatási szervtől a pénzfizetési kötelezettség teljesítésére fizetési kedvezmény engedélyezését, hogy rajta kívül álló ok lehetetlenné teszi a határidőre való teljesítést, vagy az számára aránytalan nehézséget jelentene.

(2) A határidő lejárta után a kötelezett – feltéve, hogy a végrehajtást még nem indították meg – az (1) bekezdésben meghatározott okból igazolási kérelem egyidejű benyújtásával kérhet fizetési kedvezményt.

46. § (1) Az állami foglalkoztatási szerv ellenőrzi az e törvény, valamint a felhatalmazása alapján kiadott jogszabályok rendelkezéseinek betartását, valamint az azok alapján hozott végrehajtható döntésben foglaltak teljesítését.

(2) Az állami foglalkoztatási szerv képviselője ellenőrzési tevékenysége során

a) az ügyféltől felvilágosítást kérhet, az ellenőrzési tevékenységgel összefüggő nyilvántartásokba betekinthet,

b) a személyazonosság megállapítására alkalmas okmány személyazonosító igazolvány, érvényes útlevél, kártyaformátumú vezetői engedély) felmutatására szólíthatja fel azt a személyt, akinek személyazonosságát meg kell állapítania.

(3) Az állami foglalkoztatási szerv képviselője az ellenőrzés tapasztalatai alapján köteles a szükséges intézkedéseket megtenni, így különösen

a) javaslatot tenni az álláskeresők ellátása, a foglalkoztatást elősegítő támogatás folyósításának szüneteltetésére, illetve megszüntetésére,

b) az ellenőrzött személy vagy szerv figyelmét felhívni a tapasztalt jogszabálysértésre,

c) más szervet intézkedés végett megkeresni,

d) szabálysértési, illetve bírósági eljárást kezdeményezni, vagy

e) rendbírságot kiszabni."

21. § Az Flt. 54/B. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha az állami foglalkoztatási szerv az álláskeresőként való nyilvántartásba vétellel kapcsolatos eljárásban külön határozat meghozatala nélkül döntött, a döntés tartalmáról – az ügyfél kérelmére – a kérelem benyújtásától számított 8 napon belül hatósági bizonyítványt ad ki."

22. § (1) Az Flt. 58. § (5) bekezdés e) pontja a következő 6. alponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában

kereső tevékenység: – az 1–5. pontban foglaltak figyelembevételével – minden olyan munkavégzés, amelyért díjazás jár, továbbá kereső tevékenységet folytatónak kell tekinteni azt a személyt is, aki külön törvény szerint egyéni vállalkozónak minősül, valamint aki gazdasági társaság tevékenységében személyes közreműködés vagy mellékszolgáltatás keretében történő munkavégzés útján vesz részt, illetve aki a társaság vezető tisztségviselője vagy a társasági szerződésben közreműködési/munkavégzési kötelezettsége/joga fel van tüntetve.)

„6. Nem kell kereső tevékenységet folytató személynek tekinteni a külön törvény szerint egyéni vállalkozónak minősülő személyt arra az időtartamra, amely alatt az egyéni vállalkozói tevékenységét szünetelteti, feltéve, hogy azt a nyilvántartást vezető szerv az egyéni vállalkozók nyilvántartásába – külön törvényben meghatározott módon – bejegyezte."

(2) Az Flt. 58. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg a rendbírság kiszabásának szabályait."

23. § Az Flt. 60. § (2) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:
(Ez a törvény)
„d) a foglalkoztatási szolgálatok európai hálózatáról (EURES), a munkavállalók mobilitási szolgáltatásokhoz való hozzáféréséről és a munkaerőpiacok további integrációjáról, valamint a 492/2011/EU és az 1296/2013/EU rendeletek módosításáról szóló, 2016. április 13-i 2016/589/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet”
(végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg.)

24. § Az Flt.
a) 30. § (7) bekezdés a) pontjában az „a 29. § (1) bekezdésében” szövegrész helyébe az „a 29. § (1) bekezdés b) és c) pontjában, valamint e) és f) pontjában” szöveg,
b) 58. § (5) bekezdés e) pontjában az „– az 1–5. pontban foglaltak figyelembevételével –” szövegrész helyébe, az „– az 1–6. pontban foglaltak figyelembevételével –” szöveg,
c) 58. § (5) bekezdés w) pontjában az „Európai Szociális Alapból” szövegrész helyébe, az „Európai Szociális Alapból, valamint az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapból” szöveg
lép.

25. § Hatályát veszti az Flt.
1. 13/A. § (4) bekezdés e) pontjában a „ ,valamint e bekezdés a) pontjában meghatározott szervezetek részére történő támogatás nyújtásának” szövegrész,
2. 13/A. § (4) bekezdés i) pontja,
3. 27. § (1) bekezdés a) pontja,
4. 27. § (1) bekezdés e) pontjában az „a rehabilitációs járadék,” szövegrész,
5. 56. § (1) bekezdése, valamint
6. 58. § (8) bekezdés d) pontja.

5. A helyi önkormányzatok és szerveik, a köztársasági megbízottak, valamint egyes centrális alárendeltségű szervek feladat- és hatásköreiről szóló 1991. évi XX. törvény módosítása

26. § A helyi önkormányzatok és szerveik, a köztársasági megbízottak, valamint egyes centrális alárendeltségű szervek feladat- és hatásköreiről szóló 1991. évi XX. törvény 138. § (3) bekezdés e) pontjában az „a helyi adókról és az adózás rendjéről szóló törvények” szövegrész helyébe az „a helyi adókról, az adóigazgatási rendtartásról és az adózás rendjéről szóló törvények” szöveg lép.

6. A szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény módosítása

27. § (1) A szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Szjtv.) 1. §-a a következő (9)–(12) bekezdéssel egészül ki:
„(9) Játékkaszinó és kártyaterem esetében a (8) bekezdés szerinti nyereményigazolás csak a játékosnak a játékkaszinóban, illetve kártyateremben való folyamatos tartózkodása alatt, kizárólag a játékban ténylegesen elért nyereményéről, a játékkaszinóból, kártyateremből történő eltávozásakor adható, amennyiben a nyeremény összege minden kétséget kizáróan megállapítható.
(10) Távszerencsejáték és online kaszinójáték esetében a (8) bekezdésben meghatározott összegű kifizetéskor nyereményigazolás akkor állítható ki, ha figyelemmel a játékosi egyenlegről történt kifizetések és az egyenlegre történt befizetések különbözetére, a játékosnak kiadott utolsó nyereményigazolás kiadásától számított időszakra vonatkozóan, illetve az első nyereményigazolás kiadása esetén a játékos nyilvántartásba vételétől számított időszakra vonatkozóan a tényleges nyeremény a 2 millió forintot, illetve az ennek megfelelő, a Magyar Nemzeti Bank által az egyes nyereményfizetések napján közzétett középárfolyam alapján meghatározott valutaösszeget meghaladja. A nyereményigazolásnak tartalmaznia kell a vizsgált időszak megjelölését is.
(11) A játékos részére a szervező által létrehozott közös játékosi egyenleg esetében a (10) bekezdésben foglaltakat alkalmazni kell.
(12) A nyereményigazolások zárt számítástechnikai rendszeren keresztül történő kiállításának jóváhagyása iránt a szervező a szerencsejáték-felügyeleti hatóság által rendszeresített formanyomtatványon terjeszthet elő kérelmet. A kérelemhez csatolni kell valamely, az Európai Gazdasági Térség területén bejegyzett, hírközlő eszközök és rendszerek auditálására jogosult cég által kiadott, a rendszer auditálását igazoló okiratot.”

(2) Az Szjtv. a következő 1/A–1/B. §-sal egészül ki:

„1/A. § (1) A szerencsejáték felügyeleti hatóság szerencsejáték ügyben, illetve e törvény hatálya alá tartozó egyéb ügyben rendelkezésre álló személyes adatokat, valamint az egyéb államigazgatási feladatainak ellátásához az ügyfelek, egyéb érintettek, eljárás alá vontak, egyéb közreműködők személyes adatait kezeli.

(2) A szerencsejáték-felügyeleti hatóság megkeresésre tájékoztatja az állami adó- és vámhatóságot a szerencsejáték ügyben, valamint az e törvény hatálya alá tartozó egyéb ügyben rendelkezésére álló adatról vagy információról, ha az az állami adó- és vámhatóság jogszabályban meghatározott feladatainak ellátásához szükséges.

1/B. § (1) A kötelező hitelesítésű szerencsejáték eszközök típusvizsgálatát és hitelesítését – a mérésügyi és a szerencsejáték eszközökre vonatkozó jogszabályok alapján – a mérésügyi szerv végzi.

(2) A mérésügyi szerv – a kérelem beérkezésétől számított harminc napon belül – a hitelesítési vizsgálat alapján hitelesítési bizonyítványt állít ki. A hitelesítési bizonyítvány kiállításával egyidejűleg a mérésügyi szerv a pénznyerő automatán elhelyezett hitelesítő kártyát külön jogszabályban meghatározott törvényes tanúsító jellel (öntapadó matricával) látja el. A hitelesítési bizonyítvány – az egyes szerencsejátékok engedélyezésével, lebonyolításával és ellenőrzésével kapcsolatos feladatok végrehajtásáról szóló 32/2005. (X. 21.) PM rendeletben (a továbbiakban: Vhr.) meghatározottakon túl – a pénznyerő automata üzemeltetésével kapcsolatos hitelesítői megjegyzéseket is tartalmazhat.

(3) A Vhr. szerinti törvényes tanúsító jel olyan maradandó lenyomat, amely típusától függően lyukasztással vagy egyéb módon a hitelesítés évét és hónapját tartalmazza.

(4) A mérésügyi szerv a hitelesítési kártyán a hitelesítési bizonyítvány adatai közül

a) a pénznyerő automata mérésügyi szerv által adott azonosító számát,

b) a pénznyerő automata típusát,

c) a gyártási évét,

d) a gyártási számot,

e) a játék(ok) nevét,

f) a legmagasabb tétet,

g) a legnagyobb nyeremény összegét alapesetben és halmozottan,

h) a nyereménykifizetés módját,

i) az egy kreditponthoz tartozó forintértéket,

j) a játékhelyek számát,

k) egy számlálólépés forintértékét,

l) a levonóképes bélyegek sorszámát,

m) a függőhuzalos biztosítások darabszámát,

n) a hitelesítési bizonyítvány érvényességi idejét, és

o) a játékjog szerzés módját

jelöli meg."

(3) Az Szjtv. 7/A. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek és a § a következő (2a) és (2b) bekezdéssel egészül ki:

„(1) A szerencsejáték-felügyeleti hatóság szerencsejáték ügyben és – a koncessziós pályázati eljárás kivételével – az e törvény hatálya alá tartozó egyéb ügyben az e törvényben és a felelős játékszervezés részletes szabályairól szóló kormányrendeletben meghatározott eltérésekkel és kiegészítésekkel az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény szerint jár el.

(2) Az (1) bekezdés szerinti ügyben az ügyfél kérelmére nincs helye az eljárás szünetelésének.

(2a) Az ügyfél személyes jelenléte nélkül nem lefolytatható, az (1) bekezdés szerinti ügyben – különösen a szerencsejáték-szervezői tevékenység engedélyezése, illetve a játékautomata-üzemeltetés bejelentése iránti eljárásban – a kapcsolattartási forma ügyfél által történő megválasztásának nincs helye.

(2b) Az e törvényben meghatározott ügyben hozott döntés ellen – a bírságot kiszabó döntés kivételével – benyújtott keresetlevélnek halasztó hatálya van, kivéve, ha a hatóság a döntést azonnal végrehajthatóvá nyilvánította."

(4) Az Szjtv. 7/A. § (3) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) A szerencsejáték-felügyeleti hatóság a kérelem elbírálásához előírhatja a kérelem egyes adatainak részletezését, kiegészítését. Hiányosan benyújtott kérelem esetén, annak beérkezésétől számított tizenöt napon belül a szerencsejáték-felügyeleti hatóság intézkedik a hiánypótlási felhívás kibocsátásáról. Hiánypótlási felhívásnak több ízben is helye van.

(4) A szerencsejáték-felügyeleti hatóság a szerencsejáték szervezésének engedélyezése iránti kérelem elbírálásáról hetvenöt napon belül, játékautomata nyilvántartásba vételéről tizenöt napon belül dönt."

(5) Szjtv. a következő 7/B–7/C. §-sal egészül ki:

„7/B. § (1) A szerencsejáték-szervező tevékenységre irányuló engedélyezési eljárás kérelemre indul, az egyes szerencsejátékokra külön-külön kérelmet kell előterjeszteni. Játékkaszinó engedélyezéséhez a 37. § 11. pontja szerinti egységenként, kártyaterem engedélyezéséhez kártyatermenként kell a kérelmet előterjeszteni.

(2) A kérelemnek tartalmaznia kell:

a) a tervezett szerencsejáték megjelölését,

b) a tervezett szerencsejáték lebonyolításának földrajzi, közigazgatási területét, és

c) a tervezett szerencsejáték szervezésének időtartamát.

(3) Ha e törvény másként nem rendelkezik, a kérelemhez csatolni kell

a) a játéktervet,

b) a részvételi szabályzatot,

c) a költségvetést (gazdaságossági számítások tervezetét),

d) a létesítő okiratot, és

e) a szervező személyi megfelelőségének igazolásához szükséges kérelemhez csatolandó, a Vhr.-ben meghatározott egyéb okiratokat, adatokat.

(4) A kérelmező külföldi vezető tisztségviselője vagy tagja esetén a szervező személyi megfelelőségének igazolásához szükséges kérelemhez csatolandó, a Vhr.-ben meghatározott okiratokkal egyenértékű külföldi okiratot és annak alapjául szolgáló kérelmet, valamint ezek hiteles magyar nyelvű fordítását kell benyújtani.

(5) A szerencsejáték-szervező tevékenység megkezdésekor a szervezőnek személyi megfelelősége megállapítása és hatósági bizonyítvány kiállítása iránt a szerencsejáték-felügyeleti hatóság által rendszeresített formanyomtatványon kérelmet kell benyújtania. A szervezőnek kérelméhez csatolnia kell a személyi megfelelőség igazolásához szükséges, a Vhr.-ben meghatározott okiratokat és adatokat, valamint a létesítő okiratot. A szerencsejáték-felügyeleti hatóság a személyi feltételek vizsgálatát követően a szervező személyi megfelelőségét az annak igazolásául szolgáló legkorábban kiállított okirat keltezésétől számított egy évig állapítja meg, valamint hatósági bizonyítványt állít ki, amely a kiállítás napjától egy évig érvényes.

(6) A szervező személyi megfelelőségének ismételt megállapítására irányuló kérelméhez csatolnia kell a személyi megfelelőség igazolásához szükséges, a Vhr.-ben meghatározott iratokat, valamint a létesítő okiratot.

7/C. § (1) A szerencsejáték-szervező tevékenységre vonatkozó engedélyezési eljárás során a szerencsejáték-felügyeleti hatóság megvizsgálja, hogy a kérelmező a szerencsejáték-szervező tevékenységhez szükséges, az e törvényben és a Vhr.-ben előírt személyi, tárgyi és gazdasági feltételeknek megfelel-e. Az engedély iránti kérelem elbírálásakor a szerencsejáték-felügyeleti hatóság ellenőrzi, hogy a szervező rendelkezik-e a szerencsejáték-felügyeleti hatóság által megállapított személyi megfelelőséggel és alkalmas-e a kérelmezett szerencsejáték-szervező tevékenység folytatására.

(2) A személyi feltételek vizsgálata kiterjed a kérelmezőre, vezető tisztségviselőjére és tagjára vonatkozóan az e törvényben előírt feltételekre, illetve mindezen személyeknek a kérelem benyújtását megelőzően folytatott szerencsejáték-szervező tevékenységére.

(3) A tárgyi feltételek vizsgálata kiterjed:

a) a szerencsejáték eszközök tulajdoni körülményeire,

b) arra, hogy a kártyaterem, a fogadóiroda és a játékkaszinó megfelel-e a jogszabályokban előírt feltételeknek,

c) a 2. § (6) bekezdésében foglalt követelmények teljesítésére.

(4) A gazdasági feltételek vizsgálata kiterjed a kérelmezett szerencsejáték-szervező tevékenység biztonságos folytatásához szükséges gazdasági feltételek meglétére."

(6) Az Szjtv. 8/A. §-a a következő (4)–(6) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A személyi illetményt a szerencsejáték-felügyeleti hatóság vezetője a tárgyévet megelőző év minősítése, ennek hiányában teljesítményértékelése alapján vonhatja vissza.

(5) A személyi illetmény visszavonható, ha a kormánytisztviselő két egymást követő teljesítményértékelése alkalmával a korábbinál alacsonyabb teljesítményszintet ér el.

(6) A személyi illetményt vissza kell vonni, ha a kormánytisztviselő teljesítménye átlag alatti."

(7) Az Szjtv. a következő 8/B. §-sal egészül ki:

„8/B. § (1) A szerencsejáték-felügyeleti hatóság vezetője a szerencsejáték-felügyeleti hatóságnál foglalkoztatott kormánytisztviselőt és munkavállalót a hivatali, szervezeti célok megvalósítását elősegítő kiemelkedő teljesítménye,

illetve tartósan jó munkavégzése alapján a (2) bekezdés szerinti intézményi feladatok teljesülése esetén feltételekhez kötött személyi juttatásban részesítheti.

(2) A feltételekhez kötött személyi juttatás – negyedévekre lebontott – éves keretösszegét és a szerencsejáték-felügyeleti hatóság számára negyedévekre előírt intézményi feladatok körét a tárgyév január 31. napjáig a szerencsejáték-szervezés állami felügyeletéért felelős miniszter határozza meg."

(8) Az Szjtv. 12. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a szerencsejáték-felügyeleti hatóság megállapítja, hogy az e törvény hatálya alá tartozó tevékenységet folytató szervezet vagy személy a (2) és (3) bekezdésben foglalt előírásokat megsértette, kivételes esetben és figyelemmel a tényállás összes körülményére – a bírság kiszabása mellett vagy a bírság kiszabásának mellőzésével – kötelezheti a jogsértőt a jogsértés abbahagyására, illetve elrendelheti a jogsértő állapot megszüntetését."

(9) Az Szjtv. a következő 16/A. §-sal egészül ki:

„16/A. § A szerencsejáték-felügyeleti hatósághoz benyújtott, a 16. § (2) bekezdése szerinti bejelentésnek tartalmaznia kell:

a) a szervező nevét (cégnevét), lakóhelyét (székhelyét), fizetési számlaszámát,

b) a sorsjegyek árát,

c) a kibocsátásra kerülő sorsjegyek darabszámát, a sorsjegyek egyedi azonosítására alkalmas jelzését (különösen a sorozatot és a sorszámot),

d) a sorsolásos játék nyereményalapját,

e) a sorsolásos játék nyerőosztályait, a nyeremények leírását és értékét, a nyeremény azonosításának, érvényesítésének és kifizetésének módját, és

f) a sorsolás helyét, idejét és lebonyolításának szabályait."

(10) Az Szjtv. 23. §-a a következő (3)–(5) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az ajándéksorsolással kapcsolatban – legkésőbb annak meghirdetését megelőző tíz nappal – a szerencsejáték-felügyeleti hatóság honlapján közzétett formanyomtatványon kell teljesíteni a bejelentési kötelezettséget. A bejelentést a szerencsejáték-felügyeleti hatóság honlapján közzétett számítógépes program segítségével kell kitölteni és előállítani. A bejelentést elektronikus úton vagy a kinyomtatott iratot aláírva kell személyesen vagy postai úton a szerencsejáték-felügyeleti hatósághoz benyújtani. Ezt követően a bejelentésben foglaltaktól eltérni a változtatás időpontját megelőző tíz nappal az említett formanyomtatványon benyújtott bejelentés teljesítésével lehet, azonban az eltérés a játékosok érdekeit nem sértheti. A bejelentéshez mellékelni kell a részvételi szabályzatot, amelyet a bejelentéssel egyidejűleg kell benyújtani a szerencsejáték-felügyeleti hatósághoz.

(4) Az ajándéksorsolás végelszámolását a szerencsejáték-felügyeleti hatóság honlapján közzétett formanyomtatvány felhasználásával kell teljesíteni. A végelszámolást a szerencsejáték-felügyeleti hatóság honlapján közzétett számítógépes program segítségével kell kitölteni és előállítani. A végelszámolást elektronikus úton, vagy a kinyomtatott iratot aláírva személyesen vagy postai úton kell a szerencsejáték-felügyeleti hatósághoz benyújtani. A folyamatosan szervezett ajándéksorsolás végelszámolásának a Vhr. 22. § (5) bekezdésének a), c) és d) pontjában szereplő adatokat sorsolásonként elkülönítve kell tartalmaznia.

(5) Az ajándéksorsolásra a 24/A. § (1) bekezdését, valamint a Vhr. 22. § (5)–(9), (11) és (12) bekezdését alkalmazni kell."

(11) Az Szjtv. a következő 23/A. §-sal egészül ki:

„23/A. § A bejelentésköteles játékok megbízás alapján történő lebonyolításakor a megbízási szerződés egy eredeti példányát is mellékelni kell a bejelentéshez. A megbízási szerződés hiányában a bejelentési kötelezettség teljesítőjét kell a bejelentésköteles játékok szervezőjének tekinteni."

(12) Az Szjtv. 1. Címe a következő 24/A. § -sal egészül ki:

„24/A. § (1) A folyamatosan szervezett sorsolásos játék esetén az engedélyben meghatározott időszakonként és meghatározott formában időközi elszámolást, a játék megszűnése esetén végelszámolást kell készíteni. A nem folyamatosan szervezett sorsolásos játék és az ajándéksorsolás lebonyolításáról – a sorsolási eseménytől számított százötven napon belül – végelszámolást kell készíteni. A folyamatosan szervezett ajándéksorsolás esetén e határidőt az utolsó sorsolás napjától kell számítani. A végelszámolást meg kell küldeni a szerencsejáték-felügyeleti hatósághoz. A szerencsejáték-felügyeleti hatóság dönt az engedélyezett sorsolásos játékok végelszámolásának jóváhagyásáról.

(2) A folyamatosan szervezett sorsolásos játékok nyertes és nem értékesített sorsjegyeinek megsemmisítését a szerencsejáték-felügyeleti hatóság külön – legfeljebb ötévenként egy alkalommal előterjeszthető – kérelem alapján végelszámolás benyújtása nélkül is engedélyezheti, ha a legalább ötéves megőrzési idő már eltelt. A kérelem érdemi elbírálásáról a szerencsejáték-felügyeleti hatóság a megsemmisítéssel érintett időszak átfogó

vizsgálattal történő ellenőrzését követően dönt. A megsemmisítés csak akkor engedélyezhető, ha az átfogó vizsgálat nem tárt fel olyan hiányosságot, amely a további megőrzést indokolná.

(3) A végelszámolás szerencsejáték-felügyeleti hatósághoz történő előterjesztése során a közjegyzői okiratot a végelszámolással együtt kell benyújtani."

(13) Az Szjtv. a következő 27/B–27/F. §-sal egészül ki:

„27/B. § (1) A játékkaszinó üzemeltetésére a 3. § (1) bekezdése szerinti gazdálkodó szervezet, koncessziós társaság a szerencsejáték-felügyeleti hatósághoz a játékkaszinó működésére vonatkozó engedély iránti kérelmet nyújt be.

(2) A kérelemhez – a 7/B. § (3) bekezdésében foglaltakon túl – csatolni kell

a) pénzváltási tevékenység végzése esetén az ehhez szükséges – a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvényben előírt – engedélyt,

b) a játékkaszinó 1:200 léptékű építési és berendezési tervét, építészeti műleírását,

c) az épület, illetve helyiség jogszerű birtoklását igazoló okmányt, három hónapnál nem régebbi tulajdoni lapot,

d) a kaszinóban működtetni kívánt szerencsejáték-eszközök hitelesítéséről készült bizonyítványok egy-egy eredeti példányát, valamint azok jogszerű birtoklását igazoló okiratot, továbbá az Európai Gazdasági Térség területén bejegyzett informatikai rendszerek auditálására jogosult cég által kiállított, a játékkaszinó minden elsődleges adatforrásként működő számítógépes rendszerének megfelelőségét igazoló okiratot, továbbá az Európai Gazdasági Térség területén bejegyzett informatikai rendszerek auditálására jogosult cég által kiállított, a játékkaszinó minden elsődleges adatforrásként működő számítógépes rendszerének megfelelőségét igazoló okiratot, amelynek ki kell terjednie a Vhr. szerinti számítógépes elszámolási rendszer auditálására is, amennyiben a szervező ilyen rendszert üzemeltet,

e) a bevezetni kívánt értékzsetonok és érmék valamennyi fajtájából egy-egy érvénytelenített példányt,

f) az igazgatási-szolgáltatási díj megfizetését igazoló okiratot,

g) a 3. § (1) bekezdésének a) pontja szerinti kérelmező esetén a miniszter nyilatkozatát arról, hogy a játékkaszinó üzemeltetéséhez – az abban meghatározott időszakra, helyszínre, valamint egyéb feltételekkel – hozzájárul,

h) a 3. § (1) bekezdés b) pontja szerinti kérelmező esetén a koncessziós szerződés egy eredeti példányát és az esedékes koncessziós díj befizetéséről szóló igazolást,

i) a számítógépes elszámolási rendszer leírását (amennyiben a szervező elszámolásai elkészítése során használ ilyen rendszert).

27/C. § (1) A szerencsejáték-felügyeleti hatóság a játékkaszinó üzemeltetésére engedéllyel rendelkező szervező kérelmére, naptári évenként legfeljebb 5 alkalommal, esetenként legfeljebb 30 napos időtartamra engedélyezheti egyes, a játékkaszinó játéktervében jóváhagyott kártyajátékok más helyszínen történő szervezését (a továbbiakban: játékkaszinó kitelepülése).

(2) A kérelemhez csatolni kell a játékkaszinó kitelepülésének helyszíne szerinti épület, helyiség jogszerű birtokolását igazoló okmányt, valamint az igazgatási-szolgáltatási díj megfizetését igazoló okiratot.

27/D. § A szervező a szerencsejáték-felügyeleti hatóság jóváhagyásával, legfeljebb a belépődíj összegének mértékéig – a játékasztaloknál használatos és az ajándékzsetonoktól különböző – belépőzsetont bocsáthat a látogatók rendelkezésére, amely tétnek minősül és a pénztárnál nem váltható be.

27/E. § A szervező a szerencsejáték-felügyeleti hatóság jóváhagyásával a játékkaszinóban ajándéksorsolás, illetve egyéb, a forgalom növelése érdekében szervezett akció (promóció) keretében – a szerencsejáték eszközöknél felhasználható – a belépőzsetonoktól különböző meghatározott értékű ajándékzsetont bocsáthat a látogatók rendelkezésére, amelynek értéke a pénztárnál nem váltható be, és a bevételek elszámolásában befizetett tétnek minősül. Az erre vonatkozó kérelmet ajándéksorsolásonként, illetve promóciónként kell a szerencsejáték-felügyeleti hatósághoz benyújtani. A kérelemnek tartalmaznia kell az akció kezdő és befejező időpontját, a személyenként biztosított ajándékzsetonok értékét és számát, az akció részletes leírását, valamint az ajándékzsetonok elszámolásának részletes szabályait.

27/F. § (1) A játéktervtől történő, a 9. § (2) bekezdés szerinti eltérés engedélyezésére és a módosított játékterv (ideiglenes módosítás esetén a módosítással érintett oldalak) jóváhagyására irányuló kérelmet – pénznyerő automaták kivételével – a szerencsejáték-felügyeleti hatóság által rendszeresített formanyomtatványon kell előterjeszteni és ahhoz csatolni kell jóváhagyás és hitelesítés céljából a módosított játéktervet. A szervezőnek külön kell kérelmeznie a pénznyerő automaták a Vhr. 68. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt játéktervi adatainak jóváhagyását. Ez esetben a vonatkozó játéktervi adatokat a mérésügyi szerv által kiállított hitelesítési bizonyítvány, annak érvényességi ideje lejártáig pótolja. A jóváhagyáshoz csatolni kell a pénznyerő automata érvényes, a mérésügyi szerv által kiállított hitelesítési bizonyítványát és – a szervező által korábban nem üzemeltett pénznyerő automata esetén – a jogszerű birtoklást igazoló okiratot.

(2) A szervezőnek a Vhr. 68. § (5) bekezdése szerinti ideiglenes eltérésre vonatkozó kérelmét eltérésenként külön kell benyújtania a szerencsejáték-felügyeleti hatóság által rendszeresített formanyomtatványon. A kérelemhez csatolnia kell az eltéréssel érintett játéktervi előírásokat (oldalakat) jóváhagyási záradékkal történő ellátása és hitelesítés céljából."

(14) Az Szjtv. a következő 28/B. §-sal egészül ki:

„28/B. § (1) A fogadás szervezésére jogosult kérelmező tevékenységének engedélyezése iránt kérelmet nyújt be a szerencsejáték-felügyeleti hatósághoz. A szerencsejáték-felügyeleti hatóság folyamatosan szervezett totalizatőri, illetve bukmékeri rendszerű fogadás (a továbbiakban együtt: fogadási formák) szervezésére adhat engedélyt.

(2) Az engedély iránti kérelemhez a 7/B. § (3) bekezdésében foglaltakon túl csatolni kell:

a) a szervezőnek a 3. § szerinti jogosultságát igazoló okiratot, illetve a koncessziós szerződés egy hitelesített másolatát,

b) fogadási formánként a technikai és módszerbeli lebonyolítás leírását,

c) a fogadások megkötésére kijelölt helyek (a továbbiakban: fogadóirodák) megnevezését és címét,

d) a fogadási formák szerinti egyes fogadószelvény-mintákat,

e) az engedélyezési eljárásért fizetendő igazgatási-szolgáltatási díj, illetve a koncessziós szerződésben meghatározott koncessziós díj megfizetését igazoló okiratot,

f) a hírközlő eszközök és rendszerek igénybevételével szervezett fogadások engedélyezése esetén a 2. § (6) bekezdésben foglalt követelmények teljesítését igazoló, a Vhr. 18. §-ának (4) bekezdésében előírt okiratot.

(3) A fogadásokról a szerencsejáték-felügyeleti hatóság által az engedélyben meghatározott időszakonként és meghatározott formában időszaki, a fogadás megszűnését követő százhúsz napon belül pedig végelszámolást kell készíteni. A szerencsejáték-felügyeleti hatóság dönt a végelszámolás jóváhagyásáról. A 24/A. § (2) bekezdését, valamint a Vhr. 22. § (2), (4), (8) és (9) bekezdését alkalmazni kell."

(15) Az Szjtv. 29/A. §-a a következő (6)–(8) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A játékautomata üzemeltetésének nyilvántartás céljából történő bejelentését játékautomatánként a szerencsejáték-felügyeleti hatóság honlapján közzétett formanyomtatványon kell teljesíteni. A bejelentést a szerencsejáték-felügyeleti hatóság honlapján közzétett számítógépes program segítségével kell kitölteni és előállítani. A kérelmet elektronikus úton vagy a kinyomtatott iratot aláírva kell személyesen vagy postai úton a szerencsejáték-felügyeleti hatóságnak benyújtani.

(7) A kérelemhez elektronikus úton történő előterjesztés esetén meg kell küldeni, illetve kinyomtatott és aláírt bejelentés esetén egyidejűleg mellékelni kell:

a) a játékautomata hitelesítési bizonyítványának egy eredeti példányát,

b) az első féléves játékadó befizetésének igazolását.

(8) A szerencsejáték-felügyeleti hatóság a játékautomata nyilvántartásba vételéről a Vhr. szerinti tartalmi és formai elemeket tartalmazó nyilvántartásba-vételi igazolást állít ki a kérelmező részére."

(16) Az Szjtv. 29/B. §-a a következő (14)–(16) bekezdéssel egészül ki:

„(14) A kártyaterem működtetése iránti kérelmet a (3) bekezdés szerinti társaság a szerencsejáték-felügyeleti hatóság által rendszeresített formanyomtatványon nyújtja be.

(15) A kérelemhez a 7/B. § (3) bekezdésében foglaltakon túl csatolni kell:

a) a kártyaterem 1:200 léptékű berendezési tervét,

b) a kérelmező nyilatkozatát a kártyaterem alapterületére és a vendéglátásra szolgáló helyiség alapterületére vonatkozóan,

c) a kártyateremben működtetni kívánt szerencsejáték-eszközök jogszerű birtoklását igazoló okiratot, valamint a Vhr. 1. § (2) bekezdés szerint hitelesítendő eszközök esetében a hitelesítéséről készült bizonyítványok egy-egy eredeti példányát, továbbá az Európai Gazdasági Térség területén bejegyzett informatikai rendszerek auditálására jogosult cég által kiállított, a kártyaterem minden elsődleges adatforrásként működő számítógépes rendszerének megfelelőségét igazoló okiratot, amelynek ki kell terjednie a Vhr. szerinti számítógépes elszámolási rendszer auditálására is, amennyiben a szervező ilyen rendszert üzemeltet.

d) a bevezetni kívánt zsetonok valamennyi fajtájából egy-egy érvénytelenített példányt, továbbá

e) a 27/B. § (2) bekezdés c) és f) pontjában foglaltakat,

f) a számítógépes elszámolási rendszer leírását (amennyiben a szervező elszámolásai elkészítése során használ ilyen rendszert).

(16) Amennyiben a szervező el akar térni a jóváhagyott játéktervtől, a módosított játékterv jóváhagyására irányuló kérelmet a szerencsejáték-felügyeleti hatóság által rendszeresített formanyomtatványon kell előterjeszteni, és ahhoz csatolni kell jóváhagyás és hitelesítés céljából a módosított játéktervet."

(17) Az Szjtv. 29/F. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A távszerencsejáték szervezés engedélyezése iránti kérelmet a gazdálkodó szervezet a szerencsejáték-felügyeleti hatóság által rendszeresített formanyomtatványon terjesztheti elő a szerencsejáték-felügyeleti hatósághoz."

(18) Az Szjtv. 29/F. §-a a következő (1a) és (1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A kérelemhez a 7/B. § (3) bekezdésében foglaltakon túl csatolni kell

a) az auditálásra jogosult szervezet által kiállított auditálási okiratot,

b) távszerencsejáték szervezésen belül sporteseményre fogadás szervezésére irányuló kérelem esetén nyilatkozatot arról, hogy a (4) bekezdés szerinti felhasználási szerződés megkötésre került,

c) az igazgatási-szolgáltatási díj befizetését igazoló okiratot.

(1b) Az engedélyezési eljárásban a nem magyar nyelven kiállított okirat magyar nyelvű hiteles fordítását csatolni kell."

(19) Az Szjtv. 29/F. § a következő (5)–(8) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A módosított játékterv jóváhagyására irányuló kérelmet a szerencsejáték-felügyeleti hatóság által rendszeresített formanyomtatványon kell előterjeszteni.

(6) A végelszámolást a 29/K. § (1) és (2) bekezdéseiben és a Vhr. szerinti adattartalommal kell teljesíteni a szerencsejáték-felügyeleti hatósághoz.

(7) A végelszámolás jóváhagyásáról a szerencsejáték-felügyeleti hatóság dönt.

(8) A szervezőnek a Vhr. 43. § (2) bekezdése szerinti ideiglenes eltérésre vonatkozó kérelmét eltérésenként külön kell benyújtania a szerencsejáték-felügyeleti hatóság által rendszeresített formanyomtatványon. A kérelemhez csatolnia kell két példányban az eltéréssel érintett játéktervi előírásokat jóváhagyás céljából."

(20) Az Szjtv. 29/U. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„29/U. § Online kaszinó üzemeltetése esetén a 29/F. §-ban, a 29/G. § (1) bekezdésében, a 29/H–J. §-ban, a 29/K. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakat alkalmazni kell azzal, hogy a 29/F. § (1)–(1b) bekezdése szerinti kérelem esetén a koncessziós szerződés egy eredeti példányát és a koncessziós díj teljesítéséről szóló igazolást is csatolni kell."

(21) Az Szjtv. III. fejezete a következő 3. címmel egészül ki:

„3. CÍM

AZ IGAZGATÁSI SZOLGÁLTATÁSI DÍJ

35/A. § (1) A szerencsejáték-szervező tevékenység engedélyezéséért és a szerencsejáték-felügyeleti hatóság által végzett egyes igazgatási szolgáltatások igénybevételéért igazgatási-szolgáltatási díjat kell fizetni. Az engedély iránti kérelemre indult eljárásokban az eljárás megszüntetése vagy a kérelem elutasítása esetén az igazgatási-szolgáltatási díjat nem kell visszatéríteni.

(2) A szerencsejáték-szervező tevékenységre jogosító engedély iránti, továbbá a játékterv módosítására irányuló kérelem benyújtásával egyidejűleg – külön felhívás nélkül – kell az igazgatási-szolgáltatási díjat készpénzátutalási megbízással vagy átutalással megfizetni. Az engedély akkor adható ki, ha a kérelmező az igazgatási szolgáltatási díjat megfizette.

(3) A szervező

a) sorsolásos játék engedélyezési eljárása esetén a játéktervben megjelölt nyereményalap 0,5 ezreléke, de legfeljebb 10 millió forint,

b) totalizatőri rendszerű fogadás engedélyezési eljárása esetén a költségvetésben meghatározott nyereményalap 0,5 ezreléke, de legfeljebb 10 millió forint,

c) bukmékeri rendszerű fogadás engedélyezési eljárása esetén a költségvetésben meghatározott tiszta játékbevétel 2 ezreléke, de legfeljebb 1 millió forint,

d) játékkaszinó engedélyezési eljárása esetén játékasztalonként 20 ezer forint és pénznyerő automatánként 2 ezer forint, teremjátékonként 500 ezer forint, e játékeszközöket közvetlenül nem érintő engedélyezési jóváhagyási eljárás esetén 200 ezer forint, a 27/E. § szerinti jóváhagyási eljárás esetén 10 ezer forint, I. kategóriás játékkaszinó esetén legfeljebb 40 millió forint, II. kategóriás játékkaszinó esetén pedig legfeljebb 1 millió forint,

e) kártyaterem engedélyezési eljárása esetén kártyaasztalonként 18 ezer forint,

f) a távszerencsejáték-szervezés engedélyezéséért 10 millió forint,

g) az online kaszinójáték engedélyezéséért a játékkaszinó engedélyezéséért előterjesztett kérelemmel egyidejűleg benyújtott kérelem esetén 2,5 millió forint, egyéb esetben 5 millió forint,

h) a távszerencsejáték játéktervétől való, a Vhr. 43. § (2) bekezdése szerinti ideiglenes eltérésre vonatkozó kérelem esetén 200 ezer forint,

i) a szerencsejáték-szervezői tevékenységi engedélynek kizárólag az 1. § (5a)–(6d) bekezdésével, 29/I. § (2) és (2a) bekezdésével, 37. § 32. pontjával, és a felelős játékszervezés részletes szabályairól szóló kormányrendelettel összefüggő módosítása iránti eljárásért kérelmenként 5000 forint,

j) a kizárólag a távszerencsejáték és online kaszinójáték játékterve 29/F. § (5) bekezdése szerinti módosításának jóváhagyására vonatkozó eljárás esetén kérelmenként 21 000 forint,

k) a kizárólag a Vhr. 35/A. § (1) bekezdése szerinti közös játékosi egyenleg kialakításához szükséges játékterv módosítása iránti eljárás esetén kérelmenként 6500 forint

igazgatási szolgáltatási díjat fizet.

(4) Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény

a) 86. §-át az elévülés tekintetében,

b) 32. § (1) bekezdését az igazgatási szolgáltatási díj visszatérítése vonatkozásában

alkalmazni kell azzal az eltéréssel, hogy ahol a törvény adóhatóságot említ, azon a szerencsejáték-felügyeleti hatóságot, ahol illetéket említ, azon igazgatási szolgáltatási díjat kell érteni.

(5) Az igazgatási-szolgáltatási díjat készpénzbefizetés vagy átutalás útján kell megfizetni kérelmenként a Magyar Államkincstárnál vezetett 10032000-01076129-00000000 Szerencsejátékok szervezésével kapcsolatos díj és bírság bevételi számla javára.

(6) A szerencsejáték-felügyeleti hatóság az igazgatási-szolgáltatási díjat kérelmenként tartja nyilván."

(22) Az Szjtv. 36. §-a a következő (1a)–(1h) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A szerencsejáték-felügyeleti hatóság az ellenőrzés típusa szerint

a) folyamatos célellenőrzés,

b) átfogó ellenőrzés,

c) célvizsgálat,

d) témavizsgálat,

e) utóvizsgálat

útján végzi.

(1b) Az ellenőrzés módjai a helyszíni ellenőrzés, a táv-adatszolgáltatás, a távoli hozzáférés, okiratok bekérése és ellenőrzés a szerencsejáték-felügyeleti hatóság nyilvántartásai alapján.

(1c) A folyamatos célellenőrzés esetén a szerencsejáték-felügyeleti hatóság időszaki rendszerességgel visszatérő vizsgálatot végez, amely az ellenőrzött szervezet vagy személy tevékenységének adott időszakát érinti.

(1d) Az átfogó ellenőrzés esetén a szerencsejáték-felügyeleti hatóság egy időszakra vonatkozóan a vizsgált tevékenység egészére folytat olyan ellenőrzést, amely keretében a tevékenység szerencsejáték-szervezésre vonatkozó jogszabályokkal összefüggő vizsgálatára kerül sor abból a célból, hogy a vizsgált szervezet vagy személy tevékenysége és működése átfogóan megítélhető legyen. Az átfogó ellenőrzést külön az e célból kiállított megbízólevélnek az ellenőrzött szervezet vezetője, vagy távollétében az általa megbízott személy részére történő bemutatása után lehet megkezdeni.

(1e) A megbízólevél tartalmazza

a) az ellenőrző szerv nevét és címét,

b) az ellenőrzés időpontját,

c) az ellenőrzött szervezet vagy személy nevét, székhelyét (lakcímét),

d) az ellenőrök nevét, és

e) az ellenőrzés alá vont időszakot.

(1f) A célvizsgálat keretében a szerencsejáték-felügyeleti hatóság egy vagy több ellenőrzési szempont alapján folytatja le az ellenőrzést.

(1g) A témavizsgálat esetén a szerencsejáték-felügyeleti hatóság több ellenőrzött szervezet vagy személy szerencsejáték-szervező tevékenységének, illetve székhelyükön ugyanazon szempontok alapján végez ellenőrzési cselekményt, figyelemmel az összehasonlításra és a későbbi részletesebb vizsgálatok megalapozásának elősegítésére.

(1h) Az utóvizsgálat keretében a szerencsejáték-felügyeleti hatóság az ellenőrzések során feltárt hiányosságok, eltérések megszüntetésének, illetve a szerencsejáték-felügyeleti hatóság által előírt intézkedések megtételének ellenőrzését végzi."

(23) Az Szjtv. 36. §-a a következő (3f)–(3i) bekezdéssel egészül ki:

„(3f) A helyszíni ellenőrzés esetében az ellenőrzési jogosultságot a szerencsejáték-felügyeleti hatóság alkalmazottja a szerencsejáték-felügyeleti hatóság által kiállított arcképes igazolvánnyal és a szerencsejáték-felügyeleti hatóság

vezetője által kiállított, az e törvény hatálya alá tartozó játékok ellenőrzésére jogosultságot biztosító megbízólevéllel köteles igazolni. A helyszíni ellenőrzést legalább két ellenőr együttesen végzi.

(3g) A szerencsejáték-felügyeleti hatóság jogosult a helyszíni ellenőrzést a helyszínre vagy a hatósági nyilvántartásához telepített, illetve a folyamatba beépített ellenőrző rendszerből történő távadat-szolgáltatás útján lefolytatni.

(3h) A szerencsejáték-felügyeleti hatóság a helyszíni ellenőrzés során jogosult próbajátékot lefolytatni. A próbajáték keretében a szerencsejáték-felügyeleti hatóság által megszerzett nyeremény a központi költségvetés bevétele, amelyet a szerencsejáték-felügyeleti hatóság a nyeremény megszerzésétől számított 30 napon belül köteles befizetni.

(3i) Ha a szerencsejáték-felügyeleti hatóság az ellenőrzés során megállapítja, hogy a pénznyerő automatát engedély nélkül vagy a játékautomatát a 29/A. § szerinti bejelentési kötelezettség teljesítése nélkül működtetnek, a 26/A. §-ában meghatározott intézkedés kezdeményezése céljából jegyzőkönyvet készít, és azt a települési önkormányzat jegyzőjének továbbítja."

(24) Az Szjtv. 36/A. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az e törvényben foglalt rendelkezések megsértése esetén – az (1) bekezdésben megjelölt állami szerven kívül –

a) a rendőrség,

b) a fogyasztóvédelmi hatóság,

c) az adó- és vámhatóság, illetve

d) azokon a településeken, ahol van, a közterület felügyelet

is köteles hatáskörében eljárni, vagy jogszabálysértés bizonyítékait írásban rögzíteni és az intézkedésre hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóságot megkeresni."

(25) Az Szjtv. 36/F. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A szerencsejáték-felügyeleti hatóság elrendelheti a dolog zár alá vételét, amennyiben a rendelkezésére álló adatok alapján megalapozottan feltehető, hogy az e törvény értelmében elkobozható."

(26) Az Szjtv. 36/F. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az elkobzott dolgot az állami adóhatóság az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény értékesítésre vonatkozó szabályai megfelelő alkalmazásával értékesíti vagy megsemmisíti."

(27) Az Szjtv. IV. fejezete a következő alcím címmel és 36/M. §-sal egészül ki:

„Fizetési könnyítés engedélyezése

36/M. § (1) Fizetési halasztás és részletfizetés (a továbbiakban együtt: fizetési könnyítés) a jogsértés miatt alkalmazott bírság megfizetésére kötelezett személy kérelmére a szerencsejáték-felügyeleti hatóság által kiszabott bírságra engedélyezhető.

(2) Fizetési könnyítés abban az esetben engedélyezhető, ha a fizetési nehézség

a) a kérelmezőnek nem róható fel, vagy annak elkerülése érdekében úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben tőle elvárható volt, továbbá

b) átmeneti jellegű, tehát a bírság későbbi megfizetése valószínűsíthető.

(3) A kérelem elbírálása és a feltételek meghatározása során figyelembe kell venni a fizetési nehézség kialakulásának okait és körülményeit.

(4) Nem engedélyezhető fizetési könnyítés, ha a kérelmezővel szemben a szerencsejáték-felügyeleti hatóság a fizetési könnyítési kérelemmel érintett jogsértést megelőző 2 éven belül – sorsolásos játék és fogadás esetén azonos értékesítőhelyhez, fogadóirodához köthetően – hasonló jogsértés miatt jogerősen bírságot szabott ki.

(5) Magánszemély vagy egyéni vállalkozó esetében a fizetési könnyítés a (2) bekezdés a) pontjában foglaltak figyelmen kívül hagyásával is engedélyezhető, ha a kérelmező igazolja vagy valószínűsíti, hogy a bírság azonnali vagy egyösszegű megfizetése családi, jövedelmi, vagyoni és szociális körülményeire is tekintettel súlyos megterhelést jelent.

(6) A szerencsejáték-felügyeleti hatóság a fizetési halasztást, részletfizetést engedélyező határozatában a kedvezményt feltételhez kötheti.

(7) A fizetési könnyítés iránti kérelem benyújtása, illetőleg a kérelem teljesítése esetén az alábbi pótlékot kell felszámítani, valamint az a) pont alkalmazásakor a határozatban közölni:

a) a kérelem teljesítése esetén késedelmi pótlékot a bírság határozat teljesítési határidejének lejártától a fizetési könnyítés engedélyezéséig,

b) a kérelem elutasítása esetén a késedelmi pótlék fizetésére vonatkozó kötelezettség a bírság határozat teljesítési határidejének lejártától a teljesítésig az általános szabályok szerint áll fenn."

(28) Az Szjtv. 37. § 29. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„29. Játékosi egyenleg: a játékos részére szerencsejátékkal kapcsolatos tétek, nyeremények és egyéb játékügyletek elszámolása és nyilvántartása céljából a szervező által vezetett egyenleg. Amennyiben a szervező többfajta szerencsejáték szervezésére is engedéllyel rendelkezik, a játékos részére egyetlen közös játékosi egyenleg is létrehozható."

(29) Az Szjtv. 38. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Felhatalmazást kap a szerencsejáték-szervezés állami felügyeletéért felelős miniszter, hogy a szerencsejáték-felügyeleti hatóságnál foglalkoztatott

a) kormánytisztviselők személyi illetményének, továbbá

b) kormánytisztviselők és munkavállalók részére feltételekhez kötött személyi juttatás és az intézményi feladatok megállapítására vonatkozó részletes szabályokat rendeletben állapítsa meg."

(30) Az Szjtv. „Záró rendelkezések" alcíme a következő 40/D–40/E. §-sal egészül ki:

„40/D. § A szerencsejáték-felügyeleti hatóság és az állami adó- és vámhatóság közötti adatátadás kiépítéséig, de legkésőbb 2018. június 30-ig a szerencsejáték-felügyeleti hatóság a hatósági feladatellátáshoz szükséges mértékig használhatja az állami adó- és vámhatóság informatikai rendszereit és hozzáférhet az informatikai rendszerekben tárolt azon adatokhoz (ideértve az adó- és vámtitkot is), amelyek törvényben meghatározott feladatai ellátáshoz szükségesek.

40/E. § A 40/D. §-ban meghatározott átmeneti időszakot követően az állami adó- és vámhatóság megkeresésre tájékoztatja a szerencsejáték-felügyeleti hatóságot az adó- és vámtitkot képező adatról vagy információról, ha az a szerencsejáték-felügyeleti hatóság hatósági feladatának ellátásához szükséges."

28. § Az Szjtv.

a) 1. § (6a) bekezdésében az „az állami adóhatóságot" szövegrész helyébe az „a szerencsejáték-felügyeleti hatóságot" szöveg,

b) 1. § (3) bekezdésében az „A koncesszióról szóló 1991. évi XVI. tv. (a továbbiakban: Ktv.) 1. § (1) bekezdésének i) pontjában meghatározott szerencsejátékok szervezésére" szövegrész helyébe a „Szerencsejáték szervezésére" szöveg,

c) 1. § (8) bekezdésében a „forintértékét" szövegrész helyébe az „értékét (forint/deviza) szöveg,

d) 2. § (2a) bekezdésében a „távszerencsejáték és online kaszinójáték" szövegrész helyébe a „szerencsejáték" szöveg,

e) 2. § (8) bekezdésében az „az állami adóhatósághoz" szövegrész helyébe az „a szerencsejáték-felügyeleti hatósághoz" szöveg,

f) 11. § (7) bekezdésében az „Az állami adóhatóság" szövegrész helyébe az „A szerencsejáték-felügyeleti hatóság" szöveg,

g) 27. § (10) bekezdésében a „(2) és (3)" szövegrész helyébe a „(2)–(3b)" szöveg,

h) 28/A. § (3) bekezdésében és 29/B. § (13) bekezdésében a „(2)–(3)" szövegrész helyébe a „(2)–(3b)" szöveg,

i) 29/H. § (2) bekezdésében a „lakcímnyilvátartást" szövegrész helyébe a „lakcímnyilvántartást" szöveg,

j) 29/H. § (2) bekezdésében a „2007. évi CXXXVI. törvény 14. §-a" szövegrész helyébe a „2017. évi LIII. törvény 17. §-a" szöveg,

k) 29/Q. §-ában „a szerencsejáték-felügyeleti hatóság" szövegrész helyébe „az állami adóhatóság" szöveg,

l) 36. § (3c) bekezdésében „Az adóhatóság" szövegrész helyébe „A szerencsejáték-felügyeleti hatóság" szöveg,

m) 36. § (4) bekezdésében az „Az állami adóhatóság" szövegrészek helyébe az „A szerencsejáték felügyeleti hatóság" szöveg,

n) 36/A. § (1) bekezdésében a „vámhatóság" szövegrész helyébe a „szerencsejáték-felügyeleti hatóság" szöveg,

o) 40/A. § (1) bekezdésében „az állami adóhatóságnak" szövegrész helyébe „a szerencsejáték-felügyeleti hatóságnak" szöveg

lép.

29. § Hatályát veszti az Szjtv.

a) 1. § (7) bekezdése

b) 7/A. § (5) bekezdése,

c) 29/B. § (11) bekezdése,

d) 38. § (2) bekezdésének g) és j) pontja.

7. A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény módosítása

30. § A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény 9. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Gépjárműadóügyben az önkormányzati adóhatóság jár el első fokon. Az adóztatási feladatokat – a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – az adóalany hatósági nyilvántartás címadat rovatába bejegyzett lakcíme, székhelye vagy telephelye szerint illetékes települési, a fővárosban a kerületi önkormányzati, a Margitsziget tekintetében pedig a Budapest XIII. kerületi önkormányzati adóhatóság (a továbbiakban együtt: adóhatóság) látja el. Ha a nyilvántartásban a lakcím, a székhely vagy a telephely megváltozik, az adóztatási feladatok ellátására a változást követő év első napjától az új lakcím, székhely vagy telephely szerint illetékes adóhatóság jogosult. Gépjármű tulajdonátruházása esetén, ha a tulajdonváltozással érintett felek egyike sem tesz eleget a külön jogszabály által meghatározott bejelentési kötelezettségének, akkor a tulajdonváltozás bejelentése évének utolsó napjáig a 2. § (1) bekezdése szerinti tulajdonos nyilvántartásba bejegyzett lakcíme, székhelye vagy telephelye szerinti önkormányzati adóhatóság az illetékes a tulajdonváltozással érintett gépjármű adóztatására."

8. A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény módosítása

31. § A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 57. § (1) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A gazdálkodó szervezetnek a felszámolás körébe tartozó vagyonából a tartozásokat a következő sorrend figyelembevételével kell kielégíteni:)

„e) a társadalombiztosítási alapok javára fennálló tartozások, az adók – kivéve a (2) bekezdés szerinti adó- és járuléktartozásokat – és adók módjára behajtható köztartozások, az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvényen alapuló követelések, a büntetőeljárásban a 6/A. § (8) bekezdése alapján az állam javára fizetendő összeg, továbbá a visszafizetendő államháztartási, európai uniós vagy nemzetközi szerződésen alapuló más nemzetközi forrásból származó támogatások, valamint a közműdíjak és a társasházi közös költség és a Szövetkezeti Hitelintézetek Tőkefedezeti Közös Alapjának a d) pontban nem említett követelései,"

9. A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény módosítása

32. § A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 14. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„14. § A végrehajtáshoz való jog a kötelezettséget megállapító döntés véglegessé válásának időpontjától, vagy ha a véglegessé vált döntés teljesítési határidőt vagy határnapot állapított meg, a határidő utolsó napjától, illetve a határnaptól számított egy év elteltével évül el. A végrehajtás elévülését a 17/A. § (1) bekezdése szerinti cselekmény is megszakítja."

33. § (1) A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 17/A. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha az (1) bekezdés szerinti cselekmény nem vezet eredményre, a fennmaradó tartozás végrehajtását az Ákr. 134. § (1) bekezdésének megfelelően kell foganatosítani."

(2) A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 17/A. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A jogosulatlanul igénybevett ellátás megtérítésére irányuló eljárás során késedelmi pótlék nem számítható fel."

34. § A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 17/A. § (1) bekezdésében, 42. § (6) bekezdésében a „jogerőre emelkedésétől" szövegrész helyébe a „véglegessé válásától" szöveg lép.

10. A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény módosítása

35. § A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 43/C. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Adók módjára kell behajtani a meg nem fizetett

a) bányajáradékot,

b) a jogosulatlanul kitermelt ásványi nyersanyag értékét,

c) a kitermelés szüneteltetése esetén a kieső bányajáradék pótlására előírt díjat,
d) a felügyeleti díjat, valamint
e) ezek késedelmi kamatait."

36. § Hatályát veszti a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 41. § (8) bekezdése.

11. Az állattenyésztésről szóló 1993. évi CXIV. törvény módosítása

37. § Hatályát veszti az állattenyésztésről szóló 1993. évi CXIV. törvény 45/A. § (11) bekezdése.

12. A Bérgarancia Alapról szóló 1994. évi LXVI. törvény módosítása

38. § A Bérgarancia Alapról szóló 1994. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Bgtv.) a következő 4/A–4/C. §-sal egészül ki:
„4/A. § (1) Az ügyfél az adatok megjelölésével kérheti az iratbetekintési jog korlátozását üzleti és más méltányolható magánérdekének védelmében. Az állami foglalkoztatási szerv a kérelemnek – a körülmények körültekintő mérlegelése alapján – akkor ad helyt, ha az adatok megismerésének hiánya az iratbetekintésre jogosultakat nem akadályozza jogaik gyakorlásában.
(2) Az iratbetekintési jog biztosítása érdekében az állami foglalkoztatási szerv megismerhetetlenné teszi azokat a személyes és védett adatokat, valamint az (1) bekezdés szerinti adatokat, amelyek megismerésére az iratbetekintésre jogosult személy egyébként nem jogosult.
(3) Ha az állami foglalkoztatási szerv hivatalból nem tudja megállapítani, hogy az iratbetekintési kérelem benyújtásakor az iratbetekintés korlátozásának az okai fennállnak-e, az üzleti és más méltányolható magánérdek alapján védelemre jogosultat nyilatkozattételre hívja fel. Az iratbetekintés nem tagadható meg, ha a jogosult határidőben nem nyilatkozik.
4/B. § Az e törvényben meghatározott ügyekben
a) hiánypótlásra felhívásnak legfeljebb két ízben van helye,
b) az állami foglalkoztatási szerv döntése szóban nem közölhető.
4/C. § (1) A kötelezett a teljesítési határidő lejárta előtt benyújtott kérelmében annak igazolásával kérheti az állami foglalkoztatási szervtől a pénzfizetési kötelezettség teljesítésére halasztás vagy a részletekben történő teljesítés (a továbbiakban együtt: fizetési kedvezmény) engedélyezését, hogy rajta kívül álló ok lehetetlenné teszi a határidőre való teljesítést, vagy az számára aránytalan nehézséget jelentene.
(2) A határidő lejárta után a kötelezett – feltéve, hogy a végrehajtást még nem indították meg – az (1) bekezdésben meghatározott okból igazolási kérelem egyidejű benyújtásával kérhet fizetési kedvezményt."

39. § A Bgtv. 8. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:
„(1a) Amennyiben a kötelezett a visszafizetési kötelezettségének a visszakövetelő határozatban megállapított határidőig nem tesz eleget, e határidő elmulasztásának napjától az adó- és vámhatóság végrehajtás foganatosítása érdekében történő megkeresésének napjáig, kiszámított késedelmi kamatot is köteles fizetni. A késedelmi kamat mértékére a költségvetési támogatásokra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni. A kötelezett az adó- és vámhatóság végrehajtás foganatosítása érdekében történő megkeresését követően az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény szerinti késedelmi pótlékot is köteles megfizetni."

13. A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény módosítása

40. § Hatályát veszti a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 44/J. § (4) bekezdése.

14. A légiközlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény módosítása

41. § A légiközlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény 66/B. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) A 3/F. § alapján kiszabott és beszedett bírság a központi költségvetés központosított bevételét képezi."

15. A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása

42. § (1) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 11. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A magánszemély az adóját – ha az adót nem a kifizető állapítja meg – önadózással állapítja meg, a megállapított adóról bevallási kötelezettségét a (2) bekezdés rendelkezése szerint adóévenként teljesíti. A magánszemély jogosult az összevont adóalapja adójának külön törvény szerint meghatározott részéről rendelkező nyilatkozatot adni.

(2) A magánszemély

a) az adóhatóság közreműködése nélkül elkészített bevallást nyújt be az állami adó- és vámhatósághoz vagy

b) az adóbevallási tervezet adatait javítja, kiegészíti, vagy az adóbevallási tervezetben feltüntetett adatokkal egyetért

azzal, hogy a b) pont alkalmazásában az adóbevallási tervezetben szereplő adatokkal való egyetértésnek kell tekinteni azt is, ha az adóbevallási tervezet a 12/C. § szerint a magánszemély bevallásának minősül."

(2) Az Szja tv. 11. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A magánszemély a külön adózó jövedelmei közül annak a jövedelemnek az adóját, amely nem kifizetőtől származik vagy egyébként, amely jövedelem adójának megállapítására maga köteles – ha az nem tartozik az adóelőleg megállapítására irányadó rendelkezések hatálya alá – az adóhatóság közreműködése nélkül elkészített bevallásában vagy az adóhatóság által elkészített adóbevallási tervezet kiegészítésével az adófizetési kötelezettség gyakoriságának megfelelő (havi, negyedéves) bontásban, negyedéves gyakoriságú adófizetési kötelezettség esetében a negyedév utolsó hónapjának kötelezettségeként vallja be."

43. § Az Szja tv. „Az adó megállapítása" alcíme a következő 11/A. §-sal egészül ki:

„11/A. § (1) Ha a vállalkozási tevékenységet nem folytató és általános forgalmi adó fizetésére nem kötelezett magánszemélynek a személyi jövedelemadó-bevallás elkészítéséhez, az adóbevallási tervezet adatainak felülvizsgálatához szükséges iratok, igazolások önhibáján kívül nem állnak rendelkezésére és ezért bevallását előreláthatóan nem tudja határidőben benyújtani, az adóbevallási tervezetet nem tudja határidőben felülvizsgálni, a bevallási késedelemről a bevallás benyújtására előírt határidőn belül bejelentést tesz az állami adóhatósághoz. A magánszemély a bejelentéshez kapcsolódó adóbevallást és a bevallási késedelmet kimentő igazolási kérelmet együtt nyújtja be. Az igazolási kérelem nem utasítható el, ha a magánszemély külföldről származó jövedelemmel is rendelkezik és a határidő mulasztását azzal menti ki, hogy az adókötelezettségének megállapításához nemzetközi egyezmény, viszonosság, vagy külföldi adójog vizsgálata szükséges.

(2) Ha a magánszemély a személyi jövedelemadó bevallás késedelmes benyújtására vonatkozó bejelentést tesz, a bevallási késedelem miatt mulasztási bírság a bevallás naptári éve november 20. napjáig nem szabható ki, kivéve, ha az adózó bevallását november 20-a előtt nyújtja be és késedelmét igazoltan nem menti ki."

44. § Az Szja tv. 12/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„12/B. § A magánszemély – kivéve az egyéni vállalkozót – részére az állami adó- és vámhatóság a nyilvántartásaiban szereplő adatokból összeállított adóbevallási tervezetet készít."

45. § Az Szja tv. „Adóbevallási tervezettel összefüggő eljárás" alcíme a következő 12/C. és 12/D. §-sal egészül ki:

„12/C. § (1) A magánszemély részére az állami adó- és vámhatóság elkészíti és az adóévet követő év március 15. napjától az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: Eüsztv.) szerinti elektronikus azonosítási szolgáltatás alkalmazásával egy erre a célra létrehozott elektronikus felületen elérhetővé teszi az adóbevallási tervezetet.

(2) Az Eüsztv. szerinti elektronikus kapcsolattartásra szolgáló elérhetőséggel nem rendelkező magánszemély, amennyiben bevallási kötelezettségének még nem tett eleget, az adóévet követő év március 15-éig postai úton, telekommunikációs eszközön keresztül küldött rövid szöveges üzenetben, vagy elektronikus úton kérheti, hogy az állami adó- és vámhatóság az (1) bekezdés szerinti adóbevallási tervezetet papíralapon, postai úton továbbítsa részére. A kérelemnek tartalmaznia kell a magánszemély születési időpontját és adóazonosító jelét is. Az elektronikus úton, vagy rövid szöveges üzenetben benyújtott kérelem nyilvántartásba vételéről az állami adó- és vámhatóság a magánszemély által a kérelem benyújtására választott kapcsolattartási formában tájékoztatja a magánszemélyt. A magánszemély elérhetőségére vonatkozó adatok kizárólag az adóbevallási tervezetek igényléséhez kapcsolódóan kezelhetőek.

(3) Az adóbevallási tervezet tartalmazza az állami adó- és vámhatóság nyilvántartásában szereplő, a magánszemély által az adóévben megszerzett,

a) a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó jövedelmet és annak adóját,

b) az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló törvény hatálya alá tartozó jövedelmet és annak adóját,

c) az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló törvény szerinti jogviszonyból származó, a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti mentesített keretösszeget meghaladó jövedelmet,

d) a magánszemélyek egyes jövedelmeinek különadójára vonatkozó szabályokat tartalmazó törvény hatálya alá tartozó különadóalapot képező bevételt és annak adóját,

e) az egészségügyi hozzájárulásról szóló törvény szerinti százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás alapját képező jövedelmet és az utána fizetendő egészségügyi hozzájárulást.

(4) Ha a magánszemély az adóbevallási tervezetben feltüntetett adatokkal, illetve az annak alapjául szolgáló, az állami adó- és vámhatóság nyilvántartásában szereplő adatokkal nem ért egyet, az adóbevallási tervezet adatait az adóévet követő év május 20-ig az erre a célra kialakított elektronikus felületen javíthatja, kiegészítheti, vagy az erre a célra rendszeresített nyomtatványon bevallást nyújthat be. A postai úton megküldött adóbevallási tervezet adatainak kiegészítésére, javítására az Eüsztv. szerinti elektronikus azonosítási szolgáltatás alkalmazásával elérhető elektronikus felületen vagy az adóhatóság közreműködése nélkül elkészített bevallás benyújtásával van lehetőség.

(5) A külföldi illetőségű magánszemély az adóévet követő év április 30-ig nyilatkozhat arról, hogy őt külföldi illetőségére tekintettel a jövedelemszerzés adóévében Magyarországon adókötelezettség nem terhelte.

(6) Ha a magánszemély az adóbevallási tervezet adatait az adóévet követő év május 20. napjáig nem javítja, nem egészíti ki, vagy bevallási kötelezettségét más módon nem teljesíti, akkor – ide nem értve az (5) bekezdés és a 11/A. § (2) bekezdés szerinti esetet – úgy kell tekinteni, hogy az adóbevallási tervezetben foglaltakkal egyetért, és az adóbevallási tervezet a magánszemély által benyújtott bevallásnak minősül.

(7) A (6) bekezdéstől eltérően az adóköteles bevételt szerzett mezőgazdasági őstermelő, az általános forgalmi adó fizetésére kötelezett magánszemély adóbevallási kötelezettségét akkor teljesíti, ha az adóbevallási tervezet felhasználásával vagy adóhatósági közreműködés nélkül bevallást nyújt be.

(8) Ha a magánszemély az adóhatóság által elkészített adóbevallási tervezetet a (4) bekezdés szerint javította, kiegészítette, vagy bevallási kötelezettségét más módon teljesítette, a javított, a kiegészített, vagy az magánszemély által adóhatósági közreműködés nélkül elkészített bevallás válik a magánszemély személyi jövedelemadó bevallásává. Ha a magánszemély által a bevallási határidőt követően benyújtott bevallással együtt előterjesztett igazolási kérelmet az állami adó- és vámhatóság elfogadja, az így benyújtott bevallás minősül a magánszemély adóbevallásának.

(9) Ha a magánszemély több bevallást is benyújt, akkor az elsőként megtett bevallás minősül a magánszemély bevallásának.

(10) A magánszemély az adó megfizetésére az adóbevallás benyújtására előírt határidőig köteles. Az állami adó- és vámhatóságnak a visszatérítendő adót a visszaigényléshez szükséges adatok beérkezésétől számított 30 napon belül kell kiutalnia. A visszaigénylésre vonatkozó adatok állami adó- és vámhatósághoz történő beérkezése az adóigazgatási jogszabályok alkalmazásában költségvetési támogatás kiutalása iránti igény beérkezésének minősül. Az állami adó- és vámhatóságot a kiutalás időpontjában fennálló, általa nyilvántartott köztartozás tekintetében megilleti a visszatartási jog. Amennyiben a magánszemély a visszaigénylésre vonatkozó adatokat a bevallás benyújtására nyitva álló határidőig nem nyújtja be az állami adó- és vámhatósághoz, a visszaigényelhető adó nem kerül kiutalásra, azt a magánszemély külön kiutalási kérelem benyújtásával kérheti.

(11) Az Eüsztv. szerinti elektronikus kapcsolattartásra szolgáló elérhetőséggel rendelkező magánszemély részére, akinek visszatérítendő vagy befizetendő adója keletkezett, azonban az adóbevallási tervezetet az adóévet követő év április 30-áig nem javítja, nem egészíti ki, vagy bevallási kötelezettségét más módon nem teljesíti, az állami adó- és vámhatóság elektronikus úton értesítést küld a visszatérítendő vagy befizetendő adó összegéről, valamint a róla nyilvántartott adatok esetleges ellentmondásairól.

(12) Az Eüsztv. szerinti elektronikus kapcsolattartásra szolgáló elérhetőséggel nem rendelkező magánszemély részére, akinek visszatérítendő vagy befizetendő adója keletkezett, és a (2) bekezdés szerinti határidőben nem kért papíralapú bevallási tervezetet, vagy bevallási kötelezettségét más módon nem teljesítette, az állami adó- és vámhatóság az adóévet követő év április 30-áig postai úton küld értesítést a visszatérítendő vagy befizetendő adó összegéről, valamint a róla nyilvántartott adatok esetleges ellentmondásairól.

(13) A magánszemély a bevallásnak minősülő adóbevallási tervezetet vagy az adóbevallási tervezet alapján elkészített bevallást az erre a célra kialakított elektronikus felületen önellenőrzéssel helyesbítheti, vagy az erre a célra rendszeresített nyomtatványon nyújthatja be önellenőrzését.

12/D. § A magánszemély – ide nem értve a 13. § b) pont szerint esetet – az adóhatóság által elkészített adóbevallási tervezet javításával, kiegészítésével teljesítheti bevallási kötelezettségét, ha az adóévben

a) mezőgazdasági őstermelő volt, és e tevékenységéből adóköteles bevétele származott, kivéve, ha e bevételből nem kellett jövedelmet megállapítani s ezért ezzel összefüggésben bevallási kötelezettség nem terheli;

b) fizető-vendéglátó tevékenységére tételes átalányadózást választott;

c) a megszerzett bármely bevételét terhelő adóelőleg megállapításakor a kifizetőnek (a munkáltatónak) tett nyilatkozatában költség levonását kérte, ide nem értve az e törvény szerint igazolás nélkül elszámolható költség levonására vonatkozó nyilatkozatot;

d) csereügyletből származó jövedelmet szerzett;

e) az adóelőleg-fizetésre vonatkozó szabályok szerint különbözeti-bírság fizetésére köteles;

f) nem kifizetőtől származó vagy egyébként olyan bevételt szerzett, amellyel összefüggésben az adó vagy az adóelőleg megállapítására maga köteles;

g) a kifizető által megállapított adó módosítására az adóbevallásában jogosult;

h) olyan adóköteles bevétele volt, amely alapján a jövedelem külföldön (is) adóztatható vagy amely a jövedelemszerzés helye szerint nem belföldről származott;

i) nem belföldi illetőségű magánszemély és nem tett a 12/C. § (5) bekezdése szerinti nyilatkozatot;

j) ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó jövedelmet szerzett, ha a jövedelmet nem vagy nem kizárólag kifizetőnek minősülő befektetési szolgáltató igazolása alapján állapítja meg;

k) a jóváhagyott osztalék adójával szemben az adóévet megelőzően felvett osztalékelőlegből levont adót számol el;

l) valamely bevételével összefüggésben az egyszerűsített köztehervisselési hozzájárulásról szóló törvény szabályai szerint különadót köteles fizetni, vagy a kifizetőt és az őt terhelő egyszerűsített köztehervisselési hozzájárulás megállapítását, bevallását és megfizetését a kifizetőtől átvállalta;

m) valamely bevételével összefüggésben egészségügyi hozzájárulásra előlegfizetési kötelezettsége keletkezett;

n) adóját e törvény külön rendelkezése szerint adóbevallásában kell (lehet) megállapítani."

46. § Az Szja tv. 13. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„13. § A magánszemély adóbevallási kötelezettségét adóhatósági közreműködés nélkül teljesíti, amennyiben

a) az adóévben egyéni vállalkozó volt, kivéve, ha az adóév egészében szüneteltette a vállalkozói tevékenységét és ezért ezzel összefüggésben bevallási kötelezettség nem terheli

b) az adóévben csak olyan bevallási kötelezettség alá eső bevételt szerzett, amellyel összefüggésben kifizetőt adatszolgáltatási kötelezettség nem terhel, vagy

c) az adóbevallási tervezet elfogadása, kijavítása, kiegészítése helyett adóbevallást nyújt be."

47. § Az Szja tv. V. fejezete a következő alcímmel egészül ki:

„A kifizető, a munkáltató által megállapított adó, adóelőleg módosítása

15/A. § Ha a munkáltató az összesített igazolás kiállítását követően, a kifizető a kifizetésről szóló igazolás kiállítását követően tárja fel, hogy a magánszemély adóelőlegét, adóját nem a törvényben meghatározottak szerint állapította meg és vonta le, a feltárt hibát nyilvántartásba veszi és az adókülönbözet összegéről, a kifizetés jogcíméről, valamint a kifizetésről szóló igazolás kiállításának időpontjáról az adóazonosító szám feltüntetésével 15 napon belül bejelentést tesz a magánszemély állami adó- és vámhatóságához és a magánszemélyt értesíti, kivéve, ha a magánszemély értesítési címét nem ismeri. Amennyiben a hiba a törvényben meghatározottnál alacsonyabb összegű adó, adóelőleg levonását eredményezte, a munkáltató (kifizető) az igazolás kiállításának napjától a nyilvántartásba vétel napjáig a levonni elmulasztott adó, adóelőleg után önellenőrzési pótlékot állapít meg, vall be, és fizet meg. A munkáltató (kifizető) a bejelentési, az önellenőrzési pótlék megállapítási és bevallási kötelezettség teljesítésével mentesül az adólevonási kötelezettség megsértésével összefüggő jogkövetkezmények alól. A munkáltató (kifizető) bejelentése alapján az adókülönbözetet az állami adó- és vámhatóság határozattal írja elő a magánszemély terhére vagy javára.

15/B. § Ha a magánszemély a munkáltató (kifizető) jogutód nélküli megszűnését követően tárja fel, hogy a munkáltató (kifizető) az adóelőlegét, adóját nem a törvényben meghatározottak szerint állapította meg és vonta le, és a hiba a törvényben meghatározottnál magasabb összegű adó, adóelőleg levonását eredményezte, erről a tényről az adóazonosító szám – kamattal összefüggő különbözet esetén (ha a magánszemély adóazonosító számmal nem rendelkezik) a természetes azonosító adatainak és lakcímének – feltüntetésével bejelentést tehet az állami adó- és vámhatósághoz. A bejelentés alapján az adókülönbözetet az állami adó- és vámhatóság határozattal írja elő a magánszemély javára, amennyiben az állami adó- és vámhatóság nyilvántartása szerint

a munkáltató (kifizető) a magánszemélytől a törvényben meghatározottnál magasabb összegű adót, adóelőleget vont le, vallott be és fizetett meg."

48. § Az Szja tv. 17. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A 16. § (1) bekezdése, valamint e § (3) bekezdése rendelkezésétől eltérően a magánszemély termőföld-bérbeadásból származó bevételének – ha az nem adómentes – egésze külön adózó jövedelem, amelynek bevallására és a jövedelmet terhelő adó megfizetésére a 73. § rendelkezéseit kell alkalmazni."

49. § Az Szja tv. XIV. fejezete a címét követően a következő alcímmel egészül ki:

„Termőföld bérbeadásából származó jövedelem

73. § (1) A termőföld bérbeadásából származó jövedelem (ideértve a földjáradékot is) adóztatása a föld fekvése szerint illetékes önkormányzati adóhatóság feladata. Az ebből származó valamennyi bevétel az önkormányzat költségvetését illeti meg, és az az önkormányzattól nem vonható el.

(2) A termőföld bérbeadásából származó jövedelem adóját a magánszemély állapítja meg, a termőföld fekvése szerint illetékes önkormányzati adóhatóságnál vallja be és fizeti meg (önadózás). A jövedelem bevallását a magánszemély az erre a célra rendszeresített nyomtatványon a jövedelem megszerzésének évét követő év március 20-áig teljesíti. Amennyiben a magánszemély több önkormányzat illetékességi területén szerez bevételt, az adóbevallást és adófizetést önkormányzati adóhatóságonként külön-külön kell teljesíteni. A főváros esetében a termőföld fekvése szerint illetékes önkormányzati adóhatóság alatt a fővárosi önkormányzat főjegyzőjét kell érteni.

(3) Ha a termőföld bérbeadásából származó bevétel kifizetőtől származik, az adót a kifizető állapítja meg, vonja le, vallja be, és fizeti meg. Nem terheli a kifizetőt haszonbérbe adás esetén az adómegállapítási kötelezettség, ha a magánszeméllyel az adómentesség feltételeül szabott időtartamra kötött haszonbérleti szerződést.

(4) A (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően nem kell adóbevallást tenni annak a magánszemélynek, akinek a termőföld bérbeadásból származó jövedelme kizárólag kifizetőtől származik és a kifizető az adót levonta, vagy a termőföld bérbeadásából származó jövedelme mentes az adó alól.

(5) Ha a magánszemélynek termőföld bérbeadásból olyan bevétele, jövedelme keletkezik, amely nem kifizetőtől származik, vagy a kifizető a jövedelem juttatásakor az adót levonni elmulasztotta, vagy a kifizető a bérleti díjat természetben fizette meg, a vagyoni érték után az adót a magánszemély a jövedelem megszerzésének negyedévét követő hó 12-éig fizeti meg.

(6) Ha az adómentesség feltételeül szabott időtartamra kötött haszonbérleti szerződés ezen időtartam lejárta előtt adófizetési kötelezettséget keletkeztető módon megszűnik, az adót a magánszemély a (2) bekezdésben meghatározott szabályok szerint állapítja meg, vallja be, és fizeti meg.

(7) A kifizető a termőföld bérbeadásából származó jövedelemből levont adót a föld fekvése szerint illetékes önkormányzati adóhatósághoz utalja át a kifizetést követő hó 12. napjáig. A levont adóról a kifizető adóbevallását a föld fekvése szerint illetékes önkormányzati adóhatósághoz az adóévet követő év február 25-éig nyújtja be."

50. § Az Szja tv. a következő 94. §-sal egészül ki:

„94. § (1) A munkáltató a 2017. évre vonatkozóan munkáltatói adómegállapítást nem készít.

(2) Az állami adó- és vámhatóság a mezőgazdasági őstermelők, az általános forgalmi adó fizetésére kötelezett magánszemélyek számára első alkalommal a 2017. évre vonatkozóan készít bevallási tervezetet."

51. § Az Szja tv.

1. az 1. melléklet szerinti 7. számú melléklettel és
2. a 2. melléklet szerinti 8. számú melléklettel

egészül ki.

52. § (1) Az Szja tv.

1. 1. § (1) bekezdésében az „adózás rendjéről szóló törvényben" szövegrész helyébe az „adóigazgatási jogszabályokban" szöveg,
2. 7. § (1) bekezdés m) pontjában az „az adóbevallásban, munkáltatói adómegállapításban" szövegrész helyébe az „az adóbevallásban" szöveg,
3. 9. § (2) bekezdés a) pontjában a „benyújtásáig, a munkáltatói adómegállapítása érdekében szükséges nyilatkozata megtételéig" szövegrész helyébe a „benyújtásáig" szöveg,

4. 29/B. § (1b) és (1d) bekezdésében az „– adóbevallásban, munkáltatói adómegállapításban –” szövegrész helyébe az „adóbevallásban” szöveg,
5. 29/B. § (1c) bekezdésében az „adóbevallásban, munkáltatói adómegállapításban” szövegrész helyébe az „adóbevallásban” szöveg,
6. 29/B. § (2) bekezdésében az „adóbevalláshoz vagy munkáltatói adómegálllapításhoz” szövegrész helyébe az „adóbevalláshoz” szöveg,
7. 29/B. § (2a) bekezdés záró szövegrészében az „a bevallásban, munkáltatói adómegállapításban” szövegrész helyébe az „az adóbevallásban” szöveg,
8. 29/B. (6) bekezdésében a „bevallásban, munkáltatói adómegállapításban” szövegrész helyébe a „bevallásban” szöveg,
9. 29/C. § (5) és (6) bekezdésében az „adóbevallásban, munkáltatói adómegállapításban” szövegrész helyébe az „adóbevallásban” szöveg,
10. 44/A. § (1) bekezdésében a „nyilatkozat, munkáltatói adómegállapítás esetén a munkáltatónak átadott nyilatkozat alapján” szövegrész helyébe a „nyilatkozat alapján” szöveg,
11. 44/C. § (1) bekezdésében a „nyilatkozat, munkáltatói adómegállapítás esetén a munkáltatónak átadott nyugdíjbiztosítási nyilatkozat alapján” szövegrész helyébe a „nyugdíjbiztosítási nyilatkozat alapján” szöveg,
12. 44/C. § (8) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 31. § (2) bekezdése szerinti bevallásban” szövegrész helyébe az „az adózás rendjéről szóló törvény szerinti havi adó- és járulékbevallásban” szöveg,
13. 46. § (1) bekezdésében az „adóbevallásban/munkáltatói adómegállapításban” szövegrész helyébe az „adóbevallásban” szöveg,
14. 50. § (1) bekezdésében, 57/A. § (2) és (4) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló törvény” szövegrész helyébe az „a 8. számú melléklet” szöveg,
15. 65. § (2) bekezdés záró szövegrészében az „a (3)–(9) bekezdések rendelkezéseit, valamint az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezéseit – különös tekintettel a külföldi személyek egyes jövedelmei adózásának különös szabályaira is – figyelembe véve” szövegrész helyébe az „a (3)–(9) bekezdés, a 7. számú melléklet, valamint az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezéseit figyelembe véve” szöveg,
16. 66. § (3) bekezdés b) pontjában a „bekezdésének rendelkezésére, valamint az adózás rendjéről szóló törvénynek a külföldi személyek egyes jövedelmei adózásának különös szabályairól szóló rendelkezésekre” szövegrész helyébe a „bekezdés és a 7. számú melléklet rendelkezéseire” szöveg,
17. 67/B. § (6) bekezdés c) pontjában az „e jövedelemből adót nem kell levonnia” szövegrész helyébe az „e jövedelemmel összefüggésben adókötelezettség nem terheli” szöveg,
18. 78/A. § (6) bekezdésében az „adóbevallásban, illetve a munkáltatói adómegállapítás keretében” szövegrész helyébe az „adóbevallásban” szöveg,
19. az 1. számú melléklet 7. pont 7.33. alpontjában az „a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény” szövegrész helyébe az „általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény” szöveg, a „kap” szövegrész helyébe a „kap, továbbá az az összeg, amelyet a magánszemély az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény rendelkezései szerint az ügyintézési határidő túllépése miatt az állami adó- és vámhatóságtól kap” szöveg,
20. 2. számú melléklet II. A mezőgazdasági őstermelő tevékenységének megszüntetése fejezet 3. pontjának második bekezdésében a „benyújtását, egyszerűsített bevallási nyilatkozat esetén a munkáltatói adómegállapítást követően” szövegrész helyébe a „benyújtását követően” szöveg

lép.

(2) Az Szja tv.

1. 1/B. § (4) bekezdésében, 9. § (5) bekezdésében, 15. § (2) és (3) bekezdésében, 29/B. § (4) bekezdésében, 44/A. § (5) bekezdésében, 44/B. (2) és (6a) bekezdésében, 44/D. § (1), (2) és (4) bekezdésében, 44/E. § (2) bekezdésében, 44/F. §-ában, 58. § (4) bekezdésében, 65. § (2) bekezdés záró szövegrészében, 67/A. § (5a) bekezdésében, 68. § (5) bekezdésében, 77/A. § (2) bekezdés i) pontjában, (4) bekezdésében és (8) bekezdés a) pontjában, 77/B. § (9) bekezdésében, 77/C. § (9) bekezdés záró szövegrészében és (16) bekezdésében, 84/M. § (2) bekezdésében, 1. számú melléklet 8. pont 8.31. alpontjában, 9. pont 9.5. alpont 9.5.2. pontjában, 9.7 alpont 9.7.4. pontjában és a 9.8. alpont 9.8.1. pontjában, 5. számú melléklet V. Különleges rendelkezések fejezetben az „adóhatóság” szövegrész helyébe az „állami adó- és vámhatóság” szöveg,

2. 44/A. § (2) bekezdés nyitó szövegrészében, 44/B. § (11) bekezdésében, 44/C. § (7), (7a) és (11) bekezdésében, 44/D. § (3) bekezdésében, 71. § (4) bekezdésében, 5. számú melléklet II. Részletező nyilvántartások fejezet 7. Gépjármű-használati nyilvántartás (útnyilvántartás) alfejezetben az „adóhatóság" szövegrészek helyébe az „állami adó- és vámhatóság" szöveg,
3. 44/C. § (10) bekezdés nyitó szövegrészében, 45. §-ában, 46. § (7) bekezdésében, 49/B. § (24) bekezdésében, 63. § (7) bekezdésében, 64/A. § (3) bekezdés b) pontjában, 77/B. § (9) bekezdésében, 82. § (2) és (3) bekezdésében, 86. § (3) bekezdésében, 1. számú melléklet 9. pont 9.6. alpontjában, 3. számú melléklet II. Igazolás nélkül, költségként elszámolható tételek fejezet 6. pontjában, IV. A járművek költsége fejezet 1. pont a) alpontjában, 11. számú melléklet III. A járművek költsége fejezet 1. pont a) alpontjában az „adóhatóság" szövegrész helyébe az „adó- és vámhatóság" szöveg,
4. 27. § (2) bekezdésében, 83. § (9) bekezdésében az „adóhatóság" szövegrészek helyébe az „adó- és vámhatóság" szöveg,
5. 44/A. § (2) bekezdés nyitó szövegrészében és (5) bekezdésében, 44/B. § (2) bekezdésében, 44/C. § (7) bekezdés nyitó szövegrészében az „adóhatóságnál" szövegrész helyébe az „adó- és vámhatóságnál" szöveg,
6. 44/A. § (2) bekezdés d) pontjában, 44/C. § (7a) bekezdésében az „adóhatóságnál" szövegrész helyébe az „állami adó- és vámhatóságnál" szöveg,
7. 44/B. § (2) bekezdésében az „által az adóhatóságnál" szövegrész helyébe az „által az állami adó- és vámhatóságnál" szöveg,
8. 44/B. § (8) bekezdésében, 49/A. § (7) bekezdésében, 77/B. § (7) bekezdésében, 77/C. § (19) bekezdésében, 1. számú melléklet 9. pont 9.3. alpont 9.3.3 pontjában az „adóhatóságnak" szövegrész helyébe az „adó- és vámhatóságnak" szöveg,
9. 44/A. § (3) bekezdésében, 44/C. § (5) bekezdésében, 44/C. § (8) bekezdésében, 49/B. § (7) bekezdés a) pontjában, 64. § (2) bekezdésében, 64/A. § (5) bekezdésében, (6) bekezdés d) pontjában, 67/B. § (6) bekezdés b) pontjában és (8) bekezdésében, 74/A. § (3) bekezdés c) pontjában, 77/A. (8) bekezdés nyitó szövegrészében, 78/A. § (3) bekezdésében, 81/A. § (7) bekezdésében, 81/C. §-ában az „adóhatóságnak" szövegrész helyébe az „állami adó- és vámhatóságnak" szöveg,
10. 77/C. § (3), (5) és (7) bekezdésében az „adóhatóságnak" szövegrészek helyébe az „állami adó- és vámhatóságnak" szöveg,
11. 44/A. § (2) bekezdés d) pontjában, 44/C. § (7a) bekezdésében, 44/C. (8) bekezdésében az „adóhatósághoz" szövegrész helyébe az „állami adó- és vámhatósághoz" szöveg,
12. 65/B. § (3) bekezdés a) pontjában, 67/A. § (4) bekezdésében az „adóhatósághoz" szövegrész helyébe az „adó- és vámhatósághoz" szöveg,
13. 49. § (3) bekezdésében az „adóhatósághoz" szövegrészek helyébe az „adó- és vámhatósághoz" szöveg,
14. 44/C. § (10) bekezdés a) pontjában az „adóhatósága" szövegrész helyébe az „adó- és vámhatósága" szöveg,
15. 49/B. § (6) bekezdés g) pontjában az „állami vagy" szövegrész helyébe az „állami adó- és vámhatóságnál vagy" szöveg

lép.

53. § Hatályát veszti az Szja tv.

1. 14. §-a,
2. 15. § (1) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint" szövegrész,
3. 44/E. § (1) bekezdésében a „(munkáltatói adómegállapítás esetén a munkáltatónak átadott)" szövegrész.

16. A személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény módosítása

54. § A személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény

1. 3. § b) pontjában az „az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 10. §-ának (1) bekezdésében felsorolt adóhatóságoknak" szövegrész helyébe az „az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény (a továbbiakban: Air.) szerinti adóhatóságoknak" szöveg,
2. 18. § (1) bekezdésében az „az Art.-ban meghatározott feladatkörében" szövegrész helyébe az „a jogszabályban meghatározott feladatkörében" szöveg,

3. 18. § (2) bekezdésében a „vezetéséhez más adóhatóság [Art. 10. § (1) bek. b)–d) pontok]" szövegrész helyébe a „vezetéséhez az Air. szerinti más adóhatóság" szöveg,
4. 39. § (4) bekezdésében az „Art.-ban meghatározott" szövegrész helyébe az „adózás rendjéről szóló törvényben meghatározott" szöveg

lép.

17. A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény módosítása

55. § A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény 13/A. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(5) A végleges döntéssel kiszabott piacfelügyeleti bírság meg nem fizetése esetén a kiszabott összeget késedelmi pótlék terheli, amelynek mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része."

56. § A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény 43. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) A végleges döntéssel kiszabott tűzvédelmi bírság meg nem fizetése esetén a kiszabott összeget késedelmi pótlék terheli, amelynek mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része."

18. A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény módosítása

57. § A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény a következő 76/B. §-sal egészül ki:
„76/B. § (1) A végrehajtást foganatosító szerv a természetvédelmi hatóság, ha a döntésében meghatározott cselekmény végrehajtásának foganatosításához rendelkezik a végrehajtáshoz szükséges feltételekkel.
(2) Ha a természetvédelmi hatóság által az (1) bekezdés szerint foganatosított végrehajtás nem vezetett eredményre, a természetvédelmi hatóság a végrehajtás foganatosítása érdekében megkeresi az állami adó- és vámhatóságot."

58. § A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 77/A. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) Ha az (1) vagy (2) bekezdés szerinti kötelezett a kötelezettségét felszólítás ellenére sem teljesíti, a 10. § (4) bekezdése szerinti hatóság elvégzi vagy elvégezteti az (1) bekezdésben meghatározott intézkedéseket és a költségek tizenöt napon belüli megtérítésére kötelezi a mulasztót (a továbbiakban: idegenhonos inváziós faj elleni közérdekű védekezés)."

59. § A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény a következő 83. §-sal egészül ki:
„83. § Az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő törvények és egyes egyéb törvények módosításáról szóló 2017. évi CLIX. törvénnyel megállapított 76/B. §-t a hatálybalépésekor folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell."

19. A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény módosítása

60. § A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény 89. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:
„(4) Az e törvény hatálya alá tartozó közigazgatási hatósági eljárásokban a meghatározott cselekmény végrehajtását a végrehajtást elrendelő hatóság foganatosítja."

61. § A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény a következő 110. §-sal egészül ki:
„110. § Az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő törvények és egyes egyéb törvények módosításáról szóló 2017. évi CLIX. törvénnyel megállapított 89. § (4) bekezdést a hatálybalépésekor folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell."

20. A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény módosítása

62. § A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Met.) 6/A. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Munkaügyi bírság kiszabása nem mellőzhető, ha a foglalkoztató)

„b) nem tett eleget a foglalkoztatásra irányuló jogviszony, ideértve az egyszerűsített foglalkoztatásra irányuló munkaviszony létrejöttére vonatkozóan jogszabályban előírt bejelentési kötelezettségének,"

63. § A Met. 8/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„8/A. § (1) Felügyeleti eljárás keretében a kötelezettséget megállapító döntés véglegessé válásától vagy ha a teljesítési határidő hosszabb, annak utolsó napjától számított egy év elteltével munkaügyi döntés megváltoztatásának, illetve megsemmisítésének nincs helye.

(2) A munkaügyi hatóság a pénzfizetésre kötelezett természetes személy vagy a polgári jog szerint helyébe lépő örököse kérelmére a tartozást mérsékelheti, illetve elengedheti, feltéve, hogy a kötelezett, illetve örököse vagy a vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozója egészségi állapotában, illetve a kötelezett, illetve örököse vagyoni helyzetében a határozat véglegessé válása után olyan változás következett be, amely jelentősen megnehezíti a kötelezettség teljesítését. A méltányossági jogkörben hozott határozat ellen közigazgatási pert kizárólag semmisségre hivatkozva lehet indítani."

64. § (1) A Met. 8/E. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A munkaügyi hatóság a kölcsönös segítségnyújtás és kölcsönös elismerés elve alapján – erre irányuló megkeresés esetén – az állami adóhatóságnál kezdeményezi a más EGT-állam illetékes hatósága által Magyarországon letelepedett szolgáltatóval szemben a munkavállalók kiküldetésére vonatkozó szabályok megsértése miatt pénzügyi szankciót, illetve bírságot megállapító határozata végrehajtását."

(2) A Met. 8/E. § (4) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A munkaügyi hatóság a 8/F. § és 8/G. §-ra is figyelemmel)

„a) a (2) bekezdés szerinti megkeresés alapján kezdeményezi a részére megküldött határozatban megállapított pénzügyi szankció behajtását, vagy"

(3) A Met. 8/E. § (6) és (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(6) Az (1) bekezdés szerinti megkeresésre, illetve a (2) bekezdés szerinti megkeresés teljesítésének kezdeményezésére csak akkor kerülhet sor, ha a munkaügyi hatóság vagy a más EGT-állam megkereső hatósága a saját állama törvényeivel, rendeleteivel és közigazgatási gyakorlatával összhangban nem tudja biztosítani a szankció, illetve bírság behajtását, vagy teljesíteni a megküldést.

(7) A munkaügyi hatóság a részére a belső piaci információs rendszerben továbbított határozatot minden további alaki követelmény nélkül elismeri, és haladéktalanul megteszi a szükséges intézkedést a határozat végrehajtásának kezdeményezésére, kivéve, ha a 8/G. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott elutasítási ok áll fenn."

65. § A Met. 8/F. § (3) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A munkaügyi hatóság – lehetőség szerint a megkeresés kézhezvételétől számított egy hónapon belül –)

„b) a végrehajtást – a munkaügyi bírság végrehajtására vonatkozó szabályok szerint – kezdeményezi, és a megkereső hatóságot a végrehajtás érdekében tett intézkedésekről haladéktalanul tájékoztatja."

66. § (1) A Met. 8/G. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A végrehajtással kapcsolatos jogorvoslati kérelem benyújtása esetén a döntés határokon átnyúló végrehajtására irányuló eljárást fel kell függeszteni, amíg a megkereső hatóság államának illetékes szerve vagy hatósága az ügyben nem dönt. A jogorvoslati kérelem benyújtásáról, valamint a felfüggesztés tényéről a végrehajtást foganatosítandó hatóság értesíti a munkaügyi hatóságot, amely erről haladéktalanul értesíti a megkereső hatóságot."

(2) A Met. 8/G. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A végrehajtás során érvényesített követeléssel összefüggésben behajtott költségek a végrehajtást foganatosító hatóságot illetik."

67. § A Met.

1. 8. § (5) bekezdés b) pontjában a „valamint a jogviszony létesítésével összefüggő bejelentési kötelezettség [az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 16. § (4) bekezdés a) pont, illetve az egyszerűsített

foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény 11. §] megsértésével" szövegrész helyébe a „valamint a 6/A. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott jogsértéssel" szöveg,

2. 8/F. § (1) bekezdés nyitó szövegrészében a „munkaügyi hatóság a végrehajtást haladéktalanul foganatosítja," szövegrész helyébe a „munkaügyi hatóság haladéktalanul kezdeményezi a végrehajtást," szöveg, és az „a Ket. 137. §-ában meghatározott feltételek fennállnak" szövegrész helyébe az „az Ákr. 132. §-ában meghatározott feltétel fennáll" szöveg,

3. 8/G. § (4) és (6) bekezdésében a „munkaügyi hatóság" szövegrész helyébe a „végrehajtást foganatosító hatóság" szöveg

lép.

21. A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosítása

68. § (1) A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao. törvény) 5. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adózót jövedelme után e törvény előírása szerint társasági adókötelezettség terheli."

(2) A Tao. törvény 5. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózónak az adómegállapítási, bevallási, adófizetési, adóelőlegfizetési kötelezettségét az üzleti év első napján hatályos szabályok szerint kell teljesítenie."

(3) A Tao. törvény 5. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A külföldi vállalkozónak a belföldön végzett építkezése esetén (ideértve a fióktelep útján végzett építkezést, szerelést is) az adókötelezettséget első ízben annak az adóévnek az adókötelezettségével egyidejűleg kell teljesítenie, amelyben az építkezés időtartama meghaladja az építkezés telephellyé minősítéséhez nemzetközi egyezményben meghatározott időtartamot, illetve nemzetközi egyezmény hiányában a három hónapot. Ez esetben a külföldi vállalkozó a megelőző adóévre (adóévekre) utólag, a bevallással érintett időszakban hatályos előírások szerint állapítja meg, vallja be és fizeti meg az adót."

(4) A Tao. törvény 5. §-a a következő (8a) és (8b) bekezdéssel egészül ki:

„(8a) A társasági adóbevallás helyett az adóévet követő év május 31-éig – bevallást helyettesítő nyomtatványon – nyilatkozatot tesz az alapítvány, a közalapítvány, az egyesület, a köztestület, az egyházi jogi személy, a lakásszövetkezet, az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár, a közhasznú szervezetként besorolt felsőoktatási intézmény, az európai területi társulás, a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény, feltéve, hogy az adóévben vállalkozási tevékenységből (az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár kiegészítő vállalkozási tevékenységéből) származó bevételt nem ér el, vagy e tevékenységéhez kapcsolódóan költséget, ráfordítást nem számol el, továbbá az adóév utolsó napján egyházi jogi személynek minősülő adózó, ha vállalkozási tevékenységet nem folytat.

(8b) Ha az alapítvány, a közalapítvány, az egyesület, a köztestület az adóévre vonatkozóan alkalmazza a 9. § (2) bekezdés f) pontját, vagy a 9. § (3) bekezdés c) és d) pontját, akkor a (8a) bekezdésben foglaltaktól eltérően társasági adóbevallást nyújt be."

(5) A Tao. törvény 5. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A fiókteleppel nem rendelkező külföldi vállalkozó és a belföldi üzletvezetési hellyel rendelkező külföldi személy az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény és az adózás rendjéről szóló törvény bizonylatokra, könyvvezetésre és nyilvántartásra előírt kötelezettségeit a számvitelről szóló törvény előírásai szerint, a kettős könyvvitelt vezető vállalkozókra vonatkozó szabályok megfelelő alkalmazásával teljesíti. Az üzletvezetés helyére tekintettel belföldi illetőségű adózó a belföldi illetőség megszerzése előtt szerzett immateriális javakat, tárgyi eszközöket – választása szerint – a belföldi illetőség megszerzése napján érvényes piaci értéken veszi nyilvántartásba, feltéve, hogy az eszközökre a belföldi illetőség megszerzése előtt e törvény szerinti értékcsökkenési leírást nem állapítottak meg."

69. § A Tao. törvény 6. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) Ha az adózó bevallásában nyilatkozik arról, hogy nem választja adóalapként az (5) bekezdés b) pontja szerinti jövedelem-(nyereség-)minimumot, köteles az adóbevallásához mellékelni az állami adó- és vámhatóság által rendszeresített bevallást kiegészítő nyomtatványt. A nyomtatvány a jogkövetkezmények szempontjából bevallásnak minősül."

70. § A Tao. törvény 15/A. §-a a következő (7) és (8) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az ingatlannal rendelkező társaság tagja az adót a naptári évet követő év november 20-áig megállapítja, befizeti és az erre a célra rendszeresített nyomtatványon bevallja.

(8) Ha az ingatlannal rendelkező társaság tagja adókötelezettségét azért nem tudja megállapítani és bevallani, mert az ingatlannal rendelkező társaság e minőségét nem jelentette be az állami adó- és vámhatósághoz, az állami adó- és vámhatóság által megállapított, a tagot emiatt terhelő adóért a társaságot korlátlan és egyetemleges kötelezettség terheli."

71. § A Tao. törvény 26. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Ha a naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózónak az adóelőleg-kötelezettséget havonként, negyedévenként kell teljesítenie, akkor az első hónap kezdő napjaként a választott üzleti év kezdő napját kell számításba venni. Az első adóévi hónap kezdő napjának naptári hónapon belüli sorszáma határozza meg valamennyi további adóévi hónap kezdő napjának naptári hónapon belüli sorszámát. Amennyiben valamely adóévi hónap kezdő napjának naptári hónapon belüli sorszáma magasabb, mint a követő naptári hónap napjainak száma, a követő adóévi hónap kezdő napjaként a követő naptári hónap utolsó napját kell tekinteni. Adóévi negyedévként három adóévi hónapot kell figyelembe venni."

72. § A Tao. törvény

1. 1. § (1) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló törvényben" szövegrész helyébe az „az adóigazgatási rendtartásról szóló törvényben és az adózás rendjéről szóló törvényben" szöveg,
2. 4. § 36. pontjában az „új tevékenységgel történő kibővítését eredményezi" szövegrész helyébe az „olyan új tevékenységgel történő bővítését eredményezi, amely nem minősül a korábban végzett tevékenységgel azonos vagy hasonló tevékenységnek" szöveg,
3. 6. § (5) bekezdés a) pontjában az „az adózás rendjéről szóló törvény 91/A. § (1) bekezdése szerinti" szövegrész helyébe az „a (11) bekezdés szerinti" szöveg,
4. 22/E. § (4) bekezdés a) és b) pontjában a „jószág számvitelről szóló törvény szerinti bekerülési" szövegrész helyébe a „jószág bekerülési" szöveg,
5. 26. § (11) bekezdésében az „MRP-nek" szövegrész helyébe az „MRP-nek, az ingatlannal rendelkező társaság tagjának" szöveg,
6. 26/A. § (1) bekezdésében a „26. §-ban és az adózás rendjéről szóló törvény 1. számú és 2. számú mellékletében" szövegrész helyébe a „26. §-ban és az adózás rendjéről szóló törvényben" szöveg,
7. 29/A. § (17) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló törvény" szövegrész helyébe az „az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény és az adózás rendjéről szóló törvény" szöveg,
8. 30/A. §-ában a „Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló 2014. június 17-i 651/2014/EU bizottsági rendelet (HL L 187 2014.06.26. 1–78. o.) 1–14. és 17. cikkei" szövegrész helyébe a „Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló, 2014. június 17-i 651/2014/EU bizottsági rendelet (HL L 187., 2014.6.26., 1. o.) 1–14. és 17. cikkei, és a cikkeket módosító, a 651/2014/EU rendeletnek a kikötői és repülőtéri infrastruktúrákra irányuló támogatás, a kultúrát és a kulturális örökség megőrzését előmozdító támogatásra és a sportlétesítményekre és multifunkcionális szabadidős létesítményekre nyújtott támogatásra vonatkozó bejelentési határértékek, továbbá a legkülső régiókban biztosított regionális működési támogatási programok tekintetében, valamint a 702/2014/EU rendeletnek a támogatható költségek összegének meghatározása tekintetében történő módosításáról szóló, 2017. június 14-i 2017/1084/EU bizottsági rendelet (HL L 156., 2017.6.20., 1. o.)" szöveg

lép.

73. § Hatályát veszti a Tao. törvény 22/B. § (21) bekezdése.

22. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról, valamint a hiteles tulajdonilap-másolat igazgatási szolgáltatási díjáról szóló 1996. évi LXXXV. törvény módosítása

74. § Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról, valamint a hiteles tulajdonilap-másolat igazgatási szolgáltatási díjáról szóló 1996. évi LXXXV. törvény 29. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az elektronikus adatszolgáltatási díjat az ingatlan-nyilvántartásért felelős miniszter e törvény felhatalmazása alapján kiadott rendeletében meghatározott módon, a rendeletben megjelölt szerv részére kell megfizetni."

75. § (1) Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról, valamint a hiteles tulajdonilap-másolat igazgatási szolgáltatási díjáról szóló 1996. évi LXXXV. törvény 32/E. § (10) és (11) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(10) Jogerős hagyatékátadó végzés, bírósági határozat, végleges hatósági döntés, illetve bírósági vagy hatósági megkeresés alapján induló eljárás esetén, amennyiben a díj fizetésére kötelezett a kérelem, illetve a megkeresés benyújtásával egyidejűleg nem tesz eleget a díjfizetési kötelezettségének, akkor az ingatlanügyi hatóság az eljárást lefolytatja és a díj megfizetése iránt – a döntés kézhezvételétől számított 15 napos határidő tűzésével – a döntésében intézkedik.

(11) A végrehajtást kérő, illetve a végrehajtási jog vagy a jelzálogjog bejegyzést elrendelő hatóság az ingatlanügyi hatóságnak a végrehajtási jog vagy jelzálogjog bejegyzéséért fizetendő (előlegezendő) díjat azt követő 8 napon belül fizeti meg (utólagos díjfizetés), miután annak teljes összegét végrehajtási költségként az adóssal (ingatlantulajdonossal) szemben, illetve az adók módjára behajtandó köztartozás jogosultjával, vagy az általános közigazgatási rendtartáson alapuló döntésben foglalt kötelezettség behajtását kérő hatósággal szemben az eljárás eredménytelenségének megállapítását követően mint végrehajtási költséget érvényesítette, ha a követelés

a) behajtását adóigazgatási eljárás során kezdeményezték, vagy társadalombiztosítási jogviszonyból ered,

b) a büntető- és a büntetés-végrehajtási-, valamint a szabálysértési eljárásban az adóssal szemben megállapított, az állam javára fizetendő összeg, vagy vagyonelkobzásból ered (a polgári jogi igény kivételével), vagy

c) az a) és b) pontba nem tartozó más köztartozás, és

d) az a)–c) pont valamelyikében foglalt feltétel teljesülését, valamint az utólagos díjfizetésre irányuló igényt a megkeresés tartalmazza."

(2) Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról, valamint a hiteles tulajdonilap-másolat igazgatási szolgáltatási díjáról szóló 1996. évi LXXXV. törvény 32/E. §-a a következő (11a) bekezdéssel egészül ki:

„(11a) A (11) bekezdés szerinti díj megfizetésére nem kerül sor, ha a fővárosi és megyei kormányhivatal vagy járási (fővárosi kerületi) hivatal, illetve e hivatalok döntései alapján foganatosított végrehajtási eljárás eredménytelenül zárul."

23. A lakástakarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény módosítása

76. § A lakástakarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény 24. § (6)–(6b) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(6) Ha a lakás-takarékpénztár megállapítja a támogatással növelt betétösszeg nem lakáscélú felhasználását vagy jogosulatlan igénybevételét, a 10 ezer forintot elérő vagy meghaladó állami támogatás és járulékai megfizetése iránti követelést – az állam mint jogosult nevében eljárva – polgári peres vagy nemperes eljárásban érvényesíti, amely eljárásban a lakás-takarékpénztár mentesül az eljárási illeték megelőlegezése és viselése alól. A lakás-takarékpénztáraknak ezen képviseleti joga e törvényen alapul és valamennyi támogatott szerződéssel kapcsolatos igényérvényesítésre kiterjed.

(6a) A jogerős fizetési meghagyás és a fizetési kötelezettséget megállapító jogerős bírósági határozat végrehajtható okirat, amely alapján a lakás-takarékpénztár megkeresésére a tartozást az állami adóhatóság a központi költségvetés javára adók módjára hajtja be. A lakás-takarékpénztár az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvényben meghatározott költségminimum viselésére nem köteles.

(6b) A (6a) bekezdésben meghatározott jogerős fizetési meghagyáson, illetve a fizetési kötelezettséget megállapító jogerős bírósági határozaton alapuló követelések esetében az állami adó- és vámhatóság részére megküldött behajtás iránti megkeresés napjáig benyújtott fizetési kedvezmény iránti kérelmeket a lakástakarékpénztár bírálja el. A visszakövetelt támogatás visszafizetésének részben vagy egészben történő elengedése akkor engedélyezhető, ha a kérelmező és a vele közös háztartásban élő hozzátartozójának egy főre eső jövedelme – a kérelem benyújtását megelőző három hónap átlagában – nem haladja meg a mindenkori öregségi nyugdíjminimum összegének kétszeresét. A kérelemhez csatolni kell a kérelmező és a vele közös háztartásban élők jövedelmére vonatkozó igazolásokat."

24. Az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény módosítása

77. § Az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény 19. § (6) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.) 165–167. §-a szerinti késedelmi pótlékot" szövegrész helyébe az „az adózás rendjéről szóló törvény szerinti késedelmi pótlékot" szöveg lép.

78. § Hatályát veszti az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény

1. 19. § (1) bekezdésében az „ , amely adók módjára behajtható köztartozásnak minősül" szövegrész,
2. 19. § (7) bekezdése.

25. A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény módosítása

79. § A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény (a továbbiakban: Szftv.)

1. 4. § (9) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.)" szövegrész helyébe az „az adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.)" szöveg,
2. 7. § (7) bekezdésében az „az Art. megfelelő szabályai alkalmazásával" szövegrész helyébe az „az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény (a továbbiakban: Air.) és az Art. megfelelő szabályai alkalmazásával" szöveg,
3. 7. § (12) bekezdésében az „az Art. rendelkezéseit" szövegrész helyébe az „az Air. és az Art. rendelkezéseit" szöveg, az „Art. 172. § (1) bekezdése szerinti mulasztási bírsággal" szövegrész helyébe az „Art. szerinti mulasztási bírsággal" szöveg

lép.

80. § Hatályát veszti az Szftv.

1. 1. § (1) bekezdésében a „vagy az azt helyettesítő adómegállapítás szerint" szövegrész,
2. 6. § (2) bekezdés nyitó szövegrészében és a) pontjában a „vagy a munkáltatói adómegállapítás" szövegrész.

26. A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény módosítása

81. § (1) A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 24. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a gyermektartásdíj megelőlegezését végleges döntéssel megállapítják, az a kérelem benyújtásától esedékes. A folyósítás időtartama a kérelem benyújtásának napjától az alapul szolgáló ok előrelátható fennállásáig, legfeljebb azonban három évig tart. A feltételek fennállása esetén – függetlenül a (8) bekezdés szerinti megtérítés elmaradása esetén a végrehajtás eredményétől – ugyanazon gyermekre tekintettel, egy alkalommal, legfeljebb további három évre a megelőlegezés továbbfolyósítható, illetve ismételten elrendelhető."

(2) A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 24. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A megelőlegezett gyermektartásdíjat a kötelezett a Polgári Törvénykönyvben meghatározott kamattal az államnak megtéríti."

82. § A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 154. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A gondozási díjhátralék végrehajtása érdekében az állami fenntartó megkeresi a kötelezett lakóhelye szerinti önkormányzati adóhatóságot, amely a végrehajtást az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény „Adók módjára behajtandó köztartozás végrehajtása" címében foglaltak szerint jár el."

83. § A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 20/B. § (6) bekezdésében, 62/C. § (1) bekezdésében, 69/F. § (1) bekezdés a) és b) pontjában, 98. § (1) bekezdésében, valamint 145. § (1) bekezdésében a „jogerősen" szövegrész helyébe a „végleges döntéssel" szöveg lép.

84. § Hatályát veszti a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 133/A. § (7) bekezdése.

27. A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény módosítása

85. § A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) a következő 43/D. §-sal egészül ki:

„43/D. § (1) Az állami adóhatóság a 42. § (1) bekezdés g) pontjában meghatározott adatot a biztosítási kötelezettség megállapításával, a bejelentési, nyilvántartási, adatszolgáltatási kötelezettséggel, a járulék bevallásával, megfizetésével, e kötelezettségek megsértésével kapcsolatos jogkövetkezmények megállapításával, végrehajtásával kapcsolatos hatósági ügyben, illetve jogszabályban meghatározott egyéb nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségeinek teljesítése során kezelheti.

(2) Az állami adóhatóság elektronikus úton átadja a 42. § (1) bekezdés g) pontjában meghatározott adatot

a) az álláskeresési támogatások megállapítása és ellenőrzése céljából az állami foglalkoztatási szerv, az egészségbiztosítási ellátások ellenőrzése céljából az egészségbiztosítási szerv, rehabilitációs hatóság részére,

b) a nyugdíjjogosultság és nyugdíj megállapítása céljából a központi nyugdíjbiztosítási szerv részére."

86. § A Tbj. „Nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettség teljesítése" alcíme a következő 45/A. §-sal egészül ki:

„45/A. § (1) Az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetésre kötelezett személy (a továbbiakban: kötelezett személy) a 39. § (2) bekezdése alapján keletkezett fizetési kötelezettségét és annak megszűnését 15 napon belül jelenti be az állami adó- és vámhatóságnak. A bejelentés alapján az adóhatóság az adóévre vonatkozó havi járulékfizetési kötelezettséget az adószámlán előírja, a befizetéseket nyilvántartja és az e törvényben, vagy más törvényben meghatározott esetben a járulékfizetési kötelezettséget törli. Az állami adó- és vámhatóság az adóazonosító jellel nem rendelkező kötelezett személy részére az Art. rendelkezései szerint adóazonosító jelet állapít meg.

(2) A 39. § (2) bekezdése alapján keletkezett fizetési kötelezettség megszűnését a kötelezett személynek az (1) bekezdéstől eltérően nem kell bejelentenie, ha e fizetési kötelezettség biztosítással járó olyan jogviszony létesítése miatt szűnik meg, amelyet az állami adó- és vámhatósághoz az Art.-ban foglaltaknak megfelelően bejelentettek. Az adóhatóság a kötelezett személyt az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetési kötelezettsége megszűnéséről hivatalból értesíti. A biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony létesítésére tekintettel az adóhatósághoz beérkezett bejelentés figyelembevételével az állami adó- és vámhatóság a megszűnt egészségügyi szolgáltatási járulékfizetési kötelezettségről a bejelentést követő 10 napon belül elektronikus úton adatot szolgáltat az Egészségbiztosítási Alap kezeléséért felelős szerv részére.

(3) Az állami adó- és vámhatóság, ha hitelt érdemlően tudomást szerez arról, hogy a kötelezett személy külföldön tartózkodik és nem minősül e törvény alapján belföldinek, vagy a kötelezett személy elhalálozott, a kötelezett személy a 39. § (2) bekezdése alapján keletkezett egészségügyi szolgáltatási járulékfizetési kötelezettségének megszűnését nyilvántartásba veszi és a kötelezett személy (1) bekezdés szerint előírt havi járulékfizetési kötelezettségét a kötelezettség megszűnése napjával, a kötelezett személy elhalálozása esetén annak halálának napjával törli.

(4) Amennyiben az adóhatóság a (3) bekezdésben foglaltakról nem az egészségbiztosítási szervtől értesül, 10 napon belül elektronikus úton adatot szolgáltat az Egészségbiztosítási Alap kezeléséért felelős szerv részére.

(5) Az állami adó- és vámhatóság kérelemre, visszamenőleges hatállyal törli a külföldön élő kötelezett személy 39. § (2) bekezdése szerinti járulékfizetési kötelezettségét, ha a magánszemély hitelt érdemlően igazolja (különösen a tartózkodást, illetve az egészségbiztosítási jogviszonyt igazoló okirattal), hogy

a) huzamos ideje, életvitelszerűen Magyarország területén kívül tartózkodik, és

b) a tartózkodási helye jogszabályai szerinti egészségbiztosítási rendszer hatálya alatt áll.

(6) Az egészségbiztosítási szerv által vezetett egészségügyi szolgáltatásra jogosultak, biztosítottak nyilvántartásában biztosítottként vagy egyéb jogcímen jogosultként nem szereplő személyek a 44/B. § vagy a 44/C. § alapján adóhatóságnak átadott adatait az adóhatóság összeveti

a) az Art. szerinti havi bevallások biztosítottankénti adataival,

b) a 39. § (2) bekezdése alapján egészségügyi szolgáltatási járulékot fizetőkről vezetett nyilvántartása adataival, és

c) az Art. alapján a foglalkoztatókról és az általuk foglalkoztatott biztosított személyekről vezetett nyilvántartás adataival.

Ha az adóhatóság azt állapítja meg, hogy a természetes személy egészségbiztosítási szerv által a 44/B. § vagy a 44/C. § alapján átadott adatai az a)–c) pontok szerinti egyik nyilvántartásban sem szerepelnek, felszólítja a természetes személyt egészségügyi szolgáltatásra jogosultságának igazolására. Amennyiben a személy a felszólítás kézhezvételétől számított nyolc napon belül az adóhatóság előtt hitelt érdemlő módon nem bizonyítja egészségügyi szolgáltatásra jogosultságát, az adóhatóság a természetes személynek a 16. § alapján legutóbb fennállt egészségügyi szolgáltatásra való jogosultsága megszűnését követő első naptól az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetési kötelezettségét határozattal előírja, a befizetéseket nyilvántartja.

(7) Ha a (6) bekezdés szerinti felszólítást követően a természetes személy vagy képviselője hitelt érdemlő módon bizonyítja, hogy az egészségügyi szolgáltatásra jogosultság fennáll, vagy a természetes személy

elhalálozott, illetőleg külföldön tartózkodik és e törvény alapján nem minősül belföldinek, az ezt bizonyító okirat, nyilatkozat másolatát az adóhatóság haladéktalanul továbbítja a természetes személy lakóhelye szerint illetékes egészségbiztosítási szervnek.

(8) Az állami adó- és vámhatóság a 39. § (2) bekezdése alapján a tárgyhónapban járulékfizetésre kötelezett természetes személyek adatairól havonta, a tárgyhónapot követő hónap utolsó napjáig, a (7) bekezdésnek megfelelően előírt járulékkötelezettségről a határozat jogerőre emelkedését követő 10 napon belül elektronikus úton szolgáltat adatot az Egészségbiztosítási Alap kezeléséért felelős szerv részére.

(9) A 44/B. § vagy a 44/C. § alapján teljesített adatszolgáltatásban az adóhatóságnak átadott azon személyek adatait, akiket az adóhatóság beazonosítani nem tud, mert az egészségbiztosítási szerv által ismert és közölt természetes személyazonosító adatok és lakcím alapján az nem lehetséges, az adóhatóság „nem beazonosítható" jelzéssel visszaküldi az egészségbiztosítási szerv részére."

87. § A Tbj. az 52. §-t követően a következő alcímmel egészül ki:

„A járulékkülönbözet elszámolása

52/A. § (1) Ha az Art. szerinti munkáltató, kifizető (a továbbiakban: munkáltató, kifizető) a természetes személynek teljesített kifizetésről szóló igazolás kiállítását követően tárja fel, hogy a természetes személyt terhelő járulékot nem a törvényben meghatározottak szerint állapította meg és vonta le, a feltárt hibát nyilvántartásba veszi. Amennyiben a hiba a törvényben meghatározottnál alacsonyabb összegű járulék levonását eredményezte, a munkáltató (kifizető) az igazolás kiállításának napjától a nyilvántartásba vétel napjáig a levonni elmulasztott járulék után az Art. rendelkezései szerint önellenőrzési pótlékot állapít meg, vall be, és fizet meg.

(2) A munkáltató, amennyiben a természetes személy vele még munkaviszonyban áll, a törvényben meghatározottaktól eltérően megállapított és levont járulék nyilvántartásba vételét követően a feltárt hiba következményeként keletkezett járulékkülönbözetet a természetes személy részére visszatéríti, illetőleg a következő kifizetéskor levonja. A levonás nem haladhatja meg az esedékes egészségbiztosítási és nyugdíjjárulékkal valamint adóelőleggel csökkentett havi munkabér 15%-át. Ha a különbözet egy összegben nem vonható le, a munkáltató a levonást további hat hónapon át folytathatja. A munkáltató a levont, illetőleg visszatérített járulékkülönbözetet a rá vonatkozó szabályok alapján vallja be, fizeti meg, illetőleg igényli vissza. Amennyiben a járulékkülönbözet az előbbiek szerint nem vonható le teljes egészében, vagy a természetes személy időközben munkahelyet változtat, a munkáltató a levonás meghiúsulásától számított 15 napon belül a különbözet fennálló összegéről és a természetes személy adóazonosító számáról értesíti a természetes személy állami adó- és vámhatóságát, amely az egyébként rá vonatkozó szabályok szerint intézkedik a hátralék beszedése érdekében. Ilyen esetben késedelmi pótlék a fizetési felhívásban megjelölt teljesítési határidő lejártát követően számítható fel. A természetes személy az adóhatóságtól fizetési könnyítést csak a levonás előbbiek szerinti meghiúsulása esetén kérhet.

(3) A kifizető a járulékkülönbözet összegéről, a kifizetés jogcíméről, valamint a kifizetésről szóló igazolás kiállításának időpontjáról az adóazonosító szám feltüntetésével 15 napon belül bejelentést tesz a természetes személy állami adó- és vámhatóságához és a természetes személyt értesíti, kivéve, ha a természetes személy értesítési címét nem ismeri.

(4) A munkáltató (kifizető) bejelentése alapján a járulékkülönbözetet az állami adó- és vámhatóság határozattal írja elő a természetes személy terhére, illetőleg javára.

(5) A munkáltató, ha a járulékkülönbözet elszámolása meghiúsult, továbbá a kifizető az önellenőrzési pótlék megállapítási, bevallási és a bejelentési kötelezettség teljesítésével mentesül a levonási kötelezettség megsértésével összefüggő jogkövetkezmények alól. A munkáltató, ha a természetes személlyel a járulékkülönbözetet elszámolta, az önellenőrzési pótlék megállapítási, bevallási kötelezettség teljesítésével mentesül a levonási kötelezettség megsértésével összefüggő jogkövetkezmények alól.

(6) Ha a munkáltató a vele munkaviszonyban már nem álló természetes személytől a munkaviszony fennállása alatt a biztosítottat terhelő járulékot nem vonta le, de azt az 50. § (5) bekezdése alapján bevallotta és megfizette, a le nem vont biztosítottat terhelő járulékok összegének és a természetes személy adóazonosító jelének közlésével értesíti a természetes személy állami adó- és vámhatóságát. Az állami adó- és vámhatóság a munkáltató által le nem vont, biztosítottat terhelő járulékot határozattal írja elő a természetes személy terhére, és szükség esetén intézkedik az előírt járulék beszedése iránt. Amennyiben a természetes személyt terhelő járulék összege megfizetésre, beszedésre került, az állami adó- és vámhatóság erről a természetes személy volt munkáltatóját értesíti, aki (amely) az általa az 50. § (5) bekezdése szerint jogszerűen bevallott biztosítottat terhelő járulékok önellenőrzéssel helyesbíti, a visszajáró összegről rendelkezik."

88. § A Tbj.

1. 4. § a) pont 6. alpontjában az „Art.-ben előírt kötelezettségek" szövegrész helyébe az „az adóigazgatási rendtartásról szóló törvényben (a továbbiakban: Air.), az adózás rendjéről szóló törvényben (a továbbiakban: Art.), ezek végrehatására szolgáló rendeletben, valamint az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvényben (a továbbiakban: Avt.) előírt kötelezettségek" szöveg;
2. 5. § (2) bekezdésében az „a helyi önkormányzati választásokon választott képviselő és tisztségviselők (ideértve: a polgármestert, a főpolgármestert, a megyei önkormányzat közgyűlésének elnökét, az alpolgármestert, a főpolgármester-helyettest, a megyei önkormányzat közgyűlésének alelnökét, a jegyzőt, az aljegyzőt)," szövegrész helyébe az „a helyi önkormányzati választásokon választott képviselő és tisztségviselők," szöveg;
3. 39. § (6) bekezdésében az „az Art. 20. § (6) bekezdése szerint" szövegrész helyébe az „a 45/A. § (1) bekezdése szerint" szöveg;
4. 41. § (3) bekezdésében az „az Art. 52. § (7) bekezdésében foglaltak szerint" szövegrész helyébe az „az Art.-ban foglaltak szerint" szöveg;
5. 41. § (6) bekezdésében az „az Art. 16. §-ának (3) bekezdése a)–i) pontjában meghatározott adatokat" szövegrész helyébe az „az Art.-ban meghatározott adatokat" szöveg;
6. 44. § (1) bekezdésében az „az Art. 31. §-ának (2) bekezdésében" szövegrész helyébe az „az Art.-ban" szöveg;
7. 44. § (3) bekezdésében az „az Art. 16. §-ában foglaltaknak megfelelően" szövegrész helyébe az „az Art.-ban foglaltaknak megfelelően" szöveg;
8. 44. § (4) bekezdésében az „az Art. 54. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján" szövegrész helyébe az „az Art. rendelkezései szerint" szöveg;
9. 44/B. § (3) bekezdésében az „az Art. 20. § (1) bekezdésében meghatározott" szövegrész helyébe az „az Art. rendelkezései szerint az adóigazolvány kiállításához szükséges" szöveg;
10. 44/B. § (5) bekezdésében az „Art. 20. §-ának (1) bekezdése szerinti" szövegrész helyébe az „az Art. rendelkezései szerint az adóigazolvány kiállításához szükséges" szöveg;
11. 44/B. § (6) bekezdésében az „az Art. 20. §-ának (1) bekezdése szerinti" szövegrész helyébe az „az Art. rendelkezései szerint az adóigazolvány kiállításához szükséges" szöveg;
12. 47. § (1) bekezdésében az „az Art. 31. §-ának (2) bekezdésében" szövegrész helyébe az „Art.-ban" szöveg;
13. 50. § (1) bekezdésében az „az Art. 31. §-ának (2) bekezdésében és 2. számú mellékletében" szövegrész helyébe az „az Art.-ban" szöveg;
14. 50. § (2) bekezdésében az „az Art. 31. §-ának (2) bekezdésében és 2. számú mellékletében" szövegrész helyébe az „az Art-ban" szöveg;
15. 50. § (4) bekezdésében az „az Art. 31. §-ának (2) bekezdése szerinti" szövegrész helyébe az „az Art. rendelkezései szerinti" szöveg;
16. 51. § (3) bekezdésében az „az Art. 31. § (2) bekezdés szerinti bevallásban" szövegrész helyébe az „az Art. szerinti havi adó- és járulékbevallásban" szöveg;
17. 56. § (1) bekezdésében az „Az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezéseit" szövegrész helyébe az „Az Art. rendelkezéseit" szöveg;
18. 56/A. § (2) bekezdésében az „az Art. 8. és 9. §-ában meghatározott képviselő" szövegrész helyébe az „az Air. szerinti pénzügyi képviselő, valamint adózási ügyvivő" szöveg

lép.

89. § Hatályát veszti a Tbj.

1. 14. § (3) bekezdés c) pontja.
2. 24/A. § (4) bekezdésében a „ , munkáltatói adómegállapításban" szövegrész;
3. 24/A. § (5) bekezdésében a „ , munkáltatói adómegállapításában" szövegrész;
4. 51/B. § (1) bekezdésében a „vagy – ha munkáltatói adómegállapítás választásra jogosult és azt a munkáltató vállalja – a munkáltatói adómegállapítás során" szövegrész;
5. 51/B. § (2) bekezdésében Az „ , illetve munkáltatói adómegállapítás esetén az említett különbözet tekintetében a személyi jövedelemadó különbözetére vonatkozó szabályok [Szja tv. 14. § (2) bekezdés] szerint kell eljárni" szövegrész.

28. A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény módosítása

90. § A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 93. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a nyugdíjfolyósító szervtől rendszeres pénzellátásban részesülő személy a fizetésre kötelező határozat véglegessé válásától számított tizenöt napon belül fizetési kötelezettségét nem teljesíti, a követelést a pénzellátásból történő letiltással a nyugdíjfolyósító szerv érvényesíti a bírósági végrehajtásról szóló törvény szabályai szerint. Ha ez nem vezet eredményre, a fennmaradó tartozás végrehajtását az Ákr. 134. § (1) bekezdésének megfelelően kell foganatosítani."

91. § A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 38. § (3) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény" szövegrész helyébe az „az adózás rendjéről szóló törvény" szöveg lép.

92. § Hatályát veszti a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 93. § (4) bekezdése.

29. A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény módosítása

93. § A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény 71. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha az (1) bekezdés szerinti cselekmények nem vezetnek eredményre, a fennmaradó tartozás végrehajtását az Ákr. 134. § (1) bekezdésének megfelelően kell foganatosítani."

94. § A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény

1. 30. § (1) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 178. §-ának 20. pontjában meghatározott köztartozással" szövegrész helyébe az „az adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.) szerinti köztartozással" szöveg,
2. 80. § (4) bekezdésében az „Art. 16. § (4) bekezdésében" szövegrész helyébe az „Art. 1. melléklet 3. pontjában" szöveg

lép.

95. § Hatályát veszti a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény 70. § (6) bekezdése.

30. Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény módosítása

96. § Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 28. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Bejelentés hiányában, de az (1) bekezdésben foglaltak alapulvételével is átvezeti az ingatlanügyi hatóság azt a változást, amelyről ellenőrzése során vagy hivatalból tudomást szerez. A hivatalból indult eljárás költsége azt terheli, aki az adatváltozás bejelentését elmulasztotta, kivéve, ha az adatváltozás hatósági döntésen alapul, amelyről a hatóságnak az ingatlanügyi hatóságot is értesítenie kellett."

31. A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény módosítása

97. § Hatályát veszti a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény 23/E. § (10) bekezdése.

32. Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény módosítása

98. § Hatályát veszti az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény 43. § (8) bekezdése.

33. Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény módosítása

99. § Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Eho tv.)

1. 2. §-ában az „az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.)" szövegrész helyébe az „az adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.)" szöveg;
2. 11. § (2) és (8) bekezdésében az „az Art. 31. § (2) bekezdésében" szövegrész helyébe az „az Art.-ban" szöveg;
3. 11. § (8a) bekezdésében az „az Art. 4. számú melléklet 5. pontjában" szövegrész helyébe az „az Szja tv. 7. számú melléklet 5. pontjában " szöveg;
4. 11/A. § (4) bekezdésében az „az Szja tv. vagy az Art. alapján" szövegrész helyébe az „az Szja tv. alapján" szöveg

lép.

100. § Hatályát veszti az Eho tv. 11. § (9) bekezdése.

34. A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény módosítása

101. § A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Szt.) 72. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az értékesítés nettó árbevételét módosító (növelő vagy csökkentő) tételként kell elszámolni a nem pénzügyi eszköz eladásával teljesülő származékos ügyletek esetében az ügyletnek a zárás napján érvényes valós értékét a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításaival, illetve a pénzügyi műveletek egyéb bevételeivel szemben."

102. § Az Szt. 84. § (7) bekezdése a következő w) ponttal egészül ki:

(A pénzügyi műveletek egyéb bevételei között kell kimutatni:)

„w) ha a vállalkozó nem alkalmazza az 59/A–59/F. § szerinti valós értéken történő értékelést, a nem pénzügyi eszköz eladásával teljesülő származékos ügyletek esetében a 72. § (5) bekezdése szerint elszámolt, a nem pénzügyi eszköz kötési ára (árfolyama) és az ügylet zárása időpontjában érvényes piaci ára közötti különbözetet (az ügylet zárás napján érvényes valós értékét), amennyiben a piaci ár a kisebb."

103. § Az Szt. 85. § (3) bekezdése a következő w) ponttal egészül ki:

(A pénzügyi műveletek egyéb ráfordításai között kell kimutatni:)

„w) ha a vállalkozó nem alkalmazza az 59/A–59/F. § szerinti valós értéken történő értékelést, a nem pénzügyi eszköz eladásával teljesülő származékos ügyletek esetében a 72. § (5) bekezdése szerint elszámolt, a nem pénzügyi eszköznek az ügylet zárása időpontjában érvényes piaci ára és a kötési ára (árfolyama) közötti különbözetet (az ügylet zárás napján érvényes valós értékét), amennyiben a piaci ár a nagyobb."

104. § Az Szt. 151. § (6) bekezdése a következő i) ponttal egészül ki:

(A könyvviteli szolgáltatás végzésére jogosító engedély visszavonásával egyidejűleg a nyilvántartásból törölni kell azt a természetes személyt,)

„i) akinek nyilvántartásból való törlését a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2017. évi LIII. törvény 69. § (1) bekezdés e) pontja alapján kezdeményezték."

105. § Az Szt. 177. §-a a következő (68) és (69) bekezdéssel egészül ki:

„(68) Az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő törvények és egyes egyéb törvények módosításáról szóló 2017. évi CLIX. törvénnyel megállapított 72. § (5) bekezdését, 84. § (7) bekezdés w) pontját, 85. § (3) bekezdés w) pontját először a 2018. évben induló üzleti évről készített beszámolóra kell alkalmazni.

(69) Az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő törvények és egyes egyéb törvények módosításáról szóló 2017. évi CLIX. törvénnyel megállapított 72. § (5) bekezdését, 84. § (7) bekezdés w) pontját, 85. § (3) bekezdés w) pontját a 2017. évben induló üzleti évről készített beszámolóra is alkalmazni lehet."

106. § Az Szt.

1. 151. § (7) bekezdés e) pontjában a „(6) bekezdés e) pontja miatt" szövegrész helyébe a „(6) bekezdés d), e), h) vagy i) pontja miatt" szöveg,

2. 152/B. § (3) bekezdésben a „(6) bekezdés b)–g) pontjában" szövegrész helyébe a „(6) bekezdés b)–i) pontjában" szöveg,
3. 177. § (67) bekezdésében a „forgalmazzák – e törvény" szövegrész helyébe a „forgalmazzák –, továbbá a Diákhitel Központ Zrt. és a Magyar Export-Import Bank Zrt. e törvény" szöveg

lép.

107. § Hatályát veszti az Szt.
1. 151. § (7) bekezdés d) és g) pontja,
2. 177. § (55) bekezdésében az „és a Diákhitel Központ Zrt." szövegrész.

35. A tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény módosítása

108. § Hatályát veszti a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény 1. számú melléklet 1. pontja.

36. Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény módosítása

109. § (1) Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Eva törvény) 16. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) Az adóalany a Közösség másik tagállamából történő beszerzései tekintetében az általános forgalmi adóról szóló törvény 20. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott személyekkel, szervezetekkel, a 36–49. §-ának, 140. §-ának és a 142. § (3) bekezdés a) pontjának alkalmazása tekintetében pedig a belföldön nyilvántartásba vett adóalanyokkal esik egy tekintet alá. A közösségi adószámra és az összesítő nyilatkozatra vonatkozó rendelkezések tekintetében az adóalany az általános forgalmi adóról szóló törvény szerint alanyi adómentességet választott adóalanyokkal esik egy tekintet alá."

(2) Az Eva törvény 16. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:
„(9) Az adóalany az általa kibocsátott számlák tekintetében az általános forgalmi adóról szóló törvényben meghatározott adatszolgáltatásra vonatkozó rendelkezéseknek megfelelően, arról az adóévről benyújtott adóbevallásában – a 11. § (5) bekezdés alkalmazása esetén a becslésre irányuló adóhatósági eljárás során – nyilatkozik, amelyben a számlát kiállította."

(3) Az Eva törvény 16. § (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(9) Az adóalany az általa kibocsátott számlák tekintetében az adatszolgáltatási kötelezettséget az általános forgalmi adóról szóló törvényben meghatározott rendelkezéseknek megfelelően teljesíti."

110. § Az Eva törvény
1. 1. § (3) bekezdésében, 11. § (4) és (5) bekezdésében, 22. § (4) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló törvény" szövegrész helyébe az „az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény és az adózás rendjéről szóló törvény" szöveg,
2. 2. § (3) bekezdés b) pontjában az „adóhatóság nem rendelte el jogerősen" szövegrész helyébe az „állami adó- és vámhatóság nem rendelte el véglegesen" szöveg,
3. 3. § (1) bekezdés e) pontjában az „adóhatóság határozata jogerőre emelkedésének" szövegrész helyébe az „állami adó- és vámhatóság határozata véglegessé válásának" szöveg,
4. 11. § (5) bekezdésében, 22. § (4) bekezdés b) pontjában az „állami adóhatóság" szövegrész helyébe az „állami adó- és vámhatóság" szöveg, a „jogerőre emelkedésének" szövegrész helyébe a „véglegessé válásának" szöveg,
5. 22. § (8) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló törvény 31. §-ának (2) bekezdésében" szövegrész helyébe az „a havi adó- és járulék bevallásra vonatkozóan az adózás rendjéről szóló törvényben" szöveg

lép.

37. A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény módosítása

111. § Hatályát veszti a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 38. § (3) bekezdése.

38. A környezetterhelési díjról szóló 2003. évi LXXXIX. törvény módosítása

112. § A környezetterhelési díjról szóló 2003. évi LXXXIX. törvény 25. §-ban az „az adózás rendjéről szóló törvény" szövegrész helyébe az „az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény, az adózás rendjéről szóló törvény, az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény" szöveg lép.

39. Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosítása

113. § Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 230. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„230. § (1) A 22/D. § (4) és (5) bekezdés szerinti kötelezettség az adópolitikáért felelős miniszter rendeletében meghatározott időponttól terheli az üzemeltetőt.
(2) Ha a 22/D. § (6) bekezdése szerinti szerződést az automataberendezés üzemeltetője a menedékes felügyeleti szolgáltatóval köti meg, a szerződést a menedékes felügyeleti szolgáltató e minőségének megszűnéséig
a) az automataberendezés üzemeltetője – a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – csak abban az esetben szüntetheti meg rendes felmondással, ha a menedékes felügyeleti szolgáltató részére 24 havi – ha a szerződés megkötése óta legalább 12 hónap eltelt, abban az esetben 12 havi – felügyeleti szolgáltatói díj összegének megfelelő összeget megfizet;
b) rendes felmondással nem szüntetheti meg.
(3) Az automata üzemeltetője mentesül a (2) bekezdés a) pontjában foglalt kötelezettség alól, ha a szerződés megkötését követően közokirattal vagy teljes bizonyító erejű magánokirattal igazolja, hogy az automataberendezés üzemeltetési tevékenységét megszüntette.
(4) Az állami adó- és vámhatóság az üzemeltetőkkel való adategyeztetés céljából a menedékes felügyeleti szolgáltató részére havonta, a tárgyhót követő hónap ötödik napjáig átadja
a) az automataberendezések üzemeltetőinek megnevezésére és adószámára,
b) az automataberendezések regisztrációs számára és
c) az automataberendezések üzemeltetési helyére
vonatkozó, változással érintett adatot.
(5) A menedékes felügyeleti szolgáltató az adatszolgáltatás keretében kapott adatokat az üzemeltetővel kötött menedékes felügyeleti szolgáltatói szerződés megszűnésével törli."

114. § Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 175. §-a a következő (4b) bekezdéssel egészül ki:
„(4b) Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter, hogy a 22/D. § (4) és (5) bekezdés szerinti kötelezettség teljesítésének időpontját rendeletben állapítsa meg."

40. A regisztrációs adóról szóló 2003. évi CX. törvény módosítása

115. § A regisztrációs adóról szóló 2003. évi CX. törvény
1. 4. § (6) bekezdésében az „Art.-ban" szövegrész helyébe az „adóigazgatási rendtartásról szóló törvényben (a továbbiakban: Air.)" szöveg,
2. 9. § (7) bekezdésében az „az Art." szövegrész helyébe az „az Air. és az Art." szöveg

lép.

41. A szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló 2004. évi XVIII. törvény módosítása

116. § A szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló 2004. évi XVIII. törvény 48. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) Ha a vizsgált borászati termék
a) a jogszabályokban meghatározott, illetve a jelölésében foglalt jellemzőket nem elégíti ki,
b) a jogszabályokban nem megengedett anyagokat vagy megengedett anyagokat nem megengedett mértékben tartalmaz,

c) a származási bizonyítványban vagy a forgalomba hozatali engedélyben foglaltaktól eltérően jelölt,
d) a rá vonatkozó termékleírásnak nem felel meg,
és a jogszabálysértést az ellenőrző hatóság megállapítja, a borászati termék előállítóját, kereskedelmi ellenőrzés esetén a kereskedelmi egységet, bizonyítottság esetén a hiba okozóját a hatóság a vizsgálat költségeinek megtérítésére kötelezi."

42. A pályakezdő fiatalok, az ötven év feletti munkanélküliek, valamint a gyermek gondozását, illetve a családtag ápolását követően munkát keresők foglalkoztatásának elősegítéséről, továbbá az ösztöndíjas foglalkoztatásról szóló 2004. évi CXXIII. törvény módosítása

117. § A pályakezdő fiatalok, az ötven év feletti munkanélküliek, valamint a gyermek gondozását, illetve a családtag ápolását követően munkát keresők foglalkoztatásának elősegítéséről, továbbá az ösztöndíjas foglalkoztatásról szóló 2004. évi CXXIII. törvény

1. 8/A. § (3) bekezdésében és a 8/B. § (6) bekezdésében az „Art." szövegrész helyébe az „adóigazgatási rendtartásról szóló törvény és az adózás rendjéről szóló törvény" szöveg,
2. 16/A. § (9) bekezdésében az „adózás rendjéről szóló törvény" szövegrész helyébe az „adóigazgatási rendtartásról szóló törvény és az adózás rendjéről szóló törvény" szöveg

lép.

43. A bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény módosítása

118. § Hatályát veszti a bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény 15. § (5) bekezdése.

44. A vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény módosítása

119. § A vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény 81/B. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) A 81/A. § alapján kiszabott és beszedett bírság a központi költségvetés központosított bevételét képezi."

45. A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény módosítása

120. § A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény

1. 1. számú melléklet I. pont 12. alpontjában az „összefüggő nyilatkozat [az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 22. § (1) bekezdése]" szövegrész helyébe az „összefüggő, az adózás rendjéről szóló törvény szerinti nyilatkozat" szöveg,
2. 3. számú melléklet I. pont 2. alpontjában az „összefüggő nyilatkozat [az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 22. § (1) bekezdése]" szövegrész helyébe az „összefüggő, az adózás rendjéről szóló törvény szerinti nyilatkozat" szöveg

lép.

121. § Hatályát veszti a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 18. § (5) bekezdése.

46. Az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény módosítása

122. § Az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény 1. § (3) bekezdésében az „adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.) rendelkezései" szövegrész helyébe az „adóigazgatási rendtartásról szóló törvény és az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései" szöveg lép.

47. A biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatisegédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény módosítása

123. § A biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatisegédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény

1. 36. § (5) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) rendelkezéseit" szövegrész helyébe az „az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény és az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezéseit" szöveg,
2. 40/A. § (4) bekezdésében az „az Art. rendelkezéseit" szövegrész helyébe az „az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény és az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezéseit" szöveg,
3. 41. § (6) bekezdésében az „az Art. szerinti" szövegrész helyébe „az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény és az adózás rendjéről szóló törvény szerinti" szöveg

lép.

48. A regisztrációs adó részleges visszatérítéséről szóló 2006. évi CXXX. törvény módosítása

124. § A regisztrációs adó részleges visszatérítéséről szóló 2006. évi CXXX. törvény 2. § 6. pontjának helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. *végrehajtható okirat:* az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény (a továbbiakban: Avt.) 29. § (1) bekezdésének a)–b) pontjaiban megjelölt, az 1. pontban meghatározott adó fizetését előíró okiratok;"

49. A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény módosítása

125. § A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 62. § (2) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 36. §-át kell" szövegrész helyébe az „az adózás rendjéről szóló törvény szerinti kezességvállalás szabályait kell" szöveg lép.

50. Az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye és annak Kiotói Jegyzőkönyve végrehajtási keretrendszeréről szóló 2007. évi LX. törvény módosítása

126. § Az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye és annak Kiotói Jegyzőkönyve végrehajtási keretrendszeréről szóló 2007. évi LX. törvény 10/G. § (2) bekezdés c) pont cb) alpontjában a „jogerősen" szövegrész helyébe a „végleges döntéssel" szöveg lép.

127. § Hatályát veszti az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye és annak Kiotói Jegyzőkönyve végrehajtási keretrendszeréről szóló 2007. évi LX. törvény

1. 10/C. § (10) bekezdése,
2. 10/I. § (3) bekezdése.

51. A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény módosítása

128. § A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 30. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A 9/G. § (1) bekezdése szerinti igazolás visszavonása esetén a tagsági jogviszony az engedély visszavonásáról szóló döntés véglegessé válásának napján szűnik meg."

129. § A Kkt. 41. § (1) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

(A közfelügyeleti hatóság a könyvvizsgáló cég 35. § szerinti engedélyét visszavonja)

„f) a kamara könyvvizsgáló cégek nyilvántartásából törlő határozata alapján."

130. § A Kkt. 50. § a következő (2a)–(2c) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A kamarai tag könyvvizsgáló a Hpt. 8. § (4) bekezdése szerinti hitelintézetnél (a továbbiakban: bank) pénzügyi intézményi minősítés birtokában is csak akkor végezhet jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenységet, ha rendelkezik a közfelügyeleti hatóság által elismert, a feltételek teljesülésének igazolása iránti kérelem benyújtását megelőző 5 éven belüli

a) a (2) bekezdés a) pontja szerinti banknál végzett számviteli, ellenőrzési gyakorlattal,

b) legalább egy üzleti évre kiterjedően banknál végzett 3. § (1) bekezdés a) pontja szerinti jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói gyakorlattal, vagy

c) a (2) bekezdés b) pontja szerint a pénzügyi intézményi minősítésű kamarai tag könyvvizsgáló mellett legalább két évig banknál végzett jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység ellátásában való közreműködéssel.

(2b) Könyvvizsgáló cég banknál pénzügyi intézményi minősítés birtokában is csak akkor végezhet jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenységet, ha van legalább egy olyan kamarai tag könyvvizsgáló tagja vagy munkavállalója, aki a könyvvizsgáló cég nevében jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenységet végez, és megfelel a (2a) bekezdésben foglalt feltételeknek.

(2c) A (2a) és (2b) bekezdés szerinti feltételek teljesülésének elismeréséről a közfelügyeleti hatóság értesíti a kamarát. A feltételek teljesülésének elismerését a kamara rögzíti a kamarai nyilvántartásokban, és közzéteszi a honlapján."

131. § A Kkt. 183. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdés szerinti könyvvizsgálati dokumentáció és az azokkal összefüggő egyéb dokumentumok – amennyiben nem tartozik más illetékes hatóság hatáskörébe – akkor adhatók át harmadik ország illetékes hatóságának, ha azok olyan szervezet tekintetében ellátott könyvvizsgálói tevékenységhez kapcsolódnak, amely

a) a harmadik országban értékpapírt bocsátott ki, vagy

b) olyan vállalatcsoport tagja, amelyről összevont (konszolidált) éves beszámolót hoznak nyilvánosságra a harmadik országban."

132. § A Kkt. 208/L. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A Mód2 törvény hatálybalépésekor érvényben lévő kamarai tagsági felvételről szóló döntés ugyanazon joghatás kiváltására alkalmas, mint a Mód2 törvény hatálybalépését követően a 9/G. § szerinti közfelügyeleti hatóság által kiállított igazolás."

133. § A Kkt. „Átmeneti rendelkezések" alcíme a következő 208/M. §-sal egészül ki:

„208/M. § Az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő törvények és egyes egyéb törvények módosításáról szóló 2017. évi CLIX. törvénnyel megállapított 50. § (2a) és (2b) bekezdését a 2018. évi üzleti év könyvvizsgálatára kell először alkalmazni."

134. § A Kkt .

1. 4. § (5) bekezdés j) pontjában az „adózás rendjéről szóló törvény 132. § (5b) bekezdése alapján az IFRS-ek szerinti számviteli elszámolás minősítését is igénylő" szövegrész helyébe az „IFRS-ek szerinti számviteli elszámolás minősítését is igénylő, az adózás rendjéről szóló törvény szerinti" szöveg,
2. 9/F. § (2) bekezdés a) és d) pontjában a „kiadásáért" szövegrész helyébe a „kiadásáért, visszavonásáért" szöveg,
3. 9/F. § (2) bekezdés b) pontjában az „engedélyezési eljárásért" szövegrész helyébe az „engedélyezési eljárásért, engedély visszavonásáért" szöveg,
4. 9/L. § (1) bekezdésében a „meghatározott feltételeknek" szövegrész helyébe a „meghatározott feltételeknek, vagy a kamarai tagsága megszűnik" szöveg

lép.

52. Az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény módosítása

135. § Az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény 25. § (1) bekezdés c) pontjában az „az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 178. §-ának 20. pontja szerinti" szövegrész helyébe az „az adózás rendjéről szóló törvény szerinti" szöveg lép.

53. Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosítása

136. § Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 88. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az adóalany döntését a tárgyévet megelőző év utolsó napjáig jelenti be. Amennyiben az adóalany az (1) bekezdés a), illetve b) pontja alá tartozó tevékenységet a tárgyévben kezdi meg, döntését tevékenysége megkezdését megelőzően jelenti be."

137. § Az Áfa tv. 89/A. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az adóraktár üzemeltetője az (1) bekezdés szerinti tevékenységét annak megkezdésével egyidejűleg jelenti be az állami adó- és vámhatóságnak."

138. § Az Áfa tv. 96. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A közvetett vámjogi képviselő az (1) bekezdés szerinti tevékenységét annak megkezdésével egyidejűleg jelenti be az állami adó- és vámhatóságnak."

139. § Az Áfa tv. VII. fejezetének „Adólevonási jog felfüggesztése, elenyészése" című alcíme helyébe a következő alcím lép:

„Adólevonási jog elenyészése

137. § Ha az állami adó- és vámhatóság az adóalany adószámát törli, az adóalany adólevonási joga az adószám törlését elrendelő határozat véglegessé válásának napjával elenyészik."

140. § Az Áfa tv. 142. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az adóalany az (1) bekezdés i) és j) pontja alá tartozó termékértékesítéséről a 6/C. számú melléklet szerinti nyilatkozattételre kötelezett."

141. § Az Áfa tv. 154. § (2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Új közlekedési eszköz Közösségen belüli beszerzése esetében, ha

a) az új közlekedési eszköz egyúttal a regisztrációs adóról szóló törvény hatálya alá is tartozik, és

b) annak beszerzője a 20. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott személy, szervezet vagy bármely más nem adóalany személy, szervezet, valamint

c) a beszerző egyúttal a regisztrációs adó alanya

az adót az állami adó- és vámhatóság állapítja meg."

142. § Az Áfa tv. 192. § (2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adóalany az (1) bekezdésben említett nyilatkozatot a tárgyévet megelőző év utolsó napjáig teszi meg. Ha az alanyi adómentesség a 191. § (1) bekezdés b) vagy c) pontja szerint szűnik meg, az adóalany az (1) bekezdésben említett nyilatkozatot az Adóig. vhr. változásbejelentésre vonatkozó szabályai szerint teszi meg."

143. § Az Áfa tv. 196/G. § (2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adóalany az (1) bekezdésben említett nyilatkozatot a tárgyévet megelőző év utolsó napjáig teszi meg. Ha a pénzforgalmi elszámolás a 196/F. § (1) bekezdés b), d) vagy e) pontja szerint szűnik meg, az adóalany az (1) bekezdésben említett nyilatkozatot az Adóig. vhr. változásbejelentésre vonatkozó szabályai szerint teszi meg."

144. § Az Áfa tv. 197. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az adóalany e fejezet szerinti jogállásának megváltoztatásáról előzetesen az Adóig. vhr. változásbejelentésre vonatkozó szabályai szerint, a megszűnéséről a tárgyévet megelőző naptári év utolsó napjáig nyilatkozik az állami adó- és vámhatóságnak."

145. § Az Áfa tv. 218. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A belföldön nyilvántartásba vett viszonteladó dönthet úgy is, hogy az egyedi nyilvántartáson alapuló módszer helyett az adómegállapítási időszakban fizetendő adó összegének megállapítása érdekében a globális nyilvántartáson alapuló módszert alkalmazza. Ezen döntését a viszonteladó a tárgyévet megelőző év utolsó napjáig jelenti be az állami adó- és vámhatóságnak."

146. § Az Áfa tv. 220. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A viszonteladó az (1) bekezdés szerinti döntését a tárgyévet megelőző év utolsó napjáig jelenti be."

147. § Az Áfa tv. 224. § (1) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A belföldön nyilvántartásba vett viszonteladó dönthet úgy is, hogy tevékenységének egészére nem alkalmazza ezen alfejezet rendelkezéseit. Ezen döntését a viszonteladó a tárgyévet megelőző év utolsó napjáig jelenti be az állami adó- és vámhatóságnak."

148. § (1) Az Áfa tv. 257. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adót önadózással megállapító, a (2) bekezdésben meghatározott adófizetésre kötelezett, akinek (amelynek) az adott adómegállapítási időszakban nincs olyan önadózással megállapítandó fizetendő adója, amelyről ellenkező esetben az állami adóhatóságnak bevallást kell tennie, illetve nincs a 4/A. számú melléklet I. pont szerinti összesítő nyilatkozat benyújtási kötelezettséget keletkeztető ügylete, és adólevonásra nem jogosult vagy adólevonásra jogosult ugyan, de ugyanezen adómegállapítási időszakban adólevonási jogot nem gyakorol, mentesül az adott adómegállapítási időszakra vonatkozóan az Art. szerinti bevallástételi kötelezettség alól."

(2) Az Áfa tv. 257. §-a a következő (3)–(5) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Mentesül az Art. szerinti bejelentkezési kötelezettség alól az a belföldön gazdasági céllal nem letelepedett, belföldön lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel nem rendelkező adóalany, aki (amely) belföldön

a) kizárólag a 95. § szerinti adómentes termékimportot megalapozó 89. § szerinti termékértékesítést teljesít és az adómentesség érvényesítéséhez közvetett vámjogi képviselőt hatalmaz meg,

b) kizárólag adóraktározási eljárás hatálya alatt álló terméket értékesít, feltéve, hogy a termék az értékesítés közvetlen következményeként nem kerül ki ezen eljárás hatálya alól, vagy a terméket az állami adó- és vámhatóság a Közösség területén kívülre kilépteti, vagy

c) kizárólag adóraktározási eljárás hatálya alatt álló terméket értékesít a 89. § szerint a Közösség másik tagállamába, és az adómentesség érvényesítéséhez az adóraktár üzemeltetőjét hatalmazza meg, feltéve, hogy a Közösség másik tagállamában gazdasági céllal letelepedett, gazdasági célú letelepedés hiányában ott lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel rendelkezik.

(4) Mentesül az Art. szerinti bejelentkezési kötelezettség alól a belföldön gazdasági céllal nem letelepedett, belföldön lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel nem rendelkező adóalany a 45/A. § szerinti szolgáltatásnyújtása tekintetében, feltéve, hogy adófizetési kötelezettségét

a) a Közösség területén letelepedett adóalany a gazdasági célú letelepedése, ennek hiányában lakóhelye, vagy szokásos tartózkodási helye szerinti,

b) a Közösség területén nem letelepedett adóalany a választása szerinti

tagállamban teljesíti azon tagállami szabályozás alapján, amely tartalmában megfelel a Héa-irányelv 358–369. cikkében vagy 369a–369k. cikkében foglaltaknak.

(5) Mentesül az Art. szerinti bejelentkezési kötelezettség alól az az egyéni vállalkozónak nem minősülő természetes személy adóalany, aki kizárólag a 86. § (1) bekezdés l) pontja szerinti adómentes szolgáltatást nyújt, feltéve, hogy nem él a 88. § (1) bekezdés b) pont szerinti választási jogával és a 257/B. § szerint közösségi adószám kiváltására nem kötelezett."

149. § Az Áfa tv. XX. Fejezete az „Adóvisszatérítés kérelemre" alcímet követően a következő alcímekkel egészül ki:

„Közösségi adószám

257/B. § (1) Az adóalany

a) 19. §, 21. § és 22. § (1) bekezdése szerinti Közösségen belüli termékbeszerzést,

b) 89. § szerinti termékértékesítést,

c) a Közösség valamely másik tagállamában gazdasági céllal letelepedett, gazdasági célú letelepedés hiányában ott lakóhellyel, vagy szokásos tartózkodási hellyel rendelkező adóalany részére 37. § szerinti szolgáltatásnyújtást, vagy

d) a Közösség valamely másik tagállamában gazdasági céllal letelepedett, gazdasági célú letelepedés hiányában ott lakóhellyel, vagy szokásos tartózkodási hellyel rendelkező adóalanytól 37. § szerinti szolgáltatás igénybevételt

közösségi adószám birtokában végezhet.

(2) A 20. § szerinti Közösségen belüli termékbeszerzést, feltéve, hogy az belföldön adófizetési kötelezettséget keletkeztet, az adóalany és a nem adóalany jogi személy közösségi adószám birtokában végezhet.

(3) Az adóalany, nem adóalany jogi személy közösségi adószámának megállapítása érdekében az állami adó- és vámhatóságnál előzetesen bejelenti, hogy az (1)–(2) bekezdésben meghatározott ügyletet kíván végezni.

(4) Amennyiben az adóalany, nem adóalany jogi személy él a 20. § (5) bekezdésében meghatározott választási jogával, választását a tárgyévet megelőző adóév utolsó napjáig jelenti be az állami adó- és vámhatóságnak. Amennyiben a tárgyévet megelőző évben nem volt Közösségen belüli termékbeszerzése, e választását a tárgyévre a tárgyévi első Közösségen belüli termékbeszerzését megelőzően jelenti be.
(5) Ha az adóalany, nem adóalany jogi személy a 20. § (7) bekezdésében foglaltak szerint járt el, e tényt az e rendelkezéssel érintett első Közösségen belüli termékbeszerzés teljesítésének napját követő hónap 20. napjáig jelenti be az állami adó- és vámhatósághoz.

Távértékesítésre vonatkozó bejelentési szabályok
257/C. § (1) Az az adóalany, aki (amely) belföldön gazdasági célú letelepedési hellyel, gazdasági célú letelepedés hiányában lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel nem rendelkezik, és a 29–30. § szerinti termékértékesítés utáni adófizetési kötelezettségét a Közösség azon tagállama által, ahol a termék a feladás vagy elfuvarozás megkezdésekor van – a Héa-irányelv 34. cikk (4) bekezdésével összhangban – biztosított választása alapján vagy a 30. § (2) bekezdésében meghatározott értékhatár túllépése miatt belföldön teljesíti, az erre a célra rendszeresített nyomtatványon köteles bejelentkezni az állami adó- és vámhatósághoz. Amennyiben az adóalany választása alapján teljesíti belföldön az adófizetési kötelezettségét, választását azon termékértékesítést megelőzően kell bejelentenie, amely után az adófizetési kötelezettségét belföldön teljesíti. Az értékhatár túllépése esetén az adóalany a bejelentését azon termékértékesítését megelőzően teljesíti, amelynek ellenértékével túllépi az értékhatárt.
(2) Amennyiben a belföldön nyilvántartásba vett adóalany a 29–30. § szerinti termékértékesítés utáni adófizetési kötelezettségét a 30. § (4) bekezdése szerinti választása alapján a Közösség másik tagállamában teljesíti, azt a választását követő 15 napon belül köteles bejelenteni az állami adó- és vámhatóságnak.
(3) Amennyiben a belföldön nyilvántartásba vett adóalany a 29–30. § szerinti termékértékesítés utáni adófizetési kötelezettségét a Közösség azon tagállama által – a Héa-irányelv 34. cikkével összhangban – meghatározott értékhatár túllépése miatt, ahol a termék a küldeménykénti megérkezésekor vagy a fuvarozás befejezésekor van, a Közösség ezen másik tagállamában teljesíti, azt az értékhatár túllépését követő 15 napon belül köteles bejelenteni az állami adó- és vámhatóságnak.

A végzett tevékenységre vonatkozó nyilatkozatok módosítása
257/D. § Ha kizárólag a 85. §, 86. § vagy 87. § szerinti adómentes tevékenységet végző adóalany tevékenysége oly módon változik, hogy a továbbiakban nem vagy nem kizárólag a 85. §, 86. § vagy 87. § szerinti adómentes tevékenységet végez, köteles a kizárólag adómentes tevékenység végzéséről adott nyilatkozatát az Adóig. vhr. változásbejelentésre vonatkozó szabályai szerint megváltoztatni.
257/E. § Amennyiben az adóalany az e törvény szerinti bejelentését az e törvényben előírt feltételek hiánya miatt nem tehette volna meg, bejelentését az előző naptári évről vagy annak utolsó hónapjáról, negyedévéről adott bevallásával egyidejűleg, a naptári év első napjára visszamenően módosíthatja.
257/F. § Az adóalany az állami adó- és vámhatósághoz benyújtott kijavítási kérelem útján a bevallások utólagos adóellenőrzésének megkezdését megelőzően, az adó megállapításához való jog elévülési idején belül, kezdeményezheti a 88. § (1) bekezdés, 192. § (1) bekezdés, 196/G. § (1) bekezdés, 197. § (1) bekezdés, 224. § (1) bekezdés szerinti választásának vagy választása hiányának módosítását, feltéve hogy a módosítás nem érinti az általa megállapított és bevallott adóalap, fizetendő adó és az előzetesen felszámított, levonható adó összegét.

Adatszolgáltatás
257/G. § Az adóalany a 4/A. számú mellékletben, valamint a 10. számú mellékletben meghatározottak szerint köteles adatot szolgáltatni."

150. § Az Áfa tv. a következő 316. §-sal egészül ki:
„316. § A 2017. december 31-ét követően adószám-felfüggesztés hatálya alatt álló adóalanyra a 137. § 2017. december 31-én hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni."

151. § Az Áfa tv. a következő 317. §-sal egészül ki:
„317. § (1) E törvénynek az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő törvények és egyes egyéb törvények módosításáról szóló 2017. évi CLIX. törvénnyel megállapított 2018. július 1-jétől hatályos 10. számú mellékletét a 2018. június 30-át követően nyomdai úton előállított nyomtatvány használatával kibocsátott vagy számlázási funkcióval rendelkező programmal kiállított számla, számlával egy tekintet alá eső okirat tekintetében kell először alkalmazni. Azon kibocsátott vagy kiállított számla, számlával egy tekintet alá eső

okirat tekintetében, amelyről mind a 2018. június 30-ig hatályos, mind a 2018. július 1-jétől hatályos szabályok alapján adatot kell szolgáltatni, az adóalany dönthet úgy is, hogy csak a 2018. július 1-jétől hatályos szabályok szerint szolgáltat adatot.

(2) Azon, 2018. július 1-jét megelőzően nyomdai úton előállított nyomtatvány használatával kibocsátott vagy számlázási funkcióval rendelkező programmal kiállított számla, számlával egy tekintet alá eső okirat tekintetében, amelyben feltüntetett adót 2018. június 30-át követően kezdődő adómegállapítási időszakban kell megállapítani és bevallani, az adóalany a 10. számú melléklet 2018. június 30-án hatályos szabályait köteles alkalmazni."

152. § (1) Az Áfa tv.

a) a 4. számú mellékletet követően a 3. melléklet szerinti 4/A. számú melléklettel,

b) a 6/B. számú mellékletet követően a 4. melléklet szerinti 6/C. számú melléklettel,

c) az 5. melléklet szerinti 10. számú melléklettel

egészül ki.

(2) Az Áfa tv. 10. számú melléklete helyébe a 6. melléklet lép.

153. § Az Áfa tv.

1. 85/A. § (9) bekezdésében az „adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.)" szövegrész helyébe az „adóigazgatási eljárás részletszabályairól szóló kormányrendelet (a továbbiakban: Adóig. vhr.)";
2. 88. § (1) bekezdésében az „adóalany az állami adóhatóságnak tett előzetes bejelentése alapján dönthet" szövegrész helyébe az „adóalany az állami adó- és vámhatóságnak tett bejelentése alapján dönthet";
3. 89/A. § (3) bekezdésének nyitó szövegrészében az „Art.-ben" szövegrész helyébe az „adózás rendjéről szóló törvényben (a továbbiakban: Art.)";
4. 95. § (9) bekezdés b) pont ba) alpontjában az „Art. szerinti összesítőnyilatkozat-tételi" szövegrész helyébe az „a 4/A. számú melléklet I. pont szerinti összesítőnyilatkozat-tételi";
5. 149. § (2) bekezdésében az „Art." szövegrész helyébe az „adóigazgatási rendtartásról szóló törvény (a továbbiakban: Air.)";
6. 178. § (1a) bekezdésében az „Art." szövegrész helyébe az „Air.";
7. 251/D. § (1) bekezdésében az „Art.-nek" szövegrész helyébe az „Air.-nek";
8. 260. § (2) bekezdésében a „107. §" szövegrész helyébe a „107. § és 108. §"

szöveg lép.

154. § Hatályát veszti az Áfa tv. 142. § (9) bekezdése és 6/C. számú melléklete.

54. A termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény módosítása

155. § A termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény 7. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A hivatalból indult, illetve folytatott földvédelmi eljárás, valamint a földvédelmi szakkérdés vizsgálata során a helyszíni szemle, illetve ellenőrzés, és a műszeres vizsgálatok költségei, továbbá a tényállás tisztázása során felmerült személyi és dologi költségek eljárási költségnek minősülnek."

156. § (1) A termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény 26. § (4a) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A határidőben meg nem fizetett járuléknak és bírságnak a (4) bekezdés szerinti nyilvántartásból való törléséről az ingatlanügyi hatóságnak a kormányhivatal útján felterjesztett kérelme alapján a földügyért felelős miniszter dönt, ha]

„b) az adóhatóság igazolása alapján a határidőre meg nem fizetett járulék- és bírságtartozás miatt a fizetésre kötelezettel szemben indult végrehajtási eljárás

ba) nem vezetett eredményre, illetve

bb) a végrehajtáshoz való jog elévült."

(2) A termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény 26. §-a az alábbi (4b) bekezdéssel egészül ki:

„(4b) Az ingatlanügyi hatóságnak a (4a) bekezdés szerinti kérelméhez csatolnia kell a törlés feltételeinek fennállását igazoló okiratokat."

157. § A termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény 27. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) A hivatalból indult, illetve folytatott földminősítési eljárás során a helyszíni szemle, illetve ellenőrzés, és a műszeres vizsgálatok költségei, továbbá a tényállás tisztázása során felmerült személyi és dologi költségek eljárási költségnek minősülnek."

158. § Hatályát veszti a termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény
1. 26. § (3) bekezdése,
2. 58. § (3) bekezdése.

55. A befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény módosítása

159. § A befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény 1. melléklet 2. pontjában az „az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény" szövegrész helyébe az „az adózás rendjéről szóló törvény" szöveg lép.

160. § Hatályát veszti a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény 118. § (4) bekezdés e) pontja.

56. A tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesüléséről szóló 2007. évi CXL. törvény módosítása

161. § A tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesüléséről szóló 2007. évi CXL. törvény
1. 13/A. § (5) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 24/C. §-ában foglaltak szerint" szövegrész helyébe az „az adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.) bejelentkezéshez kapcsolódó adóregisztrációs eljárásra vonatkozó szabályai szerint" szöveg,
2. 13/D. § (3) bekezdésében az „az Art. 24/D. § szerint" szövegrész helyébe az „az Art. változásbejelentéshez kapcsolódó adóregisztrációs eljárásra vonatkozó szabályai szerint" szöveg

lép.

57. Az egyes vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettségekről szóló 2007. évi CLII. törvény módosítása

162. § Az egyes vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettségekről szóló 2007. évi CLII. törvény
1. 14. § (4) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló törvény" szövegrész helyébe az „az adóigazgatási eljárás részletszabályairól szóló kormányrendelet" szöveg,
2. 14. § (6) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló, törvényben" szövegrész helyébe az „az adóigazgatási eljárás részletszabályairól szóló kormányrendeletben" szöveg,
3. 15. § (1) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló törvényben" szövegrész helyébe az „az adóigazgatási rendtartásról szóló törvényben, az adózás rendjéről szóló törvényben és az adóigazgatási eljárás részletszabályairól szóló kormányrendeletben" szöveg

lép.

58. Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény módosítása

163. § Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény 50. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) A költségvetési törvényben meghatározott előirányzatból kell biztosítani a közérdekű védekezés költségeinek megelőlegezését. A közérdekű védekezés elrendelését követően a költségek tizenöt napon belüli megtérítésére kell kötelezni az (1) bekezdés szerinti mulasztás elkövetőjét. A kötelezett nem fizetése esetén a közérdekű védekezés költségei az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv javára kerülnek behajtásra."

164. § Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény
1. 47/B. § (9) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.)" szövegrész helyébe az „az adózás rendjéről szóló törvény" szöveg,

2. 47/B. § (14) bekezdésében az „Art." szövegrész helyébe az „adóigazgatási rendtartásról szóló törvény, valamint az adózás rendjéről szóló törvény" szöveg

lép.

165. § Hatályát veszti az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény

1. 45. § (4) bekezdése és
2. 46. § (4) bekezdése.

59. A távhőszolgáltatás versenyképesebbé tételéről szóló 2008. évi LXVII. törvény módosítása

166. § A távhőszolgáltatás versenyképesebbé tételéről szóló 2008. évi LXVII. törvény

1. 5. § (2) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései" szövegrész helyébe az „az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény és az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései" szöveg,
2. 8. § (1) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló törvényben" szövegrész helyébe az „az adóigazgatási rendtartásról szóló törvényben és az adózás rendjéről szóló törvényben" szöveg

lép.

60. Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény módosítása

167. § Hatályát veszti az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény 111. §-a.

61. Az ágazati párbeszéd bizottságokról és a középszintű szociális párbeszéd egyes kérdéseiről szóló 2009. évi LXXIV. törvény módosítása

168. § Az ágazati párbeszéd bizottságokról és a középszintű szociális párbeszéd egyes kérdéseiről szóló 2009. évi LXXIV. törvény 24. § (3) bekezdés a) pontjában az „az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 16. § (6) bekezdése," szövegrész helyébe az „az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 1. melléklet 8. pontja" szöveg lép.

62. A pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásáról szóló 2009. évi LXXXV. törvény módosítása

169. § A pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásáról szóló 2009. évi LXXXV. törvény 19. § (2) bekezdésében az „Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.)" szövegrész helyébe az „Az adózás rendjéről szóló törvény" szöveg lép.

63. Az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény módosítása

170. § Az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény 6. § (1) bekezdés e) pontjában az „az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvényben (a továbbiakban: Art.)" szövegrész helyébe az „az adózás rendjéről szóló törvényben" szöveg lép.

64. Az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvénnyel és a megtakarítások ösztönzésével összefüggő törvénymódosításokról szóló 2009. évi CXVI. törvény módosítása

171. § Az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvénnyel és a megtakarítások ösztönzésével összefüggő törvénymódosításokról szóló 2009. évi CXVI. törvény 148. § (5) bekezdésében az „az adóhatóság az Art. 52. § (7) bekezdésének ba) alpontja szerinti adatszolgáltatást" szövegrész helyébe az „adóhatóság a nyugdíjjogosultsághoz, nyugdíj-megállapításhoz, valamint a nyugdíjfolyósító szerv által folyósított ellátások jogszerűségének vizsgálatához szükséges adatokra vonatkozó, az adózás rendjéről szóló törvény szerinti adatszolgáltatást" szöveg lép.

65. A hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény módosítása

172. § A hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény 57/A. § (1) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 54. § (4a) bekezdése szerint" szövegrész helyébe az „az adózás rendjéről szóló törvény szerint" szöveg lép.

66. Az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény módosítása

173. § Az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény

1. 12. § (1) bekezdésében az „az Art. 31. §-ának (2) bekezdése szerint az elektronikusan keresztül" szövegrész helyébe az „az adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.) havi adó- és járulékbevallásra vonatkozó szabályai szerint elektronikusan" szöveg,
2. 14. §-ában az „Art." szövegrész helyébe az „Art., az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény és az adóigazgatási eljárás részletszabályairól szóló kormányrendelet" szöveg, az „Art. 46. §-ának" szövegrész helyébe az „adóigazgatási eljárás részletszabályairól szóló kormányrendelet" szöveg

lép.

174. § Hatályát veszti az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény 13. § (1) bekezdésében az „az Art. 38. §-a rendelkezéseinek megfelelően" szövegrész.

67. Az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvény módosítása

175. § Az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvény

1. 8. § (2) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.)" szövegrész helyébe az „az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény és az adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban. Art.)" szöveg,
2. 11. § (1) bekezdésében az „az Art. 31. §-ának (2) bekezdése szerinti bevallásban" szövegrész helyébe az „az Art. szerinti havi adó- és járulékbevallásban" szöveg

lép.

68. A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosítása

176. § A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: NAV. tv.) 13. § (2) bekezdés f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A NAV)

„f) lefolytatja az adóigazgatási eljárás részletszabályairól szóló kormányrendelet szerinti központosított ellenőrzést,"

177. § A NAV. tv. 15/D. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A pénzügyőr és kormánytisztviselő tekintetében a feladatellátás során birtokban tartható vagyontárgyak, magáncélú telekommunikációs eszközök, készpénz, készpénzt helyettesítő eszközök körét és mennyiségét – az integritási érdek szem előtt tartásával – miniszteri rendelet korlátozhatja."

178. § A NAV. tv. 18. §-a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A Kttv. 8. § (4) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a tárgyévben munkaszerződéssel foglalkoztatott személyek aránya – ide nem értve a fizikai alkalmazottakat – együttesen nem haladhatja meg az éves átlagos statisztikai állományi létszám húsz százalékát."

179. § A NAV. tv.

1. 66. § (1) bekezdésében az „az Art., a Vtv." szövegrész helyébe az „az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény (a továbbiakban: Air.), az adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.), az uniós vámjog végrehajtásáról szóló törvény (a továbbiakban: Vtv.)" szöveg,
2. 67. § (1) és (2) bekezdésében, 76. § (2) bekezdés g) pontjában és 78. § (1) bekezdésében az „az Art., a Vtv." szövegrész helyébe az „az Air., az Art., a Vtv." szöveg,

3. 78. § (2) bekezdésében az „az Art. 101–103. §-a alapján” szövegrész helyébe az „az elővezetés, az igazoltatás és az ellenőrzési eljárás zavartalanságának biztosítása, továbbá a helyszín, helyiség, jármű átvizsgálása, rakomány ellenőrzésének Air. szerinti szabályai alapján” szöveg

lép.

180. § Hatályát veszti a NAV tv.

1. 13. § (2) bekezdés e) pontja,
2. 36/M. § (2) bekezdése,
3. 81. § (2) bekezdés e) pontja,
4. 8–10. melléklete.

69. A szabályozott ingatlanbefektetési társaságokról szóló 2011. évi CII. törvény módosítása

181. § Hatályát veszti a szabályozott ingatlanbefektetési társaságokról szóló 2011. évi CII. törvény 3. § (6) bekezdésében a „2003. évi XCII.” szövegrész.

70. A népegészségügyi termékadóról szóló 2011. évi CIII. törvény módosítása

182. § A népegészségügyi termékadóról szóló 2011. évi CIII. törvény (a továbbiakban: Neta tv.) 8. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép és a § a következő (5)–(8) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az adó alanya a fizetendő adóját

a) csökkentheti az adómegállapítási időszakban egészségmegőrző programokkal kapcsolatban felmerült költségeivel, ráfordításaival,

b) felajánlhatja az egészségügyi államigazgatási szerv egészségmegőrző programjának finanszírozására az adóbevallásában tett rendelkező nyilatkozatával,

azzal, hogy az adócsökkentés és az adófelajánlás együttes összege legfeljebb az egyébként fizetendő adó összegének 10%-áig terjedhet.

(5) A rendelkező nyilatkozat az adóbevallás benyújtását követően nem módosítható és nem pótolható, késedelmesen benyújtott bevallás esetén a rendelkező nyilatkozat érvénytelen.

(6) Az állami adó- és vámhatóság (a továbbiakban: hatóság) a rendelkező nyilatkozatban megjelölt összeget a bevallás benyújtását követő 15 munkanapon belül a felajánlás fogadására jogosult egészségügyi államigazgatási szervnek átutalja, feltéve, hogy az adóalany

a) hatóságnál nyilvántartott, végrehajtható, nettó módon számított adótartozása az átutaláskor nem haladja meg a százezer forintot és

b) a rendelkező nyilatkozatot magában foglaló adóbevallásában fizetendő adóként megjelölt összeget határidőben megfizette.

(7) Nem érinti a (6) bekezdés szerint átutalt összeget, ha a hatóság határozata vagy az adóalany önellenőrzése eredményeképpen a fizetendő adó (4) bekezdés szerinti 10%-ának megfelelő összeg módosul.

(8) A hatóság a (6) bekezdés szerint végrehajtott átutalást követő hónap 15. napjáig elektronikus adatközlés útján tájékoztatja az egészségügyi államigazgatási szervet a felajánlás összegéről, valamint, ha a felajánlást tevő adóalany ahhoz hozzájárul, az adóalany nevéről és székhelyéről.”

183. § A Neta tv.

1. 1. § 22. pontjában az „a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló – 2016. december 31-én hatályos – 2003. évi CXXVII. törvény” szövegrész helyébe az „a jövedéki adóról szóló törvény” szöveg,
2. 2. § i) pontjában az „a Jöt. 68. § (1) bekezdése” szövegrész helyébe az „a Jöt. 133. § (1) bekezdés e)–i) pontja” szöveg,
3. 10. § (1) bekezdésében a „Nemzeti Adó- és Vámhivatal (a továbbiakban: hatóság)” szövegrész helyébe a „hatóság” szöveg

lép.

184. § Hatályát veszti a Neta tv. 10. § (6) bekezdése.

71. A katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény módosítása

185. § A katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény 35. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A bírság megfizetése nem mentesít a büntetőjogi, illetve a polgári jogi felelősség, valamint az elmulasztott kötelezettség teljesítése alól."

72. A szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló 2011. évi CLV. törvény módosítása

186. § A szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló 2011. évi CLV. törvény

1. 8. § (8) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló törvény" szövegrész helyébe az „az adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.)" szöveg,
2. 9. § (8) bekezdésében az „az Art." szövegrész helyébe az „az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény (a továbbiakban: Air.) és az Art." szöveg,
3. 11. § (1) bekezdésében az „az Art." szövegrész helyébe az „az Air. és az Art." szöveg

lép.

73. Az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény módosítása

187. § Az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény (a továbbiakban: Eat.)

1. 464. § (1) bekezdésében az „az Art. 31. § (2) bekezdése szerint" szövegrészek helyébe az „az adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.) rendelkezései szerint" szöveg;
2. 464. § (2) bekezdésében az „az Art. 31. § (2) bekezdése szerint" szövegrész helyébe az „az Art. rendelkezései szerint" szöveg;
3. 464. § (3) bekezdésében az „az Art. 31. § (2) bekezdése szerint" szövegrész helyébe az „az Art. rendelkezései szerint" szöveg;
4. 464. § (4) bekezdésében az „az Art. 8. §-ában és 9. §-ában meghatározott" szövegrész helyébe az „az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény (a továbbiakban: Air.) szerinti pénzügyi képviselő, valamint adózási ügyvivő" szöveg;
5. 464. § (6) bekezdésében az „az Art. 31. § (2) bekezdése szerint" szövegrész helyébe az „az Art. rendelkezései szerint" szöveg;
6. 464. § (7) bekezdésében az „az Art. 31. § (2) bekezdése szerinti adattartalommal" szövegrész helyébe az „az Art. rendelkezései szerinti adattartalommal" szöveg;
7. 465. § (1) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló törvény" szövegrész helyébe az „az Art." szöveg

lép.

188. § Hatályát veszti az Eat.

1. 464. § (8) bekezdésében a „– figyelemmel az Art. 176. § (11)–(12) bekezdéseire is –" szövegrész,
2. 475. § (4) bekezdése.

74. Az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény módosítása

189. § Az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény

1. 53/D. § (4) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló törvény" szövegrész helyébe az „az adóigazgatási eljárás részletszabályairól szóló kormányrendelet" szöveg,
2. 57. § (2) bekezdésében az „az Art." szövegrész helyébe az „az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény" szöveg

lép.

75. A civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény módosítása

190. § A civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény 20. § (5) bekezdés b) pontjában az „az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 22. § (1) bekezdése szerinti" szövegrész helyébe az „az adózás rendjéről szóló törvény szerinti" szöveg lép.

191. § Hatályát veszti a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény 40. § (4) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 7. §-ának (2) bekezdése szerinti" szövegrész.

76. A szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény módosítása

192. § A szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény

1. 62. § (3) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló törvény" szövegrész helyébe az „az adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.)" szöveg,
2. 86. § (8) bekezdés a) pontjában az „az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 16. § (5a) bekezdésében" szövegrész helyébe az „az Art. 1. melléklet 7. pontjában" szöveg

lép.

77. A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény módosítása

193. § A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény

1. 14. § (3) bekezdés b) pontjában a „törvény 31. § (2) bekezdésében meghatározott bevallásban bevallott" szövegrész helyébe a „törvény (a továbbiakban: Art.) szerinti havi adó- és járulékbevallásban bevallott" szöveg,
2. 21. § (2) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 31. § (2) bekezdése szerinti bevallás" szövegrész helyébe az „az Art. szerinti havi adó- és járulékbevallás" szöveg,
3. 23. § (1a) bekezdés a) és b) pontjában az „az adózás rendjéről szóló törvény" szövegrész helyébe az „az Art." szöveg,
4. 24. § (3) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló törvény" szövegrész helyébe az „az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény és az Art." szöveg

lép.

194. § Hatályát veszti a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény 25. § (2) bekezdése.

78. Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosítása

195. § Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 31. §-a a következő (2d) bekezdéssel egészül ki:

„(2d) Az államháztartás központi alrendszerébe tartozó költségvetési szerv és a fejezeti kezelésű előirányzat által a maradvány megállapítása, elszámolása során befizetett összeggel az államháztartásért felelős miniszter megnövelheti a bevétel felhasználására szolgáló kiadási előirányzatot."

196. § Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 42. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Törvény eltérő rendelkezése hiányában – a bíróság, ügyészség által kiszabott eljárási bírság és rendbírság kivételével – a jogerősen, illetve véglegesen kiszabott és meg nem fizetett bírság, valamint a meg nem fizetett bírság miatt jogerősen vagy véglegesen kiszabott és meg nem fizetett késedelmi pótlék köztartozásnak minősül, és azt az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 134. §-ában foglaltak szerint, vagy ha az nem az Ákr. hatálya alá tartozó eljárásban került megállapításra, akkor adók módjára kell behajtani."

197. § Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 53/A. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A (2) bekezdésben meghatározott követeléssel kapcsolatos végrehajtás elrendelése esetén az Ákr. hatálya alá tartozó eljárásokban a végrehajtási megkeresés napját követően a késedelmi kamatot az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény rendelkezései alapján – az ott meghatározott kivétellel – a végrehajtást foganatosító szerv számítja fel és arról a megkereső szervet értesíti."

198. § Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 59. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kincstár a helyi önkormányzat éves költségvetési beszámolója alapján az Ákr. szerinti hatósági ellenőrzés keretében felülvizsgálja a támogatások elszámolását, felhasználását. A hatósági ellenőrzés tekintetében alkalmazandó kiegészítő rendelkezéseket kormányrendelet határozza meg. A felülvizsgálat során a kincstár az Állami Számvevőszék jelentéseiben foglalt megállapításokat is figyelembe veszi."

199. § Hatályát veszti az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 65. § (2) bekezdés b) pontja.

79. A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCIX. törvény módosítása

200. § A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCIX. törvény 88. §-ában az „az adózás rendjéről szóló törvény" szövegrész helyébe az „az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény és az adóigazgatási eljárás részletszabályairól szóló kormányrendelet" szöveg lép.

80. A víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény módosítása

201. § Hatályát veszti a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény 41. § (3) bekezdése.

81. A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény módosítása

202. § (1) A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 51. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A munkavállalót csak olyan munkára lehet alkalmazni, amely testi alkatára, fejlettségére, egészségi állapotára tekintettel rá hátrányos következményekkel nem járhat. A munkáltató a munkavállaló egészségi állapotának változására tekintettel köteles a munkafeltételeket, a munkaidő-beosztást – a 6. §-ban foglaltak figyelembevételével – megfelelően módosítani."

(2) Az Mt. 60. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A munkavállaló számára, ha a munkakörében történő foglalkoztatás feltételei az 51. § (3) bekezdése szerint nem módosíthatóak, egészségi állapotának megfelelő munkakört kell felajánlani, ha várandóssága megállapításától gyermeke egyéves koráig – munkaköri alkalmasságára vonatkozó orvosi vélemény alapján – a munkakörében nem foglalkoztatható. A munkavégzés alól fel kell menteni, ha az egészségi állapotának megfelelő foglalkoztatása nem lehetséges."

(3) Az Mt. 120. § a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A munkavállalónak, ha)

„a) megváltozott munkaképességű,"

(évenként öt munkanap pótszabadság jár.)

(4) Az Mt. 136. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Alapbérként legalább a 153. § (1) bekezdése szerinti munkabért kell meghatározni."

(5) Az Mt. 138. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállalóra irányadó teljesítménybér-tényezőt úgy kell megállapítani, hogy a teljesítménykövetelmény százszázalékos teljesítése és a teljes munkaidő ledolgozása esetén a munkavállalónak járó munkabér legalább a 153. § (1) bekezdése szerinti munkabér mértékét elérje."

(6) Az Mt. 153. § (2)–(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A Kormány a munkavállalók egyes csoportjaira eltérő összegű kötelező legkisebb munkabért és garantált bérminimumot állapíthat meg.

(3) A kötelező legkisebb munkabér és a garantált bérminimum összegének és hatályának megállapításánál figyelembe kell venni különösen a munkakör ellátásához szükséges követelményeket, a nemzeti munkaerőpiac

jellemzőit, a nemzetgazdaság helyzetét, az egyes nemzetgazdasági ágazatok és az egyes földrajzi területek munkaerő-piaci sajátosságait.

(4) A kötelező legkisebb munkabér és a garantált bérminimum összegét naptári évenként felül kell vizsgálni."

(7) Az Mt. 294. § (1) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„e) munkavállalói képviselő: az üzemi tanács tagja, az üzemi megbízott, a 273. § (3)–(4) bekezdése szerinti szakszervezeti tisztségviselő, a gazdasági társaság felügyelő bizottságának munkavállaló képviselője."

(8) Az Mt. 294. § (1) bekezdése a következő l) ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„l) megváltozott munkaképességű személy: a rehabilitációs hatóság vagy jogelődjei által végzett hatályos minősítés alapján

la) akinek az egészségi állapota a rehabilitációs hatóság komplex minősítése alapján 60 százalékos vagy kisebb mértékű,

lb) aki legalább 40 százalékos egészségkárosodással rendelkezik, az erről szóló szakvélemény, szakhatósági állásfoglalás, hatósági bizonyítvány, minősítés időbeli hatálya alatt,

lc) akinek a munkaképesség-csökkenése 50–100 százalékos mértékű, az erről szóló szakvélemény időbeli hatálya alatt, vagy

ld) rokkantsági ellátásban részesül."

82. A személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény módosítása

203. § A személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény 34. §-ában az „az adózás rendjéről szóló törvény" szövegrész helyébe az „az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény és az adózás rendjéről szóló törvény" szöveg lép.

83. A földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 2012. évi XLVI. törvény módosítása

204. § A földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 2012. évi XLVI. törvény 27. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az ingatlanügyi hatóság az elmozdított, megrongált vagy megsemmisült földmérési jel helyreállítását az ingatlan mindenkori jogszerű használójának, ennek hiányában tulajdonosának költségére rendeli el. Az ingatlanügyi hatóság döntésével szemben a fellebbezés kizárt."

84. A fiatalkorúak dohányzásának visszaszorításáról és a dohánytermékek kiskereskedelméről szóló 2012. évi CXXXIV. törvény módosítása

205. § A fiatalkorúak dohányzásának visszaszorításáról és a dohánytermékek kiskereskedelméről szóló 2012. évi CXXXIV. törvény 18. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A vámhatóság dohánytermék-kiskereskedelmi ügyben – az e törvényben meghatározott eltérésekkel – az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény szerint jár el azzal, hogy fizetési kedvezmény engedélyezésének nincs helye. A bírság végrehajtására az adózás adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény rendelkezései az irányadóak."

85. A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény módosítása

206. § A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény

1. 1. § (4) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCIII. törvény" szövegrész helyébe az „az adózás rendjéről szóló törvény" szöveg,
2. 5. § (1) bekezdés h) és i) pontjában a „jogerőre emelkedésének hónapja" szövegrész helyébe a „véglegessé válása hónapjának" szöveg,
3. 8. § (7) bekezdésében az „Art. 172. § (1) bekezdés szerinti" szövegrész helyébe az „Art. szerinti" szöveg,
4. 16. § (2) bekezdés c) pontjában az „állami adóhatóság jogerősen" szövegrész helyébe az „állami adó- és vámhatóság véglegesen" szöveg,

5. 19. § (5) bekezdés e) pontjában az „adóhatósági határozat jogerőre emelkedésének” szövegrész helyébe az „állami adó- és vámhatóság határozata véglegessé válásának” szöveg, az „adó- vagy vámhatóság” szövegrész helyébe az „állami adó- és vámhatóság” szöveg,
6. 19. § (5) bekezdés f) pontjában a „jogerőre emelkedésének” szövegrész helyébe a „véglegessé válásának” szöveg,
7. 19. § (5) bekezdés g) pontjában a „jogerőre emelkedésének” szövegrész helyébe a „véglegessé válásának” szöveg

lép.

86. A közművezetékek adójáról szóló 2012. évi CLXVIII. törvény módosítása

207. § Hatályát veszti a közművezetékek adójáról szóló 2012. évi CLXVIII. törvény 12. § (5) bekezdése.

87. A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény módosítása

208. § A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény 68. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A hulladéklerakó üzemeltetője, illetve a (2) bekezdésben meghatározott ártalmatlanítási művelet végzője (a továbbiakban együtt: járulékfizetésre kötelezett) a hulladéklerakás csökkentése, valamint az e törvényben meghatározott hasznosítási arányok teljesítése érdekében hulladéklerakási járulékot fizet. A hulladéklerakási járulék nem áthárítható.”

209. § Hatályát veszti a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény
1. 69. § (4a) bekezdése,
2. 86. § (7) bekezdése.

88. A hegyközségekről szóló 2012. évi CCXIX. törvény módosítása

210. § A hegyközségekről szóló 2012. évi CCXIX. törvény 47. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) A hegyközségi járulékot a tag az adózás szempontjából költségként számolhatja el.”

89. Az építmények tervezésével és kivitelezésével kapcsolatos egyes viták rendezésében közreműködő szervezetről, és egyes törvényeknek az építésügyi lánctartozások megakadályozásával, valamint a késedelmes fizetésekkel összefüggő módosításáról szóló 2013. évi XXXIV. törvény módosítása

211. § (1) Az építmények tervezésével és kivitelezésével kapcsolatos egyes viták rendezésében közreműködő szervezetről, és egyes törvényeknek az építésügyi lánctartozások megakadályozásával, valamint a késedelmes fizetésekkel összefüggő módosításáról szóló 2013. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: TSZSZ tv.) 1. §-a a következő (1e)–(1g) bekezdéssel egészül ki:
„(1e) A Teljesítésigazolási Szakértői Szerv az államháztartásért felelős miniszter felkérésére igazságügyi szakértőként működik közre az európai uniós és hazai költségvetési forrásból finanszírozott projektek költségnövekménye támogathatóságának vizsgálatára irányuló külön jogszabályban meghatározott eljárásban.
(1f) A Teljesítésigazolási Szakértői Szerv az államháztartásért felelős miniszter kérését akkor fogadhatja el, ha az az (1) bekezdésben meghatározott feladatainak ellátását nem akadályozza és azzal nem összeférhetetlen.
(1g) A Teljesítésigazolási Szakértői Szerv köteles a tudomására jutásától számított öt napon belül közölni, ha a szakértői tevékenységének ellátásában fontos ok akadályozza, így különösen, ha tevékenysége ellátásának vagy részvizsgálatok elvégzésének feltételei nincsenek meg, vagy az (1) bekezdésben meghatározott feladatainak kell eleget tennie.”

(2) A TSZSZ tv. 1. § (6) bekezdésében az „(1a) bekezdésben” szövegrész helyébe az „(1a) és (1e) bekezdésben” szöveg lép.

(3) A TSZSZ tv. 4. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:
„(4) Az 1. § (1e) bekezdés szerinti eljárásban a vezető kijelölése alapján egy szakértő jár el.”

(4) A TSZSZ tv. 6. §-a a következő (4a) bekezdésekkel egészül ki:
„(4a) Az 1. § (1e) bekezdés szerinti eljárásban a szakvéleményben megválaszolandó kérdéseket és a szakvélemény elkészítésére irányadó határidőt a felkérés tartalmazza.”

90. Az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény módosítása

212. § Az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény (a továbbiakban: Aktv.) 1. alcíme a következő 3/A. §-sal egészül ki:

„3/A. § Az állami adó- és vámhatóság az Európai Unió tagállamából, az e törvényben szabályozott közigazgatási együttműködés keretében beérkezett megkeresés teljesítése, valamint a Jelentő Magyar Pénzügyi Intézménynek a 43/B. §-ban, a 43/H. §-ban és az 1. melléklet II–VII. fejezetében meghatározott átvilágítási és adatszolgáltatási kötelezettsége teljesítésének ellenőrzése céljából jogosult a tényleges tulajdonosi információk központi nyilvántartásából adatot igényelni, valamint a tényleges tulajdonosra vonatkozó adatokhoz és dokumentumokhoz hozzáférni."

213. § Az Aktv. 43/N. § (2) bekezdés b) pont bb) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A multinacionális vállalatcsoport végső anyavállalatától eltérő csoporttagja országonkénti jelentést nyújt be az állami adóhatósághoz a (9) bekezdés és a 3. melléklet szerinti tartalommal az alábbi feltételek fennállása esetén:

b) az alábbi feltételek valamelyike fennáll:]

„bb) az az állam, illetve terület, ahol a végső anyavállalat adóügyi illetőséggel rendelkezik, olyan hatályos nemzetközi megállapodás részese, amelyben Magyarország részes fél, de az adatszolgáltatási pénzügyi évre vonatkozó országonkénti jelentés benyújtására a multinacionális vállalatcsoport adatszolgáltatási pénzügyi évének utolsó napjától számított 12 hónapon belül nincs olyan hatályos, illetékes hatóságok közötti elismert megállapodása, amelyben Magyarország részes fél,"

214. § Az Aktv. a következő V/E. Fejezettel egészül ki:

„V/E. FEJEZET

A FELTÉTELES ADÓMEGÁLLAPÍTÁSRA ÉS SZOKÁSOS PIACI ÁR MEGÁLLAPÍTÁSÁRA IRÁNYULÓ HATÁROZATOKRA VONATKOZÓ EGYES INFORMÁCIÓK ELŐZETES MEGKERESÉS NÉLKÜLI CSERÉJE

43/T. § (1) A magyar hatáskörrel rendelkező hatóság spontán információcsere keretében a 2017. december 31-e után kiadott, módosított vagy meghosszabbított feltételes adómegállapításra, valamint szokásos piaci ár megállapítására vonatkozó jogerős határozatok (7) bekezdésben meghatározott adatait a határozatok jogerőre emelkedésének napját követő három hónapon belül közli az érintett állam(ok) hatáskörrel rendelkező hatóságával.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott spontán információcsere szempontjából érintett állam – a feltételes adómegállapítás, valamint szokásos piaci ár megállapítás során hozott határozat tartalmától függően – a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) káros adózási gyakorlatok elleni hatékony küzdelemmel foglalkozó jelentése 5. fejezet III. pontjában meghatározott állam.

(3) A magyar hatáskörrel rendelkező hatóság (1) bekezdés szerinti adatszolgáltatási kötelezettsége teljesítésének feltétele, hogy az adatszolgáltatásban részesülő érintett állam olyan spontán információcserét lehetővé tevő nemzetközi adóegyezmény részes fele legyen, amiben Magyarország részes fél.

(4) Az (1) bekezdés azon jogerős határozatok esetében alkalmazandó, amelyek megfelelnek az OECD káros adózási gyakorlatok elleni hatékony küzdelemmel foglalkozó jelentése 5. fejezet II. pontjában foglaltaknak.

(5) Nem vonatkozik az (1) bekezdés szerinti kötelezettség azon jogerős feltételes adómegállapítási határozatokra, amelyek esetében a következő feltételek együttesen fennállnak:

a) a határozattal érintett ügyletben vagy ügyletsorozatban részes összes fél kizárólag belföldön rendelkezik adóügyi illetőséggel,

b) a határozattal érintett ügyletben vagy ügyletsorozatban részes felek egyike sem folytat más állambeli állandó telephelyen olyan tevékenységet, amelynek a határozattal érintett ügylet vagy ügyletsorozat egészét vagy részét képezi,

c) a határozat nem egy személy más állambeli állandó telephelyén folytatott tevékenységéhez kapcsolódó intézkedéseire vonatkozik, és

d) a határozattal érintett ügylet vagy ügyletsorozat nem fejt ki határokon átnyúló hatást.

(6) Nem vonatkozik az (1) bekezdés szerinti kötelezettség azon jogerős szokásos piaci ármegállapítási határozatokra, amelyek esetében az (5) bekezdés a) és d) pontja szerinti feltételek együttesen fennállnak.

(7) Az (1) bekezdés szerinti adatszolgáltatási kötelezettséggel érintett információk a következők:

1. az adózó (kérelmező) neve, címe, adóazonosító száma, ennek hiányában azzal egyenértékű azonosító (ha ilyennel rendelkezik);

2. a határozat kiadásának időpontja;
3. a határozattal érintett adóév(ek);
4. a feltételes adómegállapítást, valamint a szokásos piaci ár megállapítását tartalmazó határozat típusa;
5. a határozattal érintett ügylet és az azzal elérni kívánt gazdasági cél rövid leírása;
6. az adatközlés indoka;
7. a feltételes adómegállapítást, valamint a szokásos piaci ár megállapítását tartalmazó határozat által érintett államban illetőséggel bíró személy neve, címe, adóazonosító száma, ennek hiányában azzal egyenértékű azonosító (ha ilyennel rendelkezik).

(8) A magyar hatáskörrel rendelkező hatóság a spontán információcsere keretében beérkezett információkkal összefüggésben – különösen a határozatok teljes szövegére vonatkozóan – a más állam hatáskörrel rendelkező hatóságától további információkat kérhet.

(9) Az e §-ban foglalt spontán információcsere keretében a magyar megkeresett hatóság által közölt, továbbított vagy szerzett információ adótitoknak minősül.

(10) A magyar hatáskörrel rendelkező hatóság az (1) bekezdés szerinti információcserét az OECD által erre a célra rendszeresített formanyomtatvány felhasználásával teljesíti."

215. § Az Aktv. 16. alcíme a következő 45/G. és 45/H. §-sal egészül ki:

„45/G. § Az állami adó- és vámhatóság az e törvénynek az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő törvények és egyes egyéb törvények módosításáról szóló 2017. évi CLIX. törvény (a továbbiakban: Módtv2.) által megállapított 3/A. §-a szerinti adatigénylési és hozzáférési jogosultságát először a tényleges tulajdonosi információk központi nyilvántartását létrehozó jogszabály hatálybalépésének időpontjától gyakorolhatja.

45/H. § (1) A magyar hatáskörrel rendelkező hatóság spontán információcsere keretében, 2018. június 30-ig közli az érintett állam(ok) hatáskörrel rendelkező hatóságával a 2010. január 1-je és 2017. december 31-e között kiadott, módosított vagy meghosszabbított feltételes adómegállapításra, vagy szokásos piaci ár megállapítására vonatkozó határozatoknak a 43/T. § (7) bekezdésében meghatározott adatait.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott adatszolgáltatási kötelezettség a 2010. január 1-je és 2013. december 31-e között kiadott, módosított vagy meghosszabbított határozatokra csak abban az esetben terjed ki, ha e határozatok alkalmazhatósága 2014. január 1-jén fennállt."

216. § Az Aktv. 46. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A 3/A. §, valamint a 45/G. § az adózás területén való közigazgatási együttműködésről és a 77/799/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. február 15-i 2011/16/EU tanácsi irányelvnek a pénzmosás elleni küzdelmet szolgáló információkhoz való adóhatósági hozzáférés tekintetében történő módosításáról szóló, 2016. december 6-i 2016/2258/EU tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja."

217. § Az Aktv.

1. 2. § (1) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.)" szövegrész helyébe az „az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) és az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.)" szöveg,
2. 4. § (3) bekezdés 4. pontjában az „az Art." szövegrész helyébe az „az Air., valamint az Art." szöveg,
3. 6. §-ában az „az Art. 4. § (1) bekezdés a) pontja szerinti" szövegrész helyébe az „az Art. szerinti" szöveg,
4. 15. § (10) bekezdésében az „és az Art." szövegrész helyébe az „ , az Air., az Art." szöveg,
5. 23. § a) pontjában az „az Art. 4. § (1) bekezdése szerinti" szövegrész helyébe az „az Art. szerinti" szöveg,
6. 23. § b) pontjában az „az Art. szerinti bírsággal, pótlékkal, költséggel" szövegrész helyébe az „az Air., valamint az Art. szerinti bírsággal, pótlékkal, költséggel" szöveg,
7. 27. § (3) bekezdésében az „az Art. végrehajtási eljárásról szóló" szövegrész helyébe az „az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény (a továbbiakban: Avt.)" szöveg,
8. 27. § (4) bekezdésében az „az Art. végrehajtási eljárásról szóló" szövegrész helyébe az „az Avt." szöveg,
9. 32. § (1) bekezdés c) pontjában az „az Art. 149. § (2) bekezdés a) vagy b) pontjában foglalt feltételek egyike" szövegrész helyébe az „a biztosítási intézkedés elrendelése Air. szerinti feltételeinek egyike" szöveg,
10. 35. § (1) bekezdésében az „az Art. 179. § szerint" szövegrész helyébe „az Air. szerint" szöveg,
11. 45. § (1) és (2) bekezdésében az „az Art." szövegrész helyébe az „az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény" szöveg

lép.

91. A körözési nyilvántartási rendszerről és a személyek, dolgok felkutatásáról és azonosításáról szóló 2013. évi LXXXVIII. törvény módosítása

218. § A körözési nyilvántartási rendszerről és a személyek, dolgok felkutatásáról és azonosításáról szóló 2013. évi LXXXVIII. törvény 20/E. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„20/E. § 20/E. § Az e törvény rendelkezései szerint kiszabott bírságot az adóhatóság adók módjára hajtja be."

219. § A körözési nyilvántartási rendszerről és a személyek, dolgok felkutatásáról és azonosításáról szóló 2013. évi LXXXVIII. törvény 29. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:
„(5) A körözési eljárást lefolytató szerv az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény alapján elrendelt dolgok körözése végrehajtása során
a) az Rtv. 29. §, 32. §, 42. § (1) bekezdése szerinti intézkedéseket alkalmazhatja,
b) az Rtv. 91/C. §-ban meghatározottakon kívül – az ott meghatározott rendelkezések alapulvételével – az ismeretlen helyen lévő járművek – beleértve az ismeretlen helyen lévő személyek által használt járműveket is – felkutatása érdekében a polgárőr szervezet, továbbá bűnmegelőzési, illetve vagyonvédelmi célú szervezet által üzemeltetett rendszámfelismerő- és azonosító rendszerekben együttműködési megállapodásban foglaltak szerint jelzés elhelyezését rendelheti el, amelyben a jármű észlelése esetén értesítés adását kérheti."

92. Az egyes állami és önkormányzati ingatlanok ingyenes tulajdonba adásáról, valamint a hitelszerződésből eredő kötelezettségeiknek eleget tenni nem tudó természetes személyek lakhatásának biztosításáról szóló 2011. évi CLXX. törvény módosításáról szóló 2013. évi CXVIII. törvény módosítása

220. § Az egyes állami és önkormányzati ingatlanok ingyenes tulajdonba adásáról, valamint a hitelszerződésből eredő kötelezettségeiknek eleget tenni nem tudó természetes személyek lakhatásának biztosításáról szóló 2011. évi CLXX. törvény módosításáról szóló 2013. évi CXVIII. törvény 4. § (1) bekezdés a) pontjában az „időpontjában az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 178. § 32. pontja szerint köztartozásmentes adózónak minősül és" szövegrész helyébe az „időpontjában szerepel az adózás rendjéről szóló törvény szerinti köztartozásmentes adózói adatbázisban és" szöveg lép.

93. A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény módosítása

221. § A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 55. §-a a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:
„(5) A kötelezett részére – kérelmére – fizetési kedvezmény engedélyezhető, ha a végrehajtás foganatosítása során bizonyítja, hogy a teljesítés elmaradása neki nem felróható, és rajta kívül álló ok lehetetlenné tette a határidőre való teljesítést, vagy az számára aránytalan nehézséget jelentene.
(6) A fizetési kedvezményt megállapító végzésben foglalt feltételek fennállásáig a kötelezettel szemben végrehajtási cselekmény nem foganatosítható, és erre az időszakra késedelmi pótlék nem számítható fel. Ha a kötelezett a fizetési kedvezményt megállapító végzésben foglalt feltételeket megszegi, a végrehajtást foganatosító szerv a végrehajtást a hátralék teljes összegére folytatja. Erről és a visszamenőlegesen felszámított késedelmi pótlék összegéről az MNB a végrehajtást foganatosító szervet értesíti."

94. A fémkereskedelemről szóló 2013. évi CXL. törvény módosítása

222. § A fémkereskedelemről szóló 2013. évi CXL. törvény 14. § (4) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló törvény" szövegrész helyébe az „az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény" szöveg lép.

95. A mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény módosítása

223. § A mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény 95. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(8) Az ingatlanügyi hatóság a bejelentést elmulasztó földhasználót legfeljebb 30 napos határidő megállapításával írásban felszólítja a bejelentési kötelezettsége teljesítésére. Ha a földhasználó határidőben nem tesz eleget

a felszólításnak, az ingatlanügyi hatóság földhasználati bírsággal sújtja, aminek mértéke a föld ingatlan-nyilvántartás szerinti aranykorona (a továbbiakban: AK) értékének ezerszerese, azzal, hogy a bírság összege nem lehet kevesebb tízezer forintnál."

96. A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény módosítása

224. § Hatályát veszti a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény 161. § (3) bekezdés b) pontja.

97. A kollektív befektetési formákról és kezelőikről, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2014. évi XVI. törvény módosítása

225. § A kollektív befektetési formákról és kezelőikről, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2014. évi XVI. törvény 1. melléklet 6. pontjában az „az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény" szövegrész helyébe az „az adózás rendjéről szóló törvény" szöveg lép.

226. § Hatályát veszti a kollektív befektetési formákról és kezelőikről, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2014. évi XVI. törvény 199. § (2) bekezdés e) pontja.

98. A reklámadóról szóló 2014. évi XXII. törvény módosítása

227. § A reklámadóról szóló 2014. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 7/B. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) Az állami adóhatóság az (1) bekezdés szerinti bejelentkezési kötelezettség elmulasztását naponta határozatban állapítja meg, amely a közléssel véglegessé válik és végrehajtható. A határozat közigazgatási perben támadható meg, mely során kizárólag okirati bizonyításnak van helye és az eljáró bíróság tárgyaláson kívül határoz."

228. § Az Rtv. 7/C. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) Az állami adóhatóság (1) és (2) bekezdés szerinti mulasztási bírságot kiszabó határozata a közléssel véglegessé válik és végrehajtható. A határozat közigazgatási perben támadható meg."

229. § Az Rtv. 7/E. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) Ha az adóalany ellenbizonyítással él, akkor az állami adóhatóság az (1) bekezdés szerint vélelmezett adót megállapító határozatát visszavonja és az adót új határozatban állapítja meg, amely a közléssel véglegessé válik és végrehajtható. A határozat közigazgatási perben támadható meg."

230. § Hatályát veszti az Rtv. 7. § (10) bekezdése.

99. A tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló 2014. évi LXXVI. törvény módosítása

231. § A tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló 2014. évi LXXVI. törvény

1. 16. § (12) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezéseit" szövegrész helyébe az „az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény és az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezéseit" szöveg,
2. 42. § (1) bekezdésében az „az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései alapján" szövegrész helyébe az „az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény rendelkezései alapján" szöveg

lép.

100. Az egyes törvényeknek a pénzügyi közvetítőrendszer fejlesztésének előmozdítása érdekében történő módosításáról szóló 2015. évi LXXXV. törvény módosítása

232. § Az egyes törvényeknek a pénzügyi közvetítőrendszer fejlesztésének előmozdítása érdekében történő módosításáról szóló 2015. évi LXXXV. törvény 65. § (3) bekezdése nem lép hatályba.

101. A mezőgazdasági termékpiacok szervezésének egyes kérdéseiről, a termelői és a szakmaközi szervezetekről szóló 2015. évi XCVII. törvény módosítása

233. § Hatályát veszti a mezőgazdasági termékpiacok szervezésének egyes kérdéseiről, a termelői és a szakmaközi szervezetekről szóló 2015. évi XCVII. törvény 22. § (5) bekezdése.

102. A természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény módosítása

234. § A természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény

1. 5. § 6. pontjában az „az Art. 178. § 4. pontjában meghatározott" szövegrész helyébe az „az Art. által meghatározott" szöveg,
2. 5. § 9. pontjában az „adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény" szövegrész helyébe az „adózás rendjéről szóló törvény" szöveg,
3. 45. § (10) bekezdésében az „az Art. 14. § és 38. §-a szerinti" szövegrész helyébe az „az Art. szerinti" szöveg,
4. 1. melléklet 2. pont b) alpontjában az „az Art. 85/A. § (1) bekezdés" szövegrész helyébe az „az adóigazgatási eljárás részletszabályairól szóló kormányrendelet" szöveg

lép.

103. A jövedéki adóról szóló 2016. évi LXVIII. törvény módosítása

235. § A jövedéki adóról szóló 2016. évi LXVIII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) 2. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az

a) e törvény szerinti adókötelezettségre, adófizetési kötelezettségre, adó-visszaigénylésre, e kötelezettségek ellenőrzésére és a velük kapcsolatos hatósági és végrehajtási eljárásra, valamint jogkövetkezményekre,

b) – az adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.) szerinti adóügynek nem minősülő – e törvényben és az e törvény végrehajtásáról szóló, az adópolitikáért felelős miniszter rendeletében (a továbbiakban: végrehajtási rendelet) megállapított egyéb kötelezettség ellenőrzésére, az e kötelezettséggel kapcsolatos hatósági és végrehajtási eljárásra, valamint jogkövetkezményekre

az e törvényben, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló törvényben meghatározott eltéréssel az Art.-ot, az adóigazgatási rendtartásról szóló törvényt (a továbbiakban: Air.) és az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvényt kell alkalmazni."

236. § A Jöt. 67. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A Magyar Honvédségnek nem szükséges az (1) bekezdés szerinti engedéllyel rendelkeznie a tulajdonában álló, adózott üzemanyagnak

a) az Észak-atlanti Szerződésben részes állam fegyveres erejének, polgári állományának

b) a törvényben kihirdetett nemzetközi szerződés alapján a szerződésben részes, az adó alól mentesített állam fegyveres erejének, polgári állományának

járművei részére történő kiszolgálásához."

237. § A Jöt. 76. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A zárjegyet a legkisebb fogyasztói csomagolási egységre oly módon kell felhelyezni, hogy az sérülésmentesen ne legyen eltávolítható és – cigaretta, szivar és szivarka kivételével – a csomagolás kinyitásakor eltépődjön, valamint az azon feltüntetett szöveg, adat – a végrehajtási rendeletben meghatározott eltéréssel – teljes terjedelmében látható legyen."

238. § A Jöt. 81. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adóraktár engedélyese az adóelőleget a tárgyhó 25. napjáig fizeti meg, ha az előző év azonos negyedévében keletkezett adófizetési kötelezettsége elérte a 6 millió forintot. Az adóelőleg mértéke az előző év azonos negyedévében keletkezett adófizetési kötelezettségének egyhatod része."

239. § A Jöt. 91. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) Az Art. szerinti adóügynek nem minősülő jövedéki ügyre az Air. és az Art. adóügyre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni."

240. § A Jöt. 99. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„99. § (1) Az Art. adóbírságra, mulasztási bírságra és adómérséklésre vonatkozó szabályait – az Art. 237. § (1) bekezdésbeli szabályok kivételével – jövedéki eljárásokban nem lehet alkalmazni.
(2) Az Art. 237. § (1) bekezdésének alkalmazásában mulasztási bírság alatt jövedéki bírságot kell érteni, adózó alatt jogsértő személyt is érteni kell, továbbá a mérlegelésnél a jogsértéssel okozott vagyoni hátrány nagyságát és a jogsértéssel elért előny mértékét is értékelni kell."

241. § A Jöt. 100. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) Az a személy, aki az e törvényben előírt, valamint az Air.-ben és az Art.-ban az e törvény szerinti adóhoz kapcsolódó kötelezettségét megszegi, jövedéki bírsággal sújtandó."

242. § A Jöt. 112. § (1) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:
[A 9. §-ban foglaltakon túl mentesül az adófizetési kötelezettség alól]
„d) a Magyar Honvédség az általa üzemeltetett adóraktárból – a Magyar Honvédség kivételével – az Észak-atlanti Szerződésben részes állam fegyveres erejének és polgári állományának, valamint a törvényben kihirdetett nemzetközi szerződés alapján a szerződésben részes, az adó alól mentesített állam fegyveres erejének, polgári állományának járművei részére kiszolgált üzemanyagra."

243. § A Jöt. 133. § (1) bekezdésének k) és l) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:
[Mentesül az adófizetési kötelezettség alól]
„k) az adóraktár engedélyese a teljes denaturálással előállított termékre,
l) a teljes denaturálással másik tagállamban előállított terméket belföldre szállító személy."

244. § A Jöt. 140. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:
„(10) Az állami adó- és vámhatóság az adóraktár engedélyes által a (4) bekezdés szerint beszedett adót elkülönített számlán tartja nyilván. Az adóraktár engedélyes a (3) bekezdés szerinti adófizetési kötelezettségét ezen elkülönített számla javára teljesíti. Az állami adó- és vámhatóság az elkülönített számlára teljesített befizetéseket az Art. adószámlára vonatkozó rendelkezései szerint tartja nyilván."

245. § A Jöt. 144. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:
„(8) Ha az etil-alkoholt tartalmazó termék 133. § (1) bekezdés k) pontja szerinti magyarországi denaturálása a 3199/93/EK bizottsági rendelet mellékletének III. részében meghatározott denaturálási eljárással történt, a termék a 3199/93/EK bizottsági rendelet mellékletének III. része szerint az adott denaturálási eljárást alkalmazó tagállamban lévő címzettnek szállítható."

246. § A Jöt.
1. 96. § (1) bekezdésében az „Art." szövegrész helyébe az „Air. és az Art." szöveg,
2. 96. § (2) és (4) bekezdésében az „Art." szövegrész helyébe az „Air." szöveg
lép.

247. § Hatályát veszti a Jöt. 133. § (1) bekezdés m) pontja.

104. A pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú Megállapodás kihirdetéséről szóló 2015. évi CXC. törvény módosítása

248. § A pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú Megállapodás kihirdetéséről szóló 2015. évi CXC. törvény 1. melléklete a 7. melléklet szerint módosul.

105. A szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről szóló 2016. évi XCIII. törvény módosítása

249. § A szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről szóló 2016. évi XCIII. törvény 111. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(6) A határidőben meg nem fizetett felügyeleti díj összegét az SZTNH határozatában állapítja meg, és kötelezi a díjfizetésre kötelezettet annak megfizetésére."

250. § Hatályát veszti a szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről szóló 2016. évi XCIII. törvény 118. § (5) bekezdése.

106. Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény módosítása

251. § Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 131. § (2) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:
„(2) E törvény eltérő rendelkezése hiányában a Vht.-t kell alkalmazni. Ha a végrehajtást az állami adóhatóság foganatosítja, eljárására e törvény végrehajtásra vonatkozó rendelkezéseit nem kell alkalmazni."

107. Az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény és a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2017. évi L. törvény módosítása

252. § Nem lép hatályba az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény és a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2017. évi L. törvény

1. 7. § (1) bekezdése,
2. 7. § (3) bekezdése,
3. 8. § b) és c) pontja,
4. 9. § c) pontja,
5. 18. §-a
6. 20. § a) pontja,
7. 47. § 4. pontja,
8. 73. § (2) bekezdése,
9. 80. § (6) bekezdése,
10. 84. § h) pontja,
11. 92. § b) pontja,
12. 107. § (15) és (17) bekezdése,
13. 108. § 18. pontja,
14. 123. § 1. pontja,
15. 136. § 9. pontja,
16. 143. § e) pontja,
17. 159. § c) pontja,
18. 291. § f) pontja,
19. 309. § c) pontja,
20. 370. § c) pontja,
21. 388. § (2) bekezdése,
22. 389. § b) pontja,
23. 433. § a), d) és e) pontja,
24. 473. §-a.

108. Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi LXXVII. törvény módosítása

253. § Nem lép hatályba az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi LXXVII. törvény

1. 51. §-ában a „137. §-a," szövegrész,
2. 53. § 3. pontjában az „és 137. § (1)–(3) bekezdésében" szövegrész,
3. 55. §-a,
4. 75. §-a
5. 98–99. §-ai.

109. Az országonkénti jelentések cseréjéről szóló illetékes hatóságok közötti multilaterális Megállapodás kihirdetéséről szóló 2017. évi XCI. törvény módosítása

254. § Az országonkénti jelentések cseréjéről szóló illetékes hatóságok közötti többoldalú Megállapodás kihirdetéséről szóló 2017. évi XCI. törvény 1. melléklete a 8. melléklet szerint módosul.

110. Záró rendelkezések

255. § (1) E törvény – a (2)–(4) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) Az 1–71. §, a 72. § 1., 3., 5., 6., 7. pontjai, a 73–87. §, a 88. § 1. és 3–18. pont, 89–103. §, a 105. §, a 108. §, a 109. § (1) és (2) bekezdése, a 110–112. §, a 115–127. §, a 130. §, a 133. §, a 135–150. §, a 152. § (1) bekezdése, a 153. §, a 155–194. §, a 196–210. §, a 212. §, a 215–231. §, a 233–250. §, a 254. §, a 256. §, a 257. § (1) bekezdése, az 1. melléklet–5. melléklet és a 7. melléklet–8. melléklet 2018. január 1. napján lép hatályba.

(3) A 109. § (3) bekezdése, a 151. §, a 152. § (2) bekezdése és a 6. melléklet 2018. július 1-jén lép hatályba.

(4) A 154. § 2019. január 1-jén lép hatályba.

256. § A 202. § (1) és (2) bekezdése a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1992. október 19-i 92/85/EGK tanácsi irányelv 5. cikkének való megfelelést szolgálja.

257. § (1) E törvény 212. §-a az adózás területén való közigazgatási együttműködésről és a 77/799/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. február 15-i 2011/16/EU tanácsi irányelvnek a pénzmosás elleni küzdelmet szolgáló információkhoz való adóhatósági hozzáférés tekintetében történő módosításáról szóló, 2016. december 6-i 2016/2258/EU tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

(2) E törvény 243. §-a, 245. §-a és 247. §-a az alkohol és az alkoholtartalmú italok jövedéki adója szerkezetének összehangolásáról szóló, 1992. október 19-i 92/83/EGK tanácsi irányelv 27. cikk (1) bekezdésének a) pontjának való megfelelést szolgálja.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Latorcai János s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

1. melléklet a 2017. évi CLIX. törvényhez

„7. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez

A külföldi személyek egyes jövedelmei adózásának különös szabályairól

1. A külföldi illetőségű magánszemély a törvény szerint adó-, adóelőleg levonási kötelezettség alá eső kifizetőtől származó, belföldön végzett tevékenységből, illetve a jövedelemszerzés helye szerint belföldről származó jövedelmére, így különösen a kamatra, előadói, művészeti és sporttevékenységekért, bemutatókért, kiállításokért járó díjra, jogdíjra és osztalékra (a továbbiakban: adóköteles bevételre) az e mellékletben foglaltakat kell alkalmazni.
2. A külföldi illetőségű magánszemély adóköteles bevétele után a kifizető a kifizetett összegből az adót megállapítja, levonja és a kifizetést követő hó 12-éig fizeti meg. A kifizető állapítja meg, vallja be és fizeti meg a külföldi illetőségű

magánszemélyt terhelő adót, ha a kifizetés, juttatás nem pénzben történt. Ilyenkor a kifizető a megfizetett adót könyveiben a külföldi személlyel szembeni követelésként mutatja ki.

A nemzetközi egyezmény szerinti adót vonja le a kifizető, ha a kifizetés időpontjáig a külföldi illetőségű magánszemély, a képviseletében eljáró személy az e melléklet szerinti igazolásokat és nyilatkozatokat csatolja, illetve az illetőséget az e melléklet 7. pont szerint megállapította.

3. Nem kell az adót levonni, bevallani és megfizetni, ha nemzetközi egyezmény szerint a bevétel nem adóztatható belföldön, és a külföldi illetőségű magánszemély illetőségét igazolja, vagy a kifizető az illetőségét az e melléklet 6. pont szerint megállapította.
4. Ha a külföldi illetőségű magánszemélytől levont adó mértéke magasabb, mint a nemzetközi egyezmény alapján alkalmazandó adómérték, akkor a külföldi illetőségű magánszemély az illetőségigazolás és a kifizető igazolása benyújtásával az állami adó- és vámhatóságnál adó-visszatérítési igényt terjeszthet elő. Az adókülönbözetet az állami adó- és vámhatóság a külföldi illetőségű magánszemély által megjelölt fizetési számlára utalja át.
5. Az adó-visszatérítésre irányuló eljárásban a külföldi illetőségű magánszemélyt az állami adó- és vámhatóság előtti képviseleti jogosultságát igazoló letétkezelő, a kifizető részvénykönyvébe az osztalékfizetés időpontjában részvényesi meghatalmazottként bejegyzett személy is képviselheti. A letétkezelő, a részvényesi meghatalmazott az erre jogosult személynek a képviseletre további meghatalmazást, megbízást adhat.
6. A külföldi illetőség igazolására a külföldi adóhatóság – az adómentességhez való jogosultság igazolására a nemzetközi szervezet – által kiállított okirat angol nyelvű példánya, magyar nyelvű szakfordítása, vagy ezek egyikéről készült másolat szolgál (a továbbiakban: illetőségigazolás). Az illetőséget adóévenként akkor is igazolni kell, ha az illetőség a korábban benyújtott illetőségigazolás óta nem változott. A külföldi illetőségű magánszemély az illetőségigazolást az adóévben történt első kifizetés időpontját, illetősége változása esetén a változást követő első kifizetés időpontját megelőzően adja át. Amennyiben a külföldi illetőségű magánszemély a kifizetés időpontjáig nem tudja igazolni illetőségét, a kifizető az illetőségről írásbeli nyilatkozatát is elfogadhatja. Ha a külföldi illetőségű magánszemély az illetőségigazolást az adóbevallás benyújtásáig nem mutatja be, a kifizetéskor le nem vont (a juttatást követően meg nem fizetett) adót a kifizetőnek az adóév utolsó hónapját érintő kötelezettségként kell bevallania és megfizetnie. A bevallás benyújtását követően bemutatott illetőségigazolás alapján a kifizető az elévülési időn belül önellenőrzéssel helyesbíthet. A kifizető a nyilatkozatot és az illetőségigazolást megőrzi. Amennyiben hazai befektetési szolgáltató szolgáltatását határon átnyúló szolgáltatásként nyújtja, a külföldi illetőség igazolásaként elfogadhatja a szolgáltatást igénybe vevő személyazonosítására alkalmas okiratát, amelyből a szolgáltatást igénybe vevő állampolgársága megállapítható és az adott személy illetőségére vonatkozó teljes bizonyító erejű nyilatkozatát. Ha a kifizető az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény (a továbbiakban: Aktv.) 43/H. §-ában meghatározott adatszolgáltatási kötelezettség alanyának minősülő Jelentő Magyar Pénzügyi Intézmény, akkor a külföldi magánszemély illetőségének megállapításakor az Aktv. 1. melléklet II–IV. és VII. pontjában meghatározott átvilágítási szabályok alkalmazásával megállapított illetőséget veszi figyelembe. Ha a Jelentő Magyar Pénzügyi Intézmény a vizsgálat eredményeként azt állapítja meg, hogy a magánszemélynek több tagállamban, más államban, vagy más joghatósággal rendelkező területen van illetősége, a külföldi illetőség igazolására az illetőségigazolás szolgál.
7. A külföldi illetőségű magánszemély a kifizetést megelőzően, szakfordítással ellátott okiratban nyilatkozik arról, hogy a kifizetés tekintetében haszonhúzónak minősül-e, ha az alkalmazandó kettős adózás elkerülésére kötött egyezmény szerint e körülmény az adókötelezettséget befolyásolja. A letétkezelő az adóért vállalt korlátlan és egyetemleges felelőssége mellett nyilatkozhat a kifizető részére arról, hogy a külföldi illetőségű magánszemély a kifizetés tekintetében haszonhúzónak minősül-e. A nyilatkozat az ugyanazon szerződés alapján, ugyanazon jogcímen kifizetett összegre terjed ki a körülmények megváltozásáig. A kifizető az adó összegét helyesbíti, amennyiben a külföldi illetőségű magánszemély a nyilatkozatot a kifizetést követően, de a kifizető bevallását megelőzően teszi meg. Ebben az esetben a kifizető bevallásában a haszonhúzói nyilatkozatra tekintettel megállapított kötelezettséget tünteti fel, a különbözetet megfizeti vagy visszaigényli, valamint a külföldi illetőségű magánszeméllyel elszámol a különbözetről. Ugyanígy kell eljárni akkor is, ha a külföldi illetőségű magánszemély a bevallást megelőzően korábbi nyilatkozatát helyesbíti. A bevallás benyújtását követően megtett nyilatkozat alapján a kifizető bevallását az elévülési időn belül önellenőrzéssel helyesbítheti. A kifizető a nyilatkozatot megőrzi.
8. Ha a külföldi illetőségű magánszemélyt megillető osztalékjövedelmet a kifizető részvényesi meghatalmazottnak (nominee) fizeti ki, a részvényesi meghatalmazott legkésőbb a kifizetés naptári évének utolsó napjáig magyar vagy magyar és angol nyelven kiállított, cégszerűen aláírt okiratban nyilatkozik a külföldi illetőségű magánszemély nevéről (elnevezéséről), lakóhelyéről, születési helyéről, idejéről, illetőségéről, a részére kifizetendő, vagy kifizetett,

forintban meghatározott osztalék összegéről, amely alapján a kifizető az igazolást kiállítja és az adatszolgáltatási kötelezettségét teljesíti. Amennyiben a részvényesi meghatalmazott az osztalékfizetés időpontját követően teszi meg nyilatkozatát, a kifizető az igazolást a nyilatkozat kézhezvételét követő 30 napon belül állítja ki és kézbesíti. A kifizető az igazolást a kifizetéssel egyidejűleg állítja ki, ha a részvényesi meghatalmazott a kifizetői igazolás alapjául szolgáló adatokról a kifizetés időpontjáig nyilatkozik és az illetőségigazolást, haszonhúzói nyilatkozatot csatolja. Amennyiben az osztalékjövedelemben részesülő külföldi illetőségű magánszemélyről a kifizető a nyilatkozat alapján nem tud adatot szolgáltatni, a részvényesi meghatalmazott nevéről (elnevezéséről), székhelyéről, belföldi illetősége esetén adóazonosító számáról és a részére kifizetett osztalék összegéről teljesíti adatszolgáltatási kötelezettségét.

9. Az osztalékjövedelemben részesülő külföldi illetőségű magánszemély esetén a kifizető a kifizetést és az adatszolgáltatást adóazonosító jel hiányában is teljesítheti.
10. Ha a kifizetőt azért terheli adófizetési kötelezettség, mert a külföldi illetőségű magánszemély részére az adóköteles bevételt nem pénzben juttatta és így az adót a törvényben előírt mértékkel fizette meg, adóbevallásában az egyezmény szerinti mértékkel megállapított adót tüntetheti fel, feltéve, hogy az adóbevallás benyújtásakor rendelkezik illetőségigazolással, haszonhúzói nyilatkozattal. A bevallás benyújtását követően bemutatott illetőségigazolás, megtett haszonhúzói nyilatkozat alapján a kifizető az elévülési időn belül az adót önellenőrzéssel helyesbítheti.
11. Ha a kifizetőt nem terhelte adólevonási kötelezettség, vagy a külföldi illetőségű magánszemély belföldön adóköteles jövedelmét nem kifizetőtől szerezte, a külföldi illetőségű magánszemély e törvény rendelkezései szerint teljesíti adóbevallási, adó- és adóelőleg fizetési kötelezettségét. A külföldi illetőségű magánszemély az adómegállapítás során figyelembe veszi a kettős adóztatás elkerüléséről szóló nemzetközi egyezmény alapján a rá vonatkozó adómértéket.
12. A kifizető a téves mértékkel levont, a levonni elmulasztott vagy be nem vallott adóért korlátlanul felel.
13. A jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezet székhelyére, telephelyére nem önálló tevékenység végzésére kirendelt külföldi illetőségű magánszemély az adóévet követő év május 20. napjáig teljesíti bevallási kötelezettségét, feltéve, ha a kifizetőt nem terhelte adólevonási kötelezettség, vagy a külföldi illetőségű magánszemély belföldön adóköteles jövedelmét nem kifizetőtől szerezte. A nem önálló tevékenység végzésére kirendelt külföldi illetőségű magánszemély adóját az állami adó- és vámhatóság határozattal állapítja meg, ha a magánszemély az adóév végét megelőzően azzal a szándékkal hagyja el az ország területét, hogy az adóév során adóköteles tevékenység vagy jövedelemszerzés céljából vissza nem tér. Az ország területe elhagyásának időpontja előtt 30 nappal be kell jelenteni ennek tényét, valamint a bejelentéshez csatolni kell az adó megállapításához szükséges iratokat. Amennyiben a bejelentés és az iratok csatolása a megállapított határidőn belül nem lehetséges, ezen kötelezettséget attól az időponttól számított 15 napon belül kell együttesen teljesíteni, amelytől teljesítésük lehetővé válik."

2. melléklet a 2017. évi CLIX. törvényhez

„8. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez

Az átalányadót vagy a tételes átalányadót fizetők adózásának rendje

Az átalányadót vagy tételes átalányadót (a továbbiakban együtt: átalányadó) fizető magánszemélyek adózására a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

1. Az egyéni vállalkozó, a mezőgazdasági kistermelői és a fizető-vendéglátó tevékenységet folytató magánszemély az előző évre vonatkozó éves adóbevallásához fűzött – a határidő letelte előtt benyújtott – nyilatkozatban jelentheti be az átalány választását a tárgyévre. A mezőgazdasági kistermelő az átalány választását akkor is az előző évre vonatkozó éves bevallás időpontjáig jelentheti be, ha adóbevallásra nem kötelezett.
2. A tevékenységét kezdő, illetve egyesített tevékenység esetén az özvegy vagy örökös egyéni vállalkozó a bejelentkezésekor, vagy a tevékenység folytatásának bejelentésére nyitva álló határidőben jelenti be az átalányadózás választását. Az átalányadózónak, ha választását a következő évre is fenntartja, erről külön nyilatkoznia nem kell.
3. A nyilatkozat a bejelentési határidő letelte után nem pótolható, illetve nem vonható vissza, kivéve, ha az átalány választásának a nyilatkozattétel időpontjában is hiányoztak a törvényes feltételei. A bejelentésnek tartalmaznia kell az átalány-besoroláshoz szükséges valamennyi ismert adatot.

4. A magánszemély az 1. pont szerinti bejelentés megtételéig nyilvántartásait a megelőző évre vonatkozó rend szerint vezeti.
5. Az állami adó- és vámhatóság a bejelentés alapján a magánszemélyt az átalányozottak nyilvántartásába felveszi.
6. Az átalányadó-besorolást érintő tevékenység módosítását, kiegészítését a változásra okot adó első értékesítést megelőzően kell bejelenteni. Az átalányadózást kizáró körülményt az ennek keletkezését követő 15 napon belül kell bejelenteni, a bejelentésben ezt a körülményt is meg kell jelölni.
7. Ha az átalányadózás a tárgyévben a törvényi feltételek hiánya miatt megszűnik, vagy az átalányadózás-választás törvényi feltételeinek hiánya az átalányadózás választását követően jut a magánszemély tudomására, a magánszemély a megszűnésre okot adó körülmény bekövetkeztétől, vagy a tudomásszerzéstől számított 15 napon belül köteles a tárgyévre vonatkozó nyilvántartásait az általános szabályok szerint elkészíteni.
8. Az átalányadózást választó a magánszemély adóját az önadózás szabályai szerint állapítja meg.
9. Az átalányadó-előleget a negyedévet követő hó 12. napjáig kell megfizetni."

3. melléklet a 2017. évi CLIX. törvényhez

„4/A. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez

I. Összesítő nyilatkozat

1. Az adóalany nyilatkozik:
   a) az állami adó- és vámhatóság által megállapított közösségi adószámáról, valamint a 89. § (4) bekezdése szerinti termékértékesítés teljesítése esetén az adóalanynak azon, a Közösség más tagállamának hatósága által megállapított adószámáról, ahol ezen ügylet tekintetében adófizetésre kötelezett,
   b) a terméket beszerző és a terméket értékesítő, valamint a szolgáltatást nyújtó és szolgáltatást igénybe vevő adószámáról,
   c) a Közösség más tagállamában adószámmal rendelkező terméket beszerző részére teljesített, a 89. § (1), (3) és (4) bekezdései hatálya alá tartozó termékértékesítésről (ideértve azt az esetet is, amikor a közvetett vámjogi képviselő az importáló helyett vagy az adóraktár üzemeltetője az adófizetésre kötelezett helyett, tesz bevallást az importáló vagy az adófizetésre kötelezett által teljesített termékértékesítésről),
   d) a Közösség más tagállamában adószámmal rendelkező terméket beszerző részére teljesített azon termékértékesítésről, amelyet részére az 52. §-nak megfelelő Közösségen belüli beszerzésként értékesítettek, valamint a Közösség más tagállamában adószámmal rendelkező értékesítőtől megvalósított azon termékbeszerzéséről, amelyet részére az 52. §-nak megfelelően teljesítettek,
   e) a Közösség más tagállamában adószámmal rendelkező adóalany vagy adószámmal rendelkező adóalanynak nem minősülő jogi személy részére teljesített, a 37. § hatálya alá eső azon szolgáltatásnyújtásról, amely adóköteles a teljesítési hely szerinti tagállamban, és amely után az igénybevevő az adófizetésre kötelezett,
   f) a Közösség más tagállamában adószámmal rendelkező adóalanytól megvalósított 19. §, 21. § és 22. § (1) bekezdés szerinti Közösségen belüli termékbeszerzéséről, illetve a 37. § hatálya alá eső azon szolgáltatás igénybevételéről, amely után beszerzőként, igénybevevőként adófizetésre kötelezett,
   g) a c)–f) pontokban meghatározott ügyletek adó nélkül számított összesített ellenértékéről beszerzőnkénti, igénybevevőnkénti (értékesítőnkénti, nyújtónkénti) részletezésben, illetve a 89. § (4) bekezdése hatálya alá tartozó ügyletek összesített ellenértékéről,
   h) a 77. § szerinti utólagos adóalap csökkentés esetén a korrekció összegéről (összesítő nyilatkozat).
2. Az összesítő nyilatkozatot a havi bevallásra kötelezett adóalany havonta, a tárgyhónapot követő hónap 20. napjáig, a negyedéves bevallásra kötelezett adóalany negyedévente, a tárgynegyedévet követő hónap 20. napjáig nyújtja be az állami adó- és vámhatósághoz.
3. A rá irányadó bevallási gyakoriságtól függetlenül, az adóalanynak a negyedéves gyakoriságú összesítő nyilatkozatról havi gyakoriságú összesítő nyilatkozatra kell áttérnie, ha
   a) a 89. § (1) és (4) bekezdésében meghatározott termékértékesítés, valamint a 91. § (2) bekezdése szerinti termékbeszerzésnek megfelelő termékértékesítés vagy
   b) a 19. §, 21. § és 22. § (1) bekezdésében meghatározott Közösségen belüli termékbeszerzés

   tárgynegyedévre vonatkozó, adó nélkül számított összesített ellenértéke meghaladja az 50 000 eurónak megfelelő pénzösszeget. Ebben az esetben az áttéréssel érintett időszakra vonatkozó összesítő nyilatkozatot a tárgynegyedév

első napjától az értékhatár meghaladásának hónapja utolsó napjáig tartó időszakról, ezen időszakot követő hónap 20. napjáig kell benyújtani.

4. Ha a 3. pont szerinti áttérést követő négy naptári negyedévben az adóalany nem haladja meg az ott meghatározott értékhatárt, és a negyedik naptári negyedévet követő adómegállapítási időszakra nem havi bevallásra kötelezett, a negyedik naptári negyedévet követő adómegállapítási időszakra negyedéves gyakoriságú összesítő nyilatkozatot nyújt be.
5. A közösségi adószámmal rendelkező, adóalanynak nem minősülő jogi személy, a 255. § szerint bevallástételi kötelezettség alól mentesülő adóalany az összesítő nyilatkozatot havonta, az ügylet teljesítését követő hó 20. napjáig az 1. és 6. pontban foglaltak szerint nyújtja be.
6. Az 1. pontban meghatározott ügyletekről (összegekről) arra az időszakra vonatkozóan kell összesítő nyilatkozatot tenni, amelynek során az adófizetési kötelezettség keletkezett. Az 1. pont h) pontjában meghatározott összeget arra az időszakra vonatkozó összesítő nyilatkozatban kell szerepeltetni, amelyben a terméket beszerző, illetve szolgáltatást igénybe vevő a 77. § szerinti utólagos adóalap-csökkenés esetén a korrekció összegéről értesítést kapott. Az 1. pont e) pontjában meghatározott szolgáltatás ellenértékének utólagos módosítása esetén a korrekció összegét arra az időszakra vonatkozó összesítő nyilatkozatban kell szerepeltetni, amelyben a szolgáltatást igénybevevő a korrekció összegéről értesítést kapott.
7. Ha az adóalany évesről negyedéves vagy havi, illetve negyedévesről havi bevallásra tér át, és az 1. pontban meghatározott ügylet teljesítési időpontja az áttéréssel érintett bevallással le nem fedett időszakra esik, az összesítő nyilatkozatot az adóalany a bevallással egyidejűleg nyújtja be.
8. Nem kell összesítő nyilatkozatot tenni arra az időszakra, amelyben az adóalany az 1. pontban meghatározott termékértékesítést, Közösségen belüli termékbeszerzést, szolgáltatásnyújtást nem teljesített, és a részére ilyen szolgáltatást nem nyújtottak.
9. Az összesítő nyilatkozat a jogkövetkezmények szempontjából bevallásnak minősül.
10. Az összesítő nyilatkozatot az adóalany az erre a célra rendszeresített elektronikus űrlapon, elektronikus úton terjeszti elő az állami adó- és vámhatósághoz.

II. Adatszolgáltatás személygépkocsi Közösségen belüli beszerzéséről

Az adóalany az adómegállapítási időszakról benyújtott bevallásában nyilatkozik azon személygépkocsik alvázszámáról, amelyek vonatkozásában termékimport vagy Közösségen belüli termékbeszerzés jogcímén az adott adómegállapítási időszakban adófizetési kötelezettsége keletkezett.

III. Adatszolgáltatás új közlekedési eszköz értékesítéséről

1. Az adóalany az erre a célra rendszeresített nyomtatványon adatot szolgáltat az állami adó- és vámhatósághoz a 89. § (2) bekezdése szerinti termékértékesítésről, annak teljesítési időpontját magában foglaló adómegállapítási időszakot követő hónap 20. napjáig.
2. Az 1. pont szerinti adatszolgáltatás az alábbiakat tartalmazza:
   a) a Közösség másik tagállamában letelepedett, letelepedés hiányában ott állandó lakóhellyel, szokásos tartózkodási hellyel bíró, közösségi adószámmal nem rendelkező vevő neve, címe,
   b) az új közlekedési eszköz azonosító adatai és adó nélkül számított ellenértéke,
   c) a számla kiállításának időpontja, illetve az első forgalomba helyezés időpontja, ha az megelőzi a számlakiállítás időpontját."

4. melléklet a 2017. évi CLIX. törvényhez

„6/C. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez

Nyilatkozat a fordított adózás alá tartozó ügyletekről

1. Az adóalany bevallásában nyilatkozik az adómegállapítási időszakban teljesített, a 142. § (1) bekezdés i) és j) pontja alá tartozó termékértékesítése tekintetében a termék beszerzőjének adószámáról, a termékértékesítés teljesítésének időpontjáról, valamint – a 6/A. és 6/B. számú mellékletben meghatározott vámtarifaszám szerinti

bontásban – az értékesített termék ezer forintra kerekített összegben meghatározott adóalapjáról és kilogrammban meghatározott mennyiségéről.

2. Az adóalany bevallásában azon, a 142. § (1) bekezdés i) és j) pontja alá tartozó termékértékesítésnek megfelelő termékbeszerzései tekintetében, amelyek után termékbeszerzőként az adott adómegállapítási időszakban adófizetési kötelezettsége keletkezett, nyilatkozik a termékértékesítő adószámáról, a termékértékesítés teljesítésének időpontjáról, valamint – a 6/A. és 6/B. számú mellékletben meghatározott vámtarifaszám szerinti bontásban – a beszerzett termék ezer forintra kerekített összegben meghatározott adóalapjáról és kilogrammban meghatározott mennyiségéről.
3. Az 1. és 2. pont alkalmazásában nem kell nyilatkozni a kilogrammban meghatározott mennyiségről, ha a termék külön jogszabály szerint hibrid vetőmagnak minősül és erről a tényről a terméket értékesítő nyilatkozik."

5. melléklet a 2017. évi CLIX. törvényhez

„10. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez

Összesítő jelentés

1. Az adóalany termék beszerzése, szolgáltatás igénybevétele esetén azon számlákról, amelyekben az áthárított adó összege az 1 000 000 forintot eléri vagy meghaladja, arról az adómegállapítási időszakról teljesítendő bevallásban, amelyben az ügylet teljesítését vagy az előleg megfizetését tanúsító számla alapján adólevonási jogot gyakorol, számlánként nyilatkozni köteles:
   a) a terméket értékesítő, szolgáltatást nyújtó adóalany – ideértve az Eva. hatálya alá tartozó személyt, szervezetet is – adószámának, csoportos adóalanyiság esetén csoportazonosító számának első nyolc számjegyéről,
   b) a nevére szóló számlában feltüntetett adóalapról és áthárított adó összegről, a számla sorszámáról, valamint
   c) a számlában a 169. § g) pontja szerint feltüntetett időpontról, ennek hiányában a számla kibocsátásának keltéről.
2. Az adóalany termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetén azon számlákról, amelyekben egy másik, belföldön nyilvántartásba vett adóalanyra áthárított adó összege az 1 000 000 forintot eléri vagy meghaladja, arról az adómegállapítási időszakról teljesítendő bevallásban, amelyben az ügylet teljesítését vagy az előleg megfizetését tanúsító számlában feltüntetett adót meg kell állapítania, számlánként nyilatkozni köteles:
   a) a terméket beszerző, szolgáltatást igénybe vevő adóalany adószámának, csoportos adóalanyiság esetén csoportazonosító számának első nyolc számjegyéről,
   b) a kibocsátott számlában feltüntetett adóalapról és áthárított adó összegről, a számla sorszámáról, valamint
   c) a számlában a 169. § g) pontja szerint feltüntetett időpontról, ennek hiányában a számla kibocsátásának keltéről.
3. Amennyiben az adóalany ugyanabban az adómegállapítási időszakban ugyanazon termékértékesítő vagy szolgáltatást nyújtó által kibocsátott több számlában – ideértve a számlával egy tekintet alá eső okiratot is – áthárított adó tekintetében gyakorol összesen 1 000 000 forintot elérő vagy ezt meghaladó összegben adólevonási jogot, úgy az erről az adómegállapítási időszakról benyújtott bevallásában nyilatkozik:
   a) a termékértékesítő vagy szolgáltatást nyújtó adóalany – ideértve az Eva. hatálya alá tartozó személyt, szervezetet is – adószámának, csoportos adóalanyiság esetén csoportazonosító számának első nyolc számjegyéről, és
   b) ezen számlákban feltüntetett, áthárított adó összegéről.
4. Számla módosítása esetén a számlát módosító okiratot kiállító és az azt befogadó adóalany abban a bevallásban, amelyben a módosítás hatását figyelembe veszi, akkor köteles a módosított számlát érintően az 1. és 2. pont szerint nyilatkozni, ha a számlában áthárított adó akár a módosítást megelőzően, akár azt követően vagy a módosítást megelőzően és azt követően is eléri vagy meghaladja az 1 000 000 forintot. Ebben az esetben az adóalany nyilatkozik annak a számlának az 1. és 2. pontjában meghatározott adatairól, amelyet a módosítás érint, a módosítás számszaki hatásáról az adóalap és áthárított adó tekintetében, valamint a számlát módosító okirat sorszámáról.
5. Számla érvénytelenítése esetén a számlát érvénytelenítő okiratot kiállító és az azt befogadó adóalany, amennyiben az érvénytelenített számlában – ideértve a módosított számlát is – áthárított adó összege elérte vagy meghaladta

az 1 000 000 forintot, abban a bevallásban, amelyben az érvénytelenítés hatását figyelembe veszi, köteles a számlát érintően az 1. és 2. pont szerinti adatokról, valamint a számlát érvénytelenítő okirat sorszámáról nyilatkozni.

6. Az 1–5. pontok szerinti nyilatkozat (összesítő jelentés) a jogkövetkezmények szempontjából bevallásnak minősül.
7. A XIII/A. Fejezet szerinti adózási módot választó adóalany által kibocsátott számla esetében az 1. és 2. pont szerinti nyilatkozatot csak egyszer, arról az adómegállapítási időszakról teljesítendő bevallásban kell megtenni, amelyben ezen számla alapján az adóalany első alkalommal adólevonási jogot érvényesít, adómegállapításra kötelezett.
8. A XIII/A. Fejezet szerinti adózási módot választó adóalany termék beszerzése, szolgáltatás igénybevétele esetén az 1. pont szerinti nyilatkozatot ugyanazon számláról csak egyszer, arról az adómegállapítási időszakról teljesítendő bevallásban teljesíti, amelyben ezen számla alapján első alkalommal adólevonási jogot érvényesít.
9. Az adóalany választása szerint a kötelezettségének az 1. és 2., valamint a 4. és 5. pontban meghatározott értékhatár figyelembevétele nélkül is eleget tehet."

6. melléklet a 2017. évi CLIX. törvényhez

„10. számú melléklet a 2007. évi CXXVII. törvényhez

Összesítő jelentés

1. Az adóalany termék beszerzése, szolgáltatás igénybevétele esetén azon számlákról, amelyekben az áthárított adó összege a 100 000 forintot eléri vagy meghaladja, arról az adómegállapítási időszakról teljesítendő bevallásban, amelyben az ügylet teljesítését vagy az előleg megfizetését tanúsító számla alapján adólevonási jogot gyakorol, számlánként nyilatkozni köteles:
   a) a terméket értékesítő, szolgáltatást nyújtó adóalany – ideértve az Eva. hatálya alá tartozó személyt, szervezetet is – adószámának, csoportos adóalanyiság esetén csoportazonosító számának első nyolc számjegyéről,
   b) a nevére szóló számlában feltüntetett adóalapról és áthárított adó összegről, a számla sorszámáról, valamint
   c) a számlában a 169. § g) pontja szerint feltüntetett időpontról, ennek hiányában a számla kibocsátásának keltéről.
2. Amennyiben az adóalany ugyanabban az adómegállapítási időszakban ugyanazon termékértékesítő vagy szolgáltatást nyújtó által kibocsátott több számlában – ideértve a számlával egy tekintet alá eső okiratot is – áthárított adó tekintetében gyakorol összesen 100 000 forintot elérő vagy ezt meghaladó összegben adólevonási jogot, úgy az erről az adómegállapítási időszakról benyújtott bevallásában nyilatkozik:
   a) a termékértékesítő vagy szolgáltatást nyújtó adóalany – ideértve az Eva. hatálya alá tartozó személyt, szervezetet is – adószámának, csoportos adóalanyiság esetén csoportazonosító számának első nyolc számjegyéről, és
   b) ezen számlákban feltüntetett, áthárított adó összegéről.
3. Számla módosítása esetén a számlával egy tekintet alá eső okiratot befogadó adóalany abban a bevallásban, amelyben a módosítás hatását figyelembe veszi, akkor köteles a módosított számlát érintően az 1. pont szerint nyilatkozni, ha a számlában áthárított adó akár a módosítást megelőzően, akár azt követően vagy a módosítást megelőzően és azt követően is eléri vagy meghaladja a 100 000 forintot. Ebben az esetben az adóalany nyilatkozik annak a számlának az 1. pontban meghatározott adatairól, amelyet a módosítás érint, a módosítás számszaki hatásáról az adóalap és áthárított adó tekintetében, valamint a számlát módosító okirat sorszámáról.
4. Számla érvénytelenítése esetén a számlával egy tekintet alá eső okiratot befogadó adóalany, amennyiben az érvénytelenített számlában – ideértve a módosított számlát is – áthárított adó összege elérte vagy meghaladta a 100 000 forintot, abban a bevallásban, amelyben az érvénytelenítés hatását figyelembe veszi, köteles a számlát érintően az 1. pont szerinti adatokról, valamint a számlát érvénytelenítő okirat sorszámáról nyilatkozni.
5. Az adóalany termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetén azon nyomdai úton előállított nyomtatvány használatával kibocsátott számlákról, amelyekben egy másik, belföldön nyilvántartásba vett adóalanyra áthárított adó összege
   a) a 100 000 forintot eléri vagy meghaladja, de az 500 000 forintot nem éri el, a számla kibocsátását követő öt naptári napon belül,
   b) az 500 000 forintot eléri vagy meghaladja, a számla kibocsátását követő naptári napon belül

   számlánként köteles a számla 169. § szerinti tartalmáról adatot szolgáltatni.

6. Az adóalany külön jogszabályban meghatározott elektronikus módon számlánként adatszolgáltatást teljesít az állami adó- és vámhatóság részére azon számlázási funkcióval rendelkező programmal kiállított számlák külön jogszabályban meghatározott adattartalmáról, amelyekben egy másik, belföldön nyilvántartásba vett adóalanyra áthárított adó összege a 100 000 forintot eléri vagy meghaladja. Az adóalany ezen számlákat érintő módosításról vagy érvénytelenítésről is külön jogszabályban meghatározott módon elektronikus adatszolgáltatást teljesít. Szintén külön jogszabályban meghatározott módon kell elektronikus adatszolgáltatást teljesíteni azon módosításokról, amikor a módosítást követően éri el vagy haladja meg a 100 000 forintot a számlában áthárított adó.
7. Számla nyomdai úton előállított nyomtatvány használatával történő módosítása esetén a számlával egy tekintet alá eső okiratot kibocsátó adóalany köteles ezen okirat 170. § szerinti tartalmáról adatot szolgáltatni annak kibocsátását követő
   a) öt naptári napon belül, ha a számlában áthárított adó akár a módosítást megelőzően, akár azt követően vagy a módosítást megelőzően és azt követően is eléri vagy meghaladja a 100 000 forintot, de nem éri el az 500 000 forintot,
   b) naptári napon belül, ha a számlában áthárított adó akár a módosítást megelőzően, akár azt követően vagy a módosítást megelőzően és azt követően is eléri vagy meghaladja az 500 000 forintot.
8. Számla nyomdai úton előállított nyomtatvány használatával történő érvénytelenítése esetén a számlával egy tekintet alá eső okiratot kibocsátó adóalany köteles ezen okirat 170. § szerinti tartalmáról adatot szolgáltatni annak kibocsátását követő
   a) öt naptári napon belül, ha az érvénytelenített számlában áthárított adó elérte vagy meghaladta a 100 000 forintot, de nem érte el az 500 000 forintot,
   b) naptári napon belül, ha az érvénytelenített számlában áthárított adó elérte vagy meghaladta az 500 000 forintot.
9. Az 5–8. pont szerinti adatszolgáltatást az állami adó- és vámhatóság által erre a célra biztosított elektronikus felületen kell teljesíteni. Az elektronikus felület az adóalany egyedi azonosítására szolgáló adatok igénylését követően használható. Az azonosító adatokat az adóalany vagy annak Air. szerinti állandó meghatalmazottja igényli.
10. Az 1–4. pont szerinti nyilatkozatra a bevallásra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.
11. A XIII/A. Fejezet szerinti adózási módot választó adóalany által kibocsátott számla esetében az 1–4. pont szerinti nyilatkozatot csak egyszer, arról az adómegállapítási időszakról teljesítendő bevallásban kell megtenni, amelyben ezen számla alapján az adóalany első alkalommal adólevonási jogot érvényesít.
12. A XIII/A. Fejezet szerinti adózási módot választó adóalany termék beszerzése, szolgáltatás igénybevétele esetén az 1–4. pont szerinti nyilatkozatot ugyanazon számláról csak egyszer, arról az adómegállapítási időszakról teljesítendő bevallásban teljesíti, amelyben ezen számla alapján első alkalommal adólevonási jogot érvényesít.
13. Az adóalany választása szerint e melléklet szerinti kötelezettségének az 1–8. pontban meghatározott értékhatár figyelembevétele nélkül is eleget tehet.
14. Az 5–8. pont szerinti adatszolgáltatást az adóalany nevében az a személy is teljesítheti, akit az adóalany vagy annak Air. szerinti állandó meghatalmazottja a 9. pont szerinti elektronikus felületen megjelöl. Az adóalany vagy annak Air. szerinti állandó meghatalmazottja által megjelölt személy által teljesített valamennyi adatszolgáltatás az adóalany nevében tett jognyilatkozatnak minősül.
15. Az adóalany vagy annak Air. szerinti állandó meghatalmazottja a 9. pont szerinti elektronikus felületen megjelöli azon személyt, akinek az elektronikus felületen szolgáltatott adatokhoz hozzáférési lehetőséget ad."

7. melléklet a 2017. évi CLIX. törvényhez

1. A pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú Megállapodás kihirdetéséről szóló 2015. évi CXC. törvény (a továbbiakban: Kihirdető törvény) 1. melléklete a következő 7a. és 7b. pontokkal egészül ki:
   „7a. Azerbajdzsán
   7b. Bahrein"
2. A Kihirdető törvény 1. melléklete a következő 21a. ponttal egészül ki:
   „21a. Egyesült Arab Emírségek"

3. A Kihirdető törvény 1. melléklet 26. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
„26. Franciaország és annak következő tengerentúli területei:
– Francia Guyana,
– Guadeloupe,
– Martinique,
– Mayotte,
– Réunion és
– Saint-Barthélemy”
4. A Kihirdető törvény 1. melléklet 32. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
„32. Hollandia és annak következő területe:
– Bonaire, Sint Eustatius és Saba”
5. A Kihirdető törvény 1. melléklete a következő 45a. ponttal egészül ki:
„45a. Libanon”
6. A Kihirdető törvény 1. melléklete a következő 55a. ponttal egészül ki:
„55a. Nigéria”
7. A Kihirdető törvény 1. melléklete a következő 58b. ponttal egészül ki:
„58b. Pakisztán”
8. A Kihirdető törvény 1. melléklete a következő 69a. és 69b. pontokkal egészül ki:
„69a. Szaúd-Arábia
69b. Szingapúr”
9. A Kihirdető törvény 1. melléklete a következő 71a. ponttal egészül ki:
„71a. Törökország”

8. melléklet a 2017. évi CLIX. törvényhez

1. Az országonkénti jelentések cseréjéről szóló illetékes hatóságok közötti többoldalú Megállapodás kihirdetéséről szóló 2017. évi XCI. törvény (a továbbiakban: Megállapodást kihirdető törvény) 1. melléklete a következő 5a. ponttal egészül ki:
„5a. Ciprus”
2. A Megállapodást kihirdető törvény 1. melléklete a következő 11a. ponttal egészül ki:
„11a. Haiti”
3. A Megállapodást kihirdető törvény 1. melléklete a következő 17a. ponttal egészül ki:
„17a. Kajmán-szigetek”
4. A Megállapodást kihirdető törvény 1. melléklete a következő 18a. ponttal egészül ki:
„18a. Kolumbia”
5. A Megállapodást kihirdető törvény 1. melléklete a következő 28a. ponttal egészül ki:
„28a. Pakisztán”
6. A Megállapodást kihirdető törvény 1. melléklete a következő 30a. és 30b. pontokkal egészül ki:
„30a. Szingapúr
30b. Turks és Caicos-szigetek”

2017. évi CLX. törvény az országgyűlési képviselők választása kampányköltségeinek átláthatóvá tételéről szóló 2013. évi LXXXVII. törvény módosításáról*

1. § Az országgyűlési képviselők választása kampányköltségeinek átláthatóvá tételéről szóló 2013. évi LXXXVII. törvény (a továbbiakban: Kftv.) a következő 3/A. §-sal egészül ki:

„3/A. § (1) A 3. § szerinti támogatás csak akkor folyósítható a pártlistát állító pártnak, ha a pártlistát állító párt – legkésőbb a pártlista nyilvántartásba vételének jogerőre emelkedését követő napon – nyilatkozik arról, hogy ha a 8/C. § (7) bekezdésében foglaltak szerinti visszafizetési kötelezettségét határidőben nem teljesíti, és az tőle nem hajtható be, a párt vezető tisztségviselői állnak helyt egyetemlegesen a támogatás visszafizetéséért. A nyilatkozatnak tartalmaznia kell a párt vezető tisztségviselőinek nevét, és a vezető tisztségviselői jogviszony kezdő időpontját.

(2) A kincstár az (1) bekezdés szerinti nyilatkozatban foglalt adatok hitelességét a párt nyilvántartását vezető bíróság által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján ellenőrzi.

(3) A pártlista nyilvántartásba vétele jogerőre emelkedésének és a visszafizetési kötelezettség keletkezésének időpontja között a pártlistát állító párt (1) bekezdés szerinti vezető tisztségviselőinek körében bekövetkezett változás az (1) bekezdésben meghatározott egyetemleges helytállási kötelezettséget nem érinti, a követelés ezen időtartamon belül vezető tisztségviselői tisztséget betöltő bármely tisztségviselőtől követelhető."

2. § (1) A Kftv. 8/C. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A pártlistát állító párt köteles a kincstárnak visszafizetni a 3. § szerinti támogatást, ha a pártlista

a) a választási eljárásról szóló törvény alapján kiesik vagy

b) nem éri el a pártlistákra leadott összes érvényes szavazat legalább 1%-át."

(2) A Kftv. 8/C. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az Állami Számvevőszék az országgyűlési képviselők általános választását követő egy éven belül hivatalból ellenőrzi a támogatás felhasználását azoknál a pártlistát állító pártoknál, amelyek pártlistája a pártlistákra leadott összes érvényes szavazat legalább 1%-át megszerezte."

(3) A Kftv. 8/C. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Ha a pártlistát állító párt a befizetési kötelezettségét a (6) bekezdésben foglalt határidőben nem teljesíti, a tartozást a kincstár megkeresésére a Nemzeti Adó- és Vámhivatal hajtja be."

(4) A Kftv. 8/C. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Ha a pártlistát állító párttól a visszafizetési kötelezettség nem hajtható be, annak megfizetésére határozattal kötelezhetők a pártlistát állító párt 3/A. §-ban meghatározott vezető tisztségviselői. Ha a vezető tisztségviselő a visszafizetési kötelezettségét határidőben nem teljesíti, a kincstár megkeresésére a Nemzeti Adó- és Vámhivatal intézkedik a vezető tisztségviselővel szemben a tartozás behajtása iránt."

3. § Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

4. § E törvény 1. §-a és 2. §-a az Alaptörvény 2. cikk (1) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Latorcai János s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

---

* A törvényt az Országgyűlés a 2017. november 14-i ülésnapján fogadta el.

2017. évi CLXI. törvény az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény módosításáról*

1. § Az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Efo tv.) 9. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A 7. § (2) bekezdésében meghatározott foglalkoztatásból származó bevételből a természetes személynek nem kell jövedelmet megállapítania és bevallást benyújtania, feltéve hogy az egyszerűsített foglalkoztatásból származó bevétele nem haladja meg az egyszerűsített foglalkoztatás naptári napjainak száma és az adóév első napján hatályos

a) kötelező legkisebb munkabér (minimálbér) vagy

b) – ha részére alapbérként, illetve teljesítménybérként legalább a garantált bérminimum 87 százaléka jár – a garantált bérminimum

napibérként meghatározott összege 130 százalékának szorzatát (a továbbiakban: mentesített keretösszeg)."

2. § Az Efo tv. a következő 19. §-sal egészül ki:

„19. § Az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény módosításáról szóló 2017. évi CLXI. törvénnyel megállapított 9. § (2) bekezdését a 2017. évben megszerzett jövedelem személyijövedelemadó-kötelezettségének megállapítása során is alkalmazni kell."

3. § Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Áder János s. k., köztársasági elnök

Dr. Latorcai János s. k., az Országgyűlés alelnöke

2017. évi CLXII. törvény a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról**

1. § A sportról szóló 2004. évi I. törvény „Hatályba léptető és átmeneti rendelkezések" alcíme a következő 78/G. §-sal és 78/H. §-sal egészül ki:

„78/G. § A 61. § (12) bekezdés c) pontját a 2012. január 1-jét követően megrendezett olimpia, Paralimpia, Sakkolimpia és Siketlimpia tekintetében kell alkalmazni.

78/H. § E törvénynek a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló 2017. évi CLXII. törvénnyel megállapított 78/G. §-át a folyamatban lévő ügyekben, az olimpiai járadék iránti kérelem tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti perekben és a megismételt eljárásokban is alkalmazni kell."

2. § Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Áder János s. k., köztársasági elnök

Dr. Latorcai János s. k., az Országgyűlés alelnöke

---

* A törvényt az Országgyűlés a 2017. november 14-i ülésnapján fogadta el.

** A törvényt az Országgyűlés a 2017. november 14-i ülésnapján fogadta el.

2017. évi CLXIII. törvény
a sportvállalkozásokat érintő egyes adózási tárgyú törvények módosításáról*

1. A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény módosítása

1. § (1) A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 52. § 22. pontja a következő i) alponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában:)

(nettó árbevétel:)

„i) sportvállalkozásnál: az a) alpont szerinti nettó árbevétel, csökkentve a sportrendezvényre szóló belépőjegy-, bérlet értékesítéséből, a reklámközzétételre irányuló szolgáltatásnyújtásból, játékjog használati jogának ideiglenes vagy végleges átadásából, a sportról szóló törvény szerinti szponzorálási szerződés alapján nyújtott szolgáltatásból, sportrendezvény televíziós, rádiós, valamint egyéb elektronikus-digitális módon való közvetítéséből, a sportról szóló törvény szerinti sportlétesítmény hasznosításából származó árbevétellel;”

(2) A Htv. 52. §-a a következő 52. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában:)

„52. *sportvállalkozás:* főtevékenységként sporttevékenységet [TEÁOR ’08 93.1] végző, a sportról szóló törvény szerinti azon sportvállalkozás, amely az adóévben indult mindazon sportág sportszövetsége által kiírt, szervezett, rendezett vagy engedélyezett versenyrendszerben, amely sportágban versenyző játékjogának használati jogával rendelkezik;”

2. § A Htv. 53. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„53. § (1) A 39/F. § szerinti mentesség az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló 2013. december 18-i 1407/2013/EU bizottsági rendelet (a továbbiakban: csekély összegű támogatásokról szóló rendelet) szabályaival összhangban vehető igénybe.

(2) Az 52. § 22. pont i) alpontja szerinti nettó árbevétel csökkentés miatti adócsökkenés az adóalany választása szerint

a) a csekély összegű támogatásokról szóló rendelet szerinti csekély összegű (de minimis) támogatásnak, vagy

b) a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló, 2014. június 17-i 651/2014/EU bizottsági rendelet (HL L 187., 2014.6.26., 1. o.), és az azt módosító, a 651/2014/EU rendeletnek a kikötői és repülőtéri infrastruktúrákra irányuló támogatás, a kultúrát és a kulturális örökség megőrzését előmozdító támogatásra és a sportlétesítményekre és multifunkcionális szabadidős létesítményekre nyújtott támogatásra vonatkozó bejelentési határértékek, továbbá a legkülső régiókban biztosított regionális működési támogatási programok tekintetében, valamint a 702/2014/EU rendeletnek a támogatható költségek összegének meghatározása tekintetében történő módosításáról szóló, 2017. június 14-i 2017/1084/EU bizottsági rendelet (HL L 156., 2017.6.20., 1. o.) szerinti, sportlétesítményekre nyújtott működési támogatásnak

minősül.

(3) A (2) bekezdés szerinti támogatás

a) a csekély összegű támogatásokról szóló rendelet vagy

b) a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló, 2014. június 17-i 651/2014/EU bizottsági rendelet hatályos szabályaival, különösen 55. cikkével összhangban

vehető igénybe.”

3. § A Htv. 52. § 22. pontja a) alpontjában a „b)–h) alpontokban” szövegrész helyébe „b)–i) alpontban” szöveg lép.

2. A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosítása

4. § A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao. törvény) 24/A. §-a a következő (13a) és (13b) bekezdéssel egészül ki:

* A törvényt az Országgyűlés a 2017. november 14-i ülésnapján fogadta el.

„(13a) Ha az állami adó- és vámhatóság az átutalást kizárólag azért tagadta meg, mert az adózó a társasági adóelőleg-kiegészítési kötelezettségről szóló bevallásában, illetve társasági adóbevallásában fizetendő adóelőlegként, adóként megjelölt összeget nem fizette meg határidőben, az adózónak az átutalás megtagadásáról szóló határozat átvételét követő 15 napon belül előterjesztett külön kérelmére az állami adó- és vámhatóság az átutalást akkor is teljesíti, ha

a) a késedelem nem haladja meg az esedékességtől számított 15 naptári napot, és

b) az adóelőleg, adó összegének megfizetése maradéktalanul megtörtént.

(13b) A (13a) bekezdés szerinti kérelem előterjesztésére előírt határidő elmulasztása esetén igazolási kérelemnek nincs helye."

5. § A Tao. törvény 29/A. §-a a következő (60) bekezdéssel egészül ki:

„(60) A sportvállalkozásokat érintő egyes adózási tárgyú törvények módosításáról szóló 2017. évi CLXIII. törvénnyel megállapított 24/A. § (13a) bekezdése alapján kérelmet a sportvállalkozásokat érintő egyes adózási tárgyú törvények módosításáról szóló 2017. évi CLXIII. törvénnyel megállapított 24/A. § (13a) bekezdésének hatálybalépését követően felajánlott adóval, adóelőleggel kapcsolatos eljárások vonatkozásában lehet benyújtani."

6. § A Tao. törvény 24/A. § (13) bekezdés d) pontjában a „megfizette" szövegrész helyébe az „esedékességig megfizette" szöveg lép.

3. Az egyszerűsített köztehervisselési hozzájárulásról szóló 2005. évi CXX. törvény módosítása

7. § Az egyszerűsített köztehervisselési hozzájárulásról szóló 2005. évi CXX. törvény (a továbbiakban: Ekho tv.) 4. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A (3) bekezdés rendelkezésétől eltérően a kifizető nem fizet ekhót a hivatásos sportoló részére az e foglalkozása ellenértékeként juttatott bevétel után."

8. § Az Ekho tv. „Záró rendelkezések" alcíme a következő 14/F. §-sal egészül ki:

„14/F. § (1) E törvénynek a sportvállalkozásokat érintő egyes adózási tárgyú törvények módosításáról szóló 2017. évi CLXIII. törvénnyel megállapított 4. § (6) bekezdése – a (2) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – a 2017. szeptember 1-jét követően kifizetett jövedelmekre is alkalmazható.

(2) A 2017. szeptember 1-jét követően kifizetett jövedelmekre a sportvállalkozásokat érintő egyes adózási tárgyú törvények módosításáról szóló 2017. évi CLXIII. törvény hatálybalépését megelőzően megállapított egyszerűsített köztehervisselési hozzájárulási kötelezettség az önellenőrzésre vonatkozó szabályok szerint helyesbíthető."

4. Az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény módosítása

9. § Az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény

a) 4/A. § (16) bekezdés d) pontjában a „nem foglalkoztató közhasznú alapítvány" szövegrész helyébe a „nem foglalkoztató, a látvány-csapatsport fejlesztése érdekében létrejött alapítvány" szöveg,

b) 15. §-ában a „szeptember 10-éig pótlékmentesen önellenőrzi" szövegrész helyébe a „december 10-éig önellenőrzi" szöveg

lép.

5. Záró rendelkezések

10. § (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) Az 1–3. § 2018. január 1-jén lép hatályba.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Latorcai János s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

2017. évi CLXIV. törvény
a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény módosításáról*

1. § A víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény (a továbbiakban: Vksztv.) 5/C. §-sa a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Ha a Hivatal az ellenőrzés során jogsértést nem tapasztal, az ellenőrzés befejezését követő 8 napon belül az ellenőrzést lezáró végleges jegyzőkönyvet megküldi az ellenőrzött szervnek."

2. § A Vksztv. 5/G. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az (1) bekezdésben meghatározott megállapodást az ellátásért felelősök képviselője az aláírástól számított 30 napon belül megküldi a Hivatalnak és a víziközmű-szolgáltatónak."

3. § A Vksztv. 13. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A víziközmű-szolgáltató

a) a víziközművel kapcsolatos hatósági feladataik ellátásához, a bíróság, az ügyészség, az ellátott területen működő települési önkormányzat és az illetékes közigazgatási hatóságok részére, továbbá

b) üzemeltetői feladatai ellátásához, az ahhoz szükséges mértékben az Integrált Közcélú Víziközmű Adatbázis (a továbbiakban: IKVA Adatbázis) üzemeltetője részére

díjmentesen biztosítja az e törvény végrehajtására kiadott kormányrendeletben meghatározott víziközmű térképi nyilvántartás tartalmának megismerését."

4. § A Vksztv. 22. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a § a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(1) A szerződött víziközmű-szolgáltató az üzemeltetési szerződés vagy annak működési engedély rendelkezéseit érintő módosítása egy eredeti, aláírt példányát a szerződés létrejöttét követő 30 napon belül a működési engedélyének megszerzésére vagy módosítására irányuló kérelemével együtt megküldi a Hivatalnak.

(2) Az üzemeltetési szerződés működési engedély rendelkezéseit nem érintő módosítását a szerződött víziközmű-szolgáltató a szerződés létrejöttét követő 30 napon belül a Hivatal részére tájékoztatásul megküldi."

5. § A Vksztv. a következő 52/A. §-sal egészül ki:

„52/A. § (1) Az okos mérési rendszerek bevezetése érdekében a víziközmű-szolgáltatók az okos mérésre vonatkozó mintaprojekteket folytathatnak. A mintaprojekt erre a célra létrehozott gazdasági társaság útján (a továbbiakban: projekttársaság) is végezhető. A (2)–(7) bekezdés előírásait a projekttársaság által végzett mintaprojektekre is alkalmazni kell.

(2) A felhasználók az (1) bekezdés szerinti mintaprojektek végrehajtásában kötelesek együttműködni, és a mintaprojekt műszaki előfeltételeit biztosító mérő felszerelését tűrni, de lehetőségük van az okos mérés bevezetésével kapcsolatos központi mintaprojekt megvalósításával összefüggő szabályokról szóló kormányrendeletben foglalt esetben és eljárási szabályok szerint azt megtagadni. Az együttműködés keretében a víziközmű-szolgáltató az érintett felhasználók részére a mintaprojektekről tájékoztatást nyújt.

(3) A víziközmű-szolgáltató és a projekttársaság a mintaprojekt végrehajtásával a felhasználóknak költséget és kárt nem okozhat, azzal összefüggésben díjat nem számolhat fel, a felhasználó közszolgáltatási szerződéséből eredő jogait és kötelezettségeit a felhasználóra nézve hátrányosan nem befolyásolhatja.

(4) A víziközmű-szolgáltató a mintaprojektet a Hivatal felügyeletével folytatja. A víziközmű-szolgáltató a mintaprojekt megkezdése előtt a Hivatalt a mintaprojekt leírásának bemutatásával, a mintaprojekt lezárást követően a mintaprojekt eredményeit és az azok alapján tett megállapításokat tartalmazó dokumentum átadásával tájékoztatja.

(5) A víziközmű-szolgáltató és a projekttársaság a mintaprojektek végrehajtása és az azzal kapcsolatos tevékenységük során jogosult a felhasználó személyes adatainak kezelésére. A mintaprojektek végrehajtása során a projekttársaságot a fogyasztásmérő-berendezéssel összefüggésben a víziközmű-szolgáltató jogai és kötelezettségei illetik meg azzal, hogy a tevékenységét nem szervezheti ki.

* A törvényt az Országgyűlés a 2017. november 14-i ülésnapján fogadta el.

(6) A víziközmű-szolgáltató a központi mintaprojekt gazdasági értékeléséhez és költség-haszon elemzéséhez köteles a 60. §-ban foglaltak szerint a Hivatal részére adatot szolgáltatni.
(7) A Hivatal a mintaprojekttel összefüggésben a projekttársaságnak a jogszabályokban és a Hivatal határozataiban foglalt kötelezettségeinek megszegése esetén
a) a jogkövetkezményekre való utalás mellett írásban felszólítja a projekttársaságot kötelezettségei betartására,
b) ismételten is kiszabható bírsággal sújthatja a projekttársaságot, a jogsértés tárgyi súlyára tekintettel egyedi ügyekben is, vagy
c) azonnali hatállyal eltilthatja a projekttársaságot az adott tevékenység folytatásától."

6. § A Vksztv. 60. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) A Hivatal az e törvényben rögzített feladatai ellátása során figyelembe veszi és felhasználja az IKVA Adatbázis adatait."

7. § (1) A Vksztv. 61/B. § (3) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:
(A víziközmű nyilvántartása az egyes víziközmű-rendszerekre nézve tartalmazza:)
„g) a víziközmű rendszer térképi nyilvántartási adatait."
(2) A Vksztv. 61/B. §-a a következő (9) és (10) bekezdéssel egészül ki:
„(9) A Hivatal a Nyilvántartás víziközmű-rendszer térképi nyilvántartási adatait víziközmű-rendszerenként az Országos Közhiteles Víziközmű Kataszterből biztosítja.
(10) A (3) bekezdésben meghatározott adatokat a Hivatal biztosítja a miniszter részére az Országos Közhiteles Víziközmű Kataszterrel kapcsolatban."

8. § A Vksztv. 61/D. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) A jogszabályok hatásvizsgálata, a jogalkotási, valamint az ágazatpolitikai döntések megalapozása érdekében a miniszter és a vízgazdálkodásért felelős miniszter számára a Hivatal biztosítja a Nyilvántartás adataiba történő korlátlan, díjmentes és közvetlen betekintést."

9. § A Vksztv. VII. fejezete a következő 61/E. §-sal egészül ki:
„61/E. § (1) A víziközmű-szolgáltatási ágazat szakpolitikai, stratégiai és fejlesztéspolitikai megalapozása, valamint a Hivatal 65. § (2) bekezdés szerinti javaslata kidolgozásának támogatása érdekében a miniszter közcélú IKVA Adatbázist működtet.
(2) Az IKVA Adatbázis a víziközmű-szolgáltatók és az ellátásért felelősök víziközmű-szolgáltatásra vonatkozó, a Nyilvántartásban rögzített gazdasági és szervezeti, valamint a víziközmű-rendszerek műszaki adatait tartalmazza.
(3) A miniszter a víziközmű-szolgáltatók, az ellátásért felelősök, a Hivatal, továbbá az ágazati irányításért felelős központi szervek részére az IKVA Adatbázishoz közvetlen hozzáférést biztosít."

10. § A Vksztv. 65. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) A víziközmű-szolgáltató és az ellátásért felelős, valamint a víziközmű tulajdonosa a Hivatalnak minden olyan tájékoztatást és adatot megad, amely a Hivatal hatósági díjelőkészítő és díjfelügyeleti tevékenységéhez szükséges. A víziközmű-szolgáltató és az ellátásért felelős, valamint a víziközmű tulajdonosa a miniszter számára az e törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendeletben megjelölt tartalommal, formában és határidőn belül az IKVA Adatbázis elektronikus rendszeren keresztül tesz eleget tájékoztatási és adatszolgáltatási kötelezettségének."

11. § A Vksztv. 74. § (1) bekezdése a következő 28. ponttal egészül ki:
(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy)
„28. az IKVA Adatbázist üzemeltető szervezetet, valamint az IKVA Adatbázis működésének részletes szabályait, az adatszolgáltatás rendjét, a Hivatal és az IKVA adatbázist üzemeltető szervezet közötti együttműködés kereteit, az adatok IKVA Adatbázisban történő felhasználásának részletes szabályait"
(rendeletben állapítsa meg.)

12. § A Vksztv.

a) 13/A. § (1) bekezdésében a „hatóság vezeti víziközmű térképi nyilvántartás" szövegrész helyébe a „hatóság vezeti a 61/B. § (1) bekezdésében meghatározott Nyilvántartással összekapcsolt víziközmű térképi nyilvántartás" szöveg,

b) 61/B. § (6) bekezdésben a „(3) bekezdés a) és d) pontja" szövegrész helyébe a „(3) bekezdés a), c), d) és g) pontja" szöveg

lép.

13. § (1) Ez a törvény – a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivétellel – 2017. december 31-én lép hatályba.

(2) Az 1. § 2018. január 1-jén lép hatályba.

(3) A 3. §, a 6. §, a 9. § és a 10. § 2018. április 1-jén lép hatályba.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Latorcai János s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

2017. évi CLXV. törvény
a Magyar Művészeti Akadémiáról szóló 2011. évi CIX. törvény módosításáról*

1. § (1) A Magyar Művészeti Akadémiáról szóló 2011. évi CIX. törvény 4. § (2) bekezdése a következő s) és t) ponttal egészül ki:

(Az MMA közfeladatai a következők:)

„s) segíti a kulturális örökségvédelem területét érintő szakértői és tudományos tevékenységet, valamint

t) a Magyar Építészeti Múzeum és Műemlékvédelmi Dokumentációs Központ útján ellátja a kulturális örökségvédelem tudományos gyűjteményeinek kezelésével, gyarapításával, közzétételével és nyilvánosan hozzáférhető kutatószolgálatának működtetésével kapcsolatos feladatokat."

(2) A Magyar Művészeti Akadémiáról szóló 2011. évi CIX. törvény 4. § (2) bekezdés r) pontjában az „ellátja az Építészeti Múzeum" szövegrész helyébe az „ellátja a Magyar Építészeti Múzeum és Műemlékvédelmi Dokumentációs Központ" szöveg lép.

2. § Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Latorcai János s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

---

* A törvényt az Országgyűlés a 2017. november 14-i ülésnapján fogadta el.

2017. évi CLXVI. törvény
a Wacław Felczak Alapítványról*

A Lengyelországgal és a lengyel nemzettel ápolt barátság a magyar nemzeti identitás és a magyar kultúra elidegeníthetetlen része.

Magyarország Alaptörvénye nemzeti hitvallásában vállalt, az örökségünk, a nyelvünk, a kultúránk, a Kárpát-medence értékeinek megóvása jegyében, továbbá a magyar–lengyel barátság legendás apostola, a közép-európai antifasiszta és antikommunista ellenállás hőse, Wacław Felczak professzor emlékének is adózva, a magyar–lengyel barátság hagyományának nemzedékek között történő átörökítése érdekében az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

1. § Az Országgyűlés felhívja a Kormányt a Wacław Felczak Alapítvány (a továbbiakban: Alapítvány) létrehozására.

2. § (1) Az Alapítvány feladata a magyar–lengyel barátság és együttműködés további elmélyítése az alábbi tevékenységekben való közreműködés útján:

a) a magyar–lengyel barátság hagyományának, az együttműködés fontosságának a tudatosítása és továbbadása a fiatal generációk számára,

b) az ifjúsági együttműködés és kapcsolatépítés erősítése különösen a kultúra és a sport területén,

c) egymás nyelvének és kultúrájának megismerését célzó tudományos és oktatási tevékenység ösztönzése,

d) a magyar–lengyel kulturális, gazdasági és politikai szervezetek közös innovációs gondolkodásának elősegítése mindkét ország versenyképességének erősödése érdekében.

(2) Az Alapítvány a magyar és a lengyel nemzet közötti barátság kulturális örökségének megőrzése, megismertetése és terjesztése, valamint nemzedékek közötti átörökítése érdekében olyan közfeladatot lát el, amely a magyar–lengyel fiatalok és szakemberek közötti kapcsolatépítést ösztönző tevékenységét pályázatok kiírásával és programszervezéssel támogatja.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben foglalt feladatok ellátásához és az Alapítvány működéséhez szükséges pénzügyi fedezet biztosításáról a központi költségvetésről szóló törvény rendelkezik.

3. § Az Alapítvány közhasznú jogállással rendelkezik.

4. § Az Alapítvány vagyonának biztosításáról a Kormány gondoskodik.

5. § Ez a törvény a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Latorcai János s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

---

* A törvényt az Országgyűlés a 2017. november 14-i ülésnapján fogadta el.

III. Kormányrendeletek

A Kormány 348/2017. (XI. 23.) Korm. rendelete a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 58/2013. (II. 27.) Korm. rendelet módosításáról

A Kormány a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény 74. § (1) bekezdés 24. és 28. pontjában foglalt felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. § (1) A víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 58/2013. (II. 27.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vksztv. Vhr.) 51. §-át követő fejezetének címe helyébe a következő rendelkezés lép:

„V. FEJEZET

A VÍZIKÖZMŰ TÉRKÉPI NYILVÁNTARTÁSOKRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK”

(2) A Vksztv. Vhr. a következő 53. §-sal egészül ki:

„53. § (1) Az 52. §-ban meghatározott víziközmű térképi nyilvántartás adatállományával kapcsolatos adatfeldolgozási feladatokat a Hivatal látja el.

(2) Az 52. §-ban meghatározott víziközmű térképi nyilvántartás üzemeltetését a miniszter az NFP Nemzeti Fejlesztési Programiroda Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság útján látja el.”

(3) A Vksztv. Vhr. a következő 54. §-sal egészül ki:

„54. § (1) Az Integrált Közcélú Víziközmű Adatbázis (a továbbiakban: IKVA Adatbázis) üzemeltetését a miniszter az NFP Nemzeti Fejlesztési Programiroda Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság (a továbbiakban: Társaság) útján látja el.

(2) A Hivatal és a Társaság az adatbázisok közötti adatszolgáltatás módját, az átvett adatok körét és az adatátvétel szabályait együttműködési megállapodásban rögzíti.”

2. § (1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – 2017. december 31-én lép hatályba.

(2) Az 1. § (3) bekezdése 2018. április 1-jén lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

IV. A Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletei, valamint az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendeletei

A Magyar Nemzeti Bank elnökének 30/2017. (XI. 23.) MNB rendelete a pénztárak és a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény által a jegybanki információs rendszerhez elsődlegesen a Magyar Nemzeti Bank felügyeleti feladatai ellátása érdekében teljesítendő adatszolgáltatási kötelezettségekről

A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 171. § (1) bekezdés i) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 4. § (6) és (9) bekezdésében meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. § E rendelet hatálya az önkéntes nyugdíjpénztárra, az önkéntes kölcsönös egészségpénztárra (a továbbiakban: egészségpénztár), az önkéntes kölcsönös önsegélyező pénztárra (a továbbiakban: önsegélyező pénztár), az önkéntes kölcsönös egészség- és önsegélyező pénztárra (a továbbiakban: egészség- és önsegélyező pénztár), a magánnyugdíjpénztárra és a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézményre (a továbbiakban együtt: adatszolgáltató) terjed ki.

2. § (1) Az adatszolgáltató az e rendeletben foglaltak szerint rendszeres adatszolgáltatást (a továbbiakban: felügyeleti jelentés) teljesít a Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB) részére.

(2) A felügyeleti jelentés elkészítésének alapját a magyar számviteli jogszabályok szerint készített főkönyvi, analitikus és egyéb nyilvántartások képezik.

(3) A felügyeleti jelentés alapjául szolgáló dokumentumokat, a számviteli, nyilvántartási, informatikai rendszerekben tárolt információkat a felügyeleti jelentés esedékessége naptári évének utolsó napjától számított öt évig kell megőrizni.

3. § (1) Az önkéntes nyugdíjpénztár – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a 2. mellékletben foglaltaknak megfelelő tartalommal, formában és határidőre napi, negyedéves, éves és eseti felügyeleti jelentést teljesít az MNB részére.

(2) A felszámolás alatt álló önkéntes nyugdíjpénztár a 2. mellékletben foglaltaknak megfelelő tartalommal és formában a felszámolás megkezdését megelőző nappal mint fordulónappal negyedéves felügyeleti jelentést készít, amelyet a fordulónapot követő 30 munkanapon belül küld meg az MNB részére. A felszámolás időtartama alatt az önkéntes nyugdíjpénztár negyedéves felügyeleti jelentést nem teljesít.

(3) A kitöltésre vonatkozó általános előírásokat az 1. melléklet, a kitöltésre vonatkozó részletes előírásokat a 3. melléklet tartalmazza.

4. § (1) Az egészségpénztár, az önsegélyező pénztár, valamint az egészség- és önsegélyező pénztár – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a 4. mellékletben foglaltaknak megfelelő tartalommal, formában és határidőre negyedéves és éves felügyeleti jelentést teljesít az MNB részére.

(2) A felszámolás alatt álló egészségpénztár, önsegélyező pénztár, valamint egészség- és önsegélyező pénztár a 4. mellékletben foglaltaknak megfelelő tartalommal és formában a felszámolás megkezdését megelőző nappal mint fordulónappal negyedéves felügyeleti jelentést készít, amelyet a fordulónapot követő 30 munkanapon belül küld meg az MNB részére. A felszámolás időtartama alatt az egészségpénztár, az önsegélyező pénztár, valamint az egészség- és önsegélyező pénztár negyedéves felügyeleti jelentést nem teljesít.

(3) A kitöltésre vonatkozó általános előírásokat az 1. melléklet, a kitöltésre vonatkozó részletes előírásokat az 5. melléklet tartalmazza.

5. § (1) A magánnyugdíjpénztár – a (2) és a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – a 6. mellékletben foglaltaknak megfelelő tartalommal, formában és határidőre napi, havi, negyedéves és éves felügyeleti jelentést teljesít az MNB részére.

(2) A végelszámolás alatt álló magánnyugdíjpénztár a 6. mellékletben foglaltaknak megfelelő tartalommal, formában és határidőre napi és negyedéves felügyeleti jelentést teljesít az MNB részére.

(3) A felszámolás alatt álló magánnyugdíjpénztár a 6. mellékletben foglaltaknak megfelelő tartalommal és formában a felszámolás megkezdését megelőző nappal mint fordulónappal negyedéves felügyeleti jelentést készít, amelyet a fordulónapot követő 30 munkanapon belül küld meg az MNB részére. A felszámolás időtartama alatt a magánnyugdíjpénztár negyedéves felügyeleti jelentést nem teljesít.

(4) A kitöltésre vonatkozó általános előírásokat az 1. melléklet, a kitöltésre vonatkozó részletes előírásokat a 7. melléklet tartalmazza.

6. § (1) A foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény a 8. mellékletben foglaltaknak megfelelő tartalommal, formában és határidőre negyedéves és éves felügyeleti jelentést teljesít az MNB részére.

(2) A kitöltésre vonatkozó általános előírásokat az 1. melléklet, a kitöltésre vonatkozó részletes előírásokat a 9. melléklet tartalmazza.

7. § (1) Az adatszolgáltató a felügyeleti jelentést az MNB által meghatározott elektronikus formában, fokozott biztonságú vagy minősített elektronikus aláírással ellátva az MNB „Kihelyezett Adatküldő Program" megnevezésű jelentésfogadó rendszerén (a továbbiakban: KAP rendszer) keresztül teljesíti. A KAP rendszer használatát segítő útmutatást a KAP rendszer MNB honlapján közzétett Felhasználói kézikönyve tartalmazza.

(2) A felügyeleti jelentés formáját, szerkezetét megváltoztatni nem lehet.

(3) Az adatszolgáltató a feltöltött felügyeleti jelentésről a beérkezés időpontját, érkeztetési számát és a küldeményazonosító K-számát tartalmazó, automatikus „érkeztetett" üzenetet kap.

(4) A KAP rendszer a beküldött felügyeleti jelentés státuszáról – a feltöltött felügyeleti jelentés jogosultsági, tartalmi és technikai ellenőrzésének eredménye függvényében – a beküldéstől számított 24 órán belül automatikus üzenetet küld az adatszolgáltatónak. Hibás adatszolgáltatás esetén „visszautasított", az adatszolgáltatás sikeres teljesítése esetén „feldolgozott" státuszról szóló üzenetet kap az adatszolgáltató.

(5) Az adatszolgáltatást az MNB akkor tekinti teljesítettnek, ha az adatszolgáltató elektronikus úton megküldött felügyeleti jelentése a KAP rendszerben „feldolgozott" státuszról szóló üzenetet kapott.

(6) Ha a felügyeleti jelentés valamely táblájának adattartalma nemleges, az adott tábla első sorát nulla („0") értékkel feltöltve küldi meg az adatszolgáltató.

8. § (1) Az adatszolgáltató a felügyeleti jelentés teljesítésében való technikai akadályoztatásával kapcsolatos bejelentését elektronikus formában, az MNB „Elektronikus Rendszer Hitelesített Adatok Fogadásához" megnevezésű rendszerén (a továbbiakban: ERA rendszer) keresztül nyújtja be az MNB részére. Az ERA rendszer használatára vonatkozó szabályokat az engedélyezési, jóváhagyási, nyilvántartásba vételi és törlési eljárásokban, valamint a bejelentések során alkalmazott elektronikus űrlapok benyújtásának, a szervezetek és a Magyar Nemzeti Bank közötti kizárólagos elektronikus kapcsolattartás rendjéről és technikai feltételeiről, valamint a Magyar Nemzeti Bank által működtetett kézbesítési tárhely működtetéséről és használatáról szóló MNB rendelet, a használatot segítő útmutatást az ERA rendszer MNB honlapján közzétett Felhasználói kézikönyve tartalmazza.

(2) Az akadályoztatás technikai oka lehet különösen

a) az adatszolgáltatónak az adatszolgáltatásra használt informatikai rendszere működési rendellenessége vagy működésképtelensége,

b) a felhasználó akadályoztatása a számára kiosztott hozzáférési jogosultság megszűnése miatt,

c) a felhasználó akadályoztatása az általa használt elektronikus aláíró tanúsítvány érvénytelensége miatt.

(3) Az (1) bekezdés szerinti bejelentést az adatszolgáltató – a (6) bekezdésben foglaltak kivételével – az ERA rendszerben elérhető elektronikus űrlap kitöltésével teljesíti, amelyhez – az akadályoztatás jellegétől függően, amennyiben az rendelkezésre áll – mellékletként az akadályoztatás tényét igazoló dokumentumot is feltölti.

(4) Az ERA rendszerben korábban már regisztrált felhasználó az (1) bekezdés szerinti bejelentési kötelezettségének érvényes elektronikus aláíró tanúsítvány hiányában is eleget tehet.

(5) A bejelentés mellékleteként elfogadott dokumentumformátumokat az MNB az ERA rendszerben az elektronikus tájékoztatás szabályai szerint teszi közzé.

(6) Ha az adatszolgáltató az ERA rendszer üzemzavara miatt, vagy a (2) bekezdés b) pontja esetében bejelentési kötelezettségének elektronikus úton nem tud eleget tenni, az üzemzavar elhárításáig vagy az akadály megszűnéséig

a bejelentést írásban, postai úton (levelezési cím: Magyar Nemzeti Bank 1850 Budapest) vagy telefonon (telefonszám: +36 1 428-2752) teheti meg az MNB részére.

(7) A jelen § alkalmazásában:

a) *akadályoztatás:* az adatszolgáltató érdekkörében felmerült technikai okra visszavezethető olyan ténybeli állapot, amelynek a következtében az adatszolgáltató az adatszolgáltatást az annak teljesítésére előírt határidőben vagy határnapon nem képes teljesíteni;

b) *elektronikus űrlap:* az elektronikus ügyintézés részletszabályairól szóló 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet 2. § 2. pontjában meghatározott elektronikus formában adatszolgáltatásra szolgáló felület;

c) *felhasználó:* az adatszolgáltató nevében eljáró természetes személy;

d) *üzemzavar:* az elektronikus ügyintézés részletszabályairól szóló 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet 53. § (2) bekezdése szerinti esemény.

9. § (1) Ha az MNB megállapítja, hogy a felügyeleti jelentés javítást igényel, az adatszolgáltató a javított felügyeleti jelentést az MNB javításra vonatkozó felszólítása kézhezvételétől számított 2 munkanapon belül küldi meg az MNB részére.

(2) Ha az adatszolgáltató a felügyeleti jelentés teljesítését követően olyan, az adatszolgáltató által – Számviteli politikájában vagy egyéb módon – meghatározott jelentős mértékű eltérést tár fel, amely a 2. § (2) bekezdése szerinti, a felügyeleti jelentés alapjául szolgáló nyilvántartások javítását teszi szükségessé, akkor a felügyeleti jelentést visszamenőleg is, az eltéréssel érintett teljes időszakra vonatkozóan módosítja. A jelen bekezdés szerint módosított felügyeleti jelentést az eltérés feltárásától számított 15 munkanapon belül küldi meg az adatszolgáltató az MNB részére.

10. § (1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) Az 5. §, a 2. melléklet „ÖSSZEFOGLALÓ TÁBLA" megnevezésű táblázat 1–35. és 37–52. sora, valamint az ott meghatározott felügyeleti jelentések táblái, a 3. melléklet II., III. és V–VIII. pontja, a 4. melléklet „ÖSSZEFOGLALÓ TÁBLA" megnevezésű táblázat 1–25., 27. és 29–34. sora, valamint az ott meghatározott felügyeleti jelentések táblái, az 5. melléklet II. és V. pontja, a 6. melléklet, a 7. melléklet, a 8. melléklet „ÖSSZEFOGLALÓ TÁBLA" megnevezésű táblázat 1–35. sora és a 9. melléklet II. pontja 2018. január 1-jén lép hatályba.

11. § (1) Az adatszolgáltató a pénztárak és a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény által a jegybanki információs rendszerhez elsődlegesen a Magyar Nemzeti Bank felügyeleti feladatai ellátása érdekében teljesítendő adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló 49/2016. (XII. 12.) MNB rendelet szerinti, 2018. január 1-jét megelőző tárgyidőszakra vonatkozó felügyeleti jelentés teljesítése során a pénztárak és a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény által a jegybanki információs rendszerhez elsődlegesen a Magyar Nemzeti Bank felügyeleti feladatai ellátása érdekében teljesítendő adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló 49/2016. (XII. 12.) MNB rendelet szabályait alkalmazza.

(2) Az adatszolgáltató

a) a 2. melléklet „ÖSSZEFOGLALÓ TÁBLA" megnevezésű táblázat 36. sorában,

b) a 4. melléklet „ÖSSZEFOGLALÓ TÁBLA" megnevezésű táblázat 26., 28. sorában,

c) a 8. melléklet „ÖSSZEFOGLALÓ TÁBLA" megnevezésű táblázat 36. sorában

meghatározott felügyeleti jelentést első alkalommal 2017. évre mint tárgyidőszakra vonatkozóan teljesíti.

12. § Hatályát veszti a pénztárak és a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény által a jegybanki információs rendszerhez elsődlegesen a Magyar Nemzeti Bank felügyeleti feladatai ellátása érdekében teljesítendő adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló 49/2016. (XII. 12.) MNB rendelet.

Dr. Matolcsy György s. k.,
a Magyar Nemzeti Bank elnöke

*1–9. melléklet a 30/2017. (XI. 23.) MNB rendelethez**

* Az MNB rendelet 1–9. melléklete jelen Magyar Közlöny mellékleteként, az MK_17_193_30MNBr_1_9mell.pdf fájlnév alatt található. Az MNB rendelet ezen részei jelen Magyar Közlöny 31936-tól 32218-ig oldalait képezik.

A Magyar Nemzeti Bank elnökének 31/2017. (XI. 23.) MNB rendelete a biztosítási piaci szervezetek által a jegybanki információs rendszerhez elsődlegesen a Magyar Nemzeti Bank felügyeleti feladatai ellátása érdekében teljesítendő adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló 48/2016. (XII. 12.) MNB rendelet módosításáról

A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 171. § (1) bekezdés i) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 4. § (6) és (9) bekezdésében meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. § A biztosítási piaci szervezetek által a jegybanki információs rendszerhez elsődlegesen a Magyar Nemzeti Bank felügyeleti feladatai ellátása érdekében teljesítendő adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló 48/2016. (XII. 12.) MNB rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 2. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A felügyeleti jelentés elkészítésének alapját az adatszolgáltató által alkalmazott számviteli szabályozás szerint készített főkönyvi, analitikus és egyéb nyilvántartások képezik."

2. § (1) A Rendelet 11. § (7) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A jelen § alkalmazásában:)

„b) *elektronikus űrlap:* az elektronikus ügyintézés részletszabályairól szóló 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet 2. § 2. pontjában meghatározott elektronikus formában adatszolgáltatásra szolgáló felület;"

(2) A Rendelet 11. § (7) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A jelen § alkalmazásában:)

„d) *üzemzavar:* az elektronikus ügyintézés részletszabályairól szóló 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet 53. § (2) bekezdése szerinti esemény."

3. § A Rendelet 14. §-a a következő (3)–(5) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az adatszolgáltató a 2. melléklet „ÖSSZEFOGLALÓ TÁBLA" megnevezésű táblázatnak

a) a biztosítási piaci szervezetek által a jegybanki információs rendszerhez elsődlegesen a Magyar Nemzeti Bank felügyeleti feladatai ellátása érdekében teljesítendő adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló 48/2016. (XII. 12.) MNB rendelet módosításáról szóló 31/2017. (XI. 23.) MNB rendelet (a továbbiakban: Módosító Rendelet) 2. melléklet 1. pontjával megállapított 43a sorában meghatározott felügyeleti jelentést első alkalommal 2017. évre mint tárgyidőszakra vonatkozóan, a Módosító Rendelet 3. mellékletével megállapított 3. melléklet II. pontjában foglalt kitöltési előírások szerint,

b) a 100. sorában meghatározott felügyeleti jelentést a Módosító Rendelet 2. melléklet 3. pontjával megállapított tartalommal első alkalommal 2018 első negyedévére mint tárgyidőszakra vonatkozóan, a Módosító Rendelet 3. mellékletével megállapított 3. melléklet IV. pontjában foglalt kitöltési előírások szerint teljesíti.

(4) Az adatszolgáltató a Módosító Rendelet 4. mellékletével megállapított 6. melléklet „ÖSSZEFOGLALÓ TÁBLA" megnevezésű táblázat

a) 1–7. és 19. sorában meghatározott felügyeleti jelentést első alkalommal 2017. évre,

b) 8–18. és 20–24. sorában meghatározott felügyeleti jelentést első alkalommal 2018. évre,

c) 25–45. sorában meghatározott felügyeleti jelentést első alkalommal 2018 első negyedévére,

d) 46. és 47. sorában meghatározott felügyeleti jelentést első alkalommal 2018. január hónapra

mint tárgyidőszakra vonatkozóan, a Módosító Rendelet 5. mellékletével megállapított 7. melléklet I–V. pontjában foglalt kitöltési előírások szerint teljesíti.

(5) A kisbiztosítónak nem minősülő biztosító az (EU) 2015/2450 bizottsági végrehajtási rendelet I. melléklete szerinti S.29.03.01 kódú táblát első alkalommal 2017. évre mint tárgyidőszakra vonatkozóan teljesíti a Módosító Rendelet 5. mellékletével megállapított 7. melléklet VI.7. pontjában foglalt kitöltési előírások figyelembevételével."

4. § (1) A Rendelet 1. melléklete az 1. melléklet szerint módosul.

(2) A Rendelet 2. melléklete a 2. melléklet szerint módosul.

(3) A Rendelet 3. melléklete helyébe a 3. melléklet lép.

(4) A Rendelet 6. melléklete helyébe a 4. melléklet lép.

(5) A Rendelet 7. melléklete helyébe az 5. melléklet lép.

5. § A Rendelet 3. §-ában a „jogerőre emelkedésének” és a „jogerőre emelkedése” szövegrész helyébe a „jogerőre emelkedése, illetve véglegessé válása” szöveg lép.

6. § Hatályát veszti a Rendelet 1. melléklet 1.5. pontja.

7. § (1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) Az 1. § és az 5. § 2018. január 1-jén lép hatályba.

Dr. Matolcsy György s. k.,
a Magyar Nemzeti Bank elnöke

*1–5. melléklet a 31/2017. (XI. 23.) MNB rendelethez**

* Az MNB rendelet 1–5. melléklete jelen Magyar Közlöny mellékleteként, az MK_17_193_31MNBr_1_5mell.pdf fájlnév alatt található. Az MNB rendelet ezen részei jelen Magyar Közlöny 32221-től 32397-ig oldalait képezik.

IX. Határozatok Tára

A Kormány 1859/2017. (XI. 23.) Korm. határozata
a Wacław Felczak Alapítvány létrehozásáról, valamint a működéséhez szükséges feltételek és forrás biztosításáról

1. A Kormány, mint Alapító
   a) a Wacław Felczak Alapítványról szóló 2017. évi CLXVI. törvény (a továbbiakban: Törvény) 1. §-ában, valamint az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LXV. törvény 1. § (1a) bekezdésében biztosított jogkörében eljárva létrehozza a Wacław Felczak Alapítványt (a továbbiakban: Alapítvány),
   b) a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény 96/A. §-ában biztosított jogkörében eljárva az Alapítvány feletti alapítói jogok gyakorlására az emberi erőforrások miniszterét jelöli ki,
   c) a Törvényben meghatározott alapítványi célok megvalósításához az alapító okiratban 10 000 000 forint pénzbeli vagyoni juttatás (a továbbiakban: induló vagyon) rendelkezésre bocsátását vállalja,
   d) az Alapítvány működésével összefüggő feladatok ellátása érdekében tartós jelleggel minden évben 1 000 000 eurónak megfelelő forint forrás biztosítását vállalja, amely a 2017. évben magában foglalja a c) pont szerinti induló vagyon 10 000 000 forint összegét.
2. A Kormány
   a) az induló vagyon rendelkezésre bocsátása érdekében felhívja az emberi erőforrások miniszterét, mint az alapítói jogok gyakorlóját, hogy az Alapítvány induló vagyonának elkülönített kezelését szolgáló bankszámla javára 10 000 000 forint egyösszegű folyósítása iránt tegye meg a szükséges intézkedéseket, továbbá kérelmezze az Alapítvány bírósági nyilvántartásba vételét,
   Felelős: emberi erőforrások minisztere
   Határidő: a forrás rendelkezésre állását követően azonnal
   b) felhívja az emberi erőforrások miniszterét, hogy kérelmezze az Alapítvány – Törvény alapján fennálló – közhasznú jogállásának bírósági nyilvántartásba történő bejegyeztetését,
   Felelős: emberi erőforrások minisztere
   Határidő: az Alapítvány bírósági nyilvántartásba vételének kezdeményezésével egyidejűleg
   c) felhívja az emberi erőforrások miniszterét, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket az Alapítvány alapító okiratának a Magyar Közlönyben történő közzététele érdekében,
   Felelős: emberi erőforrások minisztere
   Határidő: az Alapítvány bírósági nyilvántartásba vételét követően azonnal
   d) felhívja az emberi erőforrások miniszterét, hogy – a külgazdasági és külügyminiszter bevonásával – folytasson tárgyalásokat az illetékes lengyel kormányzati intézménnyel arról, hogy a lengyel társintézménnyel való együttműködésről és a program kölcsönös pénzügyi támogatásának mértékéről szóló megállapodás mielőbb megkötésre kerüljön,
   Felelős: emberi erőforrások minisztere
   külgazdasági és külügyminiszter
   Határidő: folyamatos
   e) felhívja a nemzetgazdasági minisztert, hogy gondoskodjon a Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló 2016. évi XC. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 1. melléklet XX. Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezet címrendjének a 20. Fejezeti kezelésű előirányzatok cím, 8. Nemzetközi kulturális és oktatási kapcsolatok programjai alcím, 3. Wacław Felczak Alap jogcímcsoporttal történő kiegészítéséről,
   Felelős: nemzetgazdasági miniszter
   Határidő: azonnal

f) felhívja a nemzetgazdasági minisztert, hogy gondoskodjon a Kvtv. 1. melléklet XX. Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezet, 20. Fejezeti kezelésű előirányzatok cím, 8. Nemzetközi kulturális és oktatási kapcsolatok programjai alcím, 3. Wacław Felczak Alap jogcímcsoporton 1 000 000 eurónak megfelelő forint forrás rendelkezésre állásáról.

Felelős: nemzetgazdasági miniszter

Határidő: az e) pont szerinti címrendi kiegészítést követően azonnal

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Magyar Közlönyt az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.
A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.
A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 4.
A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a http://www.magyarkozlony.hu honlapon érhető el.
A Magyar Közlöny oldalhű másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.
Felelős kiadó: Köves Béla ügyvezető.